

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

சோமயாக பரிசேடம்

சாயணபாடியக் கருத்துப் பதவுரைகளுடன் கூடியது

ஐந்தாம் பகுதி

இது

உயர் திரு.

காசிவாசி சிவானந்த யதிந்திர சுவாமிகளால்

மொழி பெயர்க்கப்பெற்று

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்களால்

பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

விஷுவஸ் அற்பிச்சித்திங்கள்.

1941

திருவொற்றியூரான்

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

முன்றும் காண்டம் ஐந்தாம் பகுதி
வே. மொ. பெ. கா. வெளியீடு, நே. 5

PRINTED AT THE
EVEREADY PRESS,
34, HUNTERS ROAD,
CHOO LAI - VEPERY,
MADRAS.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை
சோமயாக பரிசேடம் என்னும் மூன்றாங் காண்டம்
முதற் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.

(முதலாம் பாகம்)

பக்கம் அநுவாகம்

2	1	தீட்சை மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
7	2	சோமத்தைப் போற்றும் மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
13	3	பசுக் கடாரிக்கன்றின் காலடியில் ஹோமஞ் செய்வது முதலிய தைக் கூறும் பிராமணங்கள்
17	4	பசுவின் உபாகரணத்தை (தருப்பையாற்றொடுதலை)க் கூறு மந்திரங்கள்
25	5	பசு உபாகரணமுதலிய மந்திரங்கட்கு பிராமணங்கள்
29	6	அபிமந்திரணத்திற்குரிய மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
33	7	இரண்டு வேள்வித்தலைவர்கள் தம்முள் பொறுமைகொண்டு செய்யும் வேள்வியின் பிரயோகங்களைக் கூறுமந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
39	8	உபாம்சக்கிரகத்திற்குரிய மந்திரங்கள்
43	9	சவனாகட்குரிய மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
51	10	பிரவிருத ஹோமங்கட்குரிய மந்திரங்கள்
57	11	காமியயாஜ்யா புரோஹ வாக்கியங்களைக்கூறும் மந்திரங்கள்

இரண்டாம் பிரபாக விடயச் சுருக்கம்.

பக்கம் அநுவாகம்

72	1	மூன்று பவமானத் துதிகளைப் போற்றும் வகையைக் கூறும் மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
77	2	சவனங்களை (சோமரசம் பிழிவதை)க்கூறுகின்ற மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
82	3	சோமத்தை நோக்கும் வகைகளைக்கூறும் பிராமணங்களும் மந்திரங்களும் கூறப்படுகின்றன
87	4	ஸ்ப்யம், என்னும் மரக்கத்தி முதலியவைகளைப் போற்றுவ தற்குரிய மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
95	5	சோமரசம் அருந்தலைக் கூறும் மந்திரங்கள்
106	6	தயிர்கலந்த நெய்யைக்கூறும் மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
110	7	துதியையும் சஸ்திரத்தையும் போற்றுவதைக்கூறும் மந்திரங் களும் பிராமணங்களும்
115	8	உச்சியிலும் மூன்று முறையும் சோமரசம் பிழி ம்போது செய் யும் ஹோமங்களின் மந்திரங்கள்
125	9	பிரதிகரத்திற்குப் பிறகு கூறவேண்டிய மந்திரங்களும், பிரதி கரத்தின் பிராமணங்களும்
135	10	இரண்டு தேவதைகட்குரிய பாத்திரத்தைப்போல் மற்றொரு பாத்திரத்திலுஞ் சோமரசத்தை எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்
141	11	கிரைதாதவீய இஷ்டியைப் பற்றிய யாஜ்யா புரோதுவாக்கி யங்களேக் கூறும் மந்திரங்கள்

மூன்றாம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.

பக்கம் அநுவாகம்

147	1	அதிக்கிராஹிய மந்திரங்கள்
150	2	துதியைக் குறிப்பிடுவதற்கும், பிரதிகரத்திற்கும் அங்கமாகிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன
153	3	அதாப்யம், அம்சம், என்னுங் கிரகங்கட்கு வேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன
159	4	அம்ச அதாப்யக்கிரக மந்திரங்கட்குப் பிராமணங்கள்
163	5	விக்ருதியாகிய துவாதசாஹத்தில் கிரகிக்கும் பிருச்னிக்கிரக மந்திரமும் பிராமணமும்
170	6	கவாமயனத்தின் அதிக்கிராகிய மந்திரங்களும்பிராமணங்களும்
176	7	ஆஸ்ராவய முதலிய மந்திரங்களும் சோமயாக அங்கமென விதிக்கும் பிராமணங்களும்
180	8	வேள்வியின் முடிவு நீராடலுக்கு அங்கமான ஹோமமுதலிய வைகளைக் கூறு மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்
188	9	ஜீர்ண ரிஷப வேள்வியைக்கூறும் மந்திரங்கள்
192	10	பசுப்பிராயச்சித்த விசேடத்தைக்கூறும் மந்திரங்கள்
197	11	யாஜ்யா புரோதுவாக்கியங்களைக்கூறும் மந்திரங்கள்

நான்காம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.

பக்கம் அநுவாகம்

206	1	முற்கூறிய, ஆட்டின் சினையைக் கண்டதற்கு விதித்த மந்திரங் கட்கு உரை கூறும் பிராமணங்கள்
212	2	ஐசுவரிய முதலியவைகளை விரும்பியவனுக்கு ஆட்டைக்கொன் று வேட்கும் விதியைக் கூறும் மந்திரங்கள்
216	3	காமிய பசுவைக்கொன்று வேட்கும் விதியைக்கூறும் பிரா மணங்கள்
228	4	'ஜெயம்' என்னும் ஹோம மந்திரங்களைக்கூறுவது.
230	5	இதில் பகைவரை வசப்படுத்தும் அப்யாதானம் என்னும் ஹோம மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன
231	6	அப்யாதான (வசிகர) ஹோமங்களை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
234	7	இதில் ராஷ்டிரபிருத், என்னும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன
240	8	இதில் மேற்கூறிய ராஷ்டிரபிருத் மந்திரங்கட்கு காமியப் பிர யோகங்கள் கூறப்படுகின்றன
251	9	தேவிகா அவிசுளைக்கூறும் பிராமணங்கள்
259	10	வேறிடம் புறப்படும் ஹோமத்தைக்கூறும் மந்திரங்கள்
267	11	காமிய யாஜ்யா புரோதுவாக்கியங்களைக்கூறும் மந்திரங்கள்

ஐந்தாம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.

பக்கம் அநுவாகம்

276	1	தரிசபூரணமாசயாகங்களின் அங்கமாகிய அன்வாரம்பணிய இஷ்டியை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
• 283	2	ஸ்தோம பாகத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்
292	3	விஷ்ணு அதிக்ரம மந்திரங்கள்
295	4	அதிமோக்ஷ மந்திரங்கள்
301	5	ஆதித்தியக்கிரக மந்திரங்கள்
306	6	பத்தினிக்குலேண்டிய மந்திரங்கள்
311	7	சுருக்குக்களின் விதி
315	8	தயிரை எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்
317	9	முற்கூறிய மந்திரங்களின் பிராமணங்கள்
322	10	சுவாமயன அதிக்கிராகயக்கிரக பிராமணங்களும் மந்திரங்களும்
327	11	பசுவைப்பற்றின ஹோதாவின் மந்திரங்கள்

முன்னுங்காண்ட விடயச்சுருக்கம்

முடிந்தது.

கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

முன்றங் காண்டத்தின்

பிழை திருத்துங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	நிருத்தம்
4	28	दि	दी
9	27	उम्	उयम्
10	4	முன்னும்	பின்னும்
14	27	காருகபந்திய	காருகபந்திய
15	28	கடைந்தெடுத்து	கடைந்தெடுத்தாவது
22	26	கொல்வோய்	கொல்வோர்களே
24	25	சுவாஹாகார	சுவாஹாகாரமான
25	11	हिय	हिय
33	3	धया	धया
35	6	ஆசநாயத்	ஆசநாயத்
36	23	முன்செய்தல்	முன்றோடங்கள் செய்தல்
43	18	य-स्मै भू-ध्वरोऽसि-पि	य-स्मैभू-ध्वरोऽसि-पि
		स्वष्ट-व	स्वष्ट-व
47	23	அதவரோ	அதவரோ
48	22	நபாநிஷ்டன்	நபாநிஷ்டன்
58	3	यन्य	यस्य
59	6	सु	सु
80	18	वि	ति
83	7	एनंतु	एनंतु
86	22	षपृ	ष
”	19	இது	இனி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
90	4	மகமாரம்	மகமாரம்
91	14	रस्थ	स्थ
94	18	जमः	जपः
96	20	वि	वि
96	10	मोवशि	मोवः पि
104	3	வண்மை	வண்மை
108	7	स्यप्रमा	स्य पशवः प्रमा
112	20	सो	सो
116	15	रिगु	रिगु
122	21	அவயவஞ்சனை	அவயவங்களை
131	13	வேட்போனை	ஹோதாவை.
144	6	यार्ज्या	சம்யார்ஜ்யா
149	7	எத்போதும்	எத்போதும்
154	7	देव	देव
157	12	न्दासा	न्दासा
159	12	ही	ही
169	8	வ்யோம்ன:	வ்யோம்னே
193	25	स्योस्त	स्यास्ते
204	13	मथ	मथ
206	15	ना	नां
206	20	न	न
207	2	दन्म	दन्य
208	12	வந்தாக	வந்ததாக
222	1	பூஷக	பூஷ
227	24	ஆராவதில்	ஏழாவதில்
230	7	ब्रह्म	ब्रह्म
"	16	नाम	नाम

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
236	27	தகழினை	தகழினை
239	20	தேவனைகள்	தேவனைகள்
240	14	रा-रा'	रा-रा'
242	1	स्मा	स्मा
258	4	பக்கவாவாம்	பக்கவடிவாம்
235	20	பிரமந்தோ	பிரயந்தோ
273	14	यथा	यथा
280	20	பிரதிஸோப-அ.நிலோப	பிரதிஸோம-அ.நிலோம
„	23	அ.நிலோப	அ.நிலோம
296	2	कृत्यो	कृत्यो
315	1	சுருக்கின்	சுருக்குக்களின்
„	16	हो	हे
317	2	முகலிய	முகலிய
322	5	अग्नि	अग्नि
335	2	अग्नि	अग्नि

பிழை திருத்தங்கள்

முடிந்தன

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

முன்றங் காண்டம்

இம்முன்றங் காண்டம் “ஒளபாதுவாக்கியம்”. என்று வழங்கப்படும். இது “காண்டாநுக்கிரமணிகை, என்னும் நூலிற் கண்டதாம். இதனால், அநுவாசங்கட்கு அருகில் அந்நுவயப்படும் பொருளைக் கூறுவது ஒளபாது வாக்கியமாம் என்பது பெற்றும். ஈண்டு, கருமங்களைக்கூறு மந்திரங்கள் ‘வாகம்’ எனப்படும். அதன் உரையாகிய ‘பிராமணம்’ அநுவாகமாம். அவற்றால் ஒவ்வொரு மந்திரத்தை ஒதி அவ்வதற்கருகில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றது உபாதுவாகம். அதைப்பற்றிய காண்டம் ஒளபாது வாக்கிய காண்டம் என்பது திரண்ட பொருள்.

அங்நனமாயினும், இவையனைத்தும் ஒன்றைத் தொடங்காமலே கூறப்படுகின்றன. ஆனாலும் அவ்வப்பிரமாணத்தால் அவ்வவ்வநுவாகங்களில் அவ்வயப்படுத்துவது போலாகின்றன. ஆனால், ஈண்டுச் சோமயாகப் பிரகரணங்களில் வருவனமாத்திரம் இனிது அவ்வயப்படுகின்றன, அதையும் ஆங்காங்குக் காட்டப்படும், இதுபற்றியே, இக்காண்டம், பெரும்பான்மையும் சோமயாகத்தின் பரிசேடம் என்றே சொல்லத்தக்கதாம்.

மற்றும், இக்காண்டத்தும், சோமயாகத்தில் பொதுவாய் விதித்தவைகளையே சிறப்பாய் எடுத்து நியமப்படுத்தும் மந்திரங்கள் சில, புதிதாகவே விரியோகப்படுத்தும் மந்திரபாகங்கள் சில, அம்மந்திரங்கட்கே உரைகூறும் பிராமணபாகங்கள் சில என்றிவ்வாறு மந்திரங்களும் பிராமணங்களும் கலந்து கொண்டு கிடக்கின்றன என்பதை யுணர்க.

முன்றும் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

முதலாம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

தீட்சை மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

प्रजापतिरकामयत प्रजासृजेयेति स तपोऽतप्यत स सर्पानसृजत
सोऽकामयत प्रजासृजेयेति स द्वितीयमतप्यत स वयाऽस्यसृजत
सोऽकामयत प्रजासृजेयेति स तृतीयमतप्यत स एतं दीक्षितवाद-
मपश्यत्तमेवदत्ततो वै स प्रजा असृजत यत्तपस्तप्त्वा दीक्षितवादं
ब्रूदति प्रजा एव तद्यजमानः ॥ १ ॥ सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यं
पश्यत्यपांसादीक्षा क्रामति नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धं मनो दरिद्रं
चक्षुस्सूयो ज्योतिषाऽश्रेष्ठो दीक्षे मा मा हासीरित्याह नासादी-
क्षाऽप क्रामति नास्यनीलं न हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति
दिव्या आपोऽशान्ता ओजो बलं दीक्षाम् ॥ २ ॥ तपोऽस्य निघ्न-
न्त्युन्दतीर्षलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मे दीक्षां मा तपो निघ्न-
धिष्टेत्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं न दीक्षां न तपो
निघ्नन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतर्हि तिर इव यर्हि याति
तमीश्वरऽरक्षाऽसि हन्तोः ॥ ३ ॥ भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः
पुरेता ते अस्त्वित्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिस्तमेवान्वारभते
स एनऽसं पारयत्येदमगन्म देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयज-
नऽहोष पृथिव्या आगच्छति यो यजते विश्वं देवा यदक्षुषन्त पूर्वं

தீட்சை மந்திர முதலாயின)

इत्याह विश्वे ह्येतद्देवा जोषयन्ते यद्वाह्वणा ऋक्सामाभ्यां यजुषा-
संतरन्त इत्याहवर्सामाभ्यां ह्येष यजुषा संतरन्ति यो यजते राय-
स्पोषेण समिषा मदेमेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते ॥ ४ ॥

சண்டுத் தீட்சை என்பது முதலிற் செயற்பாலதாமாதலின், தீட்சை பண்ணிக்கொண்ட வேள்வித் தலைவன் கூறவேண்டிய மந்திரங்களும், அவற்றின் விதிகளும் இவ்வதுவாகத்திற் கூறப்படுகின்றன.

அவற்றுள்ளும், தீட்சைபண்ணிக்கொண்டவன் கூறவேண்டிய மந்திரங்களை விதிக்க விரும்பி அதைப்புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 1.

प्रजापतिरकामयत प्रजास्सृजेयेति स तपोऽस्तप्यत स सर्पानसृजत सोऽ-
कामयत प्रजास्सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत स व्याऽस्यसृजत सोऽ-
कामयत प्रजास्सृजेयेति स तृतीयमतप्यत स एतं दीक्षितवादमपश्य-
त्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत ।

என்பது.

உரை

பிரமன், உயிர்களைப்படைக்க விரும்பி முதலில் நியமவடிவதவத்தைச் செய்தனன். தீட்சைபண்ணிக்கொண்டவன் கூறுதற்குரிய மந்திரங்களைக் கூறவில்லை. ஆதலின் அத்தகைய தவத்தால் அவன் பாம்புகளையுண்டாக்கினன். இரண்டாமுறையும் உயிர்களைப்படைக்க விரும்பி மீண்டும் அத்தகைய தவத்தையே செய்தனன் அதனால் அவன் பறவைகளை யுண்டாக்கினன். மூன்றாமுறை உயிர்களைப்படைக்கவிரும்பி அக்கினிடோமமாகிய தவத்தைச் செய்து, தீட்சைபண்ணிக் கொண்டவன் கூறவேண்டியவைகளைச் சண்டு பிடித்துக் கூறினன்; அதனால் அவன் மனிதர்களை யுண்டாக்கினன் அக்கினிடோமத்தால் பிரசைகளைப் படைத்தான் என்பது ஏழாங்காண்டத்திற் கூறப்படும் என்பதாம்.

நியமவிசேடமாகிய தவத்துடன் கூடியவனும் தீட்சைபண்ணிக்கொண்டவனும் மாகியவனுக்குக் கூறவேண்டியதை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 2

यत्तपस्तप्त्वा दीक्षितवादं वदति प्रजा एष तद्यजमानस्सृजते ।

என்பது

உரை

சகை, அருந்தாமை, வேதமந்திரங்களை ஒதல் என்னுந்தவத்தைச் செய்ய திட்சைபண்ணிக் கொண்டவன் ஒதவேண்டிய மந்திரத்தை ஒதல் வேண்டும். எசமானன், இம்மந்திரத்தை ஒதலால் பிரசையை உண்டாக்குகின்றான் என்பதாம்.

ஒதவேண்டிய அம்மந்திரங்களுள் நிமித்தத்தை முன்னிட்டு ஒதவேண்டிய ஓத மந்திரத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

यद्वै दीक्षितोऽमेध्यं पश्यत्यपासाद्दीक्षा क्रामति नीलमस्य हरो व्येत्यवधं
मनो वरिद्रं चक्षुस्सूर्यो ज्योतिषाऽथेष्टो दीक्ष मा मा हासीरित्याह
नासाद्दीक्षाऽप क्रामति नास्य नीलं न हरो व्येति ।

என்பது

உரை.

திட்சை பண்ணிக்கொண்டவன் மலத்தைக் காண்பானேல், திட்சை பயன்றதாகின்றது. மற்றும், பாவம் உண்டாகின்றது. வன்மை குறைகின்றது. சண்டு மந்திரம்:- மனம் நியதியற்றது. கண் எனது தறித்திரமாம். அதாவது தானாய் விளங்கும் தன்மையிலாதது. விளங்கும் ஒளிகளுக்குள் சூரியன் சிறந்தவன். அதாவது கண்ணின் குற்றத்தைச் சூரியனேபொறுத்துக் கொள்ளுகின்றான் என்பது. ஆதலின், திட்சையே! நீ, வசப்படாத மனம் கண் என்னுமிரண்டினால் வருங்குற்றங்களை எண்ணக்கூடாது. அதாவது எண்ணிக்கொண்டு என்னை விட்டுவிடாதே என்று கூறுவாளுக என்பது. இதை ஒகியதால், திட்சை வீணாகாது, பாவமும் இல்லை, வன்மையுங் கெடாது என்பது கருத்தாம். திட்சைபண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றவன் மலத்தைப் பார்த்தால் 'அபத்தம் என்பது முதல் ஹிம்சை' என்பது ஈராக உள்ள இம் மந்திரத்தை ஒதல் வேண்டும் என்பதாம்.

மழையில் நனைந்துவிடில், மற்றெற மந்திரத்தை விநியோகப்படுத்துகின்றது

பிராமணம் 4

यद्वै दिक्षितमभिवर्षति दिव्या आपोऽशान्ता ओजो बलं दीक्षां तपोऽस्य
निर्गन्ध्युन्दीविंलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मेदीक्षां मा तपो निर्वधि-
ष्ट्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्याजौ बलं न दीक्षां न तपो निर्गन्ति ।

என்பது.

தீட்சை மந்திர முதலாயின)

உரை

தீட்சை செய்துகொண்டவன்மீது மழை பெய்யில், மண்ணிற்படாமல் வானில் உள்ள தண்ணீர் கெடுதலை உண்டாக்குவதாம், மற்றும் அது, இவனுடைய தாதுவையும், வன்மையையும், தீட்சையையும் கெடுத்துவிடுகின்றது. ஆதலின் (மந்திரம்) தண்ணீரே! நீ, எனது உடம்பை நனைப்பதாய் வன்மையை நிலைநாட்டுவாயாக. அதற்குக் காரணமாகிய தாதுவையும் கொடுப்பாயாக. இந்திரிய வன்மைமையையும் உறுதிப்படுத்துவாயாக. எனது தீட்சையைக் கெடுக்காதே. எனது தவத்தையுங்கெடுக்காதே என்று ஒதுக என்பதாம்.

வேட்போனுடைய மந்திரகாண்டத்தில், வண்டியிலேறிச் செல்வதற்கு, 'பந்தராதிரேய:' எனவும், வேள்விச்சாலையை யடைவதற்கும், 'ஏதமகன்மதேவயசன்ம்' எனவும் இரண்டு மந்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலாவது மந்திரத்திற்கு உரைகூறுகின்றது.

பிராமணம் 5

अग्निं वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतर्हि तिर इव यर्हि याति तमोश्चर-
रक्षाँसि हन्तोर्भद्रादमि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरयता ते अस्त्वित्याह
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिस्तमेवान्वारभते स एनं संपारयति ।

என்பது.

உரை

தீட்சைசெய்துகொண்டவன் வெளியிற் செல்லும்போது, அவனுடைய தேவதையாகிய அக்கினி அணைந்ததுபோலாகியிடில் அசுரர்கள் எசமானனைக் கொல்லுவார்கள். அதை நீக்குவதற்கு வண்டியே! நீ எமது வீட்டிலிருந்து மிகச்சிறந்த வேள்விச்சாலையையடைவாயாக. உனக்கு முன்பு பிருகற்பதி செல்வராக. தேவர்களுக்குள் பிருகற்பதியே பிராமணராவர். அவர், அசுரர்களைச் சபிக்க வல்லார். அத்தகைய பிருகற்பதி, எசமானனைப் பின்தொடர்ந்து செல்கின்றனர். அவர் இனிது கரையேற்றிலைப்பர் என்பதை ஒதுக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரத்தின் முற்பகுதியின் போதன் மிக வெளிப்படையாக் மேன்மையைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 6.

एदमगन्म देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजनं ह्येष पृथिव्या आगच्छति
यो यजते ।

என்பது.

உரை

மண்மீதுள்ள இவ்வேள்விப்பூமியை வந்தடைந்தனம் என்றது, எவன் வேட்கின்றானோ, அவன் வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு வருகின்றான். இது, நேரே காணப்படுகின்றது என்கின்றதாம்.

ஷட மந்திரத்தின் இரண்டாவது பகுதியிலுள்ள 'தேவர்கள்' என்னுஞ் சொல் லால் வேள்விச் செயலாளர்கள் (இந்நூலுக்குக்கள்) என்னும் பிராமணர்கள் கொள்ளப்படுகின்றனர் என்று காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 7

विश्वे देवा यदुपयन्त पूर्व इत्याह विश्वे होतदेवा जोषयन्ते यद्वाह्वणाः ।

என்பது

உரை

முந்திய விசுவ தேவர்கள் யாகஞ் செய்தார்கள் என்றது, யாகஞ்செய்த தேவர்கள் பிராமணர்களேயாவர் என்பதாம்.

ஷட மந்திரத்தின் மூன்றாம் பகுதியில், யாகஞ் செய்கின்றவனுக்கு முன்று வேதங் களும் வேண்டுமெனல் மிக வேளிப்படை என்று காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 8

ऋक्सामाभ्यां यजुषा संतरन्त इत्याहर्षामाभ्याः होष यजुषा संतरति यो यजते ।

என்பது

உரை

இருக்கு, சாமம், எசர் என்னும் வேதங்களால் யாகத்தினின்றும் கரையேறுகின்றான் என்றது, முன்று வேதங்களாலும் யாகஞ் செய்தவன் இனிது யாகத்தின் முடிவைக் காண்கின்றான் என்பதாம்.

ஷட மந்திரத்தின் நான்காம் பகுதியின் தன புஷ்டியாலும் உணவுப் பொருளாலும் மிகக்களிப்படையவேண்டுமென்று வேண்டுதல் ஆசிரீவாதமெனக் காட்டுகின்றது

பிராமணம் 9

रायस्योषेण समिषा मदेमेत्याहः शिषमेवैतामा शास्ते ।

என்பது

சோமத்தைப் போற்றல் முதலாயின)

உரை

தனத்தாலும் உணவுப்பொருளாலும் களிப்படைவேமாக என்றது. இது ஆசிரவாதமென்று விரும்பப்படுகின்றது என்பதாம்.

முதலாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று

முன்றும் காண்டம் முதற் பிரயாடகம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் பக்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

சோமத்தைப் போற்றும் மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

एष ते' गायत्री भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष ते त्रैष्टुभो जागतो
भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोमानाः साम्राज्यं गच्छेति मे
सोमाय ब्रूताद्यो वै सोमः राजानः साम्राज्यं लोकं गमयित्वा
क्रीणाति गच्छति खानाः साम्राज्यं छन्दांसि खलु वै सोमस्य
राज्ञस्साम्राज्यो लोकः पुरस्तात्सोमस्य क्रयादेवमभि मन्त्रयेत् सा-
म्राज्यमेव ॥ १ ॥ एनं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति खानाः
साम्राज्यं यो वै तानूनप्त्रस्य प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवा-
दिनो वदन्ति न ग्राभन्ति न जुह्वत्यथ कृतानूनप्त्रं प्रीति तिष्ठतीति
प्रजापतौ मनसीति ब्रूवाच्चिरव जिघ्रेत्प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमी-
त्येषा वै तानूनप्त्रस्य प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यः ॥२॥
वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानभिक्रम्य
होष्यामीति तत्तिष्ठन्ना श्रावयेदेषा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद

प्रत्येव तिष्ठति यदभिक्रम्य जुहुयात्प्रतिष्ठायां इयात्तसात्समानत्र
तिष्ठता होतव्यं प्रतिष्ठित्यै यो वा अध्वर्योस्स्वं वेद स्वानेव भवति
सुग्वा अस्य स्वं वायव्यमस्य ॥ ३ ॥ स्वं चमसोऽस्य स्वं यद्वा-
यव्यं वा चमसं वाऽनन्वारभ्याऽऽश्रावयेत्खादियात्तसादन्वारभ्या-
ऽऽश्राव्यः खादेव नैति यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्य-
प्रतिष्ठितस्सोमो भवत्यप्रतिष्ठितस्सोमोऽप्रतिष्ठितायुक्थान्यप्रति-
ष्ठितो यजमानोऽप्रतिष्ठितोऽध्वर्युर्वायव्यं वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसो-
ऽस्य प्रतिष्ठा सोमस्त्वोमस्य स्तोम उक्थानां ग्रहं वा गृहीत्वा
चमसं बोधीय स्तोत्रमुपाकुर्यात्प्रत्येव सोमः स्थापयति प्रति स्तोमं
प्रत्युक्थानि प्रति यजमानस्तिष्ठति प्रत्यध्वर्युः ॥ ४ ॥

இதில் சோமத்தைப் போற்றும் மந்திரங்களும், அவற்றின் பிராமணங்
களுங் கூறப்படுகின்றன.

இதில், சோமத்தைப் போற்றும் நான்கு மந்திரங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள் 1, 2, 3, 4.

एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय वृतादेष्ट ते त्रैष्टुभो जागतो भाग इति
मे सोमाय वृताच्छन्दोमानाः साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय वृतात् ।

என்பது

உரை.

தேவதாவடிவ சோமரசமே ! நேரில் காணப்படும் கொடியாகிய உனது
பாகம் காலையில் சோமரசம் பிழியும்போது காயத்திசிச் சந்தத்தால் புரிதன்
செய்தல் வேண்டும் என்று, எசமானனாகிய என் பொருட்டு காயத்திரி தேவதை
சோமத்திற்குக்கூறுக, இவ்வாதே உச்சிப்போது சோமரசம் பிழியும்போது
கிருஷ்டிப் சந்தத்தால் சோமக்கொடி புரிதன் செய்தல் வேண்டுமென்று

சோமத்தைப் போற்றல் முதலாயின

திருஷ்டிப் சந்தமாயிய தேவதை சோமத்திற்குக்கூறுக. மூன்றாமுறை சோம ரசம் பிழியும்போதும் சக்திச்சந்தத்தால் கொடி புரிதஞ் செய்தல் வேண்டு மென்று சக்திச்சந்தமாயிய தேவதை சோமத்திற்குக்கூறுக. இருபத்துநான்கு, நாற்பத்துநான்கு, நாற்பத்தெட்டு என்னும் எண்களைக்கொண்ட மூவகைத் துதிமஞ்சரிகளின் சாம்ராச்சியமாயிய பன்னிரண்டு சுத்யாகசு (பிழியுநாள்) முத லான உத்தரயாகங்கனிற் செல்வாயாக என்று எசமானனாகிய என்பொருட்டு துதிமஞ்சரியால் வழிபடும் தேவதை சோமராசனுக்குக் கூறுக என்பதாம்.

சுண்டு, சோமத்தை அளவாக்கிய பிறகு, அதாவது விலைக்கு வாங்கு முன் எசமானன் இந்நான்கு மந்திரங்களாலும் போற்றல் வேண்டும். முதற்காண்டம், இரண்டாம் பிரபாடகம் ஆறாம் அதுவாகம் ஆறாவது விநியோகத்தில் இது விநியோகப்பட்டது என்பதையுணர்க.

மூங்குரிய மந்திரங்கள் நான்கையும் விநியோகித்தற் பொருட்டுப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

यो वै सोम॑ राजान॑साम्राज्यं लोकं गमयित्वा॑क्रीणाति गच्छति॑स्वाना॑-
साम्राज्यं छन्दा॑सि खलु वै सोमस्य॑ राज॑साम्राज्यो लोकः ।

என்பது

உரை.

எசமானன், சோமராசனுக்கு சாம்ராச்சியமாயிய உலகை யடைவித்து, பிறகு, கொடியாகிய சோமத்தை வரங்குகின்றான். அது, தம்முள் சாம்ராச்சி யத்தை யடைகின்றது. சுண்டு காயத்திரி முதலிய சந்தங்களும் அவைகளாற் குறித்த சந்தோமங்களும் சோமராசனுடைய இராச்சியம் என்பதாம்.

அந்நான்கு மந்திரங்களையும் உபயோகிக்கும் முறையாய் விநியோகிக்கின்றது

பிராமணம் 2

पुरस्ता॑सोमस्य॑ क्रयादेवम॑सि मन्त्रयेत॑ साम्राज्यमेवे॑नं लोकं गमयित्वा॑
क्रीणाति॑ गच्छति॑ स्वाना॑साम्राज्यम् ।

என்பது

உரை

முன்னர், “சோமம் தே க்ரீணமி” என்று தொடங்கி யிருத்தலின், சோமத்தை வாங்குவதற்கு முன், “அம்சநாதே அம்ச” என்னும் அறுவாகத்தின் முடிவிலும், “பிரசாஸ்த்வாம் அறுப்ராணந்து” என்பதற்கு முன்னும் இந்நான்கு மந்திரங்களாலும் சோமத்தைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம். சாமீராக்கியத்தை யடையும்படி செய்து விலைக்கு வாங்குகின்றான். ஆதலின் அது சாமீராக்கியத்தை யடைகின்றது என்பதாம்.

‘தாநாபந்தாம்’ எனினும், நெய்யை முகந்து பார்த்தலை விதித்தற்போருட்டுப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 3.

योवे तानूनप्त्रस्य प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवादिनो वदन्ति न प्राश्न-
न्ति न जुह्वस्यथ क तानूनप्त्रं प्रति तिष्ठतीति प्रजापतौ मनसीति व्यात् ।

என்பது

உரை

“தாநாபந்த்ரேத்வா க்ருண்ஹாமி” என்னும் மந்திரத்தால் நெய்யெடுக்கப் படுவதால் அது தாநாபந்த்ரமாம். அதனுடைய பெருமை அறியப்படவில்லை. தீயில் ஆகுதி செய்தலானும், வேள்விச் செயலாளர்கள் அருந்துகின்ற தாலுமே சோமரசத்திற்குப் பெருமையுண்டு என்று பிரமவாதிகள் சங்கிக்கில், அன்று, மனதில் பிரசாபதியினிடத்தில் நிலைக்கவைத்தலினற்றான் பெருமை உண்டென்று உத்தரங்கூறுவானாக என்பதாம்.

மந்திரத்தால் நெய்யை முகந்துபார்த்தலை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4.

त्रिरव जिघ्रेत्प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमीत्येषा वै तानूनप्त्रस्य प्रतिष्ठा य
एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति ।

என்பது.

உரை

‘தாநாபந்த்ர நேய்யே ! உன்னை, பிரசாபதியினிடத்தில் ஒம்ஞ்செய்கின் ரேன், என்று மனத்தில் எண்ணுதலும், மும்முறை முகந்து பார்த்தலுமே, தாநாபந்த்ரத்தின் பெருமையாம். இவ்வாறுணர்ந்தவன் பெருமையை யடைகின்றான் என்பதாம்.

சோமத்தைப் போற்றல் முதலாயின)

ஈண்டு இம்மந்திரம், அக்னேராதித்யமஸி, என்னும் அநுவாகத்தின் முடிவில் உள்ளதாய் உணர்த்துகொள்க. முற்கூறிய மந்திரங்களும் விதிகளும் எசமானனுடையவைகள். இனி, வேட்போனுடையவைகள் கூறப்படுகின்றன என்பதையுணர்க.

‘ஆசிராவணம், என்பதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

यो वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानभिक्म्य होष्या-
मीति तत्तिष्ठन्ना श्रावयेद्देवा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव
तिष्ठति ।

என்பது

உரை.

ஆசிராவணன் தொடங்கி ஓமம் முடியும்வரை ஒரேயிடத்தில் நிற்றல் என்னும் வேட்போனுடைய பெருமையையுணர்ந்தவன் பெருமையை யடைகின்றான். ஆகவனியத்திற்கு அருகு முதலிய விடங்களுள் எவ்விடத்தில் நின்று கொண்டு ஆசிராவணன் சொல்கின்றானோ, அவ்விடத்தினின்றும் நகராமல் நிற்றலாகிய தன்மையையுணர்ந்தவன் பெருமையடைகின்றான் என்பதாம்.

ஆசிராவணன் செய்யுமிடத்திலிதந்து வேறிடம் போய்ச் செய்யும் ஓமத்தைப் பழிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

यदभिक्म्य जुहुयात्प्रतिष्ठाया इयात्सरमात्समानत्र तिष्ठता होतव्यं प्रति-
ष्ठियै ।

என்பது

உரை.

வேறிடம் போய் ஒமஞ்செய்யில் பெருமை நழுவிவிடுகின்றது. ஒரே இடத்திலிருந்து செய்யில் பெருமை உண்டாகின்றது. ஆகலின் பெருமையின் பொருட்டு ஒரே இடத்திலிருந்துகொண்டு ஒமஞ் செய்யத்தக்கது என்பதாம்.

ஆசிரவண காலத்தில் ஹோமசாதனங்கள் கையில் இருத்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கிறது.

பிராமணம் 7

यो वा अश्वयोस्व वेद स्वानेव भवति सृग्वा अस्य स्वं वायव्यमस्य स्वं
चमसोऽस्य स्वं यद्वायव्यं वा चमसं वाऽनन्वारभ्याऽऽश्वयोस्वोदिया-
त्तस्मादन्वारभ्याऽऽश्वयोस्वोऽस्वादेव नैति ।

என்பது

உரை.

எவன், வேட்போனுடைய தனத்தையுணர்கின்றானோ, அவன் தன முடையவனாகின்றான். அத்வரியுவின் தனம் 'சுருக்கு (அகப்பைவிசேடம்) ஆகும், வாயுவின் பாத்திரமாகிய கிரகமும் சம்சமும் தனமாம். இதை கையில் வைத்துக்கொண்டு 'ஆசிராவய' என்று கூறல் வேண்டுமென்பதாம்.

சுண்டு, வாயவீய சம்சமும் கிரஹமுமே கொள்ளற்பாலன என்பதை யூகித்துக் கொள்க.

காலேப்போது சோமரசம் பிழியுந் தோத்திரம் (பக்ஷ்பவமரணம்) முதலிய தோத்திரங்கட்கு, காலத்தோடு உபாகரணம் (தரப்பை கொடுத்துச் சுட்டுதல்) எவ்வ தையும் விதிக்கிறது.

பிராமணம் 8.

यो वै सोमप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्यप्रतिष्ठितस्सोमो भवत्यप्रतिष्ठितः
स्तोमोऽप्रतिष्ठितान्युक्तान्यप्रतिष्ठितो यजमानोऽप्रतिष्ठितोऽश्वयूवायव्यं
वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसोऽस्य प्रतिष्ठा सोमस्तोमस्य स्तोम उक्तानां
ग्रहं वा गृहीत्वा चमसं वोन्नीय स्तोत्रमुपाकुर्यात्प्रत्येव सोमऽस्थापयति
प्रति स्तोमं प्रत्युक्तानि प्रति यजमानस्तिष्ठति प्रत्यश्वयुः ।

என்பது

உரை

சோமரசத்தை பார்த்திரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் தோத்திரங்கட்கு தரப்பை கொடுப்பவன் பெருமையை யடையமாட்டான். மற்றும், ஸ்தோம மும், சஸ்திரமும் பெருமையடையாதனவாம். எசமானனும் பெருமையை யடையான், ஆதலின் வேட்போன்; வாயவீயத்தி (கிரஹபாத்திரங்களி) ல்

கடாரியின் காலடி ஹோமம்)

சோமரசத்தை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு துதிகட்குத் தருப்பை கொடுத்தல் வேண்டும். அல்லது, சமசத்தில் சோமரசத்தை நிறைத்துக்கொண்டு துதி கட்டுத்தருப்பை கொடுத்தல்வேண்டும். இதனால், துதி, சஸ்திரம், எசுமானன் முதலானவைகள் பெருமையடைகின்றன. ஈண்டு, காலையிலும், உச்சிப்போதி லும் சோமரசம் பிழியும் கிரகபாத்திரத்தில் சோமரசத்தைப் பிடித்துவைத்துக் கொண்டு துதியின் பொருட்டுத் தருப்பை கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்றாவது முறை சோமரசம் பிழியும்போது சமசத்தில் சோமரசத்தை நிறைத்து வைத் துக்கொண்டு செய்பவும், இதனால், கிரகத்தில் சோமரசத்தை எடுக்குங்காலமும், சமசத்தில் நிறைக்குங்காலமும் துதிகட்கும் காலங்களாம் என்பது பெறப் பட்டது.

இரண்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாம் கண்டம் முதற் பிரயாசகம்

மூன்றாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்கட்குமேல் இருபத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

பசுக்கடாரிக் கன்றின் காலடியில் ஹோமஞ் செய்வது முதலியதைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

யஜ் வா எதஸ்ச் ஸ்ரந்தி யதஸ்ச்மக்ரயந்யை பத யஜ்முஸுஃ ஹிவிதானி
யதி ஹிவிதானி ப்ராசி ப்ரவர்தயயுஸ்ததி தீநாஸுமுபாஜ்யாஃயஜ்முஸு எவ
யஜ்முஸு ச த்நோதி ப்ராஜ்ஸ்யி ப்ர ஹந்த்யுத்பநி மானயந்யந்வநாஃசி
ப்ர ப்ரதயந்யத வா ஸ்யைப திவிநியோ ஹியதே சோஸு ஹ்யாயதி ச
இஷ்ரோ ருத்ரோ பூத்வா ॥ 1 ॥ ப்ராஜா பஸுந்யஜ்மானஸ்ய ஸமயிதோர்யதி
பஸுமாபிரிதமுதஸ்ச் நயந்தி ததி தஸ்ய பஸுஅபணஃ ஹரேதேநீவீந் மா-
கிந் கரோதி யஜமானோ வா அஹிவநியோ யஜ்மான வா எததி க்ர்பந்தே
யதஹிவநியாபஸுஅபணஃ ஹந்தி ச வைவ்யாநிம்ந்யம் வா குர்யாஃய-

मानस्य सात्मत्वाय यदि पशोर्वदानं नश्येदाज्यस्य प्रत्याख्यायमव
 द्येत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्ये पशुं विमथ्नीरन्यस्तान्कामयेताऽऽर्तिमार्छ-
 यु रिति कुविदङ्गेति नमोवृक्तिवस्यर्चाऽऽग्नीध्रे जुहुयानमोवृक्तिमेवैषां
 वृङ्क्ते ताजगार्तिमार्छन्ति ॥ २ ॥

இவ்வறுவாகத்தில், சோமத்திற்கு விலையாகிய கடாரிக் கன்றின் காலடி மண்ணில் ஓமஞ் செய்தல் முதலிய விதிகள் கூறப்படுகின்றன.

காண்-1, பிர-2, அது-13-ல் முன்றுவது மந்திர விரியோகத்திற்குத் துணையாய் நிற்கும் பிராமணங்கள்.

அலிகளைச் சுமந்துசெல்லும் வண்டிகட்து மைப்போடுவதற்கு, எடுத்துவைத் திருக்கின்ற கடாரிக் கன்றின் காலடி மண் சாதன மென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

यज्ञं वा एतत्सं भरन्ति यत्सोमक्रयण्यै पदं यज्ञमुखः हविर्धाने यदि हवि-
 र्धाने प्राची प्रवर्तयेयुस्तर्हि तेनाक्षमुपाज्याद्यज्ञमुख एव यज्ञमनु संत-
 नोति ।

என்பது

உரை.

சோமத்தின் விலையாகிய கடாரிக்கன்றின் ஏழாவது அடிமண் எஞ்ஞத் திற்கு முக்கியமாகிய சோமக் கொடியைத் தாங்களின் முகம்போன்ற வண்டி- கிழக்கு முகமாய்ச் செல்லும்போது அம்மண்ணை நெய்யில் குழைத்து மைப் போடல்வேண்டும். இதனால், எஞ்ஞத்தின் முகமாகிய வண்டியில் கடாரிக் கன்றின் காலடி மண்ணாகிய எஞ்ஞ முகத்தை எப்போதுஞ் செய்ததாகும் என்பதாம்.

அக்கி ஷோர்யி பசுவைச் சமைப்பதற்கு, 'பிராசீனவம்சம்' என்னும் முங்கில் கொட்டகையின் மேற்புப் பக்கத்திலுள்ள பழைய காநகபந்தியத்திலிருந்து நீயெடுத்துக்கொண்டு சாமித்திரா சாலைக்குச் செல்லவேண்டுமென விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2.

प्राञ्चमग्निं प्र हरन्त्युपत्तीमा नयन्त्यन्वनाऽसि प्र वर्तयन्त्यथ वा अस्यैष
 धिष्णिषो द्वियते सोऽनु ध्यायति स ईश्वरोद्भो भूत्वा प्रजां पशून्-

கடாரியின் காலடிஜோமம்)

जमानस्य शमयितोर्यहि पशुमाप्रीतमुदञ्चं नयन्ति तर्हि तस्य पशुश्च-
पणश्च हरेत्तेनैवैनं भागिनं करोति ।

என்பது

உரை.

முன்னர், பழைய காருகபத்தியத்திலிருந்து கிழக்காக பழைய ஆகவனீயத்திற்கு அக்கினி கொண்டு வரப்பட்டது. இனி அதிலிருந்து கிழக்காக புதிய ஆகவனீயத்திற்குக் கொண்டு போதல் வேண்டும். மற்றும், பத்தினியை ஆகவனீயத்திற்கு அருகாய் கிழக்கே அழைத்துக் கொண்டு வரல் வேண்டும். அதற்கருகிலுள்ள வண்டிகளும் கிழக்கே கொண்டும் வரப்பட்டன. இது பற்றியே அவைகள் தேடப்பட்டன. இவ்வாறு செய்தமையின், பழைய காருகபத்தியத்திற்கு இடமில்லாமற் போய்விட்டது. அதனால் அவ்வக்கினி கோபமடைந்து உருத்திரனாய் எசமானனுடைய பசுக்களைக் கொல்லும், ஆதலின், கடாவைக் கொல்லுமிடத்திற்குக் கொண்டு போகுங்கால் கடாவின் அங்கங்களை வேசவைப்பதற்கும், பழைய காருகபத்தியத்திலிருந்து தீயெடுத்துக் கொண்டு போனால் பழைய காருகபத்தியத்திற்கும் இடமுண்டாயிற்று. ஆகையால் அது சார்தமாய் எசமானனுடைய பசு முதலானவற்றைக் கெடுக்க மாட்டாது என்பதாம்.

ஆகவனீயத்திலிருந்து பசுவைச் சமைக்கத் தீயெடுத்துக்கொண்டு போயின் துற்றமென்று காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 3

यजमानो वा आहवनीयो यजमानं वा एतद्वि कर्षन्ते यदाहवनीयात्पशु-
श्रपणश्च हरन्ति स वैव स्यान्निर्मन्थ्यं वा कुर्याद्यजमानस्य सात्मत्वाय ।

என்பது

உரை

ஆகவனீயத்திலிருந்து அக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு போனால், ஆகவனீயம் எசமானவடிவமாதலின் எசமானனையே இழுத்துச் சென்றதுபோலாகும். ஆதலின் கடைந்தெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும், இவ்வாறு செய்யின் எசமானன் நிறைந்த வடிவினனாகின்றான் என்பதாம்.

பசுவைக்கூறத் தொடங்கியதால் அதில் ஒரு பிராமச் சித்தந்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

यदि पशोरवधानं नश्येदाज्यस्य प्रयाख्यायमव घृत्सैव ततः प्रायश्चित्तिः ।

என்பது

உரை.

எடுத்த பசுவின் அங்கங்கள் கெட்டுப்போய்விடில் கெட்ட அங்கங்களின் தொகையளவு எண் கொண்டு நெய்யை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். எண்டு நெய்யெடுத்தலே பிராயச்சித்தமாம் என்பதாம்.

தொடர்புபற்றி ஒரு காமியத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

येषु विमथ्नीरन्यस्तान्कामयेतः॥॥तिमाञ्छेयुरिति कुविद्वेति नमोवृत्तिव-
त्यर्चा॥॥॥॥॥ जुहुयान्मोवृत्तिमेवैषां वृङ्क्ते ताजगार्तिमाञ्छेति ।

என்பது

உரை

வேள்வி செய்யும்போது பகைவன் கலகஞ்செய்து யாகத்திற்குக் குறிப் பிட்ட பசுவைத் தன்னதென்று கொண்டுபோய்விடுவானேல், 'குவிதங்க' என் பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆக்னித்ரத்தியில் ஒமஞ் செய்தல் வேண்டும். இம்மந்திரம் வணக்கத்தைத் தொலைப்பது என்னும் பொருள் கொண்ட சொல்லையுடையதாம்; ஆதலின், பகைவன், சுற்றத்தார் நண்பர் முதலானோர் களால் நீக்கப்பட்டு வணக்கஞ் செய்யப்படாதவனாகின்றான். மற்றும் அவன் நீக்கப்பட்ட தன்மை பற்றி மானக்கேடு வந்தது கொண்டுவினைவில் இறந்தும் விடுகின்றான் என்பதாம்.

மூன்றாவது அநுவாகம்

முற்றிற்று

நான்காம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

प्रजापतेरिति द्वाभ्यां स्यादुपाकरणपाशोः ।

प्रजापञ्चजुहोत्यमौ नाना तन्नयनेजपेत् ॥ १ ॥

यत्पशुमृतहोमस्याच्छमिता गच्छतः पशुम् ।

अध्वर्यु यजमानौ द्वावदि पाशप्रमोचनम् ॥ २ ॥

अरावृक्षादिषुज्ञेयत्वां जुहोति वपोपरि ।

जा वपाहुतिरेवस्यास्वाहा इत्यमितोहुतिः ॥ ३ ॥

अनुवाके चतुर्थेस्मिन्मन्त्राण्योडश कीर्तिताः ।

பசுவை உபாகரணம் (இச்சிமாக்களையாலும் தருப்பைகளாலும் தொடுதல்) செய்தல், ஐந்து நெய் ஹோமங்கள் செய்தல், பசுவை சாமித்திரத்திற்கு ஒட்டிக்கொண்டு போகுங்கால் செபித்தல், பசுவைக் கொன்ற பிறகு ஹோமஞ் செய்தல், வேட்போன் வேள்வித் தலைவர்களுக்குவரும் போற்றுதல், பசுவின் கழுத்திற் கட்டிய கயிற்றையவிழ்த்தல், பகையிருக்கில் அக் கயிற்றை மரத்திற் கட்டுகல், வளைக்குமேல் ஹோமஞ் செய்தல், வளைபயை ஹோமஞ் செய்தல், பரிவப்பயை ஹோமங்கள் என்பது.

முன்றங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

நான்காம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

பசுவின் உபாகரணத்தை (தருப்பைபாற்றோடுதலை)க் கூறு மந்திரங்கள்.

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः । तस्मै प्रति प्र वेदय

चिकित्वा५ अनु मन्यताम् । इमं पशु पशुपते ते अद्य वध्नाम्यग्ने

सुकृतस्य मध्ये । अनु मन्यस्य सुयजा यजामजुष्टं देवानामिदमस्तु

हव्यम् । प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गेभ्यः पर्याचरन्तम् ।

सुवर्गं याहि पथिमिदेवयानैरोषधीषु प्राति तिष्ठा शीरिरैः। वेषामिशे
 ॥ १ ॥ पशुपतिः पशूनां चतुष्पदापुन च द्विपदाम् । निष्क्रान्तेऽयं
यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु । वेवध्यमानमनु
बध्यमाना अभ्येक्षन्त मनमा चक्षुषा च । अग्रिस्ताऽ अग्रे प्र मुमोक्तु
देवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः । य आरण्याः पशूनां विश्वरूपा
विरूपास्सन्तो बहुधैकरूपाः । वायुस्ताऽ अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः
प्रजया संविदानः । प्रमुञ्चमानाः ॥ २ ॥ भुवनस्य रेतो गातु धन्त
यजमानाय देवाः । उपाकृतं शशप्रानं यदस्थोज्जीवं देवानामप्येतु
पाथः । नाना प्राणो यजमानस्य पशूनां यज्ञो देवेभिस्सह देवै-
यानः । जीवं देवानामप्येतु पाथं सत्यास्सन्तु यजमानस्य कामाः ।
यत्पशुर्मायुमकृतोरो वा पद्भिराहते । अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वा-
न्मुञ्चत्वहंसः । शमितार उपेतन यज्ञम् ॥ ३ ॥ देवेभिरिन्वितम् ।
पाशात्पशु प्र मुञ्चत बन्धाद्यज्ञपतिं परि । अदितिः पाशं प्र मुमो-
क्त्वेतं नमः पशुभ्यः पशुपतये करोमि । अरातीयन्तमधरं कृणोमि
यं द्विष्मस्तस्मिन्प्राति मुञ्चामि पाशम् । त्वामु ते दधिरे हव्यराह-
शृतं कर्तारमुत यज्ञियं च । अग्रे सदक्षस्सतनुर्हि भूत्वाऽथ हव्या
जातवेदो जुषस्व । जातवेदो वपया गच्छ देवान्त्वहं हि होता
प्रथमो बभूथ । घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व स्वाहाकृतं हविरदन्तु
देवाः । स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा ॥ ४ ॥

பக் உபாகரணம்)

இதில் பசுவின் உபாகரண மந்திரங்கள் முதலானவைகள் கூறப்படுகின்றன.

முதற்காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம் ஏழாம் அதுவாகத்தின் மூன்றாம் விநியோகத்தில், இச்சிக்களையாலும் தருப்பையாலும் ஆட்டுக்கடாவைத் தொடுத்தல் என்னும் உபாகரணங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்கள் இரண்டனாவும்,

முதலாம் மந்திரம்

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्चया इमाः । तस्मै प्रति प्र वेदय चिकित्वाऽ-
नु मन्यताम् ।

என்பது

உரை

இப்போது உண்டாகின்ற பசுக்களும், இதற்கு முன் உண்டாகிய பசுக்களும் பிரசாபதியினிடத்திலிருந்தே உண்டாயிற்று. ஆகையால், பக்வே! (ஆட்டுக்கடாவே!) நீ, பிரசாபதியிடஞ்சென்று, தனித்தவிடத்தில் தனது வரலாற்றைக் கூறுவாயாக. அப் பிரசாபதி அதை யுணர்ந்து உனக்கு சுவர்க்க மடையும் வகையை உணர்வித்து உன்னை ஏற்றுக்கொள்வன் என்பதாம்.

அதில், இரண்டாமந்திரம்.

इमं पशुं पशुपते ते अद्य वधाम्यशे सुकृतस्य मय्यै । अनु मन्यस्व सुयजा
यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम् ।

என்பது

உரை

பசுபதியாகிய அக்கினியே! இன்று, இக்கருமங்களுக்குள், அதாவது சோதிட்டோம யாகச் செயல்கட்கிடையில் இக்கடாவை யூபத்திற் கட்டுகின்மேன். அதற்கு நீ அதுமதி கொடுத்தருள்வாயாக. யாம் நல்ல வேள்வியால் வழிபடுகின்றோம். இந்த அவி தேவர்கட்கு விருப்பமுடையதாகுங் என்பதாம்.

ஹே விநியோகத்தில் வேட்போன் ஆகவனியத்தியில் வசாஹோமஹவணி யென்னும் ஒரு அகப்பை விசேடத்தாற் செய்யப்படும் ஐந்து ஹோமங்களுள் முதலாம் ஹோமம்.

முன்றும் மந்திரம்

प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वे प्राणमङ्गैः पर्याचरन्तम् । सुवर्गं याहि पथि-
मिद्वैद्यानैरोपधीषु प्रति तिष्ठ शरीरैः ।

என்பது.

உரை.

ஆட்டுக்கடாவே; முன்னுள்ள தேவர்கள் உனதுவரலாற்றை அறிந்தவர்
களாய் உனது அவயவங்களின்மீது பற்றிநிற்கும் பிராணனை, இது எம்மு
டையதென்று ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். நீ, தேவர்கள் செல்லுமார்க்கமாக பிரா
ணவடிவாய்ச் சுவர்க்கஞ் சென்று எஞ்சிய அவயவங்களால் கொடி செடிகளில்
இருப்பாயாக. அதாவது புரோடாசம் போன்று அனியாவாயாக என்பதாம்.

நான்காம் மந்திரம்.

येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम् । निष्क्रीतोऽयं यक्षि-
यं . भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ।

என்பது

உரை

இருகாற் பசுக்கட்கும், நாற்காற் பசுக்கட்கும் உருத்திரன் ஈசனாவான்.
அத்தகைய உருத்திரனைத்தலைவனாகக் கொண்ட பசுக்களுக்குள், இக்கடாவை
உருத்திரனிடத்திலிருந்து விலக்கு வாங்கினேன். இக்கடா, வேள்விக்குரிய
அனிர்ப்பாகம் ஆகுக. எசமானனுக்கு தனம் வளருக என்பதாம்.

ஐந்தாம் மந்திரம்

ये वध्यमानमनु वध्यमाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च । अश्विस्ताऽग्ने
प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः ।

என்பது

உரை

இக்கடாவின்னுடைய தாய்தந்தை சகோதரர்கள் மற்றும் கூட இருக்
கின்றவைகள் அனைத்தும், இதனிடத்திலுள்ள அன்பால் இக் கடாவிற்குப்
பின்னால் கட்டப்பட்டவைகளாய் எவைகள் மனதாலும் கண்ணாலும் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளை அக்கினிதேவன் அவிழ்த்து விடுவானாக.
பிறகு பிரசாபதியாகிய தேவன், தனது பசுக்களுடன் ஒன்றாய் அப்பசுக்களை
விட்டுவிடுவானாக என்பதாம்.

ஆருவது மந்திரம்

य आरण्याः पशवो विश्वरूपा विरूपास्सन्तो बहुधैकरूपाः । वायुस्ता-
अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः ।

என்பது

உரை

வனத்திலுள்ளவைகள், நாட்டிலுள்ளவைகள் என்று, நிறத்தாலும் சாதி வேறுபாட்டாலும் பல்வேறுவகைப்பட்ட பசுக்கள் (ஆட்டுக்கடாக்கள்) இருப்பினும் அவைகளைத்தும் பசுத்(விவிலங்குத்) தன்மையால் ஒன்றேயாம். அவைகளை வாயு விடுவிப்பதாகுக. மற்றவை முன்போல் என்பதாம்.

ஏழாவது மந்திரம்

प्रमुञ्चमाना भुवनस्य रेतो गातुं धत्त यजमानाय देवाः । उपाकृतश्शश-
मानं यद्स्थार्जीवं देवानामप्येतु पाथः ।

என்பது

உரை

தேவர்களே ! புவனத்தின் உற்பத்திக்கு யாகவாயிலாக நிமித்தமாகிய ஆட்டுக்கடாவை, அதனுடைய சுற்றங்களிலிருந்து விடுவிக்கும் எசமானனுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுப்பிர்களாக. தருப்பையாற் றோடுதலால் புரிதமானதும் அவினையருந்தும் தேவர்களிடத்தில் கலப்பதுமாகிய ஆட்டுக்கடாவின் அங்கசமுதாயம், அன்னமாகித் தேவர்களுக்கு உதவுக, மற்றும், எசமானனுக்குச் சுவர்க்கத்தையும் அளிப்பதாகுக என்பதாம்.

முந் காண்டம், முன்றும் பிரபாடகம் எட்டாம் அநுவாகத்தின் பன்னிரண்டாவது விநியோகத்தில், ஆட்டுக்கடாவை வடக்கே சாமீந்திரத்திற்குக் கொண்டுவர்போது வேட்போள் செபிக்கவேண்டிய மந்திரம்.

எட்டாவது மந்திரம்

नाना प्राणो यजमानस्य पशुना यज्ञो देवेभिस्सह देवयानः । जीवं देवा-
नामप्येतु पाथस्सत्यास्सन्तु यजमानस्य कामाः ।

என்பது

உரை.

எசமானனுடைய பிராணன் பசுவின் வேறுபாடு செய்ப்பட்டும் மாகம் விளக்கமுடைய ஆட்டுக்கடாவின் பிராணனோடு அவியையருந்தும் தேவர்களிடஞ் செல்க. ஆட்டுக்கடாவாகிய அன்னம் தேவர்களின் வாழ்விற்குக் காரணமாகுக. அதனால், எசமானனுடைய விருப்பம் உண்மையதாகுக என்பதாம்.

முதற் காண்டம், ழன்றும் பிரபாடகம், எட்டாம் அநுவாகம் பதின்முன்றுவது விநியோகத்தில், ஆட்டுக்கடாவின் உயிர் போனபிறகு செய்மவேண்டிய ஹோம மந்திரம்

ஒன்பதாவது மந்திரம்

यथशुभ्यामुमकृतो वा पद्धिराहते । अग्निर्मा तस्मादेनसो विध्वान्मुञ्च-
त्वहसः ।

என்பது

உரை

இவ்வாட்டுக்கடா இறக்குப்போது இறப்புத்துன்பால் கத்தினாலும், அவ் லது, கால்களை இங்குமங்கும் ஆட்டி அடித்துக் கொள்ளினும் உண்டாகும் பாவத்தை அக்கினி நீக்குக. மற்றும், கட்டுதல் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பாவங்களையும் போக்குக என்பதாம்

ஷ. விநியோகத்தில், ஏகநூலம் துவிதூலங்களுடன் ஆட்டுக்கடாவைக் கொன்ற விடந்திற்துச் செல்வதற்குரிய மந்திரம்

பத்தாவது மந்திரம்

शमितार उपेतन यञ् देवेभिरिवितम् । पाशाःपशुं प्र मुञ्चत बन्धाय-
क्षपति परि ।

என்பது

உரை

ஆட்டுக்கடாவைக் கொல்வோய்! தேவர்களாற் சூழப்பெற்ற வேள்வியைச் செய்விப்பீர்களாக. வேள்வித் தலைவனாயும், பசுவைக் கட்டின குற்றத்தி லிருந்து விடுவிப்பீர்களாக என்பதாம்.

பஞ் உபாகரணம்)

ஷெ. விநியோகத்தில், பசுவைக் கட்டியிருந்த கயிற்றை அவிழ்ப்பதற்கு மந்திரம்

பதினேராவது மந்திரம்

अदितिः पार्श्वं प्रमुमुक्षत्वेतं नमः पशुभ्यः पशुपतये करोमि ।

என்பது

உணர்.

பூமி, இக்கடாவை அவிழ்த்துவிடுக. யான், பசுக்கட்கும், பசுபதிக்கும், எனது பிழை ரீங்குதற் பொருட்டு வணக்கஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

பகைவனுக்கு மாரணத்தோழில் சேமியில், அவிழ்த்த கயிறை ஒரு மாதத்தில், அல்லது ஒரு கொம்பில் கட்டிவைத்தல் வேண்டும் என்பதற்கு மந்திரம்.

பன்னிரண்டாவது மந்திரம்.

अराती वन्तमध्यां कृणोमि यं द्विष्मस्तस्मिन्प्रति मुञ्चामि पाशम् ।

என்பது

உரை.

என்மீது பகைமை செய்கின்றவனை என்னிலும் தாழ்த்தவனுச் செய்கின்றேன். மற்றும், பகைமைசெய்ய விரும்புகின்றவனல்லன் எனினும் வேறு சமயத்தில் பகைமை செய்வானெனக் கருதி இப்போது அவனிடம் பொறுமை கொள்கின்றேன். அத்தகைய பகைவனை இக்கயிற்றூற கட்டுகின்றேன் என் பதாம்.

முதற்காண்டம், முன்றும் பிரபாடகம் ஒன்பதாம் அநுவாகம் பதினேட்டாவது விநியோகத்தில், காய்ச்சும் வலையின்மீது ஹோம்ஜீ செய்வதற்குரிய மந்திரம்

பதின்மூன்றாவது மந்திரம்.

त्वामु ते दधिरे हव्यवाहः शृतकर्तारमुत यज्ञियं च । अग्ने सदक्षस्सत-
नुहि भूत्वाऽथ हव्या जातवेदो जुषस्व ।

என்பது

உரை

அக்கினியே! தேவர்கட்கு அனியெடுத்துச் செல்வோனும், அனியைப் பக்குவஞ் செய்கின்றவனும், எக்குத்தைத் தேடுகின்றவனுமாகிய உன்னை யே காரியஞ் செய்வோனென முற்கூறிய தேவர்கள் உறுதி கொண்டனர். தோன்றியவைகளை யுணரும் அக்கினியே! நீ, உறுதியாகிய திருமேனியை யுடையவன், உற்சாக முடையவன், ஆதலின், எமது அனியைத்தாங்கிச் செல்வதற்கு விரும்புடையோனாகுவாய் என்பதாம்.

முதற்காண்டம், முன்றும்பிரபாடகம், ஒன்பதாம் அநுவாகம், பதினேட்டாவது விநியோகத்திற் செய்யப்படும் வபாஹோமத்தின் மந்திரம்.

பதினான்காவது மந்திரம்.

जातवेदो वपया गच्छ देवान्स्वः हि होता प्रथमो यभूथ। घृतेन त्वं तनुवो
वर्धयस्व स्वाहाकृतः हविरदन्तु देवाः ।

என்பது

உரை.

உண்டானவைகளை யுணரும் அக்கினியே! நீ, வபையுடன் தேவர்களை யடைவாயாக. நீ, மனித ஹோதாவிலும் முந்திய ஹோதாவாயிருத்தலின், நெய்யால் தேவர்களின் உடம்புகளை வளர்ப்பாயாக. யாம் அர்ப்பித்த அனிகளை தேவர்கள், அருந்துவார்களாக என்பதாம்.

ஷ. விநியோகத்தில், வபாஹோமத்திற்கு முன்னர் செய்யும், 'பூர்வபரிவாயம் உத்தபரிவாயம்' என்னும் ஹோமமந்திரங்கள்.

பதினேந்தாவது • பதினாறாவது மந்திரங்கள்.

स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यस्वाहा ।

என்பது

உரை

சவாஹாகார வபா ஹோமத்திற்கு முன்னர் இந்நெய் தேவர் கட்கு அருப்பணமாகுக. அந்த ஹோமம் வபா ஹோமத்திற்கு அங்கமாதலின் பூர்வபரிவாயமாம். பின்னர் சவாஹாரமாகிய வபா ஹோமத்திற்குமேல் இந்த நெய் தேவர்கட்கு அருப்பணமாகுக. இந்த ஹோமம் சவாஹாகாரமும் வபையுமே சமமாதலின் முன்னும் பின்னும் பிரயோகம் என்பதாம்.

நான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்ற

உபாகரணப் பிராமணம்)

முன்றங் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் ஐந்து பதங்களைக் கொண்டது.

பசு உபாகரணமுதலிய மந்திரங்கட்கு பிராமணங்கள்.

பிராபுத்யாவே பவஸ்தேபாஃ ருத்ரோ஽பிபதிர்யதேதாப்யாமுபாகரோதி தா-
 ப்யாமேவென' ப்ரதிப்ரோச்யா஽ஸல்பத ஆத்மனோ஽நாவஸ்காய ட்வாப்யாமுபாக-
 ரோதி ட்விபாபஜமான: ப்ரதிஸ்தித்யா உபாகுத்ய பவ் ஜுஹோதி பாங்க்தா:
 பவ: பவநேவாவ ருந்யே மூத்யவே வா எப நாயதே யத்பசுஸ்த் யத்வார-
 மதே ப்ரமாயுகோ யஜமானஸ்யானானா ப்ராணோ யஜமானஸ்ய பவநேத்யாஹ்
 வ்யாவூச்யை || 1 || யத்பசுஸ்தாமயுகுதேதி ஜுஹோதி ஶாந்த்யை ஶமிதார
 உபேதநேத்யாஹ் யதாயஜுரேவீதட்வபாயா வா அஹித்யமாணாயாமபேமேஹோஸ்ப
 க்ராமதி த்வாமு தே ததிरे ஹவ்யவாஹமிதி வபாமபி ஜுஹோத்யேரேவ மேத-
 மவ ருந்யேஸ்தோ ஶ்ருதத்வாய புரஸ்தாத்ஸவாஹாகுதயோ வா அந்யே தேவா உப-
 ரிஸ்தாத்ஸவாஹாகுதயோஸந்யே சவாஹா தேவேப்யோ தேவேப்யஸ்வாஹேத்யமிதோ வபா
 ஜுஹோதி தானேவோமயாந்ரீணாதி || 2 ||

இதில், முற்கூறிய ஆட்டுக்கடாலைத் தருப்பைப் புல்லால் தொடுதலாகிய
 உபாகரண மந்திரங்கட்கு உரை கூறும் பிராமணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

உபாகரண வாகையே விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

பிராபுத்யா வே பவஸ்தேபாஃ ருத்ரோ஽பிபதிர்யதேதாப்யாமுபாகரோதி தாப்யா-
 மேவென ப்ரதிப்ரோச்யா஽ஸல்பத ஆத்மனோ஽நாவஸ்காய ।

என்பது

உரை

பிரசாபதி ஆட்டுக்கடாக்களை உண்டாக்குகின்றனர். அக்கினியாகிய உருத் திரன் அவைசுக்கு இறைவைன். இவ்விருவரையுங் கூறும் இம்மந்திரத்தால் ஆட்டுக்கடாவை தருப்பையாலும் இச்சிக்கினையாலும் தொடல் வேண்டும். அவ்விருனர்களாலும் உத்தரங் கொடுக்கப்பெற்று இக்கடா கொல்லப்படுகின் மது. அதுவும், தன்மீது குற்றமில்லாதிருத்தற் பொருட்டு என்பதாம்.

மந்திரங்கள் இரண்டு என்பதைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 2

आभ्यामुपाकरोति द्विपाद्यमानः प्रतिष्ठैः ।

என்பது.

உரை

எசமானன் இரண்டுகால்களை யுடையவன், மந்திரங்களும்இரண்டு, ஆத லின் பெருமையை யடைகின்றான் என்பதாம்.

உபாகாணஞ் செய்ததந்தப் பிளி, 'பிரஜானந்த:' என்பது முதலிய ஐந்து மந் திரங்களால் ஐந்து ஹோமங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன.

பிராமணம் 3

उपाकृत्य पञ्च जुहोति पाङ्क्ताः पशवः पशून्वाव रुधे ।

என்பது

உரை

உபாகாணஞ் செய்துவிட்டு ஐந்து ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும். ஆட்டுக்கடாக்கள் பங்ந்தி என்னுஞ் சந்தங்களாகின்றன. ஏனெனின்? கால்கள் நான்கும் வால் ஒன்றுஞ் சேர்ந்து ஐந்தானதாலென்க. பங்ந்திச் சந்தமும் ஐந் தெழுத்துக் கொண்ட தென்பதாம்.

கடாவைக் கொல்வதன் பொருட்டுக் கொண்டு போதுங்கால், வேட்போன் செபீக் தும் மந்திரத்திலுள்ள, நாநா, என்பதன் பொருளின் கருத்தைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 4

मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारमेत प्रमायुको यजमानस्स्याजाना
प्राणो यजमानस्य पशुनेत्याह व्यावृत्तैः ।

என்பது

உபாகாணப் பிராமணம்)

உரை

மரணத்தின் பொருட்டுக் கொண்டுபோகும் கடாவின் பின்புறத்தைக் கையாற்றொடுதல் வேண்டும். இது எசமானனுடைய பிராணன் கடாவுடன் கூடாமல் வேறுதல் வேண்டும் என்கின்றது என்பதாம்.

கொன்றபிறகு செய்யும் ஹோமம் விதிக்கப்படுகின்றது

பிராமணம் 5

यत्पशुर्मायुमकृतेति जुहोति शान्यै ।

என்பது

உரை.

‘அம்ஹஸோ முஞ்சது’ என்னும் மந்திரத்தார் போற்றுதல் பாவம் நீங்குதற் பொருட்டென்பதாம்.

வேட்போனும், வேள்வித் தலைவனும் வபையைக் குத்திக் காபச்சம் ஒருவகை முள்ளை எடுத்துக்கொண்டு கடாவை யடைதல் வேண்டுமென்னும் மந்திரத்தின் வேளிப்படைப் பொருளைத் தெரிவிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

शमितार उपेतनेत्याह यथायजुरेवैतत् ।

என்பது.

உரை

இம்மந்திரம் ‘பாதங்களுடன் (அடித்தளைகளுடன்) கூடியதால் இருக்கு மந்திரமேயாம். அங்ஙனமாயினும் எசர்வேதத்திற் கூறப்பட்டிருத்தலின், அல்லது, அக்கருமத்தில் விநியோகஞ் செய்வதால் எசர்மந்திர மெனப்படு கின்றது என்பதாம்.

வபையின் (ஈரல் சுவ்வின்)மேல் நெய்விடுதலை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

वपायां वा आह्वयमाणायामग्नेर्मधोऽपक्रामति वासु ते दधिरे हव्यवाहसिति
वपाममि जुहोत्यग्नेरेव मेधमवरुणोऽथो ऋतवाय ।

என்பது

உரை

ஹோமத்தின் பொருட்டு வபையைக் கொண்டுவரும்போது அக்கினி யிடத்திலிருந்து எக்ளும் கடனாக வாங்கப்படுகின்றது. அது, இந்த ஹோமத் தால் நீக்கப்படுகின்றது. இதுபற்றியே, மந்திரத்தில், அக்கினி வேள்வியைத் தாங்குகின்றது எனப்பட்டது. இதனால் அவியை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது மாம். மற்றும், “சமைக்குங் கருத்தனை” எனச் சிறப்பித்ததின் இந்த ஹோமமானது வபை நன்கு பக்குவமாதற் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றது என்பதாம்.

பூர்வ பரிவப்யம், உத்தர பரிவப்யம் என்னும் ஹோமங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वा अन्ये देवा उपरिष्ठात्स्वाहा कृतयोऽन्ये स्वाहा
देवेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहेत्यमितो वपां जुहोति तानेवोभयाग्नीणाति ।

என்பது

உரை.

முன் சுவாஹாகாரத்தேவதை வேறு, பின் சுவாஹாகாரஞ் செய்யப்பெற்ற தேவதைகள் வேறு, சுவாஹா என்னுஞ் சொல்லை முன்னும் பின்னும் மாற்றி வைத்திருந்ததின் இருவகையான தேவதைகளும் இதனால் பிரியமடைகின்றன என்பதாம்.

ஐந்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று

ஆறாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

आग्नेय्यग्ने नयेतीदं विष्णुरित्येष्वैष्णवी ।

अग्न आयूंषि चाग्नेयी आवायो इतिवायवी ॥ १ ॥

आघाये अग्निमैन्द्री स्याद्युनज्मीति त्रिभिः क्रमात् ।

साधन्ते द्रोणकलशाधवनीयौचपूत भूत् ॥ ३ ॥

युनेतिमन्त्रणं कुर्यात्सवनीयं सुव सुचाम् ।

अग्निरित्यादिदशभिर्ग्रहपात्राणि संस्पृशेत् ॥

षष्ठानुवाके संप्रोक्ता मन्त्रा एकोन विंशतिः ॥ ४ ॥

அபிமந்திரண மந்திரம்)

ஆக்னேய இருக்கால் அக்னீத்ர மண்டபத்தையும், விஷ்ணு மந்திரத் தால் அவிர்த்தானத்தையும், அக்ன, என்பது முதலியதால் சுருக்கு முதலானவைகளையும், ஆவரயோ, என்பது முதலியதால் கிரகபாத்திரங்களையும், ஆகாயே, என்பது முதலியதால் சபாமண்டபத்தையும் தொடுதல், வேதியில்வைத்த சுருக்குக்களை அபிமந்திரணஞ் செய்தல், துரோணகலசம், பூதபிருத்து ஆதவணீயம் என்பவைகளை வைத்தல், உபாம்சு முதலிய பத்துக்கிரக பாத்திரங்களையும் பத்து மந்திரங்களால் தொடுதல் என்பது.

முன்றும் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஆரூபது அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிசுக்குமேல் முப்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

அபிமந்திரணத்திற்குரிய மந்திரங்களும், பிராமணங்களும்

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरत्या देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान्भवति यो यथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवत्याग्रेयर्चाऽऽग्नीध्रमभि सुशेद्वैष्णव्या हविर्धानमाग्रेय्या सुचो वायव्यया वायव्यान्वैन्द्रिया सदे। यथादेवतमेव यज्ञमुप चरति न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवति युनज्मि ते पृथिवीं ज्योतिषा सह युनज्मि वायुमन्तरिक्षेण ॥ १ ॥ ते सह युनज्मि वाचः सह सूर्येण ते युनज्मि तिस्रो विष्ट्वस्सूर्यस्य ते । अग्निर्देवता गायत्री छन्द उपाशोः पात्रमसि सोमो देवता त्रिष्टुप्छन्दोऽन्तर्यामस्य पात्रमसीन्द्रो देवता जगती छन्द इन्द्रवायुवोः पात्रमसि बृहस्पतिर्देवताऽनुष्टुप्छन्दो मित्रावरुणयोः पात्रमस्यश्विनौ देवता पङ्क्तिश्छन्दोऽश्विनोः पात्रमसि सूर्यो देवता बृहती ॥ २ ॥ छन्दश्शुक्र-

स्य पात्रमसि चन्द्रमा देवता सतो बृहती छन्दो मन्थिनः पात्र-
मसि विश्वे देवा देवतोष्णिहा छन्द आग्रयणस्य पात्रमसीन्द्रो देव-
ता ककुच्छन्द उक्थानां पात्रमसि पृथिवी देवता विराट्छन्दो ध्रुव-
स्य पात्रमसि ॥ ३ ॥

இவ்வதுவாகம், சோமரசம் பிழியும்பகலிலுள்ள பிரயோகத்தைத்
தொடங்கும்போது தொடுவதையும், மந்திர விசேடங்களையும் கூறுகின்றது.

தொடும் வகையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

यो वा अथवादेवतं यज्ञमुपचरत्या देवताभ्यो वृक्ष्यते पापीयान्भवति यो
यथादेवतं न देवताभ्य आ वृक्ष्यते वसीयान्भवत्याश्रेय्यर्चाऽऽग्नीध्र-
मसि सुशेद्वेणव्या हविर्धानमश्रेय्या सुवो वायव्यया वा व्यान्येन्द्रिया
सदो यथादेवतमेव यज्ञमुप चरति न देवताभ्य आ वृक्ष्यते वसीया-
न्भवति ।

என்பது

உரை,

ஆக்னீத்ர மண்டம் அவிர்த்தானமண்டபம் என்பவைகளுக்கு யாதொரு
தேவதையுண்டோ, அதையன்றி வேறு தேவதையை வழிபடில் உரிய தேவ
தையை விட்டுவிட்ட குற்றமும் வறுமையும் வரும். ஆதலின் எம்மந்திரத்தில்
எத்தேவதை கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அம்மந்திரத்தால் அதைத் தொட்டு
விடில் அக்குற்றம் இல்லை. அம்மந்திரங்கள் வருமாறு :—அக்னேநய, என்னும்
மந்திரத்தால் ஆக்னீத்ர மண்டபத்தையும், இதம் விஷ்ணுர் விசக்ரம், என்னு
மந்திரத்தால் அவிர்த்தான மண்டபத்தையும், 'அக்ன ஆயூம்ஷிபவஸே, என்னு
மந்திரத்தால் சுருக்குக்களையும், 'ஆவாயோ பூஷ்சசிபா: என்பதால் கிரகபாத்
திரங்களையும், ஆகாயே அக்னியிந்ததே என்னு மந்திரத்தால் சபையையுந்
தொடல் வேண்டும் என்பதாம்.

அபிமந்திரண மந்திரம்)

துரோண கலசம், ஆதவனீயம் பூதபிந்த என்னும் சோமரச பாத்திரங்களை வைத்தந்திரிய மந்திரங்கள்.

மந்திரங்கள் 1, 2, 3.

युनजि ते पृथिवी ज्योतिषा सह युनजि वायुमन्तरिक्षेण ते सह युन-
जि वाच सह सूर्येण ते ।

என்பது

உரை

துரோண கலசமே! உனது வடிவாகியமண்ணை, அக்கினியுடன்கூட இவ் விடத்தில் வைக்கின்றேன். ஆதவனீயமென்னுங்குடமே! உனது வடிவாகிய வாயுவை அதன் நிலைக்களமாகிய வாயுவுடன் இங்கு வைக்கின்றேன். பூத பிந்த என்னுங் குடமே! உன்னை, வர்க்கென்னும் விண்ணுலகத்துடன் இங்கு வைக்கின்றேன் என்பதாம்.

சுது முதலான மூன்று சுருக்குக்களைத் தோடுவதந்திரிய மந்திரம்.

மந்திரம் 4.

युनजि तिस्रो विपृचस्सूर्यस्यते ।

என்பது

உரை

சுது, உபபிந்த, துருவம் என்னும் மூன்று சுருக்குக்களையும், சூரியனாகிய உனது ஒளியால் பிரித்துத் கொட்டுவைக்கின்றேன் என்பதாம்.

உபாம்சு பாத்திரத்தை வைத்தந்திரிய மந்திரம்.

மந்திரம் 5.

अग्निदेवता गायत्री छन्द उपाशोः पावससि ।

என்பது

உரை

அக பாத்திரமே! உன்னை அக்கினி தேவதை பாதுகாப்பதாகுக. காயத் திரிச் சந்தம் உன்னைப் பரிபாலிக்க. நீ, 'உபாம்சு' என்னும் சோமரச பாத்திரமா யிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

மேலும் மேலும் வைக்கவேண்டிய ஒன்பது பாத்திரங்கட்தும் மந்திரங்கள்.

மந்திரங்கள் 6—14.

सोमो देवता विष्णुश्चन्द्रोऽन्तर्यामस्य पात्रमसीन्द्रो देवता जगती छन्द इन्द्र-
वायुवोः पात्रमसि बृहस्पतिर्देवताऽनुष्टुप्छन्दो सिन्धवखणयोः पात्रम-
स्यश्विनौ देवता पङ्क्तिश्छन्दोऽश्विनोः पात्रमसि सूर्यो देवता बृहती
छन्दश्शुक्रस्य पात्रमसि चन्द्रमा देवता सतो बृहती छन्दो मन्थिनः
पात्रमसि विश्व देवा देवतोऽणिहा छन्द आग्रयणस्य पात्रमसीन्द्रो देव-
ता ककुत्छन्द उक्थानां पात्रमसि पृथिवी देवता विराट्छन्दो ध्रुवस्य
पात्रमसि ।

என்பது

உரை

சோமம் தேவதை, திருஷ்டிப் சந்தம், அந்தர்யாமி என்னும் பாத்திரமா
யிருக்கின்றாய். இந்திரன் தேவதை, சுகதிச்சந்தம். இந்திரவாயுப் பாத்திரமாக
இருக்கின்றாய். பிருகற்பதி தேவதை, அநுஷ்டிப்ச் சந்தம், மித்திராவருண
பாத்திரமாயிருக்கின்றாய். அசுவினிகள் தேவதை, பங்க்திச் சந்தம்,
அசுவிணிப் பாத்திரமாக இருக்கின்றாய். சூரியன் தேவதை, பிருகதிச் சந்தம்,
சக்கிர பாத்திரமாயிருக்கின்றாய். சந்திரன் தேவதை, சதோபிருகதிச்சந்தம்,
மந்தி என்னும் பாத்திரமாயிருக்கின்றாய். விசுவே தேவதை, உஷ்ணிக்ச்
சந்தம், ஆக்கிராயண பாத்திரமாயிருக்கின்றாய். இந்திரன் தேவதை, கருத்ச்
சந்தம், உக்த்ய பாத்திரமாயிருக்கின்றாய். பிருதிவி தேவதை, விராட்ச் சந்தம்,
தருவ பாத்திரமாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

எண்டு, இவ்வாறுவாகத்திற் கூறிய பிரயோகங்களை, முதற் காண்டம்,
மூன்றாம் பிரபாடகம், பதின்மூன்றாம் அநுவாகம் ஹருதேத்வா, மனஸேத்வா
என்னும் அநுவாகத்தின் பிரயோகத்திற் காண்க.

ஆறாம் அநுவாகம்

முற்றிற்ற.

ஏழாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்,

आसन्धेति पुरा होमस्यात्प्रातरनुवाकतः ।

स्पर्ध्या सुन्वतस्सोमं संवेशाहुति पञ्चकम् ॥ १ ॥

प्रशब्दयुक्तानि याज्यानि मरुत्वस्य उपक्रमे ।

बृहद्रथतरेद्वेच विहव्यंच निमित्ततः

नित्यप्रयोगादेतावान्विशेषस्पर्ध्यामेव ॥ २ ॥

பிராதரதவாகம் என்னுஞ் சஸ்திரத்தைச் சொல்வதற்குமுன் செய்ய வேண்டிய ஒமம், ஹே ஹோமத்தின் இடத்தில் பகையுடைய வேள்வித் தலைவர்கள் செய்யவேண்டிய ஐந்து ஹோமங்கள் என்னுமிவைகட்கு மந்திரங்களும், உத்காதா என்பவன் பகையுடையவன் செய்யும் வேள்வியிற் செய்ய வேண்டிய விசேடம், ஹோதாவிற்கு விசேடம், எசமானனுக்கு விசேடம் என்னுமிவைகட்குப் பிராமணங்களும் இவ்வநுவாகத்திற் சொல்லப்படுகின்றன என்பது,

மூன்றாம் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

இரண்டு வேள்வித் தலைவர்கள் தம்முள் பொறமை கொண்டு செய்யும் வேள்வியின் பிரயோகங்களைக் கூறு மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

इष्टो वा अर्धयुर्यजमानस्येष्ट्यः खलु वै पूर्वोऽष्टुः क्षीयत आस-
न्यान्मा मन्त्रात्पाहि कस्याश्चिदभिस्त्या इति पुरा प्रातरनुवाका-
ञ्जुहुयादात्मन एव तदध्वयुः पुरस्ताच्छर्म नह्यतेऽनात्यै संवेशाय
त्वोपवेशाय त्वा गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगता अभिभूत्यै स्वाहा प्रा-
णापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्ट देवतासु वा एते

ப்ராணாபானயோ: || 1 || வ்யாய்¹க்ஷ²ந்தெ யே³பா⁴ஃ⁵ சோம⁶ஸ⁷ஸ⁸ம⁹க்ஷ¹⁰தே¹¹ ச¹²வ்-
 ஶாய¹³ த்வோ¹⁴ப¹⁵வ¹⁶ஷாய¹⁷ த்வெ¹⁸த்யா¹⁹ஹ²⁰ ஸ²¹ந்²²தா²³ஃ²⁴ஸி²⁵ வ²⁶ ச²⁷வ்²⁸ஷ²⁹ உ³⁰ப³¹வ³²ஷ³³க்ஷ³⁴ந்³⁵தோ-
 மிரே³⁶வா³⁷ஸ்ய³⁸ ஸ³⁹ந்⁴⁰தா⁴¹ஃ⁴²ஸி⁴³ வ⁴⁴ஹ⁴⁵க்ஷ⁴⁶தே⁴⁷ ப்ரே⁴⁸தி⁴⁹வ⁵⁰ந்⁵¹த்யா⁵²ஜ்யா⁵³நி⁵⁴ ம⁵⁵வ⁵⁶ந்⁵⁷த்ய⁵⁸ம⁵⁹ஜி⁶⁰த்ய⁶¹ஸீ
 ம⁶²ஸ⁶³த்வ⁶⁴தீ: ப்ர⁶⁵தி⁶⁶ப⁶⁷தோ⁶⁸ வி⁶⁹ஜி⁷⁰த்யா⁷¹ உ⁷²மே⁷³ வ⁷⁴ஹ⁷⁵த⁷⁶த⁷⁷த⁷⁸ர⁷⁹த⁸⁰ரே⁸¹ ம⁸²வ⁸³த⁸⁴ இ⁸⁵ய⁸⁶ வா⁸⁷வ⁸⁸ ர⁸⁹த⁹⁰-
 த⁹¹ர⁹²ம⁹³ஸோ⁹⁴ வ⁹⁵ஹ⁹⁶தா⁹⁷ஹ்யாமே⁹⁸வ⁹⁹ன¹⁰⁰ம¹⁰¹ந்¹⁰²தரே¹⁰³த்ய¹⁰⁴த¹⁰⁵ வா¹⁰⁶வ¹⁰⁷ ர¹⁰⁸த¹⁰⁹த¹¹⁰ர¹¹¹ஃ¹¹² த்வோ¹¹³ வ¹¹⁴ஹ¹¹⁵த¹¹⁶த¹¹⁷த¹¹⁸த¹¹⁹த¹²⁰த¹²¹த¹²²த¹²³த¹²⁴த¹²⁵த¹²⁶த¹²⁷த¹²⁸த¹²⁹த¹³⁰த¹³¹த¹³²த¹³³த¹³⁴த¹³⁵த¹³⁶த¹³⁷த¹³⁸த¹³⁹த¹⁴⁰த¹⁴¹த¹⁴²த¹⁴³த¹⁴⁴த¹⁴⁵த¹⁴⁶த¹⁴⁷த¹⁴⁸த¹⁴⁹த¹⁵⁰த¹⁵¹த¹⁵²த¹⁵³த¹⁵⁴த¹⁵⁵த¹⁵⁶த¹⁵⁷த¹⁵⁸த¹⁵⁹த¹⁶⁰த¹⁶¹த¹⁶²த¹⁶³த¹⁶⁴த¹⁶⁵த¹⁶⁶த¹⁶⁷த¹⁶⁸த¹⁶⁹த¹⁷⁰த¹⁷¹த¹⁷²த¹⁷³த¹⁷⁴த¹⁷⁵த¹⁷⁶த¹⁷⁷த¹⁷⁸த¹⁷⁹த¹⁸⁰த¹⁸¹த¹⁸²த¹⁸³த¹⁸⁴த¹⁸⁵த¹⁸⁶த¹⁸⁷த¹⁸⁸த¹⁸⁹த¹⁹⁰த¹⁹¹த¹⁹²த¹⁹³த¹⁹⁴த¹⁹⁵த¹⁹⁶த¹⁹⁷த¹⁹⁸த¹⁹⁹த²⁰⁰த²⁰¹த²⁰²த²⁰³த²⁰⁴த²⁰⁵த²⁰⁶த²⁰⁷த²⁰⁸த²⁰⁹த²¹⁰த²¹¹த²¹²த²¹³த²¹⁴த²¹⁵த²¹⁶த²¹⁷த²¹⁸த²¹⁹த²²⁰த²²¹த²²²த²²³த²²⁴த²²⁵த²²⁶த²²⁷த²²⁸த²²⁹த²³⁰த²³¹த²³²த²³³த²³⁴த²³⁵த²³⁶த²³⁷த²³⁸த²³⁹த²⁴⁰த²⁴¹த²⁴²த²⁴³த²⁴⁴த²⁴⁵த²⁴⁶த²⁴⁷த²⁴⁸த²⁴⁹த²⁵⁰த²⁵¹த²⁵²த²⁵³த²⁵⁴த²⁵⁵த²⁵⁶த²⁵⁷த²⁵⁸த²⁵⁹த²⁶⁰த²⁶¹த²⁶²த²⁶³த²⁶⁴த²⁶⁵த²⁶⁶த²⁶⁷த²⁶⁸த²⁶⁹த²⁷⁰த²⁷¹த²⁷²த²⁷³த²⁷⁴த²⁷⁵த²⁷⁶த²⁷⁷த²⁷⁸த²⁷⁹த²⁸⁰த²⁸¹த²⁸²த²⁸³த²⁸⁴த²⁸⁵த²⁸⁶த²⁸⁷த²⁸⁸த²⁸⁹த²⁹⁰த²⁹¹த²⁹²த²⁹³த²⁹⁴த²⁹⁵த²⁹⁶த²⁹⁷த²⁹⁸த²⁹⁹த³⁰⁰த³⁰¹த³⁰²த³⁰³த³⁰⁴த³⁰⁵த³⁰⁶த³⁰⁷த³⁰⁸த³⁰⁹த³¹⁰த³¹¹த³¹²த³¹³த³¹⁴த³¹⁵த³¹⁶த³¹⁷த³¹⁸த³¹⁹த³²⁰த³²¹த³²²த³²³த³²⁴த³²⁵த³²⁶த³²⁷த³²⁸த³²⁹த³³⁰த³³¹த³³²த³³³த³³⁴த³³⁵த³³⁶த³³⁷த³³⁸த³³⁹த³⁴⁰த³⁴¹த³⁴²த³⁴³த³⁴⁴த³⁴⁵த³⁴⁶த³⁴⁷த³⁴⁸த³⁴⁹த³⁵⁰த³⁵¹த³⁵²த³⁵³த³⁵⁴த³⁵⁵த³⁵⁶த³⁵⁷த³⁵⁸த³⁵⁹த³⁶⁰த³⁶¹த³⁶²த³⁶³த³⁶⁴த³⁶⁵த³⁶⁶த³⁶⁷த³⁶⁸த³⁶⁹த³⁷⁰த³⁷¹த³⁷²த³⁷³த³⁷⁴த³⁷⁵த³⁷⁶த³⁷⁷த³⁷⁸த³⁷⁹த³⁸⁰த³⁸¹த³⁸²த³⁸³த³⁸⁴த³⁸⁵த³⁸⁶த³⁸⁷த³⁸⁸த³⁸⁹த³⁹⁰த³⁹¹த³⁹²த³⁹³த³⁹⁴த³⁹⁵த³⁹⁶த³⁹⁷த³⁹⁸த³⁹⁹த⁴⁰⁰த⁴⁰¹த⁴⁰²த⁴⁰³த⁴⁰⁴த⁴⁰⁵த⁴⁰⁶த⁴⁰⁷த⁴⁰⁸த⁴⁰⁹த⁴¹⁰த⁴¹¹த⁴¹²த⁴¹³த⁴¹⁴த⁴¹⁵த⁴¹⁶த⁴¹⁷த⁴¹⁸த⁴¹⁹த⁴²⁰த⁴²¹த⁴²²த⁴²³த⁴²⁴த⁴²⁵த⁴²⁶த⁴²⁷த⁴²⁸த⁴²⁹த⁴³⁰த⁴³¹த⁴³²த⁴³³த⁴³⁴த⁴³⁵த⁴³⁶த⁴³⁷த⁴³⁸த⁴³⁹த⁴⁴⁰த⁴⁴¹த⁴⁴²த⁴⁴³த⁴⁴⁴த⁴⁴⁵த⁴⁴⁶த⁴⁴⁷த⁴⁴⁸த⁴⁴⁹த⁴⁵⁰த⁴⁵¹த⁴⁵²த⁴⁵³த⁴⁵⁴த⁴⁵⁵த⁴⁵⁶த⁴⁵⁷த⁴⁵⁸த⁴⁵⁹த⁴⁶⁰த⁴⁶¹த⁴⁶²த⁴⁶³த⁴⁶⁴த⁴⁶⁵த⁴⁶⁶த⁴⁶⁷த⁴⁶⁸த⁴⁶⁹த⁴⁷⁰த⁴⁷¹த⁴⁷²த⁴⁷³த⁴⁷⁴த⁴⁷⁵த⁴⁷⁶த⁴⁷⁷த⁴⁷⁸த⁴⁷⁹த⁴⁸⁰த⁴⁸¹த⁴⁸²த⁴⁸³த⁴⁸⁴த⁴⁸⁵த⁴⁸⁶த⁴⁸⁷த⁴⁸⁸த⁴⁸⁹த⁴⁹⁰த⁴⁹¹த⁴⁹²த⁴⁹³த⁴⁹⁴த⁴⁹⁵த⁴⁹⁶த⁴⁹⁷த⁴⁹⁸த⁴⁹⁹த⁵⁰⁰த⁵⁰¹த⁵⁰²த⁵⁰³த⁵⁰⁴த⁵⁰⁵த⁵⁰⁶த⁵⁰⁷த⁵⁰⁸த⁵⁰⁹த⁵¹⁰த⁵¹¹த⁵¹²த⁵¹³த⁵¹⁴த⁵¹⁵த⁵¹⁶த⁵¹⁷த⁵¹⁸த⁵¹⁹த⁵²⁰த⁵²¹த⁵²²த⁵²³த⁵²⁴த⁵²⁵த⁵²⁶த⁵²⁷த⁵²⁸த⁵²⁹த⁵³⁰த⁵³¹த⁵³²த⁵³³த⁵³⁴த⁵³⁵த⁵³⁶த⁵³⁷த⁵³⁸த⁵³⁹த⁵⁴⁰த⁵⁴¹த⁵⁴²த⁵⁴³த⁵⁴⁴த⁵⁴⁵த⁵⁴⁶த⁵⁴⁷த⁵⁴⁸த⁵⁴⁹த⁵⁵⁰த⁵⁵¹த⁵⁵²த⁵⁵³த⁵⁵⁴த⁵⁵⁵த⁵⁵⁶த⁵⁵⁷த⁵⁵⁸த⁵⁵⁹த⁵⁶⁰த⁵⁶¹த⁵⁶²த⁵⁶³த⁵⁶⁴த⁵⁶⁵த⁵⁶⁶த⁵⁶⁷த⁵⁶⁸த⁵⁶⁹த⁵⁷⁰த⁵⁷¹த⁵⁷²த⁵⁷³த⁵⁷⁴த⁵⁷⁵த⁵⁷⁶த⁵⁷⁷த⁵⁷⁸த⁵⁷⁹த⁵⁸⁰த⁵⁸¹த⁵⁸²த⁵⁸³த⁵⁸⁴த⁵⁸⁵த⁵⁸⁶த⁵⁸⁷த⁵⁸⁸த⁵⁸⁹த⁵⁹⁰த⁵⁹¹த⁵⁹²த⁵⁹³த⁵⁹⁴த⁵⁹⁵த⁵⁹⁶த⁵⁹⁷த⁵⁹⁸த⁵⁹⁹த⁶⁰⁰த⁶⁰¹த⁶⁰²த⁶⁰³த⁶⁰⁴த⁶⁰⁵த⁶⁰⁶த⁶⁰⁷த⁶⁰⁸த⁶⁰⁹த⁶¹⁰த⁶¹¹த⁶¹²த⁶¹³த⁶¹⁴த⁶¹⁵த⁶¹⁶த⁶¹⁷த⁶¹⁸த⁶¹⁹த⁶²⁰த⁶²¹த⁶²²த⁶²³த⁶²⁴த⁶²⁵த⁶²⁶த⁶²⁷த⁶²⁸த⁶²⁹த⁶³⁰த⁶³¹த⁶³²த⁶³³த⁶³⁴த⁶³⁵த⁶³⁶த⁶³⁷த⁶³⁸த⁶³⁹த⁶⁴⁰த⁶⁴¹த⁶⁴²த⁶⁴³த⁶⁴⁴த⁶⁴⁵த⁶⁴⁶த⁶⁴⁷த⁶⁴⁸த⁶⁴⁹த⁶⁵⁰த⁶⁵¹த⁶⁵²த⁶⁵³த⁶⁵⁴த⁶⁵⁵த⁶⁵⁶த⁶⁵⁷த⁶⁵⁸த⁶⁵⁹த⁶⁶⁰த⁶⁶¹த⁶⁶²த⁶⁶³த⁶⁶⁴த⁶⁶⁵த⁶⁶⁶த⁶⁶⁷த⁶⁶⁸த⁶⁶⁹த⁶⁷⁰த⁶⁷¹த⁶⁷²த⁶⁷³த⁶⁷⁴த⁶⁷⁵த⁶⁷⁶த⁶⁷⁷த⁶⁷⁸த⁶⁷⁹த⁶⁸⁰த⁶⁸¹த⁶⁸²த⁶⁸³த⁶⁸⁴த⁶⁸⁵த⁶⁸⁶த⁶⁸⁷த⁶⁸⁸த⁶⁸⁹த⁶⁹⁰த⁶⁹¹த⁶⁹²த⁶⁹³த⁶⁹⁴த⁶⁹⁵த⁶⁹⁶த⁶⁹⁷த⁶⁹⁸த⁶⁹⁹த⁷⁰⁰த⁷⁰¹த⁷⁰²த⁷⁰³த⁷⁰⁴த⁷⁰⁵த⁷⁰⁶த⁷⁰⁷த⁷⁰⁸த⁷⁰⁹த⁷¹⁰த⁷¹¹த⁷¹²த⁷¹³த⁷¹⁴த⁷¹⁵த⁷¹⁶த⁷¹⁷த⁷¹⁸த⁷¹⁹த⁷²⁰த⁷²¹த⁷²²த⁷²³த⁷²⁴த⁷²⁵த⁷²⁶த⁷²⁷த⁷²⁸த⁷²⁹த⁷³⁰த⁷³¹த⁷³²த⁷³³த⁷³⁴த⁷³⁵த⁷³⁶த⁷³⁷த⁷³⁸த⁷³⁹த⁷⁴⁰த⁷⁴¹த⁷⁴²த⁷⁴³த⁷⁴⁴த⁷⁴⁵த⁷⁴⁶த⁷⁴⁷த⁷⁴⁸த⁷⁴⁹த⁷⁵⁰த⁷⁵¹த⁷⁵²த⁷⁵³த⁷⁵⁴த⁷⁵⁵த⁷⁵⁶த⁷⁵⁷த⁷⁵⁸த⁷⁵⁹த⁷⁶⁰த⁷⁶¹த⁷⁶²த⁷⁶³த⁷⁶⁴த⁷⁶⁵த⁷⁶⁶த⁷⁶⁷த⁷⁶⁸த⁷⁶⁹த⁷⁷⁰த⁷⁷¹த⁷⁷²த⁷⁷³த⁷⁷⁴த⁷⁷⁵த⁷⁷⁶த⁷⁷⁷த⁷⁷⁸த⁷⁷⁹த⁷⁸⁰த⁷⁸¹த⁷⁸²த⁷⁸³த⁷⁸⁴த⁷⁸⁵த⁷⁸⁶த⁷⁸⁷த⁷⁸⁸த⁷⁸⁹த⁷⁹⁰த⁷⁹¹த⁷⁹²த⁷⁹³த⁷⁹⁴த⁷⁹⁵த⁷⁹⁶த⁷⁹⁷த⁷⁹⁸த⁷⁹⁹த⁸⁰⁰த⁸⁰¹த⁸⁰²த⁸⁰³த⁸⁰⁴த⁸⁰⁵த⁸⁰⁶த⁸⁰⁷த⁸⁰⁸த⁸⁰⁹த⁸¹⁰த⁸¹¹த⁸¹²த⁸¹³த⁸¹⁴த⁸¹⁵த⁸¹⁶த⁸¹⁷த⁸¹⁸த⁸¹⁹த⁸²⁰த⁸²¹த⁸²²த⁸²³த⁸²⁴த⁸²⁵த⁸²⁶த⁸²⁷த⁸²⁸த⁸²⁹த⁸³⁰த⁸³¹த⁸³²த⁸³³த⁸³⁴த⁸³⁵த⁸³⁶த⁸³⁷த⁸³⁸த⁸³⁹த⁸⁴⁰த⁸⁴¹த⁸⁴²த⁸⁴³த⁸⁴⁴த⁸⁴⁵த⁸⁴⁶த⁸⁴⁷த⁸⁴⁸த⁸⁴⁹த⁸⁵⁰த⁸⁵¹த⁸⁵²த⁸⁵³த⁸⁵⁴த⁸⁵⁵த⁸⁵⁶த⁸⁵⁷த⁸⁵⁸த⁸⁵⁹த⁸⁶⁰த⁸⁶¹த⁸⁶²த⁸⁶³த⁸⁶⁴த⁸⁶⁵த⁸⁶⁶த⁸⁶⁷த⁸⁶⁸த⁸⁶⁹த⁸⁷⁰த⁸⁷¹த⁸⁷²த⁸⁷³த⁸⁷⁴த⁸⁷⁵த⁸⁷⁶த⁸⁷⁷த⁸⁷⁸த⁸⁷⁹த⁸⁸⁰த⁸⁸¹த⁸⁸²த⁸⁸³த⁸⁸⁴த⁸⁸⁵த⁸⁸⁶த⁸⁸⁷த⁸⁸⁸த⁸⁸⁹த⁸⁹⁰த⁸⁹¹த⁸⁹²த⁸⁹³த⁸⁹⁴த⁸⁹⁵த⁸⁹⁶த⁸⁹⁷த⁸⁹⁸த⁸⁹⁹த⁹⁰⁰த⁹⁰¹த⁹⁰²த⁹⁰³த⁹⁰⁴த⁹⁰⁵த⁹⁰⁶த⁹⁰⁷த⁹⁰⁸த⁹⁰⁹த⁹¹⁰த⁹¹¹த⁹¹²த⁹¹³த⁹¹⁴த⁹¹⁵த⁹¹⁶த⁹¹⁷த⁹¹⁸த⁹¹⁹த⁹²⁰த⁹²¹த⁹²²த⁹²³த⁹²⁴த⁹²⁵த⁹²⁶த⁹²⁷த⁹²⁸த⁹²⁹த⁹³⁰த⁹³¹த⁹³²த⁹³³த⁹³⁴த⁹³⁵த⁹³⁶த⁹³⁷த⁹³⁸த⁹³⁹த⁹⁴⁰த⁹⁴¹த⁹⁴²த⁹⁴³த⁹⁴⁴த⁹⁴⁵த⁹⁴⁶த⁹⁴⁷த⁹⁴⁸த⁹⁴⁹த⁹⁵⁰த⁹⁵¹த⁹⁵²த⁹⁵³த⁹⁵⁴த⁹⁵⁵த⁹⁵⁶த⁹⁵⁷த⁹⁵⁸த⁹⁵⁹த⁹⁶⁰த⁹⁶¹த⁹⁶²த⁹⁶³த⁹⁶⁴த⁹⁶⁵த⁹⁶⁶த⁹⁶⁷த⁹⁶⁸த⁹⁶⁹த⁹⁷⁰த⁹⁷¹த⁹⁷²த⁹⁷³த⁹⁷⁴த⁹⁷⁵த⁹⁷⁶த⁹⁷⁷த⁹⁷⁸த⁹⁷⁹த⁹⁸⁰த⁹⁸¹த⁹⁸²த⁹⁸³த⁹⁸⁴த⁹⁸⁵த⁹⁸⁶த⁹⁸⁷த⁹⁸⁸த⁹⁸⁹த⁹⁹⁰த⁹⁹¹த⁹⁹²த⁹⁹³த⁹⁹⁴த⁹⁹⁵த⁹⁹⁶த⁹⁹⁷த⁹⁹⁸த⁹⁹⁹த¹⁰⁰⁰த¹⁰⁰¹த¹⁰⁰²த¹⁰⁰³த¹⁰⁰⁴த¹⁰⁰⁵த¹⁰⁰⁶த¹⁰⁰⁷த¹⁰⁰⁸த¹⁰⁰⁹த¹⁰¹⁰த¹⁰¹¹த¹⁰¹²த¹⁰¹³த¹⁰¹⁴த¹⁰¹⁵த¹⁰¹⁶த¹⁰¹⁷த¹⁰¹⁸த¹⁰¹⁹த¹⁰²⁰த¹⁰²¹த¹⁰²²த¹⁰²³த¹⁰²⁴த¹⁰²⁵த¹⁰²⁶த¹⁰²⁷த¹⁰²⁸த¹⁰²⁹த¹⁰³⁰த¹⁰³¹த¹⁰³²த¹⁰³³த¹⁰³⁴த¹⁰³⁵த¹⁰³⁶த¹⁰³⁷த¹⁰³⁸த¹⁰³⁹த¹⁰⁴⁰த¹⁰⁴¹த¹⁰⁴²த¹⁰⁴³த¹⁰⁴⁴த¹⁰⁴⁵த¹⁰⁴⁶த¹⁰⁴⁷த¹⁰⁴⁸த¹⁰⁴⁹த¹⁰⁵⁰த¹⁰⁵¹த¹⁰⁵²த¹⁰⁵³த¹⁰⁵⁴த¹⁰⁵⁵த¹⁰⁵⁶த¹⁰⁵⁷த¹⁰⁵⁸த¹⁰⁵⁹த¹⁰⁶⁰த¹⁰⁶¹த¹⁰⁶²த¹⁰⁶³த¹⁰⁶⁴த¹⁰⁶⁵த¹⁰⁶⁶த¹⁰⁶⁷த¹⁰⁶⁸த¹⁰⁶⁹த¹⁰⁷⁰த¹⁰⁷¹த¹⁰⁷²த¹⁰⁷³த¹⁰⁷⁴த¹⁰⁷⁵த¹⁰⁷⁶த¹⁰⁷⁷த¹⁰⁷⁸த¹⁰⁷⁹த¹⁰⁸⁰த¹⁰⁸¹த¹⁰⁸²த¹⁰⁸³த¹⁰⁸⁴த¹⁰⁸⁵த¹⁰⁸⁶த¹⁰⁸⁷த¹⁰⁸⁸த¹⁰⁸⁹த¹⁰⁹⁰த¹⁰⁹¹த¹⁰⁹²த¹⁰⁹³த¹⁰⁹⁴த¹⁰⁹⁵த¹⁰⁹⁶த¹⁰⁹⁷த¹⁰⁹⁸த¹⁰⁹⁹த¹¹⁰⁰த¹¹⁰¹த¹¹⁰²த¹¹⁰³த¹¹⁰⁴த¹¹⁰⁵த¹¹⁰⁶த¹¹⁰⁷த¹¹⁰⁸த¹¹⁰⁹த¹¹¹⁰த¹¹¹¹த¹¹¹²த¹¹¹³த¹¹¹⁴த¹¹¹⁵த¹¹¹⁶த¹¹¹⁷த¹¹¹⁸த¹¹¹⁹த¹¹²⁰த¹¹²¹த¹¹²²த¹¹²³த¹¹²⁴த¹¹²⁵த¹¹²⁶த¹¹²⁷த¹¹²⁸த¹¹²⁹த¹¹³⁰த¹¹³¹த¹¹³²த¹¹³³த¹¹³⁴த¹¹³⁵த¹¹³⁶த¹¹³⁷த¹¹³⁸த¹¹³⁹த¹¹⁴⁰த¹¹⁴¹த¹¹⁴²த¹¹⁴³த¹¹⁴⁴த¹¹⁴⁵த¹¹⁴⁶த¹¹⁴⁷த¹¹⁴⁸த¹¹⁴⁹த¹¹⁵⁰த¹¹⁵¹த¹¹⁵²த¹¹⁵³த¹¹⁵⁴த¹¹⁵⁵த¹¹⁵⁶த¹¹⁵⁷த¹¹⁵⁸த¹¹⁵⁹த¹¹⁶⁰த¹¹⁶¹த¹¹⁶²த¹¹⁶³த¹¹⁶⁴த¹¹⁶⁵த¹¹⁶⁶த¹¹⁶⁷த¹¹⁶⁸த¹¹⁶⁹த¹¹⁷⁰த¹¹⁷¹த¹¹⁷²த¹¹⁷³த¹¹⁷⁴த¹¹⁷⁵த¹¹⁷⁶த¹¹⁷⁷த¹¹⁷⁸த¹¹⁷⁹த¹¹⁸⁰த¹¹⁸¹த¹¹⁸²த¹¹⁸³த¹¹⁸⁴த¹¹⁸⁵த¹¹⁸⁶த¹¹⁸⁷த¹¹⁸⁸த¹¹⁸⁹த¹¹⁹⁰த¹¹⁹¹த¹¹⁹²த¹¹⁹³த¹¹⁹⁴த¹¹⁹⁵த¹¹⁹⁶த¹¹⁹⁷த¹¹⁹⁸த¹¹⁹⁹த¹²⁰⁰த¹²⁰¹த¹²⁰²த

உரை

சோம்பல் முதலியவைகளால் விருப்பத்தைக் கெடுக்கும் வேட்போன், எசமானனுடைய வேள்வியிலும் சோம்பல் முதலானவைகளைப் போக்கமுடியாத வனாகின்றானாதலின் முதலில் தானாகக் கெடுகின்றான், பிறகு எசமானனுக்குக் கெடுகின்றான்; அதில் தனது கேட்டை நீக்குவதற்கு, ஹோதாவின் பிரதரது வாகத்தை ஒதுவதற்கு முன் 'ஆசநாயத்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் நெய்யைக்கொண்டு ஒரு ஹோமஞ் செய்தல்வேண்டும். அதனால், வேட்போன் தனக்குச் சுகத்தைத் தேடுகின்றான். அது எசமானனுடைய சுகத்தின் பொருட்டாகின்றது.

ஹோமமந்திர உரை.

அக்கினியே! நீ, பசுவனுடைய முகத்திலிருந்துண்டாகும் செய்வினை மந்திரத்திலிருந்து எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக, தேவ! எம்மைப் பரிபாலிப்பாயாக, அங்ஙனமே! எல்லாவகையான செய்வினைகளிலிருந்தும் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

இந்த ஹோமமும் முதற்காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம் பதின் மூன்றாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப் படுகின்றது. இந்த ஹோமம் சோமயாகத்தில் நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதாம்.

பொறுமையைச் சோமயாகஞ் செய்யும் இரண்டு வேள்வித் தலைவர்கள், மேற்கூறிய ஹோமமந்திரத்திற்குப் பதிலாகச் செய்யவேண்டிய ஐந்து மந்திரங்கள் இவையெனக் காட்டுகின்றது.

மந்திரங்கள் 1-2-3-4-5

संवेशाय त्वोपवेशाय त्वा गायत्रिया असिभूत्यै स्वाहा ।

என்பது

உரை.

படுக்கை ஆசனம் என்னுமிரண்டுங் கிடைத்தற் பொருட்டும், பகைவன் தாழ்ந்துபோதற் பொருட்டும், காயத்திரியையே கருத்தாவாகக் கொண்ட அக்கினியே! உனக்கு இவ்வாகுதி அர்ப்பணமாகுக என்பதாம்

சுண்டு, ஸ்வாஹா என்பதுடன்,

संवेशायत्वोपवेशायत्वा त्रिष्टुभोऽभि भूत्यैस्वाहा ।

எனவும்,

संवेशायत्वोपवेशायत्वा जगत्या आभिभूत्यैस्वाहा ।

எனவும்,

प्राणापानौ मृत्योर्मापातस्वाहा ।

பிராண அபாணன்களே ! மிருத்துவினின்றும் எம்மைப் பாதுகாப்பிராக
ளாக எனவும்

प्राणापानौ मामाहासिष्टस्वाहा

பிராண அபாணன்களே ! ஒருக்காலும் எம்மை விட்டுவிடாதீர்கள்.

எனவும் அந்வயஞ் செய்துகொண்டு ஐந்து மந்திரங்களையும் பகுத்
துணர்ந்துகொள்க.

மேற்கூறிய மந்திரங்கட்குப் பிராமணங்கள்.

பிராமணம் 2

देवतासु वा एते प्राणापानयोर्व्यायच्छन्ते येषां सोमस्समुच्छन्ते संवे-
शाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दाभिरैवास्य
छन्दांसि वृद्धे ।

என்பது

உரை

இரண்டு வேள்வித் தலைவர்கள் பொருமையால் சோமயாகங்களைத்
தொடங்கில், தேவதைகளைப் பற்றியும், பிராண அபாணன்களைப் பற்றியும்
இது எமது இது எமது என்று விவாதம் உண்டாகின்றதோ, அங்கு, “சம்வே
சாய த்வா” என்பதுமுதலான ஐந்து மந்திரங்களால், பிராதரதுவாகத்திற்கு
முன்செய்தல் வேண்டும் என்கின்றது. சம்வேசம் உபவேசம் என்பது சந்தங்
களாமாதலின் வேள்வியில் ஓதத் தொடங்கிய சந்தங்களால் பகைவனுடைய
சந்தங்கொட்டுவிடுகின்றது. தேவர்களும், பிராண அபாணன்களும் தனது வச
மானதால் துன்பின்றி புகவும் உட்காரவும் வல்லவனாகின்றார்கள் என்பதாம்.

பொறுமை வேள்வி)

பொறுமை யாகத் செய்யத் தொடங்குவதில் வேட்போன் செய்ய வேண்டிய தொழில்களைக் கூறிவிட்டு உத்காதா செய்யவேண்டியதைக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 3

• **புரிவந்யாஜ்யானி பவந்யாபிஜித்யை மருதவதி: புரிபதொ விஜித்யா உமே பூதூ-
தந்தரே பவத: |**

என்பது

உரை.

உத்காதா (சாம மறைபாடுபோன்) 'அக்ன ஆயாஹி' என்பதற்குப் பதிலாக, 'பிரவோவாஜா' என்பது முதலியதைப் பாடல் வேண்டும். இத்தகைய பாடல், பிரதிபதி, எனவும், மருதவதி: எனவும் வழங்கப்பெறும். இதனால் வெற்றி யுண்டாகின்றது. இதுவும் ஆஜ்யத்துதியிலாம், பிருஷ்டத்துதியிலோ, பிருகத் சாமம், ரதந்தர சாமம் என்னு மிரண்டையும் ஒதுமிடத்து விகல்பமாகிறது. பொறுமையார் செய்யும் இவ்வேள்வியிலோ, பிருகத், ரதந்தரம் என்னும் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தே ஒதப்படுகின்றன என்பதாம்.

சேர்த்துள்ள அவ்விரண்டையும் பலவாறாகப் புழக்கின்றது.

பிராமணம் 4.

**इयं वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेवैनमन्तरेत्यद्यवाव रथंतर५ श्वो
बृहद्व्याश्वामेवैनमन्तरेति भूतं वाव रथंतरं भविष्यद्बृहद्भूताच्चैवैनं
भविष्यतश्चान्तरेति परिसितं वाव रथंतरमपरिसितं बृहत्परिसिताच्चै-
वैनमपरिसिताच्चांतरेति |**

என்பது

உரை.

பிருகத், ரதந்தரம் என்னுமிரண்டு துதிகளும்; மண்ணுலக முதலிய உலகங்களை மடைவதற்குக் காரணங்களாதலின் அவ்வடிவங்களாய்த் துதிக்கப்படுகின்றன. அவ்விரண்டு துதிகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஒதினவன், இரண்டுலகதனும் பொறுமை யுடையவனை விலக்குகின்றான். மற்றும்; நிகழ்கால முதலிய வடிவாகவும் இறந்தகால முதலிய வடிவாகவுந் துதிக்கின்றவன், இரண்டு

நாட்களிலும் விலக்குகின்றான். நிகழ்கால பபன் இறந்தகால பயனாகத் துதிகின் அவ்விரண்டு பயன்களிலிருந்தும் விலக்குகின்றான். அங்ஙனமே கணச்சி லாதது, கணக்குள்ளது என்னும் இரண்டு நலங்களிலிருந்தும் விலக்குகின்றான் என்பதாம்.

ஓவ்வாறு, இதவநீக்தம், 'சம்வேஸ, எப்பது முதலிய மந்திரத்தாற் செய்ய வேண்டியவற்றைக் கூறிவிட்டு ஹோதாவின் செயலைக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 5.

विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पृधेता५ ए एतजमदग्निर्विहव्यमपश्यत्तेन वै
स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमववृक्तं यद्विहव्य५ शस्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं
यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते ।

என்பது.

உரை

இத்தகைய யாகத்தில், ஹோதா (இருக்கோதுவோன்) வைசுவ தேவ சஸ்திரத்தை ஒதும்போது, ஆநோதத்ரா, என்னுஞ் சூக்தத்திற்குப் பதிலாக 'மமாக்க்னே' என்பது முதலிய 'விஹவ்யம்' என்னுஞ் சூக்தத்தை ஒதல் வேண்டும். இதனால் சமதக்கினி ஓதிய விஹவ்ய சஸ்திரத்தால் வசிஷ்ட முனிவருடைய இந்திரியவன்மை கெட்டதுபோல் எசமானனிடத்துப் பொறுமை கொண்ட பகைவனுடைய இந்திரியவன்மையுங் கெட்டுவிடும் என்பதாம்.

எசமானன் செய்யவேண்டிய செயல் விசேடத்தைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 6

यश्य भूया५सो यज्ञक्रतव इत्याहुःस देवता वृङ्क्ते इति यद्यग्निष्टोमस्सोमः
परस्तात्स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यस्यादतिरात्रं कुर्वीत यज्ञक्रतुमिरे-
षास्य देवता वृङ्क्ते वसीयान्भवति ।

என்பது

உரை

பொறுமை கொண்டவர்களுள், மிகுந்த அங்க உபாங்கங்களுடன் கூடிய எக்ளுக் கிருதுக்களை யுடையவன், பொறுமை யுடையவனது தேவதைகளைக் கெடுக்கின்றான். ஆதலின், பொறுமைபுடைய ஒருவன், பன்னிரண்டு துதிகளுடன் கூடிய அக்கினிஷ்டோம யாகத்தை முடிக்கின்றபோது பொறுமைக்

உபாம்சுக்கிரஹ மந்திரம்)

சூரிய மற்றொருவன், பதினைந்து துதிகளோடுகூடிய 'உக்த்யம்' என்னும் யாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும். ஒருகால், அவன் உக்த்ய யாகத்தைச் செய்யில், இவன், இருபத்தொன்பது துதிகளுடன்கூடிய 'அகிராத்கிரம்' என்னும் யாகத்தைச் செய்வானாக என்பதாம்.

எழாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அநுவாக விடயச்சுருககம்.

निग्राभ्यादितृषन्नन्तं निग्राभ्याग्रहणेसति ।

स्वामिन्वाचयेत्सोमं मन्त्रयेत् ह्यவீதृபு ॥ १ ॥

आमास्कानभि मन्त्र्यांशुदसो विन्दुत्सुमन्त्रयेत् ।

चत्वार एते मन्त्रास्त्युरष्टमे त्वनुवाकके ॥ २ ॥

உபாம்சுக் கிரகத்திற்குத் தண்ணீர் விநிம்போது வேள்வித் தலைவனை ஒது வித்தல், சோமத்தை அபிமந்திரணஞ் செய்தல், முதலிலெழுஞ் சோமத்திலலை பைப் போற்றல், பிறகு எட்டும், பெருந் திலலைகளைப் போற்றல் என்பது.

முன்றங் காண்டம் முதற்பிரயாகம்

எட்டாம் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிசுக்குமேல் பத்துப் பதங்களைக் கொண்டது

உபாம்சுக்கிரகத்திற்குரிய மந்திரங்கள்.

निग्राभ्यास्थ देवश्रुत आयुर्मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयतापानं मे
तर्पयत व्यानं मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो मे
तर्पयत वाचं मे तर्पयताऽऽत्मानं मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत ग्राजां
मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गृहान्मे तर्पयत गणान्मे तर्पयत सर्व-

गणं मा तर्पयत तर्पयत मा ॥ १ ॥ गणा मे मा वि तृपन्नोपधयो
 वै सोमस्य विशो विशः खलु वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा ऐन्द्रस्सोमो-
 ऽवीवृधं वोमनसा सुजाता ऋतप्रजाता भग इद्रस्स्याम । इन्द्रेण
 देवीर्वीरुधस्संविदाना अनु मन्यन्ताः सवनाय सोममित्याहौ-
 षधीभ्य एवैनः स्वयै विशस्स्वयै देवतायै निर्वाच्याभि पुणोति
 यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य ॥ २ ॥ प्रथमेऽंशुस्स्कन्दति स
 ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं प्रजापशून् यजमानस्य निहन्तोस्तमभि मन्त्रये-
 ताऽऽ माऽस्कान्तसह प्रजया सह रायस्पोषेणेन्द्रियं मे वीर्यं मा-
 निर्विधीरित्य शिषमेवैतामा शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूना-
 मनिर्घाताय द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमलु द्यामिमं च योनिमनु यश्च
 पूर्वः । तृतीयं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥३॥

இவ்வநுவாகத்தில், உபாங்கக் கிரகத்திற்குச் சோமரசம் பிழிவுகள்
பொருட்டு வேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அவிழ்மதிரிமா: என்பது முதலிய மந்திரத்தால் துடத்தில் நிறைத்து வைத்திருக்
கின்ற நிரை வாரித்துக் கொள்ளும்பொது, எசமானனை ஒதும்படி செய்யவேண்டிய
மந்திரம்.

மந்திரம் 1

निग्राभ्यास्थ देवभुत आयुर्मे तर्पयत प्राण मे तर्पयतापानं मे तर्पयत दधानं
 मे तर्पयतचक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो मे तर्पयत वाचं मे तर्प-
 यताऽऽमानं मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून् मे तर्पयत
 गृहान् मे तर्पयत गणान् मे तर्पयत सर्वगं मा तर्पयत तर्पयत मा गणा
 मे मा वितृपन् ।

என்பது

உபாபம்சுக்நேரம் மந்திரம்)

உரை

நிக்ரப்யம், தேவசுருதம் என்னுந் தண்ணீரே! நீ, எமது ஆயுளைக் கொடுப்பாயாக. இவ்வாதே, பிராணன், வியாணன், கண், செவி, மனம், வாக்கு, ஆன்மா, அங்கங்கள், பிரசைகள், பசுக்கள், வீடுகள், கணங்கள், சர்வ கணங்கள் என்பவைகளைக் களிப்படைவிப்பாயாக, உனது நலச் செயலால் எமது ஏவலாளர் கூட்டம் துன்பிலாததாகுக என்பதாம்.

இது, முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், முதலதுவாகத்தின் முதல் விரியோகத்திற்கு முன்னர் விரியோகிக்கப் படுகின்றது,

சோமத்தைப் போற்றும் மந்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு உரை கூறுகின்றது.

பிராமணம் 1 மந்திரம் 2

ओषधयो वै सोमस्य विशो विशःखलु वै राज्ञःप्रदातोरीश्वरा ऐन्द्रस्सोमो-
ऽवीवृधं वो मनसा सुजाता क्रतुप्रजाता भग इहस्स्याम। इन्द्रेण देवी-
र्वीर्यस्संविदाना अनु मन्यन्ताः सवनाय सोममित्याहोवधीभ्य एवै-
नः खायै विशस्खायै देवतायै नित्याचामि पुनोति ।

என்பது

உரை

சோமராசனுடைய பிரசைகள் கொடி செடிகளாம் ஆதலின் எமக்குச் சோமத்தைக் கொடுத்தற்குரியவைகள். இந்திரதேவதையையுடையது சோமம். ஆதலின், கொடி செடி, இந்திரன் என்பவர்களைப் பொருளாகக் கொண்ட அவிவிறுதம் என்னும் மந்திரத்தால் சோமனைத் துதித்தல்கூடும். மந்திரப் பொருள்:— எல்லாவுயிரிக்கும் உதவி புரிதலின் நல்ல பிறப்பை யுடையவைகளும், யாகத்தின் பொருட்டு உண்டானவைகளுமான கொடி செடிகளா? உங்களை மனதால் வளர்க்கின்றோம். அதாவது உங்களைப் போற்றுவதிலேயே எப்போதும் இருக்கின்றோம். இந்திரனுடன் ஒன்றுபட்ட சோமக்கொடிகளான தேவிகள் காலையில் இரசம் பிழிவதற்கு ஆணை கொடுப்பார்களாக. இம் மந்திரத்தைப் படித்தலால், சோமத்தின் பிரசைகளான கொடிசெடிகள், தேவதையாகிய இந்திரன் என்பவர்களிடத்தில் சோமத்தை வாங்கிப் பிழிகின்றான் என்பதாம்.

இது, முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், இரண்டாம் அதுவாகத்தின் முதல் விரியோகத்தில் விரியோகிக்கப் படுகின்றது,

பிழியும்போது முதலில் எழுகின்ற சோமரசத்ததைப் போற்றுதலை விதக்கின்றது.

பிராமணம் 2 மந்திரம் 3

यो वे सोमस्याभिषूयमाणस्य प्रथमोऽशुस्कन्दति स ईश्वर इन्द्रिय वीर्यं
प्रजां पशून्यजमानस्य निहन्तोस्तमभि मन्त्रयेत्स माऽस्कान्सह प्रजया
सह रायस्पोषेणेन्द्रियं मे वीर्यं मा निवंधीरित्याशिषमेवैतामा शस्त
! इन्द्रियस्यवीर्यस्य प्रजाय पशूनामनिधाताय ।

என்பது

உரை

பிழியும் இரண்டு பலகைகட்கிடையில் வைத்துப் பிழியும்போது முக
லில் எழுந்துளி பூமியில் விழுகின்றதல்லவா? அது, எசமானனுடைய இந்
திரிய முதலியவைகளை அடியோடு கெடுக்கும் வல்லமையுடையதாம். ஆதலின்,
இம்மந்திரத்தால் அத்துளி போற்றப்படுகின்றது. மந்திரப் பொருள்:—
மண்ணில் விழுந்த சோமரசத்துளியே! நீ, பிரசைகளுடனும் தனங்களுட-
னங்கூடி எம்மைக் குறித்து மீண்டும் வந்திருக்கின்றாய். ஆதலின் எமது
இந்திரியம் முதலானவைகளைக் கெடுக்காதே என்பதாம்.

இது முதற் காண்டம், நான்காம் பிரமாடகம் இரண்டாம் அநுவாகம்
முதல் விரியோகத்தில் விரியோகிக்கப் படுகின்றது.

போற்றவேண்டிய மந்திரம்.

மந்திரம் 4

द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु घामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः । तृतीयं योनिमनु
संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ।

என்பது

உரை

மண்ணில் விழுந்த சோமரசத்துளியானது மண்ணுலகம் விண்ணுலகம்
சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றுலகத்துஞ் சென்று நலஞ் செய்வதாகுக, என்று
மனதில் பாவித்துக்கொண்டு, அது சிதறிவிழுந்த திசை யொழிந்த ஏனைய
திசைகளில் ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

எட்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

முன்றும் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

ஆறு பஞ்சாதிசுக்குமேல் பதினொரு பதங்களைக் கொண்டது.

சுவனாகத்திக்குரிய மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்

यो वै देवान्देवयशसेनार्पयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेन देवयश-
स्यैव देवेषु भवति मनुष्ययशसी मनुष्येषु यान्प्राचीनमाग्रयणाद्-
ग्रहान्गृह्णीयात्तानुपाशु गृह्णीयाद्यानूर्ध्वाऽस्तानुपविदमतो देवानेव
तेदेवयशसेनार्पयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेन देवयशस्यैव देवेषु भवति
मनुष्ययशसी मनुष्येष्वग्निः प्रातस्सवने पात्स्सान्वैश्वानरो महिना
विश्वशंभूः । स नः पावको द्रविणं दधातु ॥ १ ॥ आयुष्मन्तः
सहभक्षास्याम । विश्वे देवा मरुत इन्द्रो अस्मानस्मिन्निवृत्तीये
सवने न जह्युः । आयुष्मन्तः प्रियमेषां वदन्तो वयं देवानां सुम-
तो स्याम । इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमैरयन्त ।
ते सौधन्वनास्सुधरानशानास्सिद्धिं नो अभि वसीयो नयन्तु ।
आयतनवतीर्वा अन्या आहुतयो हूयन्तेऽनायतना अन्या या आ-
घारवतीस्ता आयतनवतीर्याः ॥ २ ॥ सौम्यास्ता अनायतना ऐन्द्र-
वायवमादायाऽऽघारमा धारयेदध्वरो यज्ञोऽयमस्तु देवा ओषधीभ्यः
पश्वे नो जनाय विश्वस्मै भूतायाध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतधेव

சோமேதி சௌம்யா ஏவ ததாஹு திராயத நவதீ: கரோ த்யாயத நவா நவதி
ய ஏவ வேதா தோ த்யாவ புதி வீ ஏவ தூ தெ ந வ்யு ந தி தெ வ்யு தெ உ ப ஜி வ -
நீயே भवत उपजीवनीयो भवति ॥ ३ ॥ य ஏவ வே தே தே ரூ
भागो यं निरया चथा स्तं जुषस्व विदे गौ पत्य रायस्पोष सुवीर्य
संवत्सरीणा स्वस्तिम् । मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभा ने
दिष्टं ब्रह्मचर्यं वसन्तं निरभजत्स आऽगच्छत्सो ऽब्रवीत् क्था मा निर -
भागिति न त्वा निरभाक्ष मित्यब्रवीदङ्गिरस इमे सत्रमा सते ते ॥ ४ ॥
सुवर्ग लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदं ब्राह्मणं ब्रूहि ते सुवर्ग लोकं
यन्तो य एषां पशवस्ता स्ते दास्यन्तीति तदेभ्यो ऽब्रवीत्ते सुवर्ग लोकं
यन्तो य एषां पशव आसन्तान स्मा अददुस्तं पशुभिश्चरन्तं यज्ञवा -
स्तौ रूद्र आऽगच्छत्सो ऽब्रवीन्मम वा इमे पशव इत्यदुवै ॥ ५ ॥
मह्यमिमानित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यद्यज्ञवास्तौ हीयते
मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्य सो ऽब्रवीद्यज्ञे माऽऽ
भजाथ ते पशून्नाभि म स्य इति तस्मा एतं मन्थिनस्स श्स्त्रा -
वमेजुहोत्ततो वै तस्य रूद्रः पशून्नाभ्यमन्यत यत्रैतमेवं विद्वान्म -
न्थिनस्स श्स्त्रा व जुहोति न तत्र रूद्रः पशून्नाभि मन्यते ॥ ६ ॥

கிரஹ (சோமரசம் பிடித்தும்) பாத்திரங்களின் இரைச்சல், இரைச்சல் இன்மைகளை முறையே விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

यो वै देवान्देव्यशसेनार्पयति मनुष्यान्मनुष्यशशसेन देव्यशस्येव देवेषु
भवति मनुष्यशशी मनुष्येषु यान्प्राचीनमाश्रयणाद्ग्रहान्गृहीयात्तानु-
पाशुशु गृहीयाद्यानृध्वंश्स्तानुपविमतो देवानेव तदेव्यशसेनार्पयति
मनुष्यान्मनुष्यशसेन देव्यशस्येव देवेषु भवति मनुष्यशशी मनु-
ष्येषु ।

என்பது

உரை

எசமானன், தேவர்களின் பெருமையை அடைவிக்கில் தேவர்களுக்குள் தேவதையின் பெருமையை யடைகின்றான். மனிதர்களின் பெருமையை யடைவிக்கில் மனிதர்களுக்குள் மக்கட் பெருமையை யடைகின்றான். அவ்விரண்டிற்கும் உபாயம் எது வெனின்? கூறப்படுகின்றது. ஆக்கிராயணக் கிரகபாத்திரத்திற்கு முன் கிரகிக்கப்படும், அம்ச, உபாம்ச, ஐந்திர வாயவியம் என்பவைகளில் சோமரசம் பிடிக்கும்போது அருகிலுள்ளார்கட்கும் காதில் கேட்காதபடி மந்திரங்களை ஒதிச் சோமரசத்தைப் பிடித்தல் வேண்டும். இதனால் தேவர்கட்குள்ள பெருமை அடையப்படுகின்றது. ஆக்கிராயண கிரகபாத்திரத்திற்குமேல் பிடிக்கப்படும், உத்தயம் முதலான கிரகபாத்திரங்களில் சோமரசத்தைப் பிடிக்கும்போது அருகிலுள்ளார்க்குக் கேட்கும்படி சிறிது ஒலியெழுமாறு மந்திரங்களை ஒதல்வேண்டும். இதனால் மனிதர்களின் பெருமை அடையப்படுகின்றது என்பதாம்.

முதலாவது சுவனுகுதி மந்திரம்.

மந்திரம் 1

अग्निः प्रातस्सवने पात्स्सावैश्वानरो महिना विश्वशंभूः । स नः पावको
द्रविणं दधात्वायुष्मन्तस्सहभक्षास्याम ।

என்பது.

உரை

பாவத்தைப் போக்கிப் புரிதல் செய்வதாகிய இந்த அக்கினி எம்மால் காலேச்சவனஞ் (காலையில் சோமரசம் பிழிதல்) செய்யும்போது எம்மைப் பாதுகாக்க. மற்றும், எல்லா மக்கட்கும் இறையும், தன்னு மகிமையால் உலகிற்கு சுகம் கொடுப்பதுமாகிய அவ்வக்கினி எமக்குத் தனத்தைக் கொடுக்க. அன்றியும், நீண்ட ஆயுளுடன் எல்லாவற்றையும் அதுபவிக்கின்றவர்களுடன் கூட யானும் எவ்வாற்றானு மிருப்பேனாக என்பதாம்.

மத்தியான சவனம் முடியும்போது செய்யவேண்டிய மந்திரம்,

மந்திரம் 2

विश्वे देवा मरुत इन्द्रो अस्मानस्मिद्धितीये सवने न जह्युः । आयुष्मन्तः
प्रियमेधो वदन्तो वयं देवानां सुमतौ स्याम ।

என்பது.

உரை.

மருத்துக்கள், இந்திரன், மற்றும் எல்லாத் தேவர்களும், மத்தியான சவனத்தில் எம்மை விட்டுவிடாதவர்களாகுக. யாம், எத்தேவர்களைத் துதிக்கின்றோமோ, அவர்களுடைய அருளில் நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருப்போமாக என்பதாம்.

முன்றவது சுவனுகுநி மந்திரம்.

इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमैर्यन्त । ते सौधंवनारसुव-
रानशाना सिवष्टिं नो अमि वसीयो नयन्तु ।

என்பது

உரை.

சமசக் கூட்டங்களைச் செலுத்துகின்றவர்களும், இந்திரனுடைய சம்பந்த முடையவர்களும், சுவர்க்கத்தை அடைந்தவர்களுமான தேவர்கள்; கவிகளான வேள்விச் செயலாளர்களின் சம்பந்தமாகிய இம்மூன்றாவது சோமம் பிழிதலை தனமுடையதாக்கி இதை அடையச் செய்வார்களாக என்பதாம். இந்த ஹோமம் மூன்றாவது சவன முடிவிற்குச் செய்யற்பாலது.

மற்றும், இது, முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், நரற்பத்து நான்காம் அதுவாகத்தில் விரியோகிக்கப் படுகின்றது. இதை, 'பிருகஸ்பதி சுதஸ்ய' எனலும் அதுவாகத்திற்குமேல் உள்ள தென்று உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

ஐந்தாவது

‘பரிபீலவம், என்னும் ஹோமஞ் செய்துந்நீய் மரப்பாத்திரத்தால் ஆகார
ஹோமஞ் செய்யு மந்திரங்களையும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2 மந்திரம் 4

आयतनवतीर्वा अन्या आहुतयो ह्यग्नेऽनायतना अन्या याआधारवतीस्ता
आयतनवतीर्थास्योऽभ्यास्ता अनायतना ऐन्द्रव यवमादायाऽऽघारमा
घारयेदध्वरो यज्ञोऽयमस्तु देवा ओषधीभ्यः पशवे नो जनाय विश्वसै
भूतायाध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतवदेव सोमेति सौम्या एव तदाहुती-
रायतनवतीः करोत्यायतनवान्भवति य एवं वेदाथो द्यावापृथिवी एव
घृतेन व्युत्ति ते द्युत्ते उपजीवनीये भवत उपजीवनीयो भवति य
एवंवेद ।

என்பது

உரை.

ஹோமஞ் செய்யும் ஆகுதிகள், இடமுடையதென்றும் இடமில்லாத
தென்றும் இருவகைத்து. அவற்றுள், ஆகாரத்தார் செய்யப்படும் ஹோமர்,
தரிசுபூரணமாத யாகங்களிற் செய்யப்பட்டதாம் அது ஆகாரப் பிரகரணத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கலால் இடமுடையதாம். சோமயாகத்திலோ, அம்சு, உபாம்சு,
அந்தர்யாமக் கிரகங்கள் ஆகார ஹோம மற்றவைகளாதலின் இடமில்லாதவை
ஆள். அவ்வாதே, ஐந்திரவாயவியம் என்பவைகளுமாம் என வருமிடத்து,
அதை நீக்குதற் பொருட்டு, ஐந்திர வாயவியக் கிரகத்தை ஹோமஞ் செய்வ
தன்பொருட்டு எடுத்து இடதுகையில் வைத்துக்கொண்டு, வலது கையால்
பரிபீலவத்தை யெடுத்து அதில் சோமரசத்தை வார்த்துக்கொண்டு, நென்
புறத்து விறகுசுள் கூடுமிடத்திற் றொடங்கி, ‘அத்வரேயக்ஞ’ என்பது முத
விய மந்திரத்தால், கிழக்கில் சோமரசத்தைக் கொட்டல் வேண்டும். இதுவே
ஆகாரமாம். மந்திரப் பொருள், தேவர்கள்! கொடி செடிகளின் பொருட்டும்,
விலங்குகள், மக்கள் என்னும் உயிர்களின் பொருட்டும் இவ்வேன்வி துன்
புறுத்தாததாகுசு. சோமமே! நீ, துன்பிலாதவனானவனின் நெய்போல் ஒழுரு
வாயாக என்பது. இவ்வாறு செய்யின், ஐந்திரவாயவியக்கிரக முடையவை
களும் இடமுடையவைகளாகின்றன. இவ்வாறுணர்கின்றவனும் இடம் பெறு
கின்றான். நெய்போல் என்றதால், மண்ணும் விண்ணும் பல்வகையான நெய்
யால் நனைக்கப் பெற்றதாகின்றன. இவ்வாறு இவ்விதரண்டும் நனைக்கப்பட்ட
தால் எல்லாவுயிர்களும் நனைக்கப்பெற்றதாயின. ஆதலின் இவ்வாறுணர்
கின்றவனும் வாழ்விப்பவனாகின்றான் என்பதாம்.

இது, முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதின்மூன்றாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

சம்சிராவ ஹோம மந்திரம்.

மந்திரம் 5

एष ते रुद्रभागो यं निरयाचथास्तं जुषस्य विदेगौपत्यं रायस्योषं सुवी-
यं संवत्सरीणां स्वस्तिम् ।

என்பது

உரை

உருத்திரதேவ! இந்த சம்சிராவ பாகம் உன்னுல் தேவர்களிடத்திலிருந்து வேண்டிக்கொள்ளப் பெற்றது. இதை நீ அருந்துவாயாக. நீ, பசுக்களைப் பாது காக்கவும், தனங்களை வளர்க்கவும், அழகிய மகனையும், ஒருவருடத்தில் உண்டாகும் கொடி செடிகளையும் உணர்வாய், ஆதலின் இவற்றை எமக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக என்பது கருத்து என்பதாம்.

சம்சிராவ ஹோமத்தை விதித்தல் போருட்டு ஓரதையை உண்டாக்கிக் கூறந்
தொடங்குகின்றது

பிராமணம் 3

मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्टं ब्रह्मचर्यं वसन्तं निरभजत्स आ-
ग्च्छत्सोऽब्रवीकथा मा निरभागिति न त्वा निरभाक्षमित्यब्रवीत् ।

என்பது

உரை

மனு, தமது மக்கட்கு தமது சொத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தனர். அப்போது, 'நபாதிஷ்டன்' என்னும் தமது புதல்வன் பிரமசாரியாய் மறை ஒதிக்கொண்டிருந்தனன் ஆதலின் அவனுக்குப் பாகம் கொடுக்கவில்லை. அப் புதல்வன், தந்தையே! நீ எனக்கு ஏன் பாகம் கொடுக்கவில்லை? என்று கேட்டதற்கு, உனக்குப் பாகம் கொடுக்காமலில்லை என்று கூறிவிட்டு தனத்தைத் தேடும் வழியை அப்புதல்வனுக்கு உபதேசித்தனர் என்பதாம்.

அப்புதல்வன் அவ்வுபாயத்தால் தனத்தையடைந்தானேனல்

பிராமணம் 4

अक्षिरस इमे सत्रमासते ते सुवर्गं लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदं ब्राह्मणं
ब्रूहि ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषां पशवस्ताऽस्ते दास्यन्तीति तदेभ्यो-
ऽब्रवीत्ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषां पशव आसन्तानसा अददुः ।

என்பது

உரை

ஆங்கிரசர்கள் என்னும் மகரிஷிகள் சத்தர யாகஞ் செய்கின்றவர்கள். அவர்கள், சுவர்க்கத்தையடைய உபாயமாகிய 'நபாநேதிஷ்டம்' என்னும், சஸ்திரத்தை யறியாதவர்களாதலின் சுவர்க்கத்தை யடையமாட்டார்கள். மைந்த! நீ, அங்குச் சென்று, ஓதிய சஸ்திரத்தைப் படிப்பாயேல், யாகமுடிந்து அவர்கள் சுவர்க்கத்திற்கு ஏகும்போது யாகத்திற்குரிய பசுக்களுள் மீந்த பசுக்களை யெல்லாம் உனக்குக் கொடுப்பார்கள். இதுவே, உனக்குப் பாகங் கிடைத்தற்குரிய உபாயம் என்றனர், அவ்வாறே ஓதி அவைகளை யடைந்தனன் என்பதாம்.

இனி, நபாநே திஷ்டனுத்த உருத்திரனுடைய சம்வாதத்தைக் காட்டுகின்றது

பிராமணம் 5

तं पशुमिच्छन्तं यज्ञवास्तौ रुद्र आसगच्छत्सोऽब्रवीन्मम वा इमे पशव
इत्यदुवै मय्यमिमानित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यज्ञवास्तौ
हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेयःसोऽब्रवीद्यज्ञे माऽऽभ-
जाथ ते पशूनाभि मऽस्य इति तस्मा एतं मथिनस्सऽस्त्रावमजुहोत्ततो
वैतस्यरुद्रः पशूनाभ्यमन्यत ।

என்பது.

உரை

இவ்வாறு ஆங்கிரசர்கள் கொடுத்த பசுக்களை நபாதிஷ்டன் என்பவன் தனது வீட்டிற்குக் கொண்டு போம்போது, உருத்திரன் வந்து, இப்பசுக்கள் என்னுடையவைகள் என்று போராடினன். அதற்கு, இப்பசுக்கள் ஆங்கிரசர்களாற் கொடுக்கப் பட்டவைகள் என்றனன் நபாதிஷ்டன், அதற்கு உருத்திரன், அற்றேல், பசுக்கட்குத் தலைவர்களாகாதவர் கொடுத்தற் குரியாராகார்

ஏனெனின்? யாகத்தில் மீந்த அவிசுக்ஷிதவன் யானொருவனே ஆகலின் என்க. இவ்வாற்றால் மற்றொருவரும் வேள்விப்பூமியில் வரக்கூடாது. உனக்கு இந்த மீந்த பசுக்கள் வேண்டுமானால் வேள்வியில் என்னையும் அவிப்பாக மருந்துவோர்களுள் ஒருவனுக்கிக் கொள்வாயாக என்றனன். ஆகலின், நபாதிஷ்டன், மந்திக்கிரகத்தில் மீந்த சோமரசத்தை பரிதிவைத்திருக்கும், இடத்திற்கு வெளியில் வைத்துள்ள தீயில் உருத்திரன் பொருட்டு ஆகுதி செய்தனன். அதனாற் களிப்புற்ற உருத்திரன், நபாநேதிஷ்டனுடைய பசுக்களைக் கொல்லாது விடுத்தனன் என்பதாம்.

அதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6.

यत्रैतमेवं विद्वान्मन्थिनस्सखाव जुहोति न तत्र रुद्रः पशून्भि मन्यते ।

என்பது

உரை

இவ்வாறு, ஐந்திரவாயவ்ய முதலாக வுள்ளவைகளும் உக்த்யம் முடிவாக இருக்கின்றவைகளுமான கிரகங்களுள் இருது பாத்திரங்களிரண்டிலும் சோமரசத்தைப் பிடிப்பதற்கு முன், ஐந்திரவாயவ்யக்கிரஹ மந்திக்கிரஹ ஹோமஞ் செய்யவேண்டியிருத்தலின், 'மதுச்ச மாதவச்ச' என்னும் அதுவாகத்திற்கு முன்னரே, 'அத்வரோயக்ஞ' என்பது ஆகாரஹோம மந்திரமென்றும், "ஏஷ தேருத்ரபாக" என்பது சம்சிராவ ஹோம மந்திரமென்று தெரிந்துகொள்க. இவ்வாறு, மந்திக்கிரகத்தில் சம்சிராவ ஹோமஞ் செய்தவனுடைய பசுக்களை உருத்திரன் கெடுக்கமாட்டான் என்பதாம்.

ஒன்பதாம் அஙுவாகம்

முற்றிற்று

பத்தாம் அஙுவாக விட்யச் சுருக்கம்.

जुष्टो द्वे प्रवृत्तो योऽसौ जुहुयात्प्रवृत्ताहुती ।

यस्त्रिभि वैष्णोहोमो वागध्वर्यु ब्रवीतिहि ॥ १ ॥

विष्णो सोमं स्पृशेदत्र मन्वास्सप्तकीर्तिताः ।

பிரவிருத ஹோமங்கள், வைப்ருஷ ஹோமங்கள் ஆத்வரியு செபிக்க வேண்டிய மந்திரம், சோமத்தை வேள்வித்தலைவன் போற்றல் என்பது.

பிரவித ஹோமம்முதலாயின)

மூன்றும் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் பதிநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

பிரவித ஹோமங்கட்குரிய மந்திரங்கள்.

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक् । यद्वाचो मधु-
 मत्तस्मिन्मा धास्वाहा सरस्वत्यै । ऋचा स्तोमश्च समर्धय गायत्रेण
 रथंतरम् । बृहदायवर्धतेनि । यस्ते द्रप्सस्क्रन्दति यस्ते अश्नु-
 वाहुच्युतो धिषण्योरुपस्थात् । अध्वर्योर्वा परि यस्ते पवित्रास्वाहा-
 कृतमिन्द्राय तं जुहोमि । यो द्रप्सो अश्नुः पतितः पृथिव्यां
 परिवापात् ॥ १ ॥ पुरोडाशात्करम्मात् । धानासोमान्मन्थिन इन्द्र
 शुक्रात्स्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि । यस्ते द्रप्सो मधुमाश्च इन्द्र-
 यावान्त्स्वाहाकृतः पुनरप्येति देवान् । दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षा-
 त्स्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि । अध्वर्युर्वा ऋत्विजां प्रथमो युज्यते
 तेन स्तोमो योक्तव्य इत्याहुर्वाग्निगा अग्र एत्वृजुगा देवेभ्यो यशो
 मयि दधती प्राणान्पशुषु प्रजां मयि ॥ २ ॥ च यजमाने चेत्याह
 वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति वास्तु वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्ग्रहा-
 न्गृहीत्वा बहिष्पवमानश्च सर्पन्ति पराञ्चो हि यन्ति पराचीभिः
 स्तुवते वैष्णव्यर्चा पुनरेत्योष तिष्ठते यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवाकर्धिष्णो

त्वं नो अन्तमश्मि यच्छ सहन्त्य । प्र ते धारा मधुश्रुत उत्सं
दुहते अक्षितमित्याह यदेवास्य शयानस्योपशुष्यति तदेवास्यैतेनाऽऽ
प्याययति ॥ ३ ॥

வேட்போனால் அழைக்கப் பெற்ற வேள்விச் செயலாளர்கள் செய்ய
வேண்டிய ஹோம மந்திரங்களுள்,

முதலாம் ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 1

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक् । यद्वाचो मधुमत्तस्मि-
न्मा धास्वाहा सरस्वत्यै ।

என்பது

உரை

யான், வாக்குத் தேவதைக்கு அன்பன் ஆவேனாக. அங்ஙனமே பரிபாலக
தேவதைக்கும் அன்பன் ஆவேனாக. வாக்குத் தேவியே! ஒலிவடிவ வாக்கா
லாகிய இன் சொற்களில் யான் நிலைத்திருப்பேனாக. சரசுவதி தேவியே!
உனக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இரண்டாம் ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 2

ऋचा सोमश् समर्धय गायत्रेण रथंतरम् । बृहदायत्रवर्तनि ।

என்பது

உரை

வாக்குத் தேவியே! நீ காரணமாகிய இருக்கால், தோத்திரத்தை, அல்லது,
சாமத்தின் ஆவிருத்தியை நன்கு செய்வாயாக. காயத்திர சாமத்துடன் ரதந்தர
மென்னுஞ் சாமத்தையும் இனிது உண்டாக்குவாயாக. காயத்திரியை வழி
யாகக் கொண்ட பிருகத் சாமத்தையும் முழுதும் உண்டாக்குவாயாக. இதனால்
இருக்கு, சாமம் முதலிய வற்றிலுள்ள குறையை நீக்கி நிறையச் செய்வாயாக
என்பதாம்.

பிரவிந்த ஹோமம் முதலாயின)

சுண்டு, வேட்போன் எந்த இருத்துவிக்கை (வேள்விச் செயலாளனை) அழைக்கின்றானோ அவன் வந்து இவ்விரண்டு ஹோமங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறே அனைவருஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க. இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதின்மூன்றாம் அநுவாகத்தில் விரியோகிப்படுகின்றது.

வேட்போன், பிரமன், இருக்கோதுவோன் என்னும் மூவருஞ்செய்யவேண்டிய வைபுஷ் (சோமரசத்துளியின்) ஹோமங்களின் மந்திரங்களுள் முதலா மந்திரம்.

மந்திரம் 3

यस्ते द्रप्सस्कादति यस्ते अशुर्वाहुच्युतो धिषणयोरुपस्थात् । अश्व-
यौर्वा परि यस्ते पवित्रास्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि ।

என்பது

உரை

சோமமே! உன்னுடைய பிழியும் பலகைகளின் மேலிருந்து மண்ணில் எந்தத்துளி விழுகின்றதோ, அல்லது, வேட்போனுடைய கையிலிருந்து ஒழுகுகின்றதோ, அல்லது, வடிக்கும் ஆடை துனியிலிருந்து ஒழுகுகின்றதோ, அந்தத் துளியையும், இந்திரன் பொருட்டுக் கவாஹாகாரத்தால் சமர்ப்பித்து ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம் 4

यो द्रप्सो अशुः पतितः पृथिव्यां परिव्याप्तुरोडाशाकस्मात् । धा-
नासोमान्मन्थिन इन्द्र शुक्रास्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि ।

என்பது

உரை.

நெற் பொரி, புரோடாசம், மாவு, அரிசிப் பொரி, சோமம் என்பவைகளிலிருந்து கீழேவிழும் துளிகளையும், கூறுகளையும், சுவாஹாகாரத்தால் இந்திரனுடைய உனக்கு அர்ப்பித்து ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

54 கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்தரீய சங்கிதை [காண்டம்-3
(பிரவிந்த ஹோமம் முதலாயின

முற்றுவது மந்திரம்

மந்திரம் 5

यस्ते द्रसो मधुमा२ इन्द्रियावात्स्वाहाकृतः पुनरप्येति देवान् । दिवः
पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्स्वाहाकृतमिन्द्राय तंजुहोसि ।

என்பது

உரை

சோமரசமே! இன்சுவையுடையவைகளும், இந்திரியங்களை வளர்ப்பவைகளும், எம்மால் சவாஹாகாரஞ்செய்தவைகளுமான எந்தத்துளிகள், சுவர்க்கம், வான், மண் என்பவற்றில் ஒன்றின்கண் விழுகின்றனவோ, மீண்டுல் தேவர்களையடைகின்றனவோ, அத்தகைய துளிகளை சவாஹாகாரத்தாம் அர்ப்பித்து ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

இவைகளும் முற்கூறியவிடத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றவைகள்.

பகிழ்ப்பவமானத்தின் பொருட்டு ஓரவரையோரவார் பிடித்துக்கொண்டு, கிழக்கே செல்கின்றவர்களுக்குள் வேட்போன் முதலாவவவாக இரத்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1.

अध्वर्युर्वा ऋत्विजां प्रथमो युज्यते तेन स्तोमो योक्तव्य इत्याहुर्वाग्देवा
अग्र एवृजुगा देवेभ्यो यशोमयि दधती प्राणान्पशुषु प्रजां मयि च यज-
माने चेत्याह वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति ।

என்பது.

உரை

பகிழ்ப்பவமான துதியின்பொருட்டுச் செல்கின்றவர்களுக்குள் வேட்போன் முதலில் இருத்தலால் அவனிடத்திலேயே ஸ்தோமத்தைச் சேர்த்தல் வேண்டும் என்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். அதன் பொருட்டு, 'வாகக்ரேகா, என்பது முதலிய மந்திரத்தை ஒதல் வேண்டும். மந்திரப் பொருள் :— முன்னர்ச்செல்க, முன்னர்ச் செல்வதற்கு வன்மையுடையது வாக்கு. அது எத்தன்மையதெனின்? தேவர்களையடைவதற்கு நேர்வழியிற் செல்லும் வேட்போனாகிய என்னிடத்தில் பெருமையை நிலை நாட்டுவதும், பசு முதலியவைகளிடத்தில் பிராணனை இனிது நிலை நாட்டுவதும், எசமானனாகிய எம்மிடத்து புத்திரன் முதலான பிரசைகளை நிலைப்படுத்துவதுமாம் என்பதாம்.

பிரவீரத ஹோமம் முதலாயின)

இதனால், பகிழ்ப்பவமான துதியைத் தொடங்கும்போது வாக்கை உண்டாக்கினது என்பது பெற்றும்.

இதுவும், முற்கூறிய விடத்தில் விநிபோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பகிழ்ப்பவமானத்திற்கு காலத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

वास्तु वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्वह्नाङ्गुहीत्वा बहिष्पवमानः सर्वन्ति ।

என்பது.

உரை.

ஐந்திர வாயவிய முதலிய கிரக பாத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் சோம ரசம் பிடித்துக்கொண்டு பகிழ்ப்பவமானத்தின் பொருட்டு இருத்துவிக்குக் கள் தொடர்ந்து செல்கின்றதால், எக்ஞத்திற்கு கிருஹமாகிய இடஞ் செய்யப்பட்டதாயிற்று. ஆகலின், கூறிய கிரகத்திற்கு முன் பிடித்துக் கொண்டு செல்லல் வேண்டுமென்பதாம்.

பகிழ்ப்பவமான துதியைச்செய்துவிட்டு, தீநம்பிவந்து, விஷ்ணு சம்பந்தமாகிய இரத்தமந்திரத்தால் கிரஹங்களைப் போற்றல் வேண்டுமென விதிக்கும்பிராமணம்.

பிராமணம் 3

पराञ्चो हि यन्ति पराचीभिस्तुवते वैष्णव्यर्चा पुनस्त्योप तिष्ठते यज्ञो वै विष्णुयज्ञमेवाकः ।

என்பது

உரை

மீண்டும் வாராத வேள்விச் செயலாளர்கள் செல்கின்றனராதலானும், அத்தகையயரான சாமமோதுவோர்கள், 'உபாஸ்மை காயத்' என்பது முதலிய ஒன்பது இருக்குக்களால் துதிக்கின்றனரானதாலும், வேள்விக்குக் தடை வாராது என்று கருதி, சோமத்திற் கருகில் வந்து மீண்டும் எசமானன் துதிப் பாடுக. விஷ்ணு வியாபகமாதலின் விஷ்ணு மந்திரத்தால் மீண்டும் எக்ஞத் தொடங்கப் பெற்றது என்பதாம்.

மேற்கூறிய மந்திரத்தை ஒதி, அதன் கருத்தை விளக்கின்றது.

பிராமணம் 4.

विष्णो त्वं नो अन्तमश्मं यच्छ सहन्य । प्र ते धारा मधुश्चत उत्सं
दुहते अक्षितमित्याह यदेवास्य शयानस्योपगुप्यति तदेवास्यैतेनाऽऽ
प्याययति ।

என்பது

உரை

விஷ்ணுவே ! நீ, எமக்கு மிக அருகிலிருக்கின்றவன். பொறுத்தருள்
வோம் ! நீ, எமது பிழையையும் பொறுத்தருள்வாயாக. உன்னுடைய சோம
ரச தாரையை தேன் ஒழுகுகின்றதும், குறையாததுமாகக் கற்ப்பாயாக.
இம்மந்திரத்தை ஒதுவதால் காய்ந்துபோயுள்ள முன் தன்மை இப்போது
ஈரமுடையதாக ஆயிற்று என்பதாம். இதுவும், முற்கூறியவிடத்தில் விரி
யோசிக்கப்படுகின்றது.

பத்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பதினோராம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

याज्यानु वाक्ये चित्रायां क्रमात्संक्षिप्तु स्थिते ।

अग्न्याग्नेयेऽथसौम्ये स्यादा प्या सं त इतिद्वयम् ॥ १ ॥

इहत्वाष्ट्रं चतसस्युः प्रण आन इतिद्वयम् ।

सरस्वत्याः स्त्रियः पीपिचतस्रः पुंसरस्वतः ॥ २ ॥

सिनीवाद्वे सिनीवालया इन्द्रमिन्द्रं तथैन्द्रके ।

कारीर्यामसितेत्युक्तं पिण्डी धूमस्यमन्त्रणम् ॥ ३ ॥

विकल्पाद्विर चत्वारो वर्षाह्वा धूममन्त्रणे ।

अभ्यश्वं कृष्णवस्त्रेण पिनष्टि क्रन्दनायहि ॥ ४ ॥

त्वं धामच्छदि याज्यास्युर्दिவो मारुதயாகே ।

वैकल्पिकं तत्रयुग्ममुदु चित्रं च सौर्यके ॥ ५ ॥

और्वत्रयाचोपहोमाः पञ्चविंशदिहोदिताः ।

யாச்சியா புரோநுவாக்கியம்)

சித்திரா என்னும் ஏழு அனிகளைக் கொண்ட இஷ்டியில், அக்கினி, சோமன், துவஷ்டா, சரசுவதி, சரசுவான், சினீவாளீ, இந்திரன் என்னும் ஏழு தேவதைகட்கு யாஜ்யா புரோநுவாக்கியங்களும், காரீரி இஷ்டியில் காரீரம் என்னும் மாவை ஹோமஞ் செய்த பிறகு அதிலிருந்து எழும் புகையைப் போற்றுவதற்குரிய மந்திரமும், ஷே இஷ்டியில் சத்திச்சாரணைக் கொம்பை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு அதன் புகையைப் போற்றுவதற்கு மந்திரமும், ஷே மந்திரத்திற்கு விகற்பமாகிய மூன்று மந்திரங்களும், ஷே காரீர இஷ்டியில் குகிரையை சுறுப்பு ஆடையால் துடைப்பதற்குரிய மந்திரமும், ஷே இஷ்டியில் மூன்று தேவதைகளுக்கும் முறையே மூன்று யாஜ்யா புரோநுவாக்கியங்களும், உபஹோம மந்திரங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன என்பது.

மூன்றும் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

பதினேராம் அநவாகம்

காமிய யாஜ்யா புரோநுவாக்கியங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

எட்டுப் பஞ்சாதிசுக்ருமல் பன்னிரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

அ॒ग्नि॒நா॑ ர॒யிம்॒ந்ர॒யிம்॒த॒யோ॒ஷ॒மே॒வ॒ दि॒वो॒द॒दे॒ । य॒श॒सं॑ वी॒र॒व॒त्त॒म॒म् ।
 गो॒मा॒ ॥ अ॒ग्ने॒ऽवि॒मा॒ ॥ अ॒ग्नी॒ य॒ज्ञो॒ नृ॒व॒त्स॒खा॒ सद॒मि॒द॒प्र॒मृ॒ष्य॒ः ।
 इ॒डा॒वा॒ ॥ ए॒षो॒ अ॒सुर॒ प्र॒जा॒वा॒न्दी॒वो॒ र॒यिः॑ पृ॒थु॒व॒ध्न॒स्स॒भा॒वान् । आ॒
 प्या॒य॒स्व॒ सं ते॑ । इ॒ह॒ त्व॒ष्टा॑र॒म॒ग्नि॒यं॒ वि॒श्व॒रूप॒मु॒प॒ ह॒वे॒ । अ॒स्मा॒क॒म॒स्तु॒
 के॒वलः॑ । त॒न्न॒स्तु॒री॒प॒म॒ध॒ पोष॑यितु॒ दे॒व॒ त्व॒ष्ट॒वि॒ र॒रा॒ण॒स्य॒स्व॒ ।
 यतो॑ वी॒रः॑ ॥ १ ॥ क॒र्म॒ण्य॒स्सु॒न्धो॑ यु॒क्त॒ग्रा॒वा॒ जा॒य॒ते॒ दे॒व॒का॒मः॑ ।
 शि॒व॒स्त्व॒ष्ट॒रि॒हा॒ऽऽ ग॒हि॒ वि॒श्वः॑ पो॒ष॒ उ॒त॒ त्म॒ना॑ । य॒ज्ञे॒य॒ज्ञे॒ न॒ उ॒द॒व॒ ।
 पि॒श॒ङ्ग॒रूप॒स्सु॒भ॒रो॑ वयो॒धा॒श्शु॒ष्टी॒ वी॒रो॒ जा॒य॒ते॒ दे॒व॒का॒मः॑ । प्र॒जां॑
 त्व॒ष्टा॒ वि॒ ष्य॒तु॒ ना॒भि॒म॒सो॒ अ॒था॑ दे॒वाना॑म॒प्ये॒तु॒ पा॒थः॑ । प्र॒ णो॑ दे॒व्या

நோ दिवः । पीपिवा५स५ सरस्वतस्तनं यो विश्वदशतः । धुक्षीमहि
 प्रजामिषम् ॥ २ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः ।
 तेषां ते सुम्रीमहे । अन्यं व्रतं पशवो यन्ति सर्वे यस्य व्रतमुप-
 तिष्ठन्त आपः । यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निवृष्टः सरस्वन्तमवसे हुवेम ।
 दिव्यः सुपर्ण वयसं बृहन्तमपां गर्भं वृषभमोपधीनाम् । अभीपतो
 बृष्ट्या तर्पयन्तं तः सरस्वन्तमवसे हुवेम । सिनोवालि पृथुष्टुके या
 देवानामसि खसा । जुषस्व हव्यम् ॥ ३ ॥ आहुतं प्रजां दे वि
 दिदिङ्हि नः । या सुपाणिस्वङ्गुरिस्सुषूमा बहुव्वरी । तस्यै
 विश्वत्तिन्यै हविसिसनीवाण्यै जुहोतन । इन्द्रो विश्वतस्परीन्द्रं नरः ।
 असितवर्णा हरयस्सुपर्णा मिहो वसाना दिवमुत्पतन्ति । त आऽव-
 वृत्रन्तसदनानि कृत्वाऽऽदित्पृथिवी घृतैर्व्युद्यते । हिरण्यकेशो रजसो
 विसारेऽहिर्धुनिर्वात इव ध्रजोमान् । शुचिभ्राजा उपसः ॥ ४ ॥
 नवेदा यशस्वतीरपस्सुवो न सत्याः । आ ते सुपर्णा अभिनन्त एवैः
 कृष्णो नोनाव वृषभो यदीदम् । शिवाभिने सयं मानाभिः आऽगा-
 त्पतन्ति मिहस्तनयन्त्यग्रा । वाश्रेवं विद्युन्मिमाति वृत्सं न माता
 सिषक्ति । यदेषां बृष्टिरसर्जि । पर्वतश्चिन्महि बृद्धो विभाय दिवश्चि-
 त्सालुं रेजतस्वने वः । यत्क्रीडथ मरुतः ॥ ५ ॥ ऋष्टिमन्त आप
 इव सध्रियञ्चो धवध्वे । अभि क्रन्द स्तनय गर्भमा धा उदन्वता
 परिदीया रथेन । दत्तिः सु कर्ष विषितं न्यञ्चः समा भवन्तूद्भता

निपादाः । त्वं त्या चिदच्युतोऽग्रं पशुर्न यवसे । धामाः ह यत्ते अज-
वना वृश्चन्ति शिकंसः । अग्रे भूराणि तवं जातवेदो देवं स्वधावो-
ऽमृतस्य धाम । याश्च ॥६॥ माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वाः
संदधुः पृष्ठबन्धो । दिवो नो वृद्धिं मरुतो ररीध्वं प्र पिन्वत वृष्णो
अश्वस्य धाराः । अर्वाङ्गेतेन स्तनयित्तुनेह्यपो निषिञ्चन्सुरः पिता
नः । पितृवन्त्यपो मरुतं सुदानवः पयो घृतवद्विदथेष्वाशुधुः । अत्यं
न मिहे वि नयन्ति वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तमश्वितम् । उदग्रतो
मरुतस्ताः इयते वृष्टिम् ॥ ७ ॥ ये विश्वं मरुतो जुनन्ति । क्रोशाति
गर्दां कन्येव तुन्ना परं तुञ्जाना पत्येव जाया । घृतेन द्यावापृथिवी
मधुना समुक्षत पर्यस्वतीः कृणुताऽऽप ओषधीः । ऊर्जं च तत्र
सुमतिं च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः सिञ्चथा मधु । उदुत्यं चित्रम् ।
और्ध्वगुच्छुचिमग्नवानवदा हुवे । अग्निं संमुद्रवांससम् । आ सव-
सवितुर्यथा भगस्येव भुजिं हुवे । अग्निं संमुद्रवांससम् । हुवे
वातस्वनं कविं पर्जन्यं क्रन्धं सहः । अग्निं संमुद्रवांससम् ॥ ८ ॥

அறுவாகங்களின் தலைப்புச்சொற்களைக் கொண்ட எண் (11).

प्रजापतिरेष तेर्गायत्रो यज्ञं वै प्रजापतेः प्राजापत्या यावा अयथादे
वतमिष्टुर्गे। निग्राभ्यःस्थयोवैदेवाञ्जुष्टोऽग्निना। रयिमेकादश ॥ ११ ॥

பஞ்சாதிகளின் தலைப்புச் சொற்களைக் கொண்ட எண் (42)

प्रजापतिरकामयत प्रजापतेर्जायमाना व्ययच्छन्ते महीमिमान्माया

मायिनां द्विचत्वारिंशत् ॥ ४२ ॥

இவ்வறுவாகத்தில் சிலவற்றின் புரோதுவாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன
சண்டு, “சித்ராயா யஜேதபசகாம:” என்பதில், “இவைகள் ஏழு அவி
களாகின்றன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றுள், முதலாவது அவி
யாகிய ஆக்னேய புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

முதல் மந்திரம்

अग्निना रयिमश्वत्पोषमेव दिवेदिवे । यशसं वीरवत्तमम् ।

என்பது

உரை

அக்கினியால் எல்லாரும் தனத்தை யடைகின்றார்கள். மற்றும், தனத்
தின் வடிவத்தை மாத்திரம் அடைவதில்லை. மற்று, நாடோறும் அதன் மிகு
தியையும் அடைகின்றார்கள். குறைவை அடைவதில்லை, தனத்தின் மிகுதி
எவ்வண்ணத்ததெனின்? பெருமையைக் கொடுப்பதும் அதிசயமான வீர
முடைய மக்களைக் கொடுப்பதுமாம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாதீயாவாக்கியம்

இரண்டாவது மந்திரம்.

गोमांश्च अग्नेविमांश्च अधीयज्ञो नृवत्सखा सदमिदप्रमृष्यः । इडावांश्च एषो

असुर प्रजावान्द्रीर्धो रयिः पृथुबुधस्समावान् ।

என்பது.

உரை

உயிரையுடைய அக்கினியே! வேண்டப்படும் எக்ஞமானது, கோக்களையும்,
அவிகளையும், இருந்துவிக்குக்களுடன் கூடிய தேவர்களையும், பழிக்கப்படாத
தன்மையையும், அன்னத்தையும், மிகுந்த புத்திரப்பேற்றையும், தொடர்ந்து
கருமத்தைச் செய்யுந் தன்மையையும், மிகுந்த தனத்தையும், அதுட்டானத்
திலும் மந்திரத்திலும் விரிவுடைய தன்மையையும், அறிஞரின் கழகத்தையும்,
உடையதாகுக என்பதாம்.

புரோநுவாக்கியம்)

இரண்டாவது அவியாகிய சோமந்திப்து யாஜ்யாநுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்களைக் காட்டுகின்றது.

மூன்றாவது நான்காவது மந்திரங்கள்.

आप्यायस् सं ते ।

என்பது.

உரை

இவ்விரண்டிற்கும், “மாநேரஹிம்வீதம்” என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்படும் என்பதாம்.

மூன்றாம் அவியாகிய துவஷ்டாவிப்து புரோநுவாக்கியம் கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

इह त्वष्टारमग्निं विश्वरूपमुप ह्वये । अस्माकमस्तु केवलः ।

என்பது.

உரை

முக்கியமும், எல்லா வடிவங்களையும் கருப்பத்தில் வைப்பதற் குரியதுமாகிய துவஷ்டா தேவதையை இவ்வேள்விக்கு கருமத்திற்கு அழைக்கின்றேன் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.

ஆறாவது மந்திரம்

तक्षस्तुरीपमध पोषयितु देव त्वष्ट्रिं रराणस्स्यस । यतो वीरः कर्मण्यः

सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः ।

என்பது.

உரை.

துவஷ்டாதேவ! நீ வேகத்தையுடையதும், பரிபாலிப்பதுமாகிய தனத்திற்கு வள்ளலாதனின் தனங்களைக் கொடுப்பாயாக. பெற்றுக்கொண்ட தனத்தால், உலகியல், வேதவியல் கருமங்களில் வல்லுநனும், விரைவுடையவனும் சோமரசம் இடித்தும் பிழியும் கற்களையுடையவனும், அதாவது எப்போதும் சோமயாகஞ் செய்கின்றவனும், இத்தகைய வழிபாடு செய்கின்றவன் எமக்கு உண்டாவானாக என்று தேவர்களால் விரும்பத்தக்கவனும், அல்லது தேவர் கட்டு வழிபாடு செய்ய விரும்புடையவனுமாகிய விரபுத்திரனைப் பெற்றுக் கொள்வோம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமுடைய புரோநுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

ஏழாவது மந்திரம்

शिवस्त्वपरिद्धास गहि विभुः पोष उत त्मना । यज्ञेयज्ञे न उद व ।

என்பது.

உரை

துவஷ்டாவே! நீ, சுகந்தருவோனாப் இவ்வேள்விக் கருமத்திற்கு வருவாயாக. மற்றும், எமது பரிபாலனத்தில் பிறரை வேண்டாமல் தானே பாதுகாக்கும் வன்மையுடையவனாவாய்; அத்தகைய நீ எமது வேள்வியை ஆங்காங்கு இனிது பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமுடைய யாஜ்ஞா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

எட்டாவது மந்திரம்.

पिशङ्गरूपस्सुमरो वयोधाशुथी वीरो जायते देवकामः । प्रजां त्वष्टा विप्यतु नाभिमस्से अथा देवानामप्येतु पाथः ।

என்பது.

உரை.

எந்தத் துவஷ்டாவின் அருளால், மூவகைக் குலத்தார்கட்கும் வழிபாடு செய்கின்றவனும், இனிது பரிபாலிக்கின்றவனும், நீண்ட வாழ்நாளே யுடையவனும், தேவர்கள் விரும்புதற்குரியவனும், விரைவுடையவன், அல்லது, மெய்யுரைப்போலுமாகிய மகன் கிடைத்தனனோ, அத்தகைய துவஷ்டா, சக்கரத்தின் நாயினையப்போல் பெருமையுடைய மகன் பேரன் முதலான மக்களை எமக்குக் கொடுப்பானாக. பிறகு, தேவர்கட்கும் உணவைப் பெற்றுக்கொள்வானாக என்பதாம்.

சரசுவதியைத் தேவதையாகவுடைய நான்காம் அவியின் யாஜ்யாபுரோநுவாக்கியங்கள் தலைப்புச்சொற்கள்,

ஒன்பதாவது பத்தாவது மந்திரங்கள்

प्रणो देव्या नो दिवः ।

என்பது.

உரை.

‘பிரணோதேவீ சரஸ்வதி, என்பது புரோதுவாக்கியம். ஆனோதிவோ
பிருஹத: என்பது யாஜ்ஞாவாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், “அக்நா விஷ்ணு
மஹி” என்பதில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

‘சரஸ்வதி’ என்னும் தேவதைமையுடைய ஐந்தாம் அவியின் புரோதுவாக்கியம்

பதினோராவது மந்திரம்

पीपिवाऽसः सरस्वतस्तनं यो विश्वदर्शतः । शुक्षीमहि प्रजासिधम् ।

என்பது.

உரை.

‘சரஸ்வதி’ என்னும் தேவதையினுடைய தனம் உலகத்தைக் காணும்
தன்மையுடையதாய்ப் பரிபாலிக்க உணர்ச்சின்றது. அத்தகைய யக்ஞவடிவ
தன்மையும், எம்மை வளர்க்கும் புதல்வன் முதலிய மக்களையும் சுறக்கின்
றோம். பசு பால் கறப்பதுபோல், இக்கையை தேவதையையுடைய யாகத்தைச்
செய்து பிரசை முதலிய மக்களை அடைகின்றனம் என்பதாம்.

அதந்த விகம்பமரீகிய மஹேநு புரோதுவாக்கியம்

பன்னிரண்டாவது மந்திரம்.

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः । तपां ते सुस्रमीमहे ।

என்பது

உரை

கடலே ! இன்கவை யுடையவைகளும், தித்திப்புடையவைகளும், நெய்
போன்ற நீரை ஒழுகுவிக்கின்றவைகளுமான உன்னுடைய அலைகளைப்பற்றிய
சுகத்தை யடைவோமாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞாவாக்கியம்

பதின்மூன்றாவது மந்திரம்

यस्य व्रतं पशवो यन्ति सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठन्त अपः । यस्य व्रते पुष्टि-

तिर्निविष्टस्तः सरस्वन्मवसे हुवेम ।

என்பது

உரை

எவருடைய விரதகருமத்தை எல்லாப் பசுக்களும் அடைகின்றனவோ மழைநீர், எவருடைய விரத கருமத்தை அறுட்டிக்கின்றதோ, இது ஆகுதியால் மழைபுண்டாதலாலென்க. தனத்தைப் பரிபாலிக்கின்ற எசமானன் எவருடைய விரத கருமத்தில் நிலைப்பட்டிருக்கின்றோ, அச் சரஸ்வத் என்னுந் தேவதையைக் குறித்து எம்மைப்பாது காத்துக்கொள்ளுமாறு ஹோமஞ் செய்கின்றோம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமுடைய யாஜ்யா வாக்கியம்

பதினாசாவது மந்திரம்

divy॑ सु॒पर्णं व॒यसं बृ॒हन्त॑म॒र्षां ग॒र्भं वृ॒षभ॑मोष॒वीना॑म् । अ॒भीप॑तो वृ॒ष्ट्या
त॒र्पय॑न्त॒ त॒स्र॒ सर॑खन्त॒मव॑से॒ हुवे॑म ।

என்பது

உரை

வானிற்சூரியதும், இரண்டு அழகிய சிறகுடன் கூடியதும், இது பறவையாய் வானிற்கேடும்போதாம். பறவைவடிவின் தும், பெரிதும் நீரைப்பொழிவதும், கொடி செடிகளின் கருப்பமும், நெல் முதலியவைகளின் கொத்து வடிவுடையதும், மழையார் களிப்படைவிப்பதும், காமரூல் வரும் நீர்த்துளியாகிய பறவைபோல் மேகத்திற்சென்று நீர் மிகுதியைப் பெற்று தானாகவே மழையாய்ப் பெய்யும் அதன் வாயிலாக கொடி செடிகளின் கருப்பமாகின்றது. அது மீண்டும் மழையாம். உலகைக் களிப்படைவிக்கின்றது என்பது பொருள். அத்தகைய சரஸ்வான் என்னுந் தேவதைக்கு ஆகுதிசெய்கின்றேன் என்பதாம்.

சீனிவாலி தேவதையையுடைய ஆறாவது அவியின் புரோநவாக்கியம்

பதினாந்தாவது மந்திரம்

सिनी॑वा॒लि पृ॒थु॒षुके॑ या॒ दे॒वाना॑म॒सि॒ स्व॒सा । सु॒ष॒ख ह॒व्यमा॑हु॒तं प्र॒जां दे॒वि
दि॒दि॒डि॒डि नः॑ ।

என்பது

உரை

அமாவாசையின் அபிமானியாகிய சினிவாலி தேவதையே! நீ, தேவர் கட்டு உடன்பிறந்தாளைப் போல இனியவை செய்கின்றதா யிருக்கின்றாய். பெருந் துதியை யுடையாய்! நீ, யாம் அர்ப்பித்த அசுனியை அருந்துவாயாக. தேவியே! நீ, எமது பிரசைகளைத் தழையச் செய்வாயாக என்பதாம்.

பதினாவது மந்திரம்.

या सुपाणिस्वङ्गुरिस्सुप्रा बहुसूरी । तस्यै विष्पत्तियै हविस्सिनी-
वात्यै जुहोतन ।

என்பது

உரை

அழகிய கைகளையுடையதும், அழகிய விரல்களையுடையதும், நலங்
களை யுண்டாக்குவதும், மிகுந்த எக்ஞங்களைப் பாதுகாப்பது மாகிய சினி
வாஸி தேவதைக்கு, வேட்டிபார்க்காள் ! வேள்வித்தலை ! நீவிர் ஆகுதி செய்
வீர்களாக என்பதாம்.

“ஐந்திர உத்தமோபவதி” என்னும் ஏழாவது அவி முதலான சிலவற்றிற்குப்
புரோது வாக்கிய யாஜ்யாது வாக்கியங்கள் தலைப்புச் சொற்களைத்தேர்விக்
கின்றது

பதினேழாவது பதினெட்டாவது மந்திரங்கள்.

इन्द्रं वो विश्वतस्परिन्द्रं नरः ।

என்பது

உரை

இவ்விரண்டிற்கும், முதற்காண்டம் ஆறும்பிரபாடகத்தில் உரை கூறப்
பட்டிருக்கின்றது என்பது.

இனி, காரீரி இஷ்டியின் உதவிமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

காரீர மாவருண்டையின் புகையைப் போற்றல்

பத்தொன்பதாவது மந்திரம்.

असितवर्णं हरयस्सुपर्णं मिहो वसना दिवमुत्पतन्ति । त आसववृत्र-
त्सदनानि कृत्वाऽऽदितृथिवी घृतैर्युञ्जते ।

என்பது

உரை

கருநிறமுடையதும், மேகத்தை உண்டாக்குவதற்கு இராசத்தைக் கவர்
வதும், விரித்துள்ள சிறகுபோன்றதும், மேகமாய் மேகமண்டலத்தை மறைப்
பதும், புகையை யுண்டாக்குவதும், தனது வயிற்றில் நீரை வைத்துக்

கொண்டு மறைத்திருக்கின்றதுமாகிய மூங்கில் கொடிமாலிலிருந்தெழும்புகை
வானில் பரவுகின்றது. இது இப்பொழுதே நெய் போன்ற தண்ணீரால்
பூமியை நனைக்கும் என்பதாம்.

எரித்தும்போது எழும்புகையைத் துநீக்கும் மந்திரம்.

இருபதாவது மந்திரம்

हिरण्यकेशोरजसो विसारेऽहिर्भुनिर्वात इव ध्रुवीपान् । शुचिभ्राजा उपसो
नवेदा यशस्वतीरपभ्युवो न सत्याः ।

என்பது

உரை

தியின் கேசமென்னுஞ் சுவாஸ்யுடன் எழுவதும், வானில் மேகங்களை
விரியச் செய்வதற்குச் செல்வதும், வாயுவைப்போல் வேகத்தாலெழும் ஒளியை
யுடையதும், அழுக்கில்லாத ஒளியையுடையதுமாகிய சத்திச்சாரணியின்
தண்டிலிருந்தெழுகின்றபுகை எம்பொருட்டு மழையை யுண்டாக்குவதாகுக.
விடியற்காலத்தில் இரவி தெரியாதபடிமறைக்குக. பயிருண்டாகும் நிலங்களில்
பயிரையுண்டாக்குவதால் பெருமையடைக. நீரையிறும்பும் நல்ல விளைநிலங்க
ளுக்கு இனிமை செய்வதன் பொருட்டு இப்புகை மழையை யுண்டாக்குக
என்பதாம்.

இப்புகையைத் துநீக்கின்ற விகற்ப மந்திரங்கள் முன்றனுள் முதலாம் மந்திரம்

இருபத்தோராவது மந்திரம்

आते सुपर्णा अमिनन्त एवैः कृणो नोनाव वृषभो यदीदम् । शिवाग्निं
स्यमानामिराऽगाप्यतन्ति मिहस्तनयस्यभ्रा ।

என்பது

உரை

சத்திச்சாரணியே! உனதுபுகை, மீண்டும் மீண்டும் எழுவசால் மேகம்
நீரைப்பெய்கின்றது. சுறுத்து மீண்டும் மீண்டும் காச்சிக்கின்றது. இவ்வாறு
எழுந்தபோது அறுக்கிரகிப்பதுபோலும், நகைப்பது போலுமாய் மழை
யுடன் கூடவே மேகம் வருகின்றது. மின்னர் மழை பெய்கின்றது. மேகங்கள்
முழங்குகின்றன. சத்திச்சாரணியின்புகை இத்துணை மகிமை யுடைத்து
என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்.

இருபத்திரண்டாவது மந்திரம்

वाश्वेव विद्यन्मिमांसी वत्सं न माता सिष्यति । यदेषां वृष्टिरसिञ्जि ।

என்பது

உரை.

மருத்துக்கள் மழையை யுண்டாக்கும்போது, முழக்க முடைய மின்னல், பெண்யானை ஒலிப்பதுபோல் விளங்குகின்றது. அநாவது மருத்துக்களோடு கூடுகின்றது என்பதாம். பால் சுரந்துள்ளபடி, கன்றைக் குறித்துக் கதறி மனிதரை நோக்குகின்றது பிறகு கன்றுடன் சேர்கின்றதைப்போல் என்பதாம்.

மூன்றாவது மந்திரம்'

இருபத்துமூன்றாவது மந்திரம்

पवंतश्चिन्महि वृद्धो विभाय दिवश्चित्सानु रेजत खने वः । यत्क्रौडथ मरुत
क्रष्टिमन्त आप इव सन्धियञ्चो धवध्वे ।

என்பது.

உரை

மருத்துக்களே! வச்சிராயுதத்தையுடைய நீங்கள், விளையாடும்போது எழும் ஒலியால், வானையளாவிபுள்ளதும், பெருஞ்சிகரங்களையுடையது மாகிய மலையும் பயப்படுகின்றது. மற்றும், மருத்துக்களே! நீவிர் நீரைப்போல் வியாபித்துக் கொண்டு விளையாடுகின்றீர்கள். இத்தகைய மருத்துக்களுடன் கூடிய சத்திச்சாரணப்புகை மழையையுண்டாக்குக என்பது இரண்டு மந்திரங்களின் கருத்து என்பதாம்.

அகிதள்ள கருகித்திரை துன்பம் போறுக்க முடியாமல் கத்தும்படி கரிய துணி யால் அதைத் தேய்த்தல் வேண்டும் அதற்குரிய மந்திரம்.

இருபத்துநான்காவது மந்திரம்

अभिकन्द स्तनय गर्भमा धा उदन्वता परि दीया रथेन । इति५ सु कर्ष
विषित न्यञ्च५ समा भवन्तूद्धता निपादाः ।

என்பது

உரை

குதிரையே நீ, மேகம்போல் மிக முழுங்குவாயாக. மேகத்தின் வயிற்றில்
நீராகிய கருப்பத்தை வைப்பவயாக. மற்றும், நீரையுடைய தேர்போன்ற
மேகத்துடன் யாண்டுஞ் செல்வாயாக. நீருக்கிடமாகிய தேர்ப்பை போன்ற
மேகத்தை இனிது வலிப்பாயாக. தாழ்ந்துள்ள நீர்நிலைகள் உயரமாகுக
என்பதாம்.

அகீனயே தாமச்சிதே புரோடாசமஷ்டாகபாலம், மாநதம் சப்தகபாலம்,
சௌரிய மேககபாலம், என்னும் அஷ்டகீத முறையே புரோதுவாக்கியங்கள் கூறப்
படுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவது அவியீள் புரோது வாக்கியம்

இருபத்தைந்தாவது மந்திரம்

त्वं त्या चिदच्युताग्ने पथुर्न यवसे । धामा ह यत्ते अजर वना वृश्चन्ति
शिक्षः ।

என்பது

உரை.

கேடிலாத அக்கினியே! வனங்கள், நீர்நிலைகள் என்னும் உன்னுடைய
இடங்கள் நாசமாகின்றன. ஈண்டு அவைகளை! நீ, கேடிலாதனவாகச் செய்வா
யாக என்பது எஞ்சி நின்றது. அதற்குவமை:— பசுக்கள் புற்களையுண்டு கேடி
லாத பாலைத் தருவதுபோல் என்பதாம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்

இருபத்தாறாவது மந்திரம்

अग्ने भूरीणि तव जातवेदो देव स्वधावोऽमृतस्य धाम । याश्च माया मा-
यिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वीस्संदधुः पृथ्वधो ।

என்பது

உரை

தோன்றியவற்றை யுணர்வதும், விளக்கமுடையதும், கேடிலாததும்
அன்னங்களையுடையதுமாகிய அக்கினியே! உன்னுடைய இடங்கள் பல.
அநாதியான மாயைகளையுடைய இந்திரசாலக்காரனுடைய மாயைகள்
உன்னிடத்திலிருக்கின்றன. உலகைப் பிரியப்படுத்துவோம்! மாயாவினாகிய
உனது மகிமை யாது? என்று வினவுகின்றவனை சுற்றத்தானாக எண்ணு
வோம்! மாயா சக்திகள் உன்னிடத்திலிருக்கின்றதால் மிகுந்த மழையைப்
பெய்விப்பாயாக என்பது கருத்து என்பதாம்.

இரண்டாவது அவியின் புரோநுவாக்கியம்

இருபத்தேழாவது மந்திரம்

दिवो नो वृष्टिं मरुतो ररीध्वं प्र पिन्वत वृष्णो अश्वस्यधाराः । अर्वाङ्गितेन
स्तनयित्सुनेह्यपो निषिञ्चसुतः पितानः ।

என்பது

உரை,

மருத்துக்கள் ! நீலிர், எம்பொருட்டும், வானிலிருந்து மழையைப் பொழி
விப்பீர்களாக. பிறகு விரிந்த இந்திரனுடைய மழைத்தாரையை பெய்விப்
பீர்களாக, உயிர் கொடுக்கின்றவனும், எமக்குத் தந்தையுமாகிய இந்திர! நீயும்,
முழங்கும் மேகத்துடன் கூட இங்கு வருவாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே மாய்யாவாக்கியம்

இருபத்தேழாவது மந்திரம்

पिन्वत्यपो मरुतस्सुदानवः पयो घृतवद्विदथेष्वभुवः । अथं न मिहे वि
नयन्ति वाजिनमुत्संदुहन्तिस्तनयन्तमक्षितम् ।

என்பது

உரை

மிகுந்தமழையை அளிக்கின்ற மருத்துக்கள், வேள்விச் செயலாளர்கள்
வேள்வியில் பாலையும் நெய்யையும் தெளிப்பதுபோல் நீரைத்தெளிக்கின்றா
ர்கள் என்னலாம், மற்றும், குதிரையை, குதிரைப்பாகன் பழக்குவதுபோல்
மேகத்தை மழைபெய்யுமாறு சிரப்படுத்துகின்றனர். பிறகு, கெடாததும்,
ஒலிக்கின்றதுமாகிய மேகத்தை மழை பெய்விக்கும்படி செய்விக்கின்றார்கள்
என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய மற்றொரு புரோநுவாக்கியங் கூறப்படுகிறது.

இருபத்தொன்பதாவது மந்திரம்

उदप्रतो मरुतस्ताऽ इयर्त वृष्टिं ये विश्वे मरुतो जुनन्ति । क्रोशाति गर्दा

कन्येव तुन्ना परं तुङ्गाना पत्येव जाया ।

என்பது

உரை

வேள்விச் செயலாளர்களா ! வேள்வித் தலைவர்களா ? நீவிர், உலகிற்கு மழை பெய்விக்கும் மருத்துக்களை வேண்டுவீர்களாக. யாரைப்போலெனின் ? பெண்குழந்தை பசியால் தாய்தந்தையர்களைக் குறித்து அழுவது போல் என்க. இனி அருள் செய்வதற்கு உவமை ; —தாக முதலியவைகளைப்பற்றி அழும் பெண்ணை, அன்போடு, பெண்ணை ! உனக்கு யாது வேண்டும் ? என்று இன் சொற்கூறி அன்பு பாராட்டுவதுபோல் மருத்துக்கள், வேள்வித் தலைவர்களுக்கும் வேள்விச்செயலாளர்கட்கும் அதுக்கிரகஞ்செய்வார்களாக என்பதாம்

மெற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய மற்றொரு யாஜ்யாவாக்கியம்.

முப்பதாவது மந்திரம்

वृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत पयस्वतीः कृणुताः॥७॥ ओषधीः । उजै

च तत्र सुमतिं चपिन्वथ यत्र नरो महतः सिञ्चथा मधु ।

என்பது

உரை

மருத்துக்களா ! நெய்போன்ற நீரால் மண் விண்கட்கு மழையைப் பெய்விப்பீர்களாக. அம்மழையால், கொடி செடிகளைச் சாரமுடையவைகளாகச் செய்வீர்களாக. மற்றும், நீருக்குத் தலைவர்களான மருத்துக்களா ! நீவிர், மன்களையுடைய மழையைப் பெய்விக்குமிடத்தில் சாரமுடைய உணவுப் பொருள்களையும் நல்லபுத்தியையுடைய பிரசைகளையும் உண்டாக்குவீர்களாக. இன்பதாம்.

முன்னவது அவியின் யாஜ்யாநவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்களை விளக்குகின்றது

ஈப்பத்தென்று, முப்பத்திரண்டாவது மந்திரங்கள்

उदुयं चित्रम् ।

என்பது

உரை

“உதயம் ஜாதவேதஸம், என்பது புரோஹவாக்கியம். ‘சுத்ரம் தேவானாம், என்பது யாஜ்யாவாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும் முதற்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

முன்றதிகளுள் முதலாவதாகத்

முப்பத்துமுன்றாவது மந்திரம்

और्ध्वगुच्छुचिमप्रवानवदा हुवे । अग्निं समुद्रवाससम् ।

என்பது

உரை.

ஒளர்வர் பிருகு முதலான இருமுகளைப் போன்று சுத்தமாக கடலில்
வசிக்கும் அக்கினிக்கு ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

இரண்டாம் ஆகுதி

முப்பத்துநான்காவது மந்திரம்.

आसवश्च सवितुर्यथा भगस्येव भुजिश्च हुवे । अग्निं समुद्रवाससम् ।

என்பது.

உரை

சவிகா தேவதையின் ஏவலைப்போலும், பகதேவதையின் போகத்தைப்
போலும் என்பது விசேடம். மற்றவை முன் போன்றன என்பதாம்.

மூன்றாம் ஆகுதி

முப்பத்தைந்தாவது மந்திரம்.

हुवे वातस्वनं कविं पश्यन्क्रान्द्यश्च सहः । अग्निं समुद्रवाससम् ।

என்பது

உரை.

எரிகின்ற ஒலியையுடையதும், அறிவுடையதும், எல்லாருக்கும் காயுந்
தன்மை வேண்டப்படுதலின் அனைவராலும் விரும்பப்படுவதும், வன்மை
யுடையதும், கடலில் வசிப்பதுமாகிய அக்கினிக்கு ஆகுதி செய்கின்றேன்
என்பதாம்.

பதினாராம் அருவாகம்

முற்றிற்று

கிருஷ்ண எகர்வேதம் தைத்திரீய சங்கிதை

முன்றாங் காண்டம் முதற்பிரபாடகம்

முடிந்தது.

பிரபாடக விடயச்சுருக்கம்.

यन्यूनं प्रकृतौ तत्तु वर्ण्यतेऽस्मिन्प्रपाठके ।

முன்பிரபாடகத்திற் கூறியவற்றிற்கே சில மந்திரங்கள் இப்பிரபாடகத்
திலுங் கூறப்படுகின்றன.

முதலநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

इयेनस्त्रीन्पवमानेषु त्रिषु मन्त्रान्क्रमाजपेत् ।

प्रजेन्द्राविइवेमन्त्रास्युरुपयामादिकालयः ॥ १ ॥

तैर्द्वौणकलशादीनां स्पर्शो मन्त्रास्तुषण्मताः ।

முன்றுபவமானங்களிலும், நடு இருக்கல் பாடும்போது செபிக்க
வேண்டியமுன்று மந்திரங்களும், அதன் விதியும், துரோண கலசம் ஆத
வனீயம், பூதபிரகத் என்னுங் குடங்களைத் தொடுதலும், அதற்குரிய மந்திரங்
களுங் கூறப்படுகின்றன என்பது.

மூன்றாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

முதலாம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் நார்பத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

மூன்று பவமானத்ததிகளைப் போற்றும் வகையைக்கூறும் மந்திரங்களும்
பிராமணங்களும்.

यो वै पवमानानामन्वारोहान्विद्वान्यजतेऽनु पवमानाना रोहति
न पवमानेभ्योऽव च्छिद्यते इयेनोऽसि गायत्र्यञ्छन्दा अनु त्वाऽऽ
रमे स्वस्ति मा सं पारय सुपर्णोऽसि त्रिष्टुञ्छन्दा अनु त्वाऽऽरमे
स्वस्ति मा सं पारय सधाऽसि जगतीञ्छन्दा अनु त्वाऽऽरमे स्व-
स्ति मा सं पारयेत्याहैति ॥ १ ॥ वै पवमानानामन्वारोहास्तान्य
एवं विद्वान्यजतेऽनु पवमानाना रोहति न पवमानेभ्योऽव च्छिद्यते

பவமானத்தைப் போற்றல்)

यो वै पवमानस्य संततिं वेद सर्वमायुरेति न पुराऽऽयुषः प्रसीयते
पशुमान्भवति विन्देत प्रजां पवमानस्य ग्रहा गृह्यन्तेऽथ वा अस्यैते-
ऽगृहीता द्रोणकलश अध्वनीयः पूतभृत्तान्यदगृहीत्वोपाकुर्वीत्य-
वमानं वि ॥ २ ॥ छिन्द्यात्तं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु वि
च्छिद्येतोपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वेति द्रोणकलशमभि मृशे-
दिन्द्राय त्वेत्याध्वनीय विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभृत् पवमान-
मेव तत्सं तनोति सर्वमायुरेति न पुराऽऽयुषः प्र सीयते पशुमान्भ-
वति विन्देत प्रजाम् ॥ ३ ॥

சோமயாகத்தில் மும்முறை சோமரசம் பிழியும்போது, முதலில், பகஷ்ப் பவமானம், மாத்தியர்க்கின பவமானம், ஆர்ப்பவ பவமானம் என மூவகைத் தோத்திரங்கள் உள்ளன. இவை, அசுவினிகளைப் புதிதர்களாக்குதற் பொருட்டாம். இதை வேறிடத்திற் காண்க. ஈண்டு, அத்தகைய பவமானங் களைத் துதிக்கும்போது இதைச் சபித்தல் வேண்டுமென்பதாம். அவ்வாறு போற்றும்மந்திரங்கள் அந்வாரோஹங்க ளெனப்படும்.

அத்தகைய அந்வாரோகங்களைப் புகழ்தல்

பிராமணம் 1

यो वै पवमानानाम्स्वारोहान्विद्वान्यजतेऽनु पवमानाना रोहति न पव-
मानेभ्योऽव छिद्यते ।

என்பது

உரை.

பவமானத்தோத்திரங்களில் ஏறும் வகையை (போற்றும் வகையை) உணர்ந்து யாகஞ்செய்கின்றவன் பவமான் தோத்திரங்களைப் பின்பற்றிக் கொண்டு கரைபேறியிருக்கிறான். அவன், பவமானத் துதிகளிலிருந்து நழுவுவதில்லை என்பதாம்.

அம்மந்திரம் இதுவேனக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 1

इयेनोऽसि गायत्र्युन्दा अनु त्वाऽऽ रमे स्वस्ति मा सं पारय ।

என்பது

உரை

பகிழ்ப்பவமானம் என்னுந் துதியே ! நீ, பருந்துப் புள்ளாக இருக்கின்றாய். காயத்திரிச் சந்தமுடையதாயிருக்கின்றாய். ஆதலின், உன்னைப், பின் பற்றி ஏறுகிறேன். (அடைகின்றேன்). நீ, தடையின்றிக் கரையேற்றி வைப்பாயாக என்பதாம்.

எசமானன், பகிழ்ப்பவமானத் துதிகளுள் நடுவிலுள்ள இருக்கு மந்திரத்தால் போற்றும்போது இம்மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இது, முதற்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம் பதின்மூன்றாம் அநு வாகத்தில் விரியோகிக்கப் படுகின்றது.

மாத்தியந்தின பவமானத்தில் செபிக்கவேண்டிய மந்திரம்.

மந்திரம் 2

सुपर्णोऽसि त्रिष्टुब्धुन्दा अनु त्वाऽऽ रमे स्वस्ति मा सं पारय ।

என்பது

உரை

மாத்தியந்தின பவமானத்துதியே ! என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போல என்பதாம்

இது, மாத்தியந்தின பவமானத்தின் நடு இருக்கு மந்திரத்தை ஒதும் போது எசமானன் செபிக்கவேண்டியது.

இதுவும், முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதினெட்டா மது வாகத்தில் விரியோகிக்கப்படுகின்றது.

ஆர்ப்பவபவமானத்தில் செபித்தந்திரிய மந்திரம்.

மந்திரம் 3

सवाऽसि जगतीछन्दा अनु त्वाऽऽ रमे स्वस्ति मा सं पारय ।

என்பது

பவமானங்களைப் போற்றல்)

உரை

ஆர்ப்பவபவமானமே ! நீ, 'பாசம், என்னும் பறவையைப் போன்று
ளிழுவதற்கு வன்மையுடையதாயிருக்கின்றாய், மற்றவை முன்போல் என்ப
தாம்.

* இது, ஆர்ப்பவபவமானத்தின் நடு இருக்கு மந்திரத்தை ஒதும்போது எச
மானன் செபிக்கவேண்டியதாம்.

இதுவும், முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாகம், இருபத்திரண்டாம்
அதுவாகத்தில் உபயோகிக்கப் படுகின்றது.

மேற்கூறிய மந்திரங்களைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

इत्याहैते वै पवमानानामन्व:रोहतास्तान्य एवं विद्वान्यजतेऽनु पवमानाना
रोहति न पवमानेभ्योऽव चिछयेते ।

என்பது.

உரை

இவ்வாறுணர்ந்து எவன்வேட்கின்றானோ, அவன் பவமானங்களிலிருந்து
நழுகான் என்பது.

துரோணகலச முதலியவைகளைத் தொட்டுப் போற்றுவதற்கு அதைப்புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 3.

यो वै पवमानस्य संततिं वेद सर्वमायुरेति न पुराऽऽयुषः प्र सीयते पशु-
मान्भवति विन्दते प्रजां पवमानस्य ब्रह्मा गृह्यन्तेऽथ वा अस्यैतेऽगृहीता
द्रोणकलश आधवनीयः पूतभृत्तान्यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पवमानं वि चिछ-
न्वात्तं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु वि चिछयेत ।

என்பது

உரை

'பவமானம், என்னும் மூன்று துதிகளின் தொடர்பை அறிகின்ற எச
மானன் நீண்ட ஆயுளையடைகின்றான். அவனுக்கு பிறப்பில் ஏற்பட்ட
ஆயுள் அவமிருந்துவாற் கெடுவதில்லை என்பதாம், மற்றும், பசுக்களையடை
கின்றான் பிரசைகளைப் பெறுகின்றான் என்பது.

இனி, துரோண கலசம், ஆதவனீயம், பூதபிருத் என்னும் மூன்று சோம ரசக் குடங்களும், ஐந்திரவாயுக்கிரகம் முதலானவைகளைப்போல மந்திரங்களால் கிரகிக்கத்தக்கவைகள் என்பது பெறப்படுகின்றது. பெறப்படவே, பவமான சம்பந்தமான இக்கிரக பாத்திரங்களும் தொடர்பு கெடாதிருப்பதற்கு சோமரசம் பிடித்துக் கொள்ளற்குரியன என்பதுதானே வருகின்றது அவ்வாறு விதியோ இல்லை. இன்றேல், கிரகத்தொடர்பு கெடுகின்றது. அதை நீக்குதற்கு மந்திரங்களால் அம்மூன்றையுந் தொடுதலே சோமரசம் பிடித்தலாம் ஆதவின் குற்றமில்லை என்பதாம்.

மந்திரங்களால் அவைகளைத் தொடுவதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

उपयामयूहीतोऽसि प्रजापतये त्वेति द्रोणकलशमसि मृशेदिन्द्राय त्वेत्या-
धवनीयं विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभूतं पवमानमेव तत्स तनोति
सर्वमायुरेति न पुराऽस्युषः प्र मीयते पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम् ।

என்பது

உரை

சோமரசமே ! நீ, மரப்பாத்திரத்திற் பிடிக்கப்பெற்றிருக்கின்றாய். பிடிக்கப் பெற்ற உன்னை, பிரசாபதி தேவதையின் பொருட்டுத் தொடுகின்றேன். மற்றும், மரப்பாத்திரத்திற் பிடிக்கப்பெற்ற உன்னை இந்திரன் பொருட்டுத் தொடுகின்றேன். இன்னும், மரப்பாத்திரத்திற் பிடிக்கப்பெற்ற உன்னை விசுவதேவர்களின் பொருட்டுத் தொடுகின்றேன்.

இவ் வாறு பவமானக்கிரக சந்ததியையுணர்ந்த எசமானன் நீண்ட ஆயுளை யடைகின்றான். அவமிருந்துவால் அவனுடைய ஆயுள் குறைகிறதில்லை. பசு, புத்திரன் முதலானவற்றையடைகின்றான்.

மேற்கூறிய மூன்று மந்திரங்களாலும் முறையே துரோண கலசம், ஆதவனீயம், பூதபிருத் என்னும் மூன்று சோமரசக் குடங்களையும் தொடல் வேண்டுமென்பதாம்.

இவ்வன்வாரோஹ மந்திரங்களும், தொடுதல் மந்திரங்களும், 'மூர்த் தானம் மதுச்சு, என்னும் இரண்டாறுவாகங்கட்கும் நடுவில் விரியோகிக்கத்தக்க வகைகள் என்று உணரற்பாலன.

அதி யन्त्यந்யமபश्यन्तः ॥ १ ॥ सेतुनाऽति यन्त्यन्यम् । द्वे द्रधंसी
 सतती वस्त एकः केशी विश्वा भुवनानि विद्वान् । तिरोधायैत्यसितं
 वसानश्शुक्रमा दत्ते अनुहाय जायै । देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तद-
 सुरा अकुर्वत ते देवा एतं महायज्ञमपश्यन्तमन्वताग्निहोत्रं व्रतमकुर्वत
 तस्माद्विद्व्रतस्याद्विद्विग्निहोत्रं जुहति पौर्णमासं यज्ञमग्नीषोमीयम्
 ॥ २ ॥ पशुमकुर्वत दार्ष्यं यज्ञमाग्नेयं पशुमकुर्वत वैश्वदेवं प्रातः-
 सवनमकुर्वत वरुणप्रधासान्माध्यंदिनं सवनं साकमेधान्पितृयज्ञं
 त्र्यम्बकांस्तृतीयसवनमकुर्वत तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजिगांसन्तं
 नान्ववायन्तेऽब्रुवन्नध्वतव्या वा इमे देवा अभूवन्निति तदध्वरस्या-
 ध्वरत्वं ततो देवा अभवन्पराऽसुरा य एवं विद्वान्सोमं यजते
 भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ॥ ३ ॥

இதில், சவனங்கள் கூறப்படுகின்றன.

காலையில் சோமரசம் பிழிந்த 'உபாட்சக்கிரகம், என்னும் பாத்திரத்தில் ஒரு சோமக்கோடித் துண்டைப்போட்டுவைத்திருந்து, அதை, சோமக்கோடிச் சக்கைக ளுடன் சேர்த்து முன்று முறை பிழிவதைக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 1

त्रीणि वाच सवनान्यथ तृतीयं सवनमवलुम्पत्यनंशु कुर्वन्त उपांशु-
 हुत्वोपांशुपात्रेऽंशुमवास्य तं तृतीयसवनेऽपिसृज्यामि पुणुयाद्यदा-
 प्याययति तेनांशुमद्यदमिपुणोति तेनर्जाणि सर्वाण्येव तत्सवनान्यं-
 शुमन्ति शुक्वन्ति समावद्धार्याणि करोति ।

என்பது

உரை.

சவனம் = சோமரசத்தைப் பிழிந்தெடுத்தலாம். இது, காலி, உச்சி மாலை என்னும் முக்காலங்களிலும் முக்கியமாகச் செய்யத்தக்கன. இதில், மூன்றாமுறை பிழியும்போது முன் பிழிந்துவிட்ட சோமக்கொடிச் சக்கைகளையே பிழிதல்வேண்டும். ஆனால் அதில் சோமரசம் வராது; வரவிட்டால் 'சவனம், என்னுஞ் சொற்பொருள் பொருத்தப்படாது. மற்றும், மூன்றாமுறை பிழிவதில் சோமரசம் பிழிவதின்றெனில் சோமயாகங்கெடுவதுடன் எசமானனும் கெடுகின்றான்; ஆதலின், உபாம்சக்கிரகம், என்னும் பாத்திரத்திலுள்ள சோமரசத்தை வேறாமஞ் செய்துவிட்டு, அதில் இரசமெடுக்காத அந்த ஒரு சோமக் கொடித்துண்டையும் போட்டு வைத்திருந்து மூன்றாம் முறை பிழியும்போது அச்சக்கைகளுடன் அத்துண்டுக் கொடியைப்போட்டு சேர்த்து இடித்துப்பிழியில் மூன்று சவனங்களும் சோமரசம் பிழிகின்றவைகளாய் நல்ல வன்மையைச் செய்கின்ற வைகளாகின்றன என்பதாம்.

பூதபிரதீ, ஆசவனீயம் துரோணகலசம் என்னுஞ் சோமரசக் துடங்கினப் பார்த்தல்.

மந்திரங்கள் 1-2.

द्वौ समुद्रौ विततवज्रयौ पर्यावर्तते जटरेव पादाः । तयोः पश्यन्तो अति
यन्त्यन्यमपश्यन्तस्सेतुनाऽति यन्त्यन्यम् । द्वे द्रधसी सतती वस्त एकः
केशी विष्वा भुवनानि विद्वान् । तिरोधावैत्यसितं वसानश्शुक्रमा दत्ते
अनुहाय जायै ।

என்பது.

உரை

இக் குடங்களிரண்டும் கடல்போல் விரிந்தவைகள், எப்போதும் வற்றாதவைகள்; கடலின் அலைகள்போன்று ஒன்றின் பின்னொன்றையெழும் அலைகளையுடையவைகள், இது குடங்களிரண்டையும் கடலெனத் துதித்தல். இனி, பகல்வடிவான இக்குடங்களைப்பார்த்து மக்கள் கரை யேறுகின்றார்கள். இரவு வடிவான இவைகளைப் பார்க்க முடியாமல் தோணியால் கடக்கின்றார்கள், இவை, வண்டியில் மறைதலாலும் மறையமையாலும் கற்பிக்கப்பட்டன என்பது.

இனி, துரோண கலசமாகிய இரவி, தன்னை, நீங்காத பகலிரவுச் செயல்களால் மறைத்துக்கொள்கின்றது. அது எத்தன்மையதெனின்? ஒன்று, கேசம் போன்ற கிரணங்களையுடையது. எல்லாவுலகங்களையும் விளக்குகின்றது. இரவாகிய அழுக்குத் துணியையும், பகலாகிய வெண்மைத் துணியையும் உடுத்தியிருக்கின்றது.

பிறகு, அறுக்கிரகத்தின் பொருட்டு இரவென்னும் கிழிந்த ஆடையை நீக்கிவிட்டு பகலென்னும் நல்ல ஆடையை அணிந்துகொள்கின்றது. இது, துரோணகலத்தை இரவியாகப்போற்றுவது என்பதாம்.

இம் மந்திரங்கள் இரண்டாலும் பூதபிரக ஆகவனியம் துரோண கலசம் என்னும் மூன்று குடங்களையும் எசமானன் முதலாரோடிகள் பார்த்தல் வேண்டும் என்பதையுணர்க. இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதின்மூன்றாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

சோமயாகத்தின் விதி மந்திரங்களைத் தவிர்த்து எஞ்சின விதிகளையும் மந்திரங்களையும் காண்பித்தற்பொருட்டு, இந்த ஒளபான வாக்கியம் என்னும் காண்டத் தொடக்கமாகிய சோமயாகத்தை விதிப்பதன்பொருட்டுப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

देवा वै यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एतं महायज्ञमपश्यन्तमत-
स्वताग्निहोत्रं व्रतमकुर्वन्त तस्माद्द्विव्रतस्स्याद्विह्वंशिहोत्रं जुह्वि पौष्-
मासं यज्ञमग्नीषोमीयं पशुमकुर्वन्त दार्द्यं यज्ञमाग्नेयं पशुमकुर्वन्त वै-
श्वदेवं प्रातस्सवनमकुर्वन्त वरुणप्रधासात्माभ्यंदिनः सवनं साकमेधा-
न्पितृयज्ञं स्यम्बकाः सृतीयसवनमकुर्वन्त तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजि-
गाः सन्तं नान्ववायन्तेऽब्रवन्नैवर्वत्या वा इमे देवा अभूवन्निति तद्व-
रस्याध्वरत्वं ततो देवा अभवन्पराः सुराः ।

என்பது

உரை

முன்னர், தேவர்கள், அசுரர்களைச் செயித்தற்பொருட்டு யாகங்கள் செய்தனர். அந்த யாகங்கள் இன்னதின்தென்றுணர்ந்து அசுரர்களுஞ் செய்தனர். ஆதலின் தேவர்கட்கு வெற்றியில்லை. பிறகு, அசுரர்கட்குத் தெரியாதபடி ஒரு பெரும் வேள்வி செய்யவேண்டுமென்று துணிந்து வெளியில் யாங்கள் அக்கனி ஹோத்கிரஞ் செய்கின்றோம் என்று மாறு கூறி

சோமரசம் பிழிதல்)

செய்துவிட்டு, உள்ளே, தீட்சையின் வீரத்ததைச் செய்து முடித்துவிட்டார்கள். அங்ஙனமே, இரண்டுமுறை அக்கினி ஹோத்திரஞ் செய்கிறோமென்று அக்கினிஷோமீய பசுயாகஞ்செய்தனர். அமாவாசை இஷ்டி செய்கின்றோமென்று சுவனீய பசுயாகத்தைச் செய்தனர். சாதூர்மாகியத்திலடங்கும் வைசுவ தேவபர்வம், என்னும் யாகஞ் செய்கின்றோமென்று பிராதசுவனத்தை (காலையிற் சோமம்பிழிவதை) செய்து முடித்தனர். வருணப்பிரகாசம் என்னும் யாகஞ் செய்கின்றோம் என்று கூறிவிட்டு மாத்நியந்தின சுவனத்தை (உச்சியில் சோமரசம் பிழிவதை)ச் செய்தனர். சாகமேத பர்வமென்னும் யாகஞ்செய்கின்றோமென்று மூன்றாவது சோமரசம் பிழிவதைச் செய்துமுடித்துவிட்டனர். அதையுணர்ந்த அசுரர்கள் வெளியிற் சொல்லிய வாறெலாந் செய்துபார்த்துத் தோல்வியடைந்தனர். அப்போது, அசுரர்கள், தேவர்களை நொக்கி, நீலீர் அத்வரர்கள் என்றனர். அதாவது எங்க ளால் கெடுக்க முடியாத வேள்வியைச்செய்து விட்டார்கள் என்பது கருத்து. இதனாலன்றோ, வேள்விக்கு 'அத்வரம், என்னுங்காரணப் பெயரும் இனிது பொருந்துவதாயிற்று. இவ்வாறு, தேவர்கள் சோமயாகத்தால் அசுரர்களை வென்றனர் என்பது திரண்டபொருள் என்பதாம்.

இப்போது சோமயாகத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

य एवं विद्वान्सोमेन यजते भक्ष्यार्चना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ।

என்பது

உரை

சோமயாகம் இவ்வாறுளதென்று சோமயாகப் பெருமையையுணர்ந்த சோமயாகஞ் செய்கின்றவன் பகைவரைச் செயிக்கின்றான் என்பதாம்.

இரண்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்

आदौ समष्टिरूपेण परिभूस्सोममीक्षते ।

प्राणेत्युपांशु मन्येषु मे वचैत्यनुषज्यते ॥ १ ॥

अपाऽऽन्तर्यामिकं व्यानाशिलां वाचैन्द्रवायवे ।

दक्षेति मैत्रावरुणं चक्षुश्शुक्लं मन्थिनम् ॥ २ ॥

श्रोत्रेत्याश्विनमात्माऽऽग्रयणमङ्गोभ्य उक्थयकम् ।

आधुवंवीषोडशिनं विष्णोस्तु द्रोणकुम्भकम् ॥ ३ ॥

इन्द्रेत्याधवनीयाख्यं जठशेषस्तयोर्द्वयोः ।

विश्वे पूतभृतं कोऽसि वीक्षेताऽऽहवनीयकम् ॥ ४ ॥

विश्वपश्येत्सर्वं सोमान्मन्त्रास्सप्तदशेरिताः ॥ ४ ॥

பொதுவாகச் சோமத்தைப் பார்த்தல், உபாங்க, அந்தர்யாமம், கூழாங்கல், ஐந்திரவாயவம், மைத்திராவருணம், ஆசவினம், சக்கிரமந்தி, ஆக்ரயணம், உக்த்யம், துருவம், என்னுங் கிரகங்களைப் பார்த்தல், மேற்படி மந்திரங்களை அனுஷங்கஞ் செய்துக்கொள்ளவேண்டும் எனல், இவைகளின் விதி என்பவைகள் கூறப்படுகின்றன என்பது.

முன்றுங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

முன்றாவது அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிகட்டுமேல் நாற்பத்தைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

சோமத்தை நோக்கும் வகைகளைக்கூறும் பிராமணங்களும் மந்திரங்களும்

கூறப்படுகின்றன.

परिभूरग्निं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वान्देवान्परिभूर्मा५ सह ब्रह्म-

वर्चसेन सनः पवस्व शं गवे शं जनाय शर्मधेते श५ राज्ञोषधी-

भ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य ददितारंस्स्याम ।

तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे । प्राणाय मे वर्चो-

दा वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय वाचो॥१॥दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां मे

वर्चोदौ वर्चसे पवेथा५ श्रोत्रायाऽऽस्मनेऽङ्गेभ्य आयुषे वीर्याय

உரை

சோமமே! நீ, அக்கினியை நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்துகொண்டவனாக இருக்கின்றாய். இவ்வாறே இந்திரனையும், விசுவதேவர்களையுஞ் சூழ்ந்துகொண்டவனாக இருக்கின்றாய். பிரம ஹரிபுடன் கூடி இருக்கும் என்னையுஞ் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றாய். அரசு! எமது, பசுக்கள், குதிரை, கொடி, செடி என்பவைகட்குச் சுகம் கொடுப்பாயாக. தனத்திற் கிறைவி! உனது அநுளால் யாம் கேடிலாத பராக்கிரம முடையவனும், அழகுடையவனுமாகிய புத்திரனுடன்கூடித் தனத்தை அளிக்கின்றவராவோமாக. அத்தகைய ஈகையை விரும்புகின்ற எமக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. அத்தகைய உனது இரசத்தை யருந்துவோமாக. உனதநுளால் வேண்டிய பயனை மேலுக்குக் கொண்டுவரச் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

இம் மந்திரத்தால் சோமரசமிருக்கின்ற எல்லாப் பாத்திரங்களையும் பொதுவாகப் பார்த்தல் வேண்டுமென்பது பொருள். மேல்வரும் மந்திரம், சோமரசமுள்ள பாத்திரங்களுள் ஒவ்வொன்றை தனித்தனியே நோக்குதற்காம் என்பதை யுணர்க.

திறப்பாக ஒவ்வொரு சோமரச பாத்திரத்திற்கு இது பதீற்று மந்திரங்களையுடையது
மந்திரம் 2-17

प्राणाय मे वचोदा वचसे पवस्वापानय व्यानाय वाचे दक्षक्रतुभ्यां चक्षु-
भ्यां मे वचोदौ वचसे पवैथाऽश्रोत्रायऽऽस्त्रमेऽङ्गेषु आयुषे वीर्याय
विष्णोरिन्द्रस्य विश्वेषां देवानां जठरमसि वचोदा मे वचसे पवस्व को-
ऽसि को नाम कस्मे त्वा काय त्वा य न्वासोमेनातीतृपं यं त्वा सोमे-
नामीमदऽसुप्रजाः प्रजया भूयासऽसुवीरो वीरैस्सुवर्चा वचसा सुपोषः
पोषैर्विश्वेभ्यो मेरूपेभ्यो वचोदा वचसे पवस्वतस्य मे रास्व तस्य ते
भक्षीय तस्य त इदमुस्मृजे ।

என்பது

உரை

உபாம்சு பாத்திரமே! நீ, வன்மையைக் கொடுப்பதாயிருக்கின்றாய். ஆதலின், எனது மேல் மூச்செறிதற் பொருட்டும், வன்மையின் பொருட்டும் என்னைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக. இவ்வாறே, அபானன் வியானன், வாக்கு, பிராண அபானன்கள், (யோகசேஷமங்கள்) கண்கள், செவிகள், ஆன்மா, அங்கங்கள், ஆயுள், வீரியம் என்பவைகட்கும் வன்மையைக் கொடுப்பதாயிருக்கின்றாய் என்பதைச் சேர்த்துப் பொருளுரைத்துக்கொள்ஃ என்பது.

சோமத்தைப் பார்த்தல்)

மற்றும், துரோணகலசமே! நீ விஷ்ணு, இந்திரன் என்பவர்களின் வயிறாக இருக்கின்றாய், முன்போல் வன்மை முதலியவற்றையெல்லாம் சேர்த்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. இவ்வாறே, பூதபிருத், ஆதவனீய மென்னுங் குடங்சட்கும் பொருளுரைத்துக்கொள்க என்பது.

ஆகவனீயமே! நீ, 'க' என்னும் பொருளாகிய பிரமன் வழுவாயிருக்கின்றாய் ஆதலின், பிரமா களிப்புறுதற் பொருட்டு உன்னைப் பார்க்கின்றேன். ஆகவனீயமே! இத்தகைய உன்னை எவ்வாற்றால் சோமரசத்தால் திருத்தியடைவீதவனுபிருக்கின்றேனோ, அவ்வாறே, சோமத்தால் களிப்புண்டாகியவனுபிருக்கின்றேன். ஆதலின் உனது அருளால், நல்ல குழந்தை ஏவலாளர்களை உடையவனாவேனாக. நல்ல வன்மையை யுடையவனுமாவேனாக. தனமுதலியவைகளால் தைரிய முடையனாவேனாக. எல்லாவற்றிலும் பொதுவாயுள்ள சோமமே! மேற்கூறிய எமது பிராணன் முதலானவைகளின் பொருட்டு வன்மையளிக்கும் நீ பேராற்றலைத் தருவாயாக. முன்போல் மற்றவைகளையெல்லாம் சேர்த்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க என்பது.

சுண்டு, மேற்கூறிய மந்திரங்களைத்தும், முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதின்மூன்றாம் அதுவாகத்தில் தனித்தனியே சுறப்பாக விரியோகப்பட்டிருக்கின்றன ஆண்டுக் காண்க. ஆனால், சோடசுக்கிரகத்தைப் பார்க்கும், 'விர்பாய' என்னும் மந்திரம் ஒன்று மாதிரி ஆண்டு விரியோகிக்கப்படவில்லை என்பதை, அது முணர்வாக என்பதாம்.

சில காமிகர் சோமத்தைப் பார்ப்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

बुधवज्रवेक्षैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं
तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनामि पवत आमयाव्यवेक्षैष वै पात्रियः प्रजाप-
तिर्यज्ञः प्रज.पतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः प्राणापानाभ्यां वाचो
दक्षकृतुभ्यां चक्षुर्भ्यांश्चोत्राभ्यामाम्नोऽङ्गेभ्य आयुवोऽन्तरेति ताज-
क्व धन्वति ।

என்பது.

உரை

ஐசுவரியத்தை விரும்பியவன் இச்சோமரசங்களைப் பார்ப்பானாக. இப் பார்த்திரத்திலுள்ள சோமரசம் பிரசாபதியின் வடிவமாகும். அதனை செய்யப் படும் யாகமும் பிரசாபதியின் வடிவம். ஆதலின், பார்த்தலால் பிரசாபதியைக் களிப்படைவிக்கின்றான். இவ்வாறு களிப்புற்ற பிரசாபதி, இவ்வெசமானனை ஐசுவரியத்தின் பொருட்டு பரிசுத்தப் படுத்துகின்றான். இவ்வாறே, பிரம லொளியை விரும்புகின்றவர்கட்கும் ஆபுளை விரும்புகின்றவர்கட்குமாம் என்பதை யுணர்க.

எதிரியைக் கொல்வதற்கு மாத்திரம், பிரசாபதி களிப்புற்று பகை வரின் யோகக்கேமங்களையும், செவிகளையும், கண்களையும், மற்றுமுள்ள அங்கங்களையும் பிரித்துவிடுகின்றான், பிரித்துவிட்டவே, அவனும் இறந்து போவான் என்று பொருள் கொள்க என்பதாம்.

மூன்றாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

நான்காம் அநுவாக லிடயச் சுருக்கம்.

स्फ्य उत्करेपरि क्षिप्तं स्फ्यं तत्रैवोपतिष्ठते ।

उपद्युभूमी अन्येषूप माहृत्यनुषज्यते ॥ १ ॥

आस्ताचेति स्तोत्रदेशं कलेति द्रोणकुम्भकम् !

सोमसोमंचामिरमिषुप देवेति देवताः ॥ २ ॥

उपयज्ञेति यज्ञं तमुपमेति तु होत्रकान् !

नमस्तयविधि स्पष्टो दृढस्थो द्युभुवौभजेत् ॥ ३ ॥

सूर्यस्सूर्यं वायुर्वायुं पत्नित्येषोऽनुषपूज्यते ।

अग्निर्यमः सरेत्येतान्देद्वारौ संदसोप्युमे ॥ ४ ॥

सदोवह्नाचर्त्विजो द्यौर्भूतमः पञ्चभिः क्रमात् ।

अहतृणं निरस्योन्नीत्युपविश्यात्र पाजयेत् ॥ ५ ॥

आगन्त दक्षिणं पश्येदष्टा विशतिरीरितः ।

முதலானவைகளைப் போற்றல்)

உத்கரத்தில் வேதியைச் செய்த கத்தி முதலியவைகளை எறிந்துவிட்டுப் போற்றல், விண் மண், பகிழ்பவமாதனத் துதியைப்பாடும் இடம், துரோண கலசம், சோமன், அக்கினி, தேவர்கள், யக்ஞம், ஹோதாக்கள் என்பவர்களைப் போற்றறுதற்குரிய மந்திரங்களும் அவற்றின் விதியும், மீண்டும் ஆகவனீயம் ஆக்னீத்ரம், ஹோதாவின் மேடை, என்பவைகளைப் போற்றறுதற்குரிய மந்திரங்களும், அவைகளின் விதியும், மண், விண், சூரியன், வாயு, அக்கினி, எமன், சரசுவதி, சதசின் துவாரங்கள், சதசு, பிரமன், இருத்துவிக்குக்கள், ஆகாசம், பூமி என்பவைகளைப் போற்றறுதற்குரிய மந்திரங்களும் கூறப்படுகின்றன என்பது.

முன்றும் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

நான்காவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

ஸ்ப்யம், என்னும் மரக்கத்தி முதலியவைகளைப் போற்றுவதற் குரிய மந்திரங்களும் பிராமணமும்

स्फ्यस्वस्तिर्विधनः स्वस्तिः पशुर्विदः परशुर्नस्वस्तिः ।

यज्ञियां यज्ञकृतः स्थ ते माऽसिन् यज्ञ उष ह्यध्वमुष मा धावाष्ट-
थिनी ह्वयेतामुषाऽऽस्तावः कलशस्सोमो अग्निरुषदेवा उष यज्ञ उष मा
होत्रा उपहवे ह्यन्तां नमोऽग्नेयं मुखधे मुखस्य मा यशोऽर्यादित्या
हवनीयमुष तिष्ठते यज्ञो वै मुखः ॥ १ ॥ यज्ञवाच स तदहन्तसा
एव नमस्कृत्य सदः प्र सपत्यात्मनोऽनात्यै नमो रुद्राय मुखधे
नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्निं तसा एव नमस्कृत्य सदः प्र सप-
त्यात्मनोऽनात्यै नम इन्द्राय मुखधे इन्द्राय मे वीर्य मा निर्विधी-
रिति होवीयमाशिषमेवैतामा शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्वाताय

முதலானவைகளைப் போற்றல்)

உரை.

மண்ணைக் கெல்லுவதற்குக் கருவியாகிய ஸ்ப்யம் என்னும் மரக்கத்தி யானது கேடிலாமைக்குக் காரணமாகுக. மண்ணை மட்டப் படுத்துவதற்குக் கருவியாகிய விகனம் என்பதும் கேடிலாமைக்குக் காரணமாகுக. புற்களைச் செதுக்குவதற்குக் கருவியாகிய பரசம் கேடிலாமைக்குக் காரணமாகுக. மர முதலியவைகளை வெட்டுதற்குக் கருவியாகிய பரசம் கேடிலாமைக் காரண மாகுக. வேதிகையும் எமக்கு நலமதாகுக. மரக்கத்தி முதலியவைகளே ! நீங்கள் வேள்விக்ஞரியவர்கள் ஆதலின் வேள்வி செய்கின்றவர்களாக இங்கு இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் எக்ஞந்தைத் தேடுகின்றவராவீர்களாக. இவ் வேள்வியில் எம்மை உணர்ந்துகொள்வீர்களாக என்பதாம்.

இம் மந்திரத்தால் வேதிகைசெய்த மரக்கத்தியைக் குப்பைக்குழியில் எறிந்துவிட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

வான் மண் முதலியவைகளைப் போற்றுதல்.

மந்திரம் 2 - 9

उपमा यावापृथिवी ह्येतमुपाऽऽवावःकलशसोमो अशिरप देवा उप
यज्ञ उप मा होवा उपहवे ह्यन्ताम् ।

என்பது

உரை

வான் மண்களே ! எம்மை நீவிர் உணர்வீர்களாக. இது பகிழ்ப்பவமா னம் என்னும் துகி செய்யப்பட்டவிடம். இவ்வாறே, துரோண கலசம், சோமம், அக்ஷி, தேவதைகள், எக்ஞம் என்பவைகட்கும் பொருளுரைத் துக்கொள்க. இவ்வேள்வியில், பிரசாஸ்தா, பிராமணச்சம்ஸி முதலானோர் களான ஹோதாக்கள் எம்மை அறிவார்களாக என்பதாம். இது எட்டி விநி யோக மந்திரங்களை கொண்டது.

—o—o—o—

ஆகவனியந்தைப் போற்றுதல்

மந்திரம் 10

नमोऽग्रये मखघ्ने मखस्य मा यशोऽर्यादित्याहवनीयमुपतिष्ठते यज्ञो वै मखो
यज्ञं वाव स तदहन्तस्मा एव नमःकृत्य सद्ः प्रसर्पत्यात्मनोऽनार्यै ।

என்பது

உரை

தன்னை வணங்காவியில் வேள்வியைக் கெடுக்கும் அக்கினியின்பொருட்டு வணக்கம். அதனுடைய அருளால் வேள்விபைச்செய்த பெருமை எமக்குக் கிடைக்குக. ஈண்டு யக்கும் என்பது மகமாரம். எஞ்ஞமே அக்கினி. அது தன்னை வணங்காவியில் எரித்துவிடுகின்றது. ஆதலின் அக்கினியை வணங்கிக் கொண்டு சபையை அடையில் எசமானனுடைய உடம்பு துன்பிலாததாகின்றது என்பதாம்.

ஆக்னீத்ரனுடைய மேடையிலுள்ள தீயைப்போற்றல்

மந்திரம் 11

नमो रुद्राय मखत्रे नमस्कृत्या मा पाहीयाशीघ्रं तस्मा एव नमस्कृत्य सवः
प्र सर्पत्यामनोऽनायै ।

என்பது

உரை

ஆக்னீத்ரனுடைய மேடையில் இருக்கின்ற தீ மகத்தைக் கெடுக்கும் கோரமுடையது அதற்கு வணக்கம் இவ்வணக்கத்தால், உருத்திர! நீ எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக. என்பதால் ஆக்னீத்ரனுடைய மேடையிலுள்ள தீயைப் போற்றல் வேண்டும். மற்றவை முன்போல் என்பதாம்.

ஹோதாவின் மேடையைப்போற்றல்

மந்திரம் 12

नम इन्द्रायमखत्र इन्द्रियं मे वीर्यं मा निवन्धीरिति होत्रीयमाशियमेवैतामा
शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय ।

என்பது.

உரை

மிகுந்த ஐசுவரியமுடைமையின் இந்திரன் என்னும் ஹோதாவின்மேடை வேள்வியைக் கெடுப்பதாம். ஆதலின் அதற்கு வணக்கம். இந்திர! எமது இந்திரியத்தையும், வீரியத்தையும் கெடுக்காதே. இம்மந்திரத்தால் ஹோதாவின் மேடையைப் போற்றில் ஆசீர்வாதத்தை வேண்டிக்கொண்டவனாகின்றான். அவ்வாசீர்வாதம், இந்திரியங்களையும், வீரியத்தையும் கெடாமலிருக்குமாறு செய்வதற்கு உதவிபுரிவது என்பதாம்.

முதலானவைகளைப் போற்றல்)

மேற்கூறிய மூன்று மந்திரங்களையும் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

या वै देवतास्दस्यातिमर्षयन्ति यस्ता विद्वान्प्रसर्पति न सद्
स्यातिमर्छति नमोऽग्नये मखन्न इत्याहैता वै देवतास्दस्यातिमर्ष-
यन्ति ता य एवं विद्वान्प्रसर्पति न सद्स्यातिमर्छति ।

என்பது

உரை.

சபையில் உள்ள, அக்கினி, உத்திரன், இந்திரன் என்னுந் தேவர்கள்
எசமானன் முதலானோர்க்குப் பூசைசெய்விக்கின்றவர்கள். அவர்களை, எசமா
னன் வணக்கத்தால் வழிபடுகின்றான். ஆதலின், அவர்கள் சபையில் இருந்
திலும் துன்பை அடையான் என்பதாம்

மண் வின் முதலானவைகளைப் போற்றல்

மந்திரம் 13

दृढे रस्थश्शिथिरे समीची माऽहसस्पातम् ।

என்பது

உரை

மண் வின்஁னே ! நீங்களிருவரும், போற்றாதவனைக் குறித்து வலிவற்ற
வர்களாக இருப்பினும், போற்றுகின்றவனுக்கு உறுதியுடையவர்களாய் நலஞ்
செய்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆதலின், தடையாகிய பாவத்தினின்றும்
என்னைப் பாதுகாப்பாற்றுவீர்களாக என்பதாம்.

சூரியனைப் போற்றதல்.

மந்திரம் 14

सूर्यो मा देवो दिव्यादहसस्पातु ।

என்பது

உரை

சூரியன், சுவர்க்கம்பற்றி யான் செய்துள்ள பாவங்களிலிருந்து எம்மைப்
பாதுகாப்பாடுக என்பதாம்.

வாயுமுதலிய ஐந்தைப்போற்றல்.

மந்திரம் 15 - 19

वायुरन्तरिक्षादग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यस्सरस्वती मनुष्येभ्यो देवी
द्धारौ मा मा संताप्तम् ।

என்பது

உரை

வாயு, அக்கினி, எமன், சரசுவதி என்னும் மூவரும், அந்தரிக்ஷம், மண், பிதிர்க்கள், மக்கள் என்பவைகட்குச் செய்த பாவங்களிலிருந்து எம்மைப் பாதுகாப்பாற்றுவார்களாக. இரண்டு வாசல்கள் என்னுந்தேவிகளும் எம்மை தாப்பப்படுத்தாதிருப்பார்களாக என்பதாம். இது ஐந்து மந்திரங்களைக் கொண்டது.

சபை முதலியவைகளைப் போற்றல்

மந்திரம் 20-24

नमस्सदसे नमस्सदसस्पतये नमस्सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे नमो दिवे
नमः पृथिव्यै ।

என்பது,

உரை.

சபைக்கு வணக்கம், பிரமனுக்கு வணக்கம், கண்கள் போன்ற இருத்து விக்குக்களுக்கு வணக்கம். வானுக்கு வணக்கம், மண்ணுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இம் மந்திரங்களால், சபை, பிரமன், வேள்விச் செயலாளர், விண், மண் என்பவைகளைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

எசமானனுடைய தந்ப்பை ஆசனத்திலிருந்து ஒரு தந்ப்பையை வேளியில்

எடுத்தேறிதல்

மந்திரம் 25.

अहे दैधिष्व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सद्ने सीद योऽसत्पाकतरः ।

என்பது

முதலியவைகளைப் போற்றல்)

உரை

எசமானனுடைய இடமாகிய தருப்பைப் புல்லே! நீ, பாம்புபோல்
துன்பத் தருகின்றதற்குரியாய். ஆகலின், இங்கிருந்து எழும்புவாயாக. நீ,
என்னிலும் மிகுந்த உணர்வு உதிராதவனிடத்திலிருப்பாயாக என்பதாம்.

எசமாசனன் நனதிடத்தில் அமர்தல்

மந்திரம் 26

उन्निवत उदुद्धतश्च गोषम् ।

என்பது

உரை.

என்னில் வேறுபுள்ளவர்களிலும் நான் மேலாகவிருக்கின்றேன். என்னி
லுயர்ந்திருக்கின்றவர்களி லிருந்தும் நான் மேன்மையை யடைந்திருக்கின்
றேன். அதாவது அவர்களைத்தாண்டி மேலேபோய் இருக்கின்றேன் என்பதாம்

எசமானன் செபித்தல்.

மந்திரம் 27

पातं मा यावापृथिवी अद्याहः ।

என்பது

உரை

வான்மண்களே! நீங்கள் இன்று செய்யும் அக்கினி வ்டோமம் குறைவு
பாடிலாது முடியுமாறு பாதுகாப்பிற்களாக என்பதாம்.

சபையின் தெற்குப் பக்கத்தைப் பார்த்தல்

सदो वै प्रसर्पन्तं पितरोऽनु प्र सर्पन्ति त एनमीश्वरा हिऽसितोऽस्सदः
प्रसृण्य दक्षिणार्धं परेक्षेताऽगन्त पितरः पितृमानहं युष्मासिर्भूयासश्-
सुप्रजसो मया यूयं भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य सदः प्र सर्पत्या-
त्मनोऽन्तार्थै ।

என்பது.

உரை

சபையை அடைகின்ற எசமானனை, தம்மை வணங்காத பிதிர்க்கள் துன் புறுத்துவார்கள். ஆதலின், சபையைப்படைந்து சபைபின் தென்புறத்தை நோக்கி, (மந்திரம்) “பிதிர்க்களை! நீவிர் எமது சபைக்கு வருவீர்களாக. வந்த உங்களால் யான் பிதிர்க்களையுடையவனாவேனாக. நீங்களும், என்னால், நல்ல புத்திரர்களை யடைவீர்களாக என்பது. இம் மந்திரத்தால் பிதிர்க்களை வணங்கியதால் எசமானனுக்கு அவர்களால் வரும் துன்பம் உண்டாகா என்பதாம்.

நான்காம் அருவாகம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அருவாக விடயச்சுருக்கம்.

भक्षे भक्ष्यं प्रतीक्ष्याश्विगृहीत्वा नृचवीक्षते।

मन्द्रति भक्षयेन्नेधा वसुरुद्रादि भेदतः ॥ १ ॥

आप्या भक्षितमाप्याय्य हिन्व नाभ्यभिर्मर्शनम् ।

अपाम कृत्वाऽवभृथं समायान्त्यप्रतीक्षणम् ॥ २ ॥

यन्मेपुनर्भजेदभिमिष्टाद्धादिरियोजनम् ।

आपूर्वेधां शेषवाप एतत्त्रिभि रावपेत् ॥ ३ ॥

पुरोडाशांशकान्भूमौ नमश्चमसिनांजमः ।

प्रजा चमसिनोयान्ति दवेवह्वौ समित्त्रयम् ॥ ४ ॥

अप्सुजिघ्रन्ति तच्छेषं द्वाविंशतिरिहोदिताः ।

சோமரசம் அருந்தும் பாத்திரத்தைக் கொடுக்கும்போது பார்த்தல், அதைவாங்கிக்கொள்ளல், அதைப்பார்த்தல், அருந்தல், சமசுக்களில் சோமத்தை மீண்டும் நிறைத்தல், நாபியைத் தொடுதல், அவபிருத்திலிருந்து திரும்பிப்பாராமல் வருதல், ஆஹவனீயத்தைப் போற்றல், ஹாரியோசனக் கிரகரசத்தை யருந்தல், ஐ. ஹாரியோசனக்கிரகத்தில் மீந்ததை உத்திர வேதிகையில் கொட்டுதல், பிதிருக்களுக்குப் புரோடாசத் துண்டுகளை அர்ப்பணஞ்செய்தல், ஜபஞ்செய்தல், இருந்துவிக்குகள் திரும்பிப்போதல், ஆம மந்திரங்களால் ஆறு சமித்துகளைத் தீயில் வைத்தல், சமசுத்திலுள்ள ரசத்தை முகர்ந்துபார்த்தல் என்பது.

சோமயாகத்தை அருந்தல்)

மூன்றும் காண்டம் இரண்டாம் பிரயாடகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்

ஆறு பஞ்சாதிடக்குமேல் காற்பத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது

சோமரசம் அருந்தலைக் கூறு மந்திரங்கள்.

பக்ஷேஹி மாஸ விஷ டீர்ஷாயுத்வாய் ஸந்தனுத்வாய் ராயஸ்போய் வர்ச்சே
 சுப்ராஸ்த்வாவேஹி வஸோ புரோவஸோ ப்ரியோ மே' ஹுதோஸ்யஸ்தினோஸ்த்வா வாஹு-
 ஸ்வாஸ்ய சத்யாஸம் நுதக்ஷஸம் த்வா தேவ சோம சூதக்ஷா அவ ஸ்வேபம் மந்த்ரா-
 ஸ்மிமூதி: கெதுர்யஜ்ஞானா வாஜுஸ்பாணா சோமஸ்ய துப்யது மந்த்ரா ச்வோஞ்ய-
 திதிரநாஹதஸீர்ஷா வாஜுஸ்பாணா சோமஸ்ய துப்யத்வேஹி விஸ்வதர்பணே
 ॥ 1 ॥ ஸம்மூர்யோமூஸ்வஸ்தி மா ஹரிவ்ரணம் ப்ர ச்ர க்ரத்வே தக்ஷாய ராய-
 ஸ்போய் சுவீரதாயீ மா மா ராஜந்வி வோமிபோ மா மே ஹாதி த்விபா
 வ்ரீதி: । வ்ரணே ஸுஹாமாஸ்யுபே வர்ச்சே । வஸுமத்ரணஸ்ய சோம தேவதே
 மதிவித: ப்ராதஸ்சவனஸ்ய காடதக்ஷந்தஸ இந்ர்பீதஸ்ய நராஸ்சஸ்பீதஸ்ய
 பித்ர்பீதஸ்ய மதுமத உபஹூதஸ்யோபஹூதோ பக்ஷயாமி ருத்ரவத்ரணஸ்ய சோம
 தேவதே மதிவிதோ மாஹ்யதினஸ்ய சவனஸ்ய த்ரிஸுபக்ஷந்தம் இந்ர்பீதஸ்ய
 நராஸ்சஸ்பீதஸ்ய ॥ 2 ॥ பித்ர்பீதஸ்ய மதுமத உபஹூதஸ்யோபஹூதோ
 பக்ஷயாம்யாதியவத்ரணஸ்ய சோம தேவதே மதிவிதஸ்துதீயஸ்ய சவனஸ்ய
 ஜகதீகந்தஸ இந்ர்பீதஸ்ய நராஸ்சஸ்பீதஸ்ய பித்ர்பீதஸ்ய மதுமத
 உபஹூதஸ்யோபஹூதோ பக்ஷயாமி । ஆ ப்யாஸ்வ சமேது தே விஸ்வதஸ்சோம
 வ்ரணியம் । பவா வாஜஸ்ய சங்கதே । ஹிந்வி மே காத்தா ஹரிவோ ஸ்ரண்யே

मा वि तीतृषः । शिवो मे' सप्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्मनामिमति
॥ ३ ॥ गाः । अपाम सोमममृता अपूमादश्म ज्योतिरविदाम देवा-
न् । किमसान्कृणवदरातिः किंष्टु धूर्तिरिमृत मत्यस्य । यन्म आ-
त्मनो मिन्दाऽमृदयिस्तत्पुनराऽहोऽर्जातेवदा विचर्षणिः । पुनर-
ग्रिथक्षुरदात्पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः । पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा धत्त-
मक्ष्योः । इष्टयजुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य ॥ ४ ॥ शस्तो-
क्यस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि ।
आपूर्यस्वऽऽमापूरयत प्रजयां चधेनन चा एतत्तं ततये च त्वाम-
न्वेतत्तं पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वा पितरो यथा मां मेन्द्र-
ध्वं नमांवःपितरो रसाय नमावःपितरःशुष्माय नमांवःपितरो जीवाय
नमांवःपितरः ॥ ५ ॥ स्वधाय नमांवःपितरो मन्यवे नमा वः पितरो
घोराय पितरो नमा वो य एतस्मिंल्लोके स्थ युष्मा५ स्तऽनु येऽस्मि-
ल्लोके मां तेऽनु य एतस्मिंल्लोके स्थ युयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त यऽ-
स्मिंल्लोकेऽहं तेषां वसिष्ठो भूयासं प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा
जातानि परि ता ब्रूव ॥ ६ ॥ यत्कामास्ते जुहुयस्तन्नां अस्तुवयः-
स्याम पतयो रयीणाम् । देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि मनुष्यकृतस्ये-
नसोऽवयजनमसि पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमस्यप्सु ध्यौतस्य सोम
देव ते नृभिस्सुतस्तेष्टयजुषस्स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्यस्य यो भक्षो

சோமரச மந்த்ருதல்.

अश्वसिन्यो गोसनिस्तस्य ते पितृभिर्भिक्षं कृतस्योपहूतस्योपहूतो भक्ष-
यामि ॥ ७ ॥

இதில் சோமரசத்தை அருந்துதற்குரிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

கோடுக்குஞ் சோமரசத்தைப் பார்த்தல்.

மந்திரம் 1.

भक्षहि मा॑ss विश दी॒धांयु॒त्वाय श॑ंतनु॒त्वाय रा॒यस्पो॒षाय व॑र्च॒से सु॒प्रजा-
स्त्वाये॒हि व॑सो प॒रोव॑सो प्रि॒यो मे ह॒दोऽसि॑ ।

என்பது.

உரை

அருந்துதற்குரிய சோமரசமே! நீ, நீண்ட ஆயுள், உடம்பில் நலமுண்டாகத், தனங்கிடைத்தல், அழகையடைதல், புத்திரர்களைப் பெறுதல் என்பவைகள் கைவருகற் பொருட்டு இங்கு வருவாயாக. என்னுட் புகுவாயாக. வாழ்விற்குக் காரணமே! எம்மை வாழ்வித்தற் பொருட்டு வருவாயாக. தன முகலியவைகளுள் முகலாவது வாழ்விப்பகா மாதவின எமது உள்ளத்திற்கு ஒத்த விருப்புடையதா யிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

சோமரசத்தை வாங்கிக்கொள்ளல்

மந்திரம் 2

अश्विनो॑स्वा वा॒हुभ्या॑ऽ स॒ध्यास॑म् ।

என்பது.

உரை.

அருந்துதற்குரிய சோமரசமே! உன்னை, தேவர்கட்கு வைத்தியர்களான அசுவினிகளின் கைகளால் எடுத்துக் கொள்கின்றேன் என்பதாம்.

வாங்கிக்கொண்டதைப் பார்த்தல்

மந்திரம் 3

नृ॒चक्ष॑सं॒ ध्वा दे॒व सोम॑ सु॒चक्ष॑ अव॒ख्येय॑म् ।

என்பது.

உரை

மக்களை நோக்கும் சோமரசமே! உன்னை, இனிது பார்க்கின்றேன் என்பதாம்.

இம்முன்றும், முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் பதின்முன்றும் அதுவாகத்தில் விநியோகிக்கப் படுகின்றன.

காலையில் சோமரசத்தை யருந்தல்

மந்திரம் 4.

मन्द्राभिभूतिः केतुयज्ञानां वारजुषाणा सोमस्य तृप्यतु मन्द्रा खवाच्यदिति-
रनादृतशीर्ष्णीं वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यवेहिं विश्वचण्णे शंभूमयोभूः
खस्ति मा हरिवर्णं प्र चर क्रत्वे दक्षाय गयस्पोषाय सुवीरतायै मा मा
राजन्वि वीमिषो मा मे हार्दि विषा वधीः। वृषणे शुष्माय ssयुषे वचसे।
वसुमद्गणस्य सोम देवते मतिविदः प्रातस्संवनस्य गायत्रछन्दस इन्द्र-
पीतस्य।

என்பது.

உரை

கனிப்பிற்குக் காரணமும், தடைகளை நீக்குவதும், வேள்விக்குக் காரணமுமாகிய வாக்குத் தேவதை (முசத்திலுள்ள தேவதை) சோமத்தை யருந்திக் கனிப்படைக. மற்றும், கனிப்பிற்குக் காரணமும், நேரில் இனிகிருப்பதும், கண்டிக்கப் படாததும், தடையிலாது தொடங்கப் பெறுவதுமாகிய வாக்குத் தேவதை, மற்றவை முன்போல். ஈண்டு, கனிப்பிற்குக் காரணம் என்று இரட்டித்துக் கூறியது அன்பின் பொருட்டென்க என்பது.

இனி, சாந்தியைத் தருவதும், சுகத்தைத் தருவதும், எல்லா மக்களையும் தனதாகவுடையதுமாகிய சோமரசமே! நீ, வருவாயாக.

பசுமையாகிய சோமரசமே! வேள்வியில் உற்சாக முதலியவைகள் சித்தி யாதற் பொருட்டு வாந்தி முதலிய பிடுகையை யுண்டாக்காமல் உள்ளே பிரவேசிப்பாயாக.

சோமராஜனே! வாந்தி முதலிய துன்பங்களால் பெரிதும் பயமுறுத்தாதே. உள்ளத்தைத் துன்புறுத்தாதே, உள்ளத் துன்புறுத்திருத்தல், இந்திரியம் வன்மை முதலியவைகள் கிடைத்தற் பொருட்டென்க,

சோமரசமநுந்நதல்)

எட்டு வசுக்களைக் கொண்ட கணமுடையதும், அன்புடைய எசமான னுடைய புத்தியை யுணர்வதுமாகிய சோமரசமே! காயத்திரிச் சந்தத்தை யுடையதும், இந்நிரனால் சோமரச மருந்தப்படுவதுமாகிய உனது காலைச் சவ னத்தில் (காலையில் சோமரசம் பிழிவதில்) ஏனையோர்களால் அழைக்கப்பெற்ற யான் அருந்துகின்றேன் என்பதாம்.

நாராசம்சமென்னுஞ் சோமரசத்தை யநந்தல்

மந்திரம் 5

नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि।

என்பது

உரை

நரர்கள் என்னும் மக்களாற் போற்றப்படும் பிதிர்க்கள் அருந்தும் சோம ரச பாத்திர விசேடத்தில் உள்ள சோமரசத்தை இம்மந்திரத்தால் அருந்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நண்டு இம்மந்திரத்தை, நராசம்ச பாத்திர சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு மாத்திரம் உபயோகித்தல் வேண்டு மென்பர் சிலர். சிலரோ, யானும் இதை ஓதலா மென்பர் என்பதை யுணர்க. இதன் காரணம் மேல்வரும்.

உச்சிப்போதில் சோமரச மநந்தல்

மந்திரங்கள் 6—7.

रुद्रवदनस्य सोम देवते मतिविदोमाख्यं दिनस्य सवनस्य विष्टुष्वन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि।

என்பது,

உரை

உருத்திரனைக் கொண்ட கணத்தை யுடையதும், எசமானனுடைநி புத்தியை யுணர்ந்து கொள்வதும், திரிஷ்டுப் சந்தத்தை யுடையதுமாகிய மத்ய யான வேளையிற் சோமரசம் பிழிதலில் என்பது விசேடம். ஏனையவைகளை முன்போல் முன்னும் பின்னுஞ் சேர்த்துக் கொள்க என்பதாம்.

இதிலும், முன்போல் நராசம்சத்தை யருந்துதலையும் அறிந்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

மூன்றாம் முறை பிழியும்பேந்து அநந்தல்

மந்திரங்கள் 8—9

आदित्यवद्वणस्य सोमदेवते मतिविदस्तृतीयस्य सवनस्य जगती-
छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहृतस्यो-
पहृतो भक्षयामि ।

என்பது.

உரை.

இதில் ஆதித்தனைக் கொண்ட கணமுடையதும், சகதிச்சந்த முடையது மாகியமுன்னாவது பிழிதலில் உள்ள சோமராகமே! என்பது விசேடம். முன்போல் ஏனையவைகளை முன்னும் பின்னுஞ் சேர்த்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க என்பதாம்.

சண்டும், முன்போல் நராகம்சத்தை அருந்துதலையும் அறிந்துக் கொள்க.

இனி, சோமராகப் பிரகரணத்தில் சோமத்தை அருந்துவதற்குக் கூறியுள்ள மந்திரமோ, சூத்திரத்தைத் தழுவி, வீசுந் பசுத்ததுள்ளதும், பிரயோகக்காரர் எடுத்துக் கொண்டதுமாம் என்பதை உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

அநந்தவிட்ட பாத்திரத்தை மீண்டும் நிறைத்தல்

மந்திரம் 10

आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोम वृणियस् । भवा वाजस्य संगथे ।

என்பது.

உரை

சோமமே! நீ, எல்லாவகையாலும் வளர்வாயாக. உனது வீரியம் உலகமெங்குஞ் செல்க. நீயும் உணவுப் பொருளடைதலில் நிமித்தமாவாயாக என்பதாம். இதுவே நராகம்சம் என்று வழங்கப் பெறுவது. மற்றும், இது, முதற்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம் பதின்மூன்றாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்ற தென்பதையு முணர்க.

நாயியைத் தோடுதல்

மந்திரம் 11

हिन्व मे गात्रा हरिवो गणान्मे मा वितीतृषः । शिवो मे सप्तर्षीनुप सिष्ठस्व
मा मेऽवाङ्नाभिमति गाः ।

என்பது

உரை

பசுமை நிறமுடைய சோமமே! எனது அங்கங்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக. எமது சுற்றத்தார் கணங்களை சோமரசத்தை யருந்துவதில் விருப்பில்லாதவர்களாகச் செய்யாதே; மற்றோ, எப்போதும் அதில் விருப்புடையவர்களாகச் செய்வாயாக. மற்றும், நீ, சிவமாகி தலையிலுள்ள ஆறு துளைகளிலுமுள்ள பிராணன்களைக் களிப்படைவிப்பாயாக. அஃதன்றியும், எனது நாயியைக் கடந்து கீழ்த்துவாரத்திற் செல்லாதே என்பதாம்.

முடிவில் நீராடி வரும்போது செபிக்குமந்திரம்

மந்திரம் 12.

अपाम सोममृता अभूमादर्शं ज्योतिरविदाम देवान् । किमसान्कणव-
दरातिः किमु धूर्तिरमृत मल्यस्य ।

என்பது.

உரை.

யாம் எல்லோரும் சோமரசத்தை யருந்தினம்; அதனால் தேவர்களாயினோம். ஆதித்தனைக் கண்டோம். இந்திரன் முதலானோரை யடைந்தனம். இத்தகைய எம்மை பாவமாகிய பகை என்ன செய்யுட? இறக்குந் தன்மையை யுடைய மனிதர்களைப் பற்றிய துன்பங்கள் இறப்பிலாமையை யடைந்த எம்மைப் பற்றிய பிடைகள் தொலைந்தன. அவை, எம்மைத துன்புறுத்தும் என்பது எங்கே? என்பதாம்.

ஆகவளியத்தைப் பார்த்தல்

மந்திரம் 13

यन्म आत्मनो मिन्दाःभूदश्रिस्तपुनराऽहार्जातवेदा विचर्षणिः ।

என்பது

உரை.

உண்டாகிய வேள்வியின் இடையூற்றை யுணர்ந்ததும், மீண்டும் இனிது அமைப்பதற்கு வன்மையதுமாகிய அக்கினி, துன்புறுத்திய எமது வேள்விச் செயலாளர்களின் அங்கத்தை மீண்டும் எரிப்பதாகுக என்பதாம்.

மேங்கூறிய அதற்கே விகல்ப மந்திரம்.

மந்திரம் 14

पुनरग्निश्चक्षुरदापुनरिन्द्रो बृहस्पतिः। पुनर्मे अश्विनाग्धुवं चक्षुराधत्तमक्षयोः।

என்பது

உரை.

வேள்வியில் அங்கங் குறைவுபட்டல் எசமானனுடைய கண்டெடும், ஆ த
லீன், இவ்வக்கினி எசமானனாகிய எனக்குக் கண்ணைக் கொடுத்தது. அங்ங
னமே, இந்திரனும் பிருகத்பதியும். எக்ரு அங்கத்தை நிறைவாக்கி எனது
கண்ணைக் கொடுத்தார்கள். அசுவினிகளான உங்கட்கும் எமது கண்ணைப்
பார்க்கும் வன்மையைக் கொடுத்தனர் என்பதாம்.

அரிசிப்பொரி கலந்த சோமர சத்தைய நந்தல்.

மந்திரம் 15

इष्यजुषस्ते देव सोम स्तुनस्तोमस्य शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधु-
मत उपहृतस्यापहृतो भक्षयामि।

என்பது

உரை

சோமமே! வேண்டியவைகட்குச் சாதனமாகிய யாகத்தையுடையதும்
சாமமறைப்பாடலாகிய துதிமஞ்சரியையுடையதும், சஸ்திரம் என்னும் ஒரு
வகைத் துதியையுடையதும், பித (மஞ்சள்) நிறமுடையது, இந்திரனால்
அருந்தப் படுவதும், தித்திப்பனையுடையதுமாகிய உனது ரசத்தை, பிறரால்
அதுகொடுப்பெற்றுக் கொண்டயான் அருந்துகின்றேன் என்பதாம்.

அருந்தி மீந்ததை உத்தரவேதியிற் கோட்டுதல்.

மந்திரம் 16

भापूर्यास्थास मा पूरयत प्रजया च धनेन च।

என்பது

சோமரச மருத்துதல்)

உரை

சோம அரிசிப் பொரிகளை ! நீங்கள், எப்போதும் நிறைத்திருப்பீர்கள் ஆகலின், எனக்கு, தனங்களையும் புத்திரர்களையும் நிறையக் கொடுப்பீர்களாக என்பதாம்.

இம்மூன்று மந்திரங்களும், முகற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், இருபத்தெட்டாம் அதுவாக பரிசேடத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

— — —

சமசங்களை அருந்துகின்றவர்கள், பிதிர்க்கட்து முன்றுபுரோடாசத்

துண்டுக்களைவைத்தல்.

மந்திரம் 17

एतत्ते तत ये च त्वामन्वेतत्ते पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्ववपितरो
यथाभागं मन्ध्वम् ।

என்பது.

உரை

தகப்பனே ! உனக்கு இப்புரோடாசத்துண்டு அன்னமாகுக. பாட்டனே ! உனக்கு இப்புரோடாசத் துண்டு அன்னமாகுக. முப்பாட்டனே உனக்கு இப்புரோடாசத் துண்டு அன்னமாகுக. மற்றும், உம்மைச் சேர்க்கோர்க்கட்கும் இது அன்னமாகுக. ஆகலின், பிதிர்க்களான அனைவரும் இவ்வேள்வியில் அவரவர்கள் பங்கை யுண்டு களிப்பீர்களாக என்பதாம்.

— — —

பிதிர்க்களை வணங்கல்.

மந்திரம் 18

नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरश्शुषाय नमो वः पितरो जीवाय
नमो वः पितरस्स्वधायै नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय
पितरो नमो वो य एतस्मिँल्लोके स्थ युष्माँस्तेऽनु येऽस्मिँल्लोकेमां तेऽनु
य एतस्मिँल्लोकेस्थयूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त येऽस्मिँल्लोके तेषां वसिष्ठो
भूयासम् ।

என்பது

உரை.

பிதிர்க்களே! உங்களுடைய சாரத்தின் பொருட்டு வணக்கம். மற்றும், உங்களுடைய வண்மை, சிவன், அவிவளிப்பவன், கோபம், உக்கிரச்செயல் என்பவைகட்கும் வணக்கம். உங்கட்கும் வணக்கம். நீவிர் ஏனையோர்களுடன் பிதிர்க்களினுலகில் இருப்பீர்களாக. உங்களைப்பற்றிக்கொண்டு ஏனையோர்களும் இருப்பார்களாக. எம்மைப்பற்றிக் கொண்டிள்ள மக்களையும் வாழ்விப்போர்களாகருவீர்களாக என்பதாம்.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றும், முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் இருபத்திரண்டாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

பிரித்து செல்லுதல்.

மந்திரம் 19

प्रजापते न त्वदेताभ्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव । यत्कामास्ते
जुहुमस्ततो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ।

என்பது

உரை.

பிரமனே உன்னைத்தவிர்த்து மற்றெவரும் காணப்படும் உலகங்களை உண்டாக்கமாட்டார். அழிக்கவுமாட்டார். ஆதலின், எவ்விருப்பால் உன்னை வேள்வியால் வழிபடுகின்றோமோ, அதன் பயன் எமக்குண்டாகுக, யாம் தனங்கட்கு முதலாளியாவோமாக என்பதாம். 'ஏதத்தே, என்பது முதலிய மந்திரங்கள், "வாமமத்திய, என்னும் அநுவாகத்திற்கு முன் கொள்ளப்படுவன என்பது.

இம் மூன்று மந்திரங்களும், முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் இருபத்திரண்டாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

மூன்று மந்திரங்களால் விரகுத் துண்டுகளைநீதியில் வைத்தல்.

மந்திரங்கள் 20 - 21 - 22.

देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि पितृकृतस्यैन-
सोऽवयजनमसि ।

என்பது

உரை,

விறகுத்துண்டே ! நீ, தேவர்கட்குச் செய்த எமது பாவத்தைப் போக்கு வதாயிருக்கின்றாய். இவ்வாறே மற்றிரண்டிற்கும் உரை உரைத்துக் கொள்க என்பதாம்.

ஏகநளமென்னுங் குடந்தில் அறுகைப்போட்டு முகந்து பார்த்தல்.

மந்திரம் 23.

अप्सु धौतस्य सोम देवते नृमिस्सुतस्येष्टयजुषस्तुतस्तोमस्यशस्तोक्थ-
स्ययो भक्षो अश्वसिनियोँगोसनिस्तस्यते पितृमिर्मक्षंकृतस्योपहृतस्योप
हृतोमक्षयामि ।

என்பது

உரை

சுழுவுதல் முதலியவைகளால் புதிதப்பட்ட சோமமே! குதிரையைக் கொடுப்பதற்குரியதாய் அருந்தும் பாகமும், பசுக்களை யளித்தற்குரியதாய் அருந்தும் பாகமும், பிறர்களால் அழைக்கப்பெற்ற என்னால் அருந்தப்படு கின்றன. அவற்றை அருந்துகின்றேன், என்பதாம். இது, முதற்காண்டம், நான்காம்பிரபாடகம், இருபத்தெட்டாம் அநுவாகத்தில் விரியோகிக்கப்படு கின்றது.

ஐந்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஆறாவது அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

महीति पृषदाज्ये स्याद्यावतीति दधिप्रदे

इदं विष्णुर्वैष्णवी स्यादिहमन्त्रास्त्रयो मताः ॥ १ ॥

தயிர்கலந்த நெய்யை பெடுத்தல், தயிரைக் கரகித்தல் என்பது.

முற்றும் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

ஆறாம் அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாங்கிக்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

தயிர்கலந்த நெய்யைக் கூறுமந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

மஹிநாபயோ஽சி வித்யேஷா⁶⁷⁹¹² தே⁶⁷⁹¹²ஷா⁶⁷⁹¹²நா⁶⁷⁹¹² தநூக்⁶⁷⁹¹²ஸா⁶⁷⁹¹²மய⁶⁷⁹¹² பृ⁶⁷⁹¹²தீ⁶⁷⁹¹²நா⁶⁷⁹¹² ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹ்
 பृ⁶⁷⁹¹²தீ⁶⁷⁹¹²நா⁶⁷⁹¹² ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹ்⁶⁷⁹¹²஽சி⁶⁷⁹¹² வி⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ஹ்⁶⁷⁹¹²ஹ்⁶⁷⁹¹²தய⁶⁷⁹¹²ம⁶⁷⁹¹²ஸ⁶⁷⁹¹²வே⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²மி⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹² வி⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²ஸா⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²நு⁶⁷⁹¹² வி⁶⁷⁹¹² ச⁶⁷⁹¹²க்⁶⁷⁹¹²ர⁶⁷⁹¹²மே
 ஸு⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹²தீ⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹² சூ⁶⁷⁹¹²தே⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹² வ⁶⁷⁹¹²தீ⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹² த⁶⁷⁹¹²ஸ⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹² மெ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²ஸ⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹² வீ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஸ⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹² த்⁶⁷⁹¹²வி⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²மா⁶⁷⁹¹² க⁶⁷⁹¹²ம்ய⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்யோ-
 திர⁶⁷⁹¹²சி⁶⁷⁹¹² வ⁶⁷⁹¹²ை⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²ர⁶⁷⁹¹² பூ⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²யே⁶⁷⁹¹² து⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹² । யா⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹²தீ⁶⁷⁹¹² தா⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹²பூ⁶⁷⁹¹²தீ⁶⁷⁹¹²வி⁶⁷⁹¹² ம⁶⁷⁹¹²ஹி⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹² யா⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹²ச⁶⁷⁹¹²
 ச⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹² சி⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²வோ⁶⁷⁹¹² வி⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஃ । தா⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²மி⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹² த⁶⁷⁹¹² ॥ 1 ॥ ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹ்⁶⁷⁹¹² ச⁶⁷⁹¹²ஹோ⁶⁷⁹¹²ஜீ
 ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹ்⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹² । ய⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²க்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²ச⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²ு⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹² : பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹²ம⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²ஷே⁶⁷⁹¹²க்⁶⁷⁹¹²ஷூ⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹² அ⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²மா-
 யு⁶⁷⁹¹²கா⁶⁷⁹¹² : ஸ்யு⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹²க்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹²வ்⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²ஷே⁶⁷⁹¹²ச⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ு⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²பா⁶⁷⁹¹²தோ⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹² : ப்⁶⁷⁹¹²மா⁶⁷⁹¹²யு⁶⁷⁹¹²கா⁶⁷⁹¹²ஸ்யு⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹²த்⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²க்-
 ந்⁶⁷⁹¹²தே⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஜ⁶⁷⁹¹²மா⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹² : ப்⁶⁷⁹¹²மா⁶⁷⁹¹²யு⁶⁷⁹¹²க்⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ப்⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²வோ⁶⁷⁹¹² வை⁶⁷⁹¹² பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²வோ⁶⁷⁹¹² வா⁶⁷⁹¹² ஂ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹²
 ஸு⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² ஸு⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² பு⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹி⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²நே-
 வா⁶⁷⁹¹²ஸ்மै⁶⁷⁹¹² பு⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹி⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ணோ⁶⁷⁹¹² வை⁶⁷⁹¹² பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ணோ⁶⁷⁹¹² வை⁶⁷⁹¹² ॥ 2 ॥ ஂ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹²
 ஸு⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² ஸு⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² பு⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹி⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ண-
 மெ⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹²ஸ்மै⁶⁷⁹¹² பு⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹி⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ஹி⁶⁷⁹¹²ர⁶⁷⁹¹²ண்ய⁶⁷⁹¹²ம⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹² ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹி⁶⁷⁹¹²த்ய⁶⁷⁹¹²மூ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹² வை⁶⁷⁹¹² ஹி⁶⁷⁹¹²ர⁶⁷⁹¹²ண்ய⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ண⁶⁷⁹¹² :
 பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹²ம⁶⁷⁹¹²மூ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²மெ⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ணே⁶⁷⁹¹² த்⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ஶ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²மா⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹² ஸ⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ஶ⁶⁷⁹¹²தா⁶⁷⁹¹²யு⁶⁷⁹¹² : பூ⁶⁷⁹¹²ரூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹² :
 ஶ⁶⁷⁹¹²தே⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த்⁶⁷⁹¹²ரி⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹² ஆ⁶⁷⁹¹²யு⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²வே⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த்⁶⁷⁹¹²ரி⁶⁷⁹¹²யே⁶⁷⁹¹² த்⁶⁷⁹¹²ரி⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹²ஸு⁶⁷⁹¹²த்ய⁶⁷⁹¹²ஸ்⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ப⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ஜா⁶⁷⁹¹²ப⁶⁷⁹¹²த்யோ⁶⁷⁹¹² வா⁶⁷⁹¹²
 அ⁶⁷⁹¹²ஸ்⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹² : ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ஜா⁶⁷⁹¹²ப⁶⁷⁹¹²த்ய⁶⁷⁹¹² : ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ண⁶⁷⁹¹²ஸ்⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹²தே⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹²ஸ்மै⁶⁷⁹¹² யோ⁶⁷⁹¹²நே⁶⁷⁹¹² : ப்⁶⁷⁹¹²ரா⁶⁷⁹¹²ண⁶⁷⁹¹² நி⁶⁷⁹¹²மி⁶⁷⁹¹²மீ⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² வி⁶⁷⁹¹² வா⁶⁷⁹¹²
 ஂ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²ஜ்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²ஸ்ய⁶⁷⁹¹² பூ⁶⁷⁹¹²ஷ⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²஽⁶⁷⁹¹²ஜ்ய⁶⁷⁹¹² ஸு⁶⁷⁹¹²க⁶⁷⁹¹²ந்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² வை⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ண⁶⁷⁹¹²வ்ய⁶⁷⁹¹²வா⁶⁷⁹¹² பு⁶⁷⁹¹²ந⁶⁷⁹¹²ஶ்⁶⁷⁹¹²ஹி-
 த்ய⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²ஜ்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²த⁶⁷⁹¹²ி⁶⁷⁹¹² வை⁶⁷⁹¹² வி⁶⁷⁹¹²ஷ்⁶⁷⁹¹²ணு⁶⁷⁹¹²ய⁶⁷⁹¹²ஜ்⁶⁷⁹¹²நே⁶⁷⁹¹²வ⁶⁷⁹¹² ய⁶⁷⁹¹²ஜ்⁶⁷⁹¹² ஸ⁶⁷⁹¹² த்⁶⁷⁹¹²நோ⁶⁷⁹¹²தி⁶⁷⁹¹² ॥ 3 ॥

ஐந்தா முறை தயிர்கலந்த நெய்யை எடுப்பதற்கு மந்திரம்

மந்திரம் 1

महीनां पयोऽसिविधेषां देवानां तनूकंध्यासमय पृषतीनां ग्रहंपृषतीनां ग्रहो-
ऽसिं विष्णोर्हृदयमभ्येकसिप विष्णुस्वाऽनु वि चक्रमे भूतिर्दध्ना घृतेन
वर्धतां तस्यमेष्टस्य वीतस्य द्रविणमा गम्याज्योतिरसि वैश्वानरं पृश्नियं
दुग्धम् ।

என்பது

உரை

தயிர்கலந்த நெய்யே ! நீ, பசுக்களின் பாலாக இருக்கின்றாய். இன்று, பிருஷத்துக்களாக இருக்கும் உன்னை வளர்க்கின்றேன். விஷ்ணுவின் (யக்ஞத்தின்) இதயமாக இருக்கின்றாய். எல்லாத் தேவர்களாலும் விரும்பும் விஷ்ணுவாகிய யக்ஞமே உன்னை முக்கியமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளேன். இவ்வுள்ள தயிர் நெய்களால் உனது மகிமை வளருக. தேவர்கட்கு ஆகுதி செய்தல், தேவர்கள் அருந்தல் என்பவற்றின் பயன் எமக்கு வருக. நீ, எல்லா மக்கட்கும் இனிய விளக்கமாயிருக்கின்றாய். வெள்ளைப் பசுவின் பாலாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். இத்தயிர்கலந்த நெய், பசு அது யாசையின் பொருட்டா மாதலின் அக்கினி ஷோமீய பசுப்பிரபாடகத்தின் 'பிருகிவ்யைத்வா, என்னும் அதுவாகத்திற்கு முன் இம்மந்திர விநியோகம் என்று தெரிந்துகொள்க. பிருஷத்துக்கள் = மருத்துக்களின் அசுவங்கள்.

இது, முதற்காண்டப், மூன்றாம் பிரபாடகம் நான்காவது அதுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

தந்திரம், என்னுந் தயிரை எடுத்தல்

மந்திரம் 2

यावती द्यावापृथिवी महित्वा यावच्च सप्त सिन्धवो वितस्थुः । तावन्त-
सिन्द्र ते ग्रहश्च सहोर्जा गृह्णाम्यस्तुतम् ।

என்பது

உரை

எழுகடல்களும், வானும் மண்ணும் எதுவரை நிலைபெற்றிருக்கின்றன வேர், அதுவரை, இந்நிர! உன்னுடைய கிரகத்தை, அதாவது உனக்குத் தயிர் எடுப்பதை எடுத்துக் கொண்டே யிருப்பேன். அதாவது எக்காலும் உனக்குத் தயிரெடுத்துக்கொண்டிருப்பேன் என்பதாம்.

இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் பதினெட்டாம் அதுவாகத் தில் விரியோகிக்கப்படுகின்றது.

நெய்கலந்த தயிர் கீழேகொட்டிப் போய்விடில் மீண்டும் அதை வார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1.

यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यवसृशेच्छूद्रा अस्य प्रमायुकास्स्युयच्छूद्रावसृशे-
च्छृष्णादोऽस्य प्रमायुकास्स्युयस्स्कन्देद्यजमानः प्रमायुकः स्यात्पशवो
वै पृषदाज्यं पशवो वा एतस्य स्कन्दन्तियस्य पृषदाज्यं स्कन्दति
यत्पृषदाज्यं पुनर्गृह्णाति पशूमेवास्यै पुनर्गृह्णाति ।

என்பது

உரை

தயிர்கலந்த நெய்யைக் காகந்தின்னிடில் இவ்வேள்வித் தலைவனுடைய ஏவற் றொழிலாளர் கெடுகின்றனர். நாய் தீண்டிவிடில் பசுக்கள் கெடுக்கின்றன. கீழே ஊற்றிப் போய்விட்டால் வேள்வித் தலைவன் கெடுகின்றான். இவற் றுள் யாதானு மொன்று நேரினும் மீண்டும் அப்பாத்திரத்தில் தயிர்கலந்த நெய்யை நிறைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இதுவே இதற்குபிராயச்சித்தமாம். ஆதலின் இவனுடைய பசுக்கள் கெடமாட்டா என்பதாம்.

இதனால் பிராணன் போகாமலிருக்க வேன்று புகழ்கின்றது

பிராமணம் 2

प्राणो वै पृषदाज्यं प्राणोवा एतस्य स्कन्दति यस्य पृषदाज्यं स्कन्दति यत्पृ-
षदाज्यं पुनर्गृह्णाति प्राणमेवास्यै पुनर्गृह्णाति ।

என்பது

உரை.

தயிர்கலந்த நெய் உயிராதலின் அது கீழே சவறிப் போய்விடில் அவ் னு டைய பிராணனும் போம். ஆதலின், மீண்டும், தயிர்கலந்த நெய்யை நிறைத் துக்கொள்ளில் உயிர் போகாது என்பதாம்.

நெய்யெடுத்தல்)

மீண்டும், தயிர்கலந்த நெய்யை யெடுத்தும் பாந்திரத்தில் வைக்கவேண்டியதை யும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

हिरण्यमवधाय गृह्णात्यमृतं वै हिरण्यं प्राणः पृषदाज्यममृतमेवास्य प्राणे
• दधाति शतमानं भवति शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति ।

என்பது.

உரை

பொன் அமுதமாம். தயிர் கலந்த நெய் உயிராம். பொண்ணைவைத்து
அதை நிறைத்தால் அமுதத்தில் உயிரைவைத்ததாகின்றது; ஆதலின் பொன்
வைத்தல் வேண்டும். அப்பொன், நூறு வராகனிடையுடையதாயிருந்த
தல்வேண்டும். அதனால் நூறு வயதுடையவனாகின்றான் என்பதாம்.

நிறைத்துள்ள தயிர்கலந்த நெய்யை, குதிரை முகந்துபார்த்தல் வேண்டுமென
விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

अश्वमघ द्रापयति प्राजापत्यो वा अश्वः प्राजापत्यः प्राणस्वादेवास्मै
योनेः प्राणं निर्मिमीते ।

என்பது

உரை

உயிர், பிரசாபதியா லுண்டாக்கப் பெற்றது, குதிரையும் பிரசாபதியின்
கண்ணிலிருந்துண்டானதாமாகலின் இவ்விரண்டும் ஒரு காரணத்திற் றோன்
றியன. இதனால், உயிர், தனது காரணமாகிய குதிரையிலிருந்து உண்டாதல்
கூடுமென்பதாம்.

மீண்டும், தயிர்கலந்த நெய்யை நிறைத்தும்போது, 'விஷ்ணுநீவம்' என்பது
முதலிய மந்திரத்தை ஒதல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5.

वि वा एतस्य यज्ञद्विष्ट्यहे यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृ-
ह्णाति यज्ञो वै चिण्यैरेनैव यज्ञः सं तनोति ।

என்பது

உரை

தயிர் கலந்த நெய் கிழேகொட்டிப்போய்விடில் அவனுடைய எக்ஞமும் கெடுகின்றது. ஆதலின், “விஷ்ணோத்வம் என்பது முதலிய வைஷ்ணவ மந்திரத்தை ஓதி மீண்டும் தயிர் கலந்த நெய்யை நிரப்பிக் கொள்ளல் வேண்டும். இதனால், எக்ஞம் கெடுதலின்றி எப்போதும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்.

சுண்டு, ஆபஸ்தம்பத்தைத் தழுவித்தாயிருக்கில் ‘இதம் விஷ்ணு:’, என்பது முதலிய மந்திரத்தால் மீண்டும் தயிர்கலந்த நெய்யை நிரப்பிக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க என்பதாம்.

ஆறாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் அநுவாக வியாசச்சுருக்கம்.

देवब्रह्मा सौति गान्धर्वस्तुतस्य यजमानकः ॥

स्तोत्रं सम्पन्न्य शस्त्रस्य मन्त्रयेच्छस्त्रमेतयोः ॥ १ ॥

इन्द्रशेषस्सणामन्तो मन्त्रा अत्र त्रयोमताः ॥

பிரமன்செபித்தல், வேள்வித் தலைவனை ஓதும்படி. செய்வித்தல் என்பது

முன்றங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

ஏழாம் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

துதியையும் சஸ்திரத்தையும் போற்றுவதைக் கூறு மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

देव सवितरेतचे आऽऽह तत्प्र च सुव प्र च यज बृहस्पति-

ब्रह्माऽऽयुमत्या ऋचो मा गात तन्पात्साम्स्त्या व आशिषः

सन्तु सत्या आकृत्य ऋतं च सत्यं च वदत स्तुत देवस्य सवितुः

துதியைப் போற்றல்)

ப்ரசவே ஸுதஸ்ய ஸுதமஸ்யுஜ் மஹ்ய ஸுதத் துஹாமா மா ஸுதஸ்ய ஸுத்
 க்மயா஛்஛ஸ்யஸ்ய ஸ்ஸத் ॥ 1 ॥ அஸ்யுஜ் மஹ்ய ஸ்ஸத் துஹாமா மா
 ஸ்ஸத்ஸ்ய ஸ்ஸத் க்மயாதிந்ரிபாவந்தோ வநாமஹே ஧ுக்ஷிமஹி ப்ரஜாமிபம் ।
 சா மே ஸத்யாஸ்ஸிதிவேபு ஸ்யாஹ்ஹவசம் மாஸ்ஸ க்மயாத் । யஜோ
 வஸூவ ஸ ஆ வஸூவ ஸ ப்ர ஜஜே ஸ வாஸூவே । ஸ தேவானாமாபிபதிவ்ஸூவ
 சோ அஸாஹ் ஆபிபதிந்ஹ்ருத வயஹ் ஸ்யாம் பதயோ ரயிணாம் । யஜோ
 வா வை ॥ 2 ॥ யஜ்ஹித் துஹே யஜ்ஹித்வா யஜ் துஹே ஸ யஸ்துதஸ்யஸ்ய-
 யோஹ்மாவேஹ்யஜந்தே த் யஜோ துஹே ஸ ஹ்யாபாபாயாந்ஹவதி ய ஂநயோ-
 ஹ்வி விஹ்யஜந்தே ஸ யஜ் துஹே ஸ ஹ்யா வசாயாந்ஹவதி ஸுதஸ்ய ஸுத-
 மஸ்யுஜ் மஹ்ய ஸுதத் துஹாமா மா ஸுதஸ்ய ஸுத் க்மயா஛்஛ஸ்யஸ்ய ஸ்ஸத்-
 மஸ்யுஜ் மஹ்ய ஸ்ஸத் துஹாமா மா ஸ்ஸத்ஸ்ய ஸ்ஸத் க்மயாதியாஹேவ வை
 ஸுதஸ்யஸ்யயோஹ்ஸ்த் ய ஂவ் விஹ்யஜந்தேதுஹே ஂவ் யஜ்மித்யா வசா-
 யாந்ஹவதி ॥ 3 ॥

இதில் சஸ்திரத்தையும் ஸ்துதியையும் போற்றுவதல் கூறப்படுகின்றது.

துதிப்போன், பிரமண துணை கேட்கும்போது பிரமன் சேபிக்கவேண்டியமந்திரம்,

மந்திரம் 1

தேவ சவிறேதத்ஸே ப்ராஸ்ஹ தஸ்ய வ ஸுவ ப்ர வ யஜ வுஹஸ்பதிவ்ஹ்யாஸ்யுஹஸ்யா
 க்ருதோ மா காந தநூபாட்ஸாஹ்: ஸத்யா வ ஆசிஷ: ஸநு ஸத்யா ஆகூதய
 க்ருதே வ ஸத்யம் வ வத ஸுத தேவஸ்ய சவிறு: ப்ரசவே ।

ஏன்பது

உரை

சவிதாதேவ! பாடுவோன், 'துதிப்பேனாக' என்று உன்னை ஆணை கேட்கும்போது அதற்கு நீ ஆணை கொடுப்பாயாக. யாகத்தையும் நன்கு முடிப்பாயாக. பாடுவோம்! பிரமனாகிய நான் பிருகற்பதியே யான் மனிதன் மாத்கிரன் அல்லன். அத்தகையனாகிய யான் சொல்கின்றேன் என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆயுளை வளர்க்கு மந்திரத்தை எழுத்துப் பிழையற ஓதுவீர்களாக. இருக்குவடிவாகிய சாமப் பாடலிலிருந்து விலகாதீர்கள். பாட்டில் உள்ள உங்களுடைய எசமான சம்பந்த ஆசிர்வாதம் (வாழ்த்துக்)கள் உண்மைகளாகுக. உங்களுடைய அழைப்புக்களும் உண்மைகளாகுக. நீங்கள் மனதில் உண்மைகளை எண்ணுவீர்களாக. வாக்கால் மெய்மை கூறுவீர்களாக. சவிதா தேவனுடைய ஆணையால் துதிப்பீர்களாக என்பதாம்,

இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் பதின்மூன்றாம் அது வாக்கத்தில் விநியோகிக்கப் படுகின்றது.

எசமானன், சாமப் பாடலைத் துதிக்கும்போது செடுத்தல்

மந்திரங்கள் 2-3.

स्तुत-यस्तुतमस्युजं मय्य॥ स्तुतं दुहामा मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छ्र-
 ष्य शत्रमस्युजं मय्य॥ शस्त्रं दुहामा मा शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादिन्द्रिया
 वन्तो वनामहे युक्षीमहि प्रजासिषम् । सा मे सत्याऽऽशिर्वेषु भूया-
 ऽऽहवर्चसं माऽऽगम्यात् । यज्ञो वभूव स आ वभूव स प्र जज्ञे स
 वावृषे । स देवानामधिपतिर्वभूवस्सो असा॥ अधिपतीऽकरोतुवय॥
 स्याम पतयो रयीणाम् ।

என்பது

உரை.

சாமப்பாடுவோர்களால் துதிக்கப் பெறும் துதியே! நீ, துதிகளுக்குள் சிறந்த துதியாயிருக்கின்றாய், அத்தகைய துதியாகிய உனது சாரத்தைக் கறக்கின்றேன். அத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த துதியானது எம்பொருட்டு வருக. அங்கனமே, இருக்குடறையை ஒதுவோர்களால் ஒதப்படும் சஸ்திரமென்னுந் துதியே! நீ, சஸ்திரமென்னும் சங்கீதமிலாத் துதிகளுள் சிறந்த சஸ்திரமாயிருக்கின்றாய், அத்தகைய உனது சாரத்தைக் கறக்கின்றேன். சஸ்திரதுதிகளிற சிறந்த சஸ்திரம் எம்பொருட்டு வருக. இத்தகைய இவ்விரண்டு துதிகளின் அருளால் இந்திரியங்களின் உறுதியுடையவர்களாய் விரும்பிய பயன்களை அடைவோமாக. மக்கள் பேரன்மார்கள் உணவுப்பொருள் முதலியவை

துதிகளைப்போற்றல்)

களையுந் தேடிக்கொள்வோமாக. தேவர்களிடத்துள்ள எமது ஆசீர்வாதம் மெய்யாகுக. வேள்வியாற்றும் எமக்கு பிரமவொளி உண்டாகுக. அதாவது வேள்வி மேன்மேலும் வளர்க என்பது. தொடங்கிய வேள்வி முடிவுபெறுக. வேள்வியானது மீண்டும் வளருக. அவ்வேள்வி, எனது சோம்பலை உணர்ந்துள்ளது ஆதலின் எமது வீட்டில் மீண்டும் மீண்டும் அநுட்டானத்தால் வளருக. அதுவும், அநுட்டிக்கும் எம்மை நன்கு பரிபாலிப்பதாகுக. அவ்வேள்வி எமக்கு தலைமையதாகுக. யாமும் அதனருளால் தனங்கட்குத் தலைமையானுவேனாக என்பதாம்.

சாமப்பாடல் முடிந்தவுடனும் சஸ்திரம் ஒதி முடிந்தவுடனும் இம் மந்திரங்களிரண்டாலும் அவ்விரண்டையும் போற்றல்வேண்டும்.

சண்டு இந்திரிய வந்த : (இந்திரியங்களின் உறுதியுடையவர்களாய்) என்பது முதலியவற்றை சஸ்திர மந்திரத்தினுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்,

இது முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதினமூன்றாம் அநுவாகத்தில் விரியோக்கப்படுகின்றது.

சஸ்திரத்தின் செபம் முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் பதினைந்தாம் அநுவாகத்தில் விரியோக்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய துதிகளின் செபத்தையும், சஸ்திரத்தின் செபத்தையும், 'தோஷம்' என்பர் வேதமரபுணர்ந்தோர். அத்தகைய தோஷனத்தை (கறத்தலை) துதித்தல் புகழ்தலெனினுமாம்.

பிராமணம் 1

यज्ञो वा वै यज्ञपतिं दुहे यज्ञपतिवां यज्ञं दुहे स यः स्तुतशस्त्रयोर्दोहम-
विद्वान्यजते तं यज्ञो दुहे स इष्टा पापीयान्भवति य एनयोर्दोहं विद्वान-
न्यजते स यज्ञं दुहे स इष्टा वसीयान्भवति स्तुतस्य स्तुतमस्युजं मष्ट-
स्तुतं दुहामा मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छस्त्रस्य शस्त्रमस्युजंमष्ट-
दुहामा मा शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादित्याहैष वै स्तुतशस्त्रयोर्दोहस्तं य एवं
विद्वान्यजते दुह एव यज्ञमिष्टा वसीयान्भवति ।

என்பது

உரை

வேள்வி, வேள்வி செய்கின்றவனை வெறும் ஆளாக்கி விடுகின்றதா? அல்லது வேள்வி செய்கின்றவன், வேள்வியை வெறிதாக்கிவிடுகின்றானா? என்னிலோ, எவன், இத்தோறான தோத்திரங்களை யுணராமல் வேள்வி செய்கின்றானோ, அவனை, எக்ளும் வெறுங்கையனாக்கிவிடுகின்றது. அவனும், வறியனும் பாபியுமாகின்றான். உணர்ந்து செய்கின்றவன் எகளுக்கை வெறிதாக்கி விடுகின்றான். வாழ்வுடையனாகின்றான் 'இவ்வாறே சஸ்திரத்திற்கும் ஆகும் என்பதையும் உணர்ந்துகொள்க என்பதாம். இத்துதி எங்குமிருப்பினும் பகிழ்ப்பவமானத்திலும், ஆஜ்ய சஸ்திரத்திலும் பெரும்பான்மை பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. ஆதலின், நுதங்கிரக அநுவாகத்திற்கு முன்னும், ஐந்திராக்கன்கிரக அநுவாகத்தின் முன்னும் ஓதற்பாலது.

ஏழாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

इयेना तृतीयसवने सप्तभिश्चमसाहुतिः ।

वषट्कृते मन्त्रहोमो वडित्यनुवषट्कृते ॥ १ ॥

तृप्पन्तां सर्वचमसान्हुत्वा जपति मध्यमे ।

सवने वैश्वकर्माख्य होमा मन्त्रैस्तुपञ्चमिः ॥ २ ॥

यज्ञ - घोरा - अनन्या - येभक्षयन्तो - नमः पिभिः ।

पूत भृत्याशिरं त्वस्मेक्षिपमन्त्रचतुष्टयात् ॥ ३ ॥

भूतं ध्रुवमवेक्षेत प्रतिप्रस्थातु कर्मतत् ।

द्यावाऽञ्जलौ गृहीत्वा विश्वहोतृचमसे नयेत् ॥ ४ ॥

ध्रुवमेकी करोत्यत्र मन्त्रान्तोऽसन्नितीरितः ।

अष्टमेऽनुवाकेऽस्मिन्ष्टाविंशतिरीरिताः ॥ ५ ॥

திருதிய சவனத்தில், பிரஸ்திதஹோமம், ஹே ஹோமங்களில் அநுவ ஷட்காரஞ் சொல்லும்போது செய்யும் ஹோமம், ஹே ஹோமங்களைச் செய்துவிட்டு ஜபித்தல், மாத்தியந்தின சவனத்தில் தசுதினைக் கொடுத்தபிறகு வைசவ கருமம், என்னும் ஐந்து ஹோமங்கள், ஆசிரம் என்னும் மோரை

(ஹோமங்கள்)

நான்கு மந்திரங்களால் வார்த்தல், துருவஸ்தாலியைப் பார்த்தல், இருகைகளாலும் அத் துருவஸ்தாலியை எடுத்துக்கொள்ளல், அதை ஹோதுருசமசத்தினிடத்திற் கொண்டுவருதல், ஹோதுருசமத்தில் அதை ஊற்றிவிடல் என்பது.

மூன்றாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

எட்டாம் அநுவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் நார்பது பதங்களைக் கொண்டது.

உச்சியிலும், மூன்றாமுறையும் சோமரசம் பிழியும்போது செய்யும் ஹோமங்களின் மந்திரங்கள்.

ஶ்யேநாய பத்வ்நே ஸாஹ வத்ஸ்வயமம்பிதூதாய நமோ விஷ்மபாய தம்மணே
 ஸாஹ வத்ஸ்வயமம்பிதூதாய நம: பரித்யே ஜநப்ரதநாய ஸாஹ வத்-
 த்வயமம்பிதூதாய நம ஓஜே ஹோத்ராணா ஸாஹ வத்ஸ்வயமம்பிதூதாய
 நம: பயஸே ஹோத்ராணா ஸாஹ வத்ஸ்வயமம்பிதூதாய நம: ப்ராபதயே
 மநவே ஸாஹ வத்ஸ்வயமம்பிதூதாய நம: க்ருதமூதபாஸுதவாத்ஸாஹ வத்-
 த்வயமம்பிதூதாய நம: ஸ்தூத்யந்தா ஹோத்ரா மதோதூதஸ்ய யஜ்நபதிமூஷய
 எனஸா ॥ 1 ॥ ஆஹு: । ப்ரா நிம்க்தா அநுதப்யமானா மதவ்யௌ
 ஸ்தோகாவப தௌ ராப । ச நஸ்தாப்யா ஸுஜத வித்யக்ரமா தோர க்ருப-
 யோ நமோ அஸ்த்வேப்ய: । சக்ருப ஏஷா மநஸத்ய சந்தௌ வஹஸ்பதயே மஹி
 பத்யுமந்நம: । நமோ வித்யக்ரமணே ச ஓ பாத்வஸானநந்யாஸ்தோமபா-
 ந்மந்யமான: । ப்ராணஸ்ய வித்யாஸ்த்ஸமரே ந தோர எனத்யக்ருவாந்மஹி வத்
 ஏஷாந் । த் வித்யக்ரமந் ॥ 2 ॥ ப்ராஸுத்யா ஸ்வஸ்தயே யே மத்யயந்தோ ந

வஸ்யநூஹு: | யானமயோஸ்வதப்யந்த் திஷ்ணியா இய் தेषாம்பவயா துரிஷ்ட்யே
 ஸ்விஷ்டி நஸ்தா க்ருணுது வித்வக்மா | நம: பித்ருभ्यो அபி யே நோ அரஹ-
 ந்யஜ்ஞகூதோ யஜ்ஞகாமா: சுதேவா அகாமா வோ தக்ஷிணா ந நானிம மா
 நஸ்தஸா தேநச: பாபயிஷ்ட | யாவந்தோ வௌ் சதஸ்யாஸ்தே சௌ் தக்ஷிண்யஸ்தே-
 भ्यो யோ தக்ஷிணா ந || 3 || நயேதௌ்भ्यோ வுஷ்யேத யௌ் த்வக்மணானி
 ஜுஹோதி சதஸ்யானேவ தத்ரீணாத்யஸ்தே தேவாஸோ வபுஸே சிகிதஸ்த யமா-
 ஶிரா த்பந்தி வாமமஸ்ருத: | புமான்புத்ரோ ஜாயதே விந்ததே வஸ்த்வித்வ
 அரபா ஏததே தூஹ: | அஸிதாஸிதா த்பந்தி வாமமஸ்ருதாமரிஷ்டோ ராய: ச-
 சததா ௨ சமோகஸா | ய அஸித்சித்சுதௌ் கும்ப்யா சதேதேன யாமந்-
 மதி ஜஹாது ச: | சபிதிரிவி || 4 || பிவரீஸ்ய ஜாயா பிவான:
 புத்ரா அக்ருஷாஸோ அஸ்ய | சதஜநிதீஸ்துமஸ்யமான் இந்ராஸாஸ-
 ஶிர ௨ சத கும்ப்யாஸத: | அஸிதீர் உஜ்ஜுத சுபுஜாஸ்த்வமிபௌ் ததாது
 த்ரவிண ௨ சவரீசமா சஞயந்நக்ஷத்ரணி சதஸாஸதமிந்ர க்ருஷ்வானோ அந்யா ௨-
 அபரந்ஸதபந்நாந் | பூதமஸி பூதே மா தா முஸ்தமஸி முஸ்த் பூயாஸ்த்
 த்ராவாபுதீவியிம்யா த்வா பாரதௌ்மி வித்வதாஸ்தேவ பௌ்ஷ்ணரா: || 5 ||
 ப்ர ச்யாவயந்துதிவிதவான்ட்ஹான்தரீக்ஷே வயாஸி பூதீவ்யாபார்தீவான்யுத்
 பூவேண ஹவிஸாஸவ சோமீ நயாமஸி | யதா ந: சரீமிஜ்ஞதயக்ஷம் ௨-
 சுமநா அஸ்த் | யதா ந இந்ர இத்ரிச: கேவ்லி: சர்வா: சமனச: கரந்த் |
 யதா ந: சர்வா இத்ரிசோஸாஹ் கேவ்லிரஸந் || 6 ||

ஹோமங்கள்)

இதில் மூன்றாவது ஸவனப் பிரஸ்தித யாஜ்யா மந்திரங்களைச் சொல்லும்போது, ஒகி ஹோமஞ் செய்யவேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

பிரஸ்தித யாஜ்யஹோம மந்திரங்கள்

மந்திரம் 1—14

इयेनाय पत्वने स्वाहा वट्स्वयमभिगूर्ताय नमो विष्टम्भाय धर्मणे स्वाहा
वट्स्वयमभिगूर्ताय नमः परिधये जनप्रथनाय स्वाहा वट्स्वयमभिगूर्-
ताय नम ऊर्जे होत्राणां स्वाहा वट्स्वयमभिगूर्ताय नमः पयसे होत्रा-
णां स्वाहा वट्स्वयमभिगूर्ताय नमः प्रजापतये मनवे स्वाहा वट्-
स्वयमभिगूर्ताय नम ऋतमृतपासुवर्वाट्स्वाहा वट्स्वयमभिगूर्ताय
नमः ।

என்பது.

உரை

‘இந்திர ருதுபி:’ என்னும் யாஜ்யாவாக்கியத்தாற் கூறப்பெறுவதும், கிழ்விழும் பருந்துவடிவுடையதுமாகிய தேவதையின் பொருட்டு இவ்வாகுதி அர்ப்பணமாகுக. தானாகவே சோமத்திற்கருகில் செல்வதன் பொருட்டு வணக்கம். பகைவரைக் கொல்வதும், எம்மைப் பாதுகாப்பதும், “இந்திரா வருணாதபௌ” என்னும் யாஜ்யாவாக்கியத்தாற் கூறப்படுவதுமாகிய தேவதையின் பொருட்டு இது அர்ப்பணமாகுக, எவ்வாற்றானும் பரிபாலிப்பதும், சனங்களை யுணர்ந்துரைப்பதும், ‘இந்திரச் சோமம் பிபதாம்’ என்னும் யாஜ்யாவாக்கியத்தாற் கூறப்படுவது மாயதிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக, ஹோமம் செய்கின்றவர்கட்கு அன்னத்தையளிக்கின்றதும், ஆவோவறுது சபதய; என்னும் யாஜ்யாவாக்கியத்தாற் கூறப்படுவது மாவதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. ஹோமஞ் செய்கின்றவர்கட்குப் பாலையளிப்பதும், “அமேவந: ஸஹவா;” என்னும் யாஜ்யாவாக்கியத்தாற் கூறப்படுவதுமாவதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக.” “இந்திரா விஷ்ணு பிபதம், என்னும் யாஜ்யா வாக்கியங்களாற் கூறப்படுவது மாவதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. சத்தியத்தைக் காப்போய்! சுவர்க்கத்தை யடைவிப்போய்! நீ எமது எக்குத்தைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது எஞ்சியின்றது, தஸ்சை துப்பயம், என்னும் யாஜ்யா வாக்கியத்தாற் கூறப்படுவதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பதாம்.

இது, மூன்றாமுறை சோமராசம் பிழியும்போது செய்யப்படும் சமசா சூதிகள் ஏழு எனப்படும். வஷ்டகாகாரங்கள் பதினான்கிலுள் செய்யும் போது பதினான்கு ஆகின்றது. இது முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் இருபத்திரண்டாம் அதுவாகத்தில் விரியோகிக்கப் படுகின்றது.

ஹோம முடிந்ததுஞ் செயஞ்சேய்தல்

மந்திரம் 15

रुम्पन्ता५ होवा मधो६तस्य ।

என்பது

உரை

ஹோதாவால் அழைக்கப்பெற்ற தேவர்கள் இன்சுடையுடைய நெய்யால் களிப்புறுவார்களாக என்பதாம்.

இதுவும், மேலேகாட்டியவிடத்தில் விரியோகிக்கப் படுகின்றது.

ஆக்னிதாரதீயில் ஹோமஞ் செய்தலில் முதல்ஹோமம்

மந்திரம் 16

यज्ञपतिमृषय एनसा३३दुः । प्रजा निर्भका अनुत५यमाना मध्वयौ स्तो-
कावप तौ रराध । सं नस्ताभ्या५ सृजतु विश्वकर्मा ।

என்பது.

உரை

எல்லா உயிர்களும் உணவின்றி வாடி வருந்தும்போது வேள்விக்குத் தலைமையாயுள்ளவனுடைய குற்றத்தால் மழையின்றி அன்னமில்லா தொழிற் தது, அதுவே, வேள்விகட்கு அதுட்டானத்தால் வழிபட்டுத் துதித்தற் குரிய மது வசந்தங்களின் காலமாகிய சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் வேள்வி யதுட்டான மில்லாதிருத்தலே வேள்வித் தலைவனுடைய குற்றமாம் என்று மகரிஷிகள் கூறியுள்ளார்கள். ஆகலின், இவ் விசுவகருமன் எம் மைக் குறித்து அம்மாதங்களில் வேள்வித் தலைவனைத் தோற்றுவிப்பானாக, அதாவது அம்மாதங்களிரண்டிலும் சோதிட்டோம முதலியவைகளைச் செய்யும்படி செலுத்துவானாக என்பதாம்.

இரண்டாவது ஸோமம்

மந்திரம் 17

घोरा क्षयोनमो अस्वैभ्यः । चक्षुष एषां मनसश्च संधौ बृहस्पतये महि-

पद्ममन्त्रमः । नमो विश्वकर्मेणे स उ पावस्मान् ।

என்பது.

உரை.

முற்கூறிய இருடிகள், பல்லோர்கட்கு முன் இவன் பாவியென்று எம்
 மைப்பழித்தலின் கோரமுடையவர்களாவார்கள் ஆதலின் அவர்கட்கு வணக்
 கம் மற்றும், இத்தகைய இருடிகளின் திருக்கண்களுக்கும் எமதுமனத்திற்குஞ்
 சேர்க்கையுண்டாக்குதற் பொருட்டு பிருகற்பதிக்கு வணக்கம். இருடிகளின்
 கடைக்கண் பார்வைப்படி யாம் குற்றமற்றவராயிருந்து மனதால் பத்தி
 பண்ணும்படி பிருகற்பதி அருள்செய்வாராக என்பது கருத்து. மகத்
 தாகிய வணக்கமுடையவனும், பத்தியால் வெளிப்படுவோனும், உலகின்
 படைப்பு முதலிய செயல்களையுடையவனுமாகிய பிரமனுக்கு வணக்கம்.
 அவன் எம்மை அதுட்டானத்திற் செலுத்திப் பாதுகாப்பானாக என்பதாம்.

மூன்றாம் ஸோமம்

மந்திரம் 18

अनन्यान्त्सोमपान्मन्यमानः । प्राणस्य विद्वान्समरे न धीर एनश्चक्षुवा-

महि बद्ध एषाम् । तं विश्वकर्मेण मुञ्चा स्वस्तये ।

என்பது

உரை.

விசுவகரும்! உனைத்தவிர்த்து வேறுகதி இம்மையின், இவர்கள்
 சோமத்தை யருத்தினவர்கள் என்று அருள்புரிந்து, உலகில், வீரன், பிற
 ருடைய உயிர்க்கு ஆபத்தென்றணர்ந்து போரில் அவர்களைப் பாதுகாப்பது
 போல் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது எஞ்சி நின்றது. இவ்வேள்வித்
 தலைவன், சோம்பல் முதலிய குணங்களால் இருடிகட்குப் பாவியாயினன்.
 அத்தகைய பாவத்தை நலத்தின் பொருட்டு விலக்கி குற்றத்தைப் போக்கி
 நிலைத்த இன்பத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாயாக என்பதாம்.

நான்காம் ஹோமம்

மந்திரம் 19

ये भक्ष्यन्तो न वसूयानृदुः । यानृदयोऽवतप्यन्त धिणिन्या इय तेषा-
मवया दुरिण्यै स्विष्टिं नस्तान् कृणोतु विश्वकर्मा ।

என்பது.

உரை.

வேள்விக்கு என இரந்து தனந்தேடி வெள்விசெய்யாமல் பொருட்சேர்க்
கின்றவர்களும், மேடைகளிலுள்ள தீக்களால், இவன் தியன் என்று கிலேச
மடையச்செய்யப்படுகின்றர்களுமான வேள்விச் செயாளர்களின் தீயயாகத்தை
விசுவகருமன் நல்லயாகமாய்ச் செய்வானாக என்பதாம்.

ஐந்தாவது ஹோமம்

மந்திரம் 20

नमः पितृभ्यो अग्नि ये नो अख्यन्यन्नकृतो यज्ञकामास्सुदेवा अकामा वो
दक्षिणां न नीनिम मा नस्तस्मादेनसः पापयिष्ट ।

என்பது.

உரை

எம்மை அன்போடு காண்கின்றவர்களும், வேள்வியைச் செய்விக்கின்ற
வர்களும், தேவர்களுமான பிதிர்க்களே! மறதி சோம்பல் முதலியவைகளால்
வேள்விசெய்ய விருப்பிலாதவர்களாய் தென்திசையிலுள்ள உங்களுடைய
யாகத்தைச் செய்திலோம். அப்பாவத்தால் எம்மைப் பாவிசுக்காதிர்கள்
என்பதாம்.

இவ் வோமங்கட்கு வைசுகர்மண ஹோமங்கள் என்று பெயர்கள்.
இம்மந்திரங்களின் ஈற்றில் சுவாஹா என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளல்
வேண்டும்.

இது, முதற்காண்டம், நான்காம்பிரபாடகம். பதினெட்டாம் அது
வாகத்தில் விரியோகிக்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்யும் வகையை நிமித்தங்கூறி
விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

यावन्तो वै सदस्यास्ते सर्वे दक्षिण्यास्तेभ्यो यो दक्षिणां न नयेदैभ्यो
वृश्चेत यद्वैश्वकर्माणानि जुहोति सदस्यानेव तत्प्रीणाति ।

என்பது

உரை.

வேள்வியைப்பார்க்கவந்த அந்தணர்களனைவருக்கும் தட்சிணை கொடுத்
தல்வேண்டும். அவர்களும் தட்சிணையேற்க உரியராவர். ஆதலின் அவ்வாறு
தட்சிணை கொடுக்காவிடிற பாவமாம் அப்பாவத்தைப் போக்குவதற்கு மேற்
கூறிய மந்திரங்களால் வைசுவகருமங்கள் என்னும் ஓமஞ்செய்தல்வேண்டும்.
செய்யில், அது, சபையிலுள்ளார்களைக் களிப்படைவிக்கின்றது என்பதாம்.

இவ்வேளாம் இருந்துவிக்குக்களின் தட்சிணைக்குப் பிறகு செயற்பால்
தாமாதலின், அம்மந்திரங்கள், 'உதுத்யம் ஜாதவேதஸம்' என்பதன் முடிவில்
உளதென உணர்க.

பூதபிரத் என்னும் பாத்திரத்தில் கடைந்த மோர் விடுதலில் முதல்மந்திரம்

மந்திரம் 21

अस्मे देवासो वपुषे चिक्षितयमाशिरा दंपती वाममञ्चुतः । पुमान्पुत्रो
जायते विन्दते वसथ विश्वे अरपा एधते गृहः ।

என்பது

உரை.

தேவர்களே ! நீவிர், எமது உடம்பை பாவமற்றவைகளாக்குவிர்களாக.
பால்கறந்த பாத்திரத்தில் அரிசி முதலியவைகளைப் போட்டதால் உறைந்
துள்ள மோர் ஆசிரம் எனப்படும். அதை அருந்திய கணவனும் மனைவியும்
அழகையடைகின்றனர். குழந்தையைப் பெறுகின்றனர். அவர்கட்கு தனங்
கிடைக்கின்றது. அவர்களுடைய சுற்றத்தார்கள் அனைவரும் அறிவாளிகளா
கின்றனர். அவர்களுடைய வீடு வளர்கின்றது என்பதாம்.

இரண்டாம் மந்திரம்

மந்திரம் 22

आशीर्वाद्या दंपती वाममङ्गुतामरिद्यो रायस्सचताऽ समोकसा । य आ-
ऽसिचत्संदुधं कुम्भ्या सहैष्टेन यामवमतिं जहातु सः ।

என்பது.

உரை

ஒரேவீட்டில் வாழ்கின்றவர்களும், முற்கூறிய மோரையளித்தவர்களு-
மான தம்பதிகள் மங்களத்தை யடைவார்களாக. கொலைத் தொழிலின்றிய-
வனும், மனைவியுடன் கூடியவனுமாகிய வேள்வித்தலைவன் தனத்தையடை-
வானாக. அன்னத்திற்கு ஆதாரமாகிய சோமத்தில் தயாராகிய பாலை நிறைய
உற்றியவன் நோயையும் தீயமதியையும் விட்டுவிடுவான் என்பதாம்.

மூன்றாம் மந்திரம்

மந்திரம் 23

सर्पिर्ग्रीवी पीवर्धस्य जाया पीवान पुत्रा अकृशासो अस्य । सहजानियः
सुमखस्यमान इन्द्रायाऽऽशिरः सह कुम्भ्याऽदात् ।

என்பது

உரை.

வேள்விசெய்யும் விருப்பால் குடத்தில் மோரை நிறைய வார்த்த வேள்-
வித் தலைவனுடன் கூடவே இருக்கும் மனைவி, மெதுவான கழுத்தையும்,
இனிய குரலையும், எல்லா அவயவங்களின் வன்மையையும் உடையவளாகுக.
அவனுடைய மகனும், உறுதியான அவயவங்களையும், பிணியால் எப்போ-
தும் மெலிவுறாத உடம்பையும் உடையவனாகுக என்பதாம்.

நான்காம் மந்திரம்

மந்திரம் 24

आशीर्मा ऊर्जमुत सुप्रजास्त्वमिषं दधातु द्रविणः सवचंसम् । संजय-
न्नेत्राणि सहसाऽहमिन्द्र कृण्वानो अन्याऽ अधरान्तपन्नान् ।

என்பது.

உரை

இந்திர! என்பொருட்டு ஆற்றலை ஏற்றுக்கொள்வாயாக. மற்றும், நல்லமகற்பேறு, உணவுப்பொருள், அழகுடன்கூடிய தனம் என்பவற்றைக் கொடுப்பாயாக. யான், உனது அருளின் வன்மையால் பகைவனுடைய நிலங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவனையும் எனக்கு அடிமையாகச் செய்ய்வனாக என்பதாம். இதை, வாமமத்ய, என்னும் அறுவாகங்கட்கு இடையிற் காண்க.

இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், இருபத்திரண்டாம் அதுவாகத்தில் விரியோக்கப்படுகின்றது.

துருவஸ்தாலியைப் பார்த்தல்

மந்திரம் 25

भूतमसि भूते मा धा मुखमसि मुखं भूयासम् ।

என்பது

உரை

துருவஸ்தாலியே! நான் என்றுமுள்ள வடிவுடையனாக இருக்கின்றேன். ஆதலின், என்னை என்றுமுள்ள சுவர்க்கத்தில், அல்லது, பரமான்மாசுல் இருக்கச்செய்வாயாக. மற்றும், எல்லாக் கிரகங்களுக்கும் நான் முக்கியனாயிருக்கின்றேன். ஆதலின், உனதருளால் என்னை எல்லாவற்றினும் முக்கியனாகச் செய்வாயாக என்பதாம்.

துருவஸ்தாலியைக் கையிலேடுத்துக் கொள்ளல்

மந்திரம் 26

धावापुथिवीभ्यां त्वा परि गृह्णसि ।

என்பது.

உரை

துருவஸ்தாலியே! உன்னை; வான் மண்கள்போன்ற கைகளால் எடுத்துக்கொள்ளுகின்றேன் என்பதாம்.

துருவஸ்தாலியை ஹோந்த்ரமசம் இருக்கும்பதீந்தித் கொண்டுபோதல்

மந்திரம் 27

विश्वेत्वा देवा वैश्वानराः प्र च्यावयन्तु दिवि देवान्दृष्ट्वान्तरिक्षे वयांसि
पृथिव्यां पार्थिवान् !

என்பது

உரை,

துருவஸ்தாலியே! எல்லாமக்கட்கும் இதஞ்செய்யும் தேவர்களனைவரும் உனகிட்டத்தின்படி நடப்பிப்பார்களாக. நீயும், வானிலுள்ள தேவர்களை உறுதியுடையவர்களாகக் செய்வாயாக. அந்தரிட்சத்திலுள்ள பறவைகளை உறுதிப்படுத்துவாயாக. பூமியிலுள்ள மலைகளையும் வலிப்படுத்துவாயாக என்பதாம்.

துருவஸ்தாலியிலுள்ள சோமரசத்தை ஹோதுநசமசத்தல் வார்த்தல்

மந்திரங்கள் 28

ध्रुवं ध्रुवेण हविषाऽव सोमं नयामसि । यथा नस्सर्वसिज्जगदयक्ष्म सु-
मना असत् । यथा न इन्द्र इद्विशः केवलीस्सर्वास्समनसः कर्तु ।
यथा नस्सर्वा इद्विशोऽस्माकं केवलीरसन् ।

என்பது

உரை

யாங்கள் இப்போதுவார்த்த துருவஸ்தாலியிலுள்ள சோமரசத்தை, முன்னர் ஹோதுரு சமசத்தில் வைத்துள்ள சோமரசத்துடன் சேர்க்கின்றோம். எவ்வாற்றால் உலகிலுள்ள விலங்கெலாம் பிணிகளற்றவைகளாகுமோ, எவ்வாற்றால் எமது பிரசைகள் எல்லாம் நோயற்றவைகளும், நன்மனமுடையவைகளுமாகுமோ, அவ்வாறு இந்திரன் செய்வானாக. ஈண்டு எல்லாத் திக்குகளிலுமுள்ள பிரசைகள் எமது அடுமைகளாகுக என்பது எஞ்சிநின்றது. மற்றும், இவைகளெல்லாம் சிறப்பாக இருக்குமாறு ஹோதாவின சமசத்தில் இச்சோமரசத்தை வார்க்கின்றோம் என்பது திரண்டபொருள் என்பதாம்.

எட்டாம் அருவாகம்

முற்றிற்று.

பிரதிகர மந்திரமும் பிராமணமும்)

ஒன்பதாவது அநுவாக விடயச்சுருக்கம்

प्रत्याह्येत शौसावो सवनेषु त्रिपूच्चरेत् ॥

उक्थादिमन्त्रां स्त्रीनत्र मन्त्राश्चत्वार इरिताः ॥

* சஸ்திரஞ் சொல்லும்போது சொல்லவேண்டிய நான்கு மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன என்பது.

மூன்றாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

எழு பஞ்சாதிக்குமேல் எட்டுப்பதங்களைக்கொண்டது.

பிரதிகரத்திற்குப்பிறகு கூறவேண்டிய மந்திரங்களும் பிரதி கரத்தின்

பிராமணங்களும்

यद्वै होताऽध्वर्युर्मभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयत्युक्थंशा
इत्याह प्रातस्सवनं प्रतिगौर्यं त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री
गायत्रं प्रातस्सवनं गायत्रियैव प्रातस्सवने वज्रमन्तर्धत्तं उक्थं
वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं प्रतिगौर्यं चत्वार्येतान्यक्षराणि
चतुष्पदा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यंदिनं सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने
वज्रमन्तर्धत्ते ॥ १ ॥ उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रति-
गौर्यं सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाकरो वज्रो वज्रैणैव तृतीय-
सवने वज्रमन्तर्धत्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युस्स्याद्यो
यथासवनं प्रतिगारे छन्दांसि संपादयेत्तेजः प्रातस्सवन आत्म-
न्दधीतेन्द्रियं माध्यंदिने सवने पशूस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा
इत्याह प्रातस्सवनं प्रतिगौर्यं त्रीण्येतान्यक्षराणि ॥ २ ॥ त्रिपदा

गायत्री गायत्रं प्रातस्सवनं प्रातस्सवन एव प्रतिगरे छन्दांसि सं
 पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातस्सवनं तेज एव प्रातस्सवन
 आत्मन्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं प्रतिगर्थं चत्वार्ये-
 तान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यंदिनं सवनं माध्यंदिन
 एव सवने प्रतिगरे छन्दांसि सं पादयत्यथो इन्द्रियं वै त्रिष्टुभि-
 न्द्रियं माध्यंदिनं सवनम् ॥ ३ ॥ इन्द्रियमेव माध्यंदिने सवनं
 आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रतिगर्थं सप्तैता-
 न्यक्षराणि सप्तपदा शकरी शाकराः पशवो जागंत तृतीयसवनं
 तृतीयसवन एव प्रतिगरे छन्दांसि सं पादयत्यथो पशवो वै
 जगती पशवस्तृतीयसवनं पशून्नेव तृतीयसवन आत्मन्धत्ते यद्वै
 होताऽध्वर्युमभ्याहृत आन्धमस्मिन्दधाति तद्यन्न ॥ ४ ॥ अप-
 हनीत पुराऽस्य संवत्सराद्गृह आ वेधीरञ्छोऽसा मोद इवेति
 प्रत्याहृत्य तेनैव तदप हते यथा वा आर्यतां प्रतीक्षत एवमध्वर्युः
 प्रतिगरं प्रतीक्षते यदभिप्रतिगृणीयाद्यथाऽऽयतया समृच्छेत तादृ-
 गेव तद्यदधर्चान्छुल्येत यथा धावद्भ्यो हीयते तादृगेव तत्प्रवाहुगवा
 ऋत्विजामुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गीतृणाम् ॥ ५ ॥ ऋचः प्रणव उ-
 कथश्शसिनां प्रतिगरेऽध्वर्यूणां य एवं विद्वान्प्रतिगृणात्यन्नाद एव
 भवत्याऽस्य प्रजायां वाजी जायत इयं वै होताऽसावध्वर्युयदासीनः
 शश्सत्यस्या एव तद्वोता नैत्यास्त इव हीयमथो इमामेव तेन
 यजमानो दुहे यत्तिष्ठन्प्रतिगृणात्यमुष्या एव तदध्वर्युर्नैति ॥ ६ ॥

பிரதீகர மந்திரமும் பிராமணமும்)

திष्ठतीव ह्यसावथो अमुमेव तेन यजमानो दुहे यदसीनः शशंसि
तस्मादितःप्रदानं देवा उपजीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मादमुतः
प्रदानं मनुष्या उप जीवन्ति यत्प्राडासीनः शशंसि प्रत्यङ्तिष्ठ-
न्प्रतिगृणाति तस्मात्प्राचीनः५ रेतो धीयते प्रतीचाः प्रजा जायन्ते
यद्वे होताऽध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमसि प्र वर्तयति पराडा वर्तते
वज्रमेव तन्नि करोति ॥ ७ ॥

எண்டு இருக்கோதுவோன் சஸ்திரம் என்றும் ஒருவகைச் சந்தத்துதியை ஒதும் போது அவனுக்குக் களிப்புண்டாதம் பொருட்டு பிரதீகரம் (விடைகூறல்)சொல்லல் வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, சிலமந்திரங்களை ஒதல் வேண்டும். அவைகளுள் முதல் மந்திரத்தைத் தோற்று விற்று அதை விநியோகிக்கின்றது

பிராமணம் 1

यद्वे होताऽध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमसि प्र वर्तयत्युक्थशा इत्याह प्रात-
स्सवनं प्रतिगीयं वीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री गायत्रं प्रातस्सवनं
गायत्रियैव प्रातस्सवने वज्रमन्तर्धत्ते ।

என்பது

உரை

ஹோதா (இருக்கோதுவோன்) அக்வரியுவை (வேட்போனை,) சோம்ஸா வோம், அதாவது, “வேட்போய்! சஸ்திரம் படிக்கின்றேன் அப்போது பிரதி கரஞ் சொல்வதற்கு தயாராயிருப்பாயாக”. என்பதாம். இச்சொல் வச்சிரா யுதமாகிக்கொல்லுகிறது அதைத் தடுப்பதற்கு காலையில் சோமரசம் பிழி யும்போது பிரதிகரங்களின் முடிவில் “உக்தம்வா:” என்று ஹோதாவைப் போற்றல்வேண்டும். அதாவது, “நீ நன்கு சஸ்திரமோதியை என்பதாம். இச்சொல் மூன்றெழுத்துக்களையுடையதாகலின் மூன்றெழுத்துக்களைக் கொண்ட காயத்திரிச் சந்தமாகி காயத்திரியென்னும் காலையிற் சோமரசம் பிழிதலில் அவ்வாறுண்டாகிய வச்சிராயுத்தைத் தடுத்ததுவிடுகின்றது என்பதாம். இது முகந்தாண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், பதினாறாம் அதுவா சத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

அத்தகைய மந்திரைந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

उक्तं वाचीत्याह माध्यंदिनः सवनं प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतु-
ष्पदा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनः सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने वज्र-
मन्तर्धत्ते ।

என்பது

உரை

மத்தியானம் சோமரசம் பிழியும்போது பிரதிகரங்கள் சொல்லிமுடிந்த
வுடன் 'உக்தம்வாசி, என்று கூறல்வேண்டும். இந்த நான்கெழுத்துக்களும்
'திரிஷ்டுப்ச்சந்தமாகி திரிஷ்டுப்ச்சந்தமென்னும் மாத்தியந்தினசவனத்தில்
முன்போல் உண்டாகிய வச்சிராயுதத்தைத் தடுக்கின்றது. ஏனையவைகளை
முன்போல் உரைத்துக்கொள்க என்பதாம். இது முதற்காண்டம், நான்காம்
பிரபாடகம், இருபத்தோராம் அதுவாசத்தில் விநியோகப்படுகின்றது.

மீண்டும் மந்திரைந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

उक्तं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रतिगीर्य सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा
शकरी शाकरो वज्रोवज्रैणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते ।

என்பது

உரை.

முன்றமுறை சோமரசம் பிழியும்போதும் பிரதிகரங்களைக் கூறிவிட்டு
முடிவில், "உக்தம்வாசிந்தராய" என்னல்வேண்டும். இச்சொல் ஏழு எழுத்
துக்கள்கொண்ட 'சாக்வரி, என்னுஞ் சந்தமாய் ஹோதாவாலாய சாக்ருவரி
என்னும் வச்சிராயுதத்தைத் தடுக்கின்றது. ஏனையவைகளை முன்போல்
உரைத்துக்கொள்க என்பதாம்.

இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், இருபத்தேழாம் அதுவா
சத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

பிரதீகர மந்திரமும் பிராமணமும்)

மேற்கூறிய மூன்று மந்திரங்களையும் புகழ்வதற்கு உபோம்காதஞ் செய்கின்றது

பிராமணம் 4

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अथर्वयुस्याद्यो यथासवनं प्रतिगरे छन्दाश्चि
संपादयैत्तेजः प्रातस्सवन आत्मन्धीतेन्द्रियं माध्यन्दिने सवने पशू-
स्तृतीयसवन इति ।

என்பது

உரை

காலையில் சோமரசம் பிழியும்போது காயத்திரியும், உச்சிப்போதில் திரிஷ்டிரியும், மூன்றுமுறையில் சகதியும் என்னும் இம்முறைப்படி எவன் சந்தம் களைத்தேடிக்கொள்கின்றானோ, மற்றும், மூன்றுமுறை சோமரசம் பிழிந்து முடிந்த அம்முறையே, அழகையும், இந்திரியத்தையும், பசுக்களையுமடைகின்றானோ, அத்தகைய வேட்போன் மிகச்சிறந்தவனென்று பிரமன் முதலானோர் கள் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

காலேச்சவனத்திற்குரிய சந்தத்தையும் அதனால் வரும்பயனையும் இன்னதென்று காட்டுகின்றது

பிராமணம் 5

उक्थशा इत्याह प्रातस्सवनं प्रतिगीयं त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री
गायत्रं प्रातस्सवनं प्रातस्सवन एव प्रतिगरे छन्दाश्चि सं पादयत्यथो
तेजो वै गायत्री तेजः प्रातस्सवनं तेज एव प्रातस्सवन आत्मन्धसे ।

என்பது

உரை

காலையில், உக்தஸா ; என்று கூறுவதால், இச்சொல் மூன்றெழுத்துக் களையுடையதாமாதலின் இது காயத்திரி என்னுஞ் சந்தமாகிறது. காலேச் சவனமும் காயத்திரியாம். காலேச்சவனபிரதிகரத்தில் சந்தம் தேடப்படுகிறது. சந்தம் என்பது அழகாம். ஆதலின் காலேச் சவனத்தில் வேட்போன் அழகையடைகின்றான். இவ்வாறே சஸ்திரங்கட்கு முணர்க, ஈண்டு, காயத்திரியுபதேசத்தால் பிரமாணத்தன்மை அழகுடையதாமாதலின் காயத்திரியும் அழகெனப்பட்டது என்பதாம்.

சண்டுத்துதி, உடாஸ்மைகாயத, என்பது முதலியவைகளும், ஆச்யஸ் தோத்திரத்திலுள்ள, “அக்ன ஆயாஹி, என்பது முதலியவைகளும். இவை காயத்திரிச் சந்தங்கள்.

உச்சிப் போதீம் துரிய சந்தமும் பயனுங் கூறப்படுகின்றது

பிராமணம் 6

उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनः सवनं प्रतिगीयं चत्वार्येतान्यक्षराणि चतु-
ष्पदा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यंदिनः सवनं माध्यंदिन एव सवने प्रतिगरे
छन्दांसि सं पादयत्यथो इन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियं माध्यंदिनः सवन-
मिन्द्रियमेव माध्यंदिनै सवन आत्मन्धत्ते ।

என்பது

உரை

உச்சிப்போதில் 'உத்தம்வாகி' என்று கூறப்படுகின்றது. அது நான்கு எழுத்துக்களாகின்றன. அதுவே திரிஷ்டுப்ச்சந்தமாம். பிரதத்த ராவா, என்பது முதலிய சூக்தம் திரிஷ்டுப்ச்சந்தமா மாதலின் மாத்தியந்தின சவனமும் திரிஷ்டுப்ச்சந்தமாம். இதுவே, பிரதிகரத்தில் தேடப்படுகின்றது. இந்திரியம் திரிஷ்டுபாம் ஆதலின் மாத்தியந்தினசவனம் இந்திரியமாம். ஆகையால் இகில், இந்திரியம் அடையப்படுகின்றது என்றாம். பிரசாபதியின் கைகளிருந்து இந்திரனுடன் உதித்ததால் இந்திரனாற்றேன்றியது இந்திரியமாம் என்பதை யுணர்க.

மூன்றாமுறை பிழியும்போது ஒத்தசந்தமும் அதன்பயனுங் கூறப்படுகின்றது

பிராமணம் 7

उक्थं वाचीन्द्रयेत्याह तृतीयसवनं प्रतिगीयं सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा
शकरी शक्राः पशवो जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रतिगरे
छन्दांसि सं पादयत्यथो पशवो वै जगती पशवस्तृतीयसवनं पशूनेव
तृतीयसवन आत्मन्धत्ते ।

என்பது

உரை

மூன்றாமுறை சோமரசம் பிழியும்போது, "உத்தம் வாசந்த்ராய" என்று கூறப்படுகின்றது. இச்சொல் ஏழு எழுத்துக்களை யுடையதா மாதலின் இது, 'சாக்வரி' என்னுஞ் சந்தமாம். சாக்வரிச்சந்தம் பசுக்களாம். மூன்றாமுறை பிழியும்போது கூறும் பிரதிகரத்தில் சந்தந்தேடப்படுகின்றது. இச்சந்தம் சாக்வுவரியாம் இதனால் பசுக்களடையப்படுகின்றன என்பதாம்,

பிரதிகரப் பிராமணமும்)

கூப்பிட்டதந்தும் பதில் கூப்பிடுதல்

பிராமணம் 8

यद्वै होताऽध्वर्युमभ्याह्वयत आव्यमस्मिन्धाति तद्यज्ञाऽपहनीत पुराऽस्य
संवत्सरादृष्ट आ वेधीरच्छोऽसा मोद इवेति प्रत्याह्वयते तेनैव तदप
हते ।

என்பது

உரை

ஹோதா (இருக்கோதுவோன்) வேட்போனை, சோம்ஸாவோம், என்று வினாவுதற்குக் கூப்பிடும்போது வேட்போனுக்கு ஆவ்யம் என்னும் ஒரு வகை சோமையுண்டாக்கியதாயிற்று. அந்நோயை நீக்கிக்கொள்ளாவிடில் ஒருவருடத்திற்குள் அவன்வீட்டில் குழந்தைகள் பெரும்பிணியை யடைவார்கள். அதை நீக்குதற்பொருட்டு, தானும், சோம்ஸாமோத இவ, என்பதால் வேட்போனை மறித்து தானும் கூப்பிடுதல்வேண்டும், இதனால், உண்டாகிய பிணிநீங்கி விடுகின்றது. மந்திரப்பொருள்:—ஹோதாவே! நீ எப்போதும் எமக்குக் களிப்புடையனாகவே யிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

இப்போது வேட்போன் கவனத்தோடு இரத்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

यथा वा आयतां प्रतीक्षत एवमध्वर्युः प्रतिगरं प्रतीक्षते ।

என்பது

உரை

உலகில், வினாவுகின்றவனைக்குறித்து, பிரதிவாதி ஒரே முகமாய்க் கவனத்துடன் நோக்கிக்கொண்டிருப்பதுபோலும், அரசன் மந்திரிமுதலானோர்களுக்கு ஏவலாளர் பதில் கூறுவதற்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போலும் வேட்போன் பிரதிகரம் அதாவது பிரத்யுத்தரம் கூறுவதற்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிரதிகரஞ் சொல்லுங் காலத்தைக் கடந்தேனும் அல்லது அதற்கு முந்தியேனும் பிரதிகரஞ் சொல்லில் கேடுந் வருமென்று காட்டுகின்றது

பிராமணம் 10

यदभिप्रतिशृणीयाद्यथाऽऽयतया समृच्छते तादृशैव तत् ।

என்பது

உரை

பிரதிகரத்திற்குரிய பாதி இருக்குக்காலத்திற்கு முன்னேனும், பின்னேனும் பிரதிகரஞ் சொல்லில், சொல்லும் உத்தரம் எழாமல் பேசாமல் நின்றவிடுவன். காலங்கடந்த பிரதிகரமும் அவ்வாதேயமும் என்பதாம்.

பிரதீகரஞ் சொல்வதை மறந்து விடில் கெடுதி வருமென்றகாட்டுகின்றது

பிராமணம் 11

यदर्चाष्टप्येत यथा धावद्भ्यो ह्यियते तादृगेव तत् ।

என்பது

உரை

பாதி இருக்கைக்கூறி முடித்தவுடன் பிரதிகரஞ் சொல்லல் வேண்டும் இன்றெனின்? பெருங்காட்டில் புலிமுதலியவைகட்குப் பயந்து ஒடுப்போது ஓடமுடியாத ஒருவனை புலிமுதலியவை வெருட்டுவதுபோல் துன்புறுவன் என்பதாம்.

ஹோதா உக்காதாக்கட்து ஒப்பாக்கி வேட்போனுடைய பிரதிகரத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 12

प्रवाहुवा ऋविजामुद्गीथा उ॒गीथ ए॒वोद्गा॒त॒णामृ॒चः प्र॒णव उ॒क्थ॒श॒-
सि॒नां प्रति॒गरो॑ऽध्व॒र्य॒णां ।

என்பது

உரை.

உக்காதா, ஹோதா, அத்வரியு என்பவர்கட்கு உத்தீதம் அதாவது சிறந்த சங்கீதம் ஒப்பாம். எவ்வாறெனின்? உக்காதாவிற் (சாமமறைபாடுவோனுக்கு) உத்தீதம் என்னும் பாடல் விசேடம் வெளிப்படையாம். எடுத்துக்கொண்ட மந்திரத்திற்கு மேலேயுள்ள பந்தி உத்தீதமாம். அதுவும் பிரணவத்துடன் பாடப்படுகின்றது. இவ்வாதே, உத்தம், அதாவது, சஸ்திரஞ் சொல்லுகின் றவனுடைய பிரணவம் உத்தீதமாம். அத்வரியுக்கு பிரதிகரம் உத்தீதமாம் என்கிற இவ்வாற்றால் ஒப்பாம் என்பதாம்.

பிரதீகரத்தின் ஞானத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 13

य एवं विद्वान्प्रतिगृणायन्नाद एव भवत्याऽस्य प्रजायां वाजी जायते ।

என்பது

உரை

இவ்வாறு பிரதிகரத்தை யுணர்ந்தவன், உணவுப்பொருள் மக்கள் முதலான சம்பத்துக்களை யடைகின்றான் என்பதாம்.

ஓதுங்கால் ஹோதா உட்காரவேண்டியதையும் அத்வரியு எழுந்து நின்றலையும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 14

इयं वै होताऽसावध्वर्युर्यदासीनश्शस्त्रस्यस्या एव तद्धोता नैत्यास्त इव
हियमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठन्प्रतिगृणायमुष्या एव
तदध्वर्युर्नैति तिष्ठतीव ह्यसावथो अमूमेव तेन यजमानो दुहे ।

என்பது.

உரை

ஹோதா பூமிவடிவாதலின் அவன் உட்கார்ந்துகொண்டு சொல்லுகின்றான். அதனால் அவன் இவ்வுலகின் சாரத்தைக் கறந்துகொள்ளுகின்றான். வேட்போன் சுவர்க்கவடிவாதலின் நின்றுகொண்டு சொல்கின்றான். அதனால், அவன் சுவர்க்கத்திலேயே இருக்கின்றான். அவன் மேலே நின்றதின் என்க. அத்வரியு எழுந்துநின்றதின் ஏசமானன் சுவர்க்கத்தின் சாரத்தைக் கறக்கின்றான் என்பதாம்.

மற்றொரு வகையால் நின்றலையும் உட்கார்ந்திருத்தலையும் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 15

यदासीनश्शस्त्राति तस्मादितःप्रदानं वैवा उप जीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति
तस्मादमुतःप्रदानं मनुष्या उप जीवन्ति ।

என்பது

உரை

எழுந்து நின்று கொண்டு பிரதிகரஞ் சொல்வதால் மழையால் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இருந்துகொண்டு சஸ்திரஞ் சொல்வதால் அவிதேயம் ஆகக் கொண்டு தேவர்கள் வாழ்கின்றனர் என்பதாம்.

வேட்போள் மேற்குழகமாகவும் ஹோதா கிழக்குழகமாகவும் இருந்தல்வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 16.

यथासीनश्शसति प्रत्यङ्तिष्ठप्रतिगृणाति तस्मात्प्राचीनः ऐतोधीयते
प्रतीचीः प्रजा जायन्ते ।

என்பது

உரை

ஹோதா கிழக்குழகமாய் உட்கார்ந்துகொண்டு சொல்வதால் பத்தினியை நோக்கி கிழக்காய் இரேதசை விடுகின்றான் : அத்வாரிய மேற்குழகமாய் நின்றவால் குழந்தை, அல்குலுக்கு மாறுமுகமாய்ப் பிறக்கின்றது என்பதாம்.

வேட்போள் ஹோதா அழைத்தந்தப் பிறகு வலமாகத் திரும்பல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 17

यज्ञे होताऽव्ययमभ्याह्वयते वज्रमेनमसि प्र वर्तयति पराङ् वतते वज्र-
मेव तन्नि करोति ।

என்பது.

உரை

ஹோதா, 'சோம்ஸாவோம், என்று அழைக்கும்போது அது வச்சிராயுதமாகப் பாய்கின்றது. அப்போது திரும்பிக்கொண்டு பிரதிகரஞ் சொல்லில் அது வச்சிராயுதமாய் அதை நீக்குகின்றது என்பதாம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

துவிதேவதீயம் போன்ற ஆதித்தியக் கிரகம்)

பத்தாம் அநுவாக லிடயச்சுருக்கம்,

उपैति प्रतिनिग्राह्या गृहीतव्यास्त्रिभिः क्रमात् ॥

देवेभ्यो निनयेच्छेषास्त्रिभिरादित्यपात्रके ॥ १ ॥

विष्णो तत्पात्रमाच्छाद्यद्विदेवस्य ग्रहानपि ।

होत्रे दद्याद्भिभिः सूर्यमुपतिष्ठेत भूर्द्वयात् ॥ ३ ॥

योनस्त्रिभिस्तर्जनीं ता मंगुष्ठेनोपपीडनं ।

इन्द्रमिन्द्राश्विनीभिर्ना मन्त्राः पंचदशात्रते ॥

துவிதே வத்தியப் பிரதிநிக்ராகியத்தின் பொருட்டு ஆகிய பாத் திரத் தில் மூன்று முறை சேசமத்தைப் பிடித்தல், மூன்று மந்திரங்களால் மீந்ததை ஆகிய பாத் திரத்தில் மூன்று முறை விடுத்தல், ஆகியஸ்தாரணியை மூடுதல், துவிதேவதீயகரகங்கள் மூன்றையும் ஹோதானினிடம் கொடுத்தல், மூன்று முறை சூரியனைப்பார்த்தல், ஆள்காட்டி விரலால் கட்டைவிரலை அமிழ்த்தல் என்பது.

மூன்றங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் பதின்மூன்று பதங்களைக் கொண்டது

இரண்டு தேவதைக்குரிய பாத் திரத்தைப் போல்மற்றொரு பாத் திரத்தி லுஞ்சோமரசத்தை எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்

उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य

यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि चक्षु-

ष्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णाम्युप-

यामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य

ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यांगृह्णामि देवेभ्यस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा

देवेभ्यो विण्ववुरुक्रमैष ते सोमस्तः रक्षस्व ॥ १ ॥ तं ते' दुश्शस्वा

மாஸவ்ஸ்யம்மயி வஸு: புரோஸுர்வாஹி வாசம் மெ பாஹி மயி வஸுவி-
 த்ரஸுஸுஷுபாஸுஸுமே பாஹி மயி வஸு: ச்யத்ரஸு: ஸ்ரோதா: ஸ்ரோத்ரம் மெ
 பாஹி பூர்ஸி ஸ்ரோத்ரஸு: ரஸுமிநாம் ப்ராணா: ப்ராணம் மெ பாஹி பூர்ஸி ஸ்ரோத்ரம்
 ரஸுமிநாம்பாநா அபாநம் மெ பாஹி யோ ந ஈந்த்ரவாயு மித்ராவரூபா-
 வஸுநாவமிதாஸிதி ப்ராஸுஸு உதிபாஸிதி தே ஸுஸுஸுபதி ஈதமஹம் தமஸு
 பாடயாமி யதேந்த்ரஹுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ॥ 2 ॥

இதில் துவிதேவத்யங்கள் போல் ஆகியப்பாத்திரத்தில் சோமரசம்
 பிடிப்பதற்குரிய மந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

ஐந்திர வாயவிய பிரதிநிக்கிராக்ய மந்திரம்

மந்திரம் 1

उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुव-
 स्याध्यक्षाभ्यां गृह्णामि ।

என்பது

உரை

பிரதிநிக்கிராஹிய மென்னுஞ் சோமரசமே! நீ மரப்பாத்திரத்தில்
 எடுக்கப்பெற்றிருக்கின்றாய். வாக்கிந்திரியத்திலிருக்கின்றாய். ஐந்திரவாய
 வியம் வாக்கு என்பது சுருதி. அத்தகைய உன்னை, வாக்கையும், வேள்வி
 யையும் பாதுகாக்கின்றவர்களும், கெடாத இவ்வேள்விக்குத் தலைவர்களுமான
 இந்திரன் வாயு என்னும் இருவர்களின் பொருட்டு உன்னை எடுத்துக்கொள்
 கின்றேன் என்பது.

மைத்திரர்வருணப் பிரதிநிக்கிராஹிய மந்திரம்

மந்திரம் 2

उपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि चक्षुषाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुव-
 स्याध्यक्षाभ्यां गृह्णामि ।

என்பது

உரை.

வேள்வியில், அல்லது, உண்மையில் இருக்கின்றாய். கண்களைப் பரிபாலிக்கின்றவர்களும், வேள்வியைப்பாது காக்கின்றவர்களும், நிலைத்த வேள்விக்கு அகிட்டானார்களான மைத்திராவருணர்களின் பொருட்டு உன்னை எடுத்துக்கொள்கின்றேன் என்பதாம். ஏனையவைமுன்போல்.

ஆகவினப் பிரதிநிக்கிராஹிய மந்திரம்

மந்திரம் 3

उपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य
ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णामि ।

என்பது

உரை

நீ செவியிலிருக்கின்றாய், உன்னை, செவியைப் பாதுகாக்கின்றவர்களும், வேள்வியைப் பரிபாலிக்கின்றவர்களும், நிலைத்த வேள்விக்கு அகிட்டானார்களாகிய அசுவினிகளின்பொருட்டு எடுத்துக்கொள்கின்றேன். ஏனையவை முன்போல் என்பது.

ஐந்திரவாயுக்கிரகத்தில் மந்திரப்பதை ஆதித்தியஸ்தாலியில் வார்ப்பதந்த மந்திரம்

மந்திரம் 4

देवेभ्यस्त्वा ।

என்பது

உரை

பிரதிநிக்கிராஹியத்தில் மீந்த சோமரசமே! உன்னை, தேவர்களின் பொருட்டு இதில் வார்க்கின்றேன் என்பது.

மைத்திராவருணப் பிரதிநிக்கிராகியத்தில் மீந்ததை வார்த்து மந்திரம்

மந்திரம் 5

विश्वदेवेभ्यस्त्वा ।

என்பது

உரை.

எல்லாத் தேவர்களின் பொருட்டு உன்னை இதில் வார்க்கின்றேன் என்பதாம்.

ஆசுவின் பரிநதிக்கிராஹியத்தில் மீந்துள்ளதை வார்த்தும் மந்திரம்

மந்திரம் 6

विश्वेभ्यस्वा देवेभ्यः ।

என்பது

உரை

விசுவதேவர்களின் பொருட்டு இதில் வார்க்கின்றேன் என்பது.

ஆந்தீத்ய பாத்நிரத்தா (நட்டா)ல் ஆந்தீத்யக்கிரக பாத்நிரத்தை முடிவில் வேண்டும் அதந்திரிய மந்திரம்

மந்திரம் 7

विष्णुर्ब्रह्मैष ते सोमस्तः रक्षस्व तं ते दुश्शिक्षा माऽवश्यत ।

என்பது.

உரை

அழகிய திருமேனிகொண்ட விஷ்ணுவே! பாதுகாப்பதற் பொருட்டே சோமம் உன் வசமாயிற்று. ஆதலின் பாதுகாப்பாயாக. அத்தகைய உனது சோமத்தை பாவநோக்குடையார் பார்க்கமாட்டாதவர்களாகுக என்பது.

ஜந்திர வாயுக்கிரகத்தை ஹோதாவினிடத்திற் கொடுப்பதற்கு மந்திரம்

மந்திரம் 8

मयि वसुः पुरोवसुर्वाक्पा वाचं मे पाहि ।

என்பது

உரை

எல்லாத் தனங்களையும் முதலிற் கொண்ட, அல்லது, பிராணன் முதலியவைகளை வாழவைப்பதாகிய தனம் என்னிடத்திலிருக்கிறது. அத்தகைய நீ, வாக்கைப் பரிபாலிப்பவனாவாய். அதாவது ஆதலின் எனது வாக்கைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

மைத்திராவருணக்கிரகம் ஆகவினக் கிரகங்களிரண்டையும் ஹோதாவின்டத்திற்
கோண்டுவருதந்திரிய மந்திரம்

மந்திரங்கள் 9-10

मयि वसुविद्बसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मे पाहि मयि वसुस्संयद्बसुश्चोत्रपाः श्रोत्रं
मे पाहि ।

என்பது

உரை

என்னிடத்தில் எல்லாத் தனங்களையும் பெறுதற்குரிய தனமாயிருக்
கிறது. கண்களைக் காப்போய்! எனது கண்களைப் பாதுகாப்பாயாக.
பெறத்தக்க எல்லாத் தனங்களையுமுடைய தனம் என்னிடத்திலிருக்கின்றது.
செவியைப் பாதுகாப்போய் எனது செவியைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

ஐந்திரவாயுக்கிரகங்களை ஓமஞ்செய்தானதும் துரியனைப் போற்றுதல்

மந்திரம் 11.

भूरसि श्रेष्ठो रश्मीनां प्राणपाः प्राणं मे पाहि ।

என்பது

உரை

கையிலிருக்கின்ற சோமமே! நீ, சுகங்களையுண்டாக்குவதாயிருக்கின்றாய்.
சுகத்தை விளக்கும் பொருள்களுக்குள் நீயே சிறந்தோனு யிருக்கின்றாய்.
நீயே பிராணனுக்குப் பயனளிக்கின்றவன். ஆதலின் எனது பிராணனைப்
பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

மைத்திராவருணக் கிரகத்தை ஓமஞ்செய்தவுடன் துரியனைப் போற்றல்

மந்திரம் 12

धूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामपानपा अपानं मे पाहि ।

என்பது

உரை.

மைத்திராவருணக் கிரகபாத்திரமே! நீ, துன்பத்தைத் தொலைப்போ
னுயிருக்கின்றாய். மற்றவை முன்போல் என்பதாம்.

மேற்கூறிவந்த மந்திரங்கள் பன்னிரண்டும், முதற்காண்டம், நான்காம்
பிரபாடகம் பதினூன்றாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப் படுகின்றவைகள்.

இனி, பகையீரக்கில் ஆட்காட்டிவிரல் கட்டைவிரல்களிரண்டாலும் பிரதிநிக்
கிராஹியஞ் செய்வதைக் கூறுகின்றது

மந்திரங்கள் 13 - 14 - 15

यो न इन्द्रवायु मित्रावरुणावश्विनावभिदासति आतृव्य उत्पिपीते शुभ-
स्पती इदमहं तमधरं पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि ।

என்பது

உரை.

இந்திரவாயுக்களே ! என்னைத் துன்புறுத்துகின்றவனும், வலிந்து சோம
ரசத்தை அருந்துகின்றவனுமாகிய பகைவனைக் கீழே விழவைக்கின்றேன்.
நற்கருமத்தைப் பாதுகாப்பவர்களே ! ஆள்காட்டிவிரல் கட்டை விரலாலும்
நிக்கிராஹிய பாத்திரத்தை எடுக்கும் இதனால் பகைவளை கீழே வீழ்த்து
கின்றேன். யான் பகைவனிலும் மேலாக இருந்துகொண்டு இரண்டிலக ஞானத்
அடையுமாறு அருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பதினொராவது அநுவாகலீடயச்சுருக்கம்

प्रसोत्रैषातवीयेधौ द्वै धारये अग्न इत्यसौ ॥

तत्रव परि धानीया अनुवाक्या समित्यसौ ॥ १ ॥

उमेतियाज्यात्रीणीति संयाज्यातिस्त्र ईरिताः ॥

इन्द्रानुवाक्योतयाज्या दशमन्त्रा इहोदिताः ॥ २ ॥

திரைதாதவீயேஷ்டியின் சாமிதேனியில் சேர்ப்பதற்கு இரண்டுமந்திரங்களும், ஐடி சாமிதேனியின் முடிவு மந்திரமும், யாஜ்ஞாபுரோது வாக்கியங்களும், சுவிஷ்டகிருத்து யாக யாஜ்ஞாபுரோது வாக்கியங்களும், ஐடி சுவிஷ்டகிருத்துக்கு விகல்பமாக ஒருயாஜ்ஞையையும், ஐடி இஷ்டியில் பிரதான யாகத்திற்கு விகல்பமாக ஒரு யாஜ்ஞாபுரோது வாக்கியங்களுள் கூறப்படுகின்றன என்பது.

மூன்றாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பதினேராவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் பதின்மூன்று பதங்களைக்கொண்டது.

திரைதாதவீய இஷ்டிகளைப்பற்றிய யாஜ்ஞா புரோநுவாக்கியங்களைக்கூறு

மந்திரங்கள்.

प्र सो अग्ने तवोतिभिस्सुवीरभिस्तरति वाजकर्मभिः । यस्य त्वक्ष-
 सख्यमाविथ । प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्नये भरता बृहत् । विपां ज्यो-
 तींषि विभ्रते न वेधेसं । अग्ने ग्री ते वाजिना ग्री षधस्था तिस्र-
 स्ते जिह्वा ऋतजात पूर्वीः । तिस्र उ ते तनुवो देववातास्ताभिर्नः
 पाहि गिरो अप्रयुच्छन् । सं वां कर्मणा समिषा ॥ १ ॥ हिनोमी-
 न्द्राविष्णू अपसस्पारे अस्य । जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः
 पथिभिः पारयन्ता । उमा जिग्यथुर्न परा जयेथे न परा जिग्ये
 कतरथनैनोः । इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरये-
 थाम् । ग्रीण्यायूषि तव जातवेदस्तिस्त्र आजानीरुषसस्ते अग्ने ।
 ताभिर्देवानामवो यक्षि विद्वानथ ॥ २ ॥ भव यजमानाय शं योः ।
 अग्निस्त्रीणि त्रिधातून्या क्षेति विदथा कविः । स ग्रीशेरकादशाक्ष-
 इह । यक्षच्च पिप्रयच्चनो विप्रो दूतः परिष्कृतः । नभन्तामन्यके संगे ।
 इन्द्राविष्णू दृक्षहिताः शम्बरस्य नव पुरो नवति च श्रथिष्टम् । शतं
 वर्चिनस्सहस्रं च साकश्च हथो अप्रत्यसुरस्य वीरान् । उत माता
 महिषमन्वेनदमी त्वा जहति पुत्र देवाः । अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रो
 हनिष्यन्त्सखे विष्णो वितरं वि क्रमस्व ॥ ३ ॥

தலைப்புச் சொற்களைக்கொண்ட இப் பிரபாடக அநுவாக எண்:—

यो वै पवमानानां त्रीणिपरिभूः स्फ्यः स्वस्तिर्भक्षेहि महीनां पयोऽसि
देवसवितरेते श्येनाय यद्वै होतोपयाम गृहीतोऽसि वाक्षसद-
सि प्रसो अग्न एकादश ॥ (११)

தலைப்புச்சொற்களைக் கொண்ட பஞ்சாதி எண் :—

यो वै स्फ्यः स्वस्तिः स्वधायै नमः प्रमुञ्चतिष्ठतीव षट्चत्वारिंशत् ॥४६॥

இரண்டு நாய்மம்ந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

प्रसोअग्ने तवोतिभिस्सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः । यस्यत्वश्सख्य-
माविथ ।

என்பது

உரை

அக்கினியே! நீ, எவ்வெசமானன் மீது நட்பாகிய சிநேகத்தைப் பாது
காத்துக் கொண்டிருக்கின்றாயோ, அவன், அழகிய மக்களுடனும், உணவுப்
பொருட்டுக் காரணமாகிய முயற்சிகளுடனுங் கூடிய உணவு பாதுகாப்புக்க
ளால் குடும்பத் துன்பங்களை எளிதில் கடக்கின்றான் என்பது.

இரண்டாவது நாய்மம்ந்திரம்

மந்திரம் 2

प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्नये भरता बृहत् । विपां ज्योतींश्चि विभ्रते न वेषसे ।

என்பது

உரை

வேள்விச் செயலாளர்களே! நீவிர், பண்டைய மக ரிஷிகளால் ஓதப்
பெற்றதும், மிகவுறுதியுடையதும், எம்மை நன்கு பரிபாலிப்பதும், துதி
வடிவுமாகிய வாக்கை அக்கினியின்பொருட்டு இனிது பாதுகாத்துக் கொள்
வீர்களாக. அதிலுவமை.—கிரணங்களான ஒளிகளையுடைய சூரியனைப்
போற்றுவதுபோல் என்பது. ஹோமத்தை யுண்டாக்குவதும், எமக்கு இனிமை
செய்வதும், ஒளியுடையதுமாகிய அக்கினியையும் போற்றுவீர்களாக என்
பது. நாய்மம் = சேர்க்கப்படுவது.

பரிதாவீய மந்திரத்தைக் கூறுகின்றது

மந்திரம் 3

अग्ने व्री ते वाजिना व्री पधस्थातिस्वस्ते जिह्वा कृतजात पूर्वीः । तिष्ठ उ
ते ननुवो देवयानास्ताभिर्नः पाहि गिरो अप्रयुच्छन् ।

என்பது

உரை

அக்கினியே! உனக்கு அவ்விஷ்டியில் மூன்றுபுரோடாசங்கள் விதிக்கப் பட்டதால், மூவகையன்னங்கள், அல்லது, சோமக்கொடி, சாமநாய்பிகள் (பால் தயிர்கள்) மூன்று, மற்றும், உனக்கு, மூன்றுலகங்கட்கு ஒப்பான காருகபத்தியம், ஆகவனியம், தக்ஷிணாக்கினி என்னும் மூவகையிடங்கள். ஞானான்மாவிலிருந்துண்டாகிய உனக்கு மூன்று நாக்குக்கள், மற்றும் உனக்கு, அக்கினி, மின்னல், சூரியன் என்னும் மூவகை யுடம்புகள், அத்தகைய நீ, மூவகைத் திருமேனிகளாலும், துதியிலுள்ள எமது மறதியை நீக்கி எம்மைப் பரிபாலிப்பாயாக என்பது.

இனி, புரோதுவாக்கியம்

மந்திரம் 4

सं वां कर्मणा समिषा हिनोमीन्द्राविष्णू अपसस्पारे अस्य । जुषेथां यज्ञं
द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः पथिसिः पारयन्ता ।

என்பது

உரை.

இந்திர, விஷ்ணுக்களே! உங்களை இவ்வேள்விக் கருமத்தாற் களிப்புறுவிக்கின்றேன். அவியாகிய அன்னத்தாலும் களிப்படைவிக்கின்றேன். எதன்பொருட்டெனின்? செய்யும் வேள்வி இனிது முடிதற்பொருட்டென்க, மற்றும், கேட்டில்லாத அதுட்டானநெறியால் எமது கருமத்தைக் கரையேற்றி வைக்கின்றவர்களாயும், எமக்குத் தனத்தைத் தேடுகின்றவர்களாயுமிருந்து எமது வேள்வியின் அவிர்ப்பாகத்தை அருந்துவீர்களாக என்பதாம்.

யாஜுயா வாக்கியம்

பிராமணம் 5.

उभा जिग्यथुर्न परा जयेथे न परा जिग्ये कतरश्चनैनोः । इन्द्रश्च विष्णो
यदपस्पृशेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम् ।

என்பது.

உரை.

இங்கிர விஷ்ணுக்களே! நீவிருவரும் வெற்றியை யுடையவர்கள். ஒரு போதும் தோல்வியை யடையமாட்டார்கள். ஒருவர்க்கொருவர் பொறுமைப் படும் நீவிர், தானமாய் கொடுக்கத்தக் ஆயிரம் பசுக்களைக் கொண்டுபோனீர் கள் என்பது.

சுவிஷ்டகீநநீன் புரோநுவாக்யீயவடிவாக்ய யாஜ்ஞா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது

மந்திரம் 6

वीण्यायूषि तव जातवेदस्तिष्ठ आजानीष्यसस्ते अग्ने । तामिद्वाना-
सवो यक्षि विद्वानथा भव यजमानाय शं योः ।

என்பது.

உரை

தோன்றியவற்றை யுணர்வோய்! உனது ஆயுளைவளர்க்கும் அவிசன், சோமம், பால், தயிர், புரோடசம் என்னும் மூன்றாமாம். அக்கினியே! உஷாக்காலம்போ லெழுகின்ற உனது சுவாலைகள் ஆகவனிய முதலிய விடங்களில் மூவகைத்தாகின்றன. அவற்றால், தேவர்களைப் பாதகாக்கும் அவியை யுணர்ந்த நீ யாகஞ்செய்வாயாக. பிறகு, எசமானனுக்குச் சுகங்கொடுப்போ னவாயாக. துன்பை நீக்குவோனுமாவாயாக என்பது.

மற்றும் சுவிஷ்டகீநநீன் யாஜ்ஞா வடிவாக்ய சம்யாஜ்ஞா வாக்கியங் கூறப்படு கின்றது

மந்திரம் 7.

अग्निस्तीणि त्रिधातून्या श्रेति विदथा कविः । स वी० रेकादशा५ इह ।

என்பது.

உரை.

மூவகைத் தாதுக்கள் போன்ற மூவகை அவிசனையும் கவிடாக்ய இவ் வக்கினிச் சூழ்ந்துகொள்கின்றது. அத்தகைய அக்கினி இவ்வேள்விக் கருமத்தில் பதினொரு தேவர்களைக்கொண்ட மூன்று கணங்களைக் களிப்படை விக்குது என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய சம்யாஜ்யாவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது

மந்திரம் 8

यश्च पिप्रयश्च नो विप्रो दूतः परिष्कृतः । नभन्तामन्यके समे ।

என்பது

உரை

தூதுவ அலங்காரம்பூண்ட அக்கினியைத் தேவர்கட்கு தூதுவன் என்ற தால் இவ்வக்கினி தேவர்கட்கு யாகஞ் செய்வதாகுக. பிராமணர்களின் அபிமானியாதலின் எம்மைப் பிரியப்படுத்துக. என்னில் வேறாகிய பகைவர்கள் அணைவருங் கெடுவார்களாக என்பதாம்.

பிரதான (முக்கிய) அவியின் விகற்பமுடைய புரோநுவாக்கியம்

மந்திரம் 9

इन्द्राविष्णु दृष्टिताश्शस्वरस्य नव पुरो नवति च श्रथियम् । शतं वर्चिनः
सहस्रं च साकश् दथो अपत्यसुरस्य वीरान् ।

என்பது.

உரை.

இந்திர விஷ்ணுக்களே ! நீவினவரும், சம்பரன் என்னும் அசுரனுடைய உறுதியான தொண்ணூற்றொன்பதுநகரங்களையும் நாசமாக்கினீர்கள், மற்றும் வீரர்களும் சூரர்களுமான அசுரர்களுடைய மந்திரி முதலானோர்களும் நூற்றுக்கணக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ஒழிந்தனர் என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய யாஜ்ஞர் வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது

மந்திரம் 10

उत मातृ महिषमन्ववेनदमी त्वा जहति पुत्र देवाः । अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रो
हनिष्यन्सखे विष्णो वितरं वि क्रमस्य ।

என்பது,

உரை.

இந்திரனுடைய மாதாலானவன், மகனாகிய இந்திரனுக்கு, மைந்த! நீ பகைவனைக்கொன்று சும்மாவிருக்கில் தேவர்களெல்லாரும் உன்னைக் கை விடுவார்கள். ஆதலின், மாதா உணர்ந்திய பிறகு விருத்திரனைக்கொல்வது உசிதம் ஆதலின் நண்பனாகிய விஷ்ணுவே! நீ மிகச் சிறந்த பராக்கிரம முடையோனாவாயாக. அதாவது விரைவில் விருத்திரனைக் கொல்வாயாக என்பதாம்.

பதினேராம் அங்கமாகம்

முற்றிற்று.

இரண்டாம் பிரபாடகம் முடிந்தது.

மூன்றாம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடக விடயச்சுருக்கம்

प्रतिनिर्ग्राह्य पर्यन्ताः पवमानग्रहादयः ।

प्रपाठकेद्विषेतु मन्त्रयुक्ताः प्रपञ्चिताः ॥ १ ॥

अथावशिष्टा मन्त्राद्यास्तृतीयेऽस्मिन्प्रपाठके ।

उच्यन्ते वैकृताच्चान्ये समन्त्रविधयः क्रमात् ॥ २ ॥

இரண்டாம் பிரபாடகத்தில், பவமானக்கிரகத் தொடங்கி பிரதி நிக் கிராஹியக்கிரகம் வரைக்குமுள்ள மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. இம்மூன்றாம் பிரபாடகத்தில் மாகேந்திரக் கிரஹத்தைப்பற்றிச் செய்யும் அதிக்கிராஹியக் கிரகங்கள் முதலான கிரஹங்கட்குள்ள மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதலங்கவாக விடயச்சுருக்கம்

अथेतिग्राह्य मायेयं हुत्वा तेज उपस्थितिः ।

तथैन्द्र सौर्ययोर्भिक्षन्मयीति त्रीन्बोदिताः ॥ १ ॥

அதிக்கிராகியக் கிரகங்களை ஹோமஞ் செய்தல், அவைகளைப் போற்றல், அவைகளையருந்தல் என்பது.

மூன்றாம் காண்டம் மூன்றாம் பிரயாடகம்

முதலநவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

அதிக்கிராஹிய மந்திரங்கள்.

அ॒ந்ரே॑ த॒ஜ॒ஸ்வ॒ந்தே॒ஜ॒ஸீ॒ த்வ॑ த்॒வेषு॑ ஶ்ரு॒யா॒ஸ்தே॒ஜ॒ஸ்வ॒ந்த்॒ மா॒மாயு॑ஷ்ம॒ந்த்
வ॒ர்வ॒ஸ்வ॒ந்த் ம॒நு॒ष்யே॒षு க॒ரு தீ॒க்ஷாயீ॑ च॒ த्वा॒ த॒ப॒ஸ॒ஸ்த்ர॒ தே॒ஜ॒ஸே॒ ஜ॒ஹி॑மி॒ தே॒ஜ॒-
வி॒த॒ஸி॒ தே॒ஜோ॑ மா॒ மா॒ ஹா॒ஸி॒ந்மா॒ஹ் தே॒ஜோ॑ ஹா॒சிப॑ மா॒ மா॒ தே॒ஜோ॑ ஹா॒ஸி॒-
दि॒न्द्रौ॒ஜ॒ஸ्वि॒न्नो॒ஜ॒ஸீ॒ த்வ॑ த்॒வेषு॑ ஶ்ரு॒யா॒ ஓ॒ஜ॒ஸ்வ॒ந்த்॒ மா॒மாயு॑ஷ்ம॒ந்த்॒ வ॒ர்வ॒-
ஸ்வ॒ந்த் ம॒நு॒ष்யே॒षு க॒ரு ब्र॒ह्म॒ண॒ஸ்த் த்वा॒ ஶ்ரு॒த॒ஸ்ய॑ च॒ ॥ १ ॥ ஓ॒ஜ॒ஸே॒ ஜ॒ஹி॑-
भ्यो॒ஜो॒வி॒த॒ஸ்யோ॒ஜோ॑ மா॒ மா॒ ஹா॒ஸி॒ந்மா॒ஹ்மோ॒ஜோ॑ ஹா॒சிப॑ மா॒ மா॒மோ॒ஜோ॑
ஹா॒ஸி॒த॒ஸ்யீ॒ ப்ரா॒ஜ॒ஸ्वி॒ந் ப்ரா॒ஜ॒ஸீ॒ த்வ॑ த்॒வेषு॑ ஶ்ரு॒யா॒ ப்ரா॒ஜ॒ஸ்வ॒ந்த்॒ மா॒மாயு॑-
ஷ்ம॒ந்த்॒ வ॒ர்வ॒ஸ்வ॒ந்த் ம॒நு॒ष்யே॒षு க॒ரு वा॒यो॒ஸ்த் த்वा॒ஸ்பா॑ च॒ ப்ரா॒ஜ॒ஸே॒ ஜ॒ஹி॑மி॒
सु॒व॒र्वि॒द॒सि॒ सु॒व॒र्मा॑ மா॒ ஹா॒ஸி॒ந்மா॒ஹ் सु॒व॒र्हो॒सि॒ப॑ மா॒ மா॒ सु॒व॒-
हो॒सी॒न्மா॒सि॒ मे॒धा॑ ம॒யி॒ ப்ரா॒ஜா॑ म॒रु॒य॒सि॒ஸ்தே॒ஜோ॑ द॒धा॒तु॒ म॒यि॒ मे॒धा॑ म॒यि॒
प्रा॒जा॑ म॒यी॒न्द्र॒ इ॒न्द्रि॒यं द॒धा॒तु॒ म॒यि॒ मे॒धा॑ म॒यि॒ प्रा॒जा॑ म॒यि॒ स॒व्यो॑
ப்ராஜோ॑ द॒धा॒तु॒ ॥ २ ॥

பிரதிப்பிரஸ்தாதாசேய்யம் சூக்ஷ்மேய அதிக்கிராஹிய சோமரக ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 1

அ॒ந்ரே॑ த॒ஜ॒ஸ்வ॒ந்தே॒ஜ॒ஸீ॒ த்வ॑ த்॒வेषு॑ ஶ்ரு॒யா॒ஸ்தே॒ஜ॒ஸ்வ॒ந்த்॒ வ॒ர்வ॒ஸ்வ॒ந்த்
ம॒நு॒ष்யே॒षு க॒ரு தீ॒க்ஷாயீ॑ च॒ த्वा॒ த॒ப॒ஸ॒ஸ்த்ர॒ தே॒ஜ॒ஸே॒ ஜ॒ஹி॑மி॒ ।

உரை

ஒளியுடைய அக்கினியே! நீ, தேவர்களுக்குள் ஒளி மிக்கோனாய் விளங்குகின்றாய், ஒளியுடைய என்னை, மக்களுக்குள், ஆயுளும், அழகும் மிக்குடையவனாகச் செய்வாயாக. தீட்சையில், அழகு, வன்மை, தவம் என்பவைகள் சித்தியாதற் பொருட்டு அக்கினி சம்பந்தமாகிய அதிகிராஹியக் கிரகமே! (சோமரசமே) உன்னை ஹோமஞ்செய்கின்றேன் என்பதாம்.

ஹோமந்தைப் போற்று மந்திரம்

மந்திரம் 2

तेजोविद्सि तेजो मा मा ह्यसीन्माऽहं तेजो ह्यसिषं मा मां तेजो ह्यसीत् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ ஒளியை உள்ளவாறுணர்கின்றவனு யிருக்கின்றாய். ஆதலின், உனதருளால் ஒளி என்னை விட்டுவிடக்காததாகுக. யானும் ஒளியை விடாதவனு யிருக்கின்றேன். இவ்வாற்றால், எப்போதும் ஒளி என்னுடன் கூடவே இருப்பதாகுக என்பது.

நேஷ்டா சமய்யம் ஐநீநிர அதிக்கிராஹியக் கிரஹஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 3

इन्द्रौजिस्त्रिजस्री त्वं देवेषु भूया ओजस्वन्तं मामायुष्मन्तं वचस्वन्तं मनु-
ष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्र्यं चौजसे जुहोमि ।

என்பது.

உரை.

இந்திர! நீ, போற்றப்பெறுகின்றவன். தேவர்களுக்குள் நீ வன்மை மிக்கோனாயிருக்கின்றாய் என்னை, மக்களுக்குள் ஆயுளும், அழகும்மிக்குடையவனாகச் செய்வாயாக. இந்திரனுடைய அதிகிராஹியக்கிரக (சோமரச)மே! உன்னை, அந்தணர், அரசர் என்பவர்கட்கு வன்மையுண்டாக்குதற் பொருட்டு ஹோமஞ்செய்கின்றேன் என்பது.

நேஷ்டா ஹோமத்தைப் போற்று மந்திரம்
மந்திரம் 4

ओजोविदस्योजोमा मा हासीन्माऽहमोजो हासिषं मा मामोजो हासीत् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! நீ எட்டாவது தாதுவை உணர்ந்தோனாயிருக்கின்றாய். அத் தகைய தாது என்னைவிட்டு விலகாததாகுக. யானும் அதைவிடேன். எப் போதும் அத்தகைய தாது என்னுடன்கூடியே இருக்குக என்பதாம்

உன்னேதா செய்யும் சூரியக்கிரக ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 5

सूर्य आजस्विन्भ्राजस्वी त्वं देवेषु भूया भ्राजस्वन्तं मामायुध्मन्तं वर्चस्वन्तं
मनुष्येषु कुरु वायोश्च त्वाऽपि च भ्राजसे जुहोमि ।

என்பது

உரை.

சூரிய ! நீ, அழகுடைய கிரணவொளியுடையோனாய் இருக்கின்றாய். தேவர்களுக்குள்ளும் மிக வொளியுடையோனாயிருக்கின்றாய். என்னை, மக்க ளுக்குள் மிகுந்த ஆயுளையும் அழகையுமுடையோனாகச் செய்வாயாக. சூரிய அதிக்கிராஹியமே ! உன்னை, வாயு, நீர் என்னு மிரண்டையும் பற்றிய ஒளி விசேடங்களின் பொருட்டு ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

உன்னேதா ஹோமத்தைப் போற்றல்

மந்திரம் 6

सुवर्चिदसि सुवर्मा मा हासीन्माऽहं सुवर्हासिषं मा माहं सुवर्हासीत् ।

என்பது.

உரை.

சூரிய நீ, சுவர்க்க நெறியை நன்குணர்ந்தோனாய் இருக்கின்றாய். சுவர்க் கத்திலிருந்து என்னை விலக்கவிடாதே. யானும் சுவர்க்கநெறியைக் கைவிட மாட்டேன் என்பது.

மவருஞ் சோமரசத்தையுந்து மந்திரம்

மந்திரம் 7 - 8 - 9

मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र
इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ।

என்பது.

உரை.

அக்ஷனி எமக்கு மந்திரம் மந்திரப் பொருள்களிரண்டையும் உள்
ளத்தின் வன்மையையும் மக்களையும் அளிக்குக. இந்திரன் எமக்கு, இந்திரி
யத்தையும், மற்றவை முன்போல். சூரியன், மிகுந்த ஒளியையும், மற்றவை
முன்போல் என்பதாம். இவைகள், முதற்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்,
இருபத்தோராம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப் படுகின்றவைகள்.

முதலநுவாகம்

முற்றிற்று.

இரண்டாம் அநுவாகலிடச் சுருக்கம்.

वायुः स्तोत्रमुपाकुर्याच्छस्त्रं प्रतिगरिष्यता ।

जापितव्य इडाग्रो द्वौमन्त्राविहकीर्तितौ ॥ १ ॥

தோத்திரத்தை உபாகரணஞ் செய்வதற்கும், பிரதிகரஞ் செய்வதற்கு
முன் செபிப்பதற்கும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன என்பது.

முன்றும் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

தூதையைக் குறிப்பிடுவதற்கும், பிரதிகரத்திற்கும் அங்கமாகிய மந்திரங்கள்.

वा॒युर्हि॑ङ्का॒र्ता॒ग्निः प्र॑स्तो॒ता प्र॒जाप॑तिः साम॒ बृ॒ह॒स्पति॑रु॒दा॒ता वि॒श्वे
दे॒वा उ॒प॒गा॒ता॒रो म॒रुतः॑ प्र॒ति॒ह॒ता॒र इन्द्रो॑ नि॒धनं॑ ते दे॒वाः प्रा॑ण॒भूतः॑
प्रा॒णं म॑यि दध॒त्वे॒तद्वै सर्व॑म॒ध्व॒र्यु॒रु॒पाकु॑र्व॒न्नु॒दा॒त॒भ्य॑ उ॒पा॒करा॑ति॒ ते

துத்யின் உபாகரணம்)

देवाः प्राणभृतः प्राणं मयि दधत्वित्यहैतदेव सर्वमात्मन्धत् इडां
देवहूर्मन्तुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि शशसिषद्विधे देवाः ॥ १ ॥
सूक्तवाचः पृथिवि मातर्मा मां हिंसीमधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु
वक्ष्यामि मधु वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषे-
ष्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अचन्तु शोभायै पितरोऽनु मदन्तु ॥२॥

இதில் துதியின் உபாகரண மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

துதிக்க உபாகரணஞ் சேமியும் மந்திரம்

மந்திரம் 1

वायुर्द्विर्हताग्निः प्रस्तोता प्रजापतिस्साम बृहस्पतिरुक्ताता विश्वे देवा
उपगतातारो महतः प्रतिहृता इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राणभृतः प्राणं
मयि दधतु ।

என்பது.

உரை.

வாயு ஓறும் என்றது, அக்கினி பிரஸ்தோதா, (துதிப்போன்) பிரசாபதி, சாமம், பிருகதப்பதி, உத்காதா, விசுவ தேவர்கள், உபகாதாக்கள், (அருகில் பாடுவோர்கள்) மருத்து, பிரதிகர்த்தா, இந்திரன், நிதனஞ் சொல்கின்றவன் என்றுமிவர்கள் பிராணனைக் காப்பாற்றுகின்றவர்களாவார்கள். இவர்கள் எம் மிடத்தில் பிராணனை நிலைப்படுத்துவார்களாக என்பதாம்.

சுண்டு, பவமான துதிகளைப் பாடுவதற்குமுன் வேட்போன் ஒரு தருப் பைமுடியை எடுத்து பிரஸ்தோதாவினிடத்தில், நீ இதைப் பாடுவாயாக என்று சொல்லிக்கொடுத்தல் வேண்டும்; இது உபாகரண மெனப்படும்.

இது, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் பதின்மூன்றாம் அதுவாகத் தில் விரியோக்கப்படுகின்றது.

மற்றும், பாடுஞ்சாமமானது, ஓறிற்காரம், பிரஸ்தாவம், உத்கீதம், பிரதி ஹரம், நிதனம் என ஐகைப்படும் என்பதையுணர்க.

இவற்றுள், ஹிக்ராமும் நிதனமும் யாவரும் படிக்கலாம். மற்றவை மூன்றும் முறையே, பிரஸ்தோதா, உத்காதா, பிரதிஹர்தா ஒதற்பாலன.

மேற்கூறிய இம்மந்திரத்தை விநியோகப் படுத்துகின்றது

பிராமணம் 1

एतद्वै सर्वमर्घ्यरुपाकुर्वन्द्वातृभ्य उपाकरोति ते देवाः प्राणधृतः प्राणं
मयि दधत्वित्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्ते ।

என்பது.

உரை.

வேட்போன், உத்கரதாக்கட்கு உபாகரணஞ் (தருப்பையைக் கொடுத்துக் குறிப்புச்) செய்யுங்கால், ஹிம்கர்த்தா முதலான எல்லாத் தேவர்களுங் குறிப்பிட்டவர்களே யாவர்கள். ஆதலின் 'வாயுர் ஹிம்கர்த்தா, என்பது முதலிய மந்திரத்தால் தருப்பை முடிச்சைக் கொடுத்தலாகிய உபாகரணஞ் செய்தல்வேண்டும் என்பது கருத்து. அதில், அத்தேவர்கள், என்னும் பகுதி வேட்போன் ஒதல்வேண்டியது. அதாவது, பிராணனைப் பாதுகாக்கும் இத்தேவர்கள் எம்மிடத்துப் பிராணனை நிலைநாட்டுன்கிறவர்களாகின்றார்கள் என்பது.

வேட்போன், பிரதிகரஞ் சொல்வதற்கு முன் செபிக்கவேண்டிய மந்திரம்

மந்திரம் 2

इडा देवहृमनुर्घञ्नीर्ब्रह्मपतिरुक्थामदानी शशिसिंहिष्वे देवास्सूक्तवाचः
पृथिवि मातर्मा मा हिंसीमंधु मनिष्ये मधु जनिष्येमधुवक्ष्यामि मधु
वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुवासाश् शुश्रूषेयां मनुष्येभ्यस्तं मा
देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनु मदन्तु ।

என்பது.

உரை

தெய்வப்பசுவடிவ இடையாகிய தேவதை தேவர்களை அழைப்பதாம், மற என்பது எக்குத்தைச் செய்விப்பது. பிருகற்பதி, களிப்புண்டாக்குஞ் சஸ்திரமோதுகின்றவன், விசுவதேவர்கள் குத்தங்களை ஒதுகின்றவர்கள். மாதாவாகிய பூமியே! இடைமுதலான தேவதைகளின் அருளால் பிழையிலாத எம்மைத் துன்புறுத்தாதே. உனதருளால் இனிசெயலையே மனதி லெண்ணுகின்றேன். அங்கனமே இனிய கருமபயனை யுண்டாக்குவேன். இன்சொல் கூறுவேன். தேவர்கட்குப் பிரியமானதும், மக்கட்குக்கேட்க இனியதுமாகிய பிரதிகரத்தை மூன்று சவனங்களிலுஞ் சொல்லுவேன். அத்தகைய இன்சொற் கூறும் என்னை மறதி முதலியவைகளற்றதாய் அழகின்பொருட்டு மேற்கூறிய தேவர்கள் பாதுகாப்பாற்றுவார்களாக என்பது,

இரண்டாம் அலுவாகம் முற்றிற்று.

அதாப்ய அம்சக் கிரஹங்கள்)

மூன்றும் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

வசதிभिर्गृहीतव्या नद्धसोमांशवस्त्रयः ।

मान्दाद्वादश मन्त्रास्तैश्चमसस्था अपोऽशुभिः ॥ १ ॥

आधूनोत्यथशुक्रं तेऽदाभ्यपात्रे दधिग्रहः ॥

आऽस्मिन्नदाभ्यमादत्ते ककुहं सोऽपनीयते ॥ २ ॥

यत्ते जुहोत्युशिक्षोक्तानंशुनभिषवत्रये ।

त्रिभिस्संसृजते ह्यानः स्वर्णोपरि समुच्छृसेत् ॥

इन्द्रास्पृष्टोदकं होमो दधन्वे पञ्चविंशतिः ॥ ३ ॥

மூன்று சோமக்கொடிகளை யெடுத்தல், நான்கு முறை சோமக்கொடியால் வசதிவரி நீரையலைத்தல், வசதிவரி நீர் அல்லது பால், அல்லது தயிர் என்பவற்றுள் ஒன்றைக் கிரகித்தல், (அதை எடுத்துக்கொள்ளல்) அதை ஆகவனியத் திற்குக்கொண்டுபோதல், அதையே ஹோமஞ்செய்தல், சோமக்கொடிகளை மகாபிஷ்வங்களிற் சேர்த்துக்கொள்ளல், மூச்சு விட்டுவிடில் பிராயச்சித்தம், தண்ணீரைத்தொடுதல், அம்சக்கிரகத்தை ஹோமஞ்செய்தல் என்பவைகட்கு மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன என்பது.

மூன்றும் காண்ட மூன்றும் பிரபாடகம்

மூன்றும் அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிகட்குமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

அதாப்யம் அம்ச என்னுங் கிரகங்கட்கு வேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

वसवस्त्वा प्र बृहन्तु गायत्रेण छन्दसाऽग्रेः प्रियं पाथ उपेहि

रुद्रास्त्वा प्र बृहन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियं पाथ उपेह्यादित्या-

स्त्वा प्र बृहन्तु जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथ उपेहि

मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि मन्दनासु कोतनासु नूतनासु

रेशीषु मेषीषु वाशीषु विश्वभृत्सु माध्वीषु ककुहासु शक्ररीषु ॥१॥

சுகாஸு தெ சுக சுகமா தூ நோமி சுகம் தெ சுகே ஷ ஸு ஹ்ய ஹே ரூ பே
ஸூ யஸ்ய ர ஷி ம பி ஃ । அ ஃ ஸி ம ஹு ஸா அ சு சு ய வ டி வோ தாரா அ ஸ ஸ வ த ।
க க ஹ ஃ ரூ பம் வृ ஷ ம ஸ்ய ர சு த தெ வृ ஹ் ஸோ ம ஸ ஸோ ம ஸ்ய பு ரோ கா ஸு க ஃ
சு க ஸ்ய பு ரோ கா ஃ । ய தெ ஸோ ம தா ம ய் நா ம ஜ அ ஸு வி த ஸீ மீ தெ ஸோ ம
ஸோ ம ய ஸ வா ஹி ஷி க்த் வ் தெ ஸோ ம கா ய த்ரே ஷ ந் ஸ அ ஸ அ ஸ ம ஃ ॥ 2 ॥
பு ய் பா தோ அ பி ஹி வ ஸீ த் வ் தெ ஸோ ம திரே ஷு மே ஷ ந் ஸ ந் ஸ ந் ஸ ய பு ய்
பா தோ அ பி ஹ் ஸ த ஸ ஸ வா த் வ் தெ ஸோ ம கா ஸ தெ ஷ ந் ஸ வி ஷ் ஷ பா ம்
தெ வா நா ம் பு ய் பா தோ அ பி ஹ் ந ஃ பு ரா ஷ எ து ப ரா வ த அ ஸ ந் திரி ஷா தி வ ஸ ப ரி ஃ । அ யு ஃ பு திரி வ்யா அ ப்ய ம த ம ஸி பு ரா ணா ய த் வா । இ ந் திரா திரி மே
வ ர் வ ஃ க ரு ஷு தா ம் வ ர் வ ஸ ஸோ ம வृ ஹ் ஸ ப தி ஃ । வ ர் வோ மே வி ஷ் தெ வா வ ர் வோ மே
த த ம ஷி வா நி வா । த த ந் வ வா ய திரி ம ஸு வ சு த திர ஷா ணி வ சு த த ப ரி வ ி ஷ்வா நி கா வ்யா நே மி ஷ் க ரி மி வா ப வ த ॥ 3 ॥

இதில் அதாப்யம், அம்ச, என்னும் கிரகங்கட்கு வேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முன்று சோமகோடித்துண்டுகளை எடுப்பதில் முதல் மந்திரம்

மந்திரம் 1

வசவஸ்தா ப்ர வூஹ்நு காயத்ரேஷ் ஷ்ந்ஸாஸுமே: புய்யம் பாது உபேஹி ।

என்பது.

உரை.

சோமக்கொடித்துண்டே ! உன்னை, காயத்திரிச்சந்தத்தால், 'வசு, என்னுள் தேவதை, துணியாற்றக்கடியுள்ள சோமக்கொடிக் கட்டிலிலிருந்து வேரூக்குக. அத்தகைய நீ, அக்கினிக்கு பிரியமுடைய அன்னமாவாயாக என்பதாம்,

மந்திரம் 2

रुद्रास्त्वा प्र वृहन्तु वैष्णवेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियं पाथ उपेहि ।

என்பது.

உரை.

இதில் உருத்திரன், திரிஷ்டுப் சந்தத்தால் என்பது விசேடம். மற்றவை முன்போல் என்பது.

மந்திரம் 3

आदित्यास्त्वा प्र वृहन्तु जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथ उपेहि ।

என்பது

உரை

இதில் ஆதித்தன், சாகதிச்சந்தத்தால் என்பது விசேடம். மற்றவை முன்போல் என்பது.

ஈண்டு இம்மந்திரங்கள் மூன்றாலும் மூன்று சோமக்கொடித்துண்டுகளை ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக விரல்களுக்கிடையில் இடுக்கி எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதை யுணர்க.

மேற்கூறிய சிர்கபர்த்திரத்திலுள்ள வசநீவரி என்னும் நீரை அச் சோமத்துண்டு களால் நான்குமுறை கலக்குதற்குரிய பன்னிரண்டு மந்திரங்கள்

மந்திரம் 4 - 15

मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूमोमि भन्दनासु कोतनासु नूतनासु रेशीषु

मेधीषु वाशीषु विश्वभृत्सु माध्वीषु ककुहासु शकरीषु शुक्रासु ते शुक्र

शुक्रमा धूमोमि ।

என்பது.

உரை

விளங்குஞ் சோமமே! உன்னுடைய விளக்கமுடைய சாரத்தை மந்தப் போக்குள்ள நீரில் கலக்குகின்றேன். இவ்வாறே மங்களந்தரும் நீரிலும், ஞானந்தரும் நீரிலும், புதிய நீரிலும், துன்பந்தரும் மிகவேகமுடைய நீரிலும், போட்டியிடும் நீரிலும், இரையும் நீரிலும், உலகைத் தாங்கு நீரிலும், தித்திப்புடைய நீரிலும், உச்சிபோன்ற நீரிலும், சத்தியுடைய நீரிலும், விளக்கமுடைய நீரிலும் கலக்குகின்றேன் என்று முன்போற் சேர்த்து உரைத்துக் கொள்க என்பது.

ஐந்துமுறை, அல்லது, ஏழுமுறை கலக்குதலும் உண்டு.

அந்நக்கிரகத்தில் வசதிவரீனெனும் நீரை எடுத்தந்திரிய மந்திரம்

மந்திரம் 16

शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णास्यसि रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।

என்பது

உரை.

தயிரே! உன்னுடைய சாரத்தை, சோமமாகிய சாரத்துடன்கூட இரவியின் கிரணங்களால் எடுத்துக்கொள்கின்றேன் என்பது. இதை, முதலில் விரியோகித்துக்கொள்க.

இடதுகையிலுள்ள பாத்திரத்தை வலதுகையில் வாங்கிக் கொள்வதந்திரிய மந்திரம்

மந்திரம் 17

आऽस्मिन्नग्रा अचुच्यवुर्विवो धारा असञ्चत ।

என்பது.

உரை

இப்பாத்திரத்தில் விரைவாகிய சோமரசத்தின் தாரைவந்து விழுகின்றது. விழுந்து பாத்திரத்தில் ஒன்றுபடுகின்றது என்பது.

அக் கிரகபாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆகலனீயத்திந்தச் செல்லுந் திரியமந்திரம்

மந்திரங்கள் 18

ककुह्य रूपं वृषभस्य रोचतं बृहत्सोमस्सोमस्य पुरोगाश्शुक्रशुकस्य पुरोगाः ।

என்பது

உரை

மழையைப் பெய்சிக்கும் இந்திரனுக்கு மழையின்வடிவம் இனிது விளங்குகின்றது. அதுவும் உறுதியானது. இச்சோமக்கொடி, சோமராசனுக்கு முன் போவது. விளங்கும் இச்சோமராசம் விளங்கும் இந்திரனுக்கு முன் போவது என்பது.

அதாப்யக்கிரக சோமரச ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 19

यत्ते सोमादाभ्यं नाम जायृवि तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहा ।

என்பது.

உரை.

சோமமே! உனது பெயர் அதாப்யமாம், அதாப்யம் = ஒருவராலும் பழிக்கப்படாமை. அதாவது எப்போதும் விழித்துக்கொண்டிருப்பதாம். அத் தகைய சோமமே! உனக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

முன்னர் வசதீவர் நீரைக்கலக்கவிட்ட முன்று சோமக்கொடித் துண்டுகளையும் ஒவ்வொருங்கு மும்முறை சோமரசம் பிழியும்போதுஞ் சேர்த்துக்கொள்வதந்தரீய மந்திரங்கள்.

மந்திரங்கள் 20 - 21 - 22

उशिक्ष्वं देव सोम गायत्रेण छन्दासः प्रियं पाथो अपीहि वशी त्वं
देव सोम त्रैष्टुप्तेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियं पाथो अपीह्यस्तस्त्वा त्वं देव
सोम जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथो अपीहि ।

என்பது.

உரை.

சோமதேவ! செல்லுந்தன்மையுடைய முதலாவது துண்டாகிய நீ, அக்கினிக்குப் பிரியமாகிய அன்னமாகுமாறு சோமக் கொடிகளிலிருந்து தனியே எடுக்கப்பட்டாய். இப்போது அக்கொடிகளுடன் சேர்த்துகொள்வாயாக. இவ்வாறே எல்லாவயிர்களும் வாழ்வதற்கிடமாகிய இரண்டாவது சோமக்கொடித்துண்டே! மற்றவை முன்போல். நண்பன் போன்று பிரியமாகிய மூன்றாவது சோமக்கொடித்துண்டே! மற்றவை முன்போல் உரைத்துக்கொள்க என்பது. இவை, முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் மூன்றாம் அதுவாகத்தில் விநியோகப் படுகின்றன.

முச்சடக்க முடியாமற்போனால் நூறுவராகண்டை போன்னின்மீது முச்சுவிடுதற் மந்திரம்.

மந்திரம் 23

आ नः प्राण एतु परावत आन्तरिक्षादिवस्परि । आयुः पृथिव्या अध्य-
मृतमसि प्राणाय त्वा ।

என்பது.

உரை.

தூரதேசத்திலிருந்து எம்பொருட்டு பிராணன் வருக. அந்தரிக்கத்திலிருந்து வருக. சுவர்க்கத்திலிருந்து வருக. பொன்னே! நீ, பூமியின்மீது அமுதமாகவும் ஆயுளுக்குக்காரணமாகவும் இருக்கின்றாய். அக்கைய உன்மீது பிராணன் நிலைத்திருத்தற்பொருட்டு இவ்வாறு மூச்சுவிடுகின்றேன் என்பதாம்.

வேட்போன் கையில் நீரைத் தோடுதந்திரிய மந்திரம்.

மந்திரம் 24

इन्द्राक्षी मे वर्चः कृणुतां वर्चस्सोमो बृहस्पतिः । वर्चो मे विधे देवा वर्चो मे धत्तमश्विना ।

என்பது.

உரை.

இந்திரனும் அக்கினியும் எனக்கு வன்மையை யுண்டாக்குவார்களாக சோமனும் பிருகத்பதியும் அழகைச்செய்வார்களாக விசுவதேவர்களும் அழகைச் செய்வார்களாக. அசுவினிகளே! நீவிரும் எமக்கு அழகைத் தேடுவீர்களாக என்பதாம்.

அம்சக்கிரகத்தின் சோமரச ஹோமம்

மந்திரம் 25

दधन्वे वा यदीमनु वोचद्ब्रह्माणि वेरु तत् । परि विध्वानि काव्या नेमिश्व-
क्रमिवाभवत् ।

என்பது.

உரை.

வேதமந்திரங்களில் முறையாய்க் கூறப்படும் தீட்சை முதலியவைகளை மனதில் நிறுத்துவேன். அதாவது சிறிதளவும் மறக்கமாட்டேன் என்பது பொருள். இவ்வேள்வி, வண்டிச்சக்கரக் கால்கள் இரிசிக்கட்டையைச் சூழ்ந்திருப்பதுபோற் சூழ்ந்திருக்கின்றது என்பது.

சூன்றும் அடுவாகம்

முற்றிற்று.

அவைகட்குப் பிராமணம்)

முன்றங் காண்டம் முன்றம் பிரபாடகம்

நான்காம் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் முன்று பதங்களைக் கொண்டது.

அம்ச அதாப்யக்கிரக மந்திரங்களுக்குப் பிராமணங்கள்.

एतद्वा अपां नामधेयं गुह्यं यदाधावा मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा
धूनोमीत्याहापामेव नामधेयेन गुह्येन दिवो वृष्टिमव रुन्धे शुक्रं
ते शुकेण गृह्णामीत्याहैतद्वा अहो रूपं यद्रात्रिस्त्र्यस्य रश्मयो
वृष्ट्या ईशतेऽहं एव रूपेण सूर्यस्य रश्मिर्दिदिवो वृष्टिं च्यावयत्या-
ऽमिन्नुग्राः ॥ १ ॥ अचुच्ययुरित्याह यथायजुरेवैतत्कुहं रूपं
वृषभस्य रोचते बृहदित्याहैतद्वा अस्य ककुहं रूपं यद्वृष्टी रूपे-
णैव वृष्टिमव रुन्धे यत्तं सोमादाभ्यं नाम जागृवीत्याहैष ह वै
हविषा हविर्यजति योऽदाभ्यं गृहीत्वा सोमाय जुहोति परा वा एत-
स्याऽऽयुः प्राण एति ॥ २ ॥ योऽऽशुं गृह्णत्या नः प्राण एतु
परावत इत्याहाऽऽयुरेव प्राणमात्मन्धत्तेऽ मृतमसि प्राणाय त्वेति
हिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हरिण्यमायुः प्राणोऽमृतेनैवाऽऽयुरात्म-
न्धत्ते शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठत्यप उप स्पृशति भेषजं वा आपो भेषजमेव कुरुते ॥ ३ ॥

இதில் அம்ச அதாப்யக்கிரக மந்திரங்களுக்குப் பிராமணங்கள் கூறப்
படுகின்றன.

‘மாந்தாசு (மந்தப் போக்துள்ளநீரில்) என்பது முதலிய மந்திரங்களின் கருத்தை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 1

एतद्वा अपां नायधेयं गुह्यं यदाधावा मावासु ते शुक्र शुक्रमा धूनीमी-
त्याहापामेव नामधेयेन गुह्येन दिवो वृष्टिमव रुधे ।

என்பது

உரை

‘மாந்தா, என்பது முதலிய பன்னிரண்டு பெயர்களும் உலகத்தில் வெளிப்படையின்றி வைதிக மந்திரத்திலேயே காணப்படுதலின் மிக இரகசியமான தண்ணீரின் பெயர்கள். இவைகள், தண்ணீரையலைப்பதற்குரிய மந்திரங்கள். ஆதலின், இவைகளை அபிமானித்துள்ள தேவதைகளின் பிரியத்தின் பொருட்டு இம்மந்திரத்தை ஓதல்வேண்டும். இரகசியப்பெயர்களால் தேவதைகள் களிப்புற்று சுவர்க்கத்திலேருந்து மழையைத் தேடுகின்றார்கள் என்பது.

‘சுக்கிரம்தே’ என்பது முதலிய வசதீவரீநீரை நிறைக்கும் மந்திரந்திலுள்ள ‘தூரியனுடைய கிரணங்களால்’ என்னும் பகுதிக்கு உரை கூறுகின்றது.

பிராமணம் 2

शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णामीत्याहैतद्वा अहो रूपं यद्रात्रिस्सूर्यस्य रश्मयो वृष्ट्या
ईशतेऽह एव रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिर्दिवो वृष्टिं व्यावयति ।

என்பது

உரை.

சூரிய கிரணத்தால் உன்னை எடுத்துக்கொள்கின்றேன் என்றது, இரவானது பசல் இவ்வளவென்பதை உணர்த்துகின்றது. அக்கைய இரவும், சூரியனுடைய கிரணங்களும் மழைக்குக் காரணங்கள். இரவு, சூரியகிரணங்களுடன்கூடிய காலங்களைத் தவிர்த்து மழைபெய்வதற்கென்று ஒருகாலம் தனியாய் இல்லை. ஆதலின், இத்தகைய மந்திரப்பகுதியை ஒதி இரவு சூரிய கிரணங்களுடன் கூடியகாலத்தால் சுவர்க்கத்திலேருந்து பூமியில் மழை விழச் செய்கின்றான் என்பது.

அவைகட்குப் பிராமணம்)

பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது ஓதும் எகரின்போதன் வேளிப்படையாம் என்கின்றது

பிராமணம் 3

आस्मिन्ना अचुच्यवुरित्याह यथायजुरेवैतत् ।

என்பது

உரை.

வினாவாகிய சோமரசத்தின் தாரைவந்து விழுகின்றது என்பதுமுதலிய பொருள் மிகவேளிப்படையாம் என்பது.

பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டுசெல்லும்போது ஓதும் மந்திரத்திலுள்ள 'கத ஸம்' நுபம், என்னும் இரண்டு சொற்களும் மழையையே பொருளாகக் கொண்டவைகள் என்பதை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 4

ककुहृष्टं रूपं वृषभस्य रोचते बृहदित्याहैतद्वा अस्य ककुहृष्टं रूपं यद्वृष्टी-
रूपेणैव वृष्टिमव स्तये ।

என்பது.

உரை

மழைபெய்விக்கும் இந்திரனுடைய தலைமை வடிவம் என்றது, மழையே யாம் என்பதால் மழை பெய்கின்றது என்கின்றதாம்.

'யந்தேசோம்' என்னும் சோமரசத்தை ஹோமஞ்செய்யும் மந்திரத்தில் சோமத்தைக் குறித்து தயிராகிய அலியை ஆகுதிசெய்வதின் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 5

यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवीत्याहैष ह वै हविषा हविर्यजति योऽदाभ्यं
गृहीत्वा सोमाय जुहोति ।

என்பது

உரை

அதாப்பியம் என்னும் கிரகத்தில் தயிரை எடுத்து என்றது, அவியால் (தயிரால்) அவி (சோமம்) வேட்கப்படுகின்றது என்கின்றது. எனவே சோமமானது மற்றவிடத்தில் அவியாகவும் இவ்விடத்தில் தேவதையாகவும் இருக்கின்றது என்பது, கருத்தாம்.

பொன்னின்மீது முச்சுவிரும் மந்திரத்திலுள்ள பிராணன், என்னுஞ்சோல்லால் ஆயுள்தறிக்கப் படுகின்றதென்று காட்டுகின்றது

பிராமணம் 6

परा वा एतस्याऽऽयुः प्राण एति योऽंशुं गृह्णात्या नः प्राण एतु परावत
इत्याहाऽऽयुरेव प्राणमात्मन्धत्ते ।

என்பது

உரை.

‘அம்ச, என்னும் சோமரசத்தை பாத்திரத்தில் நிறைக்கின்றவனுடைய ஆயுள் பிராணனும். அது வெளியிற் செல்கிறது ஆதலால் ஆயுளைக்கொடுக்கும் பிராணனை ஆன்மாவில் நிலைநாட்டுகின்றான் என்று கூறுகின்றது என்பதாம்.

பொன்னின்மேல்விரும் முச்சின்விடேத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

अमृतमसि प्राणाय त्वेति हिरण्यमसि व्यनित्यमृतं हिरण्यमायुः प्राणो-
ऽमृतेनैवाऽयुरात्मन्धत्ते ।

என்பது

உரை.

‘அமுதமஸி ப்ராணாயத்வா, என்று பொன்னின்மீது வியானனை விடுகின்றான். அமுதம் பிராணன், ஆயுள் பிராணன் அமுதத்தால் ஆன்மாவில் ஆயுள் நிலைக்கின்றது என்பது.

எண்டு, இரண்டுமூச்சுக்களும் வெளியில் வரல் பிராணனும் உள்ளே செல்லல் அபானனும். இடையில் நிற்பது வியானனும், இவ்வியானனே பொன்னின்மீதுவிடப்படுகின்ற தென்பதை யுணர்ச்சு.

பொன் அளவைக் கொண்டுஆயுளின் அளவையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

शतमानं भवति शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति ।

என்பது.

உரை

மனிதனுடைய ஆயுள் தூறுகின்றது. பொன்னின் அளவும் தூறுவதாக
னிடையாம். ஆதலின் இதனால் ஆயுள் நிறைவாகின்றது என்பதாம்.

இந்திராக்ஷி, என்பது முதலிய மந்திரத்தால் நீரைத்தோட்டுக் கொள்ளல்
வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 9

अपउपस्पृशति भेषजं वा आपो भेषजमेव कुरुते ।

என்பது

உரை

தண்ணீரைத் தொடுகின்றான். தண்ணீர் மருந்தாம். தண்ணீர் மருந்
தண்டதுபோலாக்குகின்றது என்பதாம்.

நான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

वायुर्दश द्वादशाहं पृथिनग्रहणमन्त्रकाः ॥

‘துவாதசாஹம்’ என்னும் சோமயாகத்தில் உள்ள பிருசினி கிரகத்திற்
குரிய மந்திரங்கள்.

மூன்றாம் கண்டாம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

ஐந்தாம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிசுருமேல் நாற்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

விகிருதியாகிய துவாதசாஹத்தில் கிரகிக்கும் பிருசினிக் கிரகமந்திரமும்
பிராமணமும்.

ए॒त॒सि॒ ग्रा॒णो॒ नाम॑ स॒वि॒त॒र॒धि॒प॒त्येऽप॒ानं॑ मे॒ दा॒क्ष॒सि॒ ओ॒यं॑
नाम॑ धा॒त॒र॒धि॒प॒ आ॒यु॒मे॒ वा॒ रु॒प॒सि॒ व॒णो॑ नाम॑ बृ॒ह॒स्प॒ते॒रा॒धि॒-

பிருசீனிக் கிரஹம்)

சண்டுப்பிருசினி என்பது 'பிருசினி, என்னுங் காமதேகனுக்களை உண்டாக்கிய 'வாபுரஸி, என்பது முதலிய பத்து மந்திரங்கட்கும் பெயராயிற்று.

இனி, இதுவரை கூறிவந்த அக்கினிட்டோம முதலியவற்றின் பரிசேடங்களைக் கூறுவதை விட்டுவிட்டு விசுருகியாகிய சுவாதசாஹத்தின் (பன்னிரு நாளிற் சோமரசம் பிழியுஞ் சோமயாகத்தின்) பரிசேடமாகிய பிருசினிக் கிரஹங்கள் (சோமக்கொடியை அளந்தெடுத்தல்கள்) கூறப்படுகின்றன.

பிரகிருதியிலுள்ள, இந்திராயத்வா, என்பதுமுதலிய மந்திரங்களை ஒத்தகொண்டு கீழ்வரும் பத்துமந்திரங்களாலும் சோமக்கொடிகளை அளந்தெடுத்துக் கொள்ளல்

மந்திரங்கள் 1 - 10

वायुरसि प्राणो नाम सवितुराधिपत्येऽपानं मे द्वाश्चक्षुरसि श्रोत्रं नाम घातुराधिपत्ये आयुर्मे दा रूपमसि वर्णो नाम बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा ऋतमसि सत्यं नामेन्द्रस्याऽऽधिपत्ये क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नाम पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं धा ऋतस्य त्वा व्योमन ऋतस्य त्वा विभूतन ऋतस्य त्वा विधर्मण ऋतस्य त्वा सत्यायतस्य त्वा ज्योतिषे ।

என்பது

உரை,

சோமமே! நீ, எசமானனுக்குப் பயந்துகொண்டு தாங்குதலால் வாயுவையும், நனைத்தலால் (வளர்த்தலால்) உடம்பின் நடுவில் பொதுவாய் வாபுரவாகவும் விசேடமாகிய பிராணனுமாயிருக்கின்றாய். அதாவது வெளியில் வரும் மூச்சாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். அத்தகைய நீ, ஏவுகின்ற பரமேசுவரனுடைய தலையின் கீழிருந்துகொண்டு, எனக்கு, உள்ளே செல்லும் அபானனைத் தருவாயாக. (2) அவ்வாறே கண்களையுஞ் செவிகளையும் வளர்த்ததற்குக் காரணமாதலின் கண்ணாகவும் செவியாகவும் இருக்கின்றாய். ஆதலின், உடம்பையுமிந்நிரியங்களையு முண்டாக்கும் தாதுவின் கீழிருந்துகொண்டு எனக்கு ஆயுளைக்கொடுப்பாயாக. (3) அவ்வாறே, உடம்பின் அவயவங்களின் நலத்தையும், அதாவது அழகையும், நிறத்தையும் உண்டாக்குங் காரணமாதலால் அவ்விரண்டின் வடிவுகளாயிருக்கின்றாய்; ஆதலின், அவ்விரண்டையுஞ் செய்யும் பிருகத்பதியின் தலையின் கீழிருந்துகொண்டு எனக்கு மகன் பேரன்முதலான பிரசைகளைக் கொடுப்பாயாக. (4) அவ்வாறே, மனதால் எண்ணுகின்றவைகளின் உண்மைக்கும், வாக்காற் சொல்லுகின்றவைகளின் உண்மைக்கும் காரணமாதலால் அவ்விரண்டின் வடிவுகளாகவு மிருக்கின்றாய்.

ஆதலின், அவ்விரண்டையுஞ்செய்யும் இந்திரனுடைய தலைமையின் கீழிருந்து கொண்டு எனக்கு ஆற்றலைக் கொடுப்பாயாக. (5) அவ்வாறே, உடம்பின் நடுவி லுள்ள தாதுவின் மாறுபாடு, மேல்உண்டாகும் மாறுபாடு என்பவைகளை உண் டாக்குவதால் அவ்விரண்டின் வடிவாயிருக்கின்றாய். ஆதலின், அவ்விரண்டிற்கு முள்ள மாறுபாட்டைப் போக்கும் பிரதிர்க்களின் தலைமையிலிருந்துகொண்டு தண்ணீர், கொடிசெடிகள் என்னு மிவற்றின் சம்பந்தப்பட்ட கருப்பம் பசுவடி வம் என்பதை எனக்குத் தேடுவாயாக. (6) சோமமே! வியோமமாகிய சத்தி யத்தை நன்கு பாதுகாத்தற் பொருட்டு உன்னை அளக்கின்றேன். (7) அந்தரிக் கத்திலுள்ள சத்தியம் சிறப்பாய் விரிதற்பொருட்டு உன்னை அளக்கின்றேன். (8) வாயுவின் சத்தியத்தை விசேடமாய்த் தாங்குதற்பொருட்டு உன்னை அளக் கின்றேன். (9) திசையின் சத்தியத்தின் மறதியாகிய பொய்யின் பொருட்டு உன்னை அளக்கின்றேன். (10) சுவர்க்கத்தின் சத்தியத்தை விளக்குதற்பொருட்டு உன்னை அளக்கின் கின்றேன் என்பதாம்.

மேற்கூறிய மந்திரங்களால் பிருசினிக் கிரகத்தைவிதித்தற் பொருட்டுப் புகழ் கின்றது

பிராமணம் 1

प्रजापतिर्विराजः पश्य स्या भूतं च भव्यं चासृजत तामृषिभ्यस्तिरोऽधा-
त्तां जमदग्निस्तपसाः पश्य स्या वै स पृथीकामानसृजत तपृथ्वीनां
पृथिविम् ।

என்பது

உரை

பிரமன், ஆராய்ந்து படைப்பிற்குக் கருவியாக “வாயுரஸி” என்பது முதலியதும், பத்தெழுக்களைக் கொண்டதால் விராட் எனப் பெறுவதுமாகிய இம்மந்திரத்தால் இறந்தகால உலகம் வருங்கால உலகங்களைப் படைத்தனன். அதாவது, உலகங்களைப் படைத்து இதிற் சிறிது இறந்தகாலத்தது, சிலது வருங்காலத்தது என்று பகுத்தனன் என்பதாம். பிறகு, அத்தகைய விராட்டை (மந்திரத்தை) இருடிகட்குக் காட்டவில்லை. ஆதலால், சமதக்கினிர்ஷி தவஞ் செய்து பிரசாபதியின் அருளால் அந்த விராட்டைக் கண்டுபிடித்தனர். அத் தகைய விராட்டென்னு மந்திரத்தால் சமதக்கினி முனிவர் காமதேனுக்களைப் படைத்தனர். ஆக்சாமதேனு விற்குப் பிருசினி என்னும் பெயரானதால் அதன் படைப்பிற்குக் காரணமாயிருந்த அம்மந்திரங்கட்கும் ‘பிருசினி’ என் னும் பெயராயிற்று என்பது.

இனி, அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

यत्पृथग्यो गृह्यन्ते पृथग्निव तैः कामान्यजमानोऽव रुधे ।

என்பது.

உரை

ஈண்டுக் கிரகணம் என்பது, சோமரசத்தைப் பாத்திரத்தில் பிடித்த லில்லை. மந்திரோ, சோமக்கொடியை அளத்தலாம் பிருசினி என்னும் 'வாயுரஸி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அளந்தெடுக்கப்படும் சோமக் கொடியின் ஒரு பகுதி பிருசினியெனப்படும். சோமக் கொடியை அளவுப் படுத்தலாகிய கிரக ணத்தால் எசமானன் காமதேதுவைப் போன்ற போகத்தை அடைகின்றான் என்பது.

அவற்றுள் முதல் மந்திரத்தால் பிராண அபானன்களைப் பாதுகாத்தலாகிய விநிப்பைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 3

वायुरसि प्राणो नामेत्याह प्राणापानावेवाव रुधे ।

என்பது.

உரை

பொதுவில் வாயுவாக இருக்கின்றாய். சிறப்பாய் பிராணனாகவும் இருக் கின்றாய் என்றது, பிராண அபானன்களைப் பாதுகாக்கின்றான் என்கின்றது.

இரண்டாமந்திரத்தால் ஆயுளின் பேற்றைக் காட்டுகின்றது

பிராமணம் 4

चक्षुरसि श्रोत्रं नामेत्याहःस्युरेवाव रुधे ।

என்பது

உரை

கண்களாகவும் செவிகளாகவும் இருக்கின்றாய் என்றது, ஆயுளைக் காத்துக் கொள்கின்றான் என்கின்றது.

மூன்றாம் மந்திரத்தால் அழகிய உறுப்புக்களுடன் கூடியமக்கிட் பேற்றைக் காட்டுகின்றது

பிராமணம் 5

रूपमसि वर्णो नामेत्याह प्रजामेवाव रुधे ।

என்பது

உரை

உருவமாகவும் நிறமாகவும் இருக்கின்றாய் என்றது, புத்திரப் பேற்றை யுண்டாக்குகின்றான் என்கின்றது.

நான்காம் மந்திரத்தால் வாக்குமனங்களின் மெய்ச்சாதனங் கிடைக்கின்றதென்று காட்டுகின்றது

பிராமணம் 6

ऋतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवाव रुधे ।

என்பது.

உரை.

மெய்மையும் உண்மையுமாக இருக்கின்றாய் என்றது, ஆற்றலை யுண்டாக்கிக் கொள்கின்றான் என்கின்றது.

ஐந்தாம் மந்திரத்தால், உண்டானதும் உண்டாவதுமாகிய நலமின்மையை நீக்கி பசுக்களின் அடைவுகாட்டப் படுகின்றது

பிராமணம் 7

भूतमसि भव्यं नामेत्याह पशवो वा अपामोवधीनां गर्भः पशूमेवाव रुधे ।

என்பது.

உரை.

தண்ணீர் கொடி செடிகளின் கருப்பம் என்று அம்மந்திரத்திற் கூறப் பட்டது, அது, நீர் புல் என்பவைகளின் பரிணாம மாதலின் விலங்குக்களாம், விலங்குக்களான கருப்பமே இங்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரத்தின் பயனைமுடிக்கின்றது

பிராமணம் 8 ,

एतावद्वै पुरुषं परितस्तदेवाव रुन्धे ।

என்பது.

உரை

பிராண அபானங்கள் நலமாயிருத்தல்முதல் பசுக்களை யடைதல்வரை உள்ள இதுவே ஒருவன் அடையவேண்டிய பயனாம் என்பது.

மேல்ஐந்து மந்திரங்களிலும் உள்ள வ்யோம்ந: (விரிதற்போருட்டு) என்பது முதலிய நான்காம் வேற்றுமையைக் கொண்டபதங்களால், முன்றுலகங்களின் திசைகளும் சுவர்க்கமுங் கொள்ளப் படுகின்றன. வெற்றியே இவைகளின் பயன் என்பதைக்காட்டுகின்றது

பிராமணம் 9

ऋतस्य त्वा व्योमन इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विभूमन इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य विभूमान्तरिक्षमेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा ऋतस्य सत्यं दिश एवाभि जयत्यृतस्य त्वा ज्योतिष इत्याह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिस्सुवर्गमेव लोक-
मभि जयत्येतावन्तो वै देवलोकान्तामेवाभि जयति ।

என்பது

உரை

வ்யோமம், அந்தரிக்ஷம், வான், திசை, சுவர்க்கம் என்பவைகளின் சுத்தியத்தன்மையே வெற்றியாம், ஆகவே இவ்வைந்தையும் வெல்கின்றான் என்பது பொருள். இவ்வைந்துதான் தேவலோகங்கள் என்பது.

எண்ணிக்கையைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 10

दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा विराट्त्रयं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति ।

என்பது

உரை

பத்து என்பது பொருந்துகின்றது பத்து எழுத்துக்கொண்டது விராட்
என்னுஞ் சுந்தம், விராட் அன்னமாம். விராட்டே விளக்கமாம் அதாவது
அன்ன முதலியவைகளில் பெருமையுற்றிருக்கின்றது என்பது.

ஐந்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஆறாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

பராமிதா அதிபாஹாஸ்தே ரவாமயனேதய: ॥

தேவ்ய ஓஷதீய்யதவ ரவாமய்யதேதி மன்கா: ॥ 1 ॥

கவாமயனம் என்னும் விகிருதியாகிய சேரமயாகத்தில் அதிகாராகியங்
களைக்கிரகிக்கும் மந்திரங்களும், அவைகளின் விகிருதங் கூறப்படுகின்றன
என்பது.

முன்றங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

ஆறாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிசுருகுமேல் நார்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

கவாமயனத்தின் அதிகாராகிய மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

தேவா வை யத்யஜேந நாபாரூந்தத தத்பரேவாரூந்தத தத்பராணாं பரத்வ்
யத்பேரீ ரூத்யந்தே யதேவ யத்யஜேந நாபாரூந்தே தத்யாவரூத்யே யம் ப்ரத்யம் ரூத்யா-
தீமமேவ தேந் லோகமபி ஜயதி யம் த்விதீயமந்தாரிஷ் தீந் யம் த்ரதீய-
மமூமேவ தேந் லோகமபி ஜயதி யதேதே ரூத்யந்தே ஏபா் லோகாநாமபி-
ஜித்யை ॥ 1 ॥ உத்சரேஷ்வஹ்ஸ்வமுதோஸ்வாஷ்வோ ரூத்யந்தேஸிஜித்யைவேமாஷ்வோ-
காநபுந்ரிம் லோகம் ப்ரத்யவோஹந்தி யத்பூர்வேஷ்வஹ்ஸ்வத: பராஷ்வோ ரூத்யந்தே
ததாஸித: பராஷ்வ இமே லோகா யதூத்சரேஷ்வஹ்ஸ்வமுதோஸ்வாஷ்வோ ரூத்யந்தே-
ததாஸிதமுதோஸ்வாஷ்வ இமே லோகாஸ்ததாஸிதயாமோ லோகாந்மநுஷ்யா உப

जीवन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कर्मात्सत्याद्भ्य ओषधयः सं भव-
न्त्योषधयः ॥ २ ॥ मनुष्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्त-
इति परानन्विति ब्रूयाद्यद्गृह्णात्यद्भ्यस्त्वोषधीभ्यो गृह्णामीति त-
साद्भ्य ओषधयस्सं भवन्ति यद्गृह्णात्योषधीभ्यस्त्वा प्रजा-
भ्यो गृह्णामीति तसादोषधयो मनुष्याणामन्नं यद्गृह्णाति प्रजा-
भ्यस्त्वा प्रजापतये गृह्णामीति तसात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जा-
यन्ते ॥ ३ ॥

எண்டு, 'கவாமயனம்' என்னும் ஒருவகைச் சத்யாகத்திலுள்ள, 'பரங்கள்
என்னும் தினங்களில் கிரகிக்கவேண்டிய அதிக்கிராஹிய விசேடத்தைக் கூறு
கின்றது இவ்வநுவாகம்.

இனி, 'கவாமயனம்', என்பது ஒருவருடத்திற் செய்யப்படும். சத்யாக
மாம். இது முன்னாறு மாதங்கள் பின்னாறு மாதங்களையுடையது. அவற்றுள்
நாம், முன்னூற்றறுபத்தொரு (361) சோமரசம் பிழியும் நாட்களிருக்கின்
றன. அவற்றுள், முதல் 180 நாட்கள் பூர்வபட்சமாம். பிந்திய 180 நாட்கள்
உத்தரபட்சமாம். இதில் முதலாவது 181 நாட்களாகின்றன. அவற்றுள்
ஒருநாள் அதிக நாள் எனப்படும். அதுவே விஷுவான் எனப்படுவதுமாம்.
அந்த விஷுவான் என்னும் நாளுக்கு முன் பரசாமங்கள் என மூன்றுநாட்கள்
உள்ளன. இது முன்பகூத்து முடிவாம். அவ்வாறே விஷுவான் என்
னும் நாளுக்குப் பிறகு உள்ளவை அர்வாக்சாமங்கள் என மூன்று நாட்க
ளாம். இது, பின்பகூத்து முதலாம். அந்த ஆறு நாட்களுள் பரசாமங்கள் என்
னும் மூன் மூன்றுநாட்களிலும் மேல்வரும் மந்திரங்கள் மூன்றாலும் முறையே
மூன்று அதிக்கிராகியங்கள் கிரகிக்கப்படுகின்றன. மற்றும், அர்வாக்சாமங்கள்
என்னும் பின்பூன்று நாட்களிலும் மேல்வரும் மந்திரங்களைத் தலைமூராய் ஒதிக்
கொண்டு மூன்று அதிக்கிராகியங்கள் கிரகித்தல் வேண்டும். இதிலும், விஷு-
வான் என்னும் முக்கியநாளிலும் கூறியபடியே நேராகவும் தலைமூராகவும் மந்தி
ரங்களை ஒதி ஆறு அதிக்கிராகியங்களைக் கிரகித்தல் வேண்டுமென்பதை
யுணர்க. அதிக்கிராகியம் = ஒருவகைப் பாத்திரத்தில் சோமரசத்தை
நிறைத்துவைத்தல்.

அதிக்கிராஹியங்களை (சோமரசம்பிடித்தலை) விதித்தற்பொருட்டு அதைப் புகழ்
கின்றது.

பிராமணம் 1

देवा वै यद्यज्ञेन नावास्वधत तत्परैश्वास्वधत तत्पराणां परत्वम् ।

என்பது

உரை

முன்னர், வேள்வி செய்த தேவர்கள், விதிக்கப்பட்ட இவ்வதிக்கிராகியங்
களை விட்டுவிட்டு தனி வேள்வியால் பயனென்றும் அடையாதவர்களாய்
பரங்கள் என்னும் இவ்வதிக்கிராகியங்களால் விரும்பிய பயனை அடைந்தார்கள்.
பரங்கள் = விரும்பியவற்றைக் கொடுப்பன என்பது.

அடையப்படாதவற்றை அடையலாமென விதித்தல்

பிராமணம் 2

यत्परे गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावस्वधे तस्यावस्वधै ।

என்பது

உரை

வேள்வியால் அடையாத பயனையும் அடைவதன் பொருட்டு பரங்கள்
எனும் அதிக்கிராகியங்களைக் கிரகித்தல் (சோமரசத்தைப் பிடித்தல்) வேண்
டும் என்பதாம்.

பொதுவாகப் புகழ்ந்துவிட்டுச்சிறப்பாகப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

यं प्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमसि जयति यं द्वितीयमन्तरिक्षं तेन यं
तृतीयममुमेव तेन लोकमसि जयति यदेते गृह्यन्त एषां लोकानामभि-
जित्यै ।

என்பது

உரை

முதலாவது சோமரசம் பிடித்தலால் இவ்வுலகை வெல்கின்றான். இரண்
டாம் நாள் பிடித்தலால் ஆந்தரிக்ஷத்தை வெல்கின்றான். மூன்றாம் நாள்
பிடித்தலால் சுவர்க்கலோகத்தை வெல்கின்றான். இவ்வாறு சோமரசத்தை
நிறைப்பது உலகங்களை வெல்லுதற் பொருட்டாம் என்பது.

விழுவான் என்னு நாளுக்கும் பின்னுள்ள நாட்களில் தலைகீழாய்க் கிரகிக்கும் முறையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

उत्तरेष्वहस्वमुतोऽर्वाञ्चो गृह्यन्तेऽभित्येवेमाँल्लोकान्पुनरिमं लोकं प्रत्य-
वरोहन्ति ।

என்பது.

உரை

‘அர்வாக்’ என்னும் நாட்களில் தலைகீழாக மந்திரத்தை மாறி ஒதிச் சோம ரசத்தைப் பிடித்தல் வேண்டும். அங்ஙனமாயின், முன் அறுட்டித்த அறு லோம முறையாயுள்ள சோமரசக் கிரகங்களால் மண் வீண் சுவர்க்கம் என்பவைகளின் வெற்றியேயாம். இதனால், மீண்டும் இவ்வுலகத்திற்கு இறங்கி வருகின்றான் என்பது.

கூறியமுறையையும் மாறுகிய முறையையும் கலந்துமீண்டும் புழக்கின்றது

பிராமணம் 5

यपूर्वेष्वहस्वितः पराञ्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराञ्च इमे लोका यदुत्तरे-
ष्वहस्वमुतोऽर्वाञ्चो गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वाञ्च इमे लोकास्तस्मादयात-
यान्नो लोकाःमनुष्या उप जीवन्ति ।

என்பது

உரை

முன்முன்று நாட்களில், முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது என் னும் முறையாக நாளுக்கொன்றாய் அதிக்கிராகியங் கிரகிக்கப்படும். இது உத்தமமெனப்படும். இதனால், பூலோகத்திலிருந்து மேலே மேலே மூன் றுலகங்களும் அடையப்படுகின்றன. பின் மூன்று நாட்களில், மூன்றாவது, இரண்டாவது, முதலாவது என்னு முறையாய்த் தலைகீழாக மூன்று அதிக் கிராகியங்கள் கிரகிக்கப்படுகின்றன. இது அத்தமம் எனப்படும். சுவர்க்கத்தி லிருந்து கீழே கீழேயுள்ள மூன்றுலகங்களும் அடையப்படுகின்றன. உத்தமம் அத்தமம் என்னும் இவைகள் ஒன்றற்கொன்று வேறுபட்டவைகள். ஆதலின் மீண்டும் பிறவாமையிலலாததால் மக்கள் இவ்வுலகங்களில் வாழ்கின்றார்கள். மம், மம், விஷுவான் என்னும் முக்கிய நடுத்தினத்தில் நேராகவும் மாறாகவும் ஆறு அதிக்கிராகியங்களையுங் கிரகித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

முதல்மூன்றுமந்திரங்களையும் விதித்தற் பொட்டுப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादद्भ्य ओषधयस्सं भवन्त्योषधयो मनु-
प्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्त इति परानन्विति ब्रूयात् ।

என்பது

உரை

உலகில், நீரிலிருந்து கொடிசெடிகளுண்டாகின்றன. அது எக்காரணத் தால்? கொடி செடிகள் மக்கட்கு உணவுப் பொருள் என்பது எதனால்? மறு, பிரசைகளை உண்டாக்கினுரென்பது எதனால்? என்றிவ்வாறு பிரமவாதிகள் கேட்கில், அதற்கொருவன், பரங்கள் என்னும் அதிக்கிராகியங்களால் என்று விடை கூறுவானாக. இவை மூன்று மந்திரங்களும் மிகச்சிறப்புடையவைகளாமாதலின் பரங்கள் எனப்படுகின்றன என்பதாம்.

அவற்றுள் முதல்மந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

यदृगृह्णात्सद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो गृह्णामीति तस्माद्भ्य ओषधयस्सं भव-
न्ति ।

என்பது

உரை

முதலாம் அதிக்கிராகியமே! உன்னை, கொடிசெடிகள் உண்டாதற் பொருட்டு நீரிலிருந்து பிடித்துக்கொள்கின்றேன் என்பதால் முதலில் கிரகித்தல் (சோமரசத்தைப் பிடித்தல்) வேண்டும். அதனால் நீரிலிருந்து கொடி கொடிகள் உண்டாகின்றன என்பது. அதிக்கிராகியம் = சோமரசபாத்திர விசேடம்.

இரண்டாம் மந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

यदृगृह्णात्योषधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषधयो मनुप्याणा-
मन्नम् ।

என்பது

உரை

இரண்டாவது அதிகிராகியமே ! உன்னை, பிரசைகள் பிழைத்தற்
பொருட்டு கொடி செடிகளிலிருந்து பிடித்துக் கொள்கின்றேன். இம் மந்தி
ரத்தால் இரண்டாம் அதிகிராகிய பாத்திரத்தில் சோமரசத்தைப் பிடித்துக்
கொள்ளல் வேண்டும். அதனால் கொடி செடிகள் மக்களுக்கு உணவுப்
பொருளாகின்றன என்பதாம்.

மூன்றாவது மந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

यद्गृह्णाति प्रजाभ्यस्त्वा प्रजापतये गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु
प्रजायन्ते ।

என்பது,

உரை

மூன்றாவது அதிகிராகியமே ! உன்னை, பிரசாபதியிடத்திலிருந்து
பிரசைகள் உண்டாகுக என்னுங் கருத்தால் எடுத்துக் கொள்கின்றேன்
என்பதாம்.

ஆறாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்

आश्रवयेत्यादयोऽत्र पञ्चमन्त्रा उदीरिताः ।

आश्रवणादसोमार्थमन्त्र प्राक्तनमिष्टिकम् ॥ १ ॥

ஆஸ்ராவய, அஸ்துஸ்ரௌஷ்ட், யஜ, யேயஜா மஹே, வெளஷ்ட் என்
னும் ஐந்து மந்திரங்களும் சோம யாகத்தின் அங்கமென்று விதிக்கப்படுகின்
றன என்பது.

மூன்றும் காண்டம் மூன்றும் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

முன்று பஞ்சா திகட்குமேல் எட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

ஆஸ்ராவய, முதலிய மந்திரங்களும் சோமயாக அங்கமென விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

प्रजापतिर्देवासुरानसृजत तदनु यज्ञोऽसृज्यत यज्ञं छन्दांसि
ते विष्णो व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु यज्ञोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दांसि
ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमभवन्नुद्ययः स इति ते प्रजापति-
मुपाधावन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दास्या-
मीति स छन्दसां वीर्यम् ॥ १ ॥ आदाय तदेभ्यः प्रायच्छतदनु
छन्दाः स्वपाक्रामन्छन्दांसि यज्ञस्ततो देवा अभवन्पराऽसुरा य
एवं छन्दसां वीर्यं वेदाऽऽश्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्-
कारो भवत्यात्मना पराऽस्य आतृच्यो भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मै कमध्वयुरा श्रावयतीति छन्दसां वीर्यीयेति ब्रूयादेतद्वै ॥ २ ॥
छन्दसां वीर्यमा श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो य
एवं वेद सवीर्यैरेव छन्दोभिरर्चति यत्किं चार्चति यदिन्द्रो वृत्रम-
हन्नमेध्यं तद्यद्यतीनपावपदमेध्यं तदथ कसादैन्द्रो यज्ञ आ स-
थातो रित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञिया तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तद्यजन्ति
य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमति ॥ ३ ॥

இதில், சோமத்திற்கு அங்கமாகிய “ஆசிராவய” என்பது முதலிய மந்திரங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. இவை முதற் காண்டம் ஆறும் பிரபாடகம் பதினோராம் அநுவாகத்திற் கூறப்பட்டிருப்பினும் அது முதலாவது இஷ்டிக்கு அங்கமாம். இங்குச் சோமயாகத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்படுகின்றன என்பதை யுணர்க.

ஆஸ்ராவணத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

प्रजापतिर्देवासुरानसृजत तदनु यशोऽसृज्यत यज्ञं छन्दाश्सि ते विष्वञ्चो
व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु यशोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दाश्सि ते देवा अमन्य-
न्तामी वा इदमभूवन्यद्वयश् स इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त्सोऽब्रवी-
त्प्रजापतिश्छन्दासां वीर्यमादाय तद्वः प्र दास्यामीति स छन्दासां वीर्य-
मादाय तदेभ्यः प्रायच्छत्तदनु छन्दाश्सपाक्रामच्छन्दाश्सि यज्ञस्ततो
देवा अभवन्पराऽसुराः ।

என்பது

உரை

ஒரு காலத்தில் பிரமன், தேவர்களையும் அசுரர்களையும் படைத்தனன். அதைத்தொடர்ந்து எக்ஞத்தையும் உண்டாக்கினான். எக்ஞத்தைத்தொடர்ந்து சந்தங்களையும் உண்டாக்கினன். அப்போது தேவர்கள், தமக்குள் ஒற்றுமையில்லாததால் பிரிந்து பல்வேறிடங்களுக்குப் போய்விட்டனர். அப்போது, எக்ஞமானது அசுரர்களைப்பற்றிக்கொண்டு தேவர்களிடத்திலிருந்து நழுகி விட்டது. அதைப்பற்றி சந்தங்களும் தேவர்களை விட்டுவிட்டன. பிறகு அத் தேவர்கள் ஒன்றுகூடி யாம் அடைந்த ஐசுவரிய மனைத்தையும் அசுரர்களடைந்து கொண்டு இப்போது அசுரர்கள் மேலாய் இருக்கின்றார்கள் என்று ஆராய்ந்து அவர்களுடைய மேம்பாட்டைப் பொறுக்க முடியாதவர்களாய் பிரமனிடம் ஒடினார்கள். அப்போது, தேவர்களால் வழிபடப்பெறும் பிரமன், சந்தங்களுடைய வைதிக மந்திரங்களுக்குள் வீரியமுடைய சாரத்தை எடுத்து உங்கட்குக் கொடுக்கின்றேன் என்று கொடுத்தனன். அவ்வீரியம், சந்தங்களனைத்தையும் அசுரர்களிடத்திலிருந்து விலகச்செய்து தேவர்களை அடையும் படி செய்தது அதைக்கழுவி எக்ஞங்களும் அசுரர்களை விட்டுப்பிரிந்து தேவர்களிடம் வந்தன. அதனால் தேவர்கட்கு வெற்றியும் அசுரர்கட்குத் தோல்வியும் உண்டாயிற்று என்பது.

அம்மந்திரங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

य एवं छन्दासां वीर्यं वेदाऽऽ भावयाम्नु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो
भवत्यात्मना पराऽस्य भातृव्यो भवति ।

என்பது

உரை

இவ்வாறு, ஆச்ராவய, அஸ்துசுரௌஷ்ட், யஜ, யேயஜாமஹே, வஷட் என்னும் ஐந்து மந்திரங்களாகிய சந்தங்களின் சாரத்தை உணர்ந்தவன் தானே பகையை வென்றேறானான். அவனுடைய பகைவர் தோல்விபுறுகின்றனர். ஆதலின் வீரியத்தையுணர்ந்து பிரயோகிக்கவும் என்பதாம்.

அம்மந்திரங்களைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कमध्वयुरा आवयतीति छन्दसां वीर्यायेति
ब्रूयादेतद्वै छन्दसां वीर्यमा आवयास्तु श्रौषण्यज ये यजामहे वषट्-
कारः ।

என்பது,

உரை

பிரமவாதிகள், எதன் பொருட்டு? எதைக்குறித்து? வேட்போன் சந்தங்களின் வீரியமாகிய 'ஆச்ராவய' என்பது முதலிய மந்திரங்களைக் கூறுகின்றான் என்று வினாவினால், இறக்கப்பட்ட சந்தங்களின் வீரியம் பிரமனால் மீண்டும் வீரியலாபமடைதற் பொருட்டு என்று அறிவுடையோன் விடைபகரல் வேண்டும் என்பதாம்.

வீரியவுணர்ச்சியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

य एवं वेद सवीर्यैरेव छन्दोभिरवन्ति यत्किं चावन्ति ।

என்பது,

உரை

இவ்வேள்வியில், அல்லது உலகியல் வழக்கில் மேற்கூறிய வீரியத்தை யுணர்ந்து ஒரு சிறு தேவபூசை செய்பினும், அது, எல்லாவீரியச் சந்தங்களாலும் பூசிக்கப்பட்டதாகின்றது என்பதாம்,

முதலான மந்திரங்கள்)

இனி, அம்மந்திரங்களுடன் கூடியவேள்வியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 5

यदिद्रो वृत्रमहन्नमेध्यं तद्यद्यतीनपावपदमेध्यं तदथ कसादैद्रो यज्ञ आ
सश्श्यातो रित्याहु रिन्द्रस्य वा एषा यज्ञिया तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तद्य-
जन्ति ।

என்பது

உரை

இந்திரன், விருத்திரனைக் கொன்றனன் ஆதலினாலும், துறவிகளை அறுத்துச் சென்னுயர்க்குப்போட்டனன் ஆதலானும் பாவமுடையவனாயினன். ஆதலின் முடிவுவரை இந்திரனையே தேவதையாகக்கொண்ட வேள்வி எவ்வாறு புண்ணிய வேள்வியாகும்? என்று பிரமவாதிகள் வினவில், புத்தியுள்ளான், இந்திரனுக்கு இருவகை வடிவுகளுள்ளன. அவற்றுள், ஒன்று பிறரைக் கொல்லும் இராசத்திருமேனியாம் இது வேள்விக்குரியதன்று. மற்றொன்று வேள்விக்குத் தேவதையாகவுள்ள சாத்துவிக வடிவாம் இதுவே, வேள்வியாற் போற்றப் பெறுகின்றது. ஆதலின் வேள்வி பாவமுடையதன்று என்று விடைகூறவும் என்பதாம்.

எக்குத்தந்திரிய திருமேனியையுணர்ந்தல் நலமெனப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमति ।

என்பது

உரை

எவன் இவ்வாறு உணர்கின்றானோ, அவனை எள்ளும் வணங்குகின்றது என்பதாம்.

எழாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

எட்டாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்

आयुस्त्ववभृथप्रेप्सोर्होम आहवनीयके ।

यत्कुवेदिं दहेत्तत्र विश्व सक्त्वाहुतिर्भवेत् ॥ १ ॥

अयन्निभिरुपस्थानं षण्मन्त्रा अष्टमेस्थिताः

அவபிதூதத்திற்கும்போகும்போது செய்யும் ஹோமம், வேள்விசெய்த வேதிகையை எரித்தல், சத்துமாவை ஹோமஞ் செய்தல், மூன்று மந்திரங்களைப் போற்றல் என்பது.

மூன்றும் காண்டம் மூன்றும் பிரபரடகம்

எட்டாவது அநுவாகம்

ஆறு பஞ்சாதினைக் கொண்டது.

வேள்வியின் முடிவு நீராடலுக்கு அங்கமான ஹோம முதலியவைகளைக் கூறும் மந்திரங்களும் பிராமணங்களும்.

ஆயுதா¹ அக்ஷே² ஹவி³பா⁴ ஜுபா⁵ண⁶ வுத⁷பிரதி⁸கோ⁹ வுத¹⁰யோ¹¹நிரே¹²தி¹³ | வு¹⁴த¹⁵
 பீ¹⁶த்யா¹⁷ ம¹⁸பு¹⁹ சா²⁰ரு²¹ க²²வ்ய²³ பி²⁴தே²⁵வ²⁶ பு²⁷த்²⁸ர²⁹ம³⁰பி³¹ ர³²க்ஷ³³தா³⁴தி³⁵ம³⁶ | ஆ³⁷வ³⁸ு³⁹ய⁴⁰தே⁴¹
 வா⁴² எ⁴³த⁴⁴த⁴⁵ய⁴⁶ஜ⁴⁷மானோ⁴⁸ஸ⁴⁹பி⁵⁰ம⁵¹யா⁵² ய⁵³தே⁵⁴ந⁵⁵யோ⁵⁶ | ஸ⁵⁷ு⁵⁸த⁵⁹க⁶⁰ு⁶¹த்யா⁶²தா⁶³ந்ய⁶⁴வா⁶⁵வ⁶⁶ஸ⁶⁷ு⁶⁸த⁶⁹ம⁷⁰வ⁷¹ை⁷²த்யா⁷³-
 யு⁷⁴தா⁷⁵ அக்ஷே⁷⁶ ஹவி⁷⁷பா⁷⁸ ஜுபா⁷⁹ண⁸⁰ இ⁸¹த்ய⁸²வ⁸³ஸ⁸⁴ு⁸⁵த⁸⁶ம⁸⁷வ⁸⁸ை⁸⁹ஸ்ய⁹⁰ஜ⁹¹ு⁹²த⁹³யா⁹⁴தா⁹⁵ஹ⁹⁶ு⁹⁷த்ய⁹⁸ை⁹⁹வ¹⁰⁰ை¹⁰¹ந¹⁰²ை¹⁰³ | ஸ¹⁰⁴-
 ய¹⁰⁵தி¹⁰⁶ நா¹⁰⁷ஸ¹⁰⁸தி¹⁰⁹மா¹¹⁰க்ஷி¹¹¹தி¹¹² ய¹¹³ஜ¹¹⁴மானோ¹¹⁵ ய¹¹⁶த¹¹⁷க¹¹⁸ு¹¹⁹சீ¹²⁰தி¹²¹ம¹²² | १ || அ¹²³ப்¹²⁴ர¹²⁵தி¹²⁶த¹²⁷ ம¹²⁸யி¹²⁹
 யே¹³⁰ந¹³¹ ய¹³²ம¹³³ஸ்ய¹³⁴ வ¹³⁵லி¹³⁶நா¹³⁷ ச¹³⁸ரா¹³⁹மி¹⁴⁰ | இ¹⁴¹ஹ¹⁴²ை¹⁴³வ¹⁴⁴ ச¹⁴⁵ந்நி¹⁴⁶ர¹⁴⁷வ¹⁴⁸த¹⁴⁹யே¹⁵⁰ த¹⁵¹தே¹⁵²த¹⁵³த¹⁵⁴த¹⁵⁵யே¹⁵⁶ அ¹⁵⁷ந¹⁵⁸ு¹⁵⁹போ¹⁶⁰
 ம¹⁶¹வா¹⁶²மி¹⁶³ | வி¹⁶⁴த்ய¹⁶⁵லோ¹⁶⁶ப¹⁶⁷ வி¹⁶⁸த்ய¹⁶⁹தா¹⁷⁰வ¹⁷¹ஸ்ய¹⁷² த்¹⁷³வா¹⁷⁴ஸ¹⁷⁵ஸ¹⁷⁶ு¹⁷⁷ஹோ¹⁷⁸ம்ய¹⁷⁹ஸ்ய¹⁸⁰தா¹⁸¹தே¹⁸²கோ¹⁸³ஸ¹⁸⁴ு¹⁸⁵தா¹⁸⁶-
 தே¹⁸⁷க¹⁸⁸ஸ¹⁸⁹ம¹⁹⁰ச¹⁹¹நா¹⁹²தே¹⁹³க¹⁹⁴ | த¹⁹⁵ை¹⁹⁶ ந¹⁹⁷ | க¹⁹⁸ு¹⁹⁹ஷ²⁰⁰ந்²⁰¹வ²⁰²ு²⁰³ ம²⁰⁴ை²⁰⁵ப²⁰⁶ஜ²⁰⁷ ச²⁰⁸த²⁰⁹ஸ²¹⁰ஸ²¹¹ஹோ²¹² வ²¹³ர²¹⁴ே²¹⁵ஸ்ய²¹⁶ |
 அ²¹⁷ய²¹⁸ நோ²¹⁹ ந²²⁰ம²²¹ஸா²²² பு²²³ர²²⁴ஸ²²⁵ஸ²²⁶ு²²⁷ஸ்பா²²⁸னோ²²⁹ அ²³⁰பி²³¹ ர²³²க்ஷ²³³து²³⁴ | கு²³⁵ஹா²³⁶ணா²³⁷ம²³⁸ஸ²³⁹ம²⁴⁰த்யே²⁴¹
 வ²⁴²ஹ²⁴³வோ²⁴⁴ நோ²⁴⁵ கு²⁴⁶ஹா²⁴⁷ அ²⁴⁸ஸ²⁴⁹ந்²⁵⁰ | ச²⁵¹ த்வ²⁵² ந²⁵³ | २ || ந²⁵⁴ம²⁵⁵ஸ²⁵⁶ஸ்ப²⁵⁷த²⁵⁸ ஔ²⁵⁹ நோ²⁶⁰
 த்²⁶¹வ²⁶²ஹி²⁶³ ம²⁶⁴த்யா²⁶⁵ | பு²⁶⁶ந²⁶⁷நோ²⁶⁸ ந²⁶⁹ஸ்த²⁷⁰மா²⁷¹ க²⁷²ு²⁷³தி²⁷⁴ பு²⁷⁵ந²⁷⁶நோ²⁷⁷ ர²⁷⁸யி²⁷⁹மா²⁸⁰ க²⁸¹ு²⁸²தி²⁸³ | தே²⁸⁴வ²⁸⁵
 ச²⁸⁶ஸ்பா²⁸⁷ந²⁸⁸ ச²⁸⁹ஹ²⁹⁰ஸ்போ²⁹¹ஸ்யே²⁹²ஷி²⁹³ப²⁹⁴ ச²⁹⁵ நோ²⁹⁶ ரா²⁹⁷ஸ்தா²⁹⁸ஜ்யா²⁹⁹நி³⁰⁰ஸ்ய³⁰¹ ரா³⁰²யஸ்போ³⁰³ஸ்ய³⁰⁴ ச³⁰⁵ு³⁰⁶வி³⁰⁷-
 ர்யே³⁰⁸ ச³⁰⁹வ³¹⁰த³¹¹ஸ³¹²ரீ³¹³ணா³¹⁴ஸ்ய³¹⁵ ஸ³¹⁶ஸ்தி³¹⁷ம³¹⁸ | அ³¹⁹பி³²⁰நி³²¹வ³²² ய³²³ம³²⁴ இ³²⁵ய³²⁶ ய³²⁷மீ³²⁸ கு³²⁹சீ³³⁰தி³³¹ வ³³²
 எ³³³த³³⁴த³³⁵ய³³⁶ஸ்ய³³⁷ ய³³⁸ஜ³³⁹மான³⁴⁰ ஆ³⁴¹ த³⁴²தே³⁴³ ய³⁴⁴தோ³⁴⁵ப³⁴⁶தீ³⁴⁷பி³⁴⁸நே³⁴⁹தி³⁵⁰ஸ்த³⁵¹ு³⁵²பா³⁵³தி³⁵⁴ ய³⁵⁵த³⁵⁶ந்³⁵⁷-

மந்திரமும் பிராமணமும்)

பௌய் ப்ரயாடிரீவதௌமேனம் ॥ 3 ॥ அமும்பிஹ்லோகே நேனீயேந்யத்குஸீ-
 தமப்ரதீத்சம் மயீத்யுபௌபதீதீவ் சந்யம் குஸீதம் நிரவதாயாந்ருணஸ்சுங்
 லோகமேதி யதி மித்ரமிவ் சேரதஜ்ஜலினா சத்க்ந்ந்ரதாவ்யே ஜுஹ்யாதே
 வா அபிநீவீத்வானரோ யத்பதாவ்யஸ்ச எவீநஸ்ச் சதயத்யஹ்வி விதான்யாமே-
 காஶ்டாகாயாமபூபம் சதுஷ்ஸராவ் பக்த்வா ப்ராதரேதேன கக்ஷமுபௌபேதாதி
 ॥ 4 ॥ ததீதி புண்யஸம் பவதி யதி ந ததீதி பாபஸம்மேதேன ஹ
 ச்ச வா க்ரஶ்ய: புரா விஜ்ஞேன தீர்த்ஸத்ரபூபம் யந்தி யோ வா உபத்ரஶார-
 மூபத்ரோதாரம்நுல்யாதாரம் விதான்யஜதே சமமும்பிஹ்லோக இஶ்டாபூதேனம் கக்ஷ-
 தேஸ்திவா உபத்ரஶா வாயுரூபத்ரோதாஸ்திவோஸநுல்யாதா தான்ய எவ் விதா-
 ந்யஜதே சமமும்பிஹ்லோக இஶ்டாபூதேனம் கக்ஷதேஸ்யம் நோ நம்ஸா புர: ॥ 5 ॥
 இத்யாஹமிதீவ் நம்ஸா புரோஸ்திமேவ ததீதீதன்மே கோபாயேதி ச த்வம் நோ
 நம்ஸஸ்பத இத்யாஹ வாயுதீவ் நம்ஸஸ்பாதிவாயுமேவ ததீதீதன்மே கோபாயேதி
 தேவ் சஸ்த்நித்யாஹஸௌ வா அதித்யோ தேவஸ்சஸ்த்நித்யாஹ அதித்யமேவ
 ததீதீதன்மே கோபாயேதி ॥ 6 ॥

இதில் முடிவு நீராடலுக்கு அங்கமான ஹோம மந்திரங்கள் கூறப்படு
 கின்றன.

முடிவு நீராடலுக்கு முன் செய்யும் ஹோமம்

மந்திரம் 1.

आयुर्वा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि । घृतं पीत्वा मधु
 चारु गव्यं पितेव पुत्रमसि रक्षतादिमम् ।

என்பது

உரை.

அனிகளை யருந்துகின்றதும், நெய்யால் தொடங்கப்படுவதும், நெய்யைக்
 காரணமாகவுடையதுமாகிய அக்கனியே! நீ, மிகுந்த இன்கவையுடையதும்,

சுத்திசெய்ததால் அமுக்கில்லாததுமாகிய நெய்யை அருந்தி தந்தை மகனைப் பாதுகாப்பதுபோல் எசுமானனை நன்கு பாதுகாப்பாயாக என்பதாம். இது முதற்காண்டம் நான்காம்பிரபாடகம் நார்பந்தைந்தாம் அநுவாகத்தில் விநியாசிக்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய மந்திரத்தால் செய்யப்படும் ஹோமத்தை விதிக்கின்றது
பிராமணம் 1.

आ वृद्धयते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोऽर्प्यत्कृत्याथान्यत्रावभृथ-
मवैत्यायुर्दं अग्ने हविषोजुषाण इत्यवभृथमवैष्यन्नुहुयादाहुत्यैवैनौ
ःशमयति नाऽऽर्तिमार्छति यजमानः ।

என்பது

உரை

ஆகவனீய காருக பத்தியங்களிரண்டின் அவிமையப் பக்குவஞ்செய்து விட்டு, அங்கு அவபிநுதம் (முடிவு நீராடலின்) அவிமையப் பக்குவஞ்செய்து ஹோமஞ் செய்யாமல் நீருக்கருகில் நீராடும் கருமத்தின் பொருட்டுச் செல்கின்றான். இதனால் வேள்வித்தலைவன், ஆகவனீய காருகபத்திய அக் கினிகளிரண்டிலிருந்தும் விடுபட்டவனாகின்றான். ஆதலின், முடிவு நீங்குதற் பொருட்டுச் செல்லவிரும்புடையோன், “ஆயுர்தா அக்னே, என்னும் மந்திரத் தால் ஆகவனீயத் தீயில் நெய்யில் ஒருஹோமஞ்செய்தல்வேண்டும், இதனால் இரண்டு திக்களும் பொறுமைபுடையவைகளாகின்றன. வேள்வித் தலைவனுங் குற்றத்தையடையான் என்பதாம்.

ஆகவனீயக் கொள்ளியால் வேதிகையை எரித்தல்

மந்திரம் 2

यत्कुसीदमप्रतीप्तं मयि येन यमस्य बलिना चरामि । इहैव सन्निर-
वदये तदेतत्तदग्ने अनुणो भवासि ।

என்பது

உரை

எமனுக்குப் பஸிகொடுக்க வேண்டியதாகிய கடனுடையவனு யிருகின் றேன். இப்போது இவ்வேள்வி செய்யுமிடத்தில் அக்கடனைத் தொலைத்தவனு கின்றேன். ஆதலின், அக்கினியே! எமவழிவ உத்தமக் கடனிலிருந்து விடு பட்டவனாகின்றேன் என்பதாம்.

உரை

ஆகாயத்தைப் பாதுகாக்கும் வாயுவே! அத்தகைய நீ அருளால் அன்
னம் முதலிய இரசங்களை எமக்குக்கொடுப்பாயாக. மற்றும், எமக்கு கெட்டுப்
போன அன்னமுதலிய ரசத்தை மீண்டும் கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக
என்பதாம்.

தூரியணப் போற்றுதல்

மந்திரம் 6

देव स॒ऽफान स॒हस्र॒पोष॒येशि॒षे स नो रा॒खा॒ज्य॒नि॒ऽ रा॒य॒ऽपोष॒ऽ सु॒वी-
य॒ऽ सं॒वत्स॒रीणा॒ऽ स्व॒स्ति॒म् ।

என்பது

உரை

நன்கு வளரப்பெற்ற சூரியதேவ! நீ, ஆயிரக்கணக்கான தனங்களையும்
பசு முதலானவைகளையும் வலுப்படுத்தும் வன்மையுடையோனாயிருக்கின்றாய்.
அத்தகைய நீ, எமக்கு வறுமையின்மை, தனங்களின் வன்மை, அழகிய மக்
கள், அவ்வவ்வுருடங்களிலுண்டாகும் வேண்டாதது விலகல் வேண்டியது
கிடைத்தலாகிய சம்பத்தைபுங் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

வேதிகையைக் கொளுத்தல் வேண்டு மென்பதை விதித்தற் பொருட்டுப் புகழ்
கின்றது

பிராமணம் 2

अग्नि॒वा॒व य॒म इ॒यं य॒मी कु॒सी॒दे॒ वा प॒त॒द्य॒म॒स्य॒ य॒ज॒मा॒न आ॒ द॒त्ते॒ य॒दोष॒-
धी॒मि॒र्व॒दि॒ऽ स्तृ॒णा॒ति॒ य॒दनु॒पौ॒ष्य॒ प्र॒या॒याद्भू॒व॒ऽव॒ऽह॒मे॒न॒मु॒मि॒हो॒के
ने॒नी॒पे॒र॒न् ।

என்பது

உரை.

"எமனுடைய படியால் அதுட்டிப்பேன்" என்னும் மந்திரத்தில் கூறப்
பட்ட எமன் அக்கினியேயாவன். வேதிகையாகிய பூமி எமி (எமனுடைய
ஏவலாளி). வேள்வித்தலைவன் வேதிகையைக் கொளுத்தாமல் அப்பூமியி
லிருந்து கிளம்பி வெளியிற் செல்வானேல், எமனுடைய ஏவலாளியாகிய
அவன், கழுத்தில் சுயிற்பைப்போட்டுக்கட்டி இவனைச் சுவர்க்கத்திற்குக்
கொண்டுபோய்விடுவான் என்பதாம்.

மந்திரமும் பிராமணமும்)

இப்போது கொளுத்துவதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

यत्कुसीदमप्रतीत्तं मयीत्युपौषतीहैव सन्यसं कुसीदं निरवदायानृणस्सुवर्गं
लोकमेति ।

என்பது

உரை

‘எமனுக்குப் பஸிகொடுக்கவேண்டியதாகிய கடன்காரனுயிருகின்றேன், என்னும் மந்திரத்தால் வேதிகையைக் கொளுத்திவிடல்வேண்டும். அதனால் இவ்வேள்விப் பூமியின்மீதே இப்பிறப்பில் எமனுடைய கடனை முழுதும் தொலைத்தவனாகிச் சுவர்க்கத்தை அடைகின்றான் என்பதாம்.

வேள்வி யங்கங்களை ஒன்றோடொன்று கலந்த துற்றத்தைப் போக்குதற்கு
மாவிலுல் ஓமஞ்செய்தல் வேண்டு மென்றுவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

यदि मिश्रमिव चरेद्भलिना सूक्ष्मद्राव्ये जुहुयादेष वा अग्निर्वैश्वानरो
यत्प्रदाव्यस्स पवैनश्स्वदयति ।

என்பது.

உரை

வேள்வியின் அங்கசமுதாயங்களை கலப்புப்படுத்திசெய்த எசமானன் வேதிகையைக்கொளுத்திய தீயில் சத்துமாவை ஓமஞ்செய்தல்வேண்டும். அவ்வக்கினி, எல்லாமக்கட்கும் வேண்டியசெயல்களுக்குத் தக்கதாயிருத்தலினால் வைசுவா நான் எனப்படும். அவ்வக்கினி, மாவிலால் ஓமஞ்செய்த எசமானனை நல்லவனுக்குகின்றது. அதாவது வேள்வி அங்கங்கள் கலந்து போனகுற்றத்தைப் போக்குகின்றது என்பதாம்.

வேதிகையைக் கொளுத்துவதைக் கூறுவதற்கேழுந்து தொடர்புபற்றி இடையில் எண்ணிய மற்றொன்றைக் கொளுத்தல் கூறப்படுகின்றது.

பிராமணம் 5

अहं विधान्यामेकाष्टकायामपूषं चतुश्शरावं पक्त्वा प्रातरेतेन कक्षमुपौ-
षेयदि दहति पुण्यसमं भवति यदि न दहति पापसमम् ।

என்பது

உரை.

பாட்டிமைமுதலிய நாட்களைத் தோற்றுவிப்பதால் வருடத்தின் மனைவி யாகிய மாகிமாதத் தேய்பிறை அஷ்டமியில், அல்லது சுவாமயன மென்னும் யாகத்தில் பகலில் அதுட்டிக்கவேண்டிய கருமங்களைச் செய்வித்தலாலும் அதில் தொடங்குவதாலும் அந்நாட்களை யுண்டாக்குவது எனினும் அமையும், இரண்டுபடி கொள்ளும் நான்குபாணிகளில் நிறையும் அரிசிகளாற்செய்த அப்பங்கள்செய்து அப்பங்கள் சூடாயிருக்கும்படி மறநாள் அந்தஅப்பத்தின் மீதுகொள்ளியைவைத்து அதன்மேல் மடித்த செத்தைகளைப் போட்டு வைக்கோலுக்குள் வைத்துக் காட்டில் கொளித்திவிடல்வேண்டும். அந்த அப் பங்கள் பக்குவங்களானால் நினைத்த காரியத்தின்தடை நீங்கி அக்காரியம். முடிந்துவிடுகின்றது; அவ்வாறு கொளுத்திப் பக்குவமாகாவிடில் பாவத் துடன் சமமாகிய அக்காரியங்:கெட்டுவிடுகின்றது என்பதாம்.

பழைய வைக்கோலை எரித்தநால் உண்டாகிய வளர்ச்சி ஞானந்தால் சந்திர முதலிய மகா எக்சுத்தைப் பெரியோர்கள் பரிட்சித்தனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது

பிராமணம் 6

एतेन ह स वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घस्रसुप यन्ति ।

என்பது.

உரை

இவ்வாறு வைக்கோலை எரித்தல் தடையின்றி நிறைவேறிய சூறியைக் கொண்டு நெடுநாட்செய்யும் வருடசத்திரமுதலானயாகங்களைப் பெரியோர்கள் தொடங்கினார்கள் என்பதாம்.

போற்றுகின்ற மந்திரங்கள் முன்றிந்தும் உரை கூறுதற் பொருட்டுப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 7

यो वा उपद्रष्टारमुपश्रोतारमनुष्यातारं विद्वान्यजते सममुष्मिँल्लोक इष्टा-
पूतैन गच्छतेऽशिर्वा उपद्रष्टा वायुरपश्रोताऽदित्योऽनुष्याता तान्य
एवं विद्वान्यजते सममुष्मिँल्लोक इष्टापूतैन गच्छते ।

என்பது

உரை.

உபதிக்ருஷ்டாவாகிய அக்கினியையும், உபசுருதாவாகிய வாயுவையும், அதுக்கியாதாரனாகிய ஆதித்தனையும் உணர்ந்து வேள்விபாற் போற்றுகின்ற வர்கள் இவ்வுலகில், வைதிக கருமபயனையும் மிருதியின் கருமபயனையும் அடைந்து அதனால் சவர்க்கத்தை அடைகின்றார்கள் என்பதாம்.

மந்திரங்கட்கு உரை கூறுகின்றது.

பிராமணம் 8

अयं नो नभसा पुर इत्याह्वयिष्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहैतन्मे गोपायेति
स च नो नभसस्पत इत्याह वायुवै नभसस्पतिर्वायुमेव तदाहैतन्मे
गोपायेति देवसःस्फानेत्याह्वसौ वा आदियो देवस्सःस्फान आदि-
त्यमेव तदाहैतन्मे गोपायेति ।

என்பது

உரை

இம்மந்திரத்தில், சுவாலையுடன் வெளியில் நேரேகாணப்படுதலின் வானில் நேர் என்னுஞ் சொற்களால் அக்கினி அறிவுறுத்தப்பட்டமை காண்க. அத்தகைய அக்கினியைப் போற்றுகின்றதாயிற்று. வானிற்சுலித் துக்கொண்டு வாளைப் பாதுகாப்பதால் வானுக்கு இறை வாயுவாம். அத் தகைய வாயுவைப் போற்றுகின்றான் என்க. கிரணங்களால் யாண்டும் வளர்வதால் ஆதித்தன் தேவர்களை வளர்ப்பவன் எனப்பட்டான் அத்தகைய ஆதித்தனைப் போற்றுகின்றான் என்பதாம்.

இவற்றை, ஆயுர்தா; என்பது முதலிய மந்திரம், 'உரும்ஹிராஜா, என் னும் அதுவாகத்திற்குமுன் உளதெனக்கொள்க. 'யத்ருஸீதம், என்பது முத் தலிய மந்திரம் அதற்குமுன் உளதெனக்கொள்க.

எட்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்,

गोयूथे जीर्णं वृषभस्याऽऽलम्भयदिवाञ्छति ।

तदायुवान वृषभं तत्रैतमिति योजयेत् ॥ १ ॥

नभा जीर्णमुपाकुर्याद्देवानां तद्वपाहुतिः ।

पिताऽङ्गहोमस्त्वांगावः स्विष्टकृत्पञ्चवर्णिताः ॥ २ ॥

மாடுகளின் சமுஹத்தில் உள்ள பொலிகாளை கிழமாகவிட்டால் அதற்
குப் பதிலாக மற்றொரு இளம் மாட்டை மந்தையில் விடுதல் வழக்கம், அந்
தப் பழைய எருதை இந்தரனுக்குக் கொண்டு வேள்விசெய்யவேண்டும், அதில்
வபா, அங்கம், சுவிஷ்டகிருத், உபாகாணம் என்பவைகட்கு முறையே மந்தி
ரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மூன்றாம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

இரண்டுபஞ்சாதிக்குமேல் எட்டுப்பதங்களைக்கொண்டது.

ஜீர்ணிஷ்ப வேள்வியைக்கூறும் மந்திரங்கள்.

ए॒तं यु॒वानं॑ परि॒ वो द॒दामि॑ ते॒न क्री॒डन्ती॑श्च॒रत॑ प्रि॒येण॑ । मा
न॑श्शा॒स जु॒नुवा॑ सु॒भागा॑ रा॒यस्पोषे॑ण॒ समि॒षा म॑दे॒म । न॒मो महि॑स्र
उ॒त चक्षु॑षे॒ ते म॑रु॒तां पि॒तस्त॑द॒हं गृ॑णामि । अनु॑म॒न्यस्व॑ सु॒यजा॑
य॒जाम॑ जुष्टं॒ दे॒वाना॑मि॒दम॑स्तु ह॒व्यम् । दे॒वाना॑मेष॒ उप॑नाह आ॒सी-
द॒पां गर्भे॑ ओष॒धीषु॑ न्य॒क्तः । सोम॑स्य द्र॒प्सम॑वृ॒णीत॑ पू॒षा ॥ १ ॥
वृ॒हन्न॑द्रि॒भभ॑त्ते॒दपा॑म् । पि॒ता व॒त्सानां॑ पति॒रन्नि॒याना॑मथो॒ पिता॑
म॒हतां॑ गर्ग॒राणाम् । व॒त्सो ज॒रायु॑ गति॒धुक्पी॒यूषं॑ आ॒मिक्षा॑ म॒स्तु
घृ॒तम॑स्य॒ रेतः॑ । त्वां गा॒वोऽवृ॑णत॒ राज्या॑य॒ त्वाꣳ ह॑वन्त॒ मरु॑तस्व-

இடபவேள்வி)

கா: । वर्ष्मन्क्षत्रस्य ककुभि शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भजा
वसूनि । व्यृद्धेन वा एष पशुनायजते यस्यै तानि न क्रियन्त एष
ह त्वै समृद्धेन यजते यस्यैतानि क्रियन्ते ॥ २ ॥

பொலிகாளையைக்கொண்டு வேள்விசெய்யும் ஒருவகைக் கருமத்தைக் கூறும் மந்திரங்கள் இவ்வறுவாகத்தில் கூறப்படுகின்றன.

எண்டு, சூத்திரத்தில் விதித்தபடியே, மூன்றாங்காண்டம் முதற்பிரபாடகம் பதினோராம் அநுவாகத்திலுள்ள 'பிசங்கரூப:', என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரத்தையும், பசுமந்தையிலுள்ள கிழப்பொலிகாளையை மாற்றுவதற்குப் பிரியமுடையவன் மற்றொரு பொலிகாளையின் காதில் ஒதல்வேண்டும்.

அதன்பிறகு புதிய பொலிகாளையை பசுமந்தையிற் கொண்டுவிந்து விடுவதற் துரிய மந்திரம்

மந்திரம் 1

एतं युवानं परि वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्चरत प्रियेण । मा नशशास जनुषा
सुभागा रायस्पोषेण समिषा मदेम ।

என்பது.

உரை.

கோக்களே! உங்கட்கு தருணமாகிய பொலிகாளையைக் கொடுக்கின்றேன் அன்புடன் அதனுடன் கூடிவிளையாடிக் கொண்டிருப்பீர்களாக. நீங்கள் பிறப்புத்தொட்டு நல்லபாக்கிய முடையோர்களாதலின் எங்கட்குச் சாபமிடா தீர்கள். மற்றும், இளமைவாய்ந்த பொலிகாளையைக்கொடுக்கின்றேன். ஆதலின் எமக்கு அருள் செய்வீர்களாக. உங்களுடைய கிருபையால் நாங்கள் தனத் தாலும் உணவுப்பொருள்களாலும் இனிது களிப்படைவோமாக என்பதாம்.

முன்னிதந்த் கிழப்பொலிகாளையை, பிரசாபதி, இந்திரன், துவஷ்டா என்னும் மூவர்களுள் ஒருவரின் பொருட்டுக் கொல்லும்போது பிரகந்தியில் உள்ள முள்ள மந்திரங்களையும் ஒதுவதுடன் ஒதவேண்டிய மந்திரம்.

மந்திரம் 2

नमो महिम्न उत चक्षुषे ते मरुतां पितस्तदहं गृणामि । अनुमन्यस्व सुयजा
यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम् ।

என்பது.

உரை

தேவர்களை யுண்டாக்கும் பிரசாபதியே! உனது படைப்பாகிய மகிமை யின்பொருட்டு வணக்கம். மற்றும், எல்லாவற்றையுங் கவரும் ஞானகிருஷ் டிக்கு வணக்கம். யான் கூறவிரும்பியதை உனக்குச் சொல்கின்றேன், யான் கூறியதை ஏற்றுக்கொள்வாயாக. அதாவது வேள்வியின் சாதனமாகிய, அழகிய பொலிகாளையைக் கொண்டு வேட்பேன் என்பதாம். பொலிகாளை யாகிய இந்த அவி தேவர்கட்குப் பிரியமுடையதாகுக என்பது.

பொலிகாளையின் வபா (ஈரல் சவ்வின்) ஹோமமந்திரம்

மந்திரம் 3

देवानामेष उपनाह आसीदपां गर्भ ओषधीषु न्यक्तः। सोमस्य द्रप्सम-
वृणीत पूषा बृहन्नदिरभवत्तदेवाम् ।

என்பது

உரை.

இப்பொலிகாளை, தேவர்களைக் கட்டுவதற்குரியதாக இருந்தது. அதாவது கயிற்றால் காளை கட்டுப்படுவதுபோல் இப்பொலிகாளையின்மீது தேவர்கள் மிகுந்த ஆசையுடையவர்களாய்க் கட்டுண்டார்கள் என்பது பொருள். அத்தகைய பொலிகாளை ஹோமஞ் செய்யப்பட்டு மேகங்களில் நீரைப்பற்றிய கருப்பவடிவாகி மீண்டும் கொடிசெடிகளின்மீது மழையாய் தலைகீழாய் விழுந்தது. அஃதெவ்வாறெனின்? பூஷா தேவதை சோமத்துளியை இழுத்துக் கொண்டது. ஆதித்தன், நீர்வடிவ சந்திரனுடைய நீர்த்துளியைக்கிரணங்களால் இழுத்துக்கொண்டனன். அத்துளிகள் கிரணசம்பந்தப்பட்டு மலைபோன்ற மேகமரயிற்று என்க, இனி, தேவர்கட்குப் பிரியமாகிய இப்பொலிகாளை தீயில் ஆகுதி செய்யப்பட்டு ஆதித்தனையடைந்து கிரணங்களாய் சந்திர சம்பந்தப்பட்ட நீரைப் பூமியிலிருந்து இழுத்து மேகத்தைப்பற்றி நீர்க்கருப்பமாகி மழையாய்க் கொடி செடிகளில் விழுந்தது என்க.

ஈண்டு, 'ஜாதவேத:', என்பது முதலிய மந்திரத்திற்குப்பதிலாக இம் மந்திரத்தை ஒதல்வேண்டுமென்பதை யுணர்க.

இதய முதலான அங்க ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 4

पितावत्सानां पतिरघ्नियानामथो पिता महतां गर्गराणाम्। वत्सो जरायु
प्रतिधुक्पीयूष आमिक्षा मस्तु घृतमस्य रेतः ।

என்பது

உரை

இப்பொலிகாளை கோக்கட்குமாத்திரம் தலைமையதன்று. மற்றோ, கோவின் கன்றுகட்கும் பிதாவாம். மற்றும், பேரொலியுடன்கூடிய இடபக்கூட்டங் கட்கும் இது தந்தையாம். அஃதன்றியும், கோவின் கர்ப்பங்கட்கும், சுருப்பப்பைகட்கும், கறக்கும் பாலுக்கும், பார்பாத்திரத்திற்கும், அமுதமொத்த கோவின்மடியிலுள்ள பாலுக்கும், பாலாடை, நெய், காச்சிய நெய் என்னுமிவையனைத்திற்கும் பொலிகாளையின் தாதுவின் சாரமே காரண மாம். இத்தகைய பெருமை பொருந்திய பொலிகாளை, அவியாகித் தேவர்களைக் களிப்படைவிக்க என்பதாம்.

சுவிஷ்டகிருத் ஹோம மந்திரம்

மந்திரம் 5

त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वा५ हवन्त मरुतस्स्वर्काः । वर्मन्ध्वन्नरय
ककुभि शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भजा वसुनि ।

என்பது

உரை.

பொலிகாளையே! உன்னை, கோக்களைத்தும் எமக்கு இவரே அரசன் என்று சூழ்ந்துகொண்டிருப்பனவாகுக. மருத்துக்களும் உன்னையே அவியின் வடிவமென்றழைக்கின்றனர். கொண்டையைப்போன்று உயர்ந்துள்ள அரசர்குலத்திற்கிற்றந்த அரசனுடைய உடம்பில் வன்மைவடிவாக நீயே புருந்திருக்கின்றாய். கோக்களுள் பொலிகாளையினிடத்து மிருந்த ஆற்றல் காணப்படுவதுபோல் எல்லாவற்றையும் நியாயஞ்செய்யும் ஆற்றல் அரசனுக் கிருத்தலின் அரசனுடைய வடிவில் காளையிருக்கிறதென்பது உபசரமாம். அதலின், அரசனுக்கொப்பாகிய உக்கிரமுடையோனாய் எமது பகைவர்க ளுடைய தனங்களை அவர்களிடத்திலிருந்து வேறுக்கிவிடுவாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய மந்திரங்களால் முடிக்குங்கருமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

वृद्धेन वा एष पशुना यजते यस्यैतानि न क्रियन्त एष हृष्यै समृद्धे न यजते
यस्यैतानि क्रियन्ते ।

என்பது

உரை

எவ்வேசமானான் இத்தகைய அங்கமான கருமங்களைச் செய்கின்றானே, அவன், எல்லா அங்கங்களும் நிரம்பிய பசு யாகத்தை இனிதுசெய்துமுடிக்கின்றான் என்பதாம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பத்தாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

सूर्योद्वाऽऽज्यं गार्भिण्या यस्या इत्यनुमन्त्रणम् ॥

आवर्तगर्भमावृत्य वितेगर्भं छिनत्तिहि ॥ १ ॥

बहिर्गर्भं निरस्योर्वोरन्तरावी (रोविं) ति भाजनम् ॥

एकहोमो मही भस्माच्छादनं गर्भडाशयोः ॥ २ ॥

अनुवाकेतुदशमे मन्त्रा अष्टावुदीरिताः ॥

வசா (மலட்டுவது) என்று எண்ணி கொன்றபிறகு அது கருப்பமாக இருக்கில் பிராயச்சித்தமாகசெய்ய வேண்டிய இரண்டு ஹோமங்கள், அக்கருப்பத்தைப் போற்றல், அக்கருப்பத்தை வலம்வருதல், அதை அறுத்தல், அக்கருப்பத்தில் இருக்கும் குட்டியை அப்பசுவிற்கு பக்கத்தில் போடல், அக்கருப்பத்தில் இருக்கும் இரசத்தைப் பிடிப்பதற்கு ஒருபாத்திரத்தை வைத்தல், நெய்யோமஞ்செய்தல், அக்கருப்பத்தை தீயில்லாத சாம்பரால் மூடுதல் என்பது.

முன்றும் காண்டம் முன்றும் பிரபாடம்

பத்தாவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்துநான்கு பதங்களைக்கொண்டது.

பசுப்பிராயச்சித்த விசேடத்தைக்கூறும் மந்திரங்கள்.

सूर्यो देवो दिविषभ्यो धाता क्षत्राय वायुः प्रजाभ्यः । बृहस्पति-
स्त्वा प्रजापतये ज्योतिर्मती जुहोतु । यस्यास्ते हरितो गर्भोऽथो

பசுப்பிராயச்சித்தம்)

யோநிர்ஹிரண்யயி | அங்நான்யஹுதா யஸ்யை தா தேவீஸ்ஸமஜிசமம் | அ
வர்தன வர்தய நி நிவர்தன வர்தயேந்ந் நர்தயுத | ஸ்யாஸ்தவ்ஸ: ப்ரதிஷ-
ஸ்தாமிரா வர்தயா புந: | வி தே மினயி தகரீ வி யோநி வி மீவி-
ந்யை | வி || 1 || மாத்ரே ச புத்ரே ச வி மீமீ ச ஜராயு ச | வஹி-
ஸ்தே அஸ்து வாலிதி | உருத்ரஸோ வித்வரூப ஐந்து: பவ்மானோ ஶீரானவ்ஜ
மீமீ | அக்பதி த்விபதி த்விபதி சதுஸ்பதி பத்வபதி ஷட்பதி சஸ-
பத்வபதி ஶுவநாஸ்து ப்ரதயா ஸ்வாஹ | மஹி யோ: ப்ரதிவீ ச ந
ஐம் யஜ் மிமிஷதாம் | பிபுதா நோ மரீமமி: || 2 ||

இதில் பசுவின் பிராயச்சித்த மந்திரங்கள் கூறுப்படுகின்றன.

சுண்ணா, அதிராத்ரமுதலான பசுவிசிறந்திகளில் கொல்லப்படும் பெண்ஆட்டைக்
கொன்ற பிறகு அது சிணையெனத் தேரில், முதற்காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம்,
நாற்பத்து நான்காம் அதுவாகத்தில் உள்ள, 'யாதாராதி:' (தரதாராதி:) என்பது முத
லான மந்திரத்தால் ஒரு ஆததி செய்த பிறகு செய்யவேண்டிய ஹோமமந்திரம்.

மந்திரம் 1

சூயோ தேவோ திவிஷய்யோ யாதா ஶயய வாயு: ப்ராபய: | வுஹஸ்பதிஸ்தவ ப்ரா-
பாதயே ஜ்யோதிஸமீதி யுஹேது |

என்பது

உரை

தேவர்கள் வளர்த்தப்பொருட்டு சூரியனும், அரசர்கள் வளர்த்தப்பொ
ருட்டு தாதா தேவனும், பிரசைகள் வளர்த்தப்பொருட்டு வாயுவும், பிரசா
பதியை அடைதற்பொருட்டு பிருகம்பதியும், சோதியையுடைய உண்ணைக்
குறித்து ஆகுதி செய்வார்களாக என்பது.

அவ் வாட்டைப் போற்றும் மந்திரம்.

மந்திரம் 2

யஸ்யாஸ்த ஹரிதோ மமோஸ்தோ யோநிர்ஹிரண்யயி | அங்நான்யஹுதா யஸ்யை தா தேவ:
சமஜிசமம் |

என்பது

உரை

எவ்வாட்டின் கருப்பம் பச்சைநிறமோ, எவ்வாட்டின் யோரி பச்சை நிறமோ, எவ்வாட்டின் அங்கங்கள் வளையுடையவைகளோ, அத்தகைய அவ்வாட்டை தேவர்களுடன் ஒன்று சேர்க்கின்றேன் என்பதாம்,

ஆட்டை வலம்வரும் மந்திரம்

மந்திரம் 3

आ वर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेद् नद्वुद । भूस्याश्चतस्रः प्रदिशस्ता,
भिरावर्तया पुनः ।

என்பது

உரை.

கருப்பத்தைச் செலுத்துங் தேவ! நீ, இவ்வாட்டின் கருப்பத்தைச் சுற்றுவாயாக. கருப்பத்தை வெளியிற்கொண்டுவரும் தேவ! நீ, வெளியிற் கொண்டுவருவாயாக. கருப்பத்தைக் கத்தும்படிசெய்யும் ஈச! நீ, மீண்டும் இக்கருப்பத்தை நான்கு திக்குகளிலும் வியாபிக்கும் (பரவும்)படி செய்வாயாக என்பதாம்.

கருப்பத்தை அறுப்பதற்கு மந்திரம்

மந்திரம் 4

वि ते भिनशि तकरीं वि योनिं वि गवीन्यौ । वि मातरं च पुत्रं च वि गभं
च जरायु च ।

என்பது

உரை

ஆடே! உனது கருப்பத்தையும் யோரியையும் அறுக்கின்றேன். மற்றும் யோரியின் உட்புறத்துள்ள இரண்டு உருண்டைகளையும், தாயையும் கருப்பத்தையும் கருப்பப்பையையும் வேறுக்குகின்றேன் என்பதாம்.]

பகட்பிராயச்சித்தம்)

கருப்பத்தை, அவ்வாட்டிள் கால்கட்கிடையிற் போடுதற்கு மந்திரம்

மந்திரம் 5

बहिस्ते अस्तु बालिति ।

என்பது

உரை

ஆடே! உந்து பிராணவிருத்திவடிவ ஆன்மா எங்கும் வியாபி ஆகுக. ஈண்டு, இதை அறுக்கின்றேன், என்னும் முன் மந்திரத்துடன் சேர்த்துக் கொள்க என்பதாம்.

அக்கருப்பத்தை, சூலத்தாற்றித்தி, பசுவைக் கொல்லுஞ்சாலையிலுள்ள நீயிற் காய்ச்சி அதில்ஓழுகும் இரசத்தைப் பிடித்துக்கொள்வதற்குப் பாத்திரத்தை வைக்கும் மந்திரம்.

மந்திரம் 6

उद्धृषो विश्वरूप इन्दुः पवमानो घीर आनञ्ज गभस् ।

என்பது

உரை.

மிகுந்த சாரமுள்ள அவயவங்களையுடையதும், பல்வேறுவகைப்பட்ட வடிவங்களையுடையதும், வெண்ணிறமுடையதும், பரிசுத்தமானதும், நிலையுடையதுமாகிய பிரணைகள் பசுக்களாகிய அவயவசமுதாயமானது பிறந்த பின்னர் கருப்பத்தை அடைவதாகுக என்பதாம். அந்த இரசம் மூன்று வகையாக உபயோகப்படுத்துவதாம்.

நெய் ஓம்ஞ்சேய்யும் மந்திரம்

மந்திரம் 7

एकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षट्पदी सप्तपद्यष्टपदी भुवनाऽनु

प्रथताऽस्वाहा ।

என்பது

உரை.

இவ்வாடு, ஒருகால், இருகால்கள், மூன்றுகால்கள், நான்குகால்கள், ஐந்துகால்கள், ஆறுகால்கள், ஏழுகால்கள், எட்டுக்கால்கள்கொண்ட உயிர்கள் நிறைந்த புவனமாய்ப்பரவுக சுவாஹா என்பதாம்,

அக்கநுப்பத்தை, துடில்லாத சாம்பரில் புதைத்து ழடிவிடும் மந்திரம்

மந்திரம் 8

मही धौः पृथिवी च न इमं यज्ञं सिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमभिः ।

என்பது.

உரை

பெரிய இவ்வானுலகமும் மண்ணுலகமும் எமது வேள்வியை இரச முடையனவாக்கி வளர்க்குக. பாதுகாக்கும் வகைகளால் எம்மையும் பாதுகாக்குக என்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பதினோராம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்

भवेदिदं वामित्यैन्द्रा बार्हस्पत्येचतुष्टयम् ।

विते विविचिमद्यागे धातेत्येतच्चतुष्टयम् ॥ १ ॥

देविकास्वाद्ययागे स्यादन्वित्यनुमतेचरौ ।

चतुष्टयं स्याद्राकां तु राकादेव्याश्चरौ तथा ॥ २ ॥

सिनीयासु सिनीवाल्याः कुहुं कुह्वाश्चविंशतिः ॥

இந்திராபிருகற்பதிக்கு இரண்டு யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்கள், அக்னி கலந்ததற்குச் செய்யும் இஷ்டியின் யாஜ்யா புரோதுவாக்கியங்கள், தேவிகா என்னும் ஐந்து அவிக்களைக்கொண்ட இஷ்டியில் ஒவ்வொரு தேவதைக்கும் இரண்டிரண்டு இருக்குக்களாக முறையே யாஜ்யாபுரோது வாக்கியங்கள் என்பது.

யாஜுர புரோநுவாக்கியங்கியகள்)

மூன்றும் காண்டம் மூன்றும் பிரபாடகம்

பதினேராவது அநுவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்துநான்கு பதங்களைக்கொண்டது.

யாஜுர புரோநுவாக்கியங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

इ॒दं वा॒मा॒स्य॑ ह॒विः प्रि॒यमि॒न्द्रा॒वृ॒ह॒स्प॒ती । उ॒क्तं म॒द॒श्च॑ श॒स्य॒ते ।
 अ॒यं वा॒ परि॑ पि॒च्य॒ते सो॒म इ॒न्द्रा॒वृ॒ह॒स्प॒ती । चा॒रु॒र्म॒दा॒य पी॒तये॑ ।
 अ॒से इ॒न्द्रा॒वृ॒ह॒स्प॒ती र॒यि ध॑त्त॒ः श॒त॒ग्वि॒नम् । अ॒श्व॒ा॒व॒न्त॒ः स॒ह॒-
 स्त्रि॒णम् । वृ॒ह॒स्प॒ति॒र्नः॒ परि॑ पा॒तु प॒श्चा॒दु॒तो॒त्तर॒सा॒द॒ध॒रा॒द॒घा॒योः । इ॒न्द्रः
 पु॒रस्ता॑दु॒त म॒ध्य॒तो॒न॒स्स॒खा स॒रि॒र्व॒भ्यो व॒रि॒वः कृ॒णो॒तु । वि॒ ते
 वि॒ष्व॒वा॒त॒जू॒ता॒सो अ॒ग्रे भा॒मा॒सः ॥ १ ॥ शु॒चे शु॒च॒यश्च॑र॒न्ति ।
 तु॒वि॒म्र॒क्षा॒सो दि॒व्या न॑व॒ग्वा व॒ना व॒न॒न्ति घृ॒ष॒ता रु॒ज॒न्तः । त्वा॒म॒ग्रे
 मा॒नु॒षी॒री॒ड॒ते वि॒शो हो॒त्रा॒वि॒दं वि॒वि॒चि॒ः र॒त्न॒धा॒त॑मम् । गु॒हा स॒न्त॒ः-
 शु॒भ॒ग वि॒श्व॒द॒र्श॒तं तु॒वि॒ष्म॒ण॒स॒ः सु॒य॒जं घृ॒त॒श्रि॒यम् । धा॒ता द॑दा॒तु
 नो र॒यि॒मी॒शानो॑ ज॒ग॒त॒स्प॒तिः । स नः॑ पू॒र्णे॒न वा॒व॒न्त॒ । धा॒ता प्र॒-
 जा॒या उ॒त रा॒य ई॒शे धा॒ते॒दं वि॒श्वं सु॒वे॒नं ज॒जान॑ । धा॒ता पु॒त्रं य॒ज्ञ॒-
 मा॒ना॒य दा॒ता ॥ २ ॥ त॒स्मा॒ उ ह॒व्यं घृ॒त॒व॒द्वि॒धेम॑ । धा॒ता द॑दा॒तु
 नो र॒यि प्रा॒चीं जी॒वा॒तु॒मा॒क्षि॒ताम् । व॒यं दे॒व॒स्य॑ धी॒मा॒हि सु॒मा॒ति॒ः-
 स॒त्य॒रा॒ध॒सः । धा॒ता द॑दा॒तु दा॒शु॒पे व॒ह्नि॒नि प्र॒जा॒का॒मा॒य मी॒ढु॒ष॑
 दुरो॒णे । त॒स्मै दे॒वा अ॒मृ॒ता॒स्सं व्य॑य॒न्तां वि॒श्वे दे॒वा॒सो अ॒दि॒ति॒स्स॒-
 जो॒षाः । अ॒नु नो॒ऽद्या॒नु॒म॒ति॒र्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ म॒न्य॒ताम् । अ॒ग्नि॒श्च ह॒व्य॒-

வாஹ்நோ மவதா¹ டா²சுபே மய³: । அந்வி⁴த⁵னு⁶ம⁷தே⁸ த்வம் ॥ 3 ॥ ம⁹ந்யா¹⁰சீ¹¹
 ங்¹² ச்¹³ ந: க¹⁴யி¹⁵ । க¹⁶த்வே¹⁷ த¹⁸க்ஷா¹⁹ய²⁰ நோ²¹ ஹி²²து²³ ப்ர²⁴ ண²⁵ ஆ²⁶யூ²⁷ஷ்²⁸பி²⁹ தா³⁰ரி³¹ப: ।
 அ³²து³³ ம³⁴ந்ய³⁵தா³⁶ம³⁷னு³⁸ம³⁹ந்ய⁴⁰மா⁴¹நா⁴² ப்ர⁴³ஜா⁴⁴ய⁴⁵ந்த⁴⁶ய⁴⁷ ர⁴⁸யி⁴⁹ம⁵⁰க்ஷா⁵¹ய⁵²மா⁵³ண⁵⁴ம் । த⁵⁵யே⁵⁶
 வ⁵⁷ய⁵⁸ய⁵⁹ ஹே⁶⁰த⁶¹சி⁶² மா⁶³சி⁶⁴பி⁶⁵ பூ⁶⁶ம⁶⁷ சா⁶⁸ நோ⁶⁹ தே⁷⁰வீ⁷¹ சு⁷²ஹ⁷³வா⁷⁴ சீ⁷⁵மீ⁷⁶ ய⁷⁷க்ஷ⁷⁸து⁷⁹ । ய⁸⁰ஸ்யா⁸¹-
 மி⁸²த⁸³ம்⁸⁴ ப்ர⁸⁵தி⁸⁶சி⁸⁷ ய⁸⁸தி⁸⁹ரோ⁹⁰ச⁹¹தே⁹²ஸ⁹³து⁹⁴ம⁹⁵தி⁹⁶ ப்ர⁹⁷தி⁹⁸ பூ⁹⁹ப¹⁰⁰ந்ய¹⁰¹ய¹⁰²ய¹⁰³: । ய¹⁰⁴ஸ்யா¹⁰⁵ உ¹⁰⁶ப¹⁰⁷த்ய¹⁰⁸
 உ¹⁰⁹ப¹¹⁰ந்தா¹¹¹ரி¹¹²க்ஷ¹¹³ய¹¹⁴ சா¹¹⁵ நோ¹¹⁶ தே¹¹⁷வீ¹¹⁸ சு¹¹⁹ஹ¹²⁰வா¹²¹ சீ¹²²மீ¹²³ ய¹²⁴க்ஷ¹²⁵து¹²⁶ ॥ 4 ॥ ரா¹²⁷கா¹²⁸ம¹²⁹ஹ¹³⁰-
 சு¹³¹ஹ¹³²வா¹³³ய¹³⁴ சு¹³⁵பு¹³⁶தீ¹³⁷ ஹ¹³⁸வே¹³⁹ பூ¹⁴⁰ணோ¹⁴¹து¹⁴² ந¹⁴³ஸ¹⁴⁴சு¹⁴⁵ப¹⁴⁶மா¹⁴⁷ வோ¹⁴⁸ய¹⁴⁹து¹⁵⁰ த்ம¹⁵¹நா¹⁵² । சீ¹⁵³வ்ய-
 த்வ¹⁵⁴ப¹⁵⁵ஸ¹⁵⁶ந்ய¹⁵⁷யா¹⁵⁸ஸ¹⁵⁹க்ஷி¹⁶⁰த்ய¹⁶¹மா¹⁶²ந¹⁶³யா¹⁶⁴ த¹⁶⁵த¹⁶⁶து¹⁶⁷ வீ¹⁶⁸ர¹⁶⁹ய¹⁷⁰ ஶ¹⁷¹த¹⁷²தா¹⁷³ய¹⁷⁴ம¹⁷⁵ு¹⁷⁶க¹⁷⁷த்ய¹⁷⁸ம் । யா¹⁷⁹ஸ்தே¹⁸⁰
 ரா¹⁸¹கே¹⁸² சு¹⁸³ம¹⁸⁴த¹⁸⁵ய¹⁸⁶ஸு¹⁸⁷பே¹⁸⁸ச¹⁸⁹ஸோ¹⁹⁰ யா¹⁹¹மி¹⁹²த¹⁹³த¹⁹⁴து¹⁹⁵சி¹⁹⁶ டா¹⁹⁷சு¹⁹⁸பே¹⁹⁹ வ²⁰⁰க்ஷ²⁰¹நி²⁰² । தா²⁰³மி²⁰⁴நோ²⁰⁵ அ²⁰⁶ய²⁰⁷
 சு²⁰⁸ம²⁰⁹நா²¹⁰ உ²¹¹பா²¹²ர²¹³ஹி²¹⁴ ச²¹⁵ஹ²¹⁶ஸ²¹⁷போ²¹⁸ய²¹⁹ய²²⁰ ச²²¹ு²²²ப²²³மா²²⁴ ரா²²⁵ணா²²⁶ । சி²²⁷நீ²²⁸வா²²⁹லி²³⁰ யா²³¹ ச²³²ு²³³பா-
 ணி²³⁴: । கு²³⁵ஹ²³⁶ம²³⁷ஹ²³⁸ய²³⁹ சு²⁴⁰ப²⁴¹மா²⁴² வி²⁴³வ்நா²⁴⁴ப²⁴⁵ச²⁴⁶ம²⁴⁷ஸ²⁴⁸மி²⁴⁹ந்ய²⁵⁰ஜ்²⁵¹ஜ்²⁵² சு²⁵³ஹ²⁵⁴வா²⁵⁵ ஜோ²⁵⁶ஹ²⁵⁷வீ²⁵⁸மி²⁵⁹ ।
 சா²⁶⁰ நோ²⁶¹ த²⁶²தா²⁶³து²⁶⁴ அ²⁶⁵ய²⁶⁶ய²⁶⁷ண²⁶⁸ பி²⁶⁹த²⁷⁰ு²⁷¹ணா²⁷²ம்²⁷³ த²⁷⁴ஸ்யா²⁷⁵ஸ்தே²⁷⁶ தே²⁷⁷வி²⁷⁸ ஹ²⁷⁹வி²⁸⁰பா²⁸¹ வி²⁸²தே²⁸³ம²⁸⁴ । கு²⁸⁵ஹ²⁸⁶தே²⁸⁷-
 வ்நா²⁸⁸ம²⁸⁹ஸ²⁹⁰மூ²⁹¹த²⁹²ஸ்ய²⁹³ ப²⁹⁴த்னீ²⁹⁵ ஹ²⁹⁶வ்யா²⁹⁷ நோ²⁹⁸ அ²⁹⁹ஸ்ய³⁰⁰ ஹ³⁰¹வி³⁰²ப³⁰³ய³⁰⁴திகே³⁰⁵து³⁰⁶ । ச³⁰⁷ம்³⁰⁸ டா³⁰⁹சு³¹⁰பே³¹¹ கி³¹²ர³¹³து³¹⁴
 பூ³¹⁵ரி³¹⁶ வாம³¹⁷ய³¹⁸ ரா³¹⁹ய³²⁰ஸபோ³²¹ய³²²ம்³²³ சி³²⁴கி³²⁵த³²⁶ு³²⁷பே³²⁸ த³²⁹தா³³⁰து³³¹ ॥ 5 ॥

இதில் காமிய யாஜுர புரோதவாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன.

‘யம்காமயேத, என்பது முதலியதினுள்ள ஐந்திர பார்வஸ்பத்தியச் சதுவிற்துப் புரோதவாக்கியம்

மந்திரம் 1

இதே வாமாஸ்யே ஹி: த்ரியசிந்த்ராவூஹஸ்பதீ । உக்தம் மதஸ்ய ஶஸ்யதே ।

என்பது.

புரோநுவாக்கியங்கள்)

உரை.

இந்திர பிருகற்பதிகளே! இந்த அவி உங்கட்கு விருப்புடையதாகுக. அல்லது இந்த அவி உங்கட்கு அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது. மற்றும் உங்களைக் குறித்துக் களிப்புத்தரும் சஸ்திரம், பிரதிகரம் (துகிவிசேடம் பிரதியுத்தரம்) கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்

மந்திரம் 2

अयं वां परि विच्यते सोम इन्द्रावृहस्पती । चारुमेदाय पीतये ।

என்பது.

உரை.

இந்த அவி, அல்லது சோமம் உங்கட்கு 'அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது. அதாவது இந்திர பிருகற்பதிகளே! உங்கட்கு அருந்துதற் பொருட்டும் மாந்த முண்டாதற் பொருட்டும் அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய புரோநுவாக்கியம்

மந்திரம் 3

अस्मे इन्द्रावृहस्पती रयिं घत्तुं शतविवनम् । अश्वावन्तु सहस्रिणम् ।

என்பது.

உரை.

இந்திர பிருகற்பதிகளே! நீங்கள், எங்கட்கு நூற்றுக்கணக்கான குதிரைகளையும், ஆயிரக்கணக்கான பொன்களையுங் கொடுப்பீர்களாக என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்ப யாஜ்யாவாக்கியம்:

மந்திரம் 4

वृहस्पतिर्नः परिपातु पश्चादुतोत्तरसादधरादधायोः । इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नस्सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ।

என்பது

உரை.

பிருகத்பதி, இப்போதும், பிறகும் மேல்கீழ்வருந் துன்பங்களிலிருந்து எம்மைப் பாதுகாப்பாராக. இந்திரன், முகலிலும் நடுவிலும் எம்மைப் பாதுகாப்பானாக. எமது நண்பர்களான பிருகத்பதியும் இந்திரனும் நட்புடை யோர்களான எமக்குச் சுகத்தைச் செய்வார்களாக என்பதாம்.

‘யஸ்யபூஷிதாக்கே: அந்யை: அகீனீபி: அக்னய: ஸம்ஸந்த்யந்தே, என்னு மீடத்து விவிசி இஷ்டியில் புரோநுவாக்கியம். விவிசி = நீக்கலப்பு.

மந்திரம் 5

वि ते विष्णवातजूतासो अग्ने भामासश्चेशुचयश्चरन्ति । तुविम्रक्षासो
दिव्या नवग्वा वना वनन्ति धृषता रुजन्तः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! வாயுவாய் எழுப்பப்படுகின்றவைகளும், வேறொரு அக்கினி கலந்ததால் கோபமிக்குடையவைகளும், பலவற்றைச் சோதனைசெய்கின்றவை களும், வானிலிருந்தத்தக்கவைகளும், புதிய போர்க்கையுடையவைகளுமான உனது கிரணவொளிகள் மிகுந்த குறைவைப் போக்குகின்றவைகளாய் நாம் புறங்களிலுஞ்செல்கின்றன. அவைகள் எமது அலியை அருந்துவனவாகுக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞாவால்கியம்.

மந்திரம் 6

स्वामग्ने मानुषीरीडते विशो होत्राविदं विविचि५ रत्नधातमम् । गुहा
सन्तः सुभग वि५वदंशं तुविम्रणस५ सुयजं घृतश्रियम् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! ஹோமவிசேடங்களை யுணர்கின்றவனும், கலந்த தீயைப் பிரித்துணர்கின்றவனும், மணிகளையும் தனங்களையும் கொடுக்கின்றவனும், இரகசிய விடத்திலிருக்கின்றவனும், உலகத்தைத் தெரிவிக்கின்றவனும், பெருத்த மனதுடையவனும், இனிது வேட்கின்றவனும், நெய்யையருந்து கின் கின்றவனுமாகிய உன்னை, மக்களாகிய பிரசைகள் துதிக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

புரோதுவாக்கியம்)

‘தாத்ரே புரோடாசம் த்வாதசகபாலம் நிர்வபதி, அதுமத்யைசதம், ராகாயை சதம், சிதீவால்யைசதம், துஸ்வைசதம் என்னும்நேவி அவிகளுள் முதல்அவிகீதப் புரோதுவாக்கியம்:—

மந்திரம் 7

धाता ददातु नो रयिमीशानो जगतस्पतिः । स नः पूर्णेन वाचनत् ।

என்பது.

உரை.

உலகைத் தாங்குகின்றவரும், பாதுகாக்கின்றவருமாகிய பரமேசுவர் எமக்குத் தனத்தைக்கொடுப்பாராக, அப்பரமேசுவர் என்னை நிறைந்த சம்பத் துடையவனாகச் செய்வாராக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்

மந்திரம் 8

धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वं भुवने जजान । धाता पुत्रं यज-
मानाय दाता तसा उ हव्यं घृतवद्विधेम ।

என்பது

உரை

இப்பிரமன் பிரசைகட்கு இறைவனாகின்றான். மற்றும், தனங்கட்கும் தலைவனாகின்றான். இவன் உயிர்த்தொகுதிகளைப் படைத்தனன். இவன், எசு மானனுக்குப் புதல்வனைக்கொடுக்கின்றான். அத்தகைய இத் தேவனுக்கு இந்த அகியை நெய்யுடையதாகச் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விக்ரமாகிய மற்றொரு புரோதுவாக்கியம்

மந்திரம் 9

धाता ददातु नो रयिं प्राचीं जीवातुमक्षिताम् । वयं देवस्य धीमहि सुम-
तिश्च सत्यराधतः ।

என்பது.

உரை

அத்தகைய பிரமன், எமது வாழ்வுக்குப் போதுமானதும், எமக்கு அது கூலமுமாகிய தனத்தை எமக்குக் கொடுப்பானாக. உண்மையாகிய வேள்வி

யாற் போற்றும் யாங்கள் அவனை அருளோடுகூடிய மனத்தாற்றியானிப்போ
மாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய மற்றெதயாஜ்யாவாக்கியம்

மந்திரம் 10

धाता ददातु दाशुषे वसूनि प्रजाकामाय मीढुषे दुरोणे । तस्मै देवा अमृ-
तास्यं व्ययन्तां विश्व देवासो अदितिस्सजोषाः ।

என்பது.

உரை.

மக்கட்பேற்றை விரும்பியவனும், தூரத்தில் தனதுவிட்டில் தேவர்களை
நெய்யால் ஆராதிக்கின்றவனும் அவியளிக்கும் எசமானனுமாகிய எனக்கு
அப்பிரமன் தனத்தைக் கொடுப்பானாக, இறப்பிலாத எல்லாதேவர்களும்
அத்தகைய எசமானன்பொருட்டு அவன் விட்டில் வந்திருப்பார்களாக
என்பதாம்.

இரண்டாவது அவிக்குப் புரோநு வாக்கியம்:—

மந்திரம் 11

अनु नोऽद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यताम् । अग्निश्च हव्यवाह्नो भवतां दाशुषे
मयः ।

என்பது.

உரை.

இதில், அநுமதி என்னுந்தேவதை இவ்வேள்வியைப்பற்றி தேவர்கள்
முன்னிலையிற் புகழுக. அவியைக்கொண்டுசெல்லும் அக்கினியும் அவிக்கொடுக்
கும் எசமானனுக்குச் சுகத்தை உண்டாக்குக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்:—

மந்திரம் 12

अन्विदनुमते त्वम्भन्यासै शं च नः रुधि । कवे दक्षाय नो हिनु प्र ण
आयूष्वि तारिषः ।

என்பது.

உரை

அதுமதியென்னுந் தேவதையே! நீ, இதை எல்லாவகையானும் ஏற்றுக் கொள்வாயாக. மற்றும், எமக்குச் சுகத்தைச்செய்வாயாக. அஃதன்றியும் எமது நலத்தின்பொருட்டுச்செய்யும் யாகத்தில் அன்புடையவனுவாய். மற்றும், எமக்கு நீண்டவாழ்நாளினைச் சம்பாதிப்பாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய புரோநுவாக்கியம்

மந்திரம் 13

अनु मन्यतामनुमन्यमाना प्रजावन्तः रयिमक्षीयमाणम् । तस्यै वयः हवः
सि माऽपि भूम सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु ।

என்பது

உரை

இவ்வனுமதி தேவி, பிரசைகளையுடையதும், மக்களையுடையதும், கெடாததுமாகிய தனத்தை எமக்கு அதுமதிப்பாளாக. யாம் அத்தேவியின் கோபத்திற்குப்பாத்திரர்களாகாமலிருப்போமாக. விருப்பு வெறுப்பிலாமைக்கும் அப்படியே. மற்றே, அவளுடைய அருளில் இருப்போமாக. அத்தேவியும் இனிது அழைக்கப் பெற்றவளாய் எமக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பாளாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய யாஜ்யாவாக்கியம்:—

மந்திரம் 14

यस्यासिद्ं प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुमतिं प्रति भूपत्यायवः । यस्या उपस्य उर्व-
न्तरिक्षः सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु ।

என்பது

உரை.

பல்வேறு வகைகளாய்க் காணப்படும் உலகம் ஆணை செலுத்தும் அதுமதி தேவியின்பால் இருக்கின்றது. எல்லாம் அவள் ஆணைக்குட்பட்டது என்பது பொருள். அத்தகைய அதுமதி தேவியைக் குறித்து எசுமானன் அவியை அலங்கரிக்கின்றான். மற்றும், பரந்தவானும் எவள்பால் ஒரு சிறிதிடத்திலிருக்கின்றதோ, அவள், மற்றவை முன்போல் என்பதாம்.

இனி முற்றுவது அவியின் புரோநுவாக்கியம்:—

மந்திரம் 15

राकामह॑ सुहवा॑ सु॒ष्टी हुवे॑ शृ॒णोतु॑ न॒स्तुभ॑गा वो॒धतु॑ त्मना । सी॒व्य-
त्व॑प॒सूच्याऽछि॑द्य॒मानया॑ द॒दातु॑ वी॒र॑ श॒तदा॑य॒मुक्थ्यम् ।

என்பது.

உரை.

இனிது அழைக்கப்பெறும் ராகாதேவியை அழகிய துதியால் அழைக்கின்றேன். நற்பாக்கிய முடைய அத்தேவி, எமது அழைப்பைக்கேட்டு என தான்மாவின் கருத்தை யுணர்ந்துகொள்வாளாக. மற்றும், கெடாத அருள் செய்யும் மனத்தால் இக்கருமத்தைப் புரிதப்படுத்துவாளாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அந்நகே யாஜ்யாவாக்கியம்:—

மந்திரம் 16

यास्ते राके॑ सु॒मतय॑स्सु॒पेश॑लो या॒भिर्द॑दा॒सि दा॑शु॒षे व॑सू॒नि । ता॒मिनीं॑ म॒मद्य॑
सु॒मना॑ उ॒पाग॑हि स॒हस्र॑पोष॒सु॒भगे॑ र॒राणा॑ ।

என்பது

உரை

ராகாதேவியே! நற்கருமங்களுடன் கூடியதும், அவியளிக்கும் எசமானனுக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய உனது அருள்புரியும் திருவுள்ளத்தால் எம்முடைய இவ் வேள்வியில் அருள்புரிவாயாக. நற்பாக்கியமுடையவளே! எவ்வாறு அருள்புரிவாயெனிலோ? ஆயிரக்கணக்கான வகையிய புஷ்டியைக் கொடுக்குமாற்றால் அருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

நான்காவது அவிக்கு யாஜ்யா புரோநுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சேர்ம்கள் காட்டபடுகின்றன,

மந்திரங்கள் 17 - 18

सिनी॑वा॒सि या॑ सु॒पाणिः॑ ।

என்பது

உரை

“சினீவாலிப்ருதுஷ்டகே” என்பது புரோது வாக்கியம். ‘யா சுபாணி: ஸ்வங்குரி:’, என்பது யாஜ்யாவாக்கியம். இவ்விரணடிற்கும், “ஆக்னிநாராயிமஸ் நவத்” என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

ஐந்தாம் அவியின் புரோநுவாக்கியம்

மந்திரம் 19

कुहमदः सुभगां विधनापसमसिन्यसे सुहवां जोहवीमि । सा नो दद्यात्
अवणं पितृणां तस्यास्ते देवि हविषा विधेम ।

என்பது

உரை

நல்லபாக்கியத்துடன் கூடியதும், கருமங்களை யுணர்ந்ததும், எளிதில் அழைக்கப் பெறுகின்றதுமாகிய ‘குரு’ என்னுந் தேவதையை இவ்வேள்வியில் மிகவும் அழைக்கின்றேன் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அந்நகே யாஜ்யாவாக்கியம்

மந்திரம் 20

कहूद्वानाममृतस्य पत्नी हव्या नो अस्य हविषश्चिकेतु । सं दाशुषे किरतु
भूरि वामः रायस्योषं चिकितुषे दद्यात् ।

என்பது.

உரை

தேவர்கட்குரிய தரிசுபூரண வேள்விகளின் அவியாகிய அமுதத்தைப் பாது காக்கின்றவளும், அழைத்தற்குரியவளுமாகிய ‘குரு’, என்னும் தேவியானவள் எமது அவியின் சாரத்தை உணர்வாளாக. அத்தகைய தேவி, அவியளிக்கும் எசமானனுக்கு, போற்றத் தக்கதும் மிகுதியானதுமாகிய இவ்வுலக பரவுலக பயன்களையளிப்பாளாக. மற்றும், தேவியே! உனது மகிமையை யுணர்ந்த எசமானனுக்கு நிறைந்த தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

பதினோராம் அதுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாங்காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

முடிந்தது.

நான்காம் பிரபாடக விடயச்சுருக்கம்.

प्रपाठके चतुर्थेऽनुकिंचिन्नैमिमित्तकं तथा ॥

पञ्चविंशद्विहोमाश्च वाच्याः काम्याश्चकेचन ॥ १ ॥

இந்நான்காம் பிரபாடகத்தில், சிலநைமித்திகங்களும், சில பசுக்களும் தர்விஹோமங்களும், முடிவில் காமிய யாஜ்யையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன என்பதாம்.

முன்றும் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

முதலாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

முற்கூறிய, ஆட்டின் சிணையைக் கண்டதற்கு விதித்த மந்திரங்கட்கு

உரை கூறும் பிராமணங்கள்.

वि वा एतस्य यज्ञ ऋध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो
दि॒विष॒भ्य इत्या॒ह वृ॒हस्प॑ति॒ना चै॒वास्य॑ प्र॒जाप॑ति॒ना च य॒ज्ञस्य॑
पृ॒च्छ॒मी॒प॒ वप॑ति॒ रक्षा॑सि॒ वा ए॒तत्प॑शु॒ः स॒च॒न्ते॒ येद॑क॒देव॑स्य॒ आल॑-
ब्धो भू॒यान्म॑व॒ति॒ यस्या॑स्ते॒ हरि॑तो॒ गर्भ॑ इत्या॒ह दे॒वत्रै॑वै॒ना ग॑मयति॒
रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्या आ॒ वर्त॑न॒ वर्त॑येत्या॒ह ॥ १ ॥ ब्रह्मै॒वैन॑मा॒ वर्त॑यति॒
वि ते॑ भिन॒वि त॒करी॑मित्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वेत॑दु॒रु॒द्र॒प्सो वि॒श्वरू॑प इ॒न्दु-
रित्या॒ह प्र॒जा वै प॑श॒व इ॒न्दुः प्र॒जयै॑वैन॒ पशु॑भिः स॒मर्ध॑यति॒ दि॒वं वै
य॒ज्ञस्य॑ व्यृ॒द्धं ग॒च्छ॑ति॒ पृथि॑वीम॒तिरि॑क्तं॒ तद्य॑न्न॒ शम॑ये॒दाति॑मा॒र्छे॒द्य-
ज॑मानो॒ मही॒ द्यौः पृथि॑वी च॒ न इति॑ ॥ २ ॥ आ॒ह द्या॒वापृथि॑वी-
भ्या॑मे॒व य॒ज्ञस्य॑ व्यृ॒द्धं चा॒तिरि॑क्तं॒ च श॑मयति॒ नाऽऽति॑मा॒र्छे॒ति य॒ज-
मा॒नो भ॑स्म॒नाऽभि॑ सम्म॒हति॑ स्व॒गाकृ॑त्या॒ अथो॑ अ॒नयो॒वा ए॒ष ग॒भो-

மந்திரவுரை)

ஸ்நயோ¹ரீ²வैन³ दधाति यदवद्येदति तद्वचयेद्यन्नावद्येत्पशो⁴ரால்⁵வ்ய⁶
 நா⁷வ்⁸ ஏ⁹த¹⁰பு¹¹ர¹²ஸ்தா¹³ந்நா¹⁴भ्या¹⁵ अन्यदवद्येदु¹⁶பரி¹⁷ஷா¹⁸த¹⁹ந்ம²⁰பு²¹ர²²ஸ்தா²³தீ²⁴ நா²⁵भ्यै²⁶ ॥ 3 ॥
 ப்ரா²⁷ண²⁸ உ²⁹ப³⁰ரி³¹ஷா³²த³³பா³⁴னோ³⁵ யா³⁶வா³⁷நே³⁸வ³⁹ ப⁴⁰சு⁴¹ஸ்த⁴²ஸ்யா⁴³வ்⁴⁴ ஏ⁴⁵தி⁴⁶ வி⁴⁷ஷ்⁴⁸வே⁴⁹ சி⁵⁰பி-
 வி⁵¹ஷா⁵²ய⁵³ ஜ⁵⁴ஹோ⁵⁵தி⁵⁶ ய⁵⁷தீ⁵⁸ ய⁵⁹ஜ்⁶⁰ஸ்யா⁶¹தி⁶²ரி⁶³ச்ய⁶⁴தே⁶⁵ ய⁶⁶: ப⁶⁷சோ⁶⁸ம்⁶⁹மா⁷⁰ யா⁷¹ பு⁷²ஷி⁷³ஸ்த-
 த்வி⁷⁴ஷ்⁷⁵: சி⁷⁶பி⁷⁷வி⁷⁸ஷோ⁷⁹ஸ்தி⁸⁰ரி⁸¹க்த⁸² ஏ⁸³வா⁸⁴தி⁸⁵ரி⁸⁶க்த⁸⁷ம்⁸⁸ த⁸⁹தா⁹⁰த்ய⁹¹தி⁹²ரி⁹³க்த⁹⁴ஸ்ய⁹⁵ ஶா⁹⁶ந்ந்யா⁹⁷
 அ⁹⁸ஷா⁹⁹பூ¹⁰⁰ஹி¹⁰¹ர¹⁰²ண¹⁰³ய¹⁰⁴ம்¹⁰⁵ த¹⁰⁶க்ஷி¹⁰⁷ணா¹⁰⁸ஸ¹⁰⁹ஷா¹¹⁰ப¹¹¹தீ¹¹² ஹே¹¹³பா¹¹⁴ஸ¹¹⁵ஸ்த்மா¹¹⁶ ந¹¹⁷வ¹¹⁸ம¹¹⁹: ப¹²⁰சோ¹²¹ரா¹²²ப்த்யா¹²³ அ¹²⁴ந்ந-
 கோ¹²⁵ஷ¹²⁶ உ¹²⁷ஷ்¹²⁸பீ¹²⁹பே¹³⁰ணா¹³¹ஸ¹³²ஸி¹³³ஷி¹³⁴தம்¹³⁵ ம¹³⁶வ¹³⁷த்யே¹³⁸வ¹³⁹மீ¹⁴⁰வ¹⁴¹ ஹி¹⁴² ப¹⁴³சு¹⁴⁴ஸு¹⁴⁵வ்¹⁴⁶மி¹⁴⁷வ¹⁴⁸ ச¹⁴⁹மீ¹⁵⁰வ-
 மா¹⁵¹ஸ¹⁵²மி¹⁵³வா¹⁵⁴ஸ்தீ¹⁵⁵வ¹⁵⁶ யா¹⁵⁷வா¹⁵⁸நே¹⁵⁹வ¹⁶⁰ ப¹⁶¹சு¹⁶²ஸ்த¹⁶³மா¹⁶⁴ப்த்¹⁶⁵வா¹⁶⁶ஸ¹⁶⁷வ்¹⁶⁸ ரு¹⁶⁹ந்¹⁷⁰தே¹⁷¹ ய¹⁷²ஸ்யே¹⁷³பா¹⁷⁴ ய¹⁷⁵ஜ்¹⁷⁶
 ப்ரா¹⁷⁷ய¹⁷⁸ஷி¹⁷⁹த்சி¹⁸⁰: க்ரி¹⁸¹ய¹⁸²த¹⁸³ ஐ¹⁸⁴ஷ்டா¹⁸⁵ வ¹⁸⁶சீ¹⁸⁷யா¹⁸⁸ந்¹⁸⁹ம¹⁹⁰வ¹⁹¹தி ॥ 4 ॥

முதலாம் மந்திரத்திலுள்ள 'பிருகத்பதி,' பிரசாபதி என்னுஞ் சொற்களின் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 1

वि वा एतस्य यज्ञ ऋच्यते यस्य हविरति रिच्यते सूर्यो देवो दिविबभ्य
 इत्याह बृहस्पतिना चेवास्य प्रजापतिना च यज्ञस्य बृद्धमपि वपति ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வித்தலைவனுக்கு ஆடுமான்று அதன்வயிற்றிலுள்ள குட்டி ஒன்றாக அவி மிகுகியாகின்றதோ, அவனுடைய வேள்வி குணமற்றதாகின்றது. ஆகலின், அவன் அம்மந்திரத்தால் ஹோமஞ்செய்யில் அம்மந்திரத்திற்குரியுள்ள பிருகத்பதி பிரசாதிபதி என்னும் இரண்டு தேவதைகளும் அக்குற்றத்தை நீக்கிவிடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

ஆட்டைப் போற்றும் மந்திரத்திலுள்ள, "ஸமஜீகமம்" என்னுஞ் சொல்லின் கருத்தைவிளக்குகின்றது (ஸமஜீகமம் - தேவர்களுடன் சேர்த்தல்)

பிராமணம் 2

रक्षांसि वा एतत्पशुं सचन्ते यदेकदेवस्य आलब्धो भूयान्भवति
 यस्यास्ते हरितो गन्ध इत्याह देवत्रैवेनां गमयति रक्षसामपहत्यै ।

என்பது

208

கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை [காண்டம்-3
(பகப்பிராமச்சித்த

உரை

ஒரு தேவதையை முன்னிட்டுக்கொல்லப்பட்ட ஆடு சினையாயிருந்தால் அவி அதிகமாயிற்று ; அக்குற்றத்தால் அசுரர்கள் ஆட்டைக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். அதன்பொருட்டு அவ்வாட்டைப் போற்றி அது தேவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. அசுரர்களும் கொல்லப்படுகின்றனர் என்பது

உலகவழக்கம்போல் வலம்வராமல் மந்திரத்தால் ஆட்டை வலம் வரல் வேண்டுமென்று விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 3

आ वर्तन वर्तयेत्याह ब्रह्मैवैनमा वर्तयति ।

என்பது.

உரை

இதனால், பிரமனே அவ்வாட்டை வலம்வந்தாக ஆகின்றது என்பதாம்.

கருப்பப்பையை அறுக்கும் மந்திரப் பொருளை வேளிப்படையாகக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 4

वितेमिनभि तकरीमित्याह यथायजुर्वैतत् ।

என்பது.

உரை

'ஆடே!, உனது கருப்பப்பையை அறுக்கின்றேன்' என்றது முதலிய எசுர் மந்திரத்தின் பொருள் அவ்வாறே கொள்ளற்பாலது என்பதாம்.

ஆட்டுக் தட்டியைக் காய்ச்சும்போது ஓழும் இரசத்தைப் பிடித்துவைப்பதற் திரிய மந்திரத்தில், 'இந்து' (மிதந்த ஐசுவரியம்) என்பதின் கருத்தைவிளக்குகின்றது

பிராமணம் 5

उरुद्रणसो विध्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवैनं पशुभिः
समर्धयति ।

என்பது

உரை.

மிகுந்த ஐசுவரியம் என்னும் பொருள்கொண்ட இந்து என்னுள்
சோல்லைக்கூறியதால் பிரசைகளும் பசுக்களும் ஐசுவரியவடிவங்களாதலின்
இந்து எனப்படுகின்றன. இதனால் இவைகளிலிருந்து இந்தரசம் நிறைய
உண்டாகும் என்பதாம்.

ஆட்டுக்குட்டியைச் சாம்பரால் முடுகின்றமந்திரத்திலுள்ள, வான் மண் (த்யு
பீரதீவி) என்னுஞ்சோற்களின் கந்ததைவிளக்கின்றது

பிராமணம் 6

दिवं वै यज्ञस्य व्यूहं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तं तद्यज्ञ शमयेदातिमाह्वयज-
मानो मही धाः पृथिवी च न इत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य
व्यूहं चातिरिक्तं च शमयति नाऽऽतिमाह्वति यजमानः ।

என்பது

உரை

வேள்வியைப்பற்றிய அங்கத்தின் குறைவு மிகுதிகள், வரையும்
மண்ணையும் அடைகின்றன; அதை நீக்காவிட்டால் வேள்வித்தலைவன்
துன்புறுகின்றான். ஆதலின், வான் மண் என்னும் இரண்டுகளாலும் அதை
நீக்கி, அதாவது ஆடுமாத்திரம் வேள்வியங்கமாக வேண்டியவிடத்து ஆட்டின்
வயிற்றிலிருந்த குட்டி மிகுதியாய்விட்டமையை நீக்கிவிட்டு எசமானன் தன்
பைவிலக்கிக்கொள்கின்றான் என்பதாம்.

ஆட்டுக்குட்டியைச் சாம்பரால் முடிவைத்தல் வேண்டுமென்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

भस्मनाऽमि समूहति स्वगाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोऽनयोरेवैनं
दधाति ।

என்பது

உரை

கருப்பமானது ஆன்மாவுடன் கூடுதற்பொருட்டு குளிர்ந்த சாம்பரால்
மூடப்படுகின்றது. மற்றும், இக்கருப்பம் வான் மண் என்னுமிரண்டிலி
மிருந்து உண்டானது; ஆதலின், இம்மந்திரத்தை ஒகி சாம்பரால் மூடலால்
வானிலும் மண்ணிலும் இக்கருப்பம் வைக்கப்பட்டதாகின்றது என்பதாம்,

தூதிர்ப்படி அவ்வாட்டுக்குட்டியின் நாபிக்கத்தகீழ் ஒரு சிறிது அறுத்தெடுத்து அங்கயாகத்தோடும், ஒருசிறிது அறுத்தெடுத்து சுவிஷ்டகிருத்யாகத்திலுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

यद्वयदति तद्वययैवचावद्येत्पशोरलक्ष्य नाव यत्पुरस्तान्नाभ्या अयद्व-
वद्येदुषरिष्टादयत्पुरस्ताद्वा नाभ्ये प्राण उपरिष्टादपानो यावानेव पशुस्त-
स्याव यति ।

என்பது

உரை

ஆட்டுக்குட்டியின் இதயமுதலிய அங்கங்களை அறுத்தெடுக்கில் ஆட் டின் அங்கங்களிலும் அதிகப்படுகின்றன. ஆதலின், அறுத்தெடுக்காவியின் குறித்த ஆட்டின் அங்கங்கள் அறுத்தெடுக்காதனவாகின்றன. இவ்விருவகைக் குற்றங்களும் நீங்குதற்பொருட்டு ஆட்டுக்குட்டியின் நாபியின்மேலும் கீழும் சிறிதுசிறிது அறுத்தெடுத்தல் வேண்டுமென்பதாம். எனவே, மேலே பிராண னும் கீழே அபானனும் இருத்தலின் எல்லா அங்கங்களும் அறுத்தெடுத் ததற்கு ஒப்பாகின்றன என்பதாம்.

அவ்வாட்டுக் துட்டியின் முன்கால அறுத்து 'சிபிவிஷ்ட'; என்னுத்தேவதைக்கீழ் ஓங்குசெய்தல்வேண்டு மென்றுவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

विष्णवे शिपिविष्टाय जुहोति यद्वेयज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोभूमा या
पुष्टिस्तद्विष्णुद्विशपिविष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य शा-
न्यै ।

என்பது

உரை

விஷ்ணுவடிவம் வேள்வியாம், பசுக்கள் 'சிபிகள், எனப்படுகின்றன என்று மற்றொருசுருதிகூறுதலின், பசுக்களுக்கு இறையாகிய ஒரு வேள்விக் தெய்வம் சிபிவிஷ்ட; எனப்படும். அதன்பொருட்டு ஹோமஞ்செய்தல்வேண்டு மென்பதாம். வேள்வியின் அங்கங்கள் குறிப்பிட்டதைவிட மிகுதிப்படல், குறித்ததைவிட வேறாதல், பசுவில் புஷ்டிவளர்தல் என்பன அனைத்தும் விஷ்ணுவின் அதீனங்களாகின்றன. ஆதலின், விஷ்ணுவிற்கு இவ்வோமஞ் செய்வியில் மிகுதியானது நிலைநாட்டப்பட்டதாம் அக்குற்றமும் சாந்தப்படும் என்பதாம்.

மந்திரவுரை)

இவ்வேள்வியில் கொடுக்கவேண்டிய நட்சிணை இது வெளவதிக்கின்றது

பிராமணம் 10

अष्टाष्टुरिण्यं दक्षिणाष्टापदी ह्येषाऽऽत्मानवमः पशोराप्यै ।

என்பது

உரை.

எட்டுப்புள்ளிகள்வைத்த ஒருபொன் தகட்டை தட்சிணையாகக் கொடுத்தல்வேண்டும். ஏனெனின்? ஆட்டுக்கும் அதன் குட்டிக்கும் சேர்த்து எட்டுக்கால்களானதால் அவைகட்கொப்பாமென்க. பசுவின் உடம்பும் ஆன்மாவும் ஒன்பதாவதாம் எனவுணர்க. இதனால் பசுக்கள் கிடைக்கின்றன என்பதாம்.

மேற்கூறிய பொன்னை பட்டாடையின் துளியில்முடிந்து இரண்டு முன்று முறை அவ்வாடையாற் சுற்றிக்கொடுத்தல் வேண்டுமென்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

अन्तरकोश उष्णिषेणाऽऽविष्टितं भवत्येवमिव हि पशुस्त्वमिव चर्मैव मांसमिवास्थीव यावानेव पशुस्तमाऽऽवासव रुधे ।

என்பது

உரை

பொன்னைவைத்து முடிந்த முடிச்சின்மேல், பட்டாடையாற் சுற்றல் வேண்டும். அது, கருப்பத்தின்பைக்கு ஒப்பாகின்றது. அதற்கு மேலே சுற்றியது தோல்போலாம். அதற்குமேல் சுற்றுகின்றது எலும்புகளாகின்றது. அதற்குள்ளிருக்கும் பொன் ஆட்டுக்குட்டியாம். இவ்வாறு தட்சிணை கொடுக்கில் பசுவாற் தன்மை நிறைந்து பசு தனதுவசப்படுகின்றது என்பதாம்.

குப்போது இத்தகைய ஓமத்துடன் செய்யுப் வேள்விக் கருமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

यस्यैषा यज्ञे प्रायश्चित्तिः क्रियत इष्टा वसीयाभभवति ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வித்தலைவன், ஆடு சினையாயிருந்ததை முன்னிட்டுச்செய்யும் இந்த ஹோமமாதிரி வேள்வியங்கத்துடன் வேள்வியைச் செய்கின்றானே! அவன் மிகுந்த தனமுடையவனாகின்றான் என்பதாம்.

முதலநவாகம்

முற்றிற்று.

இரண்டாமநவாக விடயச் சுருக்கம்

आ वायो इत्युपाकुर्यादाकृत्यै पञ्चभिर्हुतिः ।

त्वं गच्छन्ती मन्त्रयित्वा हन्यमानामजेति च ॥ १ ॥

तन्तुं वपाहुतिस्तद्वदनुर्वेति हविर्हुतिः ।

मन शेषान्भक्षयन्ति मन्त्रा एका दशेरिताः ॥ २ ॥

ஐசுவரியத்தை விரும்பிச்செய்யும் வாயவிய பசுவில், உபாகரணஞ்செய்தல் ஐந்துஹோமங்கள்செய்தல், சாமித்திரத்திற்கு ஒட்டிக்கொண்டுபோகும்போது போற்றல், கொல்லும்போது போற்றல், வபையை ஹோமஞ்செய்தல், அகியை ஒமஞ்செய்தல், அவியின் மிச்சத்தை யருந்தல் என்பது.

முன்றும் காண்டம் நான்காம் பிரபாகம்

இரண்டாவது அநவாகம்

இரண்டுபஞ்சாதிக்குமேல் பதின்மூன்றுபதங்களைக் கொண்டது.

ஐசுவரிய முதலியவைகளை விரும்பியவனுக்கு ஆட்டைக்கொன்று வேட்கும் விதியைக்கூறும் மந்திரங்கள்.

आ वायो भूष शुचिपा उष नस्सहस्रं ते नियुतो विश्ववार ।

उषो ते अन्धो मधमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम् । आकृत्यै

त्वा कामाय त्वा समृधे त्वा किक्किटा ते मनः प्रजापतये स्वाहा

வாயுவே! நீ வந்து இவ்வாட்டை அலங்காரஞ்செய்வாயாக. சுத்தமாகிய அனியைப்பாதுகாப்போம்! நீ, எம்மைக்குறித்து வருவாயாக. உலகில் வியாபித்திருப்போம்! உனக்கு, நியுத், என்னுங் குதிரைகள் ஆயிரக்கணக்காய் இருக்கின்றன. உனது அனியாகிய அன்னம் (பசு) களிப்பைத் தருவதாம். ஆதலின் உனக்கருகில் வருகின்றேன். அதாவது, சோமத்திற்கு ஒப்பான தென்று கொள்ளும் பசுவாகிய அனியுடன் உனக்கருகில் வருகின்றேன் என்பது.

ஆட்டை, கொள்வியாந் சுற்றும்போதுசெய்யும் ஐந்துஹோம மந்திரங்கள்

மந்திரம் 2 - 6

आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे त्वा किक्किटा ते मनः प्रजापतये स्वाहा
किक्किटा ते प्राणं वायवे स्वाहा किक्किटा ते चक्षुस्सूर्याय स्वाहा
किक्किटा ते श्रोत्रं द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा किक्किटा ते वाचःसरस्व-
त्यै स्वाहा ।

என்பது

உரை

பசுவே (ஆடே)! எனது எண்ணங்கைகூடுதற்பொருட்டு இந்தநெய் உன்னை யடைந்து, வேண்டியவற்றை பாகுகாத்தற் பொருட்டு உன்னை அழைத்து நிறைந்தசம்பத்துக் கிடைத்தற்பொருட்டு உன்னையடைந்து நர்க்கை மடித்து சீக்கா அடிக்கும் ஒலியோடுகூட. உன் மனதைக் களிப்படையச் செய்து பிரசாபதியின் பொருட்டு அர்ப்பணமாகுக. ஈண்டு ஆடு முதலியவை களை ஒன்றுசேர்த்து தன்னை நோக்கும்படி செய்தற்பொருட்டு சீக்கா அடித் தலாம்; அது, உனது பிராணமும். அப்பிராணனைக் களிப்படையச்செய்து விட்டு இந்தநெய் வாயுவிற் கு அர்ப்பணமாகுக. சீக்கா அடித்தல் உனது கண ணும் அதைக் களிப்பித்துவிட்டு இந்தநெய் சூரியனுக்கு அர்ப்பணமாகுக. சீக்கா அடித்தல் உனது செவியாம் அதைக் களிப்பித்து விட்டு இந்த நெய் வான் மண் என்னுமிரண்டிற்கும் அர்ப்பணமாகுக. சீக்கா அடித்தல் உனது வாக்காம் அதைக் களிப்பித்துவிட்டு இந்தநெய் சரசுவதிக்கு அர்ப்பணமாகுக என்பதாம்.

ஈண்டு, “எனது எண்ணங் கைகூடுதற்கும், வேண்டியவற்றைப் பாகு காத்தற்பொருட்டும், நிறைந்த சம்பத்தையடைதற்பொருட்டும்” என்பதை வ்னைய மந்திரங்களுடனுஞ் சேர்த்துக்கொள்க.

ஆட்டைக் கொல்லுஞ்சாலைக்குக் கொண்டுபோம்போது அதைப்போற்றல்

மந்திரம் 7

त्वं तुरीया वशिनी वशासि सकृद्यस्वा मनसा गर्भं आश्रयत् । वशा
त्वं वशिनी गच्छ देवान्सत्यास्सन्तु यजमानस्य कामाः ।

என்பது

உரை

மலட்டு ஆடே! நீ மேலே கூறப்படும் மூவுலகங்களுக்கும்மேலாகிய நான் காவதாக இருக்கின்றாய். நீ இந்திரியத்தை அடக்கியதால் மலடாக இருக் கின்றாய். ஒருமுறை ஆண் சேர்க்கையை விரும்பியதால் உனது வயிற்றில்

கருப்பந்தக்கிற்று. ஆயினும் இரண்டாம்முறை மூன்றாமுறை சினைப்படைமையின் மலடுமானும். அல்லது வேறுகுட்டியின்மையின் மலடாம், அத்தகைய நீ அலியாய் தேவர்க்கையடைவாயாக. அதனால் எசமானுடைய விருப்பம் உண்மையுடையனவாகுக என்பதாம்.

ஆட்டைக் கொல்லும்போது போற்றுதல்

மந்திரம் 8

अजासि रयिष्ठा पृथिव्याऽसीदोऽवांस्तस्मिन् तिष्ठस्वदिवि ते बृहद्वाः ।

என்பது

உரை

ஆடே! நீ, ஆட்டுத்தன்மையாகிய சாதியையுடையதா யிருக்கின்றாய். வடிவில் தேவர்கட்கு அலியென்னுந்தன்மாக இருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ முதலில் மண்ணில் உட்காருவாவாயாக. அதினின்று மேல் அந்தரிக்கத்தை அடைவாயாக. பிறகு பேரொளியுடன் சுவர்க்கத்திலிருப்பாயாக, இவ்வாறு மூன்றுலகங்களிலும் இருப்பாயாக என்பதாம்.

வபைபை (நால்ஜவ்வை) ஹோமஞ்செய்தல்

மந்திரம் 9

तन्तुं तन्वन्जसो भानुमन्विहि ज्योतिष्वतः पथो रक्षधिया कृतान् ।

என்பது

உரை

ஆடே! நீ, இரசவடிவாகிய அலியை வளர்த்துக்கொண்டு சூரியனைப் பின்பற்றுவாயாக, மற்றும், தேடியதும் ஒளியுடையதுமாகிய எமது சுவர்க்க வழியிலிருந்து எம்மைப்பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

ஆட்டின் அங்கங்களை ஹோமஞ்செய்தல்

மந்திரம் 10

अनुत्पन्नं वयत जोगुवामपो मनुर्भव जनया देव्यं जनम् ।

என்பது

உரை

இதய முதஸீய அங்கங்களே! நீங்கள், தடையின்றி அங்கஹோமம் முடிதற்பொருட்டு வேகப்போகின்ற எம்மை கருமங்கட்கு மாஅபடாதவர் களாகச் செய்வாயாக. பசுவே! நீ மதுவைப்போல் உற்பத்திசெய்வதாவாய். ஆதலின், திவ்ய மனிதரைப் படைப்பாயாக. அதாவது இவ்வேள்வித்தலை வனை மறுபிறப்பில் தேவனுய்ப் பிறப்பிப்பாயாக என்பதாம்.

நீந்த அவினை அநந்தம்

மந்திரம் 11

मनसो हविरसि प्रजापतेर्वणो गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास ।

என்பது

உரை

பசுவே! நீ, மனதால் எண்ணத்தக்க தேவர்களின் அனியாக இருக்கின்றாய். பிரசுபதியின் வடிவாயிருக்கின்றாய். அத்தகைய உனது அங்கங்களை அருந்துவதால் யாம் உறுதியுடைய அங்கங்களை யுடையவர்களாவோமாகு என்பதாம்.

இரண்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாம் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

மூன்றாவது அநுவாகம்

ஏழு பஞ்சாதிசுக்குமேல் நார்பத்திரண்டு பதங்களைக்கொண்டது.
காமிய பசுவைக்கொண்டு வேட்கும் விதியைக் கூறும் பிராமணங்கள்

इमे वै सहाऽऽस्तां ते वायुर्व्यवात्ते गन्धमदधातां तः सोमः प्राज-
नयदगिर्यसत स एतं प्रजापतिराग्नेयमष्टाकपालमपश्यत्तं निर्वपत्ते-
नैवेनाग्नेरधि निरक्रीणात्तस्मादप्यन्यदेवत्यां मालभमान आग्ने-

कामिपुत्रः)

यमष्टाकपालं पुरस्तान्निर्वपेदग्रेवैनमधि निष्क्रीयाऽऽ लभते यत्
॥ १ ॥ वायुर्व्यवात्तसाद्वायव्या यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वा-
वापृथिव्या यत्सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया यदनयो-
र्वियत्योर्वागवदत्तसात्सारस्वती यत्प्रजापतिरग्रेरधि निरक्रीणात्त-
सात्प्राजपत्या सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजा वशा वायव्यामा
लभेत भूतिकामो वायुर्वै श्वेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन ॥ २ ॥
भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति द्यावापृथिव्यामा
लभेत कृपमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्या वर्षति व्य-
स्यामोषधयो रोहन्ति समधुकमस्य सस्यं भवत्यग्नीषोमीयामा लभेत
यः कामयेतान्नवानन्नादस्स्यामित्यग्निनैवान्नमव रुन्धे सोमे नान्नाद्य-
मन्नवानेवान्नादो भवति सारस्वतीमा लभेत यः ॥ ३ ॥ ईश्वरो
वाचो वादितोस्सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन्वाचं दधाति प्राजापत्यामा लभेत यः
कामयेतानभिजितमभि जयेयमिति प्रजापतिस्सर्वा देवता देवता-
भिरेवानभिजितमभि जयति वायव्योपाकरोति वायोरेवैनमवरु-
ध्याऽऽ लभेत आकृत्यै त्वा कामाय त्वा ॥ ४ ॥ इत्याह यथाय-
जुरेवैतत्किक्किटाकारं जुहोति किक्किटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रम-
न्ते प्राऽऽरण्याः पतन्ति यत्किक्किटाकारं जुहोति ग्राम्याणां पशूनां
धृत्यै पर्यग्नौ क्रियमाणे जुहोति जीवन्तीमैवैनाथं सुवर्गं लोकं गम-
यति त्वं तुरीयां वशिनीं वशाऽसीत्याह देववैवैनां गमयति सत्याः

'ஸ்து' யஜ்மானஸ்ய' காமா' इत्याहैष वै कामः ॥ ५ ॥ यजमानस्य
 यदनाति उदचं गच्छति तस्मादेवमाहाजाऽसि रयिष्ठेत्याहैष्वेना'
 लोकेषु प्रति घ्रापयति दिवि ते' बृहद्वा इत्याह सुवर्ग एवास्मै लोके
 ज्योतिर्दधाति तन्तुं तन्वन्रजसो भानुमन्विहीत्याहेमानेवास्मै लोका-
 ञ्ज्योतिष्मतः करोत्यनुत्वनं वयत जोगुवामप इति ॥ ६ ॥ आह
 यदेव यज्ञ उन्वणं क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्मनुर्भेव जनया दैव्यं
 जनमित्याह मानव्यो वै प्रजास्ता एवाऽऽद्याः कुरुते मनसो हविर-
 सीत्याह स्वगाकृत्यै गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्मेत्याहाऽऽशिष-
 मेवैतामा शास्ते तस्यै वा एतस्या एकमेवाद्वयजनं यदालब्धायाम-
 मभ्रः ॥ ७ ॥ भवति यदालब्धायामभ्रस्यादप्सु वा प्रवेशयेत्सर्वा
 वा प्राश्नीयाद्यदप्सु प्रवेशयेद्यज्ञवेशसं कुर्यात्सर्वा मेव प्राश्नीयादि-
 न्द्रियमेवाऽऽत्मन्धत्ते सा वा एषा त्रयाणामेवाविरुद्धा संवत्सरसदः
 सहस्रयाजिनो गृहमेधिनस्त एवैतया यजेरन्तेषामेवैषाऽऽप्ता ॥ ८ ॥

இதில் காமியபகவைக்கொன்று வேட்டதும் விதியைக் கூறுவதில், முதலாவது
 அப்பகவைக் கொல்லுவோன் செய்யத்தக்க எட்டுக்கபாலப் புரோடாசத்தை விதித்
 தற்பொருட்டுப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

इमे च सहाऽऽस्तां ते वायुर्वयं वात्ते गर्भमदधातां तश्च सोमः प्राजनयदग्नि-
 रग्रसत स एतं प्रजापतिराग्नेयमष्टाकपालमपश्यत्तं निरवपत्तेनैवैनामशे-
 रधि निरक्रीणात् ।

காமியபக்)

உரை

முன்னொருபோது வானும் மண்ணும் ஒன்றுபட்டிருந்தன. அவற்றை வாயு பிரித்துவிட்டது. மீண்டும் அவை வாயுவுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தன அப்போது மலட்டு ஆட்டை கருப்பங்கொண்டன. அதை, சோமன் பிறக்கும்படிசெய்தனன். உண்டாகிய இம்மலட்டு ஆட்டை அக்கினி விழுங்கி விட்டது. பிறகு, அக்கினிக்குப் புரோடாசஞ்செய்துவைத்ததால் அக்கினி யிடத்திலிருந்து மலட்டு ஆடு வெளியில் வரப்பெற்றது என்பதாம்.

மேற்கூறிய இஷ்டியை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

तस्मादध्ययदेवत्यामालभमान आग्नेयमष्टकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्देसरेवैना-
मधि निष्क्रियाः सलभते ।

என்பது.

உரை.

பிரசாபதியானவர் அக்கினியிடத்திலிருந்து ஆட்டைக்கொண்டுவந்தனர் ஆதலின், அக்கினி, மலட்டு ஆட்டுக்கு வேறு தேவதையாகும். அங்கனமாயினும் எங்கும் ஆட்டைக் கொல்வதற்குமுன் அக்கினிக்குப் புரோடாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும். அப்புரோடாசத்தால் அக்கினியிடத்திலிருந்து மலட்டு ஆட்டை எடுத்து அதைக்கொல்வதில் முயன்றவனாகின்றான் என்பதாம்.

பகவி (ஆட்டி)ன் தேவதையினுடைய சிறப்புக்கூறப்படுகின்றது

பிராமணம் 3

यद्वायुर्व्याप्तस्माद्वायव्या यदिमे गर्भमध्वातां तस्मादद्यावापृथिव्या य-
त्सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत तस्मादग्नीषोमीया यदनयोर्वियत्योर्वागवद-
त्तस्मात्सारस्वती यःप्रजापतिरग्नेरधि निरक्षीणात्तस्मात्प्राजापत्या सा वा
एषा सर्वदेवत्या यदजा वशा ।

என்பது.

உரை.

கூடியிருந்த வாணையும் மண்ணையும் வாயு பிரித்துவிட்டு வாயுவால் கருப் பர் தரித்ததால் வாயுவும், பிறப்பித்ததால் சோமமும், விழுங்கியதால் அக்கினி யும் இவ்வாட்டிற்குத் தேவதைகளாகின்றன. வாணையும் மண்ணையும் பிரிக்கும்

போது மூங்கிலைப்போல் ஒலியுண்டானதால் ஒலிவடிவாகிய சரசுவதியும் தேவதையாவன். அக்கினியிடத்திலிருந்து வாங்கியதால் பிரசாபதியும் இம் மலட்டு ஆட்டிற்குத் தேவதையாவன் என்பதாம்.

அவற்றுள் ஐசுவரியத்தையடைதல் போதட்டு இன்னதேவதை என்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

वायव्यामा लभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव खेन भाग-
धेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति ।

என்பது.

உரை.

ஐசுவரியத்தை விரும்பியவன் வாயுவின் ஆட்டைக் கொன்று வேள்வி செய்யில், மிகவிரைவில் பயனையளிக்கும் வாயு தேவதை இவனுக்கு ஐசுவரியத்தைக்கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

பயிடுக்கின்பவன் பயிர்கள் தழைப்ப விநம்பில் இன்னதேவதை என்றுவிதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

द्यावापृथिव्यामा लभेत कृपमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवासै पर्जन्यो
वर्षति व्यस्यामोषधयो रोहति समर्थुकमस्य सस्यं भवति ।

என்பது.

உரை.

பயிர்கள் தழைத்து வளரவேண்டுமென்று விரும்பியவன், வானுலக மண்ணுலகங்களின் பொருட்டு மேற்கூறிய மலட்டு ஆட்டைக்கொன்று வேட்பானாக. அதனால் வானில் மழைபெய்யும். மண்ணில் பயிர்கள் வளரும். இவ்வாறு இவனுக்கு பயிரின் சம்பத்து நிறைய உண்டாகின்றது என்பதாம்.

உணவுப் போதன் நிறையையும், அதை அந்நீரும் வன்மையையும் விரும்பியவனுக்கு இன்ன தேவதைஎன்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

अग्नीषोमीयामा लभेत यः कामयेतान्नवानन्नादस्यामित्यग्निनैवाश्वम
रुध्वे सोमेनाश्वमन्नवानेवाद्वादो भवति ।

என்பது.

உரை

உணவுப் பொருளையும் அருந்தும் வன்மையையும் விரும்பியவன், அக்கனி சோமர்களின்பொருட்டு மேற்கூறிய மலட்டு ஆட்டைக்கொன்று வேட்கில் அதனால் களிப்புற்ற அவர்களால் அவ்விரண்டையும் அடைகின்றான் என்பதாம்.

அரசன் முதலானோர் சபைகளிலுள்ள சபையோர் இரமிக்கும்படி செய்யும் வாக்கை விரும்பியவனுக்கு இன்னதேவதை என்றுவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

सारखतीमा लभेत य ईश्वरो वाचो वदितोऽस्स्वाचं न वदेद्वाग्वै सर-
खती सरखतीमेव स्येन भागधेयेनोप धावति सैर्वासिस्वाचं दधाति ।

என்பது

உரை

வேத சாத்திரங்களைக்கற்று பெரும் பேச்சாளனாயிருந்தும் அவையில் பேசுவதற்கு நாவெழாதவன் மேற்கூறிய மலட்டு ஆட்டை, சரசுவதிதேவதையின்பொருட்டுக்கொன்று வேட்கில் அதனால் களிப்புற்ற சரசுவதிதேவி இவனுக்கு வாக்குவளப்பத்தைக் கொடுக்கின்றாள் என்பதாம்.

லேறேற்பாயத்தாலும் அடைய முடியாத பயனையடைய விரும்பியவனுக்கு இன்னதேவதை என்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

प्राजापत्यामा लभेत य. कामयेतानभिजितमभि जयेयामिति प्रजापतिः
सर्वा देवता देवताभिरेवानभिजितमभि जयति ।

என்பது

உரை.

வெல்ல முடியாததை வெல்ல விரும்பியவன் எல்லாத் தேவதைகளின் வடிவாகிய பிரசாபதிக்கு மேற்கூறிய ஆட்டைக்கொன்று வென்விசெய்யில் எல்லாத் தேவதைகளாலும் வெல்லமுடியாததையும் வெல்கின்றான் என்பதாம்.

‘ஆவாயோபுஷக, என்னும் இதுக்கை விதியோகப் படுத்துகின்றது

பிராமணம் 9

वायव्ययोपाकरोति वायोरेवनामवह्याऽऽलभते ।

என்பது.

உரை.

வாயுவின் ஆட்டை உபாகரணஞ் செய்கின்றவன், வாயுவிற்கே இவ் வாட்டைத்தேடி கொண்டு வேட்கின்றவனாகின்றான் என்பதாம்.

இனி, ஹோம மந்திரங்களின் விளக்கவுரையைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 10

आकूत्यै त्वा कामायवेत्याह यथायजुर्वेदतत् ।

என்பது

உரை.

‘ஆகூத்யை, என்பது முதலிய மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்தல் வேண்டுமென்றது அவ்வெசரிற் சொல்லியவண்ணமேயாம் என்பது.

ஆட்டிற் விநாபமாகிய நாவினும் சீட்டியடிக்கும் ஒலியுடன் ஹோமத்தை விரிக்கும்

பிராமணம் 11

किक्किटाकारं जुहोति किक्किटाकारेण वै आस्याः पशवो रमन्ते प्राश-
रण्याः पतन्ति यत्किक्किटाकारं जुहोति आस्याणां पशूनां धृत्यै ।

என்பது.

உரை

‘ஆகூத்யை, என்னும் மந்திரத்தை ஒதி நாவினுனியால் சீட்டியடிக்கும் ஒலியைச் செய்துகொண்டு பிறகு ஹோமஞ்செய்தல்வேண்டும். அவ்வொலியால் காட்டு விலங்குகள் ஓடுகின்றன. காட்டுவிலங்குகளும் விளையாடுகின்றன. ஆதலின் இவ்வொலி நாட்டிலுள்ள பசு எருமை முதலியவைகளின் நலத்தின் பொருட்டாகின்றது என்பதாம்.

இவ்வோமந்திந்த காலம் இதுவேன விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

पर्यशौ क्रियम ने जुहोति जीवन्तीमेवैनाऽ सुवर्गं लोकं गमयति त्वं तुरीया
वशिनी वशाऽसीत्याह देवत्रैवेनां गमयति ।

என்பது

உரை,

கொள்ளியால் ஆட்டைச் சுற்றும்போது இவ்வோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும் செய்யில், உயிருடன் ஆட்டை சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பியதாகும். ஏனெனின்? மந்திரங்களில் மனமுதலானவைகளை பிரசர்பத்தியமுதலையவைகளில் ஒழுங்குசெய்தல்வேண்டுமெனக் கூறியிருத்தலின் என்க.

கொண்டுபோதும் பசுவைத்துதித்தும் மந்திரத்திலுள்ள, (தேவாங்கச்ச) தேவர் களைத்துறித்து அடைவாயாக என்பதன்போது விளக்குகின்றது

பிராமணம் 13

सत्यासन्तु यजमानस्य कामा इत्याहैष वै कामो यजमानस्य यदनात् उदचं
गच्छति तस्मादेवमाह ।

என்பது,

உரை

இவ்வேள்வி, தடையின்றி இனிது முடியவேண்டு மென்பது எசமா னனுடைய முக்கிய விருப்பமாம். அது முடிவடைவதால் அப்பயன் உறுதியாய் உண்டாமாதலின் வேட்போனுடைய விருப்பம் உண்மையதாகுக என்று கூறுகின்றான் என்பதாம்.

கொல்லும்போது போற்றும் மந்திரத்தில் “ மண்ணில் உட்காநவாயாக,, என் பதன்கருத்தை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 14

अजाऽसि रयिष्ठेत्याहैवेवेनां लोकेषु प्रतिष्ठापयति ।

என்பது.

உரை

நீ ஆடாயிருக்கின்றாய் மண்ணில் உட்காருவாயாக என்றதால், மூன்றுலகங்களிலும் இப்பக அமர்த்தப்பெற்றதாகின்றது என்பதாம்

மந்திரத்தின்படிவிலுள்ள பததியிள்கருத்தை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 15

दिविते बृहद्वा इत्याह सुवर्ग एवासौ लोके ज्योतिर्धाति ।

என்பது

உரை

சுவர்க்கத்தில் பேரொளி என்றது, இவ்வெசமானன் பொருட்டு சுவர்க்கத்தில் ஒளியை உண்டாக்குகின்றான் என்பதாம்.

வாயையுறோமஞ் செய்யும் மந்திரத்திலுள்ள 'பத:', என்னுஞ்சொல் 'உலகம், என்னும் பொருண் மேல் நிற்கின்றது என்று காட்டுகின்றது

பிராமணம் 16

तनुं तन्वन्जसो भानुमन्विहीत्याहेमानेवास्मै लोकाज्योतिर्मतः करोति ।

என்பது

உரை.

அவியை வளர்த்து ஒளியைப் பெருக்குகின்றது என்றது, இம்மந்திரத்தால் ஹோமஞ்செய்யில் இவன்பொருட்டு உலகங்களை ஒளிபுடையவைகளாகச் செய்கின்றான் என்பதாம்.

அவியிளஹோம மந்திரத்தின் கருத்தை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 17

अनुस्वर्णं वयत जोगुवामप इत्याह यदेव यज्ञ उस्वर्णं क्रियते तस्यैवैषा शान्तिः ।

என்பது.

உரை.

விதியைக்கடந்து செய்யாமை என்றது, விதியைக்கடந்துசெய்த குற்றத்திற்குச் சாந்தியாகின்றது என்பதாம்.

அம்மந்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிலுள்ள 'மநு, என்பதன் கருத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 18

मनुर्भव जनया देव्यं जनमित्याह मानव्यो वै प्रजास्ता एवाऽऽथाः कुरुते ।

என்பது

உரை

மனுவாகுவாய் என்றது முதலியன, சுவாயம்புல மதுப்பிரசாபதி வடிவ ரானதால் அவரால் படைக்கப்பட்டவைகளைத்தும் மானவ்ய மெனப்படுகின்றன. இம்மந்திரத்தால் அவைகளைத்தும் பேரக்கியங்களாக்கப்படுகின்றன என்பதாம்.

அவியின் சேடம் வயிற்றிற் சேரும்படிசெய்ய, மன, என்பது எனக்காட்டுகின்றது

பிராமணம் 19

मनसो हविरसीत्याह स्वगाकृत्यै ।

என்பது

உரை

மனத்திற்கு அவியாக இருக்கின்றாய் என்று, சுவகாகாரமாகின்றது. அதாவது வயிற்றில் இனிதுபக்குவப்படுகின்றது எனக்கூறுகின்றது என்பதாம்.

மேற்கூறிய மந்திரத்தின் இரண்டாம் பகுதியானது ஆசீர்வாதத்தை மேற்கொண்டது எனக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 20

गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्मेत्याहऽऽशिषमेवैतामा शास्ते ।

என்பது

உரை

அவியையருந்தும் மந்திரத்தில் உடம்புகட்கு அவைகள் என்பது முதலியன சொல்லப்படுகலால் இவனுக்கு அது ஆசீர்வாதமாகின்றது என்பதாம்.

இம் மலட்டு ஆட்டைக் கொன்று வேள்விச் செய்யக்கூடாதநாள் இதுவேன, காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 21

तस्यै वा एतस्या एकमेवादेवयजनं यदालंघायामभो भवति ।

என்பது.

உரை

வானம் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட நாளில் இவ்வேள்வி கூடாது. மற்றோ, இன்று மேகங்கள் மறைக்கயாட்டா என்னும் உறுதிப்பாதி உண்டாகத்தக்க நாளில் இம்மலட்டு ஆட்டைக்கொன்று வேள்விசெய்தல்வேண்டும் என்பதாம்.

மறதியால் செய்து மேக மறைப்புக்காணில் பிராயச்சித்தந்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 22

यदालंघायामभ्रस्यादप्सु वा प्रवेशयेत्सर्वा वा प्राश्रियात् ।

என்பது

உரை.

வேள்வி செய்யத்தொடங்கியபின்னர் மேகங்கள் முடிக்கெள்ளில், மீந்த அவியை நீரிற் போடல்வேண்டும் என்பது ஒருபட்சம். மீந்த அவிமுழுதையும் அருந்திவிடல் வேண்டுமென்பதே சித்தாந்தம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய இரவகைகளையுந் தெளிவாக்குகின்றது.

பிராமணம் 23

यदप्सु प्रवेशयेद्यज्ञवेशं कुर्यात्सर्वामेव प्राश्रियादिन्द्रियमेवाऽऽत्मन्धत्ते ।

என்பது

காமியபக)

உரை

நீரில் போட்டால் வேள்வி கெடும். முழுதையும் அருந்தில் தன்னிடத்
தில் இங்கிரியம் நிலைப்படுத்தியதாகின்றது என்பதாம். இது சூத்திரத்திலும்
கூறப்பட்டதாம்.

மலட்டு ஆட்டைக்கொன்று வேட்பதற்கு உரிய அதிகாரி இன்னவன் என்று
விளக்குகின்றது

பிராமணம் 24

सा वा एषा त्रयाणामेवावर्द्धासंवत्सरसदस्सद्वन्याजिनो गृहमेधिन-
स्त एवैतया यजेरन्तेषामेवैषाऽऽता ।

என்பது

உரை.

“கவாமயனம் முதலிய” ஒருவருட சத்திரயாகத்தைச் செய்தவன்,
ஆயிரம் பசுக்களைத் தட்சிணை கொடுத்தது யாதானுமொரு யாகத்தைச் செய்த
வன், ஒருவருடத்திற்குக் குறைந்த நாளில் யாதானுமொரு சத்திரயாகத்தைச்
செய்தவன் என்னும் இம்மூவரும் இத்தகைய மலட்டு ஆட்டால் வேள்வி
செய்வதற்குரியவர்கள் என்பதாம்.

மூன்றும் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

4 - 5 - 7 மூன்று அநுவாக விடயச்சுருக்கம்

अथत्रयोदश जयाश्रितं चेत्यादयश्श्रुताः ।

अमिरभ्यातानभन्वा अष्टादश यथाश्रुताः ॥ १ ॥

ऋताराष्ट्र भृतस्तद्विंशतिरुदीरिताः ।

நான்காமநுவாகத்தில் ஜெயம் என்னும் பதின்மூன்று மந்திரங்களும்,
ஐந்தாவதில் பதினெட்டு அப்யாதான மந்திரங்களும், ஆறாவதில், “இராஷ்ட்ரா
பிருத், என்னும் இருபத்திரண்டு மந்திரங்களுங் கூறப்படுகின்றன. ஈண்டுப்
பெரும்பாலும் இம்மூன்று அநுவாகங்களும் ஒன்றாகவே விரியோகப்
படுவதால் விடயச் சுருக்கம் ஒன்றாகவே சொல்லப்பட்டது என்றுணர்க.

மூன்றும் காண்டம் கான்காம் பிரபாடகம்

நான்காவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக்கொண்டது.

‘ஜெயம், என்னும் ஹோமமந்திரங்களைக் கூறுவது. இது பகைவரை வெல்வதற் பொருட்டு செய்யப்படுவது.

चित्तं च चित्तिश्चाऽऽकूतं चाऽऽकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च
मनश्च शक्तीश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथंतरं च प्रजापतिर्ज्या-
निन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनार्येषु तस्मै विशस्समनमन्त सर्वाः
स उग्रस्स हि हव्यो बभूव देवासुरास्संयत्ता आसन्तस् इन्द्रः प्रजा-
पतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्जयान्प्रायच्छत्तान्नुहोत्तो वै देवा असुरा-
नजयन्प्रायश्चित्तदज्जयानां जयत्व ५ स्पर्धमानेनैते होतव्या जयत्येव
तां पृतनाम् ॥ १ ॥

‘ஜெயங்கள்’ என்னும் பதினாறு மந்திரங்களைக்கூறுகின்றது

மந்திரங்கள் 1 - 13

चित्तं च चित्तिश्चाऽऽकूतं चाऽऽकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च मनश्च शक्-
तीश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथंतरं च प्रजापतिर्ज्यानिन्द्राय वृष्णे
प्रायच्छदुग्रः पृतनार्येषु तस्मै विशस्समनमन्त सर्वाः स उग्रस्स हि
हव्यो बभूव ।

என்பது.

உரை.

பொதுவாய் நிருவிகற்ப வுணர்ச்சியாலுணரப்படும் சிகரம் என்னும் பொருளும், சித்தி என்னும் நிருவிகற்பஞானமும் எம்பால் உளதாகுக. மறமும், எண்ணிய பொருளும் எண்ணமும், தெளிந்த பொருளும் தெளிவும் அந்தக் காரணங்களும், கண் முதலிய வெளியிந்திரியங்களின் வன்மையும், தரிசுபூரணமாத யாக விசேடங்களும், நிருகத் ததந்தரங்கள் என்னும் சாமங்களும் எமக்கு உண்டாகுக. போருக்குச் செல்வதில் உக்கிரனாகிய பிரசாபதியான வன் வேண்டியதைப் பொழியும் இந்தினுக்கு ஜெயத்திற்குக் காரணமான

இம் மந்திரங்களை யளித்தனன். அவ்விந்திரன் பொருட்டு பிரசைகளனைவரும் வணக்கஞ் செய்தனர். அவ்விந்திரனும், அப்பிரசைகட்கு நலத்தைக் கற்பிக்கின்றவனாயினன். மற்றும், இந்திரன் பொருட்டு பிரசைகளனைவரும் வணக்கஞ் செய்தனர். அவ்விந்திரனும், அப்பிரசைகட்கு கற்பிக்கின்றவனாயினன், மற்றும், இந்திரன், ஹோமத்திற்குரியவனுமாகி விட்டனன் என்பதாம்.

சுண்டு, இரண்டு பதங்களைக் கொண்ட மூன்று மந்திரங்களையுடையது. இவற்றுள் பதின்மூன்றாவது மந்திர மாத்கிரம் பத்தொன்பது மந்திரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் சுவாஹா என்னுஞ் சொல்லைச் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதையுமுணர்க.

மேற்கூறிய மந்திரங்களால் ஹோமத்தைவிதித்தம்பொருட்டுப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

देवासुरास्संयत्ता आसन्त्स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्ज्यान्प्राय-
च्छत्तानजुहोत्ततो वै देवा असुरानजयन्त्यदजयन्तऽज्यानां जयत्वम् ।

என்பது.

உரை.

முன்னர், தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் போருண்டானது. அக்கால் இந்திரன் பிரமாவையடைந்து எங்கட்கு வெற்றிவேண்டுமென்று வேண்டினன், அப்போது பிரமன் இம்மந்திரங்களைக் கூறினன். இவற்றைக் கொண்டு அசுரர்களை வென்றமையால் இவைகட்கு ஜெயம் என்று பெயர் என்பதாம்.

அதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

स्पर्धमानेनैते होतव्या जयत्येव तां पृतनाम् ।

என்பது

உரை.

பகைவனை யுடையவன் இவ்வோமங்களைச் செய்யில் பகைவனை வெல்கின்றான் என்பதாம்.

நான்காம் அங்கமாகம்

முற்றிற்று.

உரை

இவ்வக்கினி உயிர்களுக்கு இறைவனாகும் அத்தகைய அக்கினி என்னைப் பாதுகாப்பதாகு? உலகபாலகர்களுக்குட் சிறந்தோனாகியவன் இந்திரன் அத்தகைய அவன் என்னைப்பாது காப்பானாக, இவ்வாதே, பிரதவி, அந்தரிக்ஷம், சுவர்க்கம், நட்சத்திரம், பிராமணசாதி என்பவைகட்கு இறைவர்களான எமன் என்னும் அக்கினி, வாயு, சூரியன், சந்திரன், பிரகற்பதி என்பவர்களும் என்னைப் பாதுகாப்பார்களாக. மெய்கூறுதலுக்கு இறைவனான மித்திரன், கிணற்றுநீர் முதலியவைகட்கு இறைவனான வருணன், ஓடும் ஆறுகளுக்கு இறைவனான கடல், எல்லாப் பூமிகளையும் ஆளுகின்றவனுடைய போக்கியப் பொருள்களுக்கு இறைவனாகிய அன்னம் என்னுமிவர்கள் என்னைப்பாது காப்பார்களாக. மற்றும், கொடிசெடிகள், அறுக்களை பசு என்பவைகட்கு இறைவர்களான, சோமன், சுவீதா, உருத்திரன் என்பவர்கள் எம்மைப் பாதுகாப்பார்களாக. அலேதன்றியும், கோவர்த்தனம் என்பதுமுதலான மலைகட்கு இறைவனாகிய விஷ்ணு ஆதித்தன் வசக்கன் முதலானகணங்கட்கு இறைவர்களான வசக்கன் என்பவர்கள் என்னைப் பாதுகாப்பார்களாக. மற்றும், தகப்பன், பாட்டன் என்பவர்களும் என்னைப் பாதுகாப்பார்களாக. நீண்டநாட்பட்டபிதிர்க்களும், குறைந்தநாட்பட்ட பிதிர்க்களும், இப் பிராமணகுலத்தினில், அரசனுடைய ஆசீர்வாதத்திலும் பிரசை பசுமுதலான பயன்களிலும், நேரில் செய்யப்படும் இவ்வாறுதான கருமத்திலும் தேவர்களை அழைக்கும் விஷயத்திலும் என்னைப் பாதுகாப்பார்களாக. இவற்றையும், என்னையும் பாது காப்பார்களாக என்பதையும் எல்லா மந்திரங்களுடனுஞ் சேர்த்துக் கொள்க என்பதாம்

சண்டு இதில், பதினெட்டு மந்திரங்கள் உள்ளன. இவைகளால் பதினெட்டு ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும். சுற்றில் ஒவ்வொன்றிற்கும் 'சுவாஹா, என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளல்வேண்டு மென்பதையு முணர்க

புன்றங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடம்

ஆறாவது அநவாகம்

இரண்டுபஞ்சாதிக்கு மேல் பதினெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது

அப்யாதான (வசீகார) ஹோமங்களை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन् तदसुरा अकुर्वन् ते देवा एतान्भ्याताना-
नपश्यन्तान्भ्यातन्वत् यद्देवानां कर्माऽऽसीदायित तद्यदसुराणां न

(வசீகர் ரஜோமம்)

तदाध्यत येन कर्मणेत्येतत्र होतव्या ऋध्नोत्येव तेन कर्मणा यद्विश्व
देवास्समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा यत्प्राजापतिर्जयान्प्रायच्छत्-
स्माज्जयाः प्राजापत्याः ॥ १ ॥ यद्राष्ट्रभृद्भो राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्र-
भृताः राष्ट्रभृच्च ते देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत् जयैरजयनरा-
ष्ट्रभृद्भो राष्ट्रमाददत् यदेवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत् तदभ्याता-
नानामभ्यातानत्वं यज्जयैरजयन्तज्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्भो राष्ट्र-
माददत् तद्राष्ट्रभृताः राष्ट्रभृच्च ततो देवा अभवन्परांसुरा यो
भ्रातृव्यवान्स्यात्स एताञ्जुहुयादभ्यातानैरेव भ्रातृव्यानभ्यातनुते
जयैर्जयति राष्ट्रभृद्भो राष्ट्रमादत्ते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृव्यो
भवति ॥ २ ॥

இதில் அப்பாதான மந்திரங்களின் விதிகூறப்படுகின்றது.

வசீகார ஹோமஞ்செய்வதற்கு அதைப்புகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एतानभ्यातानानपश्यन्ता-
नभ्यातन्वन्त यद्देवानां कर्माऽऽसीदार्थ्यन्त तद्यदसुराणां न तदार्थ्यन्त ।

என்பது

உரை

தேவர்கள் வேள்வியில் எதைச் செய்தார்களோ, அதையே அசுரர்களுக்குச் செய்தனர். அதையுணர்ந்து தேவர்கள் அப்பராதனம் (வசிகாரம்) என்னும் மந்திரஹோமங்களைக் கண்டுபிடித்து ஹோமஞ் செய்தனர். அதனால் தேவர்களுடைய வேள்விக்கருமங்கள் நற்பயனையடைந்தன. அசுரர்களின் கருமச் செயல்கள் பயனற்றவைகளாயின என்பதாம்.

அதை விதிக்சின்றுது

பிராமணம் 2

येन कर्मणेत्संत्तत्र होतव्या क्रधोत्येव तेन कर्मणा ।

என்பது

உரை

எவன் எக்கருமத்தால் ஐசுவரியத்தை அடைய விரும்புகின்றானோ, அவன் அக்கருமத்தில் இந்தகைய அப்யாதானம் (வசீகாரம்) என்னும் ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பகையுடையவன், ஒன்றியச்செய்யப்படும் ஜெயம், அப்யாதானம், ராஷ்டிர பிருத் என்னும் முவகைக்கருமங்களிலுஞ் செய்யவேண்டியஹோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

यद्विधे देवास्समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा यत्प्रजापतिर्ज्यान्प्राव-
च्छत्तस्माज्जयाः प्राजापत्यायद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाऽददत् तद्राष्ट्रभृताऽ-
राष्ट्रभृत् ते देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत् जयेरजयन्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्र-
माऽददत् यदेवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत् तदभ्यातानानामभ्या-
तानत्वं यज्जयेरजयन्तज्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाऽददत् तद्राष्ट्र-
भृताऽराष्ट्रभृत् ततो देवा अभवन्पराऽसुराः ।

என்பது.

உரை

எல்லாத் தேவர்களுஞ் சேர்ந்து இந்த அப்யாதான மென்னும் ஹோமத்தைக் கண்டுபிடித்ததால் இது வைசுவிகேவமெனப்படும். பிரமன், செயம் என்னும் ஹோமத்தை இந்திரன் பொருட்டு அருளிச்செய்ததால் அது பிராசாபத்தியம் எனப்படும். மேல்முடிமறுவாகத்திற் கூறப்படும் ஹோமம் தேவர்கள் ராஷ்டிர பிருத் என்னும் மந்திரத்தால் அசுரர்களுடைய இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்களாதலின் அது ராஷ்டிர பிருத் எனப்படும். இவ்வாற்றால் அப்யாதான மந்திரஹோமத்தால் அசுரர்களை வசீகரணஞ்செய்து செய என்னும் மந்திரஹோமத்தால் அவர்களுடைய செல்வத்தைக் கெடுத்து, ராஷ்டிரபிருத் என்னும் மந்திரஹோமத்தால் அவர்களுடைய இராஜ்ஜியத்தையுங் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். இம்முன்று வகைகளாக தேவர்கள் வென்றனர் அசுரர்கள் தோற்றனர் என்பதாம்.

இனி, அந்த ஹோமத்தைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

योऽभ्रातृव्यवान्त्स्यात्स एताञ्जुहुयादभ्यातानैरेव भ्रातृव्यानभ्यातनुते
जयैर्जयति राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमा दत्ते भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ।

என்பது.

ந்_பர்_ஜந்யோ₁ ₂ ₃ ₄ ₅ ₆ ₇ ₈ ₉ ₁₀ ₁₁ ₁₂ ₁₃ ₁₄ ₁₅ ₁₆ ₁₇ ₁₈ ₁₉ ₂₀ ₂₁ ₂₂ ₂₃ ₂₄ ₂₅ ₂₆ ₂₇ ₂₈ ₂₉ ₃₀ ₃₁ ₃₂ ₃₃ ₃₄ ₃₅ ₃₆ ₃₇ ₃₈ ₃₉ ₄₀ ₄₁ ₄₂ ₄₃ ₄₄ ₄₅ ₄₆ ₄₇ ₄₈ ₄₉ ₅₀ ₅₁ ₅₂ ₅₃ ₅₄ ₅₅ ₅₆ ₅₇ ₅₈ ₅₉ ₆₀ ₆₁ ₆₂ ₆₃ ₆₄ ₆₅ ₆₆ ₆₇ ₆₈ ₆₉ ₇₀ ₇₁ ₇₂ ₇₃ ₇₄ ₇₅ ₇₆ ₇₇ ₇₈ ₇₉ ₈₀ ₈₁ ₈₂ ₈₃ ₈₄ ₈₅ ₈₆ ₈₇ ₈₈ ₈₉ ₉₀ ₉₁ ₉₂ ₉₃ ₉₄ ₉₅ ₉₆ ₉₇ ₉₈ ₉₉ ₁₀₀ ₁₀₁ ₁₀₂ ₁₀₃ ₁₀₄ ₁₀₅ ₁₀₆ ₁₀₇ ₁₀₈ ₁₀₉ ₁₁₀ ₁₁₁ ₁₁₂ ₁₁₃ ₁₁₄ ₁₁₅ ₁₁₆ ₁₁₇ ₁₁₈ ₁₁₉ ₁₂₀ ₁₂₁ ₁₂₂ ₁₂₃ ₁₂₄ ₁₂₅ ₁₂₆ ₁₂₇ ₁₂₈ ₁₂₉ ₁₃₀ ₁₃₁ ₁₃₂ ₁₃₃ ₁₃₄ ₁₃₅ ₁₃₆ ₁₃₇ ₁₃₈ ₁₃₉ ₁₄₀ ₁₄₁ ₁₄₂ ₁₄₃ ₁₄₄ ₁₄₅ ₁₄₆ ₁₄₇ ₁₄₈ ₁₄₉ ₁₅₀ ₁₅₁ ₁₅₂ ₁₅₃ ₁₅₄ ₁₅₅ ₁₅₆ ₁₅₇ ₁₅₈ ₁₅₉ ₁₆₀ ₁₆₁ ₁₆₂ ₁₆₃ ₁₆₄ ₁₆₅ ₁₆₆ ₁₆₇ ₁₆₈ ₁₆₉ ₁₇₀ ₁₇₁ ₁₇₂ ₁₇₃ ₁₇₄ ₁₇₅ ₁₇₆ ₁₇₇ ₁₇₈ ₁₇₉ ₁₈₀ ₁₈₁ ₁₈₂ ₁₈₃ ₁₈₄ ₁₈₅ ₁₈₆ ₁₈₇ ₁₈₈ ₁₈₉ ₁₉₀ ₁₉₁ ₁₉₂ ₁₉₃ ₁₉₄ ₁₉₅ ₁₉₆ ₁₉₇ ₁₉₈ ₁₉₉ ₂₀₀ ₂₀₁ ₂₀₂ ₂₀₃ ₂₀₄ ₂₀₅ ₂₀₆ ₂₀₇ ₂₀₈ ₂₀₉ ₂₁₀ ₂₁₁ ₂₁₂ ₂₁₃ ₂₁₄ ₂₁₅ ₂₁₆ ₂₁₇ ₂₁₈ ₂₁₉ ₂₂₀ ₂₂₁ ₂₂₂ ₂₂₃ ₂₂₄ ₂₂₅ ₂₂₆ ₂₂₇ ₂₂₈ ₂₂₉ ₂₃₀ ₂₃₁ ₂₃₂ ₂₃₃ ₂₃₄ ₂₃₅ ₂₃₆ ₂₃₇ ₂₃₈ ₂₃₉ ₂₄₀ ₂₄₁ ₂₄₂ ₂₄₃ ₂₄₄ ₂₄₅ ₂₄₆ ₂₄₇ ₂₄₈ ₂₄₉ ₂₅₀ ₂₅₁ ₂₅₂ ₂₅₃ ₂₅₄ ₂₅₅ ₂₅₆ ₂₅₇ ₂₅₈ ₂₅₉ ₂₆₀ ₂₆₁ ₂₆₂ ₂₆₃ ₂₆₄ ₂₆₅ ₂₆₆ ₂₆₇ ₂₆₈ ₂₆₉ ₂₇₀ ₂₇₁ ₂₇₂ ₂₇₃ ₂₇₄ ₂₇₅ ₂₇₆ ₂₇₇ ₂₇₈ ₂₇₉ ₂₈₀ ₂₈₁ ₂₈₂ ₂₈₃ ₂₈₄ ₂₈₅ ₂₈₆ ₂₈₇ ₂₈₈ ₂₈₉ ₂₉₀ ₂₉₁ ₂₉₂ ₂₉₃ ₂₉₄ ₂₉₅ ₂₉₆ ₂₉₇ ₂₉₈ ₂₉₉ ₃₀₀ ₃₀₁ ₃₀₂ ₃₀₃ ₃₀₄ ₃₀₅ ₃₀₆ ₃₀₇ ₃₀₈ ₃₀₉ ₃₁₀ ₃₁₁ ₃₁₂ ₃₁₃ ₃₁₄ ₃₁₅ ₃₁₆ ₃₁₇ ₃₁₈ ₃₁₉ ₃₂₀ ₃₂₁ ₃₂₂ ₃₂₃ ₃₂₄ ₃₂₅ ₃₂₆ ₃₂₇ ₃₂₈ ₃₂₉ ₃₃₀ ₃₃₁ ₃₃₂ ₃₃₃ ₃₃₄ ₃₃₅ ₃₃₆ ₃₃₇ ₃₃₈ ₃₃₉ ₃₄₀ ₃₄₁ ₃₄₂ ₃₄₃ ₃₄₄ ₃₄₅ ₃₄₆ ₃₄₇ ₃₄₈ ₃₄₉ ₃₅₀ ₃₅₁ ₃₅₂ ₃₅₃ ₃₅₄ ₃₅₅ ₃₅₆ ₃₅₇ ₃₅₈ ₃₅₉ ₃₆₀ ₃₆₁ ₃₆₂ ₃₆₃ ₃₆₄ ₃₆₅ ₃₆₆ ₃₆₇ ₃₆₈ ₃₆₉ ₃₇₀ ₃₇₁ ₃₇₂ ₃₇₃ ₃₇₄ ₃₇₅ ₃₇₆ ₃₇₇ ₃₇₈ ₃₇₉ ₃₈₀ ₃₈₁ ₃₈₂ ₃₈₃ ₃₈₄ ₃₈₅ ₃₈₆ ₃₈₇ ₃₈₈ ₃₈₉ ₃₉₀ ₃₉₁ ₃₉₂ ₃₉₃ ₃₉₄ ₃₉₅ ₃₉₆ ₃₉₇ ₃₉₈ ₃₉₉ ₄₀₀ ₄₀₁ ₄₀₂ ₄₀₃ ₄₀₄ ₄₀₅ ₄₀₆ ₄₀₇ ₄₀₈ ₄₀₉ ₄₁₀ ₄₁₁ ₄₁₂ ₄₁₃ ₄₁₄ ₄₁₅ ₄₁₆ ₄₁₇ ₄₁₈ ₄₁₉ ₄₂₀ ₄₂₁ ₄₂₂ ₄₂₃ ₄₂₄ ₄₂₅ ₄₂₆ ₄₂₇ ₄₂₈ ₄₂₉ ₄₃₀ ₄₃₁ ₄₃₂ ₄₃₃ ₄₃₄ ₄₃₅ ₄₃₆ ₄₃₇ ₄₃₈ ₄₃₉ ₄₄₀ ₄₄₁ ₄₄₂ ₄₄₃ ₄₄₄ ₄₄₅ ₄₄₆ ₄₄₇ ₄₄₈ ₄₄₉ ₄₅₀ ₄₅₁ ₄₅₂ ₄₅₃ ₄₅₄ ₄₅₅ ₄₅₆ ₄₅₇ ₄₅₈ ₄₅₉ ₄₆₀ ₄₆₁ ₄₆₂ ₄₆₃ ₄₆₄ ₄₆₅ ₄₆₆ ₄₆₇ ₄₆₈ ₄₆₉ ₄₇₀ ₄₇₁ ₄₇₂ ₄₇₃ ₄₇₄ ₄₇₅ ₄₇₆ ₄₇₇ ₄₇₈ ₄₇₉ ₄₈₀ ₄₈₁ ₄₈₂ ₄₈₃ ₄₈₄ ₄₈₅ ₄₈₆ ₄₈₇ ₄₈₈ ₄₈₉ ₄₉₀ ₄₉₁ ₄₉₂ ₄₉₃ ₄₉₄ ₄₉₅ ₄₉₆ ₄₉₇ ₄₉₈ ₄₉₉ ₅₀₀ ₅₀₁ ₅₀₂ ₅₀₃ ₅₀₄ ₅₀₅ ₅₀₆ ₅₀₇ ₅₀₈ ₅₀₉ ₅₁₀ ₅₁₁ ₅₁₂ ₅₁₃ ₅₁₄ ₅₁₅ ₅₁₆ ₅₁₇ ₅₁₈ ₅₁₉ ₅₂₀ ₅₂₁ ₅₂₂ ₅₂₃ ₅₂₄ ₅₂₅ ₅₂₆ ₅₂₇ ₅₂₈ ₅₂₉ ₅₃₀ ₅₃₁ ₅₃₂ ₅₃₃ ₅₃₄ ₅₃₅ ₅₃₆ ₅₃₇ ₅₃₈ ₅₃₉ ₅₄₀ ₅₄₁ ₅₄₂ ₅₄₃ ₅₄₄ ₅₄₅ ₅₄₆ ₅₄₇ ₅₄₈ ₅₄₉ ₅₅₀ ₅₅₁ ₅₅₂ ₅₅₃ ₅₅₄ ₅₅₅ ₅₅₆ ₅₅₇ ₅₅₈ ₅₅₉ ₅₆₀ ₅₆₁ ₅₆₂ ₅₆₃ ₅₆₄ ₅₆₅ ₅₆₆ ₅₆₇ ₅₆₈ ₅₆₉ ₅₇₀ ₅₇₁ ₅₇₂ ₅₇₃ ₅₇₄ ₅₇₅ ₅₇₆ ₅₇₇ ₅₇₈ ₅₇₉ ₅₈₀ ₅₈₁ ₅₈₂ ₅₈₃ ₅₈₄ ₅₈₅ ₅₈₆ ₅₈₇ ₅₈₈ ₅₈₉ ₅₉₀ ₅₉₁ ₅₉₂ ₅₉₃ ₅₉₄ ₅₉₅ ₅₉₆ ₅₉₇ ₅₉₈ ₅₉₉ ₆₀₀ ₆₀₁ ₆₀₂ ₆₀₃ ₆₀₄ ₆₀₅ ₆₀₆ ₆₀₇ ₆₀₈ ₆₀₉ ₆₁₀ ₆₁₁ ₆₁₂ ₆₁₃ ₆₁₄ ₆₁₅ ₆₁₆ ₆₁₇ ₆₁₈ ₆₁₉ ₆₂₀ ₆₂₁ ₆₂₂ ₆₂₃ ₆₂₄ ₆₂₅ ₆₂₆ ₆₂₇ ₆₂₈ ₆₂₉ ₆₃₀ ₆₃₁ ₆₃₂ ₆₃₃ ₆₃₄ ₆₃₅ ₆₃₆ ₆₃₇ ₆₃₈ ₆₃₉ ₆₄₀ ₆₄₁ ₆₄₂ ₆₄₃ ₆₄₄ ₆₄₅ ₆₄₆ ₆₄₇ ₆₄₈ ₆₄₉ ₆₅₀ ₆₅₁ ₆₅₂ ₆₅₃ ₆₅₄ ₆₅₅ ₆₅₆ ₆₅₇ ₆₅₈ ₆₅₉ ₆₆₀ ₆₆₁ ₆₆₂ ₆₆₃ ₆₆₄ ₆₆₅ ₆₆₆ ₆₆₇ ₆₆₈ ₆₆₉ ₆₇₀ ₆₇₁ ₆₇₂ ₆₇₃ ₆₇₄ ₆₇₅ ₆₇₆ ₆₇₇ ₆₇₈ ₆₇₉ ₆₈₀ ₆₈₁ ₆₈₂ ₆₈₃ ₆₈₄ ₆₈₅ ₆₈₆ ₆₈₇ ₆₈₈ ₆₈₉ ₆₉₀ ₆₉₁ ₆₉₂ ₆₉₃ ₆₉₄ ₆₉₅ ₆₉₆ ₆₉₇ ₆₉₈ ₆₉₉ ₇₀₀ ₇₀₁ ₇₀₂ ₇₀₃ ₇₀₄ ₇₀₅ ₇₀₆ ₇₀₇ ₇₀₈ ₇₀₉ ₇₁₀ ₇₁₁ ₇₁₂ ₇₁₃ ₇₁₄ ₇₁₅ ₇₁₆ ₇₁₇ ₇₁₈ ₇₁₉ ₇₂₀ ₇₂₁ ₇₂₂ ₇₂₃ ₇₂₄ ₇₂₅ ₇₂₆ ₇₂₇ ₇₂₈ ₇₂₉ ₇₃₀ ₇₃₁ ₇₃₂ ₇₃₃ ₇₃₄ ₇₃₅ ₇₃₆ ₇₃₇ ₇₃₈ ₇₃₉ ₇₄₀ ₇₄₁ ₇₄₂ ₇₄₃ ₇₄₄ ₇₄₅ ₇₄₆ ₇₄₇ ₇₄₈ ₇₄₉ ₇₅₀ ₇₅₁ ₇₅₂ ₇₅₃ ₇₅₄ ₇₅₅ ₇₅₆ ₇₅₇ ₇₅₈ ₇₅₉ ₇₆₀ ₇₆₁ ₇₆₂ ₇₆₃ ₇₆₄ ₇₆₅ ₇₆₆ ₇₆₇ ₇₆₈ ₇₆₉ ₇₇₀ ₇₇₁ ₇₇₂ ₇₇₃ ₇₇₄ ₇₇₅ ₇₇₆ ₇₇₇ ₇₇₈ ₇₇₉ ₇₈₀ ₇₈₁ ₇₈₂ ₇₈₃ ₇₈₄ ₇₈₅ ₇₈₆ ₇₈₇ ₇₈₈ ₇₈₉ ₇₉₀ ₇₉₁ ₇₉₂ ₇₉₃ ₇₉₄ ₇₉₅ ₇₉₆ ₇₉₇ ₇₉₈ ₇₉₉ ₈₀₀ ₈₀₁ ₈₀₂ ₈₀₃ ₈₀₄ ₈₀₅ ₈₀₆ ₈₀₇ ₈₀₈ ₈₀₉ ₈₁₀ ₈₁₁ ₈₁₂ ₈₁₃ ₈₁₄ ₈₁₅ ₈₁₆ ₈₁₇ ₈₁₈ ₈₁₉ ₈₂₀ ₈₂₁ ₈₂₂ ₈₂₃ ₈₂₄ ₈₂₅ ₈₂₆ ₈₂₇ ₈₂₈ ₈₂₉ ₈₃₀ ₈₃₁ ₈₃₂ ₈₃₃ ₈₃₄ ₈₃₅ ₈₃₆ ₈₃₇ ₈₃₈ ₈₃₉ ₈₄₀ ₈₄₁ ₈₄₂ ₈₄₃ ₈₄₄ ₈₄₅ ₈₄₆ ₈₄₇ ₈₄₈ ₈₄₉ ₈₅₀ ₈₅₁ ₈₅₂ ₈₅₃ ₈₅₄ ₈₅₅ ₈₅₆ ₈₅₇ ₈₅₈ ₈₅₉ ₈₆₀ ₈₆₁ ₈₆₂ ₈₆₃ ₈₆₄ ₈₆₅ ₈₆₆ ₈₆₇ ₈₆₈ ₈₆₉ ₈₇₀ ₈₇₁ ₈₇₂ ₈₇₃ ₈₇₄ ₈₇₅ ₈₇₆ ₈₇₇ ₈₇₈ ₈₇₉ ₈₈₀ ₈₈₁ ₈₈₂ ₈₈₃ ₈₈₄ ₈₈₅ ₈₈₆ ₈₈₇ ₈₈₈ ₈₈₉ ₈₉₀ ₈₉₁ ₈₉₂ ₈₉₃ ₈₉₄ ₈₉₅ ₈₉₆ ₈₉₇ ₈₉₈ ₈₉₉ ₉₀₀ ₉₀₁ ₉₀₂ ₉₀₃ ₉₀₄ ₉₀₅ ₉₀₆ ₉₀₇ ₉₀₈ ₉₀₉ ₉₁₀ ₉₁₁ ₉₁₂ ₉₁₃ ₉₁₄ ₉₁₅ ₉₁₆ ₉₁₇ ₉₁₈ ₉₁₉ ₉₂₀ ₉₂₁ ₉₂₂ ₉₂₃ ₉₂₄ ₉₂₅ ₉₂₆ ₉₂₇ ₉₂₈ ₉₂₉ ₉₃₀ ₉₃₁ ₉₃₂ ₉₃₃ ₉₃₄ ₉₃₅ ₉₃₆ ₉₃₇ ₉₃₈ ₉₃₉ ₉₄₀ ₉₄₁ ₉₄₂ ₉₄₃ ₉₄₄ ₉₄₅ ₉₄₆ ₉₄₇ ₉₄₈ ₉₄₉ ₉₅₀ ₉₅₁ ₉₅₂ ₉₅₃ ₉₅₄ ₉₅₅ ₉₅₆ ₉₅₇ ₉₅₈ ₉₅₉ ₉₆₀ ₉₆₁ ₉₆₂ ₉₆₃ ₉₆₄ ₉₆₅ ₉₆₆ ₉₆₇ ₉₆₈ ₉₆₉ ₉₇₀ ₉₇₁ ₉₇₂ ₉₇₃ ₉₇₄ ₉₇₅ ₉₇₆ ₉₇₇ ₉₇₈ ₉₇₉ ₉₈₀ ₉₈₁ ₉₈₂ ₉₈₃ ₉₈₄ ₉₈₅ ₉₈₆ ₉₈₇ ₉₈₈ ₉₈₉ ₉₉₀ ₉₉₁ ₉₉₂ ₉₉₃ ₉₉₄ ₉₉₅ ₉₉₆ ₉₉₇ ₉₉₈ ₉₉₉ ₁₀₀₀ ₁₀₀₁ ₁₀₀₂ ₁₀₀₃ ₁₀₀₄ ₁₀₀₅ ₁₀₀₆ ₁₀₀₇ ₁₀₀₈ ₁₀₀₉ ₁₀₁₀ ₁₀₁₁ ₁₀₁₂ ₁₀₁₃ ₁₀₁₄ ₁₀₁₅ ₁₀₁₆ ₁₀₁₇ ₁₀₁₈ ₁₀₁₉ ₁₀₂₀ ₁₀₂₁ ₁₀₂₂ ₁₀₂₃ ₁₀₂₄ ₁₀₂₅ ₁₀₂₆ ₁₀₂₇ ₁₀₂₈ ₁₀₂₉ ₁₀₃₀ ₁₀₃₁ ₁₀₃₂ ₁₀₃₃ ₁₀₃₄ ₁₀₃₅ ₁₀₃₆ ₁₀₃₇ ₁₀₃₈ ₁₀₃₉ ₁₀₄₀ ₁₀₄₁ ₁₀₄₂ ₁₀₄₃ ₁₀₄₄ ₁₀₄₅ ₁₀₄₆ ₁₀₄₇ ₁₀₄₈ ₁₀₄₉ ₁₀₅₀ ₁₀₅₁ ₁₀₅₂ ₁₀₅₃ ₁₀₅₄ ₁₀₅₅ ₁₀₅₆ ₁₀₅₇ ₁₀₅₈ ₁₀₅₉ ₁₀₆₀ ₁₀₆₁ ₁₀₆₂ ₁₀₆₃ ₁₀₆₄ ₁₀₆₅ ₁₀₆₆ ₁₀₆₇ ₁₀₆₈ ₁₀₆₉ ₁₀₇₀ ₁₀₇₁ ₁₀₇₂ ₁₀₇₃ ₁₀₇₄ ₁₀₇₅ ₁₀₇₆ ₁₀₇₇ ₁₀₇₈ ₁₀₇₉ ₁₀₈₀ ₁₀₈₁ ₁₀₈₂ ₁₀₈₃ ₁₀₈₄ ₁₀₈₅ ₁₀₈₆ ₁₀₈₇ ₁₀₈₈ ₁₀₈₉ ₁₀₉₀ ₁₀₉₁ ₁₀₉₂ ₁₀₉₃ ₁₀₉₄ ₁₀₉₅ ₁₀₉₆ ₁₀₉₇ ₁₀₉₈ ₁₀₉₉ ₁₁₀₀ ₁₁₀₁ ₁₁₀₂ ₁₁₀₃ ₁₁₀₄ ₁₁₀₅ ₁₁₀₆ ₁₁₀₇ ₁₁₀₈ ₁₁₀₉ ₁₁₁₀ ₁₁₁₁ ₁₁₁₂ ₁₁₁₃ ₁₁₁₄ ₁₁₁₅ ₁₁₁₆ ₁₁₁₇ ₁₁₁₈ ₁₁₁₉ ₁₁₂₀ ₁₁₂₁ ₁₁₂₂ ₁₁₂₃ ₁₁₂₄ ₁₁₂₅ ₁₁₂₆ ₁₁₂₇ ₁₁₂₈ ₁₁₂₉ ₁₁₃₀ ₁₁₃₁ ₁₁₃₂ ₁₁₃₃ ₁₁₃₄ ₁₁₃₅ ₁₁₃₆ ₁₁₃₇ ₁₁₃₈ ₁₁₃₉ ₁₁₄₀ ₁₁₄₁ ₁₁₄₂ ₁₁₄₃ ₁₁₄₄ ₁₁₄₅ ₁₁₄₆ ₁₁₄₇ ₁₁₄₈ ₁₁₄₉ ₁₁₅₀ ₁₁₅₁ ₁₁₅₂ ₁₁₅₃ ₁₁₅₄ ₁₁₅₅ ₁₁₅₆ ₁₁₅₇ ₁₁₅₈ ₁₁₅₉ ₁₁₆₀ ₁₁₆₁ ₁₁₆₂ ₁₁₆₃ ₁₁₆₄ ₁₁₆₅ ₁₁₆₆ ₁₁₆₇ ₁₁₆₈ ₁₁₆₉ ₁₁₇₀ ₁₁₇₁ ₁₁₇₂ ₁₁₇₃ ₁₁₇₄ ₁₁₇₅ ₁₁₇₆ ₁₁₇₇ ₁₁₇₈ ₁₁₇₉ ₁₁₈₀ ₁₁₈₁ ₁₁₈₂ ₁₁₈₃ ₁₁₈₄ ₁₁₈₅ ₁₁₈₆ ₁₁₈₇ ₁₁₈₈ ₁₁₈₉ ₁₁₉₀ ₁₁₉₁ ₁₁₉₂ ₁₁₉₃ ₁₁₉₄ ₁₁₉₅ ₁₁₉₆ ₁₁₉₇ ₁₁₉₈ ₁₁₉₉ ₁₂₀₀ ₁₂₀₁ ₁₂₀₂ ₁₂₀₃ ₁₂₀₄ ₁₂₀₅ ₁₂₀₆ ₁₂₀₇ ₁₂₀₈ ₁₂₀₉ ₁₂₁₀ ₁₂₁₁ ₁₂₁₂ ₁₂₁₃ ₁₂₁₄ ₁₂₁₅ ₁₂₁₆ ₁₂₁₇ ₁₂₁₈ ₁₂₁₉ ₁₂₂₀ ₁₂₂₁ ₁₂₂₂ ₁₂₂₃ ₁₂₂₄ ₁₂₂₅ ₁₂₂₆ ₁₂₂₇ ₁₂₂₈ ₁₂₂₉ ₁₂₃₀ ₁₂₃₁ ₁₂₃₂ ₁₂₃₃ ₁₂₃₄ ₁₂₃₅ ₁₂₃₆ ₁₂₃₇ ₁₂₃₈ ₁₂₃₉ ₁₂₄₀ ₁₂₄₁ ₁₂₄₂ ₁₂₄₃ ₁₂₄₄ ₁₂₄₅ ₁₂₄₆ ₁₂₄₇ ₁₂₄₈ ₁₂₄₉ ₁₂₅₀ ₁₂₅₁ ₁₂₅₂ ₁₂₅₃ ₁₂₅₄ ₁₂₅₅ ₁₂₅₆ ₁₂₅₇ ₁₂₅₈ ₁₂₅₉ ₁₂₆₀ ₁₂₆₁ ₁₂₆₂ ₁₂₆₃ ₁₂₆₄ ₁₂₆₅ ₁₂₆₆ ₁₂₆₇ ₁₂₆₈ ₁₂₆₉ ₁₂₇₀ ₁₂₇₁ ₁₂₇₂ ₁₂₇₃ ₁₂₇₄ ₁₂₇₅ ₁₂₇₆ ₁₂₇₇ ₁₂₇₈ ₁₂₇₉ ₁₂₈₀ ₁₂₈₁ ₁₂₈₂ ₁₂₈₃ ₁₂₈₄ ₁₂₈₅ ₁₂₈₆ ₁₂₈₇ ₁₂₈₈ ₁₂₈₉ ₁₂₉₀ ₁₂₉₁ ₁₂₉₂ ₁₂₉₃ ₁₂₉₄ ₁₂₉₅ ₁₂₉₆ ₁₂₉₇ ₁₂₉₈ ₁₂₉₉ ₁₃₀₀ ₁₃₀₁ ₁₃₀₂ ₁₃₀₃ ₁₃₀₄ ₁₃₀₅ ₁₃₀₆ ₁₃₀₇ ₁₃₀₈ ₁₃₀₉ ₁₃₁₀ ₁₃₁₁ ₁₃₁₂ ₁₃₁₃ ₁₃₁₄ ₁₃₁₅ ₁₃₁₆ ₁₃₁₇ ₁₃₁₈ ₁₃₁₉ ₁₃₂₀ ₁₃₂₁ ₁₃₂₂ ₁₃₂₃ ₁₃₂₄ ₁₃₂₅ ₁₃₂₆

இரண்டாவது பரியாய ஹோமம்

மந்திரங்கள் 3 - 4

संहितोविश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस आयुवः ।

என்பது.

உரை

அனைத்தையும் உணர்வதற்குக் காரணமும் எல்லாச் சாமங்கட்கும் இடமாகவும் உள்ள சூரியன் என்னும் பெயர்கொண்டவன் ஒருகந்தருவன். அவனுக்கு ஆயுக்களென்பவர்கள் மனைவிகள்; அதாவது வேகமாய்வருகின்றவர்கள் என்பதாம். மற்றவை முன்போல்.

மூன்றாம் பரியாய ஹோமம்

மந்திரங்கள் 5 - 6

सुपुष्पसूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो वैकुण्ठयः ।

என்பது

உரை

அழகிய முகத்தையும் இரவியின் கிரணம் போன்றகிரணங்களையுமுடைய சந்திரன் என்பவன் ஒருகந்தருவனாவன். பேருரிகள் என்னுநாமங்கொண்ட நகரத்திரங்களைப்போன்ற திருமேனிகளையுடையவர்கள் அவனுடைய மனைவிகள். பேருரிகள்—மனவெண்ணங்களை மாறுபடுத்துகின்றவர்கள். மற்றவை முன்போல்என்பதாம்.

நான்காவது பரியாய ஹோமம்

மந்திரங்கள் 7 - 8

भुज्युस्तुपर्णा यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरसस्तत्त्वाः ।

என்பது

உரை.

பறவைபோல் வானிற்சஞ்சரிக்கின்றவனும் உலகைப்பாதுகின்றவனும்மாகிய 'எக்ஞன்', என்னும் பெயர்கொண்டவன் ஒருகந்தருவன். போற்றப்படும் தகழினைவடிவ தேவதைகள் அவனுடைய மனைவிகள் என்பதாம். மற்றவை முன்போல்.

ஐந்தாவது பரியாய ஹோமம்

மந்திரங்கள் 9 - 10

प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनो गन्धर्वस्तस्य कर्त्ता मान्यन्सरसो वह्नयः ।

என்பது

உரை

உலகையுண்டாக்குஞ் செயலையுடையதும் பாதுகாக்குந்தன்மையை யுடையதுமாகிய மனம் என்பவன் ஒருகந்தருவன். அவனுடைய மனைவிகள் இருக்குச்சாமதேவதைகள். அவர்கள் அழகு மிக்குடையர்களாதலின் வன்னிகள் எனப்படுகின்றார்கள் என்பதாம். மற்றவை முன்போல்.

ஆறாவது பரியாயஹோமம்

மந்திரங்கள் 11 - 12

इषिरो विश्वव्यचा वातो गन्धर्वस्तस्याऽऽपोऽऽसरसो मुदाः ।

என்பது

உரை

வேண்டியபொருளை அடைவிப்பதும் உலகமெங்குஞ் செல்வதுமாகிய வாதம் என்பவன் ஒருகந்தருவன். தண்ணீர்த் தேவதைகள் அவனுடைய மனைவிகள். அவர்கள் களிப்புமிக்குடையர்களாதலின் முதர்கள் எனப்படுகின்றார்கள் என்பதாம்.

பதினாழ்வது ஆததியின் பொருட்டு ஏழாம் பரியாயம் ஒன்று கூறப்படுகின்றது

மந்திரம் 13

भुवनस्य पते यस्य त उपरिगृहा इह च । स नो राखाज्यानिश्च रायस्पो-
वश् सुवीर्यश्च संवत्सरीणाश्च स्वस्तिम् ।

என்பது.

உரை

எல்லாப்புலனங்களையும் பாதுகாப்போம்! மூவுலகங்களிலும் கீடுகளையுடைய நீ, எமக்கு வயது குறையாமையைத் தருவாயாக. மற்றும், தனபுஷ்டியையும், அழகிய புத்திரனையும், வருடம்வரை வாழ்வதற்குரிய சம்பத்தையுங் கொடுப்பாயாக என்பதாம். மற்றவை முன்போல்

இரண்டாம் பரியாயங்கள் ஐந்தனுள் முதலாம்பரியாய ஹோமம்

மந்திரங்கள் 14 - 15

परमेष्ठवधिपतिर्भृत्युर्गन्धर्वस्तस्य विष्वक्सरसो भुवः ।

என்பது

உரை.

எல்லாவற்றுள்ளஞ் சிறந்ததோரிடத்திலிருப்பவனும், மிருந்த பயனளிக் கின்றவனுமாகிய மிருந்து என்பவன் ஒருகந்தருவன். அவனுக்கு விசுவாபிமானிகள் என்னுந் தேவதைகள் மனைவிகள். எப்போதும் நிலையாயிருக்கின்ற வர்களாஸிதன் அவர்கள் புலனங்கள் எனப்படுகின்றார்கள் என்பதாம். மற்றவை முன்போன்றன.

இரண்டாம் பரியாய ஹோமம்

மந்திரங்கள் 16 - 17

सुक्षितिसुभूतिर्भद्रकृतसुवर्वाण्यर्जन्यो गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽसरसो रुचः ।

என்பது.

உரை

அழகிய வாழுமிடத்தையும், ஐசுவரியத்தையும், எசமானனுக்கு மந்தளத்தைச்செய்யுஞ் செயலையும், சுவர்க்கலோக வசமாந்தன்மையை முடைய பர்ச்சன்யம் (மழை) என்னும் பெயர்பூண்டவன் ஒருகந்தருவன். அவனுக்கு மின்னலாகிய தேவதை மனைவியாவள். அவள் பிரகாசமுடையவளாதலின் ருசி, எவப்படுகின்றாள் என்பதாம்.

மன்றம் பரியாய ஹோமம்

மந்திரம் 18 - 19

दुरेहेतिरमृडयो मृत्युगन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरवः ।

என்பது.

உரை.

தூரத்திருப்பவனையுங் கொல்லுதற்குக் கருவியாகிய ஹேதி, என்னும் ஆயுதத்தையுடையவனும், பேரைக்கேட்டவுடன் சுகங்கெட்டுவிடுதலின் 'அமிருடய:' எனப்படுகின்றவனும், மிருத்துவென்னும் பெயர்பூண்டவனுமாகிய வன் ஒருகந்தருவன். பிரசாபிமானி தேவதைகள் அவனுடைய மனைவிகள். அவர்கள் மிருத்துவிற்குப் பயப்படுதலின் பிருக்கள் எனப்படுகின்றார்கள் என்பதாம், மற்றவை முன்போன்றன.

நான்காம் பரியாய ஹோமம்

மந்திரம் 20 - 21

ब्रह्मः कृष्णकाशी कामो गन्धर्वस्तस्याऽऽधयोऽप्सरसश्शोचयन्तीनाम
स इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्यै स्वाहा ताभ्यस्वाहा ।

என்பது

உரை

அழகியபாதத்தை, அல்லது, உடம்பையுடையவனும், இந்திரியப் பொருள்களில் மனத்தைச் செலுத்துவதுமான ஒருவன் கந்தருவன். விடய விருப்பத்தை முன்னிட்டெழும் கிலேசாபிமானி தேவதைகள் அவனுடைய மனைவிகள். அவர்கள் விரும்பிய விடயங்கள் கிடைக்காவிடில் சோகத்தையுண்டாக்குகின்றவர்கள் என்பதாம்.

இருபத்திரண்டாவது ஆததிக்குச் சாதனமாகிய ஐந்தாம் பரியாய மந்திரம்

மந்திரம் 22

स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च । उरु ब्रह्मणेऽस्यै क्षत्राय
महि शर्म यच्छ ।

என்பது.

அதன் காமியப் பிரயோகம்)

स्याकल्पा यस्य राष्ट्रं न कल्पते स्वरथस्य दक्षिणं चक्रं प्रवृत्तं
 नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता अस्य कल्पमाना
 राष्ट्रमनु कल्पते सङ्ग्रामे संयत्ते होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभूतो राष्ट्रे
 खलु वा एते व्यायच्छन्तै ये सङ्ग्रामं संयन्ति यस्य पूर्वस्य
 जुहति स एव भवति जयति तं सङ्ग्रामं मान्युक इध्मः ॥ ३ ॥
 भवत्यङ्गारा एव प्रतिवेष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां प्रति वेष्ट-
 यन्ति य उन्माद्येत्तस्मै होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा एतमुन्मादय-
 न्ति य उन्माद्येत्येतै खलु वै गन्धर्वाप्सरसो यद्राष्ट्रभूतस्तस्मै स्वाहा
 ताभ्यस्स्वाहेति जुहोति तेनैवैनाञ्छमयति नैयग्रोध औदुम्बर आश्व-
 त्थः षाक्ष इतीध्मो भवत्येते वै गन्धर्वाप्सरसां गृहास्व एवैनान्
 ॥ ४ ॥ आयतने शमयत्यभिचरता प्रतिलोमं होतव्याः प्राणाने-
 वास्य प्रतीचः प्रति यौति ते ततो येन केन च स्तृणुते खकृत
 इरिणे जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यैर्निर्ऋतिगृहीतं निर्ऋतिगृहीत एवैनं
 निर्ऋत्या ग्राहयति यद्वाचः क्रूरं तेन वषट्करोति वाच एवैनं क्रूरेण
 प्र वृश्चति ताजगार्तिमाञ्छति यस्य कामेयतान्नाद्यम् ॥ ५ ॥ आ
 ददीयेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पत इति तृणानि
 सं गृह्णीयात्प्रजापतिवै भुवनस्य पतिः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमा दत्त
 इदमहममुष्याऽऽमुष्यायणस्यान्नाद्यं हरामीत्याहान्नाद्यमेवास्य
 हरति षड्भिर्हरति षडा ऋतवः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमादायतवोऽ-

सा अनु प्र यच्छन्ति ॥ ६ ॥ यो ज्येष्ठवन्धुरपभूतस्यात्तथ स्थलेऽ-
वसाय्य ब्रह्मौदनं चतुश्शरावं पक्त्वा तस्मै होतव्या वर्ष्म वै राष्ट्र-
भृतो वर्ष्म स्थलं वर्ष्मणैर्वैनं वर्ष्म समानानां गमयति चतुश्शरावो
भवति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवास्मिन्दधात्युद्ध-
रति श्रुतत्वाय सपिष्वानभवति मेव्यत्वाय चत्वारि ओर्षयाः प्राशन-
न्ति दिशामेव ज्योतिषि जुहोति ॥ ७ ॥

அவற்றுள் முதலாவது பிரயோகத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம்; 1

राष्ट्रकामाय होतव्या राष्ट्रवै राष्ट्रभृतो राष्ट्रेणैवासौ राष्ट्रमव खन्धे राष्ट्र-
मेव भवति ।

என்பது

உரை.

முற் கூறிய 'ராஷ்டிரபிருத்', என்னும் மந்திரங்கள் இராச்சியத்தை அடைதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் ராஷ்டிரம் (இராச்சியம்) என்று உபசார மாய்க் கூறப்படுகின்றன. ஆதலின், அம்மந்திர ஹோமமாகிய இராச்சியத் தால் எசமானன்பொருட்டு வேட்போன் பூமிவிசேடமாகிய இராச்சியத்தைத் தேடுகின்றான். அவ்வெசமானனும் இராச்சியத்தை அடைகின்றான். ஆதலின், இராச்சியத்தைப் பெறவிருப்புடையான் இம்மந்திரங்களால் ஹோமங் னைச் செய்தல்வேண்டுமென்பதாம்.

மக்கள் பசுமுதலானவைகளால் தண்ணீப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் மேற்கூறிய மந்திரங்களால் ஹோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

आत्मने होतव्या राष्ट्रवै राष्ट्रभृतो राष्ट्र प्रजा राष्ट्र पशवो राष्ट्र यच्छे-
ष्टो भवति राष्ट्रेणैव राष्ट्रमव खन्धे वसिष्ठस्समानानां भवति ।

என்பது.

அதன் காமியப் பிரயோகம்)

உரை.

பூமிவிசேடமாகிய இராச்சியமிருந்தும் சிறந்த மக்கள் பசுமுதலியவைகளின்றேல் போகம் இனிது அமையாமையின் பிரசைமுதலியவைகளும் இராச்சியமெனப்படுகின்றன. ஆதலின் ராஷ்டிரபிருத் மந்திரங்களால் வேட்பாகை. அவைகளால் வரும் மக்கள்முதலானவைகளால் மேம்பாட்டையடைகின்றான். அடைந்தபோது ஏனையோர்களினுள் சிறப்பாய் வாழுகின்றான் என்பதாம்.

—

கிராமத்தை அடைதல் பொதுட்டு அல்வோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

ग्रामकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभूतो राष्ट्रः सजाता राष्ट्रेणैवासौ
राष्ट्रः सजातानव रुधे ग्राम्येव भवति ।

என்பது

உரை

தன்னுடன்பிறந்தாரும் ஒருகிராமத்தில் வாழ்கின்றவர்களும் கூடப் பிறந்தோர்களாவார்கள். அவர்களிருக்கில் இராச்சியம் நிறைந்ததாகின்றது. ஆதலின், அத்தகைய இராச்சியத்தையடைய ராஷ்டிரபிருத் மந்திரத்தால் ஓமஞ்செய்யில் முழு இராச்சியத்தையும் அடைகின்றான். இவனும் கிராமத்திற் குத்தலைவனாகின்றான் என்பதாம்.

—

மேற்கூறிய ஹோமஞ்செய்யுமிடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம்

अधिदेवेन जुहोत्यधिदेवेन एवास्मै सजातानव रुधे त एनमवरुद्धा उप
तिष्ठते ।

என்பது.

உரை

சுதரங்கம் ஆடுமிடத்தில் மேற்கூறிய ஹோமத்தைச்செய்யில் அவ் குள்ள உடன்பிறந்தார்கள் இவனது வசமாகின்றார்கள். வசம் ஆகி இவனை வழிபடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

—

ஆற்றலையடைநற்பொருட்டு அவ்வோமந்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

रथसुख ओजसकामस्य होतव्या ओजो वै राष्ट्रभूत ओजो रथ ओजसै-
वासा ओजोऽव रुध ओजस्येव भवति ।

என்பது

உரை.

இரதத்தின் முடியை தீயின்மேற் பிடித்துக்கொண்டு அதில் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும். ராஷ்டிரபிருத் மந்திரங்களும் இரதமும் வேள்விக்குக் காரணமாகலின் ஆற்றலையுடையதாம். ஆதலின், அவ்விருவகை ஆற்றலினாலே எசமானனுக்கு ஆற்றலையுண்டாக்குகின்றான். இதனால் அவன் ஆற்றலுடையவனாகின்றான் என்பதாம்.

இராச்சியத்தையிழந்தவன் மீண்டும் அதையடைநற்பொருட்டு இவ்வோமந்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

यो राष्ट्रदपभूतस्यात्तस्मै होतव्या यावन्तोऽस्य रथास्स्युस्तान्भूयाशु-
रुधमिति राष्ट्रमेवास्यै युनक्ति ।

எபன்று

உரை

இராச்சியத்திலிருந்தும் விலகியவன் இந்த ஹோமங்களைச்செய்தல் வேண்டும். மற்றும், அவனுக்கு எத்தனை இரதங்களிருக்கின்றனவோ, அவ்விரதங்களனைத்தையும் பூட்டுவீர்களாக, என்று ஏவுதலும்வேண்டும். இதனால் போனராச்சியம் மீண்டும் வருகின்றது என்பதாம்.

இராச்சியத்தையடைந்தும் அது விடுப்பிந்து இசைந்து வராவிடில் ஓது பிரயோக விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

आहुतयो वा एतस्याक्लृप्ता यस्य राष्ट्रं न कल्पते स्वरथस्य दक्षिणं चक्रं
प्रवृत्त नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता अस्य कल्पमाना
राष्ट्रमनु कल्पते ।

என்பது

அதன் காமியப் பிரயோகம்)

உரை.

முற்கூறிய ஆகுதிகள் காரியத்தைச் செய்ய வன்மையற்றவளாய்விடில் இரத்தின் வலது சக்கரத்தைக்கழுட்டி தீயின்மீதுபிடித்துக்கொண்டு அதன் இரிசிக்குடைய துளையில் ஓமஞ்செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறுசெய்த ஆகுதிகள் ஒன்றைச் செய்யும் வலுவுடையவைவளாகின்றன. ஆகவே இராச்சியம் அவனுடைய போகத்திற்கு அதுகூலமாகும்படி செய்கின்றன. ஆதலின் இவ்வாகுதிகள் அதுராஷ்டிரங்கள் எனப்படுகின்றன என்பதாம்.

போரிடத்தோடங்கியபோது வெற்றியை விரும்பியவனுக்கு ஹோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

सङ्ग्रामे संयत्ते होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं खलु वा एते व्या-
च्छन्ते ये सङ्ग्रामश्च संयन्ति यस्य पूर्वस्य जुह्वति स एव भवति जयति
तश्च सङ्ग्रामम् ।

என்பது.

உரை.

இராச்சியத்தை முன்னிட்டுப் போரிடத் தொடங்கினவர்களுக்குள் முதலில் ஹோமஞ்செய்யத் தொடங்கியவன் ராஷ்டிரபிருத் ஹோமங்களைச் செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு செய்தவன் வன்மை மிக்குடையானாகின்றான். ஏனையோன் இவன் வன்மையடைந்ததால் போரில் வெற்றியடைகின்றான் என்பதாம்.

மேலேகூறிய அக்கவியை வளர்ப்பதற்கு ஒரு விற்ற விசேடத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 9

मन्थुक इधो भवस्यङ्गारा एव प्रतिवैष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां प्रति
वेष्टयन्ति ।

என்பது

உரை.

மதுகமரத்தி (இலுப்பையி)ன் விறகாள் தனியே அக்கினி வளர்த்து ஓமஞ்செய்தல்வேண்டும். அத்தீயே, எசமானனுடைய சேனையில் அக்கினியால் வருந் தேட்டை உண்டாக்குகின்றது. அதாவது, பகைவர்களுடைய உடம்புகளில் காய்ச்சல் முதலானவைகளை உண்டாக்குகின்றது என்பதாம்.

பயித்தியம் நீங்குவதற்கு இவ்வோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 10

य उन्माद्येत्तस्मै होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा एतमुन्मादयन्ति य उन्माद्य-
त्येते खलु वै गन्धर्वाप्सरसो यद्राष्ट्रभृतस्तस्मै स्वाहा ताम्यस्वाहेति
जुहोति तेनैवैनाञ्जयति ।

என்பது.

உரை

பயித்தியங்கொண்டவன், கந்தருவர் முதலான தேவர்களால் பிடிக்கப் பட்டனாவன். ஆதலின் ராஷ்டிரபிருத் மந்திரஹோமங்களைச் செய்வார்களாக ஏனெனின்? ராஷ்டிரபிருத் ஹோமங்களும், கந்தருவனைக் குறித்து அவனுக்கு இது அர்ப்பணமாகுக எனவும், அப்சரஸ்திரீகளைக்குறித்து அவர்கட்கு இது அர்ப்பணமாகுக எனவும் ஒமங்கள் செய்யப்படுவதாமாதலின் என்க. இதனால் பயித்தியம் நீங்கிவிடுகின்றன என்பதாம்.

இதிலும் முன்போல் அக்கினியைவளர்ப்பதற்கு கற்பித்த விபத விசேடங்களைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 11

नैयप्रोध औदुम्बर आश्वथः प्लाक्ष इतीधमो भवत्येते वै गन्धर्वाप्सरसां
गृहास्व एवैनानायतने शमयति ।

என்பது.

உரை.

ஆல், அத்தி, அரசு, கல்லால் என்பவைகளுள் ஒன்றால் அக்கினியை வளர்த்தல்வேண்டும். இவைகள் கந்தருவ அப்சரசர்களுக்கு வீடுகள் போன்றன. இதனால் இவை தமது இடங்களிலேயே பயித்தியத்தை நீக்குகின்றன என்பதாம்.

மாரணஞ்செய்தத்பொருட்டு இவ்வோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

अभिरचरा प्रतिलोमश्च होतव्याः प्राणानेवास्य प्रतीचः प्रति यौति तं ततो
येन केन च स्तृणुते ।

என்பது.

உரை.

மாரணஞ்செய்யவேண்டியவன் இவ்வோமங்களைத் தலைகீழாகச் செய்தல் வேண்டும். அது எதிரியின் பிராணனைத் தலைகீழாக மாற்றிவிடுகின்றது, மாற்றின பிறகு அவனைக் கொல்லுவது மிக எளிது என்பதாம்.

மேற்கூறிய ஹோமத்திற்கு இடம் இதுவேன விதிக்கின்றது

பிராமணம் 13

खकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्य निःक्षितिगृहीतं निःक्षितिगृहीत एवैनं
निःक्षत्या प्राहयति यद्वाचः क्रूरं तेन वषट्करोति वाच एवैनं क्रूरेण प्र
वृश्चति ताजगार्तिमाँति ।

என்பது

உரை

இயற்கையாகிய உவர்ப்பூமி, பள்ளமாகிய பூமி என்னும் இவ்விரண்டும் நிருதி என்னும் தேவதையாற் பிடிக்கப்பெற்ற இடங்களாகின்றன. அங்கு இவ்வோமத்தைச்செய்யில் நிருதி தேவதையால் பகைவன் பிடிக்கப்பட்டவனாகின்றான். மற்றும், வஷட் என்பதற்கு பதிலாக தீயசொல்லால் பகைவன் வெட்டப் பட்டவனுமாகின்றான். ஆதலின், அவன் விரைவில் துன்புறுகின்றான் என்பதாம்.

சண்டுத் தீயசொல் என்பதால், அருணம் நான்காம் பிரபாடகத்திலுள்ள கட், பட், என்பது முதலியசொற்களுள் ஒன்று கொள்ளற்பாலது என்பதை யுமுணர்ச்சு.

பிறகுதைய உணவுப்பொருளை அபகரிப்பதற்கும், ஒரு விசேடப் பிரயோகத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 14

यस्य कामयेताज्ञायमा ददीयेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य
पत इति कृणानि सं गृह्णीयाप्रजापतिवै भुवनस्य पतिः प्रजापतिनैवा-
स्याज्ञायमा दत्ते ।

என்பது

உரை

பிறருடைய அன்னப்பொருள்களை அபகரிப்பதற்கு விரும்புடையவன் பகைவனுடைய சபையில், அல்லது, பசுக்கட்டு மடத்தில் ஒருவரும் பார்க்காதபடி சென்று மேல்முகமாய்ப் படுத்துக்கொண்டு ஏழாம் பரியாயத்தின் மந்திரமாகிய 'புவனஸ்ய' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அங்கேயே உண்டாகிய, அல்லது அங்குக் கிடக்கும் புல்லுகளை எடுத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். இதனால் புவனத்திற்குபுகி' என்பதால் பிரமாவின் வாயிலாக பிறருடைய உணவுப்பொருளை அபகரித்துக்கொண்டவனாகின்றான் என்பதாம்,

எடுத்தபுல்லீ, தனது வீட்டிற்குக்கொண்டு வந்தல்

பிராமணம் 15

इदमहमस्य॥समुष्यायणस्यान्नाद्य॥ हरामीत्याहानाद्यमेवास्य हरति ।

என்பது.

உரை

இன்னுனுடைய உணவுப்பொருளை இந்த நான் கொண்டுவருகின்றேன் என்று அவன் பெயரையும் அவனுடைய தகப்பன் பெயரையும் கூறிக்கொண்டு தனது வீட்டிற்குக் கொண்டுவரல் வேண்டும் என்பதாம்.

கொண்டுவரும் மந்திரங்கள் இத்தனை என்னுந் தோகையை விதிக்கிறது

பிராமணம் 16

षड्मिह्रति षड्वा ऋतवः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमादायतर्वोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति ।

என்பது.

உரை

'புவனஸ்ய, என்பதை ஈறுகவுடைய ஆறுபரிபாய மந்திரங்களால் அப் புல்லுக்களைக்கொண்டு வரல்வேண்டும். கொண்டுவந்து தனது புல்லுடன் சேர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும், இருதுக்கள் ஆறானதால் அவர்கள் பிரசாபதி வாயிலாக பிறருடைய உணவுப்பொருள்களைக்கொண்டுவந்து விடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

அதன் காமியப் பிரயோகம்)

பிறரால் பயமடைந்தவன் அதை நீக்கித்தந்த மற்றோடு கருமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 17

योज्येष्ववधुरपभूतस्यात्तः स्थलेऽवसाय्य ब्रह्मोदनं चतुश्शराव पक्वा
तस्यै होतव्या वर्षी वै राष्ट्रभृतो वर्षे स्थलं वर्षेणैवैतं वर्षे समानानां
गमयति ।

என்பது

உரை

சுற்றத்தார்கள் உயர்ந்தோர்களாயிருந்தும் தான் மாத்திரம் தாழ்ந்த நிலையிலிருப்பதோடு அவர்களால் தள்ளிவைக்கப்பட்டவனுமானவன் உயரமாயுள்ள ஒருபூமியை யடைந்து நான்கு மடக்கு அரிசியால் பிராமணர்கட்கு பொங்கல்செய்து, தள்ளிவைத்தவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுதற்பொருட்டு அவ்வன்னத்தால் ராஷ்டிரபிருத் ஓமங்களைச் செய்தல்வேண்டும். அதனால் அப்பூமி, அவ்வேள்வித்தலைவனை, சுற்றத்தார்களைவார்க்குள்ளுஞ் சிறப்புடையவனாகச் செய்கின்றது என்பதாம்.

மண்மடக்கித் தீதனை எளிப்புக்கின்றது

பிராமணம் 18

चतुश्शरावो भवति दिङ्मेष प्रति तिष्ठति ।

என்பது

உரை

திக்குக்கள் நான்காம் ஆதலின் நான்கு மடக்கு அரிசியால் பொங்கல் செய்தலால் நான்குதிசைகளிலும் பெருமையுண்டாகின்றது என்பதாம்.

என்ன பேரங்கல், செய்தலது என்பதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 19

क्षीरे भवति रुचमेवासिन्दधाति ।

என்பது

உரை

பாற்பொங்கல் செய்தல்வேண்டும். அது பாற்கலையை யுண்டாக்குகின்றது என்பதாம்.

வேந்தபிள் கரண்டியில் எடுத்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 20

उद्धरति शृतत्वाय ।

என்பது.

உரை

பக்குவமாதற்பொருட்டு எடுத்துவைத்துவிடல்வேண்டுமென்பதாம்.

சமைத்தபிள் நெய்விடுதலை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 21

सर्पिस्वाश्वति मेधत्वाय ।

என்பது

உரை.

சுத்தியாதற்பொருட்டு நெய்யைவிடல்வேண்டுமென்பதாம்.

எஞ்சியதை நான்கு அந்தணர்கள் அந்தந்தல் வேண்டும் எனவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 22

चत्वारिण्यः प्राश्नन्ति दिशामेव ज्योतिषि जुहोति ।

என்பது.

உரை.

நான்குதிக்குக்களிலுள்ள அக்கினிகள் போன்றவர்கள் இந்நான்கு பிராமணர்களுமாவர்கள் ஆதலின் அவர்கள் அருந்தல் அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்தாகின்றது என்பதாம்.

எட்டாம் அங்கம்

முற்றிற்று.

முன்றும் காண்டம் நான்காம் பிரயாசகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

ஏழு பஞ்சாதிக்குமேல் ஒன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

தேவிகா அலிகளைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

தேவிகா நிர்வபேத்ரஜாகாமச்சந்தாஃசி வை தேவிகாச்சந்தாஃசிவ
 ஸ்லு வை ப்ராச்சந்தோமிரேவாஸ்மீ ப்ரா: ப்ர ஜனயதி ப்ரதம் தாதாரீ கரோதி
 மிதுனி எவ் தெனீ கரோத்யந்வேவாஸா அநுமதிர்மந்யதே ராதே ராகா ப்ர
 சினிவாலி ஜனயதி ப்ராஜாஸ்வேவ ப்ராஜாதாஸு குஹா வாசீ ததாத்யேதா எவ்
 நிர்வபேத்ரஜாகாமச்சந்தாஃசி வை தேவிகாச்சந்தாஃசி ॥ 1 ॥ இவ் ஸ்லு
 வை ப்ராச்சந்தோமிரேவாஸ்மீ ப்ராஜா ஜனயதி ப்ரதம் தாதாரீ கரோதி ப்ரேவ
 தெனீ வாபயத்யந்வேவாஸா அநுமதிர்மந்யதே ராதே ராகா ப்ர சினிவாலி
 ஜனயதி ப்ராஜாஸ்வேவ ப்ராஜாதாஸு குஹா ப்ரதி ததாத்யேதா எவ் நிர்வபேத்ரஜா-
 காமச்சந்தாஃசி வை தேவிகாச்சந்தாஃசிவ ஸ்லு வை ப்ராச்சந்தோமிரே-
 வாஸ்மீ ப்ராஜா ॥ 2 ॥ அவ் ருதே மத்யதோ தாதாரீ கரோதி மத்யத
 எவ்நீ ப்ராஜாஸ்ய ததாத்யேதா எவ் நிர்வபேஜ்யோகாமயாவி ஸ்ந்தாஃசி வை
 தேவிகாச்சந்தாஃசி ஸ்லு வா எதமபி மந்யந்தே யஸ்ய ஜ்யோகாமயதி
 ஸ்ந்தோமிரேவீநமகதீ கரோதி மத்யதோ தாதாரீ கரோதி மத்யதோ வா எத-
 ஸ்யாக்ரஸ்தீ யஸ்ய ஜ்யோகாமயதி மத்யத எவாஸ்ய தெனீ கந்யத்யேதா
 எவ் நி: ॥ 3 ॥ வபேதீ யஜ்ஞோ நோபநமேச்சந்தாஃசி வை தேவிகாச்ச-
 ந்தாஃசி ஸ்லு வா எதீ நோப நமந்தி யம் யஜ்ஞோ நோபநமதி ப்ரதம்
 தாதாரீ கரோதி ப்ரஸ்தா எவாஸ்மீ ஸ்ந்தாஃசி ததாத்யுபேநீ யஜ்ஞோ நம-

त्येता एव निर्वपेदीजनश्छन्दांसि वै देविका यातया॑मानीव॒ खलु
 वा ए॒तस्य॒ छन्दा॑ंसि॒ य ई॒जान॒ उ॒त्त॒मं॒ धा॒तारं॒ करोति॑ ॥ ४ ॥
 उप॑ரி॒ष्टा॒दे॒वा॒स॒ ॥ छन्दा॑ऽस्य॒या॒त॒या॒मा॒न्य॒ ॥ रु॒न्ध॒ उ॒प॑न॒मु॒त्त॒रो॒ य॒ज्ञो
 न॑म॒त्ये॒ता ए॒व निर्व॑पे॒धं मे॒धा॒ नो॒प॒न॒मे॒छन्दा॑ंसि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छ॒
 दा॑ंसि॒ खलु॒ वा ए॒तं नो॑प॒ न॒म॒न्ति॒ यं मे॒धा॒ नो॒प॒न॒म॒ति॒ प्रथ॑मं॒ धा॒
 तारं॒ करोति॑ मु॒ख॒त ए॒वा॒स॒ ॥ छन्दा॑ंसि॒ द॒धा॒त्यु॒प॑नं॒ मे॒धा॒ न॑म॒त्ये॒ता
 ए॒व निर्व॑पेत् ॥ ५ ॥ रु॒क्का॑म॒श्छन्दा॑ंसि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑ं॒सी॒व
 खलु॒ वै रु॒क्छ॒न्दे॒भि॒रे॒वा॒सि॒रु॒चं॒ द॒धा॒ति॒ क्षी॒रे भ॑व॒न्ति॒ रु॒च॑मे॒वा॒सि॒
 न्द॒ध॒ति॒ म॒ध्य॒तो॒ धा॒तारं॒ करोति॑ म॒ध्य॒त ए॒न॑ ॥ रु॒चो॒ द॒धा॒ति॒ गा॒
 य॒त्री॒ वा अ॒नु॒म॒ति॒स्त्रि॒ष्टु॒ग्रा॒का॒ ज॒ग॒ती॒ सि॒नी॒वा॒न्य॒नु॒ष्टु॒कु॒ह॒धा॒ता॒ व॑षट्-
 का॒रः॒ पू॒ष॒प॒क्षो॒ रा॒का॒ऽप॒र॒प॒क्षः॒ कु॒हू॒र॒मा॒वा॒स्या॒ सि॒नी॒वा॒ली॒ पौ॒र्ण॒मा॒स्य॒नु॒-
 म॒ति॒श्च॒न्द्र॒मा॒ धा॒ता॒ऽष्टौ॑ ॥ ६ ॥ व॒स॒वो॒ऽष्टा॒क्ष॒रा॒ गाय॑त्र्ये॒का॒द॒श॒ रु॒द्रा -
 ए॒का॒द॒शा॒क्ष॒रा॒ त्रि॒ष्टु॒ब्धा॒द॒शा॒ऽऽदि॒त्या॒ द्वा॒द॒शा॒क्ष॒रा॒ ज॒ग॒ती॒ प्र॒जा॒प॒ति॒-
 र॒नु॒ष्टु॒ब्धा॒ता॒ व॑षट्का॒र ए॒त॒ ॥ दे॒वि॒का॒स्स॒र्वा॒णि॒ च॒ छन्दा॑ंसि॒ सर्वा॑श्च
 दे॒व॒ता॒ व॑षट्का॒र॒स्ता॒ य॒त्स॒ह॒ सर्वा॒॑ निर्व॑पे॒दी॒श्व॒रा॒ ए॒नं॒ प्र॒द॒हो॒ द्वे॒ प्र॒थ॒मे
 नि॒रु॒प्य॒ धा॒तु॒स्सृ॒ती॒यं॒ निर्व॑पे॒त्तथो॑ ए॒वो॒त्त॒रे॒ निर्व॑पे॒त्तथै॒नं॒ न॒ प्र॒ द॒ह॒-
 न्त्य॒थो॒ य॒स्मै॒ का॒मा॒य॒ नि॒रु॒प्य॒न्ते॒ त॒मे॒वा॒ऽऽभि॒रु॒पा॑ऽऽप्नोति॑ ॥ ७ ॥

எண்டு, இராசசூயப் பிரகரணத்திற்குமுன்னினை, “தாத்ரே புரோடாசம்
என்பது முதலிய ஐவகை தேவிகா அவிகளைச் சிறப்பாகக் கூறிவிட்டு, அவற்
றின் பல்வகையான காமியப் பிரயோகங்களையும் கூறுகின்றது.

அவற்றுள் ஒருபிரயோகத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

देविका निर्वपेत्प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै प्रजा-
श्छन्दोभिरेवासै प्रजाः प्र जनयति ।

என்பது

உரை.

பயனை விளக்குவதால் தாதாமுதலான ஐந்து இஷ்டிகளுக்கும் தேவி
காக்கள் என்றுபெயர் அதுமதி முதலியவைகள் பெண்வடிவுடையவைகளாதல்
பற்றி தேவிகளாகின்றன. அவைகளைப் பற்றியவைகளாதலின் இவைகளும்
தேவிகளையுடையவைகள் எனப்பட்டன. அதுமதி முதலியன சந்தவடிவங்
ளாம் அதைப்பற்றி தேவிகாக்களும் சந்தவடிவுடையவைகளாயின. சந்தங்கள்
பயனுக்குக்காரணங்களாதலின் சுகத்தைச்செய்வன. இவ்வாதே, பிரசைகளும்
சுகத்திற்குக் காரணங்களாதலின் சந்தங்கட்கு ஒப்பானவைகளே. இதனால்,
தேவி காக்கள் சந்தவடிவங்களாலேயே எசமானன்பொருட்டி பிரசையை உண்
டாக்கு கின்றார்கள் என்பதாம்.

தாதா, முதலான ஐவர்கட்கும் மகவை உண்டுபண்ணுவதில் காணப்படும் துண
சம்பந்தத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 2

प्रथमं धातारं करोति मिथुनी एव तेन करोत्यन्वेवासा अनुमतिर्मन्थते
राते राका प्र सिनीवाली जनयति प्रजास्वेव प्रजातासु कुहा वाचं
दधाति ।

என்பது

உரை

ஐந்து தேவதைகளுக்குள் 'தாதா, என்னும் தேவதையை முதலாவதாகச்
செய்த' என்றதால் அது எசமானனை, தனது மனைவியுடன் புணர்த்துக்கொள்
றது. அதுமதி என்னும் தேவதை அப்புணர்ச்சியை உடன்பட்டுக்கொள்
கின்றது. ராகா என்னும் தேவதை குழந்தையைக்கோருகின்றது. சினிவாலி
என்னும் தேவதை கருப்பத்திலுள்ள குழந்தையைப் பிறக்கும்படிசெய்கின்
றது. குஹு என்னுந்தேவதை பிறந்தகுழந்தையைப் பேசும்படி செய்கி
னின்றது என்பதாம்.

மற்றேது பயனைக்குறித்து விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

एता एव निर्वपेत्पशुकामश्छन्दाश्सि वै देविकाश्छन्दाश्सीव खलु वै-
पशवश्छन्दोभिरेवासै पशून् जनयति प्रथमं धातारं करोति प्रैव तेन
वापयत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति
पशून् प्रजातान्कुक्षा प्रतिष्ठापयति ।

என்பது

உரை.

பசுக்களை விரும்பியவன் இவைகட்கு நெல்லெடுத்துப் புரோடாசஞ் செய்து வேட்கவும், தேவிகாக்கள் சந்தங்களாம். பசுக்களுஞ் சந்தங்கள்போன்றன. ஆதலின் சந்தங்களாகின்ற தாதா என்னும் தேவதை முதலில் பசுமுதலானவைகளில் கருவையுண்டாக்குகின்றது. குஹு என்பது பிறந்த கன்று முதலானவைகளை புல்முதலியவைகளால் வளர்க்கின்றது. என்னையவை முன் போன்றன என்பதாம்.

மற்றேது பயனைக்குறித்து விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

एता एव निर्वपेद्ग्रामकामश्छन्दाश्सि वै देविकाश्छन्दाश्सीव खलु वै ग्राम-
श्छन्दोभिरेवासै ग्राममव रुन्धे मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवेनं
ग्रामस्य दधाति ।

என்பது

உரை

கிராமத்தை விரும்பியவன் இவைகட்கு நெல்லெடுத்துப் புரோடாசஞ் செய்து வேட்பானாக. இதில் அறுமதி, ராகாஎன்னும் இரண்டையும் மேலும், சிநீவாலி குஹுஎன்னு மிரண்டையும் கீழுமாகவைத்து நடுவில் தாதாவை வைத்தல் வேண்டும். இதனால் எசமானன், கிராமத்திற்கு நடுவில் அதற்குத் தலைவனாக வைக்கப் பெறுகின்றான் என்பதாம்.

மற்றேறு பயனைத்தறிந்து விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

एता एव निर्वपेज्ज्योगामयावी छन्दाश्सि वै देविकाश्छन्दाश्सि खलु वा
एतमसि मन्यन्ते यस्य ज्योगामयति छन्दाभिरेवेनमगद करोति मध्यतो
घातारं करोति मध्यतो वा एतस्याकलृप्तं यस्य ज्योगामयति मध्यत
एवास्य तेन कल्पयति ।

என்பது

உரை

நெடுநாள் வியாதியாற் பிடிக்கப்படுகின்றவன் இவைகட்கு நெல்லெடுத்து
புரோடாசஞ் செய்து வேட்கவும். இதனால், அவைகள் சந்தங்களால் இவ
னுடைய பிணியை நீக்குகின்றன. ஆனால், முன்போல் தாதாவை நடுவில் வைத்
தல்வேண்டும். வைத்தலால் பிணியுடையவனுடைய வயிற்றின் நடுவில் வலு
வின்மை ஏதாகிலுமிருக்கில் தாதுவைச்சீர்படுத்தி வயிற்றின் நடுவில் வன்மை
யையுண்டாக்குகின்றது என்பதாம்.

சோதிட்டோமம் முதலிய வேள்விகளையடைவதன் போத்டு விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

एता एव निर्वपेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दाश्सि वै देविकाश्छन्दाश्सि खलु
वा एतं नोप नमन्ति यं यज्ञो नोपनमति प्रथमं घातारं करोति मुखत
एवास्मै छन्दाश्सि दधात्युपेनं यज्ञो नमति ।

என்பது.

உரை

ஏதோ ஒரு தடையால் வேள்வியைச் செய்யமுடியாதவன் இவைகட்கு
நெல்லெடுத்துப் புரோடசஞ் செய்து வேட்கவும். முதலாவது அவனுக்குச்
சந்தங்கள் கிடைப்பதின்றும். ஆதலின், அவன், முதலில், தாதாவை நிலை
நிறுத்தியதால் அது முதலாவது எசமானனக்குச் சந்தங்களை நிலைநாட்டியதா
கும். சந்தங்கள் அறுகூலங்களானபோது வேள்வியுள் கிடைக்கும் என்பதாம்.

வேள்வியைமடைந்தவன் மேல் செய்யும் வேள்வி கைகூடுதற் பொருட்டுவிதி
க்கின்றது

பிராமணம் 7

एता एव निवृपेदीजानश्छन्दांसि वै देविका यातयामानीव खलु वा एत-
स्य छन्दांसि य ईजान उत्तमं धातारं करोत्युपरिष्ठादेवासमै छन्दा-
स्ययातयामान्यव रुन्ध उपैनमुत्तरो यजो नमति ।

என்பது

உரை

மேல் எக்ஞஞ் செய்ய விரும்பிய இவைகட்கு நெல்லெடுத்துப் புரோடா
சஞ் செய்து வேட்க. முன்னர் ஒரு வேள்வியைச் செய்தவனுக்கு இச்சந்தங்க
ளான தேவிகாக்கள் முன் எக்ஞத்தில் ஒரு செயலைச் செய்ததால் சாரத்தை
இறக்கியதுபோலாயின. அங்கு, முடிவில் தாதாவை வைப்பதால் மேல்
செய்யப்படும் எக்ஞத்தில் சாரம் போகாதவைகளாகத் தேடிக்கொள்கின்றன.
ஆதலின், மேலே செய்யப்படும்எக்ஞமும் இவனுக்குக் கிடைக்கின்றது என்ப
தாம்.

சாத்திரத்தை உள்ளத்திலமைக்கும் மேதைதான் பொருட்டு விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

एता एव निवृपेयं मेधा नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा
एतं नोप नमन्ति यं मेधा नोपनमति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवा-
समै छन्दांसि दधात्युपैनं मेधा नमति ।

என்பது.

உரை

நூற் பொருளை கவனத்தில் இருத்தல் வேண்டுமென்னும் மதிநுட்பத்
தையடைய விரும்பியவன் இவைகட்கு நெல்லெடுத்துப் புரோடாசஞ் செய்து
வேட்கவும். அவன் முதலில் தாதாவின்பொருட்டு வேட்கவும். அது முத
லில் சந்தங்களைக் கொடுக்கின்றது. அது பற்றி மேதையுள் (நூற்பொருளைக்
கவனப்படுத்து நுண்ணறிவும்,) கிடைக்கின்றது என்பதாம்.

அழகையடைவதற்கு விரிச்சிற்றது

பிராமணம் 9

० एता एव निर्वेदकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै
स्वच्छन्दोभिरेवास्मिन्स्वच्छं दधाति क्षीरे भवन्ति स्वमेवास्मिन् दधति
मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवैनं स्वो दधाति ।

என்பது.

உரை.

அழகையடைய விரும்பியவன் இவைகட்கு நெல்லெடுத்துப் புரோடா
சுஞ்செய்து சீவட்பானாக. சந்தங்கள் தேவிகாக்களாம், அழகு பிரியமாம் ஆத
லின் சந்தங்களாகின்ற தேவிகாக்களால் அழகுண்டாகின்றது. பால் அழகுடை
யது அத்தகைய பாலே தாதாவிற்று நடுவில் வைப்பதால் எசமானனை அழகிற்
குள் நிலைநாட்டுகின்றது என்பதாம்.

காயத்திரி முதலிய சந்தங்களாக அநுமதி முதலிய தேவதைகளைப்புகழ்கின்றது

பிராமணம் 10

गायत्री वा अनुमतिस्त्रिष्टुप्का जगती सिनीवाद्यनुष्टुप्कुह्याता वषट्-
कारः ।

என்பது.

உரை

சந்தங்கள் விருப்பத்திற்குச் சாதனங்களாவதுபோல் அநுமதி முதலிய
தேவதைகளும். ஆதலின் காயத்திரி அநுமதியும், திரிஷ்டுப் ராகாவாம்.
சத்தி சினீவாலியாம். அநுஷ்டுப் குகுவாம், வஷட்காரம் தாதாவாம் என்ப
தாம்.

மேற்கூறிய நியாயத்தால் பூர்வபக்கம், உத்தரபக்கம் முதலிய கால வடிவமுமா
மேள்பதை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 11

पूर्वपक्षो राकाऽपरपक्षः कुहुरमावास्यासिनीवाली पौर्णमास्यनुमतिश्च-
न्द्रमा धाता ।

என்பது.

உரை

ராகா என்னுந் தேவதை பூரண சந்திர மண்டலத்துடன் கூடியதாமாத
லின் சுக்கிலபட்சவடிவாம். குகு என்னுந் தேவதை கலைகள் தேய்ந்த சந்திர
வடிவ மாதலின் கிருஷ்ண பச்சடிவாம். சதுர்த்தசியுடன் கூடிய கிருஷ்ண பக்க
பஞ்சதசி சினீவாலியாம். அது இங்கு அமாவாசை யெனக்குறிக்கப்பட்டது,
சதுர்த்தசியுடன் கூடிய சுக்கிலபட்ச பஞ்சதசி அதுமதியாம். அது பெளரண்
மையெனக் குறிக்கப்பட்டது, இவைகளுக்குக் காரணமாகிய சந்திரன் ஈண்டு
பிரமன் எனக்குறிப்பிடப்பட்டது என்பதாம்.

வசு முதலியவடிவாகப்புகழ்கின்றது

பிராமணம் 12

अथै वसवोऽष्टाक्षरा गायत्र्यैकादश रुद्रा एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्धाद्याऽऽ-
दित्या द्वादशाक्षरा जगती प्रजापतिरनुष्टुब्धाता वषट्कारः ।

என்பது.

உரை

காயத்திரி முதலிய சந்தங்களான அதுமதி முதலிய தேவைகள் எண்
ஒப்பாயிருத்தல்பற்றி வசுக்கள் முதலான வடிவங்களாம். என்னை? காயத்திரி
எட்டு எழுத்துக்களாமாதலின் வசுக்கள். திரிஷ்டுப் பதினொரு எழுத்துக்க
ளாதலின் உருத்திரர்கள். சக்தி பன்னிரண்டெழுத்துக்களாதலின் இரவிகள்.
அதுஷ்டுப் பிரசாபதியாம். வஷட்காரம் முக்கியமாதலின் தாதாவாம்
என்பதாம்.

பிராமணம் 13

एतद्वै देविकारसर्वाणि च छन्दांसि सर्वाश्च देवता वषट्कारः ।

என்பது.

உரை

இதுவரை கூறி வந்தவைகளே துதியின் பொருட்டு தேவிகா என்பவை
களை (அதுமதிமுதலிய தேவதைகளை) சந்தங்களாகக்கூறும் வடிவங்களாம்
என்பதாம்.

வேறிடம் போதும் ஹோமம்)

இவ்வைந்தையும் முற்றுகவுஞ்செய்தல் கூறும் என்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 14

ता यत्सह सर्वा निर्वपेदीश्वरा एनं प्रदहो द्वे प्रथमे निहण्य धातुस्तृतीयं
निर्वपेत्तथो एवोत्तरे निर्वपेत्तथैनं न दहन्त्यथो यस्मै कषाय निहण्यन्ते
तमेवाऽऽसिहयाऽऽप्नोति ।

என்பது.

உரை.

இவ்வைந்துக்கும் நெல்லெடுத்து வேள்வி செய்யும் வகைப்பற்றி எசமானனை எரித்துவிடமுடியும். ஆதலின், அ.ந.ம.தி, ராகா என்னுந்தேவதைக்கு பொங்கல்களும், முன்றாவதாக பிரமாவுக்கு புரோடாசமுஞ் செய்தல் வேண்டும். அதற்கு மேல் சிவீவாஸி தேவதைக்கும் குருவிற்கும் இரண்டு பொங்கல்கள் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யில் தேவிகாக்கள் எசமானனை எரித்து விடமாட்டார்கள். ஆதலின், எவ்விருப்பத்திற்கு நெல்லெடுத்துப் புரோடாசஞ் செய்யப்பெற்றதோ, அதை, இத் தேவதைகள் முடித்து வைக்கின்றன என்பதாம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பத்தாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

अग्निहोत्रीतुसगृहः प्रयास्यञ्जुहुयाद्वयम् ॥

वास्तोःपुरोनुवाक्यैका याज्या चाग्नयेति तद्वयम् ॥ १ १

ஆஹிதாக்கினி ஒருவன் வெளியூருக்கு ஏகும்போது காருகபத்தியத்தில் செய்யவேண்டிய ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முன்றங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

வேறிடம் புறப்படும் ஹோமத்தைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यसान्त्वाविशो अनमीवो भव नः ।

यत्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे । वा-

ஸ்தோஷ்பதே ஸமயா¹ ச²ஸதா³ தே சக்சி⁴மஹி⁵ ர⁶ஷயா⁷ ஸா⁸தும⁹த்யா¹⁰ । அவ¹¹:
 க்ஷே¹²ம¹³ உ¹⁴த யோ¹⁵நே¹⁶ வ¹⁷ர¹⁸ நோ¹⁹ யு²⁰ய²¹ பா²²த²³ ஸ²⁴ஸ்தி²⁵மி²⁶ஸ²⁷ஸ²⁸தா²⁹ ந³⁰: । ய³¹த³²ஸ³³ய³⁴-
 ப்ரா³⁵த³⁶ர³⁷ஸி³⁸ஹோ³⁹த்ர⁴⁰ ஜ⁴¹ஹோ⁴²த்யா⁴³ஹு⁴⁴தீ⁴⁵ஷ⁴⁶கா⁴⁷ எ⁴⁸வ⁴⁹ தா⁵⁰ உ⁵¹ப⁵² த⁵³தே ॥ 1 ॥ ய⁵⁴ஜ-
 மா⁵⁵னோ⁵⁶ஹோ⁵⁷ர⁵⁸த்ரா⁵⁹ணி⁶⁰ வா⁶¹ எ⁶²த⁶³ஸ்யே⁶⁴ஷ⁶⁵கா⁶⁶ ய⁶⁷ ஆ⁶⁸ஹி⁶⁹தா⁷⁰ஸி⁷¹ய⁷²த⁷³ஸ⁷⁴ய⁷⁵ப்ரா⁷⁶த⁷⁷ஜ⁷⁸ஹோ⁷⁹த்ய-
 ஹோ⁸⁰ர⁸¹த்ரா⁸²ஷ்யே⁸³வா⁸⁴ஸ⁸⁵ஸ்த்வே⁸⁶ஷ⁸⁷கா⁸⁸: க⁸⁹ரு⁹⁰த்வோ⁹¹ப⁹² த⁹³தே⁹⁴ த⁹⁵ஷ⁹⁶ ச⁹⁷மா⁹⁸ந⁹⁹த்ர¹⁰⁰ ஜ¹⁰¹ஹோ¹⁰²தி¹⁰³ த¹⁰⁴ஷா¹⁰⁵-
 க்ஷ¹⁰⁶ரா¹⁰⁷ விரா¹⁰⁸ட்வி¹⁰⁹ரா¹¹⁰ஜ¹¹¹மே¹¹²வா¹¹³ஸ¹¹⁴ஸ்த்வே¹¹⁵ஷ¹¹⁶கா¹¹⁷ க¹¹⁸ரு¹¹⁹த்வோ¹²⁰ப¹²¹ த¹²²தே¹²³ஸ்தோ¹²⁴ விரா¹²⁵ஜ்யே¹²⁶வ¹²⁷ ய¹²⁸ஜ-
 மா¹²⁹ப்ரா¹³⁰தி¹³¹ சி¹³²த்ய¹³³ஸ்தி¹³⁴யோ¹³⁵ஸ¹³⁶ஸ்ய¹³⁷ ப¹³⁸வ¹³⁹தி¹⁴⁰ த¹⁴¹ஸா¹⁴²த்ய¹⁴³த்ர¹⁴⁴ த¹⁴⁵ஷா¹⁴⁶ஸி¹⁴⁷த்வா¹⁴⁸ ப்ரா¹⁴⁹யா¹⁵⁰தி¹⁵¹
 த¹⁵²த¹⁵³ஜ¹⁵⁴வா¹⁵⁵ஸ்த்வ¹⁵⁶வா¹⁵⁷ஸ்த்வே¹⁵⁸வ¹⁵⁹ த¹⁶⁰த¹⁶¹த¹⁶²தோ¹⁶³ஸ¹⁶⁴வா¹⁶⁵சீ¹⁶⁶ந¹⁶⁷ம் ॥ 2 ॥ ரு¹⁶⁸த்ர¹⁶⁹: ஸ¹⁷⁰வ¹⁷¹லு¹⁷² வ¹⁷³
 வா¹⁷⁴ஸ்தோ¹⁷⁵ஷ்ப¹⁷⁶தி¹⁷⁷ய¹⁷⁸த¹⁷⁹ஹு¹⁸⁰த்வா¹⁸¹ வா¹⁸²ஸ்தோ¹⁸³ஷ்ப¹⁸⁴தீ¹⁸⁵ய¹⁸⁶ ப்ரா¹⁸⁷யா¹⁸⁸டூ¹⁸⁹த்ர¹⁹⁰ 'எ¹⁹¹ந¹⁹² பூ¹⁹³த்வா¹⁹⁴ஸ¹⁹⁵ஸி¹⁹⁶ர-
 நூ¹⁹⁷த்யா¹⁹⁸ய¹⁹⁹ ஹ²⁰⁰ந்யா²⁰¹த்ரா²⁰²ஸ்தோ²⁰³ஷ்ப²⁰⁴தீ²⁰⁵ய²⁰⁶ ஜ²⁰⁷ஹோ²⁰⁸தி²⁰⁹ ப²¹⁰ா²¹¹க²¹²தே²¹³ய²¹⁴ ந²¹⁵வ²¹⁶ை²¹⁷ஸ²¹⁸ ஸ²¹⁹ம²²⁰ய²²¹தி²²² நா²²³ஸ²²⁴-
 தி²²⁵மா²²⁶ஸ்தி²²⁷தி²²⁸ ய²²⁹ஜ²³⁰மா²³¹னோ²³² ய²³³த²³⁴யு²³⁵க்தே²³⁶ ஜ²³⁷ஹு²³⁸யா²³⁹த்ய²⁴⁰தா²⁴¹ ப்ரா²⁴²யா²⁴³தே²⁴⁴ வா²⁴⁵ஸ்தா²⁴⁶வா²⁴⁷ஹு²⁴⁸தி²⁴⁹ ஜ²⁵⁰ஹோ-
 தி²⁵¹ தா²⁵²ட²⁵³தே²⁵⁴ய²⁵⁵ த²⁵⁶த²⁵⁷ய²⁵⁸த²⁵⁹யு²⁶⁰க்தே²⁶¹ ஜ²⁶²ஹு²⁶³யா²⁶⁴த்ய²⁶⁵தா²⁶⁶ க்ஷே²⁶⁷ம²⁶⁸ ஆ²⁶⁹ஹு²⁷⁰தி²⁷¹ ஜ²⁷²ஹோ²⁷³தி²⁷⁴ தா²⁷⁵ட²⁷⁶தே²⁷⁷ய²⁷⁸-
 த²⁷⁹த²⁸⁰ஹு²⁸¹த²⁸²ம²⁸³ஸ்ய²⁸⁴ வா²⁸⁵ஸ்தோ²⁸⁶ஷ்ப²⁸⁷தீ²⁸⁸ய²⁸⁹ஸ்ய²⁹⁰ ॥ 3 ॥ த²⁹¹க்ஷி²⁹²ணோ²⁹³ யு²⁹⁴க்தோ²⁹⁵ ப²⁹⁶வ²⁹⁷தி²⁹⁸
 ச²⁹⁹வ்யோ³⁰⁰ஸ்யு³⁰¹க்தோ³⁰²ஸ்த³⁰³ வா³⁰⁴ஸ்தோ³⁰⁵ஷ்ப³⁰⁶தீ³⁰⁷ய³⁰⁸ ஜ³⁰⁹ஹோ³¹⁰த்யு³¹¹ப³¹²ய³¹³மே³¹⁴வா³¹⁵க³¹⁶ர³¹⁷ப³¹⁸ரி³¹⁹வ³²⁰ர³²¹க³²²மே³²³வ³²⁴ை³²⁵ஸ³²⁶-
 ஸ³²⁷ம³²⁸ய³²⁹தி³³⁰ ய³³¹தே³³²க³³³யா³³⁴ ஜ³³⁵ஹு³³⁶யா³³⁷த³³⁸வி³³⁹ஹோ³⁴⁰ம³⁴¹ க³⁴²ு³⁴³யா³⁴⁴த்³⁴⁵பு³⁴⁶ரோ³⁴⁷ஜ³⁴⁸வா³⁴⁹க³⁵⁰யா³⁵¹ம³⁵²நூ³⁵³த்ய³⁵⁴ ய³⁵⁵ா³⁵⁶ஜ்ய³⁵⁷-
 யா³⁵⁸ ஜ³⁵⁹ஹோ³⁶⁰தி³⁶¹ ச³⁶²தே³⁶³வ³⁶⁴த்வா³⁶⁵ய³⁶⁶ ய³⁶⁷த³⁶⁸ரு³⁶⁹த³⁷⁰ ஆ³⁷¹த³⁷²த்யா³⁷³டூ³⁷⁴த்ர³⁷⁵ ஸ்³⁷⁶தா³⁷⁷ந³⁷⁸ந்³⁷⁹வா³⁸⁰ரோ³⁸¹ஹ³⁸²தே³⁸³வ-
 த³⁸⁴வ³⁸⁵க்ஷா³⁸⁶ணா³⁸⁷ந்ய³⁸⁸ஸ³⁸⁹ப்ரா³⁹⁰க்ஷா³⁹¹ப்ய³⁹² ப்ரா³⁹³யா³⁹⁴த்ய³⁹⁵தா³⁹⁶ ய³⁹⁷ஜ³⁹⁸வே³⁹⁹ஷ⁴⁰⁰ஸ⁴⁰¹ வா⁴⁰²ஸ⁴⁰³ஸ்த⁴⁰⁴ஹ⁴⁰⁵ந⁴⁰⁶ வா⁴⁰⁷ தா⁴⁰⁸ட-
 தே⁴⁰⁹ய⁴¹⁰ த⁴¹¹த⁴¹²ய⁴¹³ தே⁴¹⁴ யோ⁴¹⁵நி⁴¹⁶க்ர⁴¹⁷த்வி⁴¹⁸ய⁴¹⁹ இ⁴²⁰த்ய⁴²¹ர⁴²²ணோ⁴²³ஸ்த⁴²⁴மா⁴²⁵ரோ⁴²⁶ஹ⁴²⁷ய⁴²⁸தி ॥ 4 ॥ எ⁴²⁹ஷ
 வா⁴³⁰ அ⁴³¹நே⁴³²யோ⁴³³நி⁴³⁴ஸ்த⁴³⁵வ⁴³⁶ எ⁴³⁷வ⁴³⁸ை⁴³⁹ந⁴⁴⁰ யோ⁴⁴¹நோ⁴⁴² ச⁴⁴³மா⁴⁴⁴ரோ⁴⁴⁵ஹ⁴⁴⁶த்ய⁴⁴⁷தோ⁴⁴⁸ ஸ⁴⁴⁹வ்⁴⁵⁰வா⁴⁵¹ஹு⁴⁵²ய⁴⁵³த⁴⁵⁴ர⁴⁵⁵ணோ⁴⁵⁶:

வேறிடம் போதும் ஹோமம்)

समाहो नश्येदुदस्याग्निसिदेत्पुनराधेयस्यादिति या ते' अथे
यज्ञियां तनूस्तवेह्य रोहेत्यात्मन्तसमोराहयते यजमानो वा अथे-
यानिस्वायांमेवेन योन्याः समोराहयते ॥ ५ ॥

எண்டு, அக்கினி ஹோத்திரத்திடன் வேறிடத்திற்குப் புறப்படுகின்ற!
வன், அவ்வக்கினியை, திக்கடைக் கோலின்பீது ஏற்றிக்கொள்ளல் வேண்டு
மென்பதை விதிக்கின்றது,

காநுகபத்திய மென்னுந்தீயுடன் புறப்படில் மனைவியுடன் அக்கினியை எடுத்துக்
கொண்டு புறப்படல் வேண்டும் அப்போது மேல்வரும் மந்திரத்தால் ஹோமஞ்
சேயிதம்பொருட்டு புரோநுவாக்கியமாக ஓதவேண்டிய மந்திரம்

மந்திரம் 1

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्यान्स्वावेशो अनमीवो भवा नः । यस्वेमहे प्रति
तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ।

என்பது.

உரை

அக்கினி ஹோத்திரத்திற்கு இருப்பிடமாகிய வீட்டிற்குத் தலைவ !
அதாவது காநுகபத்தியத்தியே ! நீ, வேறுகிராமத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு
செல்கின்றவர்களை உணர்வாயாக. பிறகு, எங்களை வசிக்கச் செய்கின்றவன
வாய். பிணியைப் போக்குவோனுமாவாய். எதைக்குறித்து உன்னைப்
போற்றுகின்றோமோ, அக்காரியத்தை அன்போடு அநுபவிப்பாயாக. பிறகு,
எம்முடைய மக்கள் விலங்குகளின் பொருட்டு சுகங்கொடுப்போனவாய்
என்பதாம்.

மந்திரம் 2

: वास्तोष्पते शग्मया सश्वदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या । आवः क्षेम
उत योगे वरं नो यूयं पात स्वस्तिभिस्सदानः ।

என்பது.

உரை

அக்கினி ஹோத்திரக் கிருகத்திற்குத் தலைவ ! எல்லாவற்றையுங் கொடுக்கும் வன்மையுடையதும், மனதைக் கவர்வதும் எல்லாவற்றையு முணர்வின் மதுமாகிய உனது சபையில் பற்றுடையவர்களாலோமாக. நீ, எமது யோகத்தின் பொருட்டு இனிது காப்பாயாக. எமது கேஷமத்தின் பொருட்டு பாதுகாப்பாயாக. நீயிர் பல்வகைச் சிறப்புக்களா (நலங்களா)ல் எம்மைப் பாதுகாப்பிர்களாக என்பதாம். ஈண்டுப்பன்மை ஆதரவின் பொருட்டு.

இனி, ஹோமத்தை விதித்தற் பொருட்புபுகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

यत्सायमातरग्निहोत्रं जुहोत्याहुतीष्टका एव ता उप धत्ते यजमानोऽहोरा-
त्राणि वा एतस्यष्टका य आहिनाश्रियत्सायमातर्जुहोत्यहोरात्राण्ये-
वाऽऽप्तेष्टकाः कृत्वोप धत्ते ।

என்பது.

உரை.

காலைமாலிகையில் முறையாய் அக்கினி ஹோத்திரஞ் செய்கின்ற வேள் வீத தலைவன் செங்கலடுக்கைச் செய்தவனாகின்றான். எவ்வாற்றாலெனின் ? இவன் செய்த ஆகுதிகளனைத்தும் செங்கல்களாகி விடுகின்றதாலென்க என்பதாம்.

மற்றேருவகையாகப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

वशमानत्र जुहोति दशाक्षरा विराड्विराजमेवाऽऽप्तेष्टकां कृत्वोप धत्ते-
शो विराज्येव यजमानोति चित्यश्चित्योऽस्य भवति ।

என்பது

உரை

ஒரிடத்தில் பத்துநாள் அக்கினி ஹோத்திரங்களைச் செய்தவன், எண் ஒப்புப் பற்றி பத்து எழுத்துக்கள் கொண்ட விராட் சந்தத்தையடைகின்றான். அவ்விராட்டுக்கள் செங்கல்களாய் அடுக்குகின்றான். அதனால், அக்கினிஷ்டோம எஞ்ஞத்தை அடைகின்றான். இவ்வாறு, அக்கினி ஹோத்திரஞ் செய்கின்றவனுக்கு செங்கலடுக்குக்கள் உண்டாகின்றன என்பதாம்.

வேறிடம் போதும் ஹோமம்)

சுண்டு, காலேமாலே செய்யும் ஆகுதிகளாகிற செங்கல்களால் ஒரு தீயும், பகலிரவுகளென்னுஞ் செங்கலடுக்கால் இரண்டாந் தீயும், விராடாகிய செங்கலால் மூன்றாமக்கினியும் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு இவனுக்கு பல்வகை அக்கினிகளும் உண்டு என்பதாம்.

இப்போது அதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

तस्माद्यत्र दशोषित्वा प्रयाति तद्यज्ञवास्त्ववास्वेव तद्यस्ततोऽर्वाचीनः रुद्रः
खलु वै वास्तोष्पतिर्यदहुत्वा वास्तोष्पतीयं प्रयायादरुद्र एनं भूत्वाऽ-
ग्निरनुत्थाय हव्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं शमयति
नाऽऽर्तिमार्छति यजमानः ।

என்பது

உரை

இடையில், பத்துநாள் தங்கிய பிறகு செல்கின்ற அக்கினி ஹோத்திரத்திற்கு எண்ணிக்கை ஒப்பால் விராட் கிடைக்கின்றது. ஆனால் அவ்விடம் எஞ்ஞ நிமித்தமெனின்? வேள்வியிடமாம், இன்றெனின்? வேள்வியிடமன்று. ஆதலின் அந்த ஹோமத்தில் உருத்திரனென்னும் காருகபத்திய தேவதையே வாஸ்தோஷ்பதியா (கிருகதலைவனு)தலின் அதுஹோம நிமித்தமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால், வாஸ்தோஷ்பதி ஹோமஞ் செய்யாமல் பிரயாணப்படிவ் காருகபத்தியம் உருத்திராகாரமாய் எசமானனைக்கொன்றுவிடும். ஆதலின் பிரயாணஞ் செய்யும்போது வாஸ்தோஷ்பதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும். அதனால் ஹோமஞ் செய்யும் பாகததைக் கொடுத்து அவ்வக்கினியைச் சாந்தப்படுத்துகின்றான். ஆதலின் எசமானன் கேடுறான் என்பதாம்.

புறப்படும்போது, வண்டியில், வலது காலையைப் பூட்டிய பிறதும், இடது காலையைப் பூட்டுவதற்கு முன்னுமாயுள்ள காலமே ஹோமஞ்செய்வதற்குரிய காலமென விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

अद्युक्ते जुहुयाद्यथा प्रयाते वास्तावाहुति जुहोति तादगोव तद्यदयुक्ते जुहु-
याद्यथा क्षेम आहुति जुहोति तादगोव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयः-
स्याहसिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तोऽथ वास्तोष्पतीयं जुहोत्यु-
भयमेवाकरपरिवर्गमेवैनं शमयति ।

என்பது

உரை.

அவ்விரண்டுகாளையையும் வண்டியிற் பூட்டிவிட்டு வாஸ்தோஷ்பதிக் ஹோமஞ் செய்வில் பூட்டிய மாத்திரத்தாலே பிரயாணஞ்செய்ததாகி வேள்விக்குறித்த லாத விடத்தில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டு உலக இயலோடு ஒத்துவிடும். இரண்டு காளையையும் பூட்டுவதற்குமுன்செய்வில், கேதமமாயிருக்கும்போது பிரயாண மென்பது இவ்லாமலே ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதுபோலாகும். இவ்விருவகை யாலும் வாஸ்தோஷ்பதி ஹோமம் செய்யாதொழிந்ததாகும். மற்றெவ்வா ரெனின்? பிரயாணஞ் செய்துகொண்டே ஹோமஞ் செய்தல்வேண்டும். அஃ தெவ்வாறெனின்? வண்டியில் ஒரு காளையைப்பூட்டியும் மற்றொரு காளையைப் பூட்டாமலுமுள்ளசமயத்தில் வாஸ்தோஷ்பதிக் ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண் டும். இதனால், கோபமடைந்த அக்கினி சார்தமாகி எசமானனும் நலமடை கின்றான் என்பதாம்.

‘வாஸ்தோஷ்பதே பிரகிஜாநீஹி, வாஸ்தோஷ்பதே சக்மயா, என்னு மீவ் விரண்டு மந்திரங்களும் ஹோமங்கட்கு அங்கமென விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

यदेकया जुहुयाद्विहोमं कुर्यात्पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सरे-
वत्वाय ।

என்பது

உரை

ஒரு இருக்கு மந்திரத்தால் ஆகுதி செய்யில் ‘ஆசிராவணம், என்பது முத லிய மந்திரங்கட்கு இடமின்மையின் அது தர்வி ஹோமமாய்விடும். அவ்வா ருகாதொழியும்படி ‘வாஸ்தோஷ்பதே பிரகிஜாநீஹி, என்பதைப் புரோது வாக்கியமாகக்கூறிக் கொண்டு ‘வாஸ்தோஷ்பதேசக்மயா என்பதை யாஜ்யா வாக்கியமாக்கி அதனால் ஹோமஞ் செய்யில் வஷ்ட்கார ஹோம சமமாய் தேவர்கட்கு மிகுந்த பிரியமாகின்றது என்பதாம்.

எண்டு, ‘ஆசிராவய என்பது முதல் ‘வெளஷ்ட் என்பதீராக உள்ள மந் திரத் தொகுதி யாஜ்யா புரோதுவாக்கியங்களுக்குச் சகாயமாகின்றது. இவை பிரண்டும் முக்கியமானவைகள். இவைகளுடன் கூடிய ஹோமமே தேவர் கட்குப் பிரியமாகின்றது. அவை களில்லாதது தர்வி ஹோம மெனப் படும். அதாவது, “அக்னயே (அக்கினிக்கு) சுவாஹா, என்றுகூறி, ஆசிராவண முதலியவைகளின்றி தனியே ஹோமஞ்செய்தலின் இத்தகையது தேவர்கட்கு விருப்புடையதன்றும் என்பதையுணர்க.

வேறிடம் போதும் ஹோமம்)

வண்டியில் பாண்டத்தை வைத்தலும், தீக்கடைக் கோலில் தீயை ஏற்றலும் முறையே விதிக்கப்படுகின்றன.

பிராமணம் 6

यद्वा आध्याद्रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यद्वक्षणाभ्यसंप्रक्षाय्य प्रयायाद्यथा

यज्ञवेशासं वाऽऽदहनं वा तादृगेव तदयं ते योनिर्कृत्विय इत्यरण्योः

समारोहयत्येष वा अग्न्यौनिस्सिख एवैनं योनौ समारोहयति ।

என்பது

உரை

அக்கினி ஹோத்திரஞ்செய்தபின் பாண்டங்களை வண்டியில் வைக்கில், வீட்டின் உபகரணங்களான பாண்டங்களையும், அவைகளைப் பற்றிய உருத்திரனென்னும் அக்கினியையும் வண்டியில் வைக்கவேண்டிவரும், வரவே, வண்டி எரிந்துபோய்விடும். ஹோமத்திற்கு முன் அக்கினி அவ்விடத்தில் இல்லை ழமத்தின்பொருட்டோ, இருக்கின்றது. ஆதலின், அக்கினிஹோத்திர ஹோமஞ்செய்யும்முன்னரே பாண்டங்களை வைத்தல் வேண்டுமென்று கருதப்படுகின்றது; கருதமிடத்து எரிந்தகட்டையை அணைக்காமல் பிரயாணஞ்செய்ததாயிற்று. ஆகவே, வேள்விகெட்டவிடத்தும் விடுமிடத்தே போதும் அணைக்காமற்கிடந்துபோலாகும். அக்குற்றத்தை நீக்குதற்கு 'அயம்தேயோனி: என்பது முதலியமந்திரக்கால் அவ்வக்கினியை தீக்கடைக் கோலில் ஏற்றிக்கொள்ளல் வேண்டும். தீயைப்போற்றியமிடத்து அக்கினியெழுதலின் தனது காரணத்தில் தீயைஏற்றிக்கொள்ளல் வேண்டும், அம்மந்திரத்திற்கு, உபபிரமந்தோ அக்வாம், என்னும் அதுவாகத்தில் உரைகூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். தீயைப்போற்றுவதல் = தீக்கடைக் கோலை தீயில்காய்ச்சுதலாம்.

தீக்கடைக் கோலில் தீயை மேற்றுதல் ஓதவாற்றல் தம்முடையதாதலின், அதைவிட்டு, ஆன்மாவில் தீயேற்றுதல் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

अथो खल्वाहुयदरण्योस्समारुहो नश्येदुदय्य.श्रिसीदेत्पुनराधेयस्या-
दिति या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेहा रोहेत्यात्मन्समारोहयते यज-
मानो वा अग्न्यौनिस्सायामेवैनं योन्याऽ समारोहयते ।

என்பது,

உரை

திக்கடைக் கோல்களில் தியையேற்றில் திக்கடைக்கோல் எரிந்துவிழல் எசமான னுடைய தியுங்கெடும். பிறகு மீண்டும் தியை உண்டாக்கல் வேண்டி வரும் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்பொருட்டு 'யாதேஅக்னே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆன்மாவினிடத்தில் தியை ஏற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும். திக்கடைகோல்கள் தியை உண்டாக்குவது போல் எசமானனும் தியை உண்டாக்குவோனானவின் அதன்காரணமாகின்றான். ஆதலின், ஆன்மாவி லேற்றிய தியும் தனதுகாரணத்தில் ஏறிக்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதாம், இதனுரை, பிரமாணம் இரண்டாவது அஷ்டகத்தில் வரும்.

பத்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பதினோராம் அநுவாக லீடயச் சுருக்கம்.

राजसूये देवसुवामिष्टो याज्या इमाःक्रमात् ।

त्वमग्ने बृहदाग्नेयेत्वंच सोमेति सौम्यके ॥ १ ॥

आविश्व देवं सावित्रे यथान इतिरौद्रके ।

बाह्यस्य उदस्येतदैन्द्रैऽस्यैन्द्रे चतुष्टयम् ॥ २ ॥

मित्रस्येति त्रयं मैत्रे वारुणे यदिति त्रयम् ॥

एकादशेऽनुवाकेस्मिन्मन्त्रा उक्ताहिविंशतिः ॥ ३ ॥

இராச ரூயம்என்னும் யாகத்தில் 'தேவசுவம், என்னும் இஷ்டியில் அக் கினி கிருகபதி தேவதை, சோம வன்ஸ்பதி தேவதை,ஸவிதாதேவதை,உருத் திர தேவதை, பிருஹஸ்பதி தேவதை, இந்திரதேவதை, மித்திரதேவதை, வருணதேவதை என்னுந் தேவதைகளுக்கு முறையே இரண்டிரண்டு இருக்குக்களாக யாஜ்யா புரோதவாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன என்பது.

முன்னும் காண்டம் கள்கரம் பிரபரடம்

பதினேராவது அநுவாகம்

ஆறுபஞ்சாதிக்குமேல் ஏழுபதங்களைக் கொண்டது.

காமிய யாஜ்யா புரோநுவாக்கியங்களைக்கூறும்பதிரங்கள் :—

त्वमग्ने बृहद्वयो दधासि देव दाशुषं । कविर्गृहपतिर्युवा । हव्य-
वाडधिरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको असे । सुगार्हपत्याः
समिषो दिदीह्यसाद्रियक्सं मिमीहि श्रवांसि । त्वं च सोम नो
वशो जीवातु न मरामहे । प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः । ब्रह्मा देवानां
पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् । श्येनो गृध्राणां-
स्वधित्विर्वनानां सोमः ॥ १ ॥ पवित्रमत्येति रेभन् । आ विश्वेदे-
वस्य सत्पतिश्च स्रक्तैरद्या वृणीमहे । सत्यसवश्च सवितारम् । आ
सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्येयनसविता
रथेनाऽऽ देवो याति सुवना विपश्यन् । यथा नो अदितिः कर-
त्पथे नृभ्यो यथा गेवं । यथा तोकाय रुद्रियम् । मा नस्तोके
तनये मा न आयुषि मा नो गोष्ठे मा ॥ २ ॥ नो अश्वेषु रीरिषः ।
वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्हविर्मन्तो नमसा विधेम ते । उदग्रतो
न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः । गिरिभ्रजो नोर्मयो
मदन्तो बृहस्पतिर्मभ्यर्का अनावन् । हृत्सैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्म-
न्मयानि नहना व्यस्यन् । बृहस्पतिरभिकान्क्रदद्वा उत प्रास्तौदुष्
विद्राश्च अगायत् । एन्द्र सानसिश्च रयिम् ॥ ३ ॥ सजित्वानश्च
सदासहम् । वीषिष्ठमृतये भर । प्र ससाहिषे पुरुहूत शवृज्येष्ठस्ते

शुष्म इह रातिरस्तु । इन्द्राऽऽ भर दक्षिणेना वद्धनि पतिः सिन्धू-
 नामसि रेवतीनाम् । त्वथ सुतस्य पीतेयं सद्यो बृद्धो अजायथाः ।
 इन्द्र ज्यैष्ठ्याय सुक्रतो । भुवस्त्वभिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो विश्वेषु
 सवनेषु यज्ञियः । भुवो नृश्श्वयौत्नो विश्वसिन्भरे ज्येष्ठश्च मन्त्रः
 ॥ ४ ॥ विश्वचर्षणे । मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सान-
 सिम् । सत्यं चित्रश्रवस्तमम् । मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो
 दाधार पृथिवीमुत धाम् । मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभि चधे सत्याय
 हव्यं घृतवृद्धिधेम । प्र स मित्र मेतो अस्तु प्रयस्त्रान्यस्त आदित्य
 शिक्षति व्रतेन । न हन्यते न जीयते त्वतो नैनमश्नो अश्नोत्य-
 न्तितो न दूरात् । यत् ॥ ५ ॥ चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण
 व्रतम् । मिनीमसि यविद्यवि । यत्कि चेदं वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोहं
 मनुष्याश्चरामसि । अचिन्ती यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो
 देव रीरिपः । कितवासो यद्रिरिपुर्न दीवि यद्रा वा सत्यमुत यन्न
 विन्न । सर्वा ता वि ष्य शिथिरेव देवाथा ते स्याम वरुण प्रि-
 यासः ॥ ६ ॥

அருவாகத்தின் தலைப்புச் சொற்களைக் கொண்ட தொகை :-

विवा वा वायो इमे वै चित्तमग्निर्भूतानां देवा वा ऋताराषाङ्गाष्ट
 कामाय देविका वास्तोष्पते त्वमग्ने बृहद्वय एकादश ॥ ११ ॥

பஞ்சாதிகளின் தலைப்புச் சொற்களைக் கொண்ட எண் :-

विवा इत्याह यथायजुरैतन्मृत्युर्गन्धर्वोऽवरुण्येत्वमग्ने बृहद्वयः
 षट्चत्वारिंशत् ॥ ४६ ॥

(புரோநுவாக்கியம்

‘தேவசுவாமேதானி ஹவீம்ஷிபவந்தி’ என விதிக்கப்பட்டதனுள், ‘அக்னயே கிருகபத்யே புரோடாச மஷ்டாகபாலம் நிர்வபதி கிருஷ்ணநாம் வீரீஷீணம், என்பதற்குப் புரோநுவாக்கியம்து :—

மந்திரம் 1

त्वमग्ने वृद्धद्वयो दधासि देव दायुषे । कविर्हृदपतिर्युवा ।

என்பது.

உரை

கவியும், கிருகத்தைப்பாது காக்கின்றதும், கட்டிளமையுடைய துமாகிய அக்கினியே ! நீ, அவியளிக்கும் எசமானனுக்கு மிகுந்த உணவுப்பொருளை அல்லது, நீண்ட ஆயுளைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் 2

हव्यवाडिशिरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदशीको असे । सुगार्हपत्याः समिधो दिदीह्यसद्रियक्सं मिमीहि श्रवाश्च ।

என்பது.

உரை.

அவியை யேற்றுச் செல்வதும், மூப்பற்றதும், எமது பிதாவும், வியாபகமும், மிக ஒளிர்வதும், சுகத்தைப் பார்ப்பதுமாகிய இவ்வக்கினி எமக்கு அழகிய கிருகத்தலைமைக்குக் காரணங்களான உணவுப் பொருள்களை நன்கு அளிக்குக. மற்றும், எமது இந்திரியங்களுக்கு உள்முகப்பட்டுக் கேட்கத்தக்க பெருமைகளையும் உண்டாக்குக என்பதாம்.

‘வானஸ்பதியாகிய சோமனுக்கு சர்மைப் போங்கல் சேய்க, என்பதற்குப் புரோநுவாக்கியம் :

மந்திரம் 3

त्वं च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे । म्रियस्तोत्रो वनस्पतिः ।

என்பது

உரை.

‘சோமோவா, என்பது முதலிய துகியில் பிரியமுடையதும், கொடி செடிகளைப்பரிபாஸிப்பதுமாகிய சோமமே ! நீ, எம்மை வாழ்விப்பதற்கு விருப் புடையதாயிருக்கின்றாய். ஆதலின், யாம் இறக்கமாட்டோம் என்பதாம்.

270 கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை [காண்டம்-3
யாஜ்ஞாவாக்யம்]

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியம் :

மந்திரம் 4

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विभ्राणां महिषो मृगाणाम् । इयेनो मृधा-
णाश्च स्थितिर्विन्नानाश्च सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ।

என்பது

உரை

தேவர்களுக்குள் பிரமன் சிறந்தவன், கவிர்களுக்குள் சொற்பொருள்களை நன்குணர்ந்தவன் சிறந்தவன், விப்பிரர்களுக்குள் அதுஷ்டான நுண்பொருளை யுணர்கின் மவன் சிறந்தவன், விலங்குகளுக்குள் எருமை சிறந்தது, வனங்களுக்குள் சோதிவிருகதும் சிறந்தது. இவ்வாறு புரிதப்படுத்தும் தருப்பை முதலியவைகளுக்குள் சோமம் சிறந்தது என்பதாம்.

‘சலித்ரே சத்யப்ரசவாய புரோடாசம் த்வாதச கபாலம் சூதநாம் விரிஷ்ணம், என்பதந்தப் புரோநுவாக்யம் :

மந்திரம் 5

आविश्वदेवश्च सपतिश्च सूक्तैरद्या वृणीमहे । सत्यसवश्च सवितारम् ।

என்பது.

உரை

தேவர்களனைவரையும் அடக்கியாள் கின் மவனும், நன்னெறியிற் செல்லு கின் மவரைப் பாதுகாக்கின் மவனும், பயனுடைய அநுக்ளை செய்கின் மவனுமாகிய சூரிய தேவனை இக்கருமத்திற்கு அழகிய வாக்கியங்களால் அழைக்கின் றோம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியம் :

மந்திரம் 6

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेश्यन्नमृतं मरत्यं च । हिरण्ययेन सविता
रथेनाऽऽ देवो याति भुवना विपश्यन् ।

என்பது

உரை

இரவி, ஒளி மண்டிலத்துடன் எழுந்து மனிதர்களையும் தேவர்களையும் தத்தமது செயல்களில் வன்மையையுண்டாக்கிவிட்டு, உலகனைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு பொன் தேரில் நாடோறும் கிழக்கில் வருகின்றது என்பதாம்.

புரோநுவாக்கியம்)

நந்தராய பசுபத்யே காவீதகம் (காட்டுக்கோதுமை) பொங்கல்செய்க, என்பதற்
தப் புரோநுவாக்கியம் :

மந்திரம் 7

यथा नो अदितिः कल्पश्च नृभ्यो यथा गवे । यथा तोकाय रुद्रियम् ।

என்பது.

உரை

கண்டிக்கப்படாத உருத்திரன், பசுக்கள், மக்கள் அதனுடைய மக்கள்
என்பவைகளை எவ்வாறு ஆராதனை செய்யில் பாதுகாப்பானே, அவ்வாறு
அவனை அவிபால் ஆரதிக்கின்றோம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்:—

மந்திரம் 8

मा नस्तोकै तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः । वी-
रान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्द्विविषन्तो नमसा विधेम ते ।

என்பது.

உரை

உருத்திர ! நீ, கோபமாய் எமது மக்கள் பேரன்மார்களிடத்து துன்பை
யுண்டாக்காதே. அங்ஙனமே, எமது ஆயுளிலும் துன்பஞ் செய்யாதே. எமது
பசு முதலியவைகளையுந் துன்புறுத்தாதே. யாம் அவினைபுடையவர்களாய்
உனக்கு அவிபளித்து வழிபடுகின்றோம் என்பதாம்.

“பிருகற்பதியின் பொருட்டும் வாசற்பதியின் பொருட்டும் நைவாரப் (சேன்
னேப்) பொங்கல் செய்க, என்பதந்தப் புரோநுவாக்கியம்:—

மந்திரம் 9

उद्प्रतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः । गिरिभ्रजो नो-
र्मयो मदन्तो बृहस्पतिमभ्यर्का अनावन् ।

என்பது.

உரை.

மேகம் எமது பயிர்களை வளர்ப்பதுபோல், அவமிருத்துவை நீக்கும்
வாயிலாக எமது ஆயுளைப் பாதுகாக்கின்றவைகளும், மேகஸ்பிபோன்ற இரைச்
சூடையவைகளான எமது துதிவாக்குக்கள், பிருகற்பதியைக் குறித்துப்

272 கிருஷ்ண எகர்வேத ஹத்திரீய சங்கிதை [காண்டம்-3
(யாஜ்ஞாவாக்யம்)

போற்றுகின்றன. மற்றும், ஆற்றுக்கரையிலுள்ள மலைகளினமீது மோதுகின்ற அலைகள் ஆற்றின் நிறைவைக்காட்டிக் களிப்பிப்பதுபோல் எமது வாக்குகளும் பிருகத்பதியின் மகிமைகளை அறிவுறுத்துவதால் களிப்பை உண்டாக்குவனவாகின்றன என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞாவாக்யம்

மந்திரம் 10

इक्षैरिव सखिमिर्वावद्विरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन् । बृहस्पतिरभि-
कनिकदद्वा उत प्रास्तौदुच विद्वाऽ अगायत् ।

என்பது,

உரை.

பரமாஞ்சத் துறவிகளாற் போற்றப்பெற்ற பரமேசுவரன் புருடார்த்தத் தடைகளைப் போக்கியருள்வதுபோல், அதிசயமாகப் போற்றுகின்ற இருத்து விக்குக்களுடன் கூடிய பிருகத்பதி, எமது அவிக்களை ஏற்றுக்களித்துப் பேரொளி செய்கின்றான். மற்றும், களிப்பைக் காட்டும் பேச்சுக்களையும் பேசுகின்றான். எமது வழிபாட்டைத் தெரிந்துகொண்டு களிப்பால் பாடுகின்றான். அதாவது, பயனுக்குள்ள கல்துளைபோன்ற தடைகளை நீக்கிவிட்டுப் பாடுகின்றான் என்பதாம்.

“சிறந்தஇந்திரனுக்கு பெருநெல்லெடுத்து, பதினேற அகல்களில் புரோடசஞ் செய்க, என்பதந்த புரோநுவாக்யம்:—

மந்திரம் 11

एन्द्र सानसिऽ रयिऽ सजिऽ वानऽ सदासहम् । वयिष्ठमूतये भर ।

என்பது,

உரை.

மிகுந்த கொடை கொடுத்தற்குப் போதியதும், வெற்றிபெறும் புகழ் ளுடன் கூடியதும், எப்போதும் பகைவரைப் பழித்துத் தள்ளுவதும், ஆச்சரியமாக வளர்கின்ற துமாகிய தனத்தை, இந்திர ! நீ பாதுகாப்பின் பொருட்டு எமக்குக் கொண்டுவந்துதருவாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்

மந்திரம் 12

प्र ससाहिषे पुरुहूत शत्रुज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु । इन्द्रऽऽभर
दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धुनामसि रेवतीनाम् ।

என்பது.

உரை

பல்லோர்களால் பல்வகை யாகங்களில் அழைக்கப் பெற்ற இந்திர! நீ, எக்காலத்தா பகைவர்களைத் துரும்புபோல் தள்ளுகின்றவனுயிருக்கின்றாய். உனது சிறந்த வன்மை பெருமையுடையது. அது இக்கருமத்தில் பயன்ளிப்பதாகுக. இந்திர! வலக்கையால் தனங்களை நிறையவாரிக் கொடுப்பாயாக. கடல்போன்ற பிரசைகட்கு நீ இறைவனுயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய மந்திரே புரோதுவாக்கியம் :—

மந்திரம் 13

त्वश् सुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथाः । इन्द्र ज्यैष्ठ्याय सुकृतो ।

என்பது

உரை

நகருமத்தைபுடைய இந்திர! நீ பிழிந்த சோமரசத்தை அருந்துதற் பொருட்டு அப்போது வளர்கின்றனை. தேவர்களுக்குள் சிறப்புடையநினைக்கு இது பொருந்தும் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பமாகிய மந்திரே யாஜ்யாவாக்கியம்:—

மந்திரம் 14

भुवस्वसिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो विश्वेषु सवनेषु ययियः । भुवो नृश्चर्यौ-
त्नो विश्वसिन्धरे ज्येष्ठश्च मन्त्रो विश्वचर्षणे ।

என்பது

உரை

இந்திர! நீ, துதியாகிய வேதவாக்கியத்தால் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றாய். மூன்று வேளையும் சோமரசம் பிழியும்போது நீ அக்ஞத்திற்கு உரியோனாயிருக்கின்றாய். மாறான பகைவரை ஒழித்துக் கொண்டிருக்கின்றாய். எல்லா மக்கட்கும் இறைவனுயிருக்கின்றாய் இத்தகைய நீ, எல்லா வேள்விகளிலும் முதல்வனாகவும் போற்றத்தக்கோனுமாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

மித்திரன் பொருட்டு, ஆம்பாணம்சநம், என்பதந்தப் புரோநுவரக்கியம்:—

மந்திரம் 15

मित्रस्य चर्वणीधृतदधवो देवस्य सानसिम् । सत्यं चित्रश्रवस्तमम् ।

என்பது.

உரை

மக்களைத் தாங்கும் மித்திரதேவனுடைய கேட்கத்தக்க பெருமை மிகுதியாயிருக்கின்றது பயனளிக்குஞ் சீலமுடையது, உண்மையுரையுடையதும், அழகிய பெருமையையுடையதுமாகிய மித்திரதேவதையை, யாகத்தால் வழிபடுகின்றோம் என்பதாம். ஆம்பா = வெண்கழுநீர் அரிசி.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வரக்கியம்:—

மந்திரம் 16

मित्रो जनान्यातयति प्रजानमिम्रो दाधार पृथिवीमुत चाम् । मित्रः कृष्टी-
रनिमिषासि चष्टे सत्याथ इव्यं धृतवद्विधेम ।

என்பது.

உரை

இம்மித்திர தேவதை அதிகாரத்தையுணர்ந்து மக்களை தத்தமது செயலில் ஏவுகின்றது. மற்றும், மித்திரதேவதை மண்ணுலகைத் தாங்குகின்றது. அன்றியும், வின்னுலகையுந் தாங்குகின்றது. பக்களையும் தேவர்களையும் பார்க்கின்றது. உண்மைப்பயனையளிக்கும் அம்மித்திரதேவதைக்கு நிறையப் பொங்கல் செய்கின்றேன் என்பதாம்.

மேற்கூறியதற்கே விகற்பமரக்கிய மந்திரே யாஜ்ஞாவரக்கியம்:—

மந்திரம் 16

प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान्यस्त आदित्य शिक्षति ब्रतेन । न हन्यते न
जीयतेवोतो नैनमश्नो नश्रोत्यन्तिनो न दूरात् ।

என்பது

உரை

மித்திர ! உனது சம்பந்தமாகிய விரதமுதலிய கருமங்களால் அநுட்டானஞ்செய்ய விரும்பிய எசமானன் சிறந்த கருமபயனையடைகின்றான். உன்னுந் பாதுகாக்கப் பெற்ற அவ்வெசமானன் பிணிமுதலியவைகளால் துன்புற மாட்டான். பகைவராலும் தோல்வியடையான். உன்னால் பாதுகாக்கப் பெற்ற எசமானனுக்கருகில் பாவமென்பதே வாராது என்பதாம்.

“வருணய தர்மமதயே யவமயம் சதம் என்பதந்தப் புரோதுவாக்கியம்:—

மந்திரம் 18

यच्चिदिते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम् । मिनीमसि यविद्यवि ।

என்பது

உரை

வருணதேவ ! உன்னுடைய கருமத்தை, பிரசைகள் தத்தமது கருமத்தைச் செய்வதுபோன்று நாடோறும் தருக்கித்துணர்ந்து எதைச் செய்கின்றார்களோ, அதனால் உன்னையே வழிபடுகின்றோம் என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே மாலுயாவாக்கியம்:—

மந்திரம் 19

यर्तिक चेदं वरुण देव्ये जनेऽमिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि । अयिसी यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः ।

என்பது

உரை

வருண் ! மக்களாகிய யாம் தேவிலோத்திலுள்ளவர்களுக்கு அறியாமை யால் என்ன சிறிது திமைசெய்துள்ளோமோ, மற்றும், தர்மத்தால் உனது கருமத்தைக் கொடுத்தோமோ, தேவ! அவைகளிலிருந்து எம்மைத் துன்புறுத்தாதருள்வாயாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய அதற்கே விகல்பிதமாகிய மந்திரேத யாலுயாவாக்கியம்

மந்திரம் 20

कितवासो यद्विरिपुर्न दीवि यद्वा वा सत्यमुत यन्न विष । सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः ।

என்பது

உரை

கெட்டவர்களைப்போன்ற இருத்துவிக்குக்கள் எக்கருமாங்கத்தைப் பழுது படுத்திவிட்டார்களோ, அதாவது வழிபாட்டில் நன்கு முயலவில்லையோ, அல்லது தெரிந்தே எப்பாவஞ் செய்தார்களோ, தெரியாமல் எதைச் செய்துள்

276 கிருஷ்ண எக்வேத தைத்திரீய சங்கிதை [காண்டம்-3.
(அன்வாரம்பணிய இஷ்டி.

ளார்களோ அவைகளைக் கையையும் அறியாமையாற் செய்தவைகளென்று கருதி
தள்ளிவிடுவாயாக. பிறகு, வருணாதேவ! உனது அன்பர்களாவோமரக என்ட்
தாம்.

பதினேராம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

முன்றும் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

முடிந்தது.

முன்றும் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம் விடயச்சுருக்கம்.

प्रपाठके चतुर्थे तु काम्यानैमित्तिकाश्च्युताः ॥

प्रपाठकेचमेतु सोमेष्टयोऽशेष उच्यते ॥ १ ॥

நான்காம் பிரபாடகத்தில் காமியங்களுக்கும் நைமித்திகங்களுங் கூறப்பட்
டன. இதில். சோமயாக தரிசுபூரணமாதயாகங்களின் பரிசேடங்கள்
கூறப்படுகின்றன என்பது.

அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

पूर्णात्यारम्भणीयेष्टौ द्वौ सारस्वतु होमयोः ॥

मन्त्रौ विकल्पितावन्यावित्तिचत्वार ईरिताः ॥ १ ॥

அன்வாரம்பணிய இஷ்டியில் இரண்டு சாரசுவத ஹோமங்கள். மற்றைய
இரண்டு மந்திரங்கள் விகற்பங்கள் என்பது. ஆயுள்வரை தரிசுபூரணமாத
யாகங்கள் செய்யற்பாணன் என்னும் உறுதிப்பாடு அன்வாரம்பமாம்.

முன்றும் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

முதலாம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக்கொண்டது.

தரிசுபூரணமாச யாகங்களின் அங்கமாகிய அன்வாரம்பணிய இஷ்டியை
விதிக்கும் பிராமணிகள்.

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णिमासी जिगाय । तस्यां

देवा अथै संवसन्त उत्तमे नाक इह मादयन्ताम् । यत्त देवा अद-

ऋध्नोत्याभ्यां द्वादशकपालसंस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै
मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धयै ॥ ४ ॥

இதில் தரிசுபூரணமாக யாகங்களின் அங்கமாகிய அன்வரம்பணிய இஷ்டிபைக் கூறுகின்றது.

முதலாவது சாரகவத ஹோமம்

மந்திரம் 1

पूर्णं पञ्चदुत पूर्णं पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय । तस्मां देवा
अधि संवसन्त उत्तमे नाक इह मादयन्ताम् ।

என்பது

உரை

பெளர்ணமையின் அபிமானி தேவதை வேள்வி செய்யும் இடத்தின் மேற்குத் திக்கல் வெற்றி பெற்றது, மற்றும், கிழக்கிலும் இவ்விரண்டிற்கும் நடுவிலும் வெற்றி பெற்றது. அத்தகைய பெளர்ணமையை அதிட்டித்து இவ் வேள்வியில் வசிக்கின்ற தேவர்களைவரும் எம்மைக் களிப்படைவிப்பரக னாக என்பது.

இரண்டாவது சாரகவத ஹோமம்

மந்திரம் 2

यत्ते देवा अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा । सा नो यज्ञं पि-
पृहि विश्ववारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम् ।

என்பது

உரை

அமாவாசை அபிமானி தேவதையே : உனது மகிமைமால் இங்குள்ள தேவர்கள் அவிர்ப்பாகங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார்களாதலின் எல்லா வெறுப்புக்களையும் போக்குவோம் ! எமது வேள்வியை நிறைவாக்குவாயாக சௌபாக்கியத்துடன் கூடியோம் ! எமக்கு, தனத்தையும் அழகிய புத்திரனை யுங் கொடுப்பாயாக என்பது.

மேற்கூறிய ஹோமத்திற்கே இரண்டு விகற்ப மந்திரங்கள்

மந்திரம் 3 - 4

निवेशनी संगमनी वसुनां विश्वा रूपाणि वसुव्यावेशयन्ती । सहस्रपोष-
सुभगा रराणा सा न आगन्वर्वसा संविदाना । अग्नीषोमौ प्रथमौ
वीर्येण वसुस्सुद्रानादित्यानिह जिन्वतम् । माध्यक्ष द्वि पौर्णमासं जुषेथां
ब्रह्मणा वृद्धौ सुकृतेन सातावथासभ्यश्च सहवीराश्च रयिं नि यच्छतम् ।

என்பது.

உரை

நல்லவீட்டிங்கள் எம்மைப்பிரவேசிக்கச் செய்வதும், தனங்களையளிப்
பதும், பல்வகை இரத்தினமுதலான பொருள்களை வளரச்செய்வதும், எமது
வீட்டில் புகச்செய்வதும், ஆயிரலக்ஷம் தனங்களை நிறைப்பதும், செளக்கிய
முடையதும், வன்மையோடுகூடச் செய்வதுமாகிய தேவதை எம்மைக் குறித்
து வருக. அக்கினி நீசாமர்களே ! நீவீர், தேவர்களுக்குள் மிகுந்த விரிய
முடையோர்களாதலின், உமது வன்மையால் வசுமுதலிய தேவதைகளை மகிழ்
விப்பீர்களாக, அதிகளால் களிப்புறுகின்றவர்களும், முறையாய் அறுட்
டித்த இவ்வேள்விச் சுருமப்பயனைக் கொடுப்பவர்களும், அவியை அருந்திய
பிறகு எமக்கு வீரமுடைய புத்திரனையும் தனத்தையும் இனிது கொடுக்கின்ற
வர்களான நீவீர், தரிசுபூரணமாத தேவதைகளால் பாதுகாக்கப்பெற்று
நடுவில் செய்யப்படும் பெளர்ணிமா அவியை அருந்துவீர்களாக என்பதாம்.

மேற்கூறிய ஹோமத்தை விதிப்பதற்குப் புகழ்கின்றது

மந்திரம் 1

आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनाऽदधतते दशपूर्णमासौ प्रैक्सन्तेषामङ्गिरसां निरु-
सश्चहिरासीदथाऽऽदित्या एतौहोमावपश्यन्तावजुह्वुस्ततो वै ते दश-
पूर्णमासौ पूर्वं आलभन्त ।

என்பது,

உரை

ஆதித்தர்களும் ஆங்கிரசரிஷிகளும் ஆதானகு செய்வதன்முன் தரிசு
பூரணமாத இஷ்டிகளை யடையவிரும்பினர். அவர்களுள் ஆங்கிரசர் சாரச
வத ஹோமத்தையுணர்ந்து அன்வாரம்பணிய இஷ்டியின் பொருட்டு நெல்
லெடுத்தனர். அப்போது ஆதித்ய தேவர்கள், அன்வாரம்பணிய இஷ்டிக்கு
அங்குகளான சாரசவத ஹோமங்களிரண்டும் முன்னர்ச் செய்யற்பாலன

(அன்வாரம்பணிய இஷ்டி

வென்று உறுதிகொண்டு செய்தார்கள். பிறகு, அன்வாரம்பணிய இஷ்டியைச் செய்து தரிசுபூரணமாதங்களைச் செய்தார்கள் என்பதாம்.

இப்போது விதிக்கப்படுகின்றது

பிராமணம் 2

दर्शपूर्णमासावालभमेन एतौ होमौ पुरस्ताज्युदुयात्साक्षादेव दर्शपूर्णमा-
सावालभे ।

என்பது

உரை.

தரிசுபூரணமாத இஷ்டியைத் தொடங்கும்போது, 'பூர்ணஸ்சாத், என் பது முதலிய மந்திரங்களால் சாரசவத ஹோமங்களைச் செய்யில் தரிசுபூரண மாதங்களைச் செய்வதற்கு உரித்தானவனாகின்றான் என்பதாம்.

—o—o—o—

மேற்கூறிய இரண்டு ஹோமங்களின் தேவதைகளை விதிப்பதற்குப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासावा लभेत य एतयोरनुलोमं च
प्रतिलोमंचविषादित्यभावास्याया ऊर्ध्वं तदनुलोमं पौर्णमास्यै प्रतीचीनं
तत्प्रतिलोम यत्पौर्णमासी पूर्वाभालभेत प्रतिलोममेनावा लभेतामुमप-
क्षोयमाणमन्वप क्षीयेत ।

என்பது

உரை

தரிசுபூரணமாதங்களின் பிரதிலோப முறையையும் அநலோப முறை யையும் உணர்ந்தவன் தரிசுபூரணமாத இஷ்டிகளைச் செய்ய முயல்கின்றவனா கின்றான். அதாவது, அமாவாசைக்குமுன் சுக்கிலபாட்டிமை முதற்கொண் டெள்ள காலம் அநலோபமாம். சந்திரன் வளர்தலின் பெளர்ணிமிவிருந்து கிருஷ்ணபாட்சபாட்டிமை வரையுள்ளகாலம் பிரதிலோபமாம். நாடோறும் சந்திரன் குறைதலின் என்க. இவ்வாறு ஆகலின் பெளர்ணிமிக்கு முன் இஷ்டியெய்தத் தொடங்கில் நாடோறும் சந்திரன் குறைவுபடுதலின் எசுமான் னுக்கும் குறைவுவரும் என்பதாம்

அன்வாரம்பணிய இஷ்டி.)

பிரதிலோம தோஷத்தைப் போக்கும் இரண்டு தேவதை விசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

सारखतौ होमौ पुरस्तः जुहुयादमावास्या वै सरखत्यनुलोममेवैनावा लभ-
तेऽमुमाप्यायमानमन्वा प्यायते ।

என்பது

உரை

அன்வாரம்பணிய இஷ்டிக்குமுன் சரஸ்வதி சரஸ்வான் என்னும் இரண்டையுந் தேவதைகளாகக்கொண்ட சாரசுவதமென்னும் ஓமங்களிரண்டையுந் செய்யில்பிரதிலோம தோஷம் நீங்கி அறுலோம முறையாக தரிசபூரணமாச யாகங்களைத் தொடங்கியவனாகின்றான். இதனால், சந்திரன் வளர்தல்கொண்டு எசமானனும் வளர்கின்றான் என்பதாம்.

அங்கமாகிய ஹோமங்களைக் கூறிவிட்டு முன்று அவிகளையுடைய அங்கியாகிய அன்வாரம்பணிய இஷ்டியை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

आश्वैणवमेकादशकपाल पुरस्ताश्विपैत्सरख्यै चरुः सरखते द्वादश
कपालम् ।

என்பது

உரை

முதலில் அமாவாசையாகந்தொடங்கிய பிரதிலோம தோஷம் இன்றிய போதும் பெளர்ணமியை முதன்மையாகத் தொடங்குவதை வெறுத்து பிரதிலோமதோஷபரிகார முயற்சிசெய்யப்பட்டது. ஆதலின், அது வேறே ராற்றால் அமையாமையின் பெளர்ணமியாகமே முதலில் தொடங்கற்பால் தென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின், அக்கினி விஷ்ணுக்களுக்கு பதினேரு கபாலங்களில் புரோடாசமும், சரசுவதிக்குப் பொங்கலும், சரஸ்வா னுக்கு பன்னிரு கபாலங்களில் புரோடாசமுஞ் செய்தல் வேண்டுமென் பதாம்.

அவற்றை அக்கினிக்கும் விஷ்ணுவிற்குச் செய்யப்பெறும் அவிகளைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

यदाश्रयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञमुखमेवर्द्धिं पुरस्ताद्धत्ते ऋक्षेणवो भव-
ति यशो वै विष्णुयज्ञमेवाऽऽरभ्य प्र तनुते ।

என்பது.

உரை

அக்கினியின்றி வேள்வியே இல்லாமையின் அக்கினித்தவி வேள்வியின் முகமாம். ஆதலின் வேள்வியின் முகத்தைக் குறித்து முதலில் சம்பத்தைத் தேடுகின்றான். எஞ்ஞமயானும் வியாபித்திருத்தலின் விஷ்ணுவாம். ஆதலின் விஷ்ணுவின் அவிதால் எஞ்ஞத்தை நன்கு பரப்பியவனாகின்றான் என்பதாம்.

பிறகு, இரண்டு அவிகளைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 7

सरस्वत्ये चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालोऽमवात्या वै सरस्वती पूर्ण-
मासस्सरस्वान्तायेव साक्षादा रभत ऋधोत्याऽराम् ।

என்பது.

உரை

சரசுவதிக்குப் பொங்கல், சரஸ்வானுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களில் புரோடாசம். அமாவாசையில் சரசுவதி, பெளர்ணிமையில் சரஸ்வான். இவ் விருதேவதைகளைக்கொண்ட தரிசுபூரணமாச யாகங்கள் தொடங்கப்பட்டது. இவ்விரண்டு தேவதைகளாலும் எசமானன் தடையின்றி நிறைந்த சம்பத்தை யடைகின்றான் என்பதாம்.

முற்றுவது அலியில் சரசுவதி தேவித்திரியதை விட்டு விட்டு சரஸ்வானுத்திரியதைக் கொள்ளல் வேண்டும் மென்பதைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 8

द्वादशकपालंस्सरस्तते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै ।

என்பது

உரை.

பன்னிரு கபாலப் புரோடாசம் 'சாஸ்வான், என்னும் ஆண் தேவதைக் 'சூரியதாமாதலின் அது எசமானனுடைய புணர்ச்சியின் பொருட்டு உதவுகின்றது. அதுவும் குழந்தைப்பேற்றின் பொருட்டாம் என்பதாம்.

இதில் தட்சிணை இதுவேன விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

மிथுனौ गावौ दक्षिणा समृद्धयै ।

என்பது

உரை

இதற்கு இரண்டு பசுக்கள் தட்சிணை கொடுத்தல் வேண்டும். இது, புத்திர சம்பத்தின் பொருட்டு என்பதாம்.

முதல் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

முன்றாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இரண்டாவது அவநாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பது பதங்களைக் கொண்டது.

ஸ்தோமபாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापश्यन्त वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यत्सोऽ-
ब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ
मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वोच इति तस्मा एतान्स्तोमभागानब्रवी-
त्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कर्ष्यः
प्रेव जायते रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जित्वेति ॥ १ ॥ आह
देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यज्ञं प्राऽऽह प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं
जिन्वेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञं प्राऽऽहान्विति-

रसि दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहैभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञं प्राऽऽह विष्ट-
 भ्योऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिमेवाव ॥ २ ॥ रुन्धे
 प्रवाऽस्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायोशिगसि वसुभ्यस्त्वा वसूञ्जि-
 न्वेत्याहाष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशाऽऽदित्या एतावन्तो वै
 देवास्तेभ्य एव यज्ञं प्राऽऽहौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृञ्जिन्वेत्याह
 देवाने वपितृनु सं तनोति तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व
 ॥ ३ ॥ इत्याह पितृनेव प्रजा अनु सं तनाति पृतनाषाडसि पशु-
 भ्यस्त्वा पशूञ्जिन्वेत्याह प्रजा एव पशूनु सं तनोति रेवदस्योप-
 धीभ्यस्त्वौपधीजिन्वेत्याहौपधीवेव पशून्प्रतिं छापयत्यभिजिदसि
 युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहामिजित्या अधिपतिरसि प्राणा
 त्वा प्राणम् ॥ ४ ॥ जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्धाति त्रिबृदसि
 प्रष्टुदसीत्याह मिथुनत्वाय सृग्गोहोमिनीरोहोऽसीत्याह प्रजात्यै
 वसुकोऽसिवेपथिरसि वस्यथिरसीत्याह प्रातिष्ठित्यै ॥ ५ ॥

சுண்டுச் சோமயாகத்தில் பிரமஹுடைய தன்மையின் விதி கூறப்படுகின்
 றது. அதாவது ஸ்தோமபாகத்தையுணர்ந்து அறுக்களை கொடுக்குந் திறமை
 யாம்.

சோமயாகத்திற்கு. 'பிரமன்' என்னும் இருக்குவித்த வசிஷ்டரின் வரிகத்தில்
 பிறந்தவனுயிருத்தல் வேண்டும். அல்லது, சோதிட்டோமத்தில் ஸ்தோமபாகங்களை
 உணர்ந்தவனுயிருத்தல் வேண்டுமென்பதை விதித்தற்பொருட்டுப் போற்றுகின்றது.

பிராமணம் 1

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापश्यन्त वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यन्मोऽब्रवीद्वाङ्मनं ने
 वक्ष्यामि यथा वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजतिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो
 मा प्र चोच इति तस्मा एतान्स्तोमभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः
 प्रजाः प्राजायन्त ।

உரை

ஓர்கால் வசிஷ்டர்முதலான இருடிகளனைவரும், இந்திரமுக மந்திரவிசேடங்களையுணர்ந்து கொள்ளுதற்பொருட்டு இந்திரனிடம் வந்தார்கள் அதைக் கண்ட இந்திரன் இவர்கள் அதற்கு அதிகாரிகளல்லர் என மறைந்துகொண்டனன் ஆதலின் இருடிகள் இந்திரனைக்கண்டிலர். வசிஷ்டரிஷிமாத் திரமயோகவலியால் திவ்யநேதிரத்தால் மறைந்திருந்த இந்திரனைப்பார்த்தனர். அப்போது அவ்விந்திரன், சோமயாகத்தில் பிரமத்தன்மைக்கு உபயோகப்படும் மந்திரங்களை உனக்கு உபதேசிக்கின்றேன் இதனால், உன்னையே புரோகிதராக எல்லாப்பிரசைகளுங் கொள்வார்கள் என்று அதை உபதேசித்தனன் அதாவது, அதிகாரமில்லாதவர்க்கு இதை உபதேசிக்கக்கூடா தென்று கூறிவிட்டு 'ரஜமிரலி, என்பது முதலிய ஸ்தோமபாக மந்திரத்தை உபதேசித்தருளினன் என்பதாம்.

சுண்டு, ஸ்தோமம் என்பது பகிழ்ப்பவமானம் முதலிய துதிவிசேடமாம். இம்மந்திரங்களை ஒதிவிட்டு, ஸ்துதிக்கும்படி பிரமன் அதுகளை கொடுக்கின்றான். ஆதலின் இது ஸ்தோமபாகம் எனப்படும். இவ்வாற்றால், இந்திரனுடைய அருளால் உண்டான மனிதர்களனைவரும் வசிஷ்டரையே புரோகிதராகக்கொண்டு வழிபட்டனர் என்பதாம்.

இப்போது அதை விதிக்கிறது.

பிராமணம் 2

तस्मादिति श्रया कार्यः प्रैव जायते ।

என்பது.

உரை

இந்திரன், வசிஷ்டருக்கு பிரமத்தன்மைக்குரிய மந்திரங்களனைத்தையும் உபதேசித்துள்ளான் ஆதலின், சோமயாகஞ் செய்யவிரும்பியவன் வசிஷ்ட கோத்திரத்திற் பிறந்தவனையேனும், அல்லது, வசிஷ்டகோத்திர சம்பிரதாயமாக வந்த ஸ்தோமபாகங்களையறிந்தவனையேனும் பிரமனாகிய மித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அந்த ஸ்தோமபாகங்கள் நான்காங்குண்டத்தின்காங்காம் பிரபாடகத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன. அவைமுப்பத்தொன்றாம். அவற்றுள் ஒவ்வொன்றைக்கூறிவிட்டு 'துதிப்பாயாக, என்று ஆனை கொடுத்தல் வேண்டும்.

சுண்டு, உக்கனிஷ்டோமத்தில் பன்னிரண்டு. உகந்தியத்தில் பதினைந்து, சோடசியில் பதினாறு, வாசபேயத்தில் பதினேழு, அதிராத்திரத்தில் இருபத்தொன்பது, அப்தேராயாமத்தில் முப்பத்துமூன்று, என்னிவ்வாறு வகுக்கப்பட்டிருந்தலின் உள்ள முப்பத்தொன்றின் கடைசியிலுள்ள

ஸ்தோமபாகத்தை மும்முறை ஒதில் முப்பத்துமுன்றாகிவிடுகிறது என்பதை யுணர்க. எசமானன் இவ்வாறாயின் மக்களும் அவ்வாறே தோன்றுகின்றனர் என்பதாம்.

முதலாம் ஸ்தோமபாகத்தை எடுத்துக்கொண்டு உரை கூறுகின்றது.

பிராமணம் 3

रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिवेत्याह देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यन्
प्राऽऽह ।

என்பது

உரை

ஐந்தாங்காண்ட பிராமணத்தில் இதற்கு ஆதித்யபரமாகப் பொருள் கூறப்பட்டிருத்தலின் அவ்வாறே ஈண்டும் உரை கூறற்பாலதாம். ஆதித் தனே! நீ, கிரணங்களுடன் கூடியவகை இருக்கின்றாய். கஷயம் உதேவசங்கம். ஆதலின் தேவர் சங்கத்திலுள்ள பிரீதியின் பொருட்டு, ஆகித்தனே! உன்னை எண்ணுகின்றேன். ஆதலின் தேவசங்கத்தைப் பிரியப்படுத்துவாயாக. ஈண்டு, இவ்வெகளுத்தை, தேவர்களின் பொருட்டே ஹோதா சொன்னதாகும் என்பதாம்.

இரண்டாவது ஸ்தோமபாகத்தில் தர்மத்தை அநுட்டானஞ் செய்கின்றவர்க ளாதலின் தருமம், என்னுஞ்சொல்லால் மனிதர்கள் துறிப்பிடப்பட்டார்கள் என்பதை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 4

प्रेतिरसि धर्मायत्वाधर्मं जिवेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यन् प्राह ।

என்பது

உரை

தருமத்தை அபிமானிக்குந் தேவதையே! நீ, உயிர்ப்புக்கு உபகாரமுடையோனாயிருக்கின்றாய். ஆதலின், தருமாநுட்டானமாகிய புருடார்த்தத்தின் பொருட்டு உன்னை நினைக்கின்றேன். அத்தகைய தருமத்தை அநுட்டானஞ் செய்கின்றவனைக் களிப்புறுவிப்பாயாக. இதனால், தருமம் என்னுஞ் சொல் லாம் குறிப்பிட்ட மக்களின் பொருட்டு இதைக் கூறியதாகும் என்பதாம்.

ஸ்தோமபாகம்)

முன்றுவது, நான்காவது, ஐந்தாவது ஸ்தோமபாகங்களில் கருத்தை விளக்கி
கின்றது.

பிராமணம் 5

अन्वितरसि दिवे खा दिवं जित्वेयाहैभ्य एव लोकेभ्यो यत् प्राप्सह ।

என்பது.

உரை

சுவர்க்கலோகாபிமானியாகிய தேவதையே ! நீ தேவர்கட்கு அறுகூல
மாகிய போக்குடையதாயிருக்கின்றாய். அத்தகைய உன்னை சுவர்க்கலோகத்
தின் பொருட்டு எண்ணுகின்றேன். அந்தச் சுவர்க்கலோகத்தைப் பிரியப்
படுத்துவாயாக என்பது.

நண்டு, நான்காவது ஐந்தாவது ஸ்தோமபாகங்களை மந்திரத்தில் எடுத்துக்
கூறவில்லை. ஆயினும், 'உலகங்கட்கு' என்னும் பன்மையால் பொது
வாகக் கூறியிருத்தலின் எல்லாவற்றின் கருத்துங் கூறப்பட்டது.

ஆறாவது ஸ்தோமபாகம் மழையைக் கொடுப்பதால் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 6

विष्टस्योसि वृष्ट्यै खा वृष्टिं जित्वेत्याह वृष्टिमेवाव हन्वे ।

என்பது.

உரை

மழையை அபிமானிக்கும் தேவதையே ! நீ, நீரை விசேடமாய்த்தாங்கு
வதாக இருக்கின்றாய். மழையின் பொருட்டு உன்னை எண்ணுகின்றேன்.
மழையைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்று கூறுகின்றது. இதனால் மழை
உண்டாக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

ஏழாவது, எட்டாவது ஸ்தோமபாகங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் எடுத்துக்
கொண்டு, பகலிரவுகளைக் கூறுவதால் புணர்ச்சியாகிய சம்பத்தை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 7

प्रवाऽस्यनुवाऽसीत्याह मिथुनत्वाय ।

என்பது.

உரை

பகலபிமானி தேவ ! நீ, உலகச் செய்கையை யுண்டாக்குவோனாயிருக்
கின்றாய். இரவின் அபிமானி தேவ ! நீ, உறக்க முதலான செய்கைகட்கு

அறுகலவாயிருக்கின்றாய் எனல், இவை இரண்டானதால் புணர்ச்சிக்குச் சாதாரணமாந்தன்மையைக் காட்டுகின்றது என்பதாம்.

ஒன்பதாவது, பத்தாவது, பதினோராவது ஸ்தோமங்களின் கருத்தைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 8

उशिगसि वसुभ्यस्वा वसृजिज्वेत्याहौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशो-
दित्या एतावन्तो वै देवास्तेभ्य एव यन् प्राऽऽह ।

என்பது

உரை

வசுகணபாலக! நீ, விரும்பப்படுவோனாயிருக்கின்றாய். வசுக்களைக் குறித்து உன்னை நினைக்கின்றேன். வசுக்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக எனல் வசுக்கள் எட்டு, உருத்திரர்கள் பதினொன்று, ஆதித்தர்கள் பன்னிரண்டு என்னும் இவ்வளவு தேவர்களின் பொருட்டு எக்குத்தைக்கூறுவதாகின்றது. நண்டு, உருத்திர ஆதித்த ஸ்தோமபாகங்களிரண்டும் வசுவைக்குறித்த ஸ்தோமபாகத்தால் உபலட்சிதமாகக்கொண்டு கருத்துக் கூறப்பட்டன என்பதையுமுணர்க என்பதாம்.

தேவர்களைக்கூறும் முன்று ஸ்தோமங்கட்த முன் பதிர்க்களைக்கூறும் பதினோற ஸ்தோமபாகங்கள் கூறப்பட்டதால் தேவர்களையும் பதிர்க்களையும் எப்போதும் தேடியதாகின்றது.

பிராமணம் 9

ओजोऽसि पितृभ्यस्वा पितृजिज्वेत्याह देवानेव पितृनु स तनोति ।

என்பது

உரை

பதிர்க்களைப் பரிபாலிக்குந் தேவ! நீ, வன்மை வடிவாயிருக்கின்றாய் பதிர்க்களின் பொருட்டு உன்னை நினைக்கின்றேன். பதிர்க்களைப் பிரியப் படுத்துவாயாக எனல், இது தேவர்களையும் பதிர்க்களையும் விருத்தி செய்கின்றது என்பதாம்.

பிதிர்க்களைக்கூறும் ஸ்தோமபாகங்கட்து முன், பிரசைகளைக்கூறும் பதினீழ்ங்
வது ஸ்தோமபாகங் கூறப்பட்டிருத்தலின், பிதிர்க்களையும், பிரசைகளையும் எப்
போதுந் தேடுகின்றது என்பதை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 10

तन्तुसि प्रजाभ्यस्वा प्रजा जिन्वेत्याह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति ।

என்பது

உரை

பிரசைகளை அபிமானிக்குந் தேவ! நீ, மக்கள், பேரன்மார்களை வளர்க்
குங்காரணமாயிருக்கின்றாய். பிரசைகளின் பொருட்டு உன்னை என்னு
கின்றேன். பிரசைகளைப் பிரியப்படுத்துவாயாக எனல், பிதிர்க்களையும் பிரசை
களையும் எப்போதும் விருத்திசெய்கின்றது என்பதாம்.

பசுக்களைக்கூறும் பதினாறாம் ஸ்தோமபாகத்தால் பிரசைகளையும், பசுக்களை
யும் பெறுதல் கூடுமென்பதை விளக்குகின்றது:—

பிராமணம் 11

पूतनापाडसि पशुभ्यस्वा पशुजिन्वेत्याह प्रजा एव पशून्नु सं तनोति ।

என்பது.

உரை

பசுக்களைப் பரிபாலிக்குந் தேவனே! நீ, எமது பசுக்களைக் கொல்லும்
பிறருடைய சைன்பங்களை ஒழிக்கின்றவனாக இருக்கின்றாய். பசுக்களின்
பொருட்டு உன்னை நினைக்கின்றேன். பசுக்களைப் பிரியப் படுத்துவாயாக எனல்,
பிரசைகளுடன் பசுக்களையும் விரித்திசெய்கின்ற தென்கின்றது என்பதாம்.

கொடிசெடிகளைக்கூறும் பதினேந்தாம் ஸ்தோமபாகத்தால் பசுக்கட்துப் பிறத
உண்டாதும் கொடிசெடிகளில் பசுக்கள் நிலைக்கின்றன என்பதை விளக்குகின்றது :

பிராமணம் 12

रेवदस्योषधीभ्यस्वौषधीजिन्वेत्याहौषधीष्वेव पशूःप्रति घ्रापयति ।

என்பது

உரை

கொடி செடிகளைப் பாதுகாக்கும் தேவனே! நீ, தனமுடையவனாக இருக்
கின்றாய். கொடி செடிகளின் பொருட்டு உன்னை நினைக்கின்றேன். கொடி
செடிகளைப் பிரியப் படுத்துவாயாக எனல், கொடிகளில் பசுக்கள் நிலை பெற்றி
ருக்கின்றன என்கின்றது என்பதாம்,

(ஸ்தோமபாகம்)

இதுவரை, முதலிலிருந்து பதினைந்து ஸ்தோமபாகங்களுக்கு ஐந்தாங்காண்டப் படி உரை கூறப்பட்டது. இனி, பதினாறுவது ஸ்தோமவாக்கியத்தின் முதலாவது சொல்லுக்கு வச்சிராயுதம் பொருளென்று அங்குள்ள உரைப்படி உரைகூறப்பட்டு கின்றது:

பிராமணம் 13

அபிஜிடசி யுக்ப்ராவேந்தாய த்வெந் ஜிவ்வையாஹிஜித்யே ।

என்பது.

உரை

வச்சிராயுதமே ! நீ, எங்கும் வெற்றி பெறும் கல்லொத்த வன்மை மிக் குடையதாயிருக்கின்றாய். இந்திரன் பொருட்டு உன்னை நினைக்கின்றேன். இந்திரனைப் பிரியப்படுத்துவாயாக எனல், வெற்றியின் பொருட்டு என்கின்றது என்பதாம்.

பதினேழாவது ஸ்தோமபாகத்தால் பிராணன்களை நிலைநிறுத்தல் கூறப்படுகின்றது

பிராமணம் 14

அபிபிரிசு பிராணய த்வா பிராணிஜிவ்வையாஹி ஜாஸ்வே பிராந்நித்யாதி ।

உன்பது.

உரை

பிராணனையபிரமணிக்கும் தேவனே ! நீ, பிராணன் களைப்பாதுகாப் போனாயிருக்கின்றாய். பிராணன் பொருட்டு உன்னை நினைக்கின்றேன், பிராணனைப் பிரியப் படுத்துவாயாக எனல், பிராணன்களை பிரசைகளில் நிறுவுகின்ற தென்கின்றது என்பதாம். ஈண்டு, 'பிராணன்களை' என்ற பன்மையால் பிராணன்களைக் கூறும் மூன்று ஸ்தோமபாகங்களால் அபிராணன், நேத்திரம் செவிகளைக்கூறும் 18 - 19 - 20 - வது ஸ்தோமபாகங்களின் கருத்தும் சுருக்கிக் கூறப்பட்டதாயிற்றென்பதை யுணர்க.

21-22-23-24-வது ஸ்தோமபாகங்கள் புணர்ச்சியைத் தேடுகின்றவைகள் என விளக்குகின்றது: —

பிராமணம் 15

விவூதசி ப்ரவூதசீத்யாஹி சித்யுந்வாய ।

என்பது

உரை

, புணர்ச்சியே! நீ, ஆண், பெண், கூடுதல் என்னும் முக்குண வடிவா யிருக்கின்றாய். கூடியபின் உண்டாகும் கடைதலாகிய செய்கையாயும் இருக் கின்றாய். இவ்வாறு, மூன்று செயல்களைக்கூறும் இரண்டு ஸ்தோமங்களால் கடைதல் முடிந்து பிரிதலாகிய இரண்டையுங்கூறும் மேல்வரும் இரண்டு ஸ்தோமங்களும் உபலட்சியமாய்க் கொள்ளப்பட்டன. சம்வீருத் = கடைதல். முடிவு விவீருத் = ஆண்பெண் பிரிதல். இவ்வாறு, நான்கு ஸ்தோமங்களா லும் புணர்ச்சி முழுதந் தேடப்பெற்றது என்பதாம்.

25-26-27-28 -வது ஸ்தோமபாகங்கள் புத்திரப்பேற்றை மேற்கொண்டன என்பதை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 16

सऽरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्याह प्रजात्यै ।

என்பது

உரை

பிரசவமே! நீ, சுக்கில சோணித கருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதாயும் அவயவங்களை வெளிப்படுத்துவதாயுமிருக்கின்றாய், இவ்விரண்டு ஸ்தோம பாகங்களால் முதலுற்பத்தி இரண்டாவது உற்பத்திகளைக் கூறும் ஏனைய இரண்டு ஸ்தோமபாகங்களுக்கும் உரைகூறப்பட்டது என்பதாம்.

29-30-31-வது ஸ்தோமபாகங்களால் உண்டாகிய குழந்தையின் நிலைமை பயனென்பதை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 17

बसुकोऽसि वेषभिरसि वस्यष्टिरसीत्याह प्रतिष्ठ्यै ।

என்பது.

உரை

பிறந்த குழந்தையை அபிமானிக்குந் தேவதையே! நீ, எம்மை வாழ் விப்பதாயிருக்கின்றாய். மற்றும், அதுகூல இலக்குமியையுடையதும், வன்மை யுடையதும், வாழ்வு வளர்த்தலுடையதுமாக விருக்கின்றாய் என்பதாம்.

மேற்கூறியவந்த ஸ்தோமபாக மந்திரங்களைக்கூறி பிரமன் ஒவ்வொரு சாமப்பாடலுக்கும் அநுக்ளைகொடுக்கின்றான். ஆதலின், இது, பிரமனுடைய தன்மை என்பதாயிற்று.

இரண்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்

यजमानोऽग्निनेद्रेण विश्वेभिर्विष्णवतिक्रमान् ।

कामत्युत्तरयो अर्तिव्यानिस्थाद्यनुषज्यते ॥ २ ॥

इन्द्र पूर्वान्युपस्थानमन्त्राश्चत्वार ईरिताः ॥

இதில் எசுமானன், விஷ்ணு அதிகக்கிரமம் என்னும் மூன்று மந்திரங்களையும் அனுஷங்கஞ் செய்துக்கொண்டு செபித்தல், ஆகவனியத் தீயைப்போற்றல் என்பவைகள் கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

மூன்றாம் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

மூன்றாவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

விஷ்ணு அதிக்கிரமமந்திரங்கள்.

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तो-
मेन रथंतरेण साम्ना वषट्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भ्रातृव्यानध्वरान्पाद-
याम्यैधैनान्बाधे प्रत्येनाबुदेऽसिन्क्षयेऽसिन्भूमिलोके योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृत-
ना जयामि त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता साम्ना वषट्-
कारेण वज्रेण ॥ १ ॥ सहजान्विध्वेभिर्देवेभिः पृतना जयामि जाम-
तेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना वषट्कारेण वज्रे-
णापरजानिन्द्रेण सयुजो वयं सासह्याम पृतन्यतः । मन्तो वृत्राण्य-
प्रति । यत्ते अग्रे तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्रे वचस्ते-
नाहं वचस्वी भूयासं यत्ते अग्रे हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम् ॥ २ ॥

விஷ்ணு அதிக்ஃரமம்)

இதில், விஷ்ணு அதிக்ஃரமம் கூறப்படுகின்றது. அதாவது, இந்நான்கு மந்திரங்களையும், விஷ்ணுக்கிரமம் (மூன்றடியெடுத்து வைத்தல்) செய்யுமிடத்தில் மின்னுகொண்டு செபித்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முதலாம் மந்திரம்

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा विवृता स्तोमेन रथ्तरेण
साप्ता वषट्कारेण वज्रेण पूर्वजाभ्यान्वयानधरात्पादयाम्यवैनाम्बाधे
प्रत्येनानुदेऽसिन्क्षयेऽसिन्क्षुमिलोके योऽसान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो
विष्णोः क्रमेणात्येनाम्कामामि ।

என்பது.

உரை

அக்கினி தேவன், காயத்திரிச் சந்தம், திரிவிருத் ஸ்தோமம், ரதந்தர மென்னும் சாமம், வஷட்காரமாகிய வச்சிரம் என்னுமிச்சாதனங்களால் பிற ருடைய சேனைகளை வெல்லுகின்றேன். மற்றும், பாட்டன் தகப்பன் முத லானோர்களைப்பற்றி வந்தகொண்டிருக்கின்ற பகைவரை எனக்குத் தாழ்த்து போகின்றவர்களாகச் செய்கின்றேன். தாயைப்பற்றிய பகைவரை சங்கிலி முதலியவைகளால் கட்டிவைத்துத் துன்புறுத்துகின்றேன். இப்போது எனக்குக் கெடுதலையும் ஏனைய பகைவரைக் கொல்லுகின்றேன். விரிப்பதி லென், இவ்வுலகில், எவர்கள் எம்மை வெறுக்கின்றார்களோ, அவர்களையும், யாம் எவர்களை வெறுக்கின்றோமோ அவர்களையும் விஷ்ணுவென்னும் எசு மானனாகிய யான் இவ்வடி யெடுத்துவைத்தலால் கடக்கின்றேன் என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்

इन्द्रेण देवेन पृतना जयामि वैष्णवेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता सा-
प्ता वषट्कारेण वज्रेण सहजान् ।

என்பது

உரை

இந்திரதேவன், திரிஷ்டுப் சந்தம், பதினைந்து ஸ்தோமம், பிருகத்சாமம், வஷட்காரமாகிய வச்சிரம் என்னும் இச்சாதனத்தால் பிறருடைய சேனைகளை வெல்கின்றேன். மற்றவை முன்போல் வருவித்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க என்பதாம்.

மூன்றாம் மந்திரம்

विश्वेभिर्देवैभिः पृतना जयासि जागतेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वाम-
देव्येन साज्ञा वषट्कारेण वज्रणापरजान् ।

என்பது.

உரை

விசுவே தேவர்கள், சகதிச் சந்தம், பதினேழு ஸ்தோமம், வாமதேவ்யம் என்னும் சரமம், வஷ்ட்காரமாகிய வச்சிரம் என்னு மிச்சாதனங்களால் பிறருடைய சேனைகளை வெல்கின்றேன், மற்றவைகளை முன்போல் வருவித்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க என்பதாம். இவை மூன்றாம் விஷ்ணு அதிக் கிரம மந்திரங்கள்.

ஆகவலியத்தைப் போற்றல்

நான்காம் மந்திரம்

इन्द्रेण सयुजो वयश् सासंखाम पृतन्यतः । घ्नन्तो वृत्राण्यप्रति : यत्ते अग्ने
तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं यत्ते
अग्ने हरस्तेनाहश् हरस्वी भूयासम् ।

என்பது.

உரை.

மிருந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திரன் என்னும் ஆகவனீயத்தியுடன் கூடிய வர்களும், பகைவர்களை பகையின் றி யொழித்தவர்களுமாகியயாம் எமது பகை மையுடைய சேனைகளை விரும்பும் பகைவர்களை அடக்க வன்மையையுடையவர்களாயுள்ளோம். அக்கினியே ! ஒளியால் யானும் ஒளியுடையனாவேனாக. உனது அழகால் யானும் அழகுடையனாவேனாக. அழகு என்பது நண்டு வன்மையாம். மற்றும், உனது கிரணங்களால் யானும் கார்த்தியுடையனாவேனாக என்பதாம்.

மூன்றாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

நான்காம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

येदेवा इत्यतीमोक्षान्मन्त्रानेताञ्जपेन्नव ।

यज्ञह्नयज्ञमुद्वेचति मेदान्मन्त्रभिर्देव्यते ॥ १ ॥

அதி மோகஷம் என்னும் ஒன்பது பந்திரங்களை அனுஷங்குஞ் செய்துக் கொண்டு செபித்தல் வேண்டும் என்பது.

முன்றங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

நான்காவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்துமூன்று பதங்களைக்கொண்டது.

அதி மோக்ஷ மந்திரங்கள்.

ये देवा यज्ञहोना यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासते । अग्निर्मा तेभ्यो
रक्षतु गच्छेम सुकृता वयम् । आऽगन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रि-
णां भागो युवयोर्यो अस्ति । नाकं गृह्णानासुकृतस्य लोके तृतीये
पृष्ठे अधि रोचने दिवः । ये देवा यज्ञहोना यज्ञमुषोऽन्तरिक्षेऽध्या-
सते । वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृता वयम् । यास्ते रात्रिः
सवितः ॥ १ ॥ देवयानिरन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति । शुहैश्च
सैवः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहाणास्तरता रजांसि । ये देवा यज्ञहोना
यज्ञमुषो दिव्यध्यासते । सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृता
वयम् । येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन हविषा जातवेदः । ते-
नाग्ने त्वमुत वर्धयेमऽ सजातानां ऽ श्रैष्ठ्य आ धेह्येनम् । यज्ञहो-
नो देवा यज्ञमुषः ॥ २ ॥ सन्ति त एषु लोकेष्वासत आददाना
विमश्राना यो ददाति यो यजते तस्य । ये देवा यज्ञहोनाः पृथिव्या-
मध्यासते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्याहेमानेव लोकाऽस्तीर्त्वा सगृहः
सपशुस्सुवर्गं लोकमेत्यप वै सोमं नेजानादेवतांश्च यज्ञश्च कामन्त्या-
ग्र्ये पञ्चकपालमुदवसानीयं निर्वपेदग्निस्सवां देवताः ॥ ३ ॥ पाङ्-
क्तो यज्ञो देवतांश्चैव यज्ञं चाव रुन्धे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछ-
न्दास्तं छन्दसा व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं करोत्यष्टाकपालः कार्योऽ-

प्राक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्गायत्र्यन्दाः स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयति

पङ्क्त्यो याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तो यज्ञस्तेनैव यज्ञाच्चैति ॥४॥

இதில், அதி மோட்சமென்னும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவ்வநுவாக மந்திரங்கட்கே அதி மோட்சமென்ற பெயராம். இம் மந்திரங்களை, வேதமென்னுந் தருப்பைமுடிச்சை மடியில் வைத்துக்கொண்டு அந்தர்வேதியில் உட்கார்ந்துகொண்டு செபித்தல் வேண்டுமென்பதாம். அவற்றுள்,

முதலிரண்டு மந்திரங்கள்

ये देवा यज्ञहो यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासते । अग्निमां तेभ्यो रक्षतु गरुडम्
सुकृतो वयम् ।

என்பது

உரை

தேவர்களுக்குள் சிலர்தாழ்ந்த சாதியாராகிய தீயவர்களாவர்கள். அத்தகைய தீயதேவர்கள் சிலர் வேள்விச்சாதனங்களை வேறிடத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். சிலர் வேள்வியைக் கெடுத்துவிடுவார்கள். அவ்விருவகத்தேவர்களுள் ஒருவசையார் பூமியில் சில விடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து அக்வினி எம்மைப் பாதுகாக்க, யாம் நல்ல வேள்வியைச் செய்து பயனையடைவோமாக என்பதாம்.

சண்டு, 'யக்ருமுஷ', என்னுஞ் சொல்லை தனியே எடுத்து மற்றொரு மந்திரமாக்கிக்கொள்க.

மூன்றாவது மந்திரம்

आऽग्नम् मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणां भागो सुवयोयौ अस्ति । नाकं
गृह्णाणास्सुकृतस्य लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः ।

என்பது

உரை

சிறப்புடைய மித்திரவருணர்களே ! வேள்வியைப்பற்றிய இரவுகளுக்கும் அமாவாசையிரவில் உங்களுடைய ஆட்டின் பாகத்தால் சுவர்க்கசுகத்தை உள்ளவாறடைந்தனம். எங்கு எவ்வாற்றாலெனின் ? மிக ஒளிர்கின்ற வேள்வியைப் பற்றிய மூன்றாவது உலகில் என்க. அவ்வுலகம் எங்கேயெனின் ? சுவர்க்கத்தின் மேல் உள்ளது என்க. மூன்றாவது உலகமெனல், மண்ணுலகம் அந்தரிக்கவுலகங்களை நோக்கி என்க. சண்டுச் சுவர்க்கத்தின்மேல் என்பதால் பாதாளமும், வேள்வியைப்பற்றிய என்பதால் நரகமும் நீக்கப்பட்டமை காண்க என்பதாம்.

இவை, முன்போல் இரண்டாக்கிக்கொள்ளவேண்டியவைகள்

நான்காவது ஐந்தாவது மந்திரங்கள்.

ये देवा यज्ञहो यज्ञमुपोऽन्तरिक्षेऽध्यासते । वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम
सुकृतो वयम् ।

என்பது.

உரை

இதில், 'ஆந்தரிக்ஷம், என்பதும் 'வாயு, என்பதும் விசேடங்கள் மற்றவை முன்போன்றன என்பதாம்.

ஆறாவது மந்திரம்.

यास्ते रात्रीस्सवितर्देवयानीरन्तरा द्यावापृथिवी विधन्ति । गृहैश्चसर्वैः
प्रजयान्वये सुवो रुद्राणास्तरता रजाऽसि ।

என்பது.

உரை

சவிதா தேவ! வானுலக மண்ணுலகங்கட்கிடையில் தேவர்கட்குரிய
கருமங்கனையுடைய உன்னைப்பற்றின இரவுகளில் கருமாறுட்டானஞ் செய்த
வர்களும், எல்லா விடுகள், மக்கள், வீட்டிலுள்ள ஏவலாளர்கள், பிரசைகள்
என்பவர்களுடன்கூட சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்களும், எசமானர்களுமான
நீசிர் மகிழ்ச்சிதருஞ் சுகந்தையடைவீர்களாக என்பதாம்.

முன்போல் வநவித்துக் கொள்ளத்தக்கன.

ஏழாவது எட்டாவது மந்திரங்கள்.

येदेवा यज्ञहो यज्ञमुपो दिव्यध्यासते । सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम
सुकृतो वयम् ।

என்பது.

உரை.

சுவர்க்கம், சூரியன் என்பன விசேடங்கள். மற்றவை முன்போன்றன
என்பதாம்.

ஒன்பதாவது மந்திரம்

येनेन्द्राय समभरः पयाश्स्युत्तमेन हविषा जातवेदः । तेनाग्ने त्वमुत वर्ध-
येमश् सजातानाश्चैष्ठ्य आ वेद्येनम् ।

என்பது

உரை

சாதவேதாவே! நீ எவ்வுத்தமமாகிய பாவின் சாரம்போன்ற சோமரசத்தை இந்திரன் பொருட்டு நிறைத்தனையோ, அக்கினியே! நீ அந்த அவினால், இந்த எசமானனை வளர்ப்பாயாக மற்றும், எசமானனை அவனுடைய கூடப் பிறந்தார்கட்குத் தலைவனாகுவாயாக என்பதாம்.

அதிமோட்ச மந்திரங்கள் முடிந்தன.

முற்கூறிய மந்திரங்களைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 1

यज्ञज्ञो वै देवा यज्ञमुष्मन्ति त एषु लोकेष्वासत आदाना विमशाना
यो ददाति यो यजते तस्य ।

என்பது

உரை

பொய்வேடம் பூண்டுகொண்டு வேள்விச்சாலையைக் கொளுத்திவிடுதல் முதலான திமைசெய்து வேள்வியைக் கெடுக்கின்றார்கள். சில வேள்விப் பாக மின்றிய தேவர்களும், மற்றுள் சில தேவர்களும், வேள்விக்குரிய சமசம் சோமரசம் முதலான சாதனங்களைக் கவருவதால் கெடுதிசெய்கின்றார்கள். இவர்கள், முவுலகத்திலும் எசமானன் கொடுத்த தட்சிணையாகிய பசுக்கள் முதலான பொருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டும், எசமானனுடைய வேள்விச் சாதனங்களை உடைத்தெறிந்து கொண்டும் இருக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

அத்தகைய துன்பங்கள் இம்மந்திரங்களால் நீங்கிவிடும் என்கின்றது

பிராமணம் 2

ये देवा यज्ञह्नः पृथिव्यामध्यासते येऽन्तरिक्षे ये दिव्यत्याहेमानेव लोकाश्च-
स्तीर्वा सगृहस्सपशुःसुवर्गं लोकमेति ।

என்பது

உரை

பூமிமீலும், அந்தரிக்ஷத்திலும், சுவர்க்கத்திலும், வேள்வியைக் கெடுக்கும் எந்த தேவர்களிருக்கின்றார்களோ, எனல், இம்மந்திரங்களை ஒதுவதால் துன்பங்களுடன் கூடிய இவ்வுலகங்களைத் தாண்டி, வீடு, மனை, மக்கள், பசு, கோ, குதிரைகளுடன் சுவர்க்கலோகத்தை யடைகின்றான் என்கின்றது என்பதாம்.

உதவசானீயம் (முடிவிற்பெய்யும்) இஷ்டியை விதிக்கின்றது. அதாவது வேள்வியை முடித்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து செய்தல்வேண்டும் என்பதாம்

பிராமணம் 3

अप वै सोमेनेजानाहेवताश्च यज्ञश्च कामन्याश्रेयं पञ्चकपालमुदवसानियं
निर्वपेदग्निस्सर्वा देवताः पाङ्को यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं चाव रुषे ।

என்பது

உரை

சோமயாகஞ் செய்த எசமானனால் பயனின்று என எண்ணிக்கோண்டு தேவதைகளும் எஞ்ஞங்களும் எசமானனை விட்டுவிடுகின்றன, அதை நீக்கு தற்பொருட்டு அக்கினி தேவதைக்கு ஐந்து கபாலங்களில் புரிராடாசஞ் செய்து உதவசானீயம் என்னும் இவ்விஷ்டியைச் செய்தல்வேண்டும். இதனால், எல்லாத் தேவதைகளும், ஐந்தினனும் எண்ணிக்கையுடைய வேள்வியுமாகின்றன என்பதாம். ஐந்து = பாங்ந்தி என்னுஞ் சந்தமாம்.

ஐந்து கபாலத்தில் செய்வதைநித்தை செய்து விட்டு எட்டுக்கபாலத்தில் செய்வதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछन्दास्तं छन्दसा व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं करोत्य-
ष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्गायत्रछन्दास्स्वेनैवैनं
छन्दसा समर्धयति ।

என்பது.

உரை

அக்கினியும் காயத்திரியும் பிரமாவிலுடையமுகத்திலிருந்து உண்டானதால் அக்கினி காயத்திரிச்சந்தமாகிறது. காயத்திரிக்கு எட்டு எழுத்தாம். ஐந்து கபாலங்களை வைக்கில் எட்டெழுத்தை விட்டவனாகின்றான். ஆதலின் எட்டுக் கபாலங்களில் புரோடாசஞ்செய்து இவ்விஷ்டியைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம். இது சித்தாந்தம்.

யாஜ்ஞா புரோநுவாக்யந்தீந்த ‘அக்னேத்மநம், எப்பது முதலிய அக்ஷரபந்தி மந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

पङ्क्त्यौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तौ यज्ञस्तेनैव यज्ञावैति ।

என்பது

உரை

காயத்திரிச் சந்த சித்தியின்பொருட்டு எட்டுக் கபாலங்களாம். ஆனாலும் பாங்ந்தி எஞ்ஞமாகவில்லை. ஆதலின், அக்ஷரபங்க்த்தியாகிய “அக்னேத்மநம், என்னும் மந்திரத்தை யாஜ்ஞாபுரோநுவாக்யங்களாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். இதனால், இவ்வேள்வியானது எசமானனைவிட்டு நீங்காது என்பதாம்.

நான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்று

ஐந்தாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

सूर्यो वृतीयसवन आदित्यग्रह हस्तकः ।

उत्तिष्ठेदहमित्यसात्स्वाभ्यन्वारभते ग्रहम् ॥ १ ॥

आसमुच्यावयेद्भैरुं वृष्ट्यर्थं होमकः ।

कविर्हरेर्द्रुं यास्ते वदौ प्रास्यति दर्भकान् ॥ २ ॥

आशा यूपोऽपस्थितिस्यात्सप्तमन्वा इहेरिताः ।

ஆதித்தயக்கிரகம்)

மூன்றாஞ் சுவனத்தில் ஆதித்தியக் கிரகத்தை மூடுதல், எசமானன் ஆதித்தியக் கிரகத்தைத்தொடுதல், தருப்பைகளால் சோமரசத்தை அலைத்து விடுதல், மழையை விரும்பி செய்யும் ஹோமம், ஆஹவனீயத்திற்குச் சமீபத்திற் கொண்டுவருதல், தருப்பைகளை ஆகவனீயத்திற் போடுதல், யூபத் தை உபஸ்தானஞ் செய்தல் என்பவைகட்கு மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

மூன்றங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் ஒருபதத்தைக் கொண்டது.

ஆதித்தியக் கிரக மந்திரங்கள்.

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु
चक्षुषः । सक्ष शूष सवितर्विश्वचर्षण एतेभिस्सोम नामभिविधेम
ते तेभिस्सोम नामभिविधेम ते । अहं परस्तादहमवस्तादहं ज्यो-
तिषा वि तमो ववार । यदन्तरिक्षं तदु मे पिताऽभूदहं सूर्य-
भयतो ददर्शाहं भूयासमुत्तमस्मानानाम् ॥ १ ॥ आ समुद्रादाऽ-
न्तरिक्षात्प्रजापतिरुदधि व्यावयातीन्द्रः प्र स्रौतु मरुतो वर्षयन्तूक्ष-
म्भय पृथिवीं मिन्धीदं दिव्यं नमः । उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो
वि सृजा दतिम् । पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरोषधीः
ग्रास्यान्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशून्तर्द्धात्यथो ओषधीष्वेव
पशून् ॥ २ ॥ प्रतिंष्टापयति कविर्यज्ञस्य वि तेनोति पन्थां नाक-
स्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः । येन हव्यं वहसि यासि दूत इतः
प्रचेता अमुतस्सनीयान् । यास्ते विश्वास्समिधस्सन्त्यग्ने याः
पृथिव्यां वहिषि सूर्ये याः । तास्ते गच्छन्त्वाहुतिं घृतस्य देवा-

यते यजमानाय शर्म । आशासानस्सुवीर्यं रायस्पोषं स्वधियम् ।

बृहस्पतिना राया खगाकृतो मध्यं यजमानाय तिष्ठ ॥ ३ ॥

இதில், ஆதித்தியக்கிரக மென்னும் பாத்திரத்திலுள்ள சோமரசத்தை
ஹோமஞ் செய்யும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஆதித்தியக்கிரக மென்னுஞ் சோம்பாத்திரத்தை நடுப்பைகளால் முநதல்
மந்திரம் 1.

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षायजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुषः ।
सक्ष शूष सवितर्विश्वचर्षण एतेमिस्सोम नामसिर्विधेमते तेमिस्सोम
नामसिर्विधेमते ।

என்பது.

உரை

ஆதித்தியக்கிரகமென்னுஞ் சோம்பாத்திரம் சூரியவாயுக்களின் வடிவாம்.
ஆதலின் சூரிய வடிவாகிய இத்தேவன், எஞ்ஞத்தைக் கெடுக்குந் தீயோர்க
ளிடத்திலிருந்து என்னைப்பாதுகாப்பானாக. வாயுவடிவாகிய இது கெடுதி
விளைவிக்குந் தேவர்களுடன் கூடிய அந்தரிட்சத்திலிருந்து என்னைப்பாதுகாக்க.
எசமானையும் யாகத்திற்குக் காரணமுமாகிய இவ்வக்கினி பகைவரின் கண்
ணேறுக் குற்றத்திலிருந்து பாதுகாக்க. சோம . மேற்கூறிய நாமங்களால்
உன்னை வழிபடுகின்றேன். பாத்திரத்துடன்கூடியோம்! வன்மையுடையோம்!
செலுத்துவோம்! எல்லா மக்கட்கும் அருள்புரிவாம்! என்னும் இத்தகைய
கூப்பாட்டுப் பெயர்களாலும் உன்னை வழிபடுகின்றேன் என்று மேலே
கூட்டுக என்பதாம்.

எசமானன் ஓம்முடியும் வரை கையில்பிடித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு மந்திரம்

மந்திரம் 2

अहं परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा वि तमो ववार । यदन्तरिक्षं तदु मे
पिताऽबूदहं सूर्यमुभयतो ददर्शाहं भूयासमुत्तमस्समानानाम् ।

என்பது.

உரை

எசமானனாகிய நான், ஆதித்தியக்கிரகத்தின் மேல்பாகத்தைப் பிடித்துக்
கொள்கின்றேன். கீழ்பாகத்தையும் பிடித்துக் கொள்கின்றேன். யான்

உரை

இதனுடைய ஒளியாயிருந்த இருட்டை யொழிக்கின்றவனாயிருக்கிறேன். மேல்பாக கீழ்பாகங்கட்கு நடுவிலுள்ள அந்தரிட்சமும் தந்தைபோல் பாதுகாப்பதாகுக. யான் ஆதித்தியக்கிரகத்தின் மேலையுக்கீழையும், அல்லது வட்டமுறதென்புறங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். இதனால், யான் எசமானர்களுக்குள் சிறந்தவனாயிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

அந்தநுப்பைகளால் தயர்கலந்த சோமரசத்தை அலைத்துவிடல்

மந்திரம் 3

आ समुद्रादाऽन्तरिक्षाऽजापतिरुदधिं च्यावयातीन्द्रः प्र स्तोतु मतो
वर्षयन्तु ।

என்பது

உரை.

பிரமன், இவ்வாதித்தியக் கிரகத்தை நான்குதிக்குக்களிலும் கடல்வரை தருப்பைகளால் இறைத்துவிடுவானாக. அங்ஙனமே, மேலே அந்தரிட்சம் வரை கடல்போன்ற இவ்வாதித்தியக் கிரகத்(சோமரசத்)தை தருப்பைகளால் வாரி இறைப்பானாக, இந்திரன், கோவின் மடியைப்போல் இதைக் கறப்பானாக வருணன் மேகம்போல் பெய்விப்பானாக என்பதாம்.

மழையை விநும்பியவன் ஆதித்தியக் கிரகத்தை ஓமஞ்செய்தல்

மந்திரம் 4

उन्नम्य पृथिवीं सिन्धीदं दिव्य नभः उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि
सृजा इतिम् ।

என்பது.

உரை

ஆதித்தனே ! நீ பூமியை, நன்றாய் நனைத்தவிடுவாயாக. சவர்க்கத்தி லுள்ள வானிலுள்ள மேகம்போல் விண்ணைத் திறந்துவிடுவாயாக. வானி லுள்ள மழையை எமக்கு நிறையக் கொடுப்பாயாக. பேராற்றலுடைய நீ நீருண்டமேகத்தைத் திறந்துவிடுவாயாக என்பதாம்.

ஆதித்தியக்கிரகத்தை விதித்தல்

பிராமணம் 1

पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरोषधीः शस्याग्नावादित्यं जुहो-
ति रुद्रादेव पशून्तर्द्धात्यथो ओषधीष्वेव पशून् प्रतिष्ठापयति ।

என்பது.

உரை

பசுக்களையடைவதற்குக் கரணமானதால் இவ்வாதித்தியக் கிரகங்கள் பசுக்கள் எனப்படுகின்றன. இவ்வாதித்தியக்கிரகங்கள் கொடியவைகளாதலின் அக்கினியெனப்படுகின்றன. ஆகலின் கொடுமை தணிதற் பொருட்டு முதலில் கொடிசெடிகளை (தருப்பையை)த் தீயிலிட்ட பிறகு இந்தச் சோமரசத்தை ஒமஞ்செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்யில் உருத்திரவடிவமாகிய தீயி லிருந்து ஆதித்தியக் கிரகவடிவ பசுக்களை மறைத்ததாகின்றது. ஆனாலும், கொடிசெடிகளில் ஆதித்தியக்கிரகங்களான பசுக்களை விலைநிறுத்துகின்றது என்பதாம்.

ஆதித்தியக்கிரகத்தை அவிர்த்தான மண்டபத்திலிருந்து ஆகவனியத்திற்குக் கொண்டுவருதல்

மந்திரம் 5

कविर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नाकस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः । येन हव्यं
वहसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतस्सनीयान् ।

என்பது.

உரை.

எக்ஞத்தை இனிதுணர்ந்த கவியாகிய இவ்வாதித்தியக்கிரகம் மிக ஒளிர் கின்ற சுவர்க்கத்தின் மேலிடத்தில் சுவர்க்கத்தின் வழியைப் பெருக்குகின்றது, அக்கினியே! தேவர்கட்கு அளி கொண்டுசெல்லுந் தன்மையால் தூத னாகிய நீ, இப்போது கிளம்பி எவ்வழியால் செல்கின்றாயோ, அவ்வழியைப் பெரிதாக்குவாயாக என்று முன்னர்ச் சேர்த்துக்கொள்க. தூதன் என்றது எத்தகைய தூதுவனெனின்? கருமாறுட்டானஞ் செய்கின்றவர்களை நன்கு உணர்ந்து கொள்கின்றவனும், சுவர்க்கத்தில் அதிசயமாகிய பயனைளிக்கின்ற வனுமாவன் என்க என்பதாம்.

பிர-5, அது-5]
ஆதித்தியக்கிரகம்)

காமிய விகிருதி யாகங்கள்

305

ஓமஜ் செய்தல்

மந்திரம் 6

यास्ते विश्वासमिधस्सन्त्यग्ने याः पृथिव्यां वह्निषि सुयं याः । तास्ते
गच्छन्वाहुति घृतस्य देवायते यजमानाय शर्म ।

என்பது

உரை

அக்கினியே ! பூமியிலும், வேள்வியின்கண்ணும், சூரியனிடத்தும் மிக
வொளிர்கின்ற உன்னுடைய எக்கிரணங்களிருக்கின்றனவே, அவைகள்
நெய்யாகுதிக்குச் செல்க. தேவர்களை விரும்பும் எசமானனுக்குச் சுகத்தைக்
கொடுப்பனவாக என்பதாம்.

இம்மந்திரங்களை, கதாசானஸ்திரீரணி, என்னும் அநுவாகத்திற்கு முன்
உள்ளதாகக் காண்க.

இது, முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடம், இருபத்திரண்டாம் அநு
வாகத்தில் விநிபோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பூபந்தை! போற்றுதல்

மந்திரம் 7

आशासानसुवीर्यश्च रायसोषश्च स्वययम् । बृहस्पतिना राया स्वगाकृतो
मह्यं यजमानाय तिष्ठ ।

என்பது

உரை

பூபமே (ஆடுகட்டுந்தறியே) நீ, மிருகற்பதி தேவனாய், எசமானன் எஸ்
லாத் தனங்களையும் அடையும்படி செய்யப்பெற்றிருக்கின்றாய். பரதுகாப்ப
னும், அழகிய போகசாதனங்களுடன் கூடியதும், நல்லகுதிரைகளுடன்
கூடியதுமாகிய தனத்தை எசமானனாகிய எனக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்
பாயாக என்பதாம்.

ஐந்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஆறும் அநுவாக வியச் சுருக்கம்.

सं त्वा पत्न्यायोवन्नबन्धः प्रैतु शालामुखेनयेत् ।

आथाहमुपविश्यैषा सुप्रजेति जपेदथ ॥ १ ॥

इमंकाले योक्त्वमोकः प्रेहि पत्नीमुदानयेत् ।

वसुपन्नेजनीः पत्नी गृहीत्वा तेनसादयेत् ॥ २ ॥

विश्वस्यपत्नीमुद्रात्वा संख्यापयति सात्वगम् ।

अपः प्रवर्तयत्यूरावत् मन्त्रादश स्मृताः ॥ ३ ॥

பத்தினியை யோகத்திரத்தால் கட்டுதல், சாலாமுகியத்திற்கு பத்தினி யை அழைத்து வருதல், உட்காருதல், உட்கார்ந்த பிறகு செபித்தல், யோக் த்திரத்தை அவிழ்த்தல், அழைத்து வருதல், பன்னேசனீ என்னும் பாத்திரத் தில் நீரைக் கிரகித்தல், அதை வைத்தல், உத்காதாபார்க்கும்படி செய்வித்தல், பன்னேஜனியிலுள்ள நீரால் துடைக்களை சுழிக்கொள்ளல் என்பது.

முற்றும் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

ஆறாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பது பதங்களைக் கொண்டது,

பத்தினிக்குவேண்டிய மந்திரங்கள்.

सं त्वा नह्यामि पयसा घृतेन सं त्वा नह्याम्यप ओषधीभिः ।

सं त्वा नह्यामि प्रजयाऽहमद्य सा दीक्षिता सनत्रो वाजमस्मे । प्रैतु
ब्रह्मणस्पत्नी वेदिं वर्णेनसीदतु । अथाहमनुकामिनी स्वे लोके
विशा इह । सुप्रजसस्त्वा वयं सुपत्नीरुप सेदिम । अग्रे सपत्न-
दम्भनमदब्धसो अदाभ्यम् । इमं वि ष्यामि वरुणस्य पाशम्
॥ १ ॥ यमवध्नीत सविता सुकेतः । धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके
स्योनं मे सह पत्यां करोमि । प्रेह्युदेह्युतस्य वामीरन्वयिस्तेऽग्रं
नयत्वदिर्तिर्मध्यं ददतां रुद्राविसृष्टाऽपि युवा नाम मा मा हि-

பத்திரி மந்திரம்)

சிவ்ஸு¹ம்யோ ருத்ர²ம்ய ஆதித்ர³ம்யோ வித்ர⁴ம்யோ வோ தேவ⁵ம்ய: ப⁶ஞ்ஜனி⁷ர்-
 ஹாமி யஜா⁸ய வ: ப⁹ஞ்ஜனி¹⁰ர்ஸா¹¹தயாமி வித்ர¹²ம்ய¹³ தெ வித்ர¹⁴வ¹⁵த¹⁶த¹⁷த¹⁸த¹⁹த²⁰
 வு²¹ணி²²யாவ²³த: || 2 || தவ²⁴யே வா²⁵மீ²⁶ர²⁷நு²⁸ ச²⁹ந்த³⁰சி³¹ வித்ர³² ரே³³தா³⁴ஸி³⁵
 தி³⁶பி³⁷யா³⁸க³⁹ந்⁴⁰தே⁴¹வா⁴²ந⁴³ய⁴⁴ஜ⁴⁵நி⁴⁶ நி⁴⁷தே⁴⁸வீ⁴⁹தே⁵⁰வ⁵¹ம்யோ⁵² ய⁵³ஜ்⁵⁴ந⁵⁵சி⁵⁶ப⁵⁷ந⁵⁸சி⁵⁹ம⁶⁰ந்⁶¹ஸு⁶²ந்⁶³வ⁶⁴தி⁶⁵
 ய⁶⁶ஜ்⁶⁷மா⁶⁸ந⁶⁹ ஆ⁷⁰சி⁷¹ப⁷²ஸ⁷³வ⁷⁴ஹா⁷⁵க⁷⁶தா⁷⁷ஸ⁷⁸ஸ⁷⁹மு⁸⁰த்ர⁸¹ஸ⁸²தா⁸³ந⁸⁴ஸ⁸⁵தா⁸⁶ந⁸⁷ஸ⁸⁸தா⁸⁹ந⁹⁰ஸ⁹¹தா⁹²ந⁹³ஸ⁹⁴தா⁹⁵ந⁹⁶ஸ⁹⁷தா⁹⁸ந⁹⁹ஸ¹⁰⁰தா¹⁰¹ந¹⁰²ஸ¹⁰³தா¹⁰⁴ந¹⁰⁵ஸ¹⁰⁶தா¹⁰⁷ந¹⁰⁸ஸ¹⁰⁹தா¹¹⁰ந¹¹¹ஸ¹¹²தா¹¹³ந¹¹⁴ஸ¹¹⁵தா¹¹⁶ந¹¹⁷ஸ¹¹⁸தா¹¹⁹ந¹²⁰ஸ¹²¹தா¹²²ந¹²³ஸ¹²⁴தா¹²⁵ந¹²⁶ஸ¹²⁷தா¹²⁸ந¹²⁹ஸ¹³⁰தா¹³¹ந¹³²ஸ¹³³தா¹³⁴ந¹³⁵ஸ¹³⁶தா¹³⁷ந¹³⁸ஸ¹³⁹தா¹⁴⁰ந¹⁴¹ஸ¹⁴²தா¹⁴³ந¹⁴⁴ஸ¹⁴⁵தா¹⁴⁶ந¹⁴⁷ஸ¹⁴⁸தா¹⁴⁹ந¹⁵⁰ஸ¹⁵¹தா¹⁵²ந¹⁵³ஸ¹⁵⁴தா¹⁵⁵ந¹⁵⁶ஸ¹⁵⁷தா¹⁵⁸ந¹⁵⁹ஸ¹⁶⁰தா¹⁶¹ந¹⁶²ஸ¹⁶³தா¹⁶⁴ந¹⁶⁵ஸ¹⁶⁶தா¹⁶⁷ந¹⁶⁸ஸ¹⁶⁹தா¹⁷⁰ந¹⁷¹ஸ¹⁷²தா¹⁷³ந¹⁷⁴ஸ¹⁷⁵தா¹⁷⁶ந¹⁷⁷ஸ¹⁷⁸தா¹⁷⁹ந¹⁸⁰ஸ¹⁸¹தா¹⁸²ந¹⁸³ஸ¹⁸⁴தா¹⁸⁵ந¹⁸⁶ஸ¹⁸⁷தா¹⁸⁸ந¹⁸⁹ஸ¹⁹⁰தா¹⁹¹ந¹⁹²ஸ¹⁹³தா¹⁹⁴ந¹⁹⁵ஸ¹⁹⁶தா¹⁹⁷ந¹⁹⁸ஸ¹⁹⁹தா²⁰⁰ந²⁰¹ஸ²⁰²தா²⁰³ந²⁰⁴ஸ²⁰⁵தா²⁰⁶ந²⁰⁷ஸ²⁰⁸தா²⁰⁹ந²¹⁰ஸ²¹¹தா²¹²ந²¹³ஸ²¹⁴தா²¹⁵ந²¹⁶ஸ²¹⁷தா²¹⁸ந²¹⁹ஸ²²⁰தா²²¹ந²²²ஸ²²³தா²²⁴ந²²⁵ஸ²²⁶தா²²⁷ந²²⁸ஸ²²⁹தா²³⁰ந²³¹ஸ²³²தா²³³ந²³⁴ஸ²³⁵தா²³⁶ந²³⁷ஸ²³⁸தா²³⁹ந²⁴⁰ஸ²⁴¹தா²⁴²ந²⁴³ஸ²⁴⁴தா²⁴⁵ந²⁴⁶ஸ²⁴⁷தா²⁴⁸ந²⁴⁹ஸ²⁵⁰தா²⁵¹ந²⁵²ஸ²⁵³தா²⁵⁴ந²⁵⁵ஸ²⁵⁶தா²⁵⁷ந²⁵⁸ஸ²⁵⁹தா²⁶⁰ந²⁶¹ஸ²⁶²தா²⁶³ந²⁶⁴ஸ²⁶⁵தா²⁶⁶ந²⁶⁷ஸ²⁶⁸தா²⁶⁹ந²⁷⁰ஸ²⁷¹தா²⁷²ந²⁷³ஸ²⁷⁴தா²⁷⁵ந²⁷⁶ஸ²⁷⁷தா²⁷⁸ந²⁷⁹ஸ²⁸⁰தா²⁸¹ந²⁸²ஸ²⁸³தா²⁸⁴ந²⁸⁵ஸ²⁸⁶தா²⁸⁷ந²⁸⁸ஸ²⁸⁹தா²⁹⁰ந²⁹¹ஸ²⁹²தா²⁹³ந²⁹⁴ஸ²⁹⁵தா²⁹⁶ந²⁹⁷ஸ²⁹⁸தா²⁹⁹ந³⁰⁰ஸ³⁰¹தா³⁰²ந³⁰³ஸ³⁰⁴தா³⁰⁵ந³⁰⁶ஸ³⁰⁷தா³⁰⁸ந³⁰⁹ஸ³¹⁰தா³¹¹ந³¹²ஸ³¹³தா³¹⁴ந³¹⁵ஸ³¹⁶தா³¹⁷ந³¹⁸ஸ³¹⁹தா³²⁰ந³²¹ஸ³²²தா³²³ந³²⁴ஸ³²⁵தா³²⁶ந³²⁷ஸ³²⁸தா³²⁹ந³³⁰ஸ³³¹தா³³²ந³³³ஸ³³⁴தா³³⁵ந³³⁶ஸ³³⁷தா³³⁸ந³³⁹ஸ³⁴⁰தா³⁴¹ந³⁴²ஸ³⁴³தா³⁴⁴ந³⁴⁵ஸ³⁴⁶தா³⁴⁷ந³⁴⁸ஸ³⁴⁹தா³⁵⁰ந³⁵¹ஸ³⁵²தா³⁵³ந³⁵⁴ஸ³⁵⁵தா³⁵⁶ந³⁵⁷ஸ³⁵⁸தா³⁵⁹ந³⁶⁰ஸ³⁶¹தா³⁶²ந³⁶³ஸ³⁶⁴தா³⁶⁵ந³⁶⁶ஸ³⁶⁷தா³⁶⁸ந³⁶⁹ஸ³⁷⁰தா³⁷¹ந³⁷²ஸ³⁷³தா³⁷⁴ந³⁷⁵ஸ³⁷⁶தா³⁷⁷ந³⁷⁸ஸ³⁷⁹தா³⁸⁰ந³⁸¹ஸ³⁸²தா³⁸³ந³⁸⁴ஸ³⁸⁵தா³⁸⁶ந³⁸⁷ஸ³⁸⁸தா³⁸⁹ந³⁹⁰ஸ³⁹¹தா³⁹²ந³⁹³ஸ³⁹⁴தா³⁹⁵ந³⁹⁶ஸ³⁹⁷தா³⁹⁸ந³⁹⁹ஸ⁴⁰⁰தா⁴⁰¹ந⁴⁰²ஸ⁴⁰³தா⁴⁰⁴ந⁴⁰⁵ஸ⁴⁰⁶தா⁴⁰⁷ந⁴⁰⁸ஸ⁴⁰⁹தா⁴¹⁰ந⁴¹¹ஸ⁴¹²தா⁴¹³ந⁴¹⁴ஸ⁴¹⁵தா⁴¹⁶ந⁴¹⁷ஸ⁴¹⁸தா⁴¹⁹ந⁴²⁰ஸ⁴²¹தா⁴²²ந⁴²³ஸ⁴²⁴தா⁴²⁵ந⁴²⁶ஸ⁴²⁷தா⁴²⁸ந⁴²⁹ஸ⁴³⁰தா⁴³¹ந⁴³²ஸ⁴³³தா⁴³⁴ந⁴³⁵ஸ⁴³⁶தா⁴³⁷ந⁴³⁸ஸ⁴³⁹தா⁴⁴⁰ந⁴⁴¹ஸ⁴⁴²தா⁴⁴³ந⁴⁴⁴ஸ⁴⁴⁵தா⁴⁴⁶ந⁴⁴⁷ஸ⁴⁴⁸தா⁴⁴⁹ந⁴⁵⁰ஸ⁴⁵¹தா⁴⁵²ந⁴⁵³ஸ⁴⁵⁴தா⁴⁵⁵ந⁴⁵⁶ஸ⁴⁵⁷தா⁴⁵⁸ந⁴⁵⁹ஸ⁴⁶⁰தா⁴⁶¹ந⁴⁶²ஸ⁴⁶³தா⁴⁶⁴ந⁴⁶⁵ஸ⁴⁶⁶தா⁴⁶⁷ந⁴⁶⁸ஸ⁴⁶⁹தா⁴⁷⁰ந⁴⁷¹ஸ⁴⁷²தா⁴⁷³ந⁴⁷⁴ஸ⁴⁷⁵தா⁴⁷⁶ந⁴⁷⁷ஸ⁴⁷⁸தா⁴⁷⁹ந⁴⁸⁰ஸ⁴⁸¹தா⁴⁸²ந⁴⁸³ஸ⁴⁸⁴தா⁴⁸⁵ந⁴⁸⁶ஸ⁴⁸⁷தா⁴⁸⁸ந⁴⁸⁹ஸ⁴⁹⁰தா⁴⁹¹ந⁴⁹²ஸ⁴⁹³தா⁴⁹⁴ந⁴⁹⁵ஸ⁴⁹⁶தா⁴⁹⁷ந⁴⁹⁸ஸ⁴⁹⁹தா⁵⁰⁰ந⁵⁰¹ஸ⁵⁰²தா⁵⁰³ந⁵⁰⁴ஸ⁵⁰⁵தா⁵⁰⁶ந⁵⁰⁷ஸ⁵⁰⁸தா⁵⁰⁹ந⁵¹⁰ஸ⁵¹¹தா⁵¹²ந⁵¹³ஸ⁵¹⁴தா⁵¹⁵ந⁵¹⁶ஸ⁵¹⁷தா⁵¹⁸ந⁵¹⁹ஸ⁵²⁰தா⁵²¹ந⁵²²ஸ⁵²³தா⁵²⁴ந⁵²⁵ஸ⁵²⁶தா⁵²⁷ந⁵²⁸ஸ⁵²⁹தா⁵³⁰ந⁵³¹ஸ⁵³²தா⁵³³ந⁵³⁴ஸ⁵³⁵தா⁵³⁶ந⁵³⁷ஸ⁵³⁸தா⁵³⁹ந⁵⁴⁰ஸ⁵⁴¹தா⁵⁴²ந⁵⁴³ஸ⁵⁴⁴தா⁵⁴⁵ந⁵⁴⁶ஸ⁵⁴⁷தா⁵⁴⁸ந⁵⁴⁹ஸ⁵⁵⁰தா⁵⁵¹ந⁵⁵²ஸ⁵⁵³தா⁵⁵⁴ந⁵⁵⁵ஸ⁵⁵⁶தா⁵⁵⁷ந⁵⁵⁸ஸ⁵⁵⁹தா⁵⁶⁰ந⁵⁶¹ஸ⁵⁶²தா⁵⁶³ந⁵⁶⁴ஸ⁵⁶⁵தா⁵⁶⁶ந⁵⁶⁷ஸ⁵⁶⁸தா⁵⁶⁹ந⁵⁷⁰ஸ⁵⁷¹தா⁵⁷²ந⁵⁷³ஸ⁵⁷⁴தா⁵⁷⁵ந⁵⁷⁶ஸ⁵⁷⁷தா⁵⁷⁸ந⁵⁷⁹ஸ⁵⁸⁰தா⁵⁸¹ந⁵⁸²ஸ⁵⁸³தா⁵⁸⁴ந⁵⁸⁵ஸ⁵⁸⁶தா⁵⁸⁷ந⁵⁸⁸ஸ⁵⁸⁹தா⁵⁹⁰ந⁵⁹¹ஸ⁵⁹²தா⁵⁹³ந⁵⁹⁴ஸ⁵⁹⁵தா⁵⁹⁶ந⁵⁹⁷ஸ⁵⁹⁸தா⁵⁹⁹ந⁶⁰⁰ஸ⁶⁰¹தா⁶⁰²ந⁶⁰³ஸ⁶⁰⁴தா⁶⁰⁵ந⁶⁰⁶ஸ⁶⁰⁷தா⁶⁰⁸ந⁶⁰⁹ஸ⁶¹⁰தா⁶¹¹ந⁶¹²ஸ⁶¹³தா⁶¹⁴ந⁶¹⁵ஸ⁶¹⁶தா⁶¹⁷ந⁶¹⁸ஸ⁶¹⁹தா⁶²⁰ந⁶²¹ஸ⁶²²தா⁶²³ந⁶²⁴ஸ⁶²⁵தா⁶²⁶ந⁶²⁷ஸ⁶²⁸தா⁶²⁹ந⁶³⁰ஸ⁶³¹தா⁶³²ந⁶³³ஸ⁶³⁴தா⁶³⁵ந⁶³⁶ஸ⁶³⁷தா⁶³⁸ந⁶³⁹ஸ⁶⁴⁰தா⁶⁴¹ந⁶⁴²ஸ⁶⁴³தா⁶⁴⁴ந⁶⁴⁵ஸ⁶⁴⁶தா⁶⁴⁷ந⁶⁴⁸ஸ⁶⁴⁹தா⁶⁵⁰ந⁶⁵¹ஸ⁶⁵²தா⁶⁵³ந⁶⁵⁴ஸ⁶⁵⁵தா⁶⁵⁶ந⁶⁵⁷ஸ⁶⁵⁸தா⁶⁵⁹ந⁶⁶⁰ஸ⁶⁶¹தா⁶⁶²ந⁶⁶³ஸ⁶⁶⁴தா⁶⁶⁵ந⁶⁶⁶ஸ⁶⁶⁷தா⁶⁶⁸ந⁶⁶⁹ஸ⁶⁷⁰தா⁶⁷¹ந⁶⁷²ஸ⁶⁷³தா⁶⁷⁴ந⁶⁷⁵ஸ⁶⁷⁶தா⁶⁷⁷ந⁶⁷⁸ஸ⁶⁷⁹தா⁶⁸⁰ந⁶⁸¹ஸ⁶⁸²தா⁶⁸³ந⁶⁸⁴ஸ⁶⁸⁵தா⁶⁸⁶ந⁶⁸⁷ஸ⁶⁸⁸தா⁶⁸⁹ந⁶⁹⁰ஸ⁶⁹¹தா⁶⁹²ந⁶⁹³ஸ⁶⁹⁴தா⁶⁹⁵ந⁶⁹⁶ஸ⁶⁹⁷தா⁶⁹⁸ந⁶⁹⁹ஸ⁷⁰⁰தா⁷⁰¹ந⁷⁰²ஸ⁷⁰³தா⁷⁰⁴ந⁷⁰⁵ஸ⁷⁰⁶தா⁷⁰⁷ந⁷⁰⁸ஸ⁷⁰⁹தா⁷¹⁰ந⁷¹¹ஸ⁷¹²தா⁷¹³ந⁷¹⁴ஸ⁷¹⁵தா⁷¹⁶ந⁷¹⁷ஸ⁷¹⁸தா⁷¹⁹ந⁷²⁰ஸ⁷²¹தா⁷²²ந⁷²³ஸ⁷²⁴தா⁷²⁵ந⁷²⁶ஸ⁷²⁷தா⁷²⁸ந⁷²⁹ஸ⁷³⁰தா⁷³¹ந⁷³²ஸ⁷³³தா⁷³⁴ந⁷³⁵ஸ⁷³⁶தா⁷³⁷ந⁷³⁸ஸ⁷³⁹தா⁷⁴⁰ந⁷⁴¹ஸ⁷⁴²தா⁷⁴³ந⁷⁴⁴ஸ⁷⁴⁵தா⁷⁴⁶ந⁷⁴⁷ஸ⁷⁴⁸தா⁷⁴⁹ந⁷⁵⁰ஸ⁷⁵¹தா⁷⁵²ந⁷⁵³ஸ⁷⁵⁴தா⁷⁵⁵ந⁷⁵⁶ஸ⁷⁵⁷தா⁷⁵⁸ந⁷⁵⁹ஸ⁷⁶⁰தா⁷⁶¹ந⁷⁶²ஸ⁷⁶³தா⁷⁶⁴ந⁷⁶⁵ஸ⁷⁶⁶தா⁷⁶⁷ந⁷⁶⁸ஸ⁷⁶⁹தா⁷⁷⁰ந⁷⁷¹ஸ⁷⁷²தா⁷⁷³ந⁷⁷⁴ஸ⁷⁷⁵தா⁷⁷⁶ந⁷⁷⁷ஸ⁷⁷⁸தா⁷⁷⁹ந⁷⁸⁰ஸ⁷⁸¹தா⁷⁸²ந⁷⁸³ஸ⁷⁸⁴தா⁷⁸⁵ந⁷⁸⁶ஸ⁷⁸⁷தா⁷⁸⁸ந⁷⁸⁹ஸ⁷⁹⁰தா⁷⁹¹ந⁷⁹²ஸ⁷⁹³தா⁷⁹⁴ந⁷⁹⁵ஸ⁷⁹⁶தா⁷⁹⁷ந⁷⁹⁸ஸ⁷⁹⁹தா⁸⁰⁰ந⁸⁰¹ஸ⁸⁰²தா⁸⁰³ந⁸⁰⁴ஸ⁸⁰⁵தா⁸⁰⁶ந⁸⁰⁷ஸ⁸⁰⁸தா⁸⁰⁹ந⁸¹⁰ஸ⁸¹¹தா⁸¹²ந⁸¹³ஸ⁸¹⁴தா⁸¹⁵ந⁸¹⁶ஸ⁸¹⁷தா⁸¹⁸ந⁸¹⁹ஸ⁸²⁰தா⁸²¹ந⁸²²ஸ⁸²³தா⁸²⁴ந⁸²⁵ஸ⁸²⁶தா⁸²⁷ந⁸²⁸ஸ⁸²⁹தா⁸³⁰ந⁸³¹ஸ⁸³²தா⁸³³ந⁸³⁴ஸ⁸³⁵தா⁸³⁶ந⁸³⁷ஸ⁸³⁸தா⁸³⁹ந⁸⁴⁰ஸ⁸⁴¹தா⁸⁴²ந⁸⁴³ஸ⁸⁴⁴தா⁸⁴⁵ந⁸⁴⁶ஸ⁸⁴⁷தா⁸⁴⁸ந⁸⁴⁹ஸ⁸⁵⁰தா⁸⁵¹ந⁸⁵²ஸ⁸⁵³தா⁸⁵⁴ந⁸⁵⁵ஸ⁸⁵⁶தா⁸⁵⁷ந⁸⁵⁸ஸ⁸⁵⁹தா⁸⁶⁰ந⁸⁶¹ஸ⁸⁶²தா⁸⁶³ந⁸⁶⁴ஸ⁸⁶⁵தா⁸⁶⁶ந⁸⁶⁷ஸ⁸⁶⁸தா⁸⁶⁹ந⁸⁷⁰ஸ⁸⁷¹தா⁸⁷²ந⁸⁷³ஸ⁸⁷⁴தா⁸⁷⁵ந⁸⁷⁶ஸ⁸⁷⁷தா⁸⁷⁸ந⁸⁷⁹ஸ⁸⁸⁰தா⁸⁸¹ந⁸⁸²ஸ⁸⁸³தா⁸⁸⁴ந⁸⁸⁵ஸ⁸⁸⁶தா⁸⁸⁷ந⁸⁸⁸ஸ⁸⁸⁹தா⁸⁹⁰ந⁸⁹¹ஸ⁸⁹²தா⁸⁹³ந⁸⁹⁴ஸ⁸⁹⁵தா⁸⁹⁶ந⁸⁹⁷ஸ⁸⁹⁸தா⁸⁹⁹ந⁹⁰⁰ஸ⁹⁰¹தா⁹⁰²ந⁹⁰³ஸ⁹⁰⁴தா⁹⁰⁵ந⁹⁰⁶ஸ⁹⁰⁷தா⁹⁰⁸ந⁹⁰⁹ஸ⁹¹⁰தா⁹¹¹ந⁹¹²ஸ⁹¹³தா⁹¹⁴ந⁹¹⁵ஸ⁹¹⁶தா⁹¹⁷ந⁹¹⁸ஸ⁹¹⁹தா⁹²⁰ந⁹²¹ஸ⁹²²தா⁹²³ந⁹²⁴ஸ⁹²⁵தா⁹²⁶ந⁹²⁷ஸ⁹²⁸தா⁹²⁹ந⁹³⁰ஸ⁹³¹தா⁹³²ந⁹³³ஸ⁹³⁴தா⁹³⁵ந⁹³⁶ஸ⁹³⁷தா⁹³⁸ந⁹³⁹ஸ⁹⁴⁰தா⁹⁴¹ந⁹⁴²ஸ⁹⁴³தா⁹⁴⁴ந⁹⁴⁵ஸ⁹⁴⁶தா⁹⁴⁷ந⁹⁴⁸ஸ⁹⁴⁹தா⁹⁵⁰ந⁹⁵¹ஸ⁹⁵²தா⁹⁵³ந⁹⁵⁴ஸ⁹⁵⁵தா⁹⁵⁶ந⁹⁵⁷ஸ⁹⁵⁸தா⁹⁵⁹ந⁹⁶⁰ஸ⁹⁶¹தா⁹⁶²ந⁹⁶³ஸ⁹⁶⁴தா⁹⁶⁵ந⁹⁶⁶ஸ⁹⁶⁷தா⁹⁶⁸ந⁹⁶⁹ஸ⁹⁷⁰தா⁹⁷¹ந⁹⁷²ஸ⁹⁷³தா⁹⁷⁴ந⁹⁷⁵ஸ⁹⁷⁶தா⁹⁷⁷ந⁹⁷⁸ஸ⁹⁷⁹தா⁹⁸⁰ந⁹⁸¹ஸ⁹⁸²தா⁹⁸³ந⁹⁸⁴ஸ⁹⁸⁵தா⁹⁸⁶ந⁹⁸⁷ஸ⁹⁸⁸தா⁹⁸⁹ந⁹⁹⁰ஸ⁹⁹¹தா⁹⁹²ந⁹⁹³ஸ⁹⁹⁴தா⁹⁹⁵ந⁹⁹⁶ஸ⁹⁹⁷தா⁹⁹⁸ந⁹⁹⁹ஸ¹⁰⁰⁰தா¹⁰⁰¹ந¹⁰⁰²ஸ¹⁰⁰³தா¹⁰⁰⁴ந¹⁰⁰⁵ஸ¹⁰⁰⁶தா¹⁰⁰⁷ந¹⁰⁰⁸ஸ¹⁰⁰⁹தா¹⁰¹⁰ந¹⁰¹¹ஸ¹⁰¹²தா¹⁰¹³ந¹⁰¹⁴ஸ¹⁰¹⁵தா¹⁰¹⁶ந¹⁰¹⁷ஸ¹⁰¹⁸தா¹⁰¹⁹ந¹⁰²⁰ஸ¹⁰²¹தா¹⁰²²ந¹⁰²³ஸ¹⁰²⁴தா¹⁰²⁵ந¹⁰²⁶ஸ¹⁰²⁷தா¹⁰²⁸ந¹⁰²⁹ஸ¹⁰³⁰தா¹⁰³¹ந¹⁰³²ஸ¹⁰³³தா¹⁰³⁴ந¹⁰³⁵ஸ¹⁰³⁶தா¹⁰³⁷ந¹⁰³⁸ஸ¹⁰³⁹தா¹⁰⁴⁰ந¹⁰⁴¹ஸ¹⁰⁴²தா¹⁰⁴³ந¹⁰⁴⁴ஸ¹⁰⁴⁵தா¹⁰⁴⁶ந¹⁰⁴⁷ஸ¹⁰⁴⁸தா¹⁰⁴⁹ந¹⁰⁵⁰ஸ¹⁰⁵¹தா¹⁰⁵²ந¹⁰⁵³ஸ¹⁰⁵⁴தா¹⁰⁵⁵ந¹⁰⁵⁶ஸ¹⁰⁵⁷தா¹⁰⁵⁸ந¹⁰⁵⁹ஸ¹⁰⁶⁰தா¹⁰⁶¹ந¹⁰⁶²ஸ¹⁰⁶³தா¹⁰⁶⁴ந¹⁰⁶⁵ஸ¹⁰⁶⁶தா¹⁰⁶⁷ந¹⁰⁶⁸ஸ¹⁰⁶⁹தா¹⁰⁷⁰ந¹⁰⁷¹ஸ¹⁰⁷²தா¹⁰⁷³ந¹⁰⁷⁴ஸ¹⁰⁷⁵தா¹⁰⁷⁶ந¹⁰⁷⁷ஸ¹⁰⁷⁸தா¹⁰⁷⁹ந¹⁰⁸⁰ஸ¹⁰⁸¹தா¹⁰⁸²ந¹⁰⁸³ஸ¹⁰⁸⁴தா¹⁰⁸⁵ந¹⁰⁸⁶ஸ¹⁰⁸⁷தா¹⁰⁸⁸ந¹⁰⁸⁹ஸ¹⁰⁹⁰தா¹⁰⁹¹ந¹⁰⁹²ஸ¹⁰⁹³தா¹⁰⁹⁴ந¹⁰⁹⁵ஸ¹⁰⁹⁶தா¹⁰⁹⁷ந¹⁰⁹⁸ஸ¹⁰⁹⁹தா¹¹⁰⁰ந¹¹⁰¹ஸ¹¹⁰²தா¹¹⁰³ந¹¹⁰⁴ஸ¹¹⁰⁵தா¹¹⁰⁶ந¹¹⁰⁷ஸ¹¹⁰⁸தா¹¹⁰⁹ந¹¹¹⁰ஸ¹¹¹¹தா¹¹¹²ந¹¹¹³ஸ¹¹¹⁴தா¹¹¹⁵ந¹¹¹⁶ஸ¹¹¹⁷தா¹¹¹⁸ந¹¹¹⁹ஸ¹¹²⁰தா¹¹²¹ந¹¹²²ஸ¹¹²³தா¹¹²⁴ந¹¹²⁵ஸ¹¹²⁶தா¹¹²⁷ந¹¹²⁸ஸ¹¹²⁹தா¹¹³⁰ந¹¹³¹ஸ¹¹³²தா¹¹³³ந¹¹³⁴ஸ¹¹³⁵தா¹¹³⁶ந¹¹³⁷ஸ¹¹³⁸தா¹¹³⁹ந¹¹⁴⁰ஸ¹¹⁴¹தா¹¹⁴²ந¹¹⁴³ஸ¹¹⁴⁴தா¹¹⁴⁵ந¹¹⁴⁶ஸ¹¹⁴⁷தா¹¹⁴⁸ந¹¹⁴⁹ஸ¹¹⁵⁰தா¹¹⁵¹ந¹¹⁵²ஸ¹¹⁵³தா¹¹⁵⁴ந¹¹⁵⁵ஸ¹¹⁵⁶தா¹¹⁵⁷ந¹¹⁵⁸ஸ¹¹⁵⁹தா¹¹⁶⁰ந¹¹⁶¹ஸ¹¹⁶²தா¹¹⁶³ந¹¹⁶⁴

உரை.

பிராமணர்களுக்குத் தலைவனாகிய எசமானனுடைய பத்தினியானவள் பத்தினியின் சாலையிலிருந்துகிளம்பி இனிது சென்றுவந்து சாலாமுகியத்தை அடைவாளாக என்பதாம்.

பத்தினி, சாலாமுகியநீக்கித் தெற்கில் உட்காந்தல்

மந்திரம் 3

अथाहमनुकामिनी स्वे लोके विशा इह ।

என்பது

உரை

யான், எசமானனுடைய அனுகூலத்தை விரும்பியவளாய் எனகிடத்தில் உட்காருவேனாக என்பதாம்.

பத்தினி சேடம்

மந்திரம் 4

सुप्रजसस्वा वयं सुपत्नीरुप सेदि । अग्ने सपत्नदभनमदध्यासो मदाभ्यम् ।

என்பது

உரை

அழகிய மக்கட்பேறுடையவர்களும், தரும் பத்தினிகளுமான யாங்கள், ஒருவராலும் பழிக்கப்படாதவர்களாய் பகைவரைக் கொல்வோனும், ஒருவராலும் தள்ளிவிடமுடியாதவனுமாகிய உன்னிடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கின்றோம் என்பதாம்.

இவைகள், முதற் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம் நான்காவது அதுவாகத்தில் விரியோகிக்கப்பட்டவைகள் என்பதாம்.

பத்தினியின், ௫௫பிழ் கட்டியிருந்த கயிற்றை அவழித்தல்

மந்திரம் 5

इमं विष्यामि वरुणस्य पाशं यमवधीत सविता सुकेतः । धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्थोनं मे सह पत्या करोमि ।

என்பது.

பத்தினி மந்திரம்)

உரை.

நல்லுணவிற் செலுத்துவோன் (பரமேசுவரன்) கட்டிய வருணபாசத்
தை அவிழ்க்கின்றேன். புண்ணியத்தின் பயனாகிய மேலுலகில் பரமேசு
ரனுடைய இடத்தில் கணவனுடன் இன்புறவேன் என்பதாம்.

இது முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம், நார்பத்தைந்தாம் அது
வாகத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டது.

நேஷ்டா பத்தினியை அழைத்துக் கொண்டுவரல்

மந்திரம் 6

प्रचुदेवृतस्य वामीरन्वश्रिस्तेऽग्रं नयंवदितिर्मध्यं ददताऽ रुद्रावसृष्टासि

युवा नाम मौमा हिःसीः ।

என்பது

உரை

பத்தினியே ! நீ, சாலாமுகியம் என்னுமிடத்திலிருந்து 'பன்னேசனி
என்னும் உனது பாத்திரத்தில் நீர்கொண்டு வருவதன் பொருட்டு இனிது
செல்வாயாக. வேள்வியை நடாத்தும் இவ்வக்கினி, உனது நடையை ஏற்றுக்
காண்டு முன்னே செலுத்துக. பூமியும், இரண்டு பக்கங்கட்கிடையில் உள்ள
வழியைக் கொடுக்குக. நீ, துன்புறத் தேவனிலிருந்து விடுபட்டவளாயிருக்
கின்றாய். நீ தருணியாய், அல்லது இடைபூறுகளிலிருந்து விடுபட்டவளாய்
இருக்கின்றாய். இவ்வாறு செல்லும் என்னையும் நேஷ்டாவையும் துன்புறுத்
தாதே என்பதாம்.

ன்னேசனி என்னும் ஓநபாத்திர விசேடத்தில் பத்தினி நீரைமொண்டு கொள்ளுதல்

மந்திரம் 7

वसुभ्यो रुद्रभ्य आदित्येभ्यो विद्येभ्यो वो देवेभ्यः पञ्चजनीर्गृह्णामि यज्ञाय

वः पञ्चजनीः ।

என்பது

உரை

தண்ணீரே ! உன்னை, வசுக்கள் முதலிய தேவர்களின்பொருட்டு
'பன்னேசனி, என்னும் பாத்திரத்தில் எடுத்துக்கொள்கின்றேன். அல்லது
வேள்வியின் பொருட்டு, பன்னேசனி, என்னும் பாத்திரத்தை எடுத்துக்
கொள்கின்றேன் ! என்பதாம்.

பன்னேசனி, என்னும் பாத்திரத்தை வைத்தல்

மந்திரம் 8

सादयामि ।

என்பது.

உரை

பாத்திரத்தை வைக்கின்றேன் என்பதாம். ஈண்டு, மூன்மந்திரத்தில் எடுத்துக்கொள்கின்றேன் என்பதை விட்டுவிட்டு மற்றவைகளை இதனுடன் சேர்த்து ஒதுக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

இது, முதற்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம் பதின்மூன்றாம் அறுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டது.

உத்காநாக்கள் ஹிம், என்னும் போது நேஷ்டா, உத்காநாக்கள் பத்தினியை பார்த்தும் படிசேய்தல்

மந்திரம் 9

विश्वस्य ते विश्वावतो वृष्णिषावतस्तवाग्ने वाभीरनु संहशि विश्वा रेता-
५सि धियोय ।

என்பது.

உரை

உலகம் இருக்கப்பெற்றதும் வன்மையுடையதுமாகிய உனது கடைக் கண் பார்வை இருக்கில், போற்றத்தக்க அறுட்டானத்தைச் செய்வீக்டும் யான் அநேகங்குழந்தைகள் பெற்றத்தக்க கோணிதத்தை பத்தினியினிடத்தில் நிறுத்துவேன் என்பதாம்.

பத்தினி, 'பன்னேசனி, என்பதிலுள்ள நீரால், தனதுதுடைகளை (யோளியை) கழுவிக் கொள்ளல்

மந்திரம் 10

अगन्देवान्यज्ञो निदेवीर्देवेभ्यो यज्ञमशिष्यस्मिन्सुन्वति यजमान आशिष
स्वाहाकृतास्तसुद्रेष्टा मन्धर्वमा तिष्ठतातु । वातस्य पत्यमिद ईडिताः ।

என்பது

உரை.

இவ்வேள்வி தேவர்களுையடைக. விளக்கமான தண்ணீராகிய தேவி எமது வேள்வியைப்பற்றி தேவர்கட்கு நன்கு சொல்லியிருக்கின்றாள். எசு

சுருத்த மரங்கள்)

மானன் சோமரசம் பிழிந்து சுவாஹா என்று ஒமஞ்செய்து தேடிய கடல்போன்ற சுவர்க்கத்திலுள்ள பயன்களைத்தும் சுந்தருவன் போன்று மிகப்பிரியமாகிய மனைவியையுடைய எசமானனுக்குக் கிடைக்குக. வாயுவால் ஏவப்பட்ட போது இருந்துவிக்களால் ஒதப்பட்ட துதிகளின் பயன்களும் எசமானனையடைக என்பது சுருத்து என்பதாம்.

இது, முதற் காண்டம், நான்காம் பிரபாடகம் இருபத்தேழாம் அநுவாகத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆறாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

புன்றங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் பதினேழு பதங்களைக் கொண்டது.

சுருக்குக்களின் விதி

वपट्कारो वै गायत्र्यै शिरोऽच्छिन्नत्तस्यै रसः पराऽपतत्स पृथि-
वीं प्राथित्स स्वदिरोऽभवद्यस्य खादिरस्सुवो भवति छन्दसामेव
रसेनाद्यति सरसा अस्याऽऽहुतयो भवन्ति तृतीयस्यामितो दिवि
सोम आसीत्तं गायत्र्याऽहरत्तस्य पर्णमच्छिद्यत तत्पर्णोऽभवत्तत्पर्ण-
स्य पर्णत्वं यस्य पर्णमयी जुहूः ॥ १ ॥ भवति सौम्या अस्याऽऽ-
हुतयो भवन्ति जुषन्तेऽस्य देवा आहुतीर्देवा वै ब्रह्मन्भवदन्त तत्पर्ण
उपाशृणोत्सुश्रवा वै नाम यस्य पर्णमयी जुहूर्भवति न पापश्-
श्लोकं शृणोति ब्रह्म वै पर्णो विष्मरुतोऽन्नं विष्मारुतोऽश्वत्थो यस्य
पर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थुपभृद्ब्रह्मणैवान्नमच रुन्धेऽथो ब्रह्म ॥ २ ॥
एव विश्वध्यूहति राधूं वै पर्णो विडंश्चत्थो यत्पर्णमयी जुहूर्भवत्या-
श्वत्थुपभृद्राष्टमेव विश्वध्यूहति प्रजापतिर्वा अजुहोत्सा यत्राऽऽ-

हुविः प्रत्यतिष्ठत्तो विकङ्कत उदतिष्ठत्तः प्रजा असृजत यस्य
वैकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्येवास्याऽऽहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जा-
यत एतद्वै सुचाः रूपं यस्यैवः रूपाः सुचो भवन्ति सर्वाण्येवैन-
रूपाणि पशूनामुप तिष्ठन्ते नास्यापरूपमात्मञ्जायते ॥ ३ ॥

இதில், தரிசுபூரணமாத யாகங்கட்கு அங்கங்களான சுருக்குக்கள் (அகப்
பை முதலியவைகள்) செய்யவேண்டிய மரவிசேடங்கள் கூறப்படுகின்றன.

—

சுருவம் கருங்காலி மரத்தாற் செய்யவேண்டுமெனல்

பிராமணம் 1

वषट्कारो वै गायत्र्यै शिरोऽच्छिनत्तस्यै रसः पराऽपतत्स पृथिवीं प्रा-
विशत्स खदिरोऽभवद्यस्य खादिरस्सुवो भवति छन्दसामेव रसेनाव
द्यति सरसा अस्याऽऽहुतयो भवन्ति ।

என்பது

உரை

வஷ்ட்காராபிமானி தேவன், ஏதோ ஒரு பகையால் காயத்திரியின்
சுலையை அறுத்துவிட்டான். அதிலிருந்த நீர் பெருக மண்ணில் விழுந்து
கருங்காலி மரமாயிற்று. ஆதலின், சுருவம் கருங்காலி மரத்தாற் செய்தல்
வேண்டும், செய்யில், சுருவத்தால் எடுக்கப்பட்டவைகளனைத்தும் சுந்தத்
தின்றிரசத்தால் எடுக்கப்பட்டதாகும். ஆதலின், எசமானன் செய்யும்
ஆகுதிகள் இரசத்துடன்கூடியவைகளாகின்றன என்பதாம்.

—

‘சுரு’ என்பது புரசைமரத்தாற் செய்யவேண்டுமெனல்

பிராமணம் 2

तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्तं गायत्र्याऽहरत्तस्य पर्णमच्छिद्यत
तत्पर्णोऽभवत्तत्पर्णस्य पर्णत्वं यस्य पर्णमयी जुह्वभवति सौम्या अ-
स्याऽऽहुतयो भवन्ति जुषन्तेऽस्य देवा आहुतीः ।

என்பது

மண்ணுலகிலிருந்து எண்ணிப்பார்க்கில் மூன்றாவதாகிய சுவர்க்கத்தில் சோமம் இருந்தது. அதைக் காயத்திரி கொண்டுவந்தது. அது வேறிடத்திற் கூடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு கொண்டுவரும்போது சோமத்தின் இலையொன்று மண்ணில் விழுந்து புரசமரமாயிற்று. இது இலையொன்றுக்குத்தான் இலையொன்று என்பபடும். அத்தகைய புரசமரத்தால் சுரு செய்யில் அதனால் செய்யும் ஆகுதிகளினத்தும் சோமத்தைப்பற்றியவைகளாகும். தேவர்களும், அவரவர்களின் ஆகுதிகளை மிகவிருப்புடன் அருந்துவர் என்பதாம்.

புரசமரத்தை மற்றொருவகையில் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

देवा वै ब्रह्मचरवन्त तः पूर्णो उपाश्रुणोत्सुश्रुवा वै नाय यस्य पर्णमयी जुह-
संवति न पापश् शोक्श् शृणोति ।

என்பது.

உரை

முன்னொருகால் புரசமரத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டு தேவர்கள் பிரமசுத்தவ இரகசியத்தை ஒருவர்க்கொருவர் வாதாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது புரசமரத்தை அபிமானிக்குந் தேவதை அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆதலின் அம்மரத்திற்கு 'சுஸ்ருவான், என்னும் பெயராயிற்று. இவ்வாறுகளின் புரசமரத்தால் சுருச்செய்யில் எசமானன் எப்போதும் அழகிய துதிவார்த்தையையே கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றான். ஒருபோதேனும் பரவுவார்த்தையை (பழிப்பை) காதில் கேட்கவேமாட்டான் என்பதாம்.

சுத புரசமரம் என்பதை உவமானமாக எடுத்துக்கூறி, 'உபநித, என்னும் பாத்திரம் அரசமரத்தால் செய்ய வேண்டுமெனல்

பிராமணம் 4

ब्रह्म वै पर्णो विष्मरतोऽर्चं विष्मरतोऽर्चथो यस्य पर्णमयी जुहूर्भवत्या-
ऽर्चयुषभृद्ब्रह्मणैवान्नयव रुन्वेऽथो ब्रह्मैव विद्यध्युहति ।

என்பது

உரை

தேவர்கள்கூறிய பிரமசுத்தவத்தைக் கேட்டதால் புரசமரம் பிரமமாம்; வணிக குல அபிமானியாக மருத்துக்களையுண்டாக்கியதால் மருத்துக்களும் வணிகர்களாவார்கள். உழுகல் முத்தலியவைகளை மேற்கொண்ட அவர்களால்

(சுருக்து மரங்கள்

தேடப்படுதலில் உணவுப் பொருளும் வணிகர் வடிவாம். இவ்வாறாதலின், எவ்
வெசமானன் சுருவை புரட்சமரத்தாற் செய்கின்றானோ, அவன், உபபிருதையும்
அரசமரத்தாற் செய்வானாக. இவ்விரண்டாலும் சுருவாகிய பிரமத்தால்
அரசமரத்தின் சுவாமிகளான மருத்துக்களால் உணவுப் பொருள் தேடப்
பெற்றதாகின்றது. அங்ஙனமாயினும், பிரமகுலத்தை வணிக குலத்தினுஞ்
சிறந்ததாகச் செய்கின்றது என்பதாம்.

அவ்விரண்டையும் மற்றேருவகையால் புக்கின்றது

பிராமணம் 5

राष्ट्रं वे पणौ विद्वन्वथो यत्पणमयी जुह्वन्वत्यावध्युपभृदाष्टमेव विद्य-
ध्युहति ।

என்பது.

உரை

புரட்சமரத்தின் தலைமை பிரமகுலம் வாழுமிடமாதலின் இராச்சியம்
புரட்சமரமாம். மருத்தேவதைகள் வாயிலாக அரசமரம் வணிக குலமாம். இசு
னால், முற்கூறியபடி சுருவும், உப பிருதும் இருவகை மரங்களாற் செய்கிருக்
கில் பிரமமாகிய இராச்சியம் அரசமரமாகிய வணிக குலத்தில் உயர்ந்ததென்று
சிறுவப்பெற்றதாயிற்று என்பதாம்.

துருவாவை சொத்தைக் களாமரத்தினும் செய்ய வேண்டு மெனல்

பிராமணம் 6

प्रजापतिर्वा अजुहोत्सा यथाऽऽहुतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकङ्कत उदतिष्ठ-
त्ततः प्रजा असृजत यस्य वेकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्यवास्याऽऽहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायते ।

என்பது.

உரை

முதலில் பிரமா ஆகுதி செய்த இடத்தில் சொத்தைக்களாமரம் முளைத்
தது. பிரமன் வேள்விக்குச் சாதனமாகிய சொத்தைக் களாமரத்தால் பிரசை
களைப்படைத்தனன். அதலின், சொத்தைக்களாமரத்தால் தூருவா என்னும்
அகப்பை விசேடத்தைச் செய்யில் எசமானன் செய்யும் ஆகுதிகள் பெருமை
யுடையதாகின்றன. மற்றும், இவன் புத்திரர்களையும் உண்டாக்குகின்றான்
என்பதாம்.

சுருக்கின் மரவிசேடத்தை முடிக்கின்றது

பிராமணம் 7

एतद्ध स्तुवाश् रूपं यस्यैवश् रुवास्तुचो भवन्ति सर्वाण्येवैनश् रूपाणि
पशूनामुप तिष्ठन्ते नास्यापरूपमात्मजायते ।

என்பது.

உரை

சுருங்காவி, புரக, அரக, சொத்தைக்களா என்னும் இம்மரங்களால், சுருவம், சுரு, உபசிருத், துருவா என்னும் அகப்பை விசேடங்களைச்செய்யில் எசமானனுக்கு கோ, குதிரை முதலியவைகள் கிடைக்கின்றன. மற்றும், இவ் வெசமானனுக்கு தண்ணீர்ப்போன்ற மக்களே பிறக்கின்றார்கள் தன்னிலும் மாறுபாடான குழந்தை பிறக்காது என்பதாம்.

ஏழாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

எட்டாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

उपया दधिगृह्णात्यपेद्वेति हरति ग्रहम् ॥

प्राणायति जुहोत्येवं त्रयोमन्त्रा इहोरिताः ॥ १ ॥

தயிரைக் கிரகித்தல், ஆகவனியத்திற்குச் சமீபத்திற்குக் கொண்டுபோ
தல், அதை ஹோமஞ் செய்தல் என்பது.

எட்டாம் அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

தயிரை எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்

उपया॒म॒गृ॒ही॒तो॒ऽसि॒ ब्र॒जा॒प॒य॒ते॒ त्वा॒ ज्योति॑ष्म॒ते॒ ज्योति॑ष्म॒न्तं
गृ॒ह्णा॒मि॒ दक्षाय॑ दक्ष॒वृ॒धे॒रा॒तं दे॒वेभ्यो॑ऽग्नि॒जि॒ह्वे॒भ्यस्त्व॒ता॒यु॒भ्य इन्द्र॑-
ज्येष्ठे॒भ्यो वरु॑ण॒राज॒भ्योवा॒ता॒पि॒भ्यः पर्जन्या॑त्म॒भ्यो दि॒वे त्वा॑ऽन्त-

रिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वाऽपेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्ञासतो जह्यप
यो नोऽरातीयति तं जहि प्राणाय त्वाऽयानाय त्वा सते त्वाऽसते
त्वाऽभ्य स्त्वौषधीभ्यो विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अकिंखद्रा
अजायन्त तस्यै त्वा प्रजापतये विभूदान्ने ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं
जुहोमि॥ १ ॥

இதில், தயிரை எடுத்தற்குரிய மக்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

தயிரை எடுத்தும் பாந்திர விசேடத்தில் தயிரை எடுத்தல்

மந்திரம் 1

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामि
दक्षाय दक्षवृषे रातं देवभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वतीगुभ्य इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरु-
णराजभ्यो वातापिभ्यः पर्जन्यात्मभ्यो दिवे त्वाऽन्तरिक्षायत्वा पृथिव्यै
त्वा ।

என்பது

உரை.

பாத்திரத்திலுள்ள தயிரே ! நீ மரப்பாத்திரத்தில் எடுக்கப் பெற்றிருக்
கின்றாய். ஒளிமிசுந்த பிரசாபதியின் பொருட்டு ஒளியுடைய உன்னை
எடுத்துக்கொள்கின்றேன். கருமஞ் செய்வதில் வல்லுநனாகிய தக்ஷனா
என்பவன் பொருட்டு முன்னர்க் கொடுக்கப்பட்டது. மற்றும், அக்கனிகளை
யே நாவாக உடையவர்களும், சத்தியத்தை விரும்புகின்றவர்களும், இந்திர
னை முத்தவனாக உடையவர்களும், வருணனை அரசனாகவுடையவர்களும்,
வாயுவையே ஆகாரமாகவுடையவர்களும் மழையையே ஆண்மாவாகக் கொண்
டவர்களும் (மழை முதலியவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்கின்றவர்களு)மான
தேவர்களின்பொருட்டு கொடுக்கப்பட்ட உன்னை எடுத்துக்கொள்கின்றேன்.
சுவர்க்கலோகப்பிராப்தியின் பொருட்டு உன்னை எடுத்துக் கொள்கின்றேன்.
இவ்வாறே, மண்ணாலக வானுலகங்கட்கும் உணர்ந்துகொள்க என்பதாம்.

எடுத்த தயிரை ஆகவளியத்திற்குக் கொண்டுவந்தல்

மந்திரம் 2

अपेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्ञासतो जह्यपयोनोऽरातीयति तंजहि ।

என்பது.

அதன்பிராமணம்)

உரை.

எசமானனுடைய தனமுதலியவைகளைக் கெடுக்கின்ற துவேஷி என்பவன் ஒரு பகைவன். தனத்தைக் கவரும் வன்மையிருந்தும் எசமானன் இறக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றவன். 'சிச்யாசன், என்னும் இரண்டாம் பகைவன். ஒரு சிறிதளவும் கொடுப்பதற்குரியதைக் கொடுக்காதவன் அராதி என்னும் மூன்றாவது பகைவன். இந்திர ! நீ, இவர்களுள் துவேஷி என்னும் பகைவனை வெல்வாயாக. அவ்வாதேவனையோர்களையும் வெல்வாயாக என்பதாம்.

தயிரை ஹோமஜ் செய்தல்

மந்திரம் 3

प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा सते त्वाऽसते त्वाऽभ्यस्वौषधीभ्यो
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अस्मिन्ना अजायन्त तस्मै त्वा प्र-
जापतये विभूदाव्ने ज्योतिष्मते ज्योष्मन्तं जुहोमि ।

என்பது

உரை

பாத்திரத்திலுள்ள தயிரே ! உன்னை, பிராணன், அபானன், வியானன் என்னும் வாயுக்குப் பிரியமுண்டாகும் பொருட்டு ஆகுதி செய்கின்றேன். சாத்திரநெறி தவறினவர்களின் பொருட்டும், தண்ணீரின்பொருட்டும், கொடிசெடிகளின்பொருட்டும், எல்லா உயிர்களின் பொருட்டும், ஒரு சிறிதும் துன்பின்றி உயிர்களைப் படைக்கும் பிரசாபதியின் பொருட்டும் எல்லாவற்றையும் விளக்கும் உன்னை ஆகுதிசெய்கின்றேன் என்பதாம்,

எட்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

முன்றங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்து மூன்றுபதங்களைக் கொண்டது.

முற்கூறிய மந்திரங்களின் பிராமணங்கள்.

यां वा अ॒ध्व॒र्यु॒श्च॒ य॒ज॒मान॑श्च॒ दे॒वता॑मन्तरितस्तस्या आ वृ॒क्षे॒ते
प्राजाप॒त्यं द॒धि॒ग्र॒हं गृ॒ह्णी॒यात्प्र॒जाप॑तिस्स॒र्वा दे॒वता॑ दे॒वता॑भ्य ए॒व नि॒-

ஹுவாதே ஜ்யேஷ்டோ வா ஸுபு ஶ்ரஹ்ணா யச்யேஷ் ஶூஹதே ஜ்யேஷ்டய்மேவ ஶ்ச்छதி
 சர்வீஸா வா ஸுததேவதாநாஸு ரூபம் யதேஷ் ஶ்ரஹோ யச்யேஷ் ஶூஹதே சர்வீ-
 ண்யேவீனஸு ரூபாநி பஶுநாமுப திஸ்துத உபயாஸமூஹித: || 1 || அஸி
 ப்ராபதயே த்வா ஜ்யோதிஸ்மதே ஜ்யோதிஸ்மந்த் ஶூஹாஸித்யாஹ ஜ்யோதிர்ஏவீனஸு-
 சமாமானாநா கரோத்யநிஜிஹேஸ்யஸ்தவதாஸுஸ்ய இத்யஹிதாபதீயே தேவதாஸ்தா-
 ஶ்ய ஏவீனஸு சர்வீஸ்யோ ஶூஹாத்யேபந்த் டிபதோ மந இத்யாஹ ஶ்ராத்வயாப-
 நுச்யே ஶ்ராணாய த்வாஸ்பாநாய த்வேத்யாஹ ஶ்ராணானேவ யஜமானே ததாதி
 தசீமே த்வா ப்ராபதயே விஸூதாஸு ஜ்யோதிஸ்மதே ஜ்யோதிஸ்மந்த் ஜுஹிமி
 || 2 || இத்யாஹ ப்ராபததிஸ்சர்வீ தேவதாஸ்சர்வீஸ்ய ஏவீன தேவதாஸ்யோ
 ஜுஹித்யாஜயத்ரஹ் ஶூஹீயாஸேஸ்காமஸ்ய தெஜோ வா ஶாஜ்யம் தெஜஸ்யேவ
 மவதி சோமத்ரஹ் ஶூஹீயாஸூஹவர்த்சகாமஸ்ய ப்ரஹ்வவர்த்சம் வை சோமோ ப்ரஹ்வ-
 வர்த்சேவ மவதி ததித்ரஹ் ஶூஹீயாத்யஸூகாமஸ்யோவீந் தத்யூக்ப்ஷய ஜஜீவா-
 ஶ்ஸா ஜஜீ பஶுநவ் ஶூந்யே || 3 ||

இதில், முன் அநுவாகத்திற்குரியுள்ள தயிரை எடுக்கும் மந்திரங்கட்கு உரை கூறப்படுகின்றது.

தயிரை எடுக்கவேண்டுமென்று விதித்தல்.

பிராமணம் 1

தா வா ஶ்மய்யுஷ்ய யஜமானஸ்ய தேவதாமந்தரதஸ்யா ஶா வூச்யேதே ப்ராபதய்
 ததித்ரஹ் ஶூஹீயாஸ்ப்ராபததிஸ்சர்வீ தேவதா தேவதாஸ்ய பவ நி ஹுவாதே ।

என்பது.

உரை.

சோமயாகத்தில் பல தேவதைகளாதலின், வேட்போனும் வேள்வித் தலைவனும் மறந்து யாதானுமொரு தேவதையைவிட்டுவிடுவார்களாயின் அத் தேவதைக்குக் குற்றஞ் செய்தவர்களாவார்கள். அக்குற்றம் நீங்குதற்கு பிரசா

அதன்பிராமணம்)

பதிக்குத்தயிரை எடுத்தல்வேண்டும். என்னை? பிரசாபதி படைப்புத் தலைவனாக எல்லாத் தேவதைகளின் வடிவனாவான். அவனுக்குத் தயிரெடுக்கில், எல்லாத் தேவர்கட்கும் அபியளிக்கின்றனர் என்னும் பேச்சுவருதலின் தேவர்கள் இவர்களுடத்திலுள்ள துவைவத்தை விட்டுவிடுவார்கள் ஆதலின் என்பதாம்.

எல்லாவற்றிலும் சோமாசத்தை எடுப்பதற்குமுன் தயிரை எடுத்தல் வேண்டும் மென்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्यैव गृह्यते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छति ।

என்பது

உரை

எல்லாவற்றிலும் சோமாசத்தை எடுக்குமுன் எடுக்கவேண்டிய தென்னை யெனின்? எல்லாவற்றிலும் இது சிறந்த காமரத்தினனாக. இவ்வாறு தயிரை முகலில் எடுத்த வேள்வித்த தலைவன் 'எல்லா வேள்வித்தலைவர்களுள்ளுஞ் சிறந்தவனாகின்றான் என்பதாம்.

தயிரேடுத்தல் பிரசாபதிதேவதைக்காம் பூதலிங், சிறைப்பைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

सर्वां वा एतदेवतानां रूपं यदेव श्रुत्वा यस्यैव गृह्यते सर्वस्यैवेन-
रूपाणि पश्यासुप तिष्ठन्ते ।

என்பது

உரை

எல்லாத் தேவதைகளும் பிரசபாகிவடிவங்களாமாதலின், இதனால் எல்லாத் தேவதைகட்கும் தயிர் எடுத்தாகின்றது. மற்றும், இவ்வாறு முதலில் எடுத்தவன் பகக்கள், கோக்கள், குகிறைகள் அனைத்தையுமடைகின்றான் என்பதாம்.

தயிரோடுக்கும் மந்திரத்தின் முற்பகுதியிலுள்ள சோதி (விளக்கம்) என்னும்விசேடணத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये स्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामी-
त्याह ज्योतिरेवैनं समानानां करोति ।

என்பது

உரை

விளக்கமுடைய பிரசாபதியின் பொருட்டு விளக்கமுடைய உன்னை எடுத்துக்கொள்கின்றேன் என்றது, ஏனைய வேளவித் தலைவர்களுக்கும் இவ் வேளவித் தலைவனை விளக்கமுடையவனாகச் செய்கின்றான் என்பதாம்.

பிற்பகுதியிலுள்ள, பிரசாபதியின் அவய்வங்களுள்ள தேவதைகளைக்கூறும் “ அக்கிளிசிஸ்த்வேப்ய: என்பது முதலிய நான்காம் வேற்றுமையையுடையதென்பது சொற்களின் கருத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 5

अग्निजिह्वस्रवर्तायुष्य इत्याहैतावतीचं देवतास्ताभ्य एवेनं सर्वाभ्यो
गृह्णाति ।

என்பது.

உரை

அக்கினிகளை நாக்குக்களாகவுடையவைகளின் பொருட்டு என்றது, இதனால் எல்லாத் தேவதைகட்கும் தயிரை எடுத்தவனாகின்றான் என்பதாம்.

பூகவனியந்திற் கருகில் கொண்டுவரும் மந்திரத்தின் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 6

अपेन्द्र द्विषतो मन इत्याह भ्रातृव्यापनुत्यै ।

என்பது

உரை.

‘அபேந்திர, அதாவது இந்திரனே ! நீ பகைவர்களைத் தொலைப்பாயாக என்று கூறியதால், சத்தருக்கள் விலக்கப்பட்டவர்களாகின்றனர் என்பதாம்.

அதன் பிராமணம்)

ஹோமமந்திரத்தின் முற்பகுதியிலுள்ள 'பிராணன் போருட்டு' அடியானப்போட்டு என்பதன் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 7

माणाय वाऽपानाय त्वेयाह प्राणानेव यज्ञमाने दधाति ।

என்பது

உரை.

இதனால், எசமானனிடத்தில் பிராணன் முதலிய வாயுக்கள் நிலைநாட்டப் பெற்றன என்பதாம்.

“ பிரசாபதி,, என்பதன் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 8

तस्यैवा प्रजापतये विभूद्वाग्नेज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमीत्याह प्रजा-
पतिस्सर्वा देवतास्सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोति ।

என்பது.

உரை.

பிரசாபதி எல்லாத் தேவதைகளின் வடிவன் ஆதலின் இதனால் எல்லாப் தேவதைகட்கும் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயிற்றென்பதாம்.

முன்று காமிய விசேடதுணங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

आज्यग्रहं गृहीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेजस्येव भवति सोमग्रहं
गृहीयाद्ब्रह्मवर्चस्कामस्य ब्रह्मवर्चसं वै सोमो ब्रह्मवर्चस्येव भवति
दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योऽपि दध्यूर्कपशव ऊजैवासा ऊजं पशून्व
स्त्वे ।

என்பது

உரை

அழகு நெய்யாதலின் அழகை (தேசசை) விரும்பியவன் நெய்யையும், பிரமவொளி வடிவு சோமமாம் அதை விரும்பியவன் சோமத்தையும், தயிர் வன்மையாம் வன்மை பசுக்களாம் ஆதலின் பசுக்களை விரும்பியவன் தயிரையும் பாத்திரங்களில் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒன்பதாவது அங்ஙனாகம்

முற்றிற்று.

பத்தாம் அநுவாக விடயச்சுருக்கம்.

त्वे गवामयने पात्रेऽसि ग्रहग्रहणं भवेत् ।

अथ पुरोभुवः प्राणग्रहाणां पञ्चमन्त्रकाः ॥ १ ॥

सोमांशवो नव नव ग्राह्याः पर्यायपञ्चके ।

कयानञ्चित्र एतस्या योनौ अष्टन्तु सामतत् ॥ २ ॥

अग्निं नर इति ह्यत्र गीयते दशमेऽहनि ।

கவாமயனத்தில் அதிக் கிராகியத்தைக் கிரகித்தல், மேற்படி கிரஹத் திற்கு சில விசேடங்களை விதிக்கும் பிராமணமும் இதில் கூறப்படுகின்றன என்பது.

முன்றங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபடம்

பத்தாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது.

கவாமயன் அதிக் கிராகியக் கிரகபிராமணங்களும் மந்திரங்களும்

त्वे क्रतुमपि वृज्जनि विश्वे द्वियदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः । स्वादोस्खा-
दोयस्खादुना सृजा समत ऊ पु मधु मधुनाऽभि योधि । उपया-
मगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये
त्वा । प्राणग्रहान्गृह्णत्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहास्तोमाश्छ-
न्दांसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति तत् ॥ १ ॥ अत्र रुन्धे ज्ये-
ष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विदामक्रन्तस्मात्तेषां सर्वा दिशोऽभि-
जिता अभूवन्त्यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छत्यभि दिशो जयति
पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशस्सर्वास्वेव दिक्ष्वधुनुवन्ति नवनव गृह्यन्ते
नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति प्रायणीये' चोद-
यनीये' च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः ॥ २ ॥ प्राणैरेव प्रयन्ति

கலாமயன அதிக கிராகிபம்)

प्राणैरुद्यन्ति दशमेऽह्न्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु
वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वाग्देव्यं योनेश्चयते दशमेऽह्न्गामदेव्यं
योनेश्चयते यद्दशमेऽह्न्गृह्यन्ते प्राणेभ्य एव तत्प्रजा न यन्ति ॥३॥

இதில், கலாமயனம் என்னும் யாகத்தில் அதிக்ராகியம் என்பதும் பிராணககிரஹங்கள் (சோமக்கொடியை அளத்தல்) என்பதும் கூறப்படுகின்றன.

சுண்டு, கலாமயனம் என்னும் யாகத்தில் அடங்கியுள்ள மகாவிரதத்திலும், தனித்த மகாவிரதத்திலும், அதிக்ராகிய மென்னும் பாத்திரங்களில் சோமரசமெடுக்கும்போது இந்திரனுடைய அதிக்ராகியம் (சோமரசமெடுத்தல்) முடிந்ததும் ஐந்து பாத்திரங்களில் சோமரசத்தை யெடுத்து, நான்கிலுள்ள சோமரசத்தையும் ஒரு பாத்திரத்தில்விட்டு அதை இம்மந்திரத்தின் முன்பாதினால் நடுவில் வைத்திருக்கின்ற பாத்திரத்தில்விட்டு, பின் பாதி மந்திரத்தால் அதனுடைய இடத்திலேயே வைத்துவிடல் வேண்டும் என்பதையுணர்க

அதிக்கிராகியங்கள்

மந்திரம் 1

त्वे ऋतुमपि वृजन्ति वि०वे द्वि०देते त्रि०वन्त्यूमाः । स्वादोस्खादीयस्वा-
दुना सृजा समत ऊ पु म धु मधुना०भि योधि । उपयामगृहीतोऽसि
प्रजापतये त्वा जुष्टगृह्णामि ।

என்பது

உரை

அதிக்கிராஹியமே ! உன்னிடத்தில் இருந்துவிக்குங்கள் எல்லாக் கருமங்களையும் முடிக்கின்றார்கள். ஏனைய கிரகபாத்திரங்களினின்று இதற்கு விசேடம் யாதெனின் ? கூறப்படுகின்றது ;—இருமுறை, மும்முறையென்று இவ்வாறு ஐந்து பாத்திரங்களில் எடுக்கப்பட்ட சோமரசங்கள் அனைத்தும் பாதுகாப்பாற்றப்படுகின்றன. ஆதலின் கிருதுவின முடிவு பொருந்தும். நீயும், அதிகசயமாகிய இரசத்தால் தித்திப்புடன் கூடுவாயாக. மற்றும், அதற்கு மேலாக தென்பாகத்துடன் கூடுவாயாக. என்றிவ்வாறு

324 கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரிய சங்கிதை [காண்டம்-3]
(கவாமயன அதிகீகராகியம்)

தித்திப்பு இரசத்துடன்கூட மண் பாத்நிரத்தில் எடுக்கப்பெற்றிருக்கின்ற
ரூய், பிரசாபதியின் பொருட்டு ஏனைய பாத்நிரங்களில் எடுக்கப்பட்ட
உன்னை நடுப்பாத்நிரத்தில் எடுத்துக்கொள்கின்றேன் என்பது. இது சோம
ரசமெடுக்கும் மந்திரமாம்.

வைத்தும் மந்திரம்

மந்திரம் 2

एष ते योनिः प्रजापतये स्वा ।

என்பது

உரை

சரம் என்னும் இம்மேடை உனது இடமாம். பிரசாபதியின்பொருட்டு
உன்னை இங்கு வைக்கின்றேன் என்பதாம்.

நான்காங் காண்டத்திற் கூறியுள்ள அயம்புரோபுவ:’ என்பது முதலியமந்திரங்
களால் பிருசுனிக்கிரகம் (சோமக் கொடியை அளந்தல்) போன்று, இங்ங், சோமத்
தைஅளந்தலாகிய பிராணக்கிரஹங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

प्राणब्रह्मगृह्येतावद्वा अस्ति यावदेते ब्रह्मास्तोमाश्छन्दाश्चि पृथानि-
दिशो यावदेवास्ति तदवस्थे ।

என்பது.

உரை

‘அயம்புரோபுவ:’ என்பது முதலிய பிராணமந்திரங்களால் சோமக்கொடி-
யை அளத்தல் வேண்டும். பிருசினிகள் கிரஹிக்கப்படுகின்றன என்னுமிடத்து
‘வாயுரஸி, என்பது முதலிய மந்திரங்களால் சோமக்கொடி அளக்கப்பட்டது
போன்று இங்கும் பிராணக்கிரகம் என்பது சோமக்கொடியை அளத்தலாம்.
இதற்கு வேண்டியவைகள் திரிவிருத முதலிய ஸ்தோமங்கள், காயத்திரி
முதலிய சந்தங்கள், மரத்தியந்தின பவமானங்கட்குள்ளடங்கின பிருஷ்டம்
என்னுந் துதிகள், சிமூக்கு முதலிய திசைகள் என்பன. அதாவது இவைகள்
இக்கிரஹணங்களில் உண்டாகின்றன என்பதாம். எனவே இவைகளால் அளக்
கப் பெற்றது என்பது கருத்து.

கவாமயன அதிகீகிராகியம்)

மற்றேநவகையால் பிராணக்கிரஹங் களைப்புக்கின்றது

பிராமணம் 2

ज्येष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विदामक्रन्तस्सात्तेषांश्चर्वा दिशोऽभिजिता
अभूचन्यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छत्यभि दिशो जयति ।

என்பது.

உரை

இந்தப் பாத்திரங்களில் சோமரசுத்தையெடுத்த அந்தணர்கள் சிறந்தவர்
ளாய் திக்குக்களையும் வெல்கின்றனர். ஆதலின் இக்கிரக பாத்திரங்களில்
சோமரசுத்தை எடுக்கின்றவர்கள் ஏனையோர்களினும்பெருமையுடையராய் எல்
லாத்திக்குக்களிலுமுள்ள மனிதர்களால் வழிபடப்பெறுகின்றனர் என்பதாம்.

பிராணக்கிரகங்கள் (சோமக்கொடிகளை எடுத்தல்) எத்தனை முறையேன அதன்
எண்ணை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशस्सर्वांश्चैव दिक्ष्वुच्यन्ति ।

என்பது.

உரை

‘அயம்புரோபுலஃ; அயம்தக்ஷிண, அயம்பஸ்சாத், இதமுத்தராத், இயமுபரி
என்பவைகளை முதலாகக் கொண்ட ஐந்து மந்திரங்களாலும் ஐந்து திக்குக்
களிலும் சம்பத்தையடைகின்றான் என்பதாம்.

ஒவ்வொரு முறையிலும் எத்தனை சோமக் கொடிகள் இருத்தல் வேண்டுமென்ப
தைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

नवनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति ।

என்பது

உரை

ஒவ்வொரு முறைக்கும் ஒன்பது ஒன்பது சோமக்கொடித்துண்டு
ளிருத்தல் வேண்டும். இதனால் மனிதனுடைய தலையிலுள்ள ஏழு பிரா
ணங்களும் கிழேயுள்ள இரண்டு பிராணன்களுமாக ஒன்பது பிராணன்களும்
எசமானனிடத்தில் நிலைக்கவைத்ததாகின்றன என்பதாம்.

சோமக் கோடியை அளந்தெடுத்தும் காலத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणै-
रुह्यन्ति ।

என்பது.

உரை.

வருடத்திற்செய்யும் சத்திரயாகத்தில் முதலாவது சோமரசம் பிடிக்கும் நாள பிராமணியம் எனப்படும். முடிவுநாள் உதயனியம் எனப்படும். இவ் விரண்டு நாட்களிலும் சோமக்கொடியை அளந்தெடுத்தல் வேண்டும். எடுக்கில், அது பிராணவடிவாதலின் பிராணனால் வருடம் தொடங்கப்பட்டு பிராணனால் முடிந்ததாகிறது என்பதாம்.

மற்றொரு காலத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

दशमेऽहंगृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणैः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति
यद्वामदेव्यं योनेश्च्यवते दशमेऽहं वामदेव्यं योनेश्च्यवते यद्वशमेऽहंगृ-
ह्यन्ते प्राणैः एव तत्प्रजा न यन्ति ।

என்பது.

உரை

ஒருவருடஞ் செய்யும் சத்திரயாகத்தில் பன்னிரண்டு நாட்கள் கொண்ட தின் லிகருதியாதலின் அதிலும் பன்னிரு நாட்கள் உபயோகிக்கப்படுவன வாம். அவைகளுள், பத்தாவது நாளில் வாமதேவ்யம் என்னுஞ் சாமமறைப் பாடலைப்பாடுமிடத்தில் மற்றொரு இருக்குமந்திரத்திற் பாடுவதால் மக்களின் பிராணன்கள் செல்கின்றன. இங்குக்கூறிய பிராணக்கிரகங்களை அந்தநாளில் செய்வதால், அதாவது அந்நாளில் சோமக்கொடிகளை அளந்தெடுப்பதால் மக்களின் பிராணன்கள் மக்களிடத்தில் நிலைக்கும் என்பதாம்.

பத்தாம் அதுவாகம்

முற்றிற்று.

பகவீர்து ஹோதா மந்திரம்)

பதினோராம் அதுவாக விடயச்சுருக்கம்.

அथपाशुक हौत्रस्य शेष औत्तरवेदिके ।

अग्निप्रणयनेहृष्टौ प्रदेव मिति मन्त्रकाः ॥ १ ॥

अभ्यग्निमन्थनेपञ्चजाते वहवुतद्वयम् ।

प्रदे न्योर्मेलने षट्स्युर्मन्त्रा अत्रैकाविंशतिः ॥ २ ॥

பசுக்கிரியையில் அக்கிரியைக் கொண்டுபோகும்போது ஹோதா ஓத வேண்டியமந்திரங்களும், தீயைக் கடைபடும் மந்திரங்களும் கூறப்படுகின்றன என்பது.

முன்றங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதினோராவது அநுவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

பசுவைப்பற்றின ஹோதாவின் மந்திரங்கள்.

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम् । हव्यानां वक्षदानु
षक् । अयमुष्य प्र देवयुहोता यज्ञाय नीयते । रथो न योरभीवृतो
वृणीषाञ्चेतति त्मना । अयमग्निरुह्यत्यमृतादिव जन्मनः । सहस-
श्चित्सहोयान्देवो जीवातवे कृतः । इडायास्त्वा पदे वयं नाभां
पृथिव्या अधि । जातवेदो नि धोमहोमं हव्याय वोढेवे ॥ १ ॥
अग्ने विश्वमिस्खनीक देवैरूणीन्तं प्रथमस्सीद योनिम् । कुला-
यिनि घृतवन्तः सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु । सीद होतस्व ,
उ लोके चिकित्वात्वान्त्सादयां यज्ञं सुकृतस्य योनौ । देवावी-
देवांहविषां यजास्येयं बृहद्यजमाने वयो धाः । नि होता होतृप-
दने विज्ञानस्त्वेषो दीदिवाः असदत्सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिर्वि-
सिष्ठसहस्रभरशुचिजिह्वो अग्निः । त्वं दूतस्त्वम् ॥ २ ॥ उ नः

பகவீந்த ஹோதா மந்திரம்)

அவற்றுள், பிராமணம் மூன்றாக் காண்டத்தின் ஆறாம் பிரபாடகத் தில், 'அஞ்சந்தி த்வாமக்வரே, என்பது முதலிய விடத்து பசுவைப்பற்றின ஹோதா மந்திரங்கள் பெரும்பான்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றன. எஞ்சின மந்திரங்கள் ஈண்டுக்கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் மேல்வரும் எட்டு மந்திரங்களால் உத்தரவேதியில் அக்கினியைப் பிரணயனஞ் செய்தல் வேண்டும் என்க.

அவற்றுள், மூதலாவது மந்திரம்,

प्र वेवं देव्या धिया भरता जातवेदसम् । हव्या नो वक्षदानुषक् ।

என்பது.

உரை.

வேள்விச் செயலாளர் வேள்வித் தலைவர்களே ! நீவீர், தோன்றினவை களையுனரும் சாதவேதா என்னும் அக்கினியை விவேகமுடைய புத்தியால் நன்கு பாதுகாப்பாற்றிவீர்களாக. அத்தகைய அக்கினியும் அன்புடன் கூடி எமது அவினையக்கொண்டு செல்வதாகுக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்

अयमुष्य प्र वेव्युहोता यज्ञाय नीयते । रथो न योरभीवृतो घृणीवाञ्छ-
तति स्मना ।

என்பது.

உரை.

தேவர்களை விரும்புவதும், ஹோமத்தைபுண்டாக்குவதும், தேரைப் போல்தன்பால் ஆகுதிசெய்த அவினைய ஏனைய அவிக்கனிலிருந்து வேறுக்கித் தேவர்கட்குச் சேர்ப்பதும், எசமரனனால் இனிது ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்ற தும், கிரணங்களையுடையதுமாகிய அக்கினி, தானாகவே என்மான்னுடைய பத்தியையுணர்ந்து கொள்கின்றது என்பதாம்.

மூன்றாவது மந்திரம்

अयमग्निरुख्यत्यमृतादिव जन्मनः । सहस्रचित्सङ्घीयान्देवो जीवातवे कृतः ।

என்பது

உரை

எடுத்து வைக்கப்பட்ட இவ்வக்கினி, அமுதமுண்டவன் வாழாமாறு தோன்றிய மாத்திரத்தானே வளர்ச்சியடைய விரும்புகின்றது. மற்றும், இவ்வக்கினிதேவன், வாழ்விக்கும் மருந்தின் பொருட்டு வன்மையுடையார் களினின்றும் என்னை மிகுந்த வன்மையுடையனாகச் செய்தனன். அதாவது தான் வளர்வதுபோல் எசமானனையும் வளர்க்கின்றான் என்பதாம்.

நான்காம் மந்திரம்

इडायास्वा पदे वयं नाभा पृथिव्या अधि । जातवेदो नि धीमहि य इव्या-
य वोढवे ।

என்பது

உரை

தோன்றியவைகளையுணரும் அக்கினியே ! ஆவிகளை ஏற்றச் செல்வகன் பொருட்டு, பூமியின்மேலுள்ளதும், நாமி போன்றதும், நெய்வதையும் பசுவின் காலின் குளம்படி போன்றதுமாகிய ஆகவனீயம் என்னு மிடத்தில் உன்னை, வைக்கின்றேன் என்பதாம்.

ஐந்தாம் மந்திரம்

अग्ने विश्वमिस्वनीक देवेरुणावन्तं प्रथमस्सीद योनिम् । कुलायिनं घृत-
वन्तश्च सवित्रे यश्च नय यजमानाय साधु ।

என்பது.

உரை

எல்லாத் தேவர்களையும் சைய்யமாகக்கொண்ட அக்கினியே ! தேவர்க ளுக்குத் தலைமையாகிய நீ, மெதுவாகிய கம்பளிபோன்று வழிபடுவதற்கு இனியதும், பறவைகளின் கூட்டைப்போன்றதும், நெய்யாகுதிகட்கு இடமு மாகிய ஆகவனீயத்தில், அல்லது நெய்யாகுதியையுடைய வேள்வியில் உட் காருவாயாக. அறுட்டிக்கும் எசமானன் பொருட்டு வேள்வியை நடத்துவா யாக. அதாவது இனிது முடித்து வைப்பாயாக என்பதாம்.

பகலிந்த ஹோதா மந்திரம்)

சூருவது மந்திரம்

सीद होतस्व उ लोके चिकित्वात्सादया यज्ञं सुकृतस्य योनौ । देवावी-
र्देवान्हविषा यजास्यसे बृहद्यजमाने वयोधाः ।

என்பது.

உரை

ஹோமத்தைபுண்டாக்குவோம் ! பேரறிவுடையோம் ! நீ, உத்தரவேதி யாகிய உன்கிடத்தில் உட்காருவாயாக. இவ்வேள்வியை, புண்ணிய கருமத் திற்குரிய கிடத்தில் நிறுவுவாயாக. தேவப்பிரியனாகிய நீ, தேவர்களை அவி யால் வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாய். அக்கினியே ! நீ, வேள்வித் தலைவ னுக்கு நீண்ட ஆயுளையளிப்பாயாக என்பதாம்.

ஏழாவது மந்திரம்

निहोता होतृपदने विदानस्वेषो दीदिवाऽ असदसुदक्षः । अद्धधत्-
प्रमतिर्वसिष्ठसहस्रंभरश्शुचिजिह्वा आसः ।

என்பது

உரை.

தேவர்களை அழைப்பதும், இடத்தையுணர்வதும், ஒளியுடையதும் தேவர்கட்கு அலியளிப்பதும், மிக வன்மையுடையதும், துன்பிலாக் கருமத் தில் மனமுடையதும், அகிசயமாய் வாழ்விப்பதும், ஆயிரக்கணக்கான அவி களைப் பாகுதாப்பதும், ஹோமத்திற்குரிய புனிததாகிய நாவையுடையதுமா கிய அக்கினி, ஹோமத்தைபுண்டாக்கத்தக்க உத்தரவேதியில் இனிது அமர்ந் தது என்பதாம்.

எட்டாவது மந்திரம்

त्वं दूतस्वमु नः परस्पास्वं वस्य आवृषभः प्रणेता । अग्ने तोकस्य नस्तनै
तनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्वोधि गोपाः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! நீ, தேவர்களுடைய தூதனாக இருக்கின்றாய். எம்மைப் பரிபாலிப்போனாயிருக்கின்றாய். நீ, இக்கருமத்தில் அமர்ந்திருப்பதற்குரியாய்

தேவர்களுட் சிறந்தோய் ! நீயேவந்து யாகத்தை நடத்துகின்றாய். எம்முடைய சந்திக்கின்றையுண்டாக்குவதில் மறதியற்று விளங்குவாயாக. அல்லது, தேவர்கட்கு அவியளித்துப் பாதுகாப்போராய் ஆவாயாக என்பதாம்.

இவ்வெட்டு மந்திரங்களும், உத்தரவேதியில் அக்கினியைப் பிரணயனஞ் செய்யும்போது ஹோதா (இருக்கோதுவோன்) ஓதவேண்டியவைகள் என்பதை யுணர்க.

இனி, நீக்கடையும்போது ஓதவேண்டிய மந்திரங்கள் ஐந்தனுள்

முதலாம் மந்திரம் (9)

अभि त्वा देव सवितरीशानं वार्याणाम् । सदाश्वभागमीमहे ।

என்பது

உரை

அனைத்தையுஞ் செலுத்தும் பரமேசுர ! எப்போதும் பாதுகாப்போய் ! தடைகளே நீக்குவதில் வன்மைமிக்க உன்னையடைதற்பொருட்டு போற்றத் தகுந்த அக்கினியை உனது அருளால் அடைகின்றேன் என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம் (10)

मही द्यौः पृथिवी च न इमं यन् मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमसिः ।

என்பது

உரை

பெரிதான வானும் மண்ணும் எம்முடைய இவ்வேள்வியை நெய் முதலான ஹோமப்பொருள்களால் நனைப்பதற்கு விரும்புக. பாதுகாக்கும் பொருள்களால் எம்மைப்பாது காப்பனவுமாகுக என்பதாம்.

முன்றாம் மந்திரம் (11)

त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्यत । मूर्ध्नो विश्वस्य वायतः ।

என்பது

உரை

அக்கினியே ! உன்னை அதர்வரிஷியானவர் தாமரையிலையின்மீது கடைந்
தனர்-எவ்வண்ணமாகிய தாமரை இலையெனின் ? தலையைப்போல் சிறந்ததும்,
உலகனைத்தையுந் தாங்குவதுமாம் என்க. இத்தகைய தாமரை இலை திக்கடை
யும் வேள்வியைத் தோற்றுவிக்கும் வாயிலாக உலகனைத்தையுந் தாங்கும்
என்பதாம்.

நான்காம் மந்திரம் (12)

तसु त्वा दध्यङ्क्षुषिः पुत्र ईधे अथर्वणः । वृत्रहणं पुरंदरम् ।

என்பது

உரை,

அக்கினியே ! பகைவரைக் காய்வதும், உருத்திரனாகிய அசுரர்களுடைய
முப்புரங்களை எரிப்பதுமாகிய உன்னை, அதர்வரிஷியின் புதல்வராகிய தத்யங்
ரிஷி யென்பவர் இனிது வளர்த்தனர் என்பதாம்.

ஐந்தாம் மந்திரம் (13)

तसु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम् । घनंजयश्च रणेरणे ।

என்பது

உரை

கள்வரை முழுதுமொழிப்பதும், ஒவ்வொருபோரிலும் தனத்தைத் தேடு
வதுமாகிய உன்னை, சிறந்த பாத்யர் என்னும் ரிஷி இனிது வளர்த்தனர் என்
பதாம்.

ஆறாம் மந்திரம் (14)

उत सुवन्तु जन्तव उदशिश्रुत्रहाजनि । घनंजयो रणेरणे ।

என்பது

உரை

பகைவரைக் கொல்லதும், ஒவ்வொரு போரிலும் தனத்தைத் தேடுவது
மாகிய அக்கினி உண்டாயிற்று என்று எல்லாவுயிர்களும் பேசிக்கொள்கின்ற
னர் என்பதாம்.

ஏழாம் மந்திரம் (15)

आ यश् हस्ते न खादिनश् शिशुं जातं न विभ्रति । विशामग्निश् खध्व-
रम् ।

என்பது.

உரை

அவிக்கனையுண்பதும், உயிர்கட்கு துன்பஞ் செய்யாததுமாகிய அக்கினி யை, பிறந்த குழந்தையை ஏந்திகம்காளவதுபோல் கைகளையொத்த ஒரு வகை பாத்திரத்தில் வேள்விச் செயலாளர்கள் எடுத்து வைத்துக்கொள்கின்ற னர் என்பதாம்.

இனி, இவ்வக்கினியை முன்னுள்ள அக்கினியுடன் கூட்டும்போது ஹோதா படிக்க வேண்டிய மந்திரங்கள் ஆறனுள்,

முதலாம் மந்திரம் (16)

प्रदेवं देववीतये भरता वसुवित्तमम् । आ से योनौ नि षीदतु ।

என்பது.

உரை

அவியாகிய சிறந்தனத்தையுடையதும், ஒளியுடையதுமாகிய அக்கினி தேவதையை, வேள்விச் செயலாளர்களே! நீண்ட தூணது பாதுகாப்பாற்றுவீர்களாக. அத்தகைய அக்கினி, தனது இடமாகிய முன்னுள்ள அக்கனிக்குட்புகுவதாகுக என்பதாம்.

இரண்டாம் மந்திரம் (17)

आजातं जातवेदसि प्रियश् शिशितातिथिम् । स्योन आ गृहपतिम् ।

என்பது

உரை.

வேள்விச் செயலாளர்களா! நீவிர் இப்போதுண்டாகியதும் எல்லாவீடுகளையும் பாரிவிப்பதும், விருந்துபோன்று பிரியமுடையதுமாகிய அக்கினியை முன்னுள்ள சுகவடிவ சாதவேதசம் என்னும் அக்கினியின்மீது படுக்க வைப்பீர்களாக என்பதாம்.

பகவீர்த ஹோதா மந்திரம்)

மூன்றாம் மந்திரம் (18)

अग्निनाऽग्निस्समिध्यते कविर्गृहपतियंवा । हव्यवाङ्जुह्वास्यः ।

என்பது

உரை

கவியும், வீட்டைப்பாதுகாப்பதும், கட்டிளமையுடையதும், அவியை ஏற்றுச்செல்வதும், சுருவை முகமாகவுடையதுமாகிய இப்போதெழுந்த அக்கினி, முன்னுள்ள அக்கினியுடன் கூடி இனிது விளங்குகின்றது என்பதாம்.

நான்காம் மந்திரம் (19)

वश्श्रे अग्निना विप्रो विप्रेण सन्सता । सखा सखा समिध्यसे ।

என்பது

உரை

அக்கணகுலாபிமானியாய்க் கேட்கின்றியிருக்கின்றதும், நண்பன்போன்ற விரும்புடையதுமாகிய புதிய அக்கினியே ! நீ முன்னுள்ள நட்புமிக்க அக்கினியுடன் சேர்ந்து மிக ஒளிர்கின்றாய் என்பதாம்.

ஐந்தாம் மந்திரம் (20)

तं मज्यन्त सुक्रतं पुरोयावानमाजिषु । खेषु क्षयेषु वाजिनम् ।

என்பது.

உரை

வேள்வியைத் தேடுவதும், போர்களில் முன்செல்வதும், தனக்கு எசமான னுடைய வீடுகட்கு உணவுப் பொருள்களைத் தேடுவதுமாகிய விரும்பாடியாகிய அக்கினியை, வேள்விச்செயலாளர்கள் ! நீவிரும்புகிறதப்படுத்து வீர்களாக என்பதாம்.

ஆறாம் மந்திரம் (21)

यजेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महि-
मानस्सचन्ते यत्र पूर्वं साध्यास्सति देवाः ।

என்பது.

உரை.

தேவத்தன்மையையடைய விரும்பிய எசமானர்கள் புதிதாகிய அக்கினியுடன் கூட, எக்ஞ்சாதனமாகிய பழைய அக்கினியைப் பூசிக்கின்றார்கள். கூடின அத்தகைய இரண்டு அக்கினிகளாற் செய்து முடிக்கப்பெறும் நற்கருமங்கள் முக்கியங்களாயிருக்கின்றன. அத்தகைய மகிமைவாய்ந்த எசமானர்கள் முன்னர் வேள்விப்பயனையடைந்து எக்குத்தேவர்களாய் வசிக்கின்றார்களோ, அவ்வாறுலகை வழிபடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

கடைந்த அக்கினியை முன் அக்கினியுடன் கூட்டுதற்குரிய மந்திரங்கள் முடிந்தன.

பதினேராம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாங் காண்டம் முடிந்தது.

சுப்ரமணியோம் !

சுப்ரமணியோம் !

சுப்ரமணியோம் !